

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-222-03

Do druku nr 2555

Warszawa, 23 lutego 2004 r.

Pan
Marek Borowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- Prawo celne wraz z projektami podstawowych aktów wykonawczych,

co do którego Rada Ministrów zadeklarowała, że ma na celu dostosowanie polskiego ustawodawstwa do prawa Unii Europejskiej.

Jednocześnie, zgodnie z wymogami art. 34 ust. 5 regulaminu Sejmu, przekazuję, **przetłumaczone na język polski, teksty przepisów Unii Europejskiej, do których ma być dostosowane prawo polskie.**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Finansów.

Z wyrazami szacunku

(-) Leszek Miller

LISTA PRZEKAZANYCH DOKUMENTÓW
DO

**PROJEKTU USTAWY PRAWO CELNE ORAZ USTAWY PRZEPISY
WPROWADZAJĄCE PRAWO CELNE**

przyjętego przez Radę Ministrów
w dniu 13 stycznia 2004 r.

1.	Deklaracja dotycząca dostosowawczego charakteru projektu ustawy wraz z uzasadnieniem jego dostosowawczego charakteru
2.	Projekt ustawy wraz z uzasadnieniem oraz z projektami podstawowych aktów wykonawczych
3.	Zestawienie przepisów dostosowujących projektowanej ustawy z odpowiednimi przepisami Unii Europejskiej (tabela zgodności)
4.	Opinia Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej wydana dnia 20 lutego 2004 r.
5.	<p>Tłumaczenia aktów prawa wspólnotowego:</p> <ol style="list-style-type: none">1) rozporządzenie Rady (EWG) nr 3330/91 z dnia 7 listopada 1991 r. w sprawie danych statystycznych odnoszących się do handlu towarami między Państwami Członkowskimi;2) rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3046/92 z dnia 22 października 1992 r. ustanawiające przepisy wykonawcze i zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 3330/91 w sprawie danych statystycznych odnoszących się do handlu towarami między Państwami Członkowskimi;3) rozporządzenie (WE) nr 1182/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 maja 1999 r. zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 3330/91 w sprawie danych statystycznych odnoszących się do handlu towarami między Państwami Członkowskimi w celu zmniejszenia zakresu dostarczanych danych;4) rozporządzenie (WE) nr 1624/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 lipca 2000 r. zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 3330/91 w sprawie danych statystycznych odnoszących się do handlu towarami między Państwami Członkowskimi, ze szczególnym uwzględnieniem uproszczonego stosowania nomenklatury produktów,5) rozporządzenie Komisji (WE) nr 1901/2000 z dnia 7 września 2000 r. ustanawiające niektóre przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 3330/91 w sprawie danych statystycznych odnoszących się do handlu towarami między Państwami Członkowskim;6) rozporządzenie Komisji (WE) nr 1835/2002 z dnia 15 października 2002 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1901/2000 ustanawiające niektóre przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 3330/91 w sprawie danych statystycznych odnoszących się do handlu towarami między Państwami Członkowskimi;7) rozporządzenie Komisji (WE) nr 2150/2001 z dnia 31 października 2001 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1901/2000 w zakresie uproszczenia oświadczeń dotyczących masy netto;8) rozporządzenie Komisji (WE) nr 1291/2000 z dnia 9 czerwca 2000 r. ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na wywóz i przywóz oraz świadectw o

wcześniejszym ustaleniu refundacji dla produktów rolnych;

- 9) rozporządzenie Komisji (WE) nr 325/2003 z dnia 20 lutego 2003 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1291/2000 ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na wywóz i przywóz oraz świadectw o wcześniejszym ustaleniu refundacji dla produktów rolnych;
- 10) rozporządzenie Komisji (WE) nr 2299/2001 z dnia 26 listopada 2001 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 800/1999 ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych i rozporządzenie (WE) nr 1291/2000 ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na wywóz i przywóz oraz świadectw o wcześniejszym ustaleniu refundacji dla produktów rolnych;
- 11) rozporządzenie Komisji (WE) nr 444/2003 z dnia 11 marca 2003 r. zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 565/80 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 800/1999 oraz (WE) nr 2090/2002 w zakresie zaliczek na poczet refundacji wywozowych w odniesieniu do produktów rolnych;
- 12) rozporządzenie Komisji (WE) nr 800/1999 z dnia 15 kwietnia 1999 r. ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych na produkty rolne;**
- 13) rozporządzenie Komisji (WE) nr 90/2001 z dnia 17 stycznia 2001 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 800/1999 ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych na produkty rolne;
- 14) rozporządzenie Komisji (WE) nr 1253/2002 z dnia 11 lipca 2002 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 800/1999 ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych na produkty rolne;
- 15) rozporządzenie Komisji (WE) nr 1557/2000 z dnia 17 lipca 2000 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 800/1999 ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych na produkty rolne;
- 16) rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny;
- 17) rozporządzenie Rady (WE) nr 1500/94 z dnia 21 czerwca 1994 r. zmieniające rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny;
- 18) rozporządzenie Komisji (WE) nr 2193/94 z dnia 8 września 1994 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny;
- 19) rozporządzenie Komisji (WE) nr 3254/94 z dnia 19 grudnia 1994 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny;
- 20) rozporządzenie Komisji (WE) nr 1762/95 z dnia 19 lipca 1995 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny;
- 21) rozporządzenie Komisji (WE) nr 482/96 z dnia 19 marca 1996 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny;
- 22) rozporządzenie Komisji (WE) nr 1676/96 z dnia 30 lipca 1996 r. zmieniające rozporządzenie

(EWG) nr 2454/93 ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny;

- 23) rozporządzenie Rady (WE) nr 2153/96 z dnia 25 października 1996 r. zmieniające rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny;
- 24) rozporządzenie Komisji (WE) nr 12/97 z dnia 18 grudnia 1996 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny;
- 25) rozporządzenie Komisji (WE) nr 89/97 z dnia 20 stycznia 1997 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny;
- 26) rozporządzenie Komisji (WE) nr 1427/97 z dnia 23 lipca 1997 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny;
- 27) rozporządzenie Komisji (WE) nr 75/98 z dnia 12 stycznia 1998 r. zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 2454/93 ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny;
- 28) rozporządzenie Komisji (WE) nr 1677/98 z dnia 29 lipca 1998 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny;
- 29) rozporządzenie Komisji (WE) nr 46/1999 z dnia 8 stycznia 1999 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny;
- 30) rozporządzenie Komisji (WE) nr 502/1999 z dnia 12 lutego 1999 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny;
- 31) rozporządzenie Komisji (WE) nr 1662/1999 z dnia 28 lipca 1999 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny;
- 32) rozporządzenie Komisji (WE) nr 1602/2000 z dnia 24 lipca 2000 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny;
- 33) rozporządzenie Komisji (WE) nr 2787/2000 z dnia 15 grudnia 2000 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny;
- 34) rozporządzenie Komisji (WE) nr 993/2001 z dnia 4 maja 2001 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny;
- 35) rozporządzenie Komisji (WE) nr 444/2002 z dnia 11 marca 2002 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny oraz rozporządzenia (WE) nr 2787/2000 i (WE) nr 993/2001;
- 36) rozporządzenie Komisji (WE) nr 1335/2003 z dnia 25 lipca 2003 r. zmieniające rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 ustanawiające przepisy w celu wykonania

rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny;

37) rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny z późniejszymi zmianami wprowadzonymi przez:

- a) rozporządzenie Parlamentu i Rady (WE) nr 82/97, z dnia 19 grudnia 1996 r.,
- b) rozporządzenie Parlamentu i Rady (WE) nr 955/99 z dnia 13 kwietnia 1999 r. ,
- c) rozporządzenie Parlamentu i Rady (WE) nr 2700/2000 z dnia 26 listopada 2000 r.;

38) rozporządzenie Rady (EWG) nr 918/83 z dnia 28 marca 1983 r. dotyczące ustanowienia wspólnotowego systemu zwolnień celnych z późniejszymi zmianami zawartymi w:

- a) rozporządzeniu Rady (EWG) nr 3822/85 z dn. 20 grudnia 1985 r.,
- b) rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3691/87 z dn. 9 grudnia 1987 r.,
- c) rozporządzeniu Rady (EWG) nr 1315/88 z dn. 3 maja 1988 r.,
- d) rozporządzeniu Rady (EWG) nr 4235/88 z dn. 21 grudnia 1988 r.,
- e) rozporządzeniu Rady (EWG) nr 3357/91 z dn. 7 listopada 1991 r.,
- f) rozporządzeniu Rady (WE) nr 355/94 z dn. 14 lutego 1994 r.,
- g) rozporządzeniu Rady (WE) nr 3316/94 z dn. 22 grudnia 1994 r.

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 3330/91

z dnia 7 listopada 1991 r.

w sprawie danych statystycznych odnoszących się do handlu towarami między Państwami Członkowskimi

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 100a,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

we współpracy z Parlamentem Europejskim²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

zniesienie barier fizycznych między Państwami Członkowskimi jest konieczne w celu urzeczywistnienia rynku wewnętrznego; dlatego należy zapewnić zadowalający poziom informacji o handlu towarami między Państwami Członkowskimi za pomocą innych środków niż kontrole, nawet pośrednich, na granicach wewnętrznych;

analiza sytuacji Wspólnoty oraz Państw Członkowskich po 1992 r. wykazuje, że liczba szczególnych wymogów odnośnie informacji o handlu towarami między Państwami Członkowskimi będzie utrzymana;

wymogi te nie mają charakteru makroekonomicznego, przeciwnie do tych, które odnoszą się na przykład do rachunków narodowych lub bilansów płatniczych i wiele z nich nie może być spełnionych tylko w drodze wysoce zagregowanych danych; takie kwestie jak polityka handlowa, analiza sektorowa, zasady konkurencji, zarządzanie i wyznaczanie kierunków działań w rolnictwie i rybołówstwie, rozwój regionalny, przewidywania w zakresie energetyki i organizacja przewozu muszą opierać się na dokumentacji statystycznej zapewniającej najbardziej aktualny, dokładny i szczegółowy obraz rynku wewnętrznego;

precyzyjne informacje o handlu towarami między Państwami Członkowskimi przyczynią się do zmierzenia postępu rynku wewnętrznego, a tym samym przyspieszą jego urzeczywistnienie i skonsolidowanie na solidnych podstawach; ten rodzaj informacji mógłby okazać się jednym ze sposobów dokonania oceny rozwoju spójności gospodarczej i społecznej;

¹ Dz.U. nr C 254 z 9.10.1990, str. 7 oraz
Dz.U. nr C 47 z 23.02.1991, str. 10.

² Dz.U. nr C 324 z 24.12.1990, str. 268 oraz
Dz.U. nr C 280 z 28.10.1991.

³ Dz.U. nr C 332 z 31.12.1990, str. 1.

do końca 1992 r., statystyki odnoszące się do handlu towarami między Państwami Członkowskimi korzystają z formalności, dokumentacji oraz kontroli, które organy celne, w związku z wymogami tych organów lub wymogami innych służb, ustanawiają w stosunku do wysyłających i odbierających towary w obrocie między Państwami Członkowskimi, ale które znikną wskutek zniesienia granic fizycznych i barier podatkowych;

w rezultacie będzie konieczne gromadzenie danych bezpośrednio od odbiorców i wysyłających, niezbędnych przy opracowywaniu danych statystycznych odnoszących się do handlu towarami między Państwami Członkowskimi, z wykorzystaniem metod i technik, które zapewnią, że dane te są wyczerpujące, wiarygodne i aktualne oraz nie spowodują dla stron zainteresowanych, szczególnie dla małych i średnich przedsiębiorstw, nieproporcjonalnego obciążenia w stosunku do skutków, których użytkownicy wspomnianych danych statystycznych mogą się spodziewać;

odpowiednie prawodawstwo musi być stosowane do wszystkich danych statystycznych odnoszących się do handlu towarami między Państwami Członkowskimi, łącznie z tymi danymi statystycznymi, które nie mają być ujednolicone ani obowiązkowe przez Wspólnotę przed 1993 r.;

statystyki odnoszące się do handlu towarami między Państwami Członkowskimi są funkcją przepływu towarów, których te dane dotyczą; statystyki mogą zawierać dane dotyczące przewozu, które mogą być gromadzone równocześnie ze szczegółowymi danymi dla każdej z kategorii statystycznej, przez co ogólne obciążenie opracowania danych statystycznych jest pomniejszone;

osoby prywatne będą czerpać oczywiste korzyści z istnienia rynku wewnętrznego; należy zapewnić, że korzyści te nie zostaną pomniejszone poprzez wymogi w odniesieniu do informacji statystycznych; zapewnienie takich informacji bez wątpienia nałożyłoby obowiązek, który osoby prywatne uznałyby co najmniej za niedogodność i nie byłoby możliwe sprawdzanie wykonywania tego obowiązku bez zastosowania nadmiernych środków; w związku z tym rozsądnie jest nie traktować osób prywatnych jako odpowiedzialnych za przekazywanie takich informacji, poza odpowiednimi okresowymi badaniami statystycznymi;

nowy system gromadzenia danych, który zostanie wprowadzony, ma zastosowanie do wszelkich statystyk odnoszących się do handlu towarami między Państwami Członkowskimi; w pierwszej kolejności musi być określony w ogólnym kontekście obejmującym nowe koncepcje, szczególnie w odniesieniu do zakresu oraz strony odpowiedzialnej za przekazywanie informacji i przesyłanie danych;

obecna koncepcja systemu polega na korzystaniu z odpowiednich sieci administracyjnych, w szczególności tych, które należą do władz naliczających podatek od wartości dodanej (VAT), w celu dostarczania usług statystycznych przy minimalnym stopniu pośredniej kontroli bez zwiększania obciążenia podatników; konieczne jest unikanie sytuacji, w której strony odpowiedzialne za przekazywanie informacji mylą swoje obowiązki statystyczne z podatkowymi;

niezbędne jest, aby wykorzystać istniejące źródła w celu sporządzenia dokumentacji podstawowej w każdym z Państw Członkowskich w odniesieniu do wysyłających i odbierających towary, które są objęte statystykami handlu między Państwami Członkowskimi

tak, żeby można było dokonać identyfikacji, w przygotowaniu na 1992 r., głównych stron zainteresowanych oraz rozwijać nowoczesne techniki przesyłania danych przy ich pomocy;

stosowanie rozporządzenia ujawni wiele luk lub słabości nowego systemu gromadzenia danych; ulepszenia i uproszczenia powinny zostać wprowadzone w odpowiednim czasie w celu uniknięcia negatywnego wpływu wad na handel towarami między Państwami Członkowskimi;

spośród statystyk odnoszących się do handlu towarami między Państwami Członkowskimi, statystyki dotyczące handlu między Państwami Członkowskimi muszą być traktowane priorytetowo z uwagi na ich oczywiste znaczenie i zachowanie ciągłości; jednakże, należy dokonać istotnych modyfikacji w tych statystykach w celu uwzględnienia nowych warunków rynku wewnętrznego po 1992 r.; konieczne będzie dokonanie przeglądu, między innymi, określenia ich treści, klasyfikacji towarów mającej zastosowanie do statystyk oraz wykazu danych, które należy zgromadzić w celu opracowania danych statystycznych; pożądane jest, aby niezwłocznie przyjąć zasadę według której będą funkcjonować progi statystyczne w celu uniknięcia ponoszenia wydatków przez małe i średnie przedsiębiorstwa, które są nieproporcjonalne do kosztów ogólnych;

Komisja powinna być wspomagana przez komitet w celu zapewnienia regularnej współpracy między Państwami Członkowskimi, w szczególności w kwestii rozwiązywania problemów, które wynikną w związku z informacjami na temat handlu towarami między Państwami Członkowskimi, po wprowadzeniu licznych innowacji w ramach nowego systemu gromadzenia danych;

odpowiednia legislacja wspólnotowa powinna być uzupełniana systematycznie przepisami przyjmowanymi albo przez Radę albo przez Komisję;

niektóre przepisy niniejszego rozporządzenia muszą wejść w życie niezwłocznie, aby Wspólnota i jej Państwa Członkowskie mogły się przygotować na praktyczne skutki, które pociągnie za sobą stosowanie tych przepisów od dnia 1 stycznia 1993 r.;

jednym z tych skutków jest konieczność uchYLENIA rozporządzenia Rady (EWG) nr 2954/85 z dnia 22 października 1985 r. ustanawiającego niektóre środki w celu ujednoczenia i uproszczenia statystyk handlu między Państwami Członkowskimi⁴; rozporządzenie Rady (EWG) nr 1736/75 z dnia 24 czerwca 1975 r. w sprawie statystyk handlu zagranicznego Wspólnoty oraz statystyk handlu między Państwami Członkowskimi⁵, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1629/88⁶, nie będzie już stosowane do statystyk odnoszących się do handlu towarami między Państwami Członkowskimi,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Wspólnota i jej Państwa Członkowskie opracowują statystyki odnoszące się do handlu towarami między Państwami Członkowskimi zgodnie z zasadami przewidzianymi w niniejszym rozporządzeniu, w okresie przejściowym, który rozpocznie się w dniu 1 stycznia

⁴ Dz.U. nr L 285 z 25.10.1985, str. 1.

⁵ Dz.U. nr L 183 z 14.07.1975, str. 3.

⁶ Dz.U. nr L 147 z 14.06.1988, str. 1

1993 r. i zakończy w dniu wprowadzenia zamiany na jednolity system podatkowy w danym Państwie Członkowskim pochodzenia.

ROZDZIAŁ 1

Przepisy ogólne

Artykuł 2

Do celów niniejszego rozporządzenia i bez uszczerbku dla innych poszczególnych przepisów:

- a) „handel towarami między Państwami Członkowskimi” oznacza jakikolwiek przepływ towarów z jednego Państwa Członkowskiego do drugiego;
- b) „towary” oznaczają wszelkie mienie ruchome, łącznie z prądem elektrycznym;
- c) „towary wspólnotowe” oznaczają towary:
 - całkowicie uzyskane na obszarze celnym Wspólnoty, bez dodania towarów z państw trzecich lub terytoriów nie będących częścią obszaru celnego Wspólnoty,
 - z państw lub terytoriów nie stanowiących obszaru celnego Wspólnoty, które dopuszczono do swobodnego obrotu w Państwie Członkowskim,
 - uzyskane na obszarze celnym Wspólnoty albo z towarów, określonych w tiret drugie albo z towarów, określonych w tiret pierwsze i drugie;
- d) „towary pozawspólnotowe” oznaczają towary inne niż określone w lit. c). Bez uszczerbku dla umów zawartych z państwami trzecimi w celu realizacji ustaleń dotyczących tranzytu wspólnotowego, towary, które spełniając warunki ustanowione w lit. c) są ponownie wprowadzane na obszar celny Wspólnoty po wywozie ich stamtąd, także uważa się za towary pozawspólnotowe;
- e) „Państwo Członkowskie” w przypadku, gdy termin ten jest używany w rozumieniu położenia geograficznego, oznacza jego terytorium statystyczne;
- f) „statystyczne terytorium Państwa Członkowskiego” oznacza terytorium zajmowane przez to Państwo Członkowskie w obrębie statystycznego terytorium Wspólnoty, które jest określone w art. 3 rozporządzenia (EWG) nr 1736/ 75;
- g) „towary w swobodnym przepływie na rynku wewnętrznym Wspólnoty” oznaczają towary uprawnione do przewożenia, zgodnie z dyrektywą 77/388/EWG⁷, z jednego Państwa Członkowskiego do drugiego bez uprzednich formalności lub formalności związanych z przekraczaniem wewnętrznych granic;
- h) „osoba prywatna” oznacza osobę fizyczną, nie podlegającą obowiązkowi rozliczenia podatku VAT w związku z danym przepływem towarów.

Artykuł 3

⁷ Dz.U. nr L 145 z 13.06.1977, str. 1.

1. Wszystkie towary przewożone z jednego Państwa Członkowskiego do drugiego podlegają statystykom odnoszącym się do handlu towarami między Państwami Członkowskimi.

Poza towarami przewożonymi w obrębie terytorium statystycznego Wspólnoty, za towary przewożone z jednego Państwa Członkowskiego do drugiego uważa się towary przekraczające w trakcie tego przewozu granicę zewnętrzną Wspólnoty, bez względu na to, czy następnie są wprowadzane na terytorium państwa trzeciego.

3. Ust. 1 stosuje się zarówno w stosunku do towarów wspólnotowych jak i towarów pozawspólnotowych, bez względu na to czy podlegają one transakcjom handlowym.

Artykuł 4

1. W odniesieniu do towarów, określonych w art. 3:

- a) statystyki tranzytowe są opracowywane w odniesieniu do tych towarów, które są przewożone, z lub bez przeładunku, przez Państwo Członkowskie bez składowania na jego obszarze z powodów nie wynikających z ich przewozu;
- b) statystyki dotyczące składowania są opracowywane w odniesieniu do towarów określonych w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 1736/75, podobnie jak i tych, które są wprowadzane albo opuszczają pomieszczenia i urządzenia do magazynowania ustalone przez Komisję zgodnie z art. 30 niniejszego rozporządzenia;
- c) statystyki dotyczące handlu między Państwami Członkowskimi są opracowywane w odniesieniu do towarów, które nie spełniają warunków określonych w lit. a) i b) lub, które przy spełnianiu któregośkolwiek z tych warunków, są wyraźnie określone niniejszym rozporządzeniem lub przez Komisję w zastosowaniu art. 30;
- d) Rada, na wniosek Komisji, ustala towary, które mają podlegać innym statystykom w odniesieniu do handlu towarami między Państwami Członkowskimi.

2. Bez uszczerbku dla przepisów wspólnotowych dotyczących sprawozdań statystycznych w odniesieniu do przewozu towarów, dane dotyczące przepływu towarów podlegających statystykom określonym w ust. 1, włącza się, w razie konieczności, do wykazu danych odnoszących się do każdej z kategorii statystycznych zgodnie z terminami i warunkami przewidzianymi w niniejszym rozporządzeniu lub przez Komisję na mocy art. 30.

Artykuł 5

Bez uszczerbku dla art. 15, osoby prywatne są zwolnione z obowiązków związanych z przygotowaniem statystyk, o których mowa w art. 4.

Niniejsze zwolnienie stosuje się także do strony częściowo odpowiedzialnej za przekazywanie informacji, która podlegając obowiązkowi rozliczenia podatku VAT, kwalifikuje się w Państwie Członkowskim, w którym jest odpowiedzialna za przekazywanie informacji, do jednego z systemów przewidzianych w art. 24 i 25 dyrektywy 77/388/EWG. Niniejszy przepis może być rozciągnięty, *mutatis mutandis* na instytucje nie podlegające

obowiązkowi rozliczenia podatku VAT oraz strony zwolnione z płacenia podatku VAT, które na podstawie art. 28 ust. 7 wyżej wymienionej dyrektywy nie są zobowiązane do składania deklaracji podatkowej.

ROZDZIAŁ II

System gromadzenia danych statystycznych

System Intrastat

Artykuł 6

W celu opracowywania statystyk odnoszących się do handlu towarami między Państwami Członkowskimi, ustanawia się system gromadzenia danych statystycznych zwany dalej „systemem Intrastat”.

Artykuł 7

1. System Intrastat stosuje się w Państwach Członkowskich w każdym przypadku, gdy są one uważane za państwa partnerskie w handlu towarami między Państwami Członkowskimi na mocy ust. 4.
2. System Intrastat stosuje się do towarów określonych w art. 3:
 - a) które znajdują się w swobodnym przepływie na rynku wewnętrznym Wspólnoty;
 - b) które, w związku z tym, że mogą być przemieszczane na rynku wewnętrznym Wspólnoty tylko po wypełnieniu formalności, ustanowionych przez legislację wspólnotową dotyczącą obrotu towarami, są wyraźnie określone albo w niniejszym rozporządzeniu albo przez Komisję na mocy art. 30.
3. Zbieranie danych dotyczących towarów, określonych w art. 3 w odniesieniu, do których nie stosuje się systemu Intrastat, zostanie uregulowane przez Komisję na mocy art. 30 w ramach formalności określonych w ust. 2 lit. b).
4. System Intrastat stosuje się do:
 - a) statystyk dotyczących handlu między Państwami Członkowskimi na mocy art. 17-28;
 - b) statystyk tranzytowych i dotyczących składowania zgodnie z przepisami ustanowionymi przez Radę na wniosek Komisji na mocy art. 31.
5. Z zastrzeżeniem decyzji przeciwnej Rady w sprawie wniosku Komisji, w szczególności na podstawie art. 31, przepisy krajowego dotyczące statystyk określonych, w ust. 4 niniejszego artykułu, w zakresie, w jakim dotyczą one gromadzenia danych, przestają obowiązywać po dniu 31 grudnia 1992 r.

Artykuł 8

Bez uszczerbku dla art. 5, obowiązek dostarczania informacji wymaganych przez system

Intrastat ciąży na każdej osobie fizycznej lub prawnej, która zajmuje się handlem towarami między Państwami Członkowskimi.

Spośród osób, na które nakłada się ten obowiązek, stroną odpowiedzialną za przekazywanie informacji dla każdej kategorii statystycznej objętej systemem Intrastat wyznacza się na mocy odpowiedniego przepisu szczególnego.

Artykuł 9

1. Strona odpowiedzialna za przekazywanie informacji wymaganych przez system Intrastat może przenieść to zadanie na stronę trzecią mającą siedzibę lub miejsce zamieszkania w Państwie Członkowskim, ale takie przeniesienie w żaden sposób nie zmniejsza odpowiedzialności wspomnianej strony.

Strona odpowiedzialna za przekazywanie informacji dostarczy takiej osobie trzeciej wszelkich informacji koniecznych do wypełnienia jej obowiązków jako strony odpowiedzialnej.

2. Strona odpowiedzialna za przekazywanie informacji może być zobowiązana, na wyraźne żądanie służb odpowiedzialnych za opracowywanie statystyk dotyczących handlu towarami między Państwami Członkowskimi, do powiadomienia ich o tym, że w danym okresie odniesienia:

- wszystkie informacje podlegające okresowej deklaracji określonej w art. 13 ust. 1 zostały przekazane albo przez nią albo przez stronę trzecią,
- przeniosła zadanie przekazywania informacji wymaganych przez system Intrastat na stronę trzecią, której tożsamość określa.

3. Ust. 1 nie ma zastosowania:

- a) w przypadkach, gdy stosuje się art. 28 ust. 4;
- b) w Państwach Członkowskich, w przypadku, gdy deklaracja okresowa określona w art. 13 ust. 1 nie różni się od deklaracji okresowej wymaganej do celów podatkowych i w zakresie, w którym obowiązujące przepisy podatkowe odnoszące się do obowiązków deklaracyjnych zapobiegają przeniesieniu, o którym mowa w wyżej wymienionym ust. 1.

4. Komisja ustanawia przepisy wykonawcze dla ust. 1, 2 i 3 zgodnie z art. 30.

Artykuł 10

1. Państwa Członkowskie podejmują środki niezbędne w celu zapewnienia, że te z ich służb, które są odpowiedzialne za opracowywanie statystyk odnoszących się do handlu towarami między Państwami Członkowskimi dysponują rejestrem wewnątrzspółnotowych podmiotów gospodarczych do dnia 1 stycznia 1993 r.

2. Do celów stosowania ust. 1, ustanawia się wykaz wysyłających towary przy wysyłce oraz odbierających je po dotarciu i w miarę potrzeb, osób składających deklarację w

rozumieniu rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2792/86⁸, które prowadzą działalność handlową między Państwami Członkowskimi od dnia 1 stycznia 1991 r. do dnia 31 grudnia 1992 r.

3. Ust. 2 nie stosuje się w tych Państwach Członkowskich, które podejmują środki niezbędne do zapewnienia, że ich władze podatkowe dysponują rejestrem najpóźniej od dnia 1 stycznia 1993 r.:

- a) zawierającym wykaz stron podlegających obowiązkowi rozliczenia podatku VAT, które w terminie 12 miesięcy przed tą datą, uczestniczyły w handlu towarami między Państwami Członkowskimi, jako wysyłający przy wysyłce i odbiorcy po dotarciu;
- b) przewidzianych do umieszczenia w wykazie instytucji nie podlegających obowiązkowi rozliczenia podatku VAT oraz stron zwolnionych z płacenia podatku VAT, które od tej daty nabywają towary w rozumieniu dyrektywy 77/388/EWG, zgodnie z art. 28 ust. 7 tej dyrektywy.

W tych Państwach Członkowskich, wyżej wspomniane władze podatkowe, poza numerem identyfikacyjnym określonym w ust. 6, dostarczają służbom statystycznym określonym w ust. 1 informacje zawarte w rejestrze stosowanym do identyfikowania tych wewnątrzspółnotowych podmiotów gospodarczych, zgodnie z warunkami wymaganymi w celu stosowania niniejszego rozporządzenia.

4. Wykaz minimalnych danych, jakie mają być zapisane w rejestrze wewnątrzspółnotowych podmiotów gospodarczych, poza numerami identyfikacyjnymi określonymi w ust. 6, jest ustanawiany przez Komisję na mocy art. 30.

5. Od dnia 1 stycznia 1993 r., rejestr wewnątrzspółnotowych podmiotów gospodarczych, jest zarządzany i uaktualniany w Państwach Członkowskich przez odpowiednie służby na podstawie deklaracji określonych w art. 13 ust. 1 lub wykazów określonych w art. 11 ust. 1 lub innych źródeł administracyjnych.

W przypadku, gdy jest to wymagane, Komisja opracowuje, zgodnie z art. 30, inne zasady dotyczące zarządzania i uaktualniania rejestru wewnątrzspółnotowych podmiotów gospodarczych, które są stosowane przez odpowiednie służby w Państwach Członkowskich.

6. Poza wyjątkami, które uzasadnia się stronom odpowiedzialnym za przekazywanie informacji statystycznych, odpowiednie służby statystyczne stosują w kontaktach z tymi stronami, w szczególności w celu zastosowania art. 13 ust. 1, numer identyfikacyjny przydzielony tym stronom przez odpowiedzialne władze podatkowe.

Artykuł 11

1. Odpowiedzialne władze podatkowe w każdym z Państw Członkowskich, przynajmniej raz na trzy miesiące, dostarczają służbom w Państwie Członkowskim odpowiedzialnym za opracowywanie statystyk odnoszących się do handlu towarami między Państwami Członkowskimi, wykazy tych, którzy podlegają obowiązkowi rozliczenia podatku VAT i którzy oświadczyli, że, w danym okresie, dokonywali zakupów w innych Państwach Członkowskich lub dokonywali dostaw do tych Państw Członkowskich.

⁸ Dz.U. nr L 263 z 15.09.1986, str. 59.

2. Wykazy określone w ust. 1 zawierają również:
 - a) strony podlegające obowiązkowi rozliczania podatku VAT, które oświadczyły, że w danym okresie prowadziły działalność polegającą na handlu towarami między Państwami Członkowskimi, która pomimo iż nie wynika z nabywania ani dostarczania towarów, podlega obowiązkowi okresowych deklaracji podatkowych;
 - b) instytucje, które nie podlegają obowiązkowi rozliczenia podatku VAT, oraz strony zwolnione z tego obowiązku, które oświadczyły, że w tym samym okresie prowadziły działalność polegającą na handlu towarami między Państwami Członkowskimi podlegającą okresowej deklaracji podatkowej.

3. Wykazy określają, w odniesieniu do każdego z podmiotów gospodarczych, wartość obrotu handlowego towarami między Państwami Członkowskimi, którą dany podmiot gospodarczy określił w okresowej deklaracji podatkowej zgodnie z art. 28 ust. 7 dyrektywy 77/388/EWG.

4. Na mocy restrykcyjnych warunków, które Komisja ustala zgodnie z art. 30, właściwe władze podatkowe w każdym z Państw Członkowskich przekazują dodatkowo służbom w Państwie Członkowskim odpowiedzialnym za opracowywanie statystyk odnoszących się do handlu towarami między Państwami Członkowskimi, z własnej inicjatywy lub na wniosek, wszelkie informacje mogące podnieść jakość statystyk, które osoby podlegające obowiązkowi rozliczania podatku VAT zwykle przedkładają właściwym władzom podatkowym w celu spełnienia wymagań podatkowych.

Informacje przekazywane im zgodnie z akapitem pierwszym, są wykorzystywane przez służby statystyczne, w stosunku do osób trzecich, zgodnie z zasadami stosowanymi odnośnie tych osób przez władze podatkowe.

5. Niezależnie od struktury administracyjnej Państwa Członkowskiego, strona odpowiedzialna za przekazywanie informacji statystycznych nie może być zmuszona do uzasadniania, innych niż w granicach ustanowionych w ust. 1, 2 i 3 oraz na mocy przepisów przewidzianych w ust. 4, informacji przekazywanych w porównaniu z danymi przekazywanymi właściwym władzom podatkowym.

6. W stosunkach z osobami podlegającymi obowiązkowi rozliczenia podatku VAT w odniesieniu do okresowych deklaracji, które takie osoby muszą przysyłać w celach podatkowych, właściwe władze podatkowe zwrócą uwagę na obowiązki, do których mogą być zobowiązane jako strony odpowiedzialne za przekazywanie informacji niezbędnej w systemie Intrastat.

7. Do celów stosowania ust. 4 i 6, „strony podlegające obowiązkowi rozliczania podatku VAT” także oznaczają instytucje nie podlegające obowiązkowi rozliczania podatku VAT oraz strony zwolnione z podatku VAT, które nabywają towary w rozumieniu art. 28 ust. 7 dyrektywy 77/388/EWG.

8. Pomoc administracyjna między krajowymi służbami w różnych Państwach Członkowskich odpowiedzialnymi za opracowywanie statystyk odnoszących się do handlu towarami między Państwami Członkowskimi zostanie uregulowana, w razie konieczności,

przez Komisję zgodnie z art. 30.

Artykuł 12

1. Nośniki informacji statystycznej wymagane przez system Intrastat ustanawia Komisja zgodnie z art. 30 w odniesieniu do każdej kategorii statystycznej odnoszącej się do handlu towarami między Państwami Członkowskimi.

2. W celu uwzględnienia ich szczególnych uregulowań administracyjnych, Państwa Członkowskie mogą ustalić nośniki inne niż określone w ust. 1 pod warunkiem, że osoby odpowiedzialne za przekazywanie informacji mogą wybrać nośnik, z którego korzystają.

Państwa Członkowskie wykonując to prawo wyboru powiadomią Komisję odpowiednio.

3. Ust. 1 i 2 nie stosuje się:

- a) w przypadkach, gdy stosuje się art. 28 ust. 4;
- b) w Państwach Członkowskich w przypadku, gdy deklaracje okresowe określone w art. 13 ust. 1 nie różnią się od okresowych deklaracji wymaganych w celach podatkowych i w zakresie, w którym obowiązujące przepisy podatkowe odnoszące się do obowiązku składania deklaracji zabraniają takiego zastosowania.

Artykuł 13

1. Informacje statystyczne wymagane przez system Intrastat są zawarte w deklaracjach okresowych wysyłanych przez strony odpowiedzialne za przekazywanie takich informacji właściwym służbom krajowym, w terminach i zgodnie z warunkami ustanowionymi przez Komisję na podstawie art. 30.

2. Komisja ustala na podstawie art. 30:

- w przypadku, gdy nie jest to przewidziane w niniejszym rozporządzeniu, okres odniesienia stosowany dla każdej z kategorii statystycznych odnoszących się do handlu towarami między Państwami Członkowskimi,
- procedury przekazu informacji, szczególnie w celu udostępnienia stronom odpowiedzialnym za przekazywanie informacji sieci regionalnych biur gromadzenia danych.

3. Deklaracje okresowe określone w ust. 1 lub, w każdym przypadku, informacje, które te deklaracje zawierają będą przechowywane przez Państwa Członkowskie, przez co najmniej dwa lata po zakończeniu roku kalendarzowego okresu odniesienia, do którego te deklaracje się odnoszą.

Artykuł 14

Nie wypełnienie obowiązków przez którąkolwiek ze stron odpowiedzialnych za przekazywanie informacji, na podstawie niniejszego rozporządzenia, podlega karom, które ustala Państwo Członkowskie zgodnie z jego przepisami krajowymi.

Artykuł 15

Na podstawie art. 30, można organizować okresowe badania statystyczne dotyczące handlu towarami między Państwami Członkowskimi dokonywane przez osoby prywatne oraz dotyczące przepływu towarów lub dotyczące wewnątrzspółnotowych podmiotów gospodarczych zwolnionych ze sporządzenia sprawozdań korzystających ze środków upraszczających na mocy przepisów szczególnych odnoszących się do różnych statystyk dotyczących handlu towarami.

Artykuł 16

Komisja składa w odpowiednim czasie sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie na temat funkcjonowania systemu Intrastat dla każdej kategorii statystycznej odnoszącej się do handlu towarami między Państwami Członkowskimi objętego systemem Intrastat, w celu ewentualnego dostosowania systemu w końcu okresu przejściowego, o którym mowa w art. 1.

ROZDZIAŁ III

Statystyki dotyczące handlu między Państwami Członkowskimi

Artykuł 17

Statystyki dotyczące handlu między Państwami Członkowskimi obejmują z jednej strony przepływ towarów opuszczających Państwo Członkowskie wysyłki, oraz z drugiej przepływ towarów wprowadzonych na terytorium Państwa Członkowskiego odbioru.

Artykuł 18

1. Państwo Członkowskie wysyłki, jest Państwem Członkowskim, w którym towary opuszczające jego terytorium stanowią przedmiot wysyłki.

„Wysyłka” oznacza przesyłkę towarów określonych w ust. 2 do miejsca przeznaczenia w innym Państwie Członkowskim.

2. W danym Państwie Członkowskim następujące towary mogą być przedmiotem wysyłki:

a) towary wspólnotowe, które w tym Państwie Członkowskim:

- nie są w bezpośrednim lub przerwany trazyście,
- są w bezpośrednim lub przerwany trazyście, ale po wprowadzeniu na obszar celny tego Państwa Członkowskiego jako towary pozawspólnotowe, zostały następnie dopuszczone do swobodnego obrotu w tym państwie;

b) towary pozawspólnotowe znajdujące się, utrzymywane lub uzyskiwane w tym Państwie Członkowskim na podstawie ustaleń celnych dotyczących uszlachetniania czynnego i na podstawie ustaleń dotyczących przetwarzania pod kontrolą celną.

Artykuł 19

Państwo Członkowskie odbioru jest Państwem Członkowskim, do którego towary wprowadzane:

- a) jako towary wspólnotowe:
 - nie są w bezpośrednim lub przerwany trzycie w tym Państwie Członkowskim,
 - są w bezpośrednim lub przerwany trzycie w Państwie Członkowskim, ale opuszczają to państwo po wypełnieniu formalności odnośnie wywozu z terytorium statystycznego Wspólnoty;
- b) jako towary pozawspólnotowe, określone w art. 18 ust. 2 lit. b) i które są:
 - 1) dopuszczone do swobodnego obrotu;
 - 2) utrzymywane na mocy ustaleń celnych dotyczących uszlachetniania czynnego lub na mocy ustaleń dotyczących przetwarzania pod kontrolą celną lub ponownie poddane takim ustaleniom.

Artykuł 20

W celu gromadzenia danych wymaganych w statystykach handlu między Państwami Członkowskimi, przepisy rozdziału II uzupełnia się jak następuje:

- 1) bez uszczerbku dla art. 34, system Intrastat stosuje się do towarów określonych w art. 18 ust. 2 lit. a) i art. 19 lit. a);
- 2) państwem partnerskim w handlu towarami między Państwami Członkowskimi w rozumieniu art. 7 ust. 1 jest Państwo Członkowskie wysyłki i Państwo Członkowskie odbioru;
- 3) w systemie Intrastat, Państwo Członkowskie wysyłki definiuje się jako państwo, w którym towary wysyłane do innego Państwa Członkowskiego podlegają warunkom określonym w art. 18 ust. 2 tiret pierwsze i w zakresie w jakim stosuje się do nich przepisy art. 28 ust. 7 dyrektywy 77/388/EWG tiret drugie;
- 4) w systemie Intrastat, Państwo Członkowskie odbioru definiuje się jako państwo, w którym towary wprowadzane z innego Państwa Członkowskiego podlegają warunkom określonym w art. 19 lit. a) tiret pierwsze i w zakresie w jakim stosuje się do nich przepisy art. 28 ust. 7 dyrektywy 77/388/EWG tiret drugie;
- 5) strona odpowiedzialna za przekazywanie informacji, określonych w art. 8 jest osobą fizyczną lub osobą prawną która:
 - a) mając miejsce zamieszkania lub siedzibę w Państwie Członkowskim wysyłki:
 - zawarła umowę, z wyjątkiem umów przewozu, stanowiącą podstawę

- wysyłki towarów lub, jeżeli to nie wystarczy,
 - wysyła lub zapewnia wysyłkę towarów lub, jeżeli to nie wystarczy,
 - jest w posiadaniu towarów, które stanowią przedmiot wysyłki;
- b) mając miejsce zamieszkania lub siedzibę w Państwie Członkowskim odbioru:
- zawarła umowę, z wyjątkiem umów przewozu, stanowiącą podstawę dostawy towarów lub, jeżeli to nie wystarczy,
 - nabywa w posiadanie lub zapewnia nabycie w posiadanie towarów lub, jeżeli to nie wystarczy,
 - jest w posiadaniu towarów, które stanowią przedmiot dostawy;
- 6) Komisja przyjmuje przepisy przewidziane w art. 7 ust. 3 we właściwym trybie;
- 7) bez uszczerbku dla art. 33, okres odniesienia, określony w art. 13 ust. 2 tiret pierwsze, jest miesiącem kalendarzowym, w którym przepływ towarów rejestrowany na mocy niniejszego artykułu rozpoczyna się lub jest zakończony, jeśli jest to właściwe.

Artykuł 21

Na nośniku danych statystycznych, które mają zostać przekazane właściwym służbom:

- bez uszczerbku dla art. 34, towary oznacza się w sposób pozwalający na łatwą i dokładną klasyfikację na najmniejsze odpowiednie podpodziały obowiązującej w danym czasie wersji Nomenklatury Scalonej;
- ośmiocyfrowy numer kodu odpowiadającego właściwemu poddziałowi Nomenklatury Scalonej również podaje się w odniesieniu do każdego rodzaju towarów.

Artykuł 22

1. Na nośniku danych statystycznych, Państwa Członkowskie opisuje się przy pomocy kodów alfabetycznych lub numerycznych, które Komisja ustala na podstawie art. 30.
2. Bez uszczerbku dla przepisów przyjętych przez Komisję na podstawie art. 30, strony odpowiedzialne za przekazywanie informacji przestrzegają, do celów ust. 1, instrukcji wydanych przez właściwe służby krajowe, które dotyczą opracowywania statystyk odnoszących się do handlu między Państwami Członkowskimi.

Artykuł 23

1. Dla każdego rodzaju towarów, nośnik danych statystycznych, które zostaną przekazane do właściwych służb musi zapewnić następujące dane:
 - a) w Państwie Członkowskim odbioru, Państwo Członkowskie przesyłki towarów w rozumieniu art. 24 ust. 1;

- b) w Państwie Członkowskim wysyłki, Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia towarów w rozumieniu art. 24 ust. 2;
- c) ilość towarów w masie netto i jednostkach dodatkowych;
- d) wartość towarów;
- e) charakter transakcji;
- f) warunki dostawy;
- g) prawdopodobny sposób przewozu.

2. Państwa Członkowskie nie mogą nakazywać, żeby dane inne niż wymienione w ust. 1 były przekazywane na nośniku danych statystycznych, z wyjątkiem następujących:

- a) w Państwie Członkowskim odbioru, kraj pochodzenia; jednakże, pozycja ta może być wymagana tylko w zakresie dozwolonym prawem wspólnotowym;
- b) w Państwie Członkowskim wysyłki, region pochodzenia; w Państwie Członkowskim odbioru, region miejsca przeznaczenia;
- c) w Państwie Członkowskim wysyłki towary, port lub lotnisko załadunku; w Państwie Członkowskim odbioru, port lub lotnisko rozładunku;
- d) w Państwie Członkowskim wysyłki i w Państwie Członkowskim odbioru, przewidywany port lub lotnisko przeładunku znajdujące się w innym Państwie Członkowskim, pod warunkiem że to ostatnie przygotowuje statystykę tranzytową;
- e) w miarę potrzeb, procedurę statystyczną.

3. O ile nie zostało to ustanowione w niniejszym rozporządzeniu, dane określone w ust. 1 i 2 oraz zasady umieszczania danych na nośniku danych, ustala Komisja na podstawie art. 30.

Artykuł 24

1. W przypadku, gdy przed dotarciem do Państwa Członkowskiego odbioru, towary zostały wprowadzone na obszar jednego lub kilku państw w tranzycie oraz w tych państwach zatrzymano je i objęto czynnościami prawnymi nie związanymi z przewozem, za Państwo Członkowskie przesyłki uważa się ostatnie Państwo Członkowskie, w którym takie zatrzymanie lub czynności prawne miały miejsce. W pozostałych przypadkach, Państwo Członkowskie przesyłki jest tym samym państwem, co Państwo Członkowskie wysyłki.

2. „Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia” oznacza ostatnie państwo, o którym wiadomo, w momencie wysyłki, że do niego mają być wysłane towary.

3. Bez względu na przepisy art. 23 ust. 1 lit. a), strona odpowiedzialna za przekazanie informacji w Państwie Członkowskim odbioru, może w następującej kolejności:

- jeśli nie zna Państwa Członkowskiego przesyłki, określić Państwo Członkowskie

wysyłki;

- jeśli nie zna Państwa Członkowskiego wysyłki, określić Państwo Członkowskie nabycia, w rozumieniu ust. 4.

4. „Państwo Członkowskie nabycia” oznacza Państwo Członkowskie stałego miejsca zamieszkania lub siedziby umawiającej się strony osoby fizycznej lub osoby prawnej, która zawarła umowę, z wyjątkiem umów przewozu, co stanowi podstawę dostawy towarów do Państwa Członkowskiego odbioru.

Artykuł 25

1. Wspólnota i Państwa Członkowskie opracowują statystyki dotyczące handlu między Państwami Członkowskimi na podstawie danych określonych w art. 23 ust. 1.

2. Państwa Członkowskie, które nie opracowują statystyk dotyczących handlu między Państwami Członkowskimi na podstawie danych określonych w art. 23 ust. 2, powstrzymają się od zlecenia gromadzenia takich danych.

3. Wspólnota oraz Państwa Członkowskie opracowują statystyk dotyczące handlu między Państwami Członkowskimi, uwzględniając przepisy przyjęte przez Komisję na podstawie art. 30 w sprawie zasad ogólnych i szczególnych zwolnień oraz progów statystycznych.

4. Każdy przepis, który ma skutek wyłączający towary określone w art. 18 i 19 z opracowania statystyk handlu między Państwami Członkowskimi, zawiesza obowiązek przekazywania informacji statystycznych o towarach wyłączonych.

Artykuł 26

1. Państwa Członkowskie przekazują Komisji ich miesięczne statystyki dotyczące handlu między Państwami Członkowskimi. Statystyki te obejmują dane, określone art. 23 ust. 1.

2. W miarę potrzeby, procedura takiego przekazu jest ustanawiana przez Komisję na podstawie art. 30.

3. Dane określone jako poufne przez Państwa Członkowskie zgodnie z warunkami określonymi w art. 32, są przekazywane przez nie zgodnie z rozporządzeniem Rady (EURATOM, EWG) nr 1588/90 z dnia 11 czerwca 1990 r. w sprawie przekazywania do Urzędu Statystycznego Wspólnot Europejskich danych statystycznych objętych zasadą poufności⁹.

Artykuł 27

Przepisy dotyczące uproszczenia informacji statystycznej są przyjmowane przez Radę na wniosek Komisji.

Artykuł 28

1. Do celów niniejszego rozdziału, progi statystyczne definiuje się jako granice wyrażone

⁹ Dz.U. nr L 151 z 15.06.1990, str. 1.

jako wartość, na poziomie, których zobowiązania nałożone na strony odpowiedzialne za przekazywanie informacji, są zawieszane lub ograniczone.

Progi te stosuje się bez uszczerbku dla przepisów art. 15.

2. Progi statystyczne oznacza się jako progi wyłączenia, asymilacji i uproszczenia.
3. Progi wyłączenia stosuje się względem stron, które są zobowiązane do przekazywania informacji, określonej w art. 5 akapit drugi.

Progi wyłączenia stosuje się we wszystkich Państwach Członkowskich i ustalane są przez każde ze wspomnianych Państw Członkowskich zgodnie z krajowymi przepisami podatkowymi przyjętymi w zastosowaniu dyrektywy 77/388/ EWG.

4. Progi asymilacji zwalniają strony zobowiązane do przekazywania informacji z obowiązku dostarczania deklaracji określonych w art. 13 ust. 1; okresowe deklaracje podatkowe, które składają jako strony podlegające obowiązkowi rozliczenia podatku VAT, łącznie ze stronami w rozumieniu art. 11 ust. 7, uważa się za deklaracje statystyczne.

Progi asymilacji stosuje się we wszystkich Państwach Członkowskich i są ustalane przez każde ze wspomnianych Państw Członkowskich na poziomie wyższym niż progi wyłączenia.

5. Progi uproszczenia zwalniają strony zobowiązane do przekazywania informacji ze stosowania wszystkich przepisów art. 23; deklaracje określone w art. 13 ust. 1 potrzebują, poza numerem kodu, określonym w art. 21 tiret drugie, określić w odniesieniu do każdego rodzaju towarów Państwo Członkowskie przesyłki lub miejsca przeznaczenia oraz wartość towarów.

Bez uszczerbku dla ust. 9 akapit pierwszy, stosuje się je na poziomach ustalonych w ust. 8 w Państwach Członkowskich, których progi asymilacji są niższe niż te poziomy.

W Państwach Członkowskich, których progi asymilacji są ustalone na poziomie równym lub, w zastosowaniu ust. 9 akapit pierwszy, wyższym niż progi ustalone w ust. 8, progi uproszczenia są fakultatywne.

6. Progi asymilacji i uproszczenia wyraża się w wartościach rocznych czynności handlowych wewnątrzspółnotowych.

Progi te ustala się poprzez obroty wysyłkowe i odbioru.

Progi te stosuje się odrębnie względem wewnątrzspółnotowych podmiotów gospodarczych na etapie wysyłki oraz względem wewnątrzspółnotowych podmiotów gospodarczych na etapie odbioru. Bez uszczerbku dla ust. 10, te Państwa Członkowskie, które dokonają wyboru możliwości wymienionej w ust. 9 akapit pierwszy, mogą, jednakże, ustalać obowiązki osób odpowiedzialnych za przekazywanie informacji zarówno na etapie wysyłki jak i odbioru, zgodnie z przepływem, dla którego roczna wartość czynności wewnątrzspółnotowych jest najwyższa.

Progi asymilacji i uproszczenia mogą różnić się w zależności od Państwa Członkowskiego, pod względem grupy produktów i okresu.

7. W celu zastosowania progów asymilacji i uproszczenia przez Państwa Członkowskie, Komisja ustala, na podstawie art. 30, wymogi jakości, które muszą być spełnione przez statystyki opracowywane przez Państwa Członkowskie na mocy art. 25 ust. 1.

8. Progi uproszczenia ustala się w wysokości 100 000 ECU dla wysyłki i 100 000 ECU dla odbioru.

Na podstawie art. 30, Komisja może podnieść poziomy próg uproszczenia pod warunkiem, że są spełnione wymogi jakości określone w ust. 7.

9. Państwa Członkowskie mogą, pod warunkiem spełnienia wymogów określonych w ust. 7, ustalić ich progi asymilacji i uproszczenia na poziomach wyższych niż określone w ust. 8. Państwa Członkowskie powiadamiają o tym Komisję.

Państwa Członkowskie mogą, w celu zachowania zgodności z wymogami wymienionymi w ust. 7, odstępować w stopniu niezbędnym od wymogów określonych w ust. 5 akapit drugi. Państwa Członkowskie powiadamiają o tym Komisję.

Komisja może wystąpić z prośbą do Państw Członkowskich o uzasadnienie środków podjętych przez to państwo poprzez dostarczenie go wraz z wszelkimi właściwymi informacjami.

10. Jeśli stosowanie progów asymilacji i uproszczenia przez Państwa Członkowskie wpłynie na jakość statystyk handlowych wewnątrzspółnotowych, uwzględniając dane dostarczone przez Państwa Członkowskie, lub zwiększy obciążenie stron zobowiązanych do przekazania informacji tak, że cele niniejszego rozporządzenia zostają zagrożone, wówczas Komisja przyjmie, na podstawie art. 30, przepisy przywracające warunki potrzebne do zapewnienia wymaganej jakości lub zmniejszenia obciążenia.

ROZDZIAŁ IV

Komitet ds. statystyk odnoszących się do handlu towarami między Państwami Członkowskimi

Artykuł 29

1. Niniejszym ustanawia się Komitet ds. statystyk odnoszących się do handlu towarami między Państwami Członkowskimi, zwany dalej „Komitetem”. W skład Komitetu wchodzi przedstawiciele Państw Członkowskich. Komitetowi przewodniczy przedstawiciel Komisji.

2. Komitet opracuje swój regulamin wewnętrzny.

3. Komitet może zbadać każdą sprawę dotyczącą wykonania niniejszego rozporządzenia przedstawioną przez przewodniczącego, albo z własnej inicjatywy albo na wniosek przedstawiciela Państwa Członkowskiego.

Artykuł 30

1. Przepisy wymagane do wykonania niniejszego rozporządzenia przyjmuje się zgodnie z

procedurą ustanowioną w ust. 2 i 3.

2. Przedstawiciel Komisji przedłoży Komitetowi projekt środków, które należy podjąć. Komitet przedstawi swoją opinię w sprawie projektu środków w terminie wyznaczonym przez przewodniczącego Komitetu w zależności od pilności sprawy. Opinię przyjmuje się większością ustanowioną w art. 148 ust. 2 Traktatu w przypadku decyzji, które Rada podejmuje na wniosek Komisji. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w Komitecie są wazone w sposób określony w tym artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

3. Komisja przyjmuje środki, które stosuje się natychmiast. Jednakże, jeśli środki te nie są zgodne z opinią Komitetu, wówczas Komisja przekazuje je niezwłocznie Radzie.

W takim przypadku, Komisja może wstrzymać stosowanie środków, które przyjęła na okres nie dłuższy niż jeden miesiąc od daty takiego powiadomienia.

Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną może podjąć inną decyzję w terminie, określonym w akapicie drugim.

ROZDZIAŁ V

Przepisy końcowe

Artykuł 31

Na wniosek Komisji, Rada przyjmuje przepisy niezbędne do umożliwienia Wspólnocie i Państwom Członkowskim opracowania statystyk innych niż statystyki dotyczące handlu między Państwami Członkowskimi, określonymi w art. 4.

Artykuł 32

1. Na wniosek Komisji, Rada stanowi o warunkach, zgodnie, z którymi Państwa Członkowskie mogą zgłaszać dane opracowane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem lub rozporządzeniami przewidzianymi w nim, jako poufne.

2. Do czasu ustanowienia warunków, określonych w ust. 1, stosuje się przepisy Państw Członkowskich.

Artykuł 33

Komisja może, według procedury określonej w art. 30, dostosować w razie konieczności przepisy niniejszego rozporządzenia:

- do skutków zmian dyrektywy 77/388/EWG;
- do specjalnych przepływów towarów w rozumieniu rozporządzeń statystycznych Wspólnoty.

Artykuł 34

1. W odniesieniu do towarów podlegających systemowi Intrastat oraz innych towarów, Komisja może, do celów ułatwienia zadania stronom odpowiedzialnym za przekazywanie informacji, ustanawiać, zgodnie z art. 30, uproszczone procedury gromadzenia danych i w szczególności tworzenia warunków dla zwiększenia korzystania z automatycznego przetwarzania danych i elektronicznego przesyłania danych.

2. W celu uwzględnienia ich poszczególnych uregulowań administracyjnych, Państwa Członkowskie mogą ustanowić uproszczone procedury inne niż określone w ust. 1, pod warunkiem, że osoby odpowiedzialne za przekazywanie informacji mogą wybrać procedurę, z której będą korzystać.

Państwa Członkowskie stosujące tę możliwość powiadamiają Komisję odpowiednio.

Artykuł 35

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

O ile nie jest wymagane przyjęcie przez Radę lub Komisję przepisów wykonujących niniejsze rozporządzenie przed tą datą, art. 1-9, 11, 13 ust. 1 i art. 14-27 stosuje się od daty wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2726/90 z dnia 17 września 1990 r. w sprawie tranzytu wspólnotowego¹⁰.

Od daty, określonej w akapicie drugim, rozporządzenie (EWG) nr 2954/85 traci moc i rozporządzenie (EWG) nr 1736/ 75 przestaje obowiązywać w odniesieniu do statystyk dotyczących handlu towarami między Państwami Członkowskimi, do których było stosowane.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 listopada 1991 r.

W imieniu Rady

P. DANKERT

Przewodniczący

¹⁰ Dz.U. nr L 262 z 26.09.1990, str. 1.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 3046/92

z dnia 22 października 1992 r.

ustanawiające przepisy wykonawcze i zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 3330/91 w sprawie danych statystycznych odnoszących się do handlu towarami pomiędzy Państwami Członkowskimi.

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 3330/91 z dnia 7 listopada 1991 r w sprawie danych statystycznych odnoszących się do handlu towarami między Państwami Członkowskimi¹, w szczególności jego art. 30,

a także mając na uwadze, co następuje:

w celu ustalenia danych statystycznych odnoszących się do handlu towarami między Państwami Członkowskimi, obszar stosowania systemu Intrastat powinien być precyzyjnie zdefiniowany w odniesieniu do towarów, które będą włączone jak i do towarów, które będą wyłączone z systemu;

należy ustalić termin, od którego podmioty gospodarcze wewnątrz Wspólnoty będą faktycznie zobowiązane do przekazywania informacji; należy określić zakres zobowiązań osób trzecich, którym strona odpowiedzialna za dostarczanie informacji może przekazać to zadanie;

niektóre zasady, które mają być przestrzegane przez zainteresowane służby, muszą być określone w sposób szczegółowy, w szczególności w celu skutecznego zarządzania rejestrami operacji wewnątrzwspólnotowych; użyteczne jest wyszczególnienie przepisów dotyczących niektórych fiskalnych aspektów informacji statystycznej;

należy uzupełnić definicje danych, które mają być przekazywane oraz ustalenia dotyczące przekazywania tych danych;

należy stworzyć wykaz towarów, które mają być wyłączone ze sprawozdań statystycznych dotyczących obrotu towarowego;

należy uwzględnić istniejące uproszczone procedury i specjalne wymagania niektórych sektorów;

zmiany do dyrektywy Rady 77/388/EWG² wprowadzone dyrektywą 91/680/EWG³ wymagają, aby niektóre przepisy rozporządzenia (EWG) nr 3330/91 zostały dostosowane zgodnie z art. 33 tiret pierwsze;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. statystyki dotyczącej handlu towarami pomiędzy Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej,

¹Dz.U. nr L 316 z 16.11.1991, str. 1.

²Dz.U. nr L 145 z 13.06.1977, str. 1.

³Dz.U. nr L 376 z 31.12.1991, str. 1.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W celu ustanowienia statystyki odnoszącej się do handlu towarami pomiędzy Państwami Członkowskimi, Wspólnota oraz Państwa Członkowskie stosują rozporządzenie (EWG) nr 3330/91 zwane dalej rozporządzeniem podstawowym zgodnie z zasadami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 2

1. W związku z handlem między Wspólnotą, jak ustanowiono w dniu 31 grudnia 1985 r., a Hiszpanią lub Portugalią oraz między tymi dwoma Państwami Członkowskimi, system Intrastat stosuje się także do towarów nadal podlegającym niektórym cłom i opłatom o skutku równoważnym lub podlegającym innym środkom przewidzianym w Akcie Przystąpienia.

2. System Intrastat stosuje się do produktów określonych w art. 3 ust. 1 dyrektywy Rady 92/12/EWG⁴ bez względu na formę oraz treść towarzyszących im dokumentów w przypadku gdy są przewożone między terytoriami Państw Członkowskich.

Artykuł 3

1. System Intrastat stosuje się do:

- a) do towarów umieszczonych lub otrzymanych w ramach procedury obrotu uszlachetniającego czynnego (system zawieszenia) lub procedury przetwarzania pod kontrolą celną;
- b) do towarów w obrocie między częściami terytorium statystycznego Wspólnoty, którego przynajmniej jedna z nich nie jest częścią terytorium Wspólnoty zgodnie z dyrektywą Rady 77/388/EWG.

2. Państwa Członkowskie są odpowiedzialne za gromadzenie danych o towarach określonych w ust. 1 na podstawie procedur celnych stosowanych do takich towarów.

3. Jeśli kopia statystyczna Jednolitego Dokumentu Administracyjnego zawierająca dane wymienione w art. 23 rozporządzenia podstawowego, z wyjątkiem informacji określonych w ust. 2 lit. e) nie jest dostępna, służby celne będą przynajmniej raz w miesiącu wysyłać do stosownych służb statystycznych okresowy wykaz tych samych danych według rodzaju towarów zgodnie z ustaleniami uzgodnionymi przez wymienione służby.

4. Art. 2, 4, 8, 9, art. 12 ust. 1, 3-7; art. 13, 14, 19, 21 i art. 22 ust. 3 lit. a) i b), tiret pierwsze nie stosuje się do towarów określonych w ust. 1.

Pozostałe przepisy niniejszego rozporządzenia stosuje się do tych towarów bez uszczerbku dla wszelkich przepisów celnych, które stosuje się przeciwnym przypadku.

Artykuł 4

⁴Dz.U. nr L 76 z 23.03.1992, str. 1.

1. Jakikolwiek osoby fizyczne lub prawne prowadzące działania wewnątrz Wspólnoty po raz pierwszy, bez względu na to czy towary są odbierane czy też wysyłane, są odpowiedzialne za przekazywanie niezbędnych informacji w rozumieniu art. 20 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

2. Strona określona w ust. 1 przekazuje dane o swoich działaniach wewnątrz Wspólnoty w deklaracjach okresowych określonych w art. 13 rozporządzenia podstawowego od miesiąca, w którym próg asymilacji zostanie przekroczony zgodnie z przepisami dotyczącymi tego progu, które zaczynają być do niego stosowane.

Państwa Członkowskie wraz z ich odpowiednimi organizacjami administracyjnymi ustalą nieprzekraczalny termin przekazania danych.

3. Jeśli numer rejestracyjny VAT strony odpowiedzialnej za przekazywanie informacji jest zmieniany w wyniku zmiany prawa własności, nazwy, adresu, statusu prawnego lub zaistnienia podobnej zmiany, która nie wpłynie w znacznym stopniu na jej działania wewnątrz Wspólnoty, zasada określona w ust. 1 nie musi być stosowana wobec danej strony w momencie zaistnienia zmiany. Będzie nadal podlegać zobowiązaniom statystycznym, którym podlegała przed zmianą.

Artykuł 5

1. Strona trzecia określona w art. 9 ust. 1 rozporządzenia podstawowego zwana dalej deklarującą stroną trzecią.

2. Deklarująca strona trzecia przekaze właściwym służbom krajowym:

a) zgodnie z art. 6 ust. 1 informacje niezbędne do:

- ustalenia jej tożsamości ,
- ustalenia tożsamości każdej ze stron odpowiedzialnych za przekazanie informacji, które powierzyły stronie trzeciej to zadanie;

b) dla każdej ze stron odpowiedzialnych za przekazywanie informacji, dane wymagane zgodnie z rozporządzeniem podstawowym oraz dane o jego wykonaniu.

Artykuł 6

1. Informacje niezbędne do ustalenia tożsamości podmiotu gospodarczego wewnątrz Wspólnoty w rozumieniu art. 10 rozporządzenia podstawowego to:

- pełna nazwa osoby lub przedsiębiorstwa,
- pełny adres z kodem pocztowym,
- w okolicznościach ustanowionych w art. 10 ust. 6 rozporządzenia podstawowego, numer rejestracyjny VAT.

Jednakże służby statystyczne określone w art. 10 ust. 1 rozporządzenia podstawowego mogą zwolnić podmioty gospodarcze działające wewnątrz Wspólnoty z podania jednej lub więcej z wyżej wymienionych informacji w okolicznościach określonych przez te służby.

W Państwach Członkowskich, określonych w art. 10 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, informacje służące do ustalenia tożsamości podmiotu gospodarczego wewnątrz Wspólnoty są przekazane wyżej wymienionym służbom statystycznym przez władze podatkowe, określone we wspomnianym artykule w momencie gdy są dostępne dla tych ostatnich, pod warunkiem, że umowy między tymi służbami nie stanowią inaczej.

2. Minimalny wykaz danych, które należy wpisać do rejestru podmiotów gospodarczych wewnątrz Wspólnoty w rozumieniu art. 10 rozporządzenia podstawowego dla każdego podmiotu gospodarczego wewnątrz Wspólnoty powinien zawierać:

- a) rok i miesiąc wpisu do rejestru;
- b) informacje niezbędne do ustalenia tożsamości podmiotu gospodarczego zgodnie z ust. 1;
- c) gdzie stosowne, czy przedsiębiorca jest wysyłającym, odbiorcą czy też zgłaszającym lub od dnia 1 stycznia 1993 r. stroną odpowiedzialną za przekazywanie informacji lub zgłaszającą stroną trzecią przy wysyłce lub odbiorze; w Państwach Członkowskich określonych w art. 10 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, informacja przewidziana w ust. 1 niniejszego artykułu określi, który z danych podmiotów gospodarczych jest wysyłającym a który odbiorcą.
- d) w przypadku wysyłającego, odbiorcy lub od dnia 1 stycznia 1993 r. strony odpowiedzialnej za przekazywanie informacji, wartość ogółem jego działań prowadzonych wewnątrz Wspólnoty w podziale na miesiące i przepływy wraz z, od tego samego dnia, wartością określoną w art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego; jednakże, te informacje nie muszą być rejestrowane:
 - przed 1993 r. w Państwach Członkowskich określonych w art. 10 ust. 3 rozporządzenia podstawowego,
 - jeśli kontrola informacji rejestrowanych jako dane statystyczne z wykorzystaniem informacji, określonych w art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego oraz funkcjonowanie progów statystycznych określonych w art. 28 wspomnianego rozporządzenia jest przeprowadzana niezależnie od zarządzania rejestrem podmiotów gospodarczych wewnątrz Wspólnoty.

Odpowiednie służby krajowe mogą wpisać inne dane do rejestru według ich wymagań.

Artykuł 7

W celu wykonania art. 10 ust. 6 rozporządzenia podstawowego, w przypadku gdy odpowiedzialność za informacje dotyczące danych działań nie spoczywa na podmiocie gospodarczym jako osobie prawnej *per se*, ale na części składowej tego podmiotu jak na przykład oddział firmy, jednostka zajmująca się działalnością lub jednostka lokalna, może być uznana jako za uzasadniony wyjątek.

Artykuł 8

W wykazach określonych w art. 11 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, odpowiedzialne władze podatkowe będą wymieniać podmioty gospodarcze wewnątrz Wspólnoty, które w wyniku podziału, łączenia się lub zaprzestania działalności w okresie objętym przeglądem nie będą występować we wspomnianych wykazach.

Artykuł 9

1. Strona odpowiedzialna za przekazywanie informacji przekaże wymagane dane w ramach rozporządzenia podstawowego oraz jego wykonania:

- a) zgodnie z obowiązującymi przepisami Wspólnoty;
- b) bezpośrednio do właściwych służb krajowych lub poprzez biura zajmujące się gromadzeniem danych, które Państwa Członkowskie powołały w tym celu lub dla innych celów statystycznych lub administracyjnych;
- c) za dany okres odniesienia według jej uznania:
 - albo w formie jednej deklaracji w terminie ustalonym przez właściwe służby krajowe w ich instrukcjach kierowanych do stron odpowiedzialnych za przekazywanie informacji i który to termin ustanawia się między piątym a dziesiątym dniem roboczym od dnia zakończenia tego okresu,
 - albo w formie kilku częściowych deklaracji; w tym przypadku właściwe służby krajowe mogą wymagać uzgodnienia z nimi w sprawie częstotliwości przekazu oraz terminów, przy czym ostatnia deklaracja częściowa musi być przekazana w terminie ustanowionym w tiret pierwszym powyżej.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1, strona odpowiedzialna za przekazywanie informacji, która korzysta z prawa zwolnienia w wyniku stosowania progu asymilacji przewidzianego w art. 28 ust. 4 rozporządzenia podstawowego musi w trakcie przekazywania informacji stosować się tylko do przepisów odpowiedzialnych władz podatkowych.

3. Na podstawie art. 34 rozporządzenia podstawowego przepisy niniejszego artykułu dotyczące okresowości deklaracji nie stanowią przeszkody dla zawarcia umowy o dostarczaniu danych w czasie rzeczywistym w przypadku gdy dane te są przekazywane elektronicznie.

4. W drodze odstępstwa od ust. 1 powyżej w Państwach Członkowskich, w których okresowa deklaracja statystyczna jest taka sama jak okresowa deklaracja podatkowa, przepisy odnoszące się do przekazywania deklaracji statystycznej zostaną określone zgodnie z rozporządzeniami Wspólnoty lub krajowymi przepisami podatkowymi.

Artykuł 10

W nośniku informacji, Państwa Członkowskie, których terytorium statystyczne jest opisane w

nomenklaturze państw, załączonej do rozporządzenia Rady (EWG) nr 1736/75⁵, są oznaczone albo kodami alfabetycznymi albo numerycznymi w następujący sposób:

Francja:	FR lub	001,
Belgia i Luksemburg:	BL lub	002,
Niderlandy:	NI lub	003,
Niemcy:	DE lub	004,
Włochy:	IT lub	005,
Zjednoczone Królestwo:	GB lub	006,
Irlandia:	IE lub	007,
Dania:	DK lub	008,
Grecja:	GR lub	009,
Portugalia:	PT lub	010,
Hiszpania:	ES lub	011.

Artykuł 11

W przypadku określania ilości towarów na nośniku danych:

- a) „masa netto” oznacza faktyczną masę towaru bez jakichkolwiek opakowań; musi być ona wyrażona w kilogramach;
- b) „jednostki dodatkowe” oznacza jednostki miary ilości inne niż jednostki masy wyrażone w kilogramach; muszą być one wyrażone zgodnie z informacją podaną w aktualnej wersji Nomenklatury Scalonej w odpowiednich podpozycjach, wykaz których jest opublikowany w części I „Przepisy wstępne” wspomnianej nomenklatury.

Artykuł 12

1. Wartość towarów określonych w art. 23 ust. 1 lit. d) rozporządzenia podstawowego wyraża się w sposób:

- według rodzaju towarów, wartość statystyczna,
- według deklaracji statystycznej, kwota zafakturowana.

2. Wartość statystyczna jest ustalona:

⁵ Dz.U. nr L 183 z 14.07.1975, str. 3.

- po wysyłce, na podstawie kwot podlegających opodatkowaniu określanych w celach podatkowych zgodnie z dyrektywą 77/388/EWG za dostawy towarów wyszczególnionych w sekcji A ust. 1 lit. a) i, tam gdzie właściwe, dla czynności określonych w art. 11 sekcji A ust. 1 lit. b) tej samej dyrektywy z pomniejszeniem jednakże o wszelkie podatki potrącane w skutek wysyłki; z drugiej strony, obejmuje koszty transportu i ubezpieczenia odnoszące się do części podróży, która odbywa się na terytorium statystycznym Państwa Członkowskiego wysyłającego,
- przy odbiorze, na podstawie kwot podlegających opodatkowaniu określanych w celach podatkowych zgodnie z art. 28e powyższej dyrektywy dla nabycia towarów z pomniejszeniem jednakże o podatki należne z tytułu przekazania towarów do konsumpcji oraz koszty transportu i ubezpieczenia odnoszące się do części podróży, która odbywa się na terytorium statystycznym Państwa Członkowskiego odbioru.

Wartość statystyczna musi być zadeklarowana zgodnie z akapitem pierwszym, nawet jeśli kwota podlegająca opodatkowaniu nie musi być ustalana w celach podatkowych.

Dla towarów uzyskanych w procesie uszlachetniania, wartość statystyczna jest ustalona tak jakby te towary były w całości wytworzone w Państwie Członkowskim w którym nastąpiło przetwarzanie.

3. Kwota zafakturowana jest kwotą ogółem (z wyłączeniem podatku VAT) na fakturach lub dokumentach służących jako faktury dotyczące wszystkich towarów włączonych do deklaracji statystycznej.

4. Strona odpowiedzialna za przekazywanie informacji może określić kwotę zafakturowaną w podziale na rodzaje towarów.

W drodze odstępstwa od ust. 1 Państwa Członkowskie mogą wymagać, aby kwota zafakturowana była podzielona według rodzaju towarów. W takim przypadku, obliczą one wartość statystyczną i zwolnią stronę odpowiedzialną za dostarczanie informacji statystycznych z potrzeby jej podawania. Jednakże osoby odpowiedzialne za przekazywanie informacji mogą być zobowiązane do dostarczenia informacji o kosztach dodatkowych na podstawie próbki.

Akapit drugi stosuje się albo do wszystkich stron zobowiązanych do przekazywania okresowych deklaracji określonych w art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego albo wyłącznie do tych stron, które korzystają ze stosowania progów uproszczenia.

5. Państwa Członkowskie mogą stosować wariant określony w ust. 4 akapit drugi, nawet jeśli ich dana organizacja administracyjna powstrzymuje je od podejmowania środków upraszczających, które na mocy niniejszego akapitu muszą towarzyszyć korzystaniu z tego wariantu, czyli zwolnienia z obowiązku podawania wartości statystycznej.

W instrukcjach dotyczących deklaracji statystycznej udzielanych stronom odpowiedzialnym za przekazywanie informacji, należy podawać z wyprzedzeniem powody techniczne, dla których zarówno wartość statystyczna jak i kwota zafakturowana muszą być podane według rodzaju towaru.

Państwa Członkowskie prześlą kopie tych instrukcji Komisji przed dniem 1 listopada 1992 r. a w okresach późniejszych w każdym przypadku gdy są one aktualizowane.

6. W przypadku prac w ramach kontraktu, kwota zafakturowana będzie kwotą wpisaną do rachunków za pracę łącznie z wszelkimi kosztami dodatkowymi. Jest ona podawana tylko w przypadku wysyłki i odbioru po wykonaniu pracy zgodnie z umową.

7. Określenie „koszty dodatkowe” oznacza koszty transportu i ubezpieczenia poniesione w związku z przepływem towarów między Państwem Członkowskim, w którym nastąpiła wysyłka do Państwa Członkowskiego, w którym nastąpił odbiór.

Artykuł 13

1. Do celów niniejszego rozporządzenia:

- a) „transakcja” oznacza każde działanie bez względu na to, czy jest handlowe czy też nie, które prowadzi do przepływu towarów objętych statystyką handlu towarami między Państwami Członkowskimi;
- b) „charakter transakcji” oznacza wszystkie te cechy charakterystyczne odróżniające jedną transakcję od drugiej.

2. Należy rozróżniać transakcje na podstawie różnic co do charakteru zgodnie z wykazem w załączniku I.

Charakter transakcji jest określony na nośniku informacji przy pomocy kodu numerycznego odpowiadającego właściwej kategorii kolumny A we wspomnianym wyżej wykazie.

3. W granicach wykazu określonego w ust. 2, Państwa Członkowskie mogą ustalić gromadzenie danych o charakterze transakcji do poziomu, jaki stosują do gromadzenia danych dotyczących obrotu handlowego z państwami trzecimi bez względu na to, czy gromadzą je w związku z powyższym jako dane o charakterze transakcji czy też dane o procedurach celnych.

Artykuł 14

1. Do celów niniejszego rozporządzenia, „warunki dostawy” oznaczają te przepisy zawarte w umowach sprzedaży które określają odpowiednio zobowiązania sprzedającego i kupującego zgodnie z Incoterms Międzynarodowej Izby Handlowej wymienionym w załączniku II.

2. W granicach wykazu określonego w ust. 1 i bez uszczerbku dla ust. 3:

- a) te Państwa Członkowskie, które stosują art. 12 ust. 4 akapit drugi zastrzegają, że dane dotyczące warunków dostawy będą gromadzone na nośniku informacji i prześlą dane szczegółowe o sposobie ich podawania;
- b) pozostałe Państwa Członkowskie mogą zastrzec, że dane dotyczące warunków dostawy będą gromadzone na nośniku informacji do poziomu, w jakim gromadzą one dane dotyczące obrotu handlowego z państwami trzecimi.

3. Warunki dostawy są określone dla każdego rodzaju towarów według jednego ze skrótów zawartych w wykazie określonym w ust. 1.

Artykuł 15

1. „Przewidywany sposób transportu” oznacza przy wysyłce sposób transportu ustalony według aktywnych środków transportu którymi towary mają być wywiezione z terytorium statystycznego Państwa Członkowskiego wysyłającego, zaś przy odbiorze sposób transportu ustalany według aktywnych środków transportu, którymi towary mają być przywiezione na terytorium statystyczne Państwa Członkowskiego odbioru.

2. Sposoby transportu, które mają być wymienione na nośniku informacji to:

Kod	Nazwa
1	Transport morski
2	Transport kolejowy
3	Transport drogowy
4	Transport lotniczy
5	Przesyłki pocztowe
7	Stałe instalacje transportowe
8	Transport wodny śródlądowy
9	Środki o napędzie własnym

Sposób transportu jest oznaczany na wspomnianym nośniku przy pomocy odpowiadającego mu kodu numerycznego.

Artykuł 16

1. „Kraj pochodzenia” oznacza państwo, z którego pochodzą towary.

Towary w całości wyprodukowane w danym państwie pochodzą z tego państwa.

Pozycja w produkcji dwóch lub więcej państw pochodzi z państwa, w którym ostatnio dokonano znaczącego przetwarzania lub wykonano prace uzasadnione z ekonomicznego punktu widzenia w przedsiębiorstwie wyposażonym w tym celu skutkiem czego powstał nowy produkt lub miał miejsce istotny etap produkcji.

2. Kraj pochodzenia jest oznaczony kodem numerycznym przydzielonym podanym w aktualnej wersji krajowej nomenklatury załączonej do rozporządzenia (EWG) nr 1736/75 bez uszczerbku dla art. 47 zdanie ostatnie wspomnianego rozporządzenia.

Artykuł 17

1. „Region pochodzenia” oznacza region Państwa Członkowskiego wysyłającego, w którym wyprodukowano te towary lub gdzie je wzniesiono, zmontowano, przetworzono, reperowano lub konserwowano; jeżeli to nie wystarczy, region pochodzenia będzie zastąpiony albo regionem, w którym miał miejsce proces handlowy, albo regionem wysyłki towarów.
2. „Region przeznaczenia” oznacza region Państwa Członkowskiego odbioru, w którym towary będą użytkowane lub wzniesione, zmontowane, przetworzone, reperowane lub konserwowane; jeżeli to nie wystarczy, region przeznaczenia będzie zastąpiony albo innym regionem, w którym proces handlowy będzie miał miejsce lub regionem, do którego towary mają być wysłane.
3. Każde z Państw Członkowskich korzystające z wariantu przewidzianego w art. 23 ust. 2 lit b) rozporządzenia podstawowego sporządza wykaz swoich regionów i ustala kod składający się maksymalnie z dwóch znaków, przy pomocy których region będzie oznaczony na nośniku informacji.

Artykuł 18

1. „Port lub port lotniczy załadunku” oznacza port lub port lotniczy znajdujący się na terytorium statystycznym Państwa Członkowskiego wysyłającego, w którym towary są załadowane na aktywne środki transportu lub z którego prawdopodobnie opuszczają to terytorium.
2. „Port lub port lotniczy rozładunku” oznacza port lub port lotniczy znajdujący się na terytorium statystycznym Państwa Członkowskiego odbioru, w którym towary są rozładowane z aktywnych środków transportu lub poprzez który są prawdopodobnie przywiezione na to terytorium.
3. Każde Państwo Członkowskie, korzystające z wariantu przewidzianego w art. 23 ust. 2 lit. c) lub d) rozporządzenia podstawowego, sporządza wykaz portów i portów lotniczych, które należy podać na nośniku informacji oraz ustali kod, według którego są one wymienione na tym nośniku.

Artykuł 19

1. „Procedura statystyczna” oznacza kategorię wysyłki lub odbioru w ramach której odbywa się dana operacja wewnątrz Wspólnoty i która nie jest w sposób dostateczny określona w kolumnie A lub B wykazu transakcji w załączniku I.
2. Każde Państwo Członkowskie, chcące korzystać z wariantu przewidzianego w art. 23 ust. 2 lit. e) rozporządzenia podstawowego sporządza wykaz procedur statystycznych, który ma być podany na nośniku informacji i ustala kod, według którego są one oznaczone na tym nośniku.

Artykuł 20

Dane odnoszące się do towarów wymienionych w załączniku III są wyłączone z zestawienia i w konsekwencji, na mocy art. 25 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, z obowiązku ich

jakichkolwiek potrąceń podatku VAT.”

3. W art. 20 rozporządzenia podstawowego:

a) w pkt. 5 lit. a) i b) wyrazy „mające miejsce zamieszkania” zastępuje się wyrazami: „zarejestrowane do celów podatku od wartości dodanej”;

b) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) okres odniesienia, określony w art. 13 ust. 2 tiret pierwsze dotyczy:

- dla towarów, w stosunku do których stosuje się system Intrastat, miesiąca kalendarzowego, w którym podatek VAT od dostaw wewnątrz Wspólnoty lub towarów nabytych staje się należny, przepływy tych towarów są rejestrowane na podstawie niniejszego artykułu; jeśli okres do którego odnosi się deklaracja podatkowa strony odpowiedzialnej za rozliczanie się z podatku VAT nie odpowiada kalendarzowemu miesiącowi, kwartałowi, okresowi półrocznemu lub roku, Państwa Członkowskie mogą dostosować częstotliwość zobowiązań związanych z deklaracjami statystycznymi tej strony do częstotliwości jej zobowiązań związanych z deklaracjami podatkowymi,
- towarów, w stosunku do których nie stosuje się systemu Intrastat w niżej wymienionych okolicznościach:
 - miesiąc kalendarzowy, w którym towary są włączone lub poddane procedurze uszlachetniania czynnego (system zawieszenia) lub procedurze przetwarzania pod nadzorem celnym albo są dopuszczone do swobodnego obrotu w wyniku stosowania jednej z tych procedur,
 - miesiąc kalendarzowy, w którym towary będące przedmiotem obrotu między częściami terytorium statystycznego Wspólnoty, z których przynajmniej jedna nie jest częścią terytorium Wspólnoty w zastosowaniu dyrektywy Rady 77/388/EWG, są poddane procedurom wysyłkowym lub odbioru”.

Artykuł 23

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Przepisy, które odnoszą się do artykułów określonych w art. 35 akapit drugi rozporządzenia podstawowego, stosuje się od tego samego dnia, co wspomniane artykuły.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 października 1992 r.

W imieniu Komisji

Henning CHRISTOPHERSEN

Wiceprzewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Wykaz transakcji określonych w art. 13 ust. 2

Kolumna A	Kolumna B
1. Transakcje powodujące faktyczne lub zamierzone przeniesienie prawa własności za wynagrodzeniem (pieniężnym lub innym) (z wyłączeniem transakcji wymienionych w 2, 7, 8 ^{a b c})	1. Zakup/nabycie bezpośrednio ^b 2. Dostawa z zamiarem sprzedaży po akceptacji lub wypróbowaniu oraz transakcje komisowe 3. Handel barterowy (wynagrodzenie rzeczowe) 4. Zakupy przez podróżnych do użytku osobistego 5. Leasing finansowy ^c
2. Zwrot towarów zarejestrowanych uprzednio pod kodem 1 ^d ; dostawy rekompensacyjne nieodpłatne ^d	1. Zwrot towarów 2. Rekompensata za zwrócone towary 3. Rekompensata za towary, które nie podlegają zwrotowi (np. w ramach gwarancji)
3. Transakcje (nie mające charakteru tymczasowego) z przeniesieniem prawa własności bez wynagrodzenia (pieniężnego lub innego)	1. Dostawy towarów w ramach programów pomocy finansowanych częściowo lub całkowicie 2. Pozostałe dostawy w ramach pomocy rządowej 3. Pozostałe dostawy w ramach pomocy (osoby fizyczne, organizacje pozarządowe)
4. Dostawy towarów w celu przetworzenia w ramach kontraktu ^e lub naprawy ^f (z wyjątkiem rejestrowanych w 7)	1. Przetworzenie w ramach kontraktu 2. Odpłatne naprawy i serwis 3. Nieodpłatne naprawy i serwis
5. Dostawy towaru po przetworzeniu w ramach kontraktu ^e lub po naprawie ^f (z wyjątkiem rejestrowanych w 7)	1. Przetworzenie w ramach kontraktu 2. Odpłatne naprawy i serwis 3. Nieodpłatne naprawy i serwis
6. Transakcje nie powodujące przeniesienia prawa własności np. najem, pożyczka, leasing operacyjny ^g oraz inne czasowe wykorzystanie ^h z wyjątkiem przetworzenia w ramach kontraktu lub naprawy (dostawa lub zwrot)	1. Najem, pożyczka, leasing operacyjny 2. Pozostałe towary do czasowego użytkowania
7. Operacje towarów w ramach wspólnych programów obronnych lub innych międzyrządowych programów produkcyjnych (np.. Airbus)	
8. Dostawy materiałów budowlanych i wyposażenia w ramach realizacji umowy budowlanej lub inżynierskiej, stanowiącej część umowy generalnej ⁱ	

Kolumna A	Kolumna B
-----------	-----------

9. Pozostałe transakcje

^a Pozycja obejmuje głównie wysyłki i dostawy tj. transakcje w odniesieniu do których:

- prawo własności jest przenoszone z rezydenta na nierezydenta, oraz
- dokonywana jest lub będzie zapłata lub wynagrodzenie w naturze.

Należy zauważyć, że dotyczy to również towarów przesyłanych między powiązаныmi przedsiębiorstwami lub do/z centralnych magazynów dystrybucyjnych, nawet jeśli płatności nie są dokonywane natychmiast.

^b W tym części zapasowe i pozostałe materiały odtworzeniowe na zasadzie odpłatności.

^c W tym leasing finansowy: raty leasingowe są obliczane w taki sposób, aby pokryć całość lub prawie całość wartości wszystkich towarów. Ryzyka i korzyści z prawa własności są przenoszone na korzystającego. Po zakończeniu umowy korzystający staje się prawnym właścicielem towarów.

^d Zwrot i zastąpienie wysłanych towarów pierwotnie zarejestrowanych w pozycji 3-9 kolumny A należy zapisać w odpowiednich pozycjach.

^e Przetworzenie (pod nadzorem celnym lub nie) należy rejestrować w pozycji 4 i 5 kolumny A. Czynności przetwarzania dokonywane na rachunek przetwórcy nie są objęte tą pozycją, lecz powinny być zapisane w pozycji 1 kolumny A.

^f Naprawy powodujące przywrócenie towarom ich pierwotnej funkcji; może to być związane z rozbudową lub udoskonaleniem.

^g Leasing operacyjny: umowy leasingowe inne niż leasing finansowy (patrz uwaga c).

^h Pozycja to obejmuje towary, które są wywożone / przywożone z zamiarem następnie powrotnego wywozu lub przywozu bez jakiegokolwiek zmiany prawa własności.

ⁱ Transakcje rejestrowane w pozycji 8 kolumny A dotyczą towarów, które nie są odrębnie fakturowane, ale dla których jest wystawiana pojedyncza faktura obejmująca wartość prac ogółem. Jeśli taki przypadek nie ma miejsca, transakcje rejestruje się w pozycji 1.

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz warunków dostaw określony w art. 14

Pierwsza część pola	Znaczenie	Miejsce, które należy wskazać ¹
Kod Incotemu	Incoterm ICC/EKG Genewa	
EXW	z zakładu	miejsce zakładu
FCA	franco przewoźnik	... oznaczone miejsce
FAS	franco wzdłuż burty statku	oznaczony port załadunku
FOB	franco statek	oznaczony port załadunku
CFR	koszt i fracht	oznaczony port docelowy
CIF	koszt, ubezpieczenie i fracht	oznaczony port docelowy
CPT	przewoźne opłacone do	oznaczone miejsce przeznaczenia
CIP	przewoźne i ubezpieczenie wypłacone na rzecz	oznaczone miejsce przeznaczenia
DAF	dostarczane na granicę	oznaczone miejsce realizacji dostawy na granicy
DES	dostarczone statek	oznaczony port docelowy
DEQ	dostarczone nabrzeże	po odprawie celnej, oznaczony port docelowy
DDU	dostarczone, cło nieopłacone	oznaczone miejsce przeznaczenia w kraj przywozu
DDP	dostarczone, cło nieopłacone	oznaczone miejsce realizacji dostawy w kraju przywozu
XXX	warunki dostawy inne niż powyżej	dokładne stwierdzenie warunków wymienionych w umowie ¹

¹ W razie potrzeby zamieścić dane szczegółowe w polu 6 (tylko na formularzu Intrastat N)

Drugi poddział

- 1: miejsce na terytorium danego Państwa Członkowskie,
- 2: miejsce w innym Państwie Członkowskim,
- 3: pozostałe (miejsce poza Wspólnotą).

ZAŁĄCZNIK III

Wykaz wyjątków określonych w art. 20

Dane nie są wymagane dla następujących towarów:

- a) środki płatnicze, które są legalnymi środkami płatniczymi oraz papiery wartościowe;
- b) nadzwyczajna pomoc dla obszarów klęsk żywiołowych;

- c) ze względu na zamierzone przeznaczenie do celów dyplomatycznych lub o podobnym charakterze:
1. towary korzystające z immunitetów dyplomatycznych, konsularnych lub podobnych;
 2. prezenty dla głowy państwa, członków rządu lub parlamentu;
 3. pozycje stanowiące przedmiot obrotu w ramach wzajemnej pomocy administracyjnej;
- d) przy złożeniu, że handel ma charakter przejściowy, między innymi:
1. towary przeznaczone na wystawy i targi;
 2. scenografia teatralna;
 3. karuzele i inne atrakcje na terenach rozrywkowych;
 4. sprzęt profesjonalny w rozumieniu Międzynarodowej Konwencji Celnej z dnia 8 czerwca 1968 r.;
 5. filmy kinowe;
 6. aparatura i wyposażenie do celów eksperymentalnych;
 7. zwierzęta na wystawy, hodowlę, zawody, etc.;
 8. wzory handlowe;
 9. środek transportu, pojemniki i sprzęt związany z transportem;
 10. opakowania
 11. towary na wynajem;
 12. zakłady i wyposażenie dla prac w zakresie inżynierii lądowej i wodnej;
 13. towary przeznaczone do celów badawczych, analitycznych lub prób;
- e) przy założeniu, że nie są przedmiotem transakcji handlowej:
1. dekoracje, nagrody honorowe za wybitne osiągnięcia, odznaki pamiątkowe i plakietki metalowe;
 2. sprzęt podróżniczy, prowiant i pozostałe pozycje w tym wyposażenie sportowe przeznaczone do użytku osobistego lub do wykorzystania przed lub po podróży;
 3. wyposażenie ślubne, pozycje związane z przeprowadzkami lub odziedziczone;

4. trumny, urny pogrzebowe, ozdobne artykuły pogrzebowe i artykuły dla konserwacji grobów i pomników cmentarnych;
 5. drukowane materiały reklamowe, instrukcje obsługi, cenniki i pozostałe artykuły reklamowe;
 6. towary, które utraciły użyteczność lub nie mogą być użyte do celów przemysłowych;
 7. balast;
 8. fotografie, filmy naświetlone i wywołane, szkice, rysunki, kopie planów, rękopisy, akta i rejestry, druki urzędowe i dowody drukowane jak również wszelkie środki przekazu stosowane dla wewnątrzspółnotowej wymiany informacji;
 9. znaczki pocztowe;
 10. produkty farmaceutyczne stosowane na międzynarodowych imprezach sportowych;
- f) artykuły stosowane w ramach umów przewidujących podejmowanie wspólnych środków dla ochrony osób lub środowiska naturalnego;
- g) towary stanowiące przedmiot wymiany niehandlowej między osobami zamieszkującymi obszary przyległe Państw Członkowskich; produkty uzyskane przez producentów rolnych na obszarach położonych poza, ale przylegających do obszaru statystycznego, w ramach którego prowadzą podstawową działalność;
- h) towary opuszczające dany obszar statystyczny w celu powrotu po przekroczeniu granicy obcego terytorium w sposób bezpośredni lub z postojami związanymi z transportem.

**ROZPORZĄDZENIE (WE) NR 1182/1999 PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I
RADY**

z dnia 10 maja 1999 r.

**zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 3330/91 w sprawie danych statystycznych
odnoszących się do handlu towarami między Państwami Członkowskimi w celu
zmniejszenia zakresu dostarczanych danych**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 95,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego²,

działając zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 251 Traktatu³, w świetle wspólnego tekstu zatwierdzonego przez komitet pojednawczy w dniu 13 kwietnia 1999 r.,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 3330/91⁴, Wspólnota i Państwa Członkowskie sporządzały statystyki dotyczące wymiany towarowej między Państwami Członkowskimi (Intrastat) podczas okresu przejściowego rozpoczynającego się w dniu 1 stycznia 1993 r. i kończącego się w dniu przejścia na ujednolicony system opodatkowania w Państwie Członkowskim pochodzenia;
- (2) uproszczenie prawodawstwa dla rynku wewnętrznego, jak określono w inicjatywie SLIM, ma na celu zwiększenie konkurencyjności przedsiębiorstw i możliwości w zakresie tworzenia nowych miejsc pracy;
- (3) uproszczenie systemu Intrastat, wybrane jako projekt pilotażowy SLIM oraz konkretne wnioski przedstawione przez Grupę Roboczą SLIM - Intrastat w celu zmniejszenia obciążenia dostawców informacji statystycznych, określone w komunikacie do Parlamentu Europejskiego i Rady, zostały uznane przez te instytucje;
- (4) ograniczanie informacji w sprawie deklaracji, przy równoczesnym utrzymaniu akceptowalnego poziomu informacji dla użytkowników, stanowi główny środek mający zmniejszyć obciążenie dostawców informacji statystycznych;

¹ Dz.U. C 203 z 3.7.1997, str. 10, zmienione Dz.U. C 171 z 5.6.1998, str. 12.

² Dz.U. C 19 z 21.1.1998, str. 49.

³ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 1 kwietnia 1998 r. (Dz.U. C 138 z 4.5.1998, str. 89). Wspólne stanowisko Rady z dnia 20 lipca 1998 r. (Dz.U. C 285 z 14.9.1998, str. 1). Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 1998 r. (Dz.U. C 98 z 9.4.1999, str. 153). Decyzja Rady z dnia 22 kwietnia 1999 r. Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 maja 1999 r.

⁴ Dz.U. L 316 z 16.11.1991, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 3046/92 (Dz.U. L 307 z 23.10.1992, str. 27).

- (5) skreślenie środka transportu i warunków dostawy stanowi jeden z takich środków upraszczających; jednakże, zgłaszanie kraju pochodzenia, regionu pochodzenia i/lub regionu przeznaczenia jest szczególnie korzystne dla wielu użytkowników i dlatego powinno być utrzymane;
- (6) ważne jest uproszczenie Nomenklatury Scalonej, aby była ona stosowana na jednolitych zasadach zarówno w odniesieniu do handlu wewnątrzspółnotowego, jak i handlu zagranicznego, aby ułatwić stosowanie systemu w szczególności w odniesieniu do małych i średnich przedsiębiorstw; w tym kontekście wyniki dyskusji prowadzonych przez Komisję z udziałem Państw Członkowskich oraz organizacji do spraw przemysłu i handlu europejskiego w ramach inicjatywy SLIM powinny być uwzględnione, przy zachowaniu zasady jednolitej nomenklatury;
- (7) konieczne jest, aby niektóre Państwa Członkowskie wymagały zgłaszania warunków dostawy, planowanego środka transportu oraz procedury statystycznej; niektóre Państwa Członkowskie mogą życzyć sobie sprawozdań innych niż te, które są konieczne do informacji składających się na wspólnotowy system statystyczny; jednakże, za pożądane uważa się określenie progów, poniżej których Państwa Członkowskie nie mogą nakazywać, aby takie dane statystyczne były określone zgodnie z art. 30 rozporządzenia (EWG) nr 3330/91 w celu uniknięcia nierównomiernego obciążenia małych i średnich przedsiębiorstw;
- (8) w celu spełnienia oczekiwań dostawców informacji statystycznych oraz uwzględniając odmienne struktury administracyjne Państw Członkowskich, krajowe organy administracyjne powinny uzyskać większą elastyczność w ustanawianiu terminów przesyłania deklaracji,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (EWG) nr 3330/91 wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 13 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Informacje statystyczne wymagane przez system Intrastat mają być zawarte w okresowych deklaracjach, które mają być przesyłane stronie odpowiedzialnej za dostarczanie informacji do właściwych urzędów krajowych, na warunkach, które Komisja ustanowi zgodnie z art. 30.”

2. W art. 23 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 1 skreśla się lit. f) i g);

- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Państwa Członkowskie mogą nakazać zamieszczanie następujących informacji dodatkowych w środku służącym do przekazywania danych statystycznych:

- a) w Państwach Członkowskich odbioru, kraj pochodzenia; niemniej jednak ta informacja może być wymagana tylko w granicach prawa wspólnotowego;
- b) w Państwie Członkowskim wysyłki, region pochodzenia; w Państwie Członkowskim odbioru, regionu przeznaczenia.”
- c) ust. 3 otrzymuje oznaczenie ust. 4 i dodaje się nowy ust. 3 w brzmieniu:

„3. W przypadku dostawców informacji statystycznych, u których roczna wartość odbieranych lub wysłanych informacji jest niższa, niż progi określone przez Komisję zgodnie z procedurą ustanowioną na mocy art. 30, nie przewiduje się nakazu dostarczania danych innych niż dane wymienione w ust. 1 i 2, które mają być dostarczone za pomocą środka służącego do przekazywania danych statystycznych.

Oprócz danych przewidzianych w ust. 1 i 2, Państwa Członkowskie mogą, wyłącznie w odniesieniu do dostawców informacji statystycznych, w przypadku, których roczna wartość wysłanych lub odebranych informacji była wyższa niż wyżej określone progi, nakazać dostarczenie następujących danych dodatkowych za pomocą środka służącego do przekazywania danych statystycznych:

- a) warunków dostawy;
- b) domniemanego środka transportu;
- c) procedury statystycznej.”
- d) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Komisja zapewni publikację w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* wykazu danych wymaganych przez Państwa Członkowskie od dostawców informacji statystycznych, jak również progów określonych w ust. 3.”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2001 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 10 maja 1999 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

W imieniu Rady

J. M. GIL – ROBLES

Przewodniczący

H. EICHEL

Przewodniczący

Oświadczenie Rady

Rada zbada wniosek do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 3330/91 w sprawie danych statystycznych odnoszących się do handlu towarami między Państwami Członkowskimi, w szczególności w odniesieniu do nomenklatury produktów zachowującej zasadę jednolitej nomenklatury oraz biorąc pod uwagę zmiany dokonane przez Parlament Europejski i wyniki bieżących dyskusji prowadzonych przez Komisję w ramach SLIM.

Oświadczenie Komisji

Biorąc pod uwagę sprawozdanie Grupy Roboczej ds. Statystyk, zatwierdzone przez Radę Ecofin w dniu 18 stycznia 1999 r., Komisja przedłoży do Parlamentu Europejskiego sprawozdanie w sprawie systemu Intrastat przed końcem 1999 r., sprawozdanie będzie uwzględniać wyniki badań i prac objętych inicjatywą SLIM / Intrastat, w szczególności w odniesieniu do jakości i obciążeń dotyczących działalności gospodarczej, oraz zawierać będzie wnioski dotyczące działań w ramach programu Edicom. Komisja zaproponuje wszelkie zmiany, jakie uzna za konieczne do rozporządzenia Rady (EWG) nr 3330/91.

**ROZPORZĄDZENIE (WE) NR 1624/2000 PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I
RADY**

z dnia 10 lipca 2000 r.

zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 3330/91 w sprawie danych statystycznych odnoszących się do handlu towarami między Państwami Członkowskimi, ze szczególnym uwzględnieniem uproszczonego stosowania nomenklatury produktów

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 95,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego²,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu³,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) Zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3330/91⁴, Wspólnota i jej Państwa Członkowskie sporządzają statystyki odnoszące się do handlu towarami między Państwami Członkowskimi („Intrastat”) w okresie przejściowym, który rozpoczął się 1 stycznia 1993 r. i zakończy się z dniem przejścia na ujednolicony system opodatkowania w Państwie Członkowskim pochodzenia.
- 2) Uproszczenie prawodawstwa dla rynku wewnętrznego, zgodne z formułą inicjatywy SLIM (Uprozczone Prawodawstwo Rynku Wewnętrznego), ma na celu poprawę konkurencyjności przedsiębiorstw i potencjału tworzenia miejsc pracy.
- 3) Uproszczenie systemu Intrastat zostało wybrane jako projekt pilotażowy SLIM, a konkretne wnioski przygotowane przez grupę roboczą SLIM-Intrastat w celu zmniejszenia obciążeń dostawców danych statystycznych były tematem komunikatu skierowanego do Parlamentu Europejskiego i Rady i zostały przez nie przyjęte.
- 4) Uprozczone stosowanie nomenklatury produktów zostało wprowadzone, kiedy dostawcy danych uznali klasyfikację produktów za skomplikowaną.
- 5) Ważne jest uproszczenie Nomenklatury Scalonej, która ma być wykorzystywana, na jednakowych zasadach zarówno w handlu wewnątrzspółnotowym, jak i zewnętrznym; aby uprościć stosowanie systemu szczególnie w odniesieniu do małych i średnich

¹ Dz.U. C 245 z 12.8.1997, str. 12 oraz C 164 z 29.5.1998, str. 14.

² Dz.U. C 19 z 21.1.1998, str. 52.

³ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 1 kwietnia 1998 r. (Dz.U. C 138 z 4.5.1998, str. 92), potwierdzona dnia 27 października 1999 r. i wspólne stanowisko Rady z dnia 28 lutego 2000 r. (Dz.U. C 87 z 2403.2000, str. 11) i decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 czerwca 2000 r.

⁴ Dz.U. L 316 z 16.11.1991, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1182/1999 (Dz.U. L 144 z 9.6.1999, str. 1).

przedsiębiorstw, w tym kontekście należy wziąć pod uwagę rezultaty trwających dyskusji prowadzonych przez Komisję z Państwami Członkowskimi, europejskimi organizacjami handlu i przemysłu w ramach SLIM, zachowując zasadę jednolitej nomenklatury.

- 6) Stosowanie progów uproszczeń jest skutecznym narzędziem zmniejszania obciążeń deklaracji o obrotach, w szczególności w odniesieniu do średnich i małych przedsiębiorstw (SME),

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 28 ust. 5 rozporządzenia (EWG) nr 3330/91 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„5. Progi uproszczenia zwalniają strony zobowiązane do dostarczania danych ze stosowania wszystkich przepisów art. 23; strony te muszą jedynie zgłosić w deklaracjach opisanych w art. 13 ust. 1 dane dotyczące najwyżej dziesięciu najbardziej odpowiednich podpozycji Nomenklatury Scalonej, które są najważniejsze w kategorii wartości i strony te przegrupują inne produkty w pozostałych podpozycjach zgodnie ze szczegółowymi ustaleniami, które mają zostać określone przez Komisję na mocy art. 30. Dla każdej z wyżej wymienionych podpozycji, poza numerem kodu, opisanym w art. 21 tiret drugie, należy również określić Państwo Członkowskie wysyłki lub przeznaczenia oraz wartość towarów.”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od 1 stycznia 2001 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 10 lipca 2000 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

N. FONTAINE

Przewodniczący

W imieniu Rady

H. VÉDRINE

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1901/2000

z dnia 7 września 2000 r.

ustanawiające niektóre przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 3330/91 w sprawie danych statystycznych odnoszących się do handlu towarami między Państwami Członkowskimi

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 3330/91 z dnia 7 listopada 1991 r. w sprawie danych statystycznych odnoszących się do handlu towarami między Państwami Członkowskimi¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1624/2000², w szczególności jego art. 30,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3046/92³, ustanawiające przepisy w celu wykonania oraz zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 3330/91, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2535/98⁴, było wielokrotnie zmieniane w istotnych kwestiach.
- 2) Rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2256/92⁵, (WE) nr 1125/94⁶, (WE) nr 2820/94⁷ ustanawiają dodatkowe przepisy w celu wykonania rozporządzenia (EWG) nr 3330/91, dotyczącego w szczególności progów statystycznych, terminów przekazywania wyników oraz wartości progów dla pojedynczych transakcji w kontekście danych statystycznych odnoszących się do handlu między Państwami Członkowskimi.
- 3) W przypadku dalszych zmian w rozporządzeniu (EWG) nr 3046/92 należy ustanowić odpowiednie przepisy w taki sposób, aby zmniejszyć obciążenia przedsiębiorstw i administracji, na które niekorzystnie wpłynęły przepisy tych rozporządzeń.
- 4) W celu ustalenia danych statystycznych odnoszących się do handlu towarami między Państwami Członkowskimi, obszar stosowania systemu Intrastat powinien być precyzyjnie zdefiniowany w odniesieniu do towarów, które będą włączone jak i do towarów, które będą wyłączone z systemu.
- 5) Należy ustalić termin, od którego podmioty gospodarcze wewnątrz Wspólnoty będą faktycznie zobowiązane do przekazywania informacji oraz określić zakres zobowiązań strony trzeciej, której strona odpowiedzialna za dostarczanie informacji może przekazać to zadanie.

¹ Dz.U. L 316 z 16.11.1991, str. 1.

² Dz.U. L 187 z 26.07.2000, str. 1.

³ Dz.U. L 307 z 23.10.1992, str. 27.

⁴ Dz.U. L 318 z 27.11.1998, str. 22.

⁵ Dz.U. L 219 z 4.08.1992, str. 40.

⁶ Dz.U. L 124 z 18.05.1994, str. 1.

⁷ Dz.U. L 299 z 22.11.1994, str. 1.

- 6) Należy szczegółowo określić pewne zasady, których muszą przestrzegać zainteresowane służby, w szczególności w celu zapewnienia wydajnego zarządzania rejestrami podmiotów gospodarczych wewnątrz Wspólnoty.
- 7) Kluczowy element systemu Intrastat polega na wykorzystaniu informacji o podatku od wartości dodanej w transakcjach wewnątrz Wspólnoty. W celu zapewnienia możliwości sprawdzenia, czy dane statystyczne są wyczerpujące, należy ściśle określić zakres informacji, które mogą być przekazywane między władzami administracyjnymi Państw Członkowskich, odpowiedzialnymi za stosowanie przepisów dotyczących podatku od wartości dodanej oraz władzami odpowiedzialnymi za sporządzanie statystyk odnoszących się do handlu towarami między Państwami Członkowskimi.
- 8) Należy możliwie najbardziej złagodzić obciążenia podmiotów gospodarczych wewnątrz Wspólnoty, poprzez zwolnienie ich z obowiązków statystycznych lub uproszczenie procedur. Takie zmniejszenie obciążeń musi być ograniczone jedynie wymogami odpowiedniej jakości danych statystycznych, które w związku z tym muszą zostać określone. Wszystkie Państwa Członkowskie muszą posiadać instrumenty niezbędne dla zapewnienia jakości, biorąc pod uwagę ich własne struktury gospodarcze i handlowe.
- 9) Należy określić sposób, w jaki oblicza się progi stosowane do niektórych danych. Do celów procedury statystycznej, informacje te muszą się różnić od procedury stosowanej przy deklaracjach statystycznych i podatkowych.
- 10) Niezależnie od istnienia progów statystycznych, istnieją strony odpowiedzialne za dostarczenie informacji dokonujące dużej ilości transakcji o niskiej wartości, które są zobowiązane do ich przekazywania w najdrobniejszych szczegółach, co stanowi obciążenie zupełnie nieproporcjonalne do użyteczności informacji otrzymanych w ten sposób. Niezbędne jest zmniejszenie tego obciążenia.
- 11) Należy stworzyć wykaz towarów, które mają być wyłączone ze sprawozdań statystycznych dotyczących handlu towarami.
- 12) Należy bardziej szczegółowo określić dane, które powinny być zgłaszane oraz uzgodnienia dotyczące zgłaszania tych danych.
- 13) Wśród jednostek ilości wyrażona w kilogramach masa netto jest głównym wskaźnikiem i w zasadzie powinna być wymieniana dla każdego typu towarów. Jednakże dla niektórych produktów nie jest to najbardziej właściwa jednostka miary. Dlatego strona odpowiedzialna za dostarczenie informacji powinna być w takich przypadkach zwolniona z obowiązku podawania masy netto.
- 14) Szczególne przepływy towarów mogą mieć istotny udział w statystykach dotyczących handlu towarami między Państwami Członkowskimi. Brak zharmonizowanych przepisów na poziomie wspólnotowym niekorzystnie wpływa na porównywalność danych statystycznych między Państwami Członkowskimi. Tam, gdzie jest to możliwe, należy usprawnić harmonizację ustawodawstwa statystycznego w dziedzinie szczególnych przepływów przez dostosowanie do odpowiednich zaleceń międzynarodowych.

- 15) W celu zapewnienia, aby wspólnotowe dane statystyczne dotyczące handlu między Państwami Członkowskimi opracowywane były regularnie i w rozsądnym czasie, Państwa Członkowskie muszą przekazywać swoje wyniki zgodnie ze wspólnym harmonogramem. Należy dokonać rozróżnienia między wynikami ogólnymi a szczegółowymi, aby zapewnić optymalne zaspokojenie potrzeb użytkowników i wziąć pod uwagę wymagania dotyczące zbierania i przetwarzania danych.
- 16) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. statystyki odnoszącej się do handlu towarami między Państwami Członkowskimi,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

ROZDZIAŁ 1

USTALENIA OGÓLNE

Artykuł 1

W celu stworzenia statystyki dotyczącej handlu towarami między Państwami Członkowskimi, Wspólnota i jej Państwa Członkowskie stosują rozporządzenie (EWG) nr 3330/91, zwane dalej „rozporządzeniem podstawowym”, zgodnie z zasadami, ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 2

System Intrastat stosuje się również do produktów określonych w art. 3 ust. 1 dyrektywy Rady 92/12/EWG¹, niezależnie od formy i treści dokumentów im towarzyszących, jeżeli następuje ich przepływ między terytoriami Państw Członkowskich.

Artykuł 3

1. System Intrastat nie stosuje się do:
 - a) towarów umieszczonych lub otrzymanych w ramach procedury celnej uszlachetniania czynnego (system zawiesznień) lub procedury przetwarzania pod kontrolą celną;
 - b) towarów znajdujących się w obrocie między częściami terytorium statystycznego Wspólnoty, z których przynajmniej jedna nie jest częścią terytorium Wspólnoty, zgodnie z dyrektywą Rady nr 77/388/EWG².

Jednakże bez uszczerbku dla przepisów celnych, przepisy niniejszego rozporządzenia stosuje się do tych towarów, z wyjątkiem art. 2, 4, 5, 8-20, art. 24 ust. 1, 2 (oprócz tiret trzeciego), 3 i

¹ Dz.U. L 76 z 23.03.1992, str. 1.

² Dz.U. L 145 z 13.06.1977, str. 1.

4 oraz art. 28, 29, 30 i 47.

2. Państwa Członkowskie są odpowiedzialne za zbieranie danych dotyczących towarów określonych w ust. 1, na podstawie procedur celnych stosowanych do takich towarów.

3. Jeżeli niedostępna jest kopia statystyczna jednolitego dokumentu administracyjnego zawierającego dane wyszczególnione w art. 23 ust. 1 i 2 rozporządzenia podstawowego, wówczas przynajmniej raz w miesiącu służby celne przesyłają odpowiednim służbom statystycznym okresowy wykaz tych samych danych, sporządzony według typu towarów, zgodnie z ustaleniami wspomnianych służb.

ROZDZIAŁ 2

DOSTAWCY INFORMACJI ORAZ REJESTRY

Artykuł 4

1. Każda osoba fizyczna lub prawna prowadząca działania wewnątrz Wspólnoty po raz pierwszy, bez względu na to czy towary są odbierane czy też wysyłane, jest odpowiedzialna za przekazanie niezbędnych informacji w rozumieniu art. 20 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

2. Strona określona w ust. 1 przekazuje dane o swoich działaniach wewnątrz Wspólnoty w deklaracjach okresowych określonych w art. 13 rozporządzenia podstawowego od miesiąca, w którym próg asymilacji zostanie przekroczony, zgodnie z przepisami dotyczącymi tego progu, które zaczynają być do niego stosowane.

3. Jeśli numer rejestracji podatkowej VAT strony odpowiedzialnej za przekazywanie informacji jest zmieniany w wyniku zmiany prawa własności, nazwy, adresu, statusu prawnego lub zaistnienia podobnej zmiany, która nie wpłynie w znacznym stopniu na jej działania wewnątrz Wspólnoty, zasada określona w ust. 1 nie musi być stosowana wobec danej strony w momencie zaistnienia zmiany. Będzie ona nadal podlegała zobowiązaniom statystycznym, którym podlegała przed zmianą.

Artykuł 5

1. Strona trzecia określona w art. 9 ust. 1 rozporządzenia podstawowego zwana jest dalej „zgłaszającą stroną trzecią”.

2. Zgłaszająca strona trzecia dostarcza właściwym służbom krajowym następujące informacje:

a) zgodnie z art. 6 ust. 1 informacje niezbędne do:

- ustalenia swojej tożsamości,
- ustalenia tożsamości każdej ze stron odpowiedzialnych za dostarczanie informacji, które powierzyły jej to zadanie;

b) dla każdej ze stron odpowiedzialnych za dostarczanie informacji, dane wymagane

zgodnie z rozporządzeniem podstawowym i podczas jego wykonywania.

Artykuł 6

1. Informacje niezbędne do ustalenia tożsamości podmiotu gospodarczego wewnątrz Wspólnoty w rozumieniu art. 10 rozporządzenia podstawowego to:

- pełne nazwisko osoby lub pełna nazwa przedsiębiorstwa,
- pełny adres wraz z kodem pocztowym,
- w okolicznościach ustanowionych w art. 10 ust. 6 rozporządzenia podstawowego, numer rejestracji podatkowej VAT.

Jednakże, służby statystyczne określone w art. 10 ust. 1 rozporządzenia podstawowego mogą zrezygnować z jednej lub więcej z wyżej wymienionych informacji lub w okolicznościach określonych przez te służby, zwolnić podmioty gospodarcze działające wewnątrz Wspólnoty z podania tych informacji.

W Państwach Członkowskich określonych w art. 10 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, informacje służące do ustalenia tożsamości podmiotu gospodarczego wewnątrz Wspólnoty są przekazane wyżej wymienionym służbom statystycznym przez władze podatkowe określone we wspomnianym artykule, w momencie, gdy są dostępne dla tych ostatnich, pod warunkiem, że umowa między tymi służbami nie stanowi inaczej.

2. Minimalny wykaz danych, które należy wpisać do rejestru podmiotów gospodarczych wewnątrz Wspólnoty w rozumieniu art. 10 rozporządzenia podstawowego dla każdego podmiotu gospodarczego wewnątrz Wspólnoty zawiera:

- a) rok i miesiąc wpisania do rejestru;
- b) informacje niezbędne do określenia tożsamości podmiotu ustanowione w ust. 1;
- c) gdzie stosowne, informacje, czy odpowiedzialnym za dostarczenie informacji zarówno w chwili wysyłki, jak i odbioru jest podmiot gospodarczy, czy zgłaszająca strona trzecia;
- d) w przypadku strony odpowiedzialnej za dostarczanie informacji, łączną wartość jej miesięcznej działalności wewnątrz Wspólnoty według miesięcy i według obrotów, wraz z wartością określoną w art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Jednakże, te informacje nie muszą być wykazywane, jeżeli kontrola informacji rejestrowanych jako dane statystyczne z wykorzystaniem informacji, określonych w art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego oraz funkcjonowanie progów statystycznych określonych w art. 28 wspomnianego rozporządzenia są organizowane niezależnie od zarządzania rejestrem podmiotów gospodarczych wewnątrz Wspólnoty.

Właściwe służby krajowe mogą wpisywać do rejestru inne dane, zgodnie ze swoimi wymaganiami.

Artykuł 7

W celu wykonania art. 10 ust. 6 rozporządzenia podstawowego, za uzasadniony wyjątek może być uznany przypadek, w którym odpowiedzialność za informacje dotyczące danych działań nie spoczywa na podmiocie gospodarczym jako osobie prawnej *per se*, ale na części składowej tego podmiotu, takiej jak filia, branżowa jednostka działalności lub jednostka lokalna.

Artykuł 8

1. W wykazach określonych w art. 11 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, odpowiedzialne władze podatkowe wymieniają podmioty gospodarcze wewnątrz Wspólnoty, które w wyniku podziału, łączenia się lub zaprzestania działalności w okresie objętym przeglądem nie będą figurować we wspomnianych wykazach.

2. Dostarczenie informacji o charakterze podatkowym określonych w art. 11 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, przez władze administracyjne Państwa Członkowskiego odpowiedzialne za stosowanie przepisów dotyczących podatku od wartości dodanej dla służb w tym Państwie Członkowskim odpowiedzialnych za sporządzanie statystyk dotyczących handlu towarami między Państwami Członkowskimi, ogranicza się do informacji, które podlegający podatkowi VAT są zobowiązani dostarczyć, zgodnie z art. 22 dyrektywy 77/388/EWG.

Artykuł 9

1. Strona odpowiedzialna za dostarczanie informacji przekazuje dane wymagane przez rozporządzenie podstawowe i jego przepisy wykonawcze:

- a) zgodnie z obowiązującymi przepisami wspólnotowymi;
- b) bezpośrednio do właściwych służb krajowych lub poprzez biura zajmujące się zbieraniem danych, które Państwa Członkowskie powołały w tym celu lub dla innych celów statystycznych lub administracyjnych;
- c) dla danego okresu odniesienia, według własnego uznania:
 - poprzez pojedynczą deklarację, w terminie, który właściwe służby krajowe ustalają w swoich zaleceniach dla stron odpowiedzialnych za dostarczanie informacji,
 - lub poprzez kilka deklaracji częściowych. W tym przypadku właściwe służby krajowe mogą wymagać uzgodnienia co do częstotliwości oraz terminów przekazywania, z tym, że ostatnią deklarację częściową należy przekazać w terminie określonym w pierwszym tiret powyżej.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 strona odpowiedzialna za przekazywanie informacji, która korzysta z prawa zwolnienia w wyniku stosowania progu asymilacji przewidzianego w art. 28 ust. 4 rozporządzenia podstawowego musi w trakcie przekazywania informacji stosować się tylko do przepisów odpowiedzialnych władz podatkowych.

3. Na podstawie art. 34 rozporządzenia podstawowego przepisy niniejszego artykułu

dotyczące okresowości deklaracji nie stanowią przeszkody dla zawarcia umowy o dostarczaniu danych w czasie rzeczywistym w przypadku, gdy dane te są przekazywane elektronicznie.

4. W drodze odstępstwa od ust. 1 powyżej w Państwach Członkowskich, w których okresowa deklaracja statystyczna jest taka sama jak okresowa deklaracja podatkowa, przepisy odnoszące się do przekazywania deklaracji statystycznej zostaną określone zgodnie z wspólnotowymi lub krajowymi regulacjami podatkowymi.

ROZDZIAŁ 3

PROGI STATYSTYCZNE I ZWOLNIENIA

Sekcja 1

Ogólne funkcjonowanie progów

Artykuł 10

Państwa Członkowskie corocznie ustalają progi asymilacji i uproszczenia określone w art. 28 rozporządzenia podstawowego. Podczas ustalania tych progów Państwa zapewniają, że po pierwsze, spełniają one wymogi jakości ustanowione w niniejszym rozdziale, po drugie zaś w pełni wykorzystują wynikające stąd możliwości zmniejszenia obciążeń podmiotów gospodarczych wewnątrz Wspólnoty.

Artykuł 11

Do celów niniejszej sekcji:

- a) „błąd” oznacza różnicę między wynikami uzyskanymi przy zastosowaniu i bez zastosowania progów określonych w art. 10. Jeżeli do otrzymanych wyników następujących po zastosowaniu progów stosuje się procedurę korygującą, błąd oblicza się w stosunku do skorygowanych wyników;
- b) „łączna wartość” oznacza do celów dostosowania progów, wartość towarów wychodzących lub przychodzących obliczoną przez podmioty gospodarcze wewnątrz Wspólnoty w okresie 12 miesięcy, innych niż te, które są wyłączone na mocy art. 5 rozporządzenia podstawowego;
- c) „pokrycie” oznacza, w odniesieniu do danej wartości łącznej, proporcjonalną wartość towarów wychodzących bądź przychodzących, obliczoną przez podmioty gospodarcze wewnątrz Wspólnoty, które znajdują się powyżej progu asymilacji.

Artykuł 12

1. Ustalone przez Państwa Członkowskie progi asymilacji spełniają następujące wymogi jakości:

- a) wyniki według kategorii towarów

Każde Państwo Członkowskie zapewni, aby błąd w wartościach rocznych nie przekraczał 5% dla 90% ośmiocyfrowych podpozycji Nomenklatury Scalonej, co oznacza 0,005% lub więcej łącznej wartości jego wychodzących lub przychodzących towarów.

Jednakże, każde Państwo Członkowskie może podnieść wymogi jakości do punktu, w którym błąd w wartościach rocznych nie przekracza 5% dla 90% ośmiocyfrowych podpozycji Nomenklatury Scalonej, co stanowi 0,001% lub więcej łącznej wartości jego wychodzących lub przychodzących towarów.

b) wyniki według państwa partnerskiego

Każde Państwo Członkowskie zapewnia, aby w wartościach rocznych jego wyników według państwa partnerskiego, z wyjątkiem krajów, które odpowiadają za mniej niż 3% łącznej wartości przychodzących lub wychodzących towarów, błąd nie przekroczył 1%.

2. Jeżeli udział Państwa Członkowskiego w łącznej wartości wychodzących lub przychodzących towarów we Wspólnocie jest mniejszy niż 3%, to Państwo Członkowskie może odejść od wymogów jakości, ustanowionych w ust. 1 lit. a) akapit pierwszy. W takich przypadkach wartości udziału 90% i 0,005% zastępuje się odpowiednio przez 70% i 0,01%.

3. W celu spełnienia ustanowionych w ust. 1 i 2 wymogów jakości, Państwa Członkowskie przyjmują za podstawę obliczenia swoich progów wyniki handlu z innymi Państwami Członkowskimi dla 12-miesięcznych okresów poprzedzających wprowadzenie progów.

Dla Państw Członkowskich, które nie są w stanie dokonać takich obliczeń, ponieważ wyniki są niekompletne, progi asymilacji ustala się na poziomie nie niższym, niż najniższy i nie wyższym niż najwyższy próg ustalony przez pozostałe Państwa Członkowskie. Niniejszy przepis nie jest wiążący dla Państw Członkowskich, które są spod niego wyłączone na podstawie ust. 2.

4. Jeżeli dla pewnych grup towarów zastosowanie progów obliczonych zgodnie z przepisami niniejszego artykułu daje wyniki, które *mutatis mutandis* nie spełniają wymogów jakości, ustanowionych w ust. 1 i 2 i jeżeli progi te nie mogą być obniżone bez zmniejszenia obciążeń gwarantowanych podmiotom wewnątrz Wspólnoty przez art. 10, z inicjatywy Komisji lub na wniosek Państwa Członkowskiego mogą zostać podjęte właściwe środki, zgodnie z procedurą, przewidzianą w art. 30 rozporządzenia podstawowego.

Artykuł 13

1. W celu wprowadzenia progów uproszczenia, Państwa Członkowskie mogą je ustalić:

- na poziomach powyżej 100 000 EUR w zastosowaniu art. 28 ust. 9 akapit pierwszy rozporządzenia podstawowego, pod warunkiem zapewnienia, że przynajmniej 95% łącznej wartości ich towarów wychodzących lub przychodzących obejmuje okresową deklarację, zawierającą wszystkie informacje wymagane na mocy art. 23 rozporządzenia podstawowego,
- jeżeli na poziomach poniżej 100 000 EUR są one zwolnione na mocy art. 12 ust. 2, w

zastosowaniu art. 28 ust. 9 akapit drugi rozporządzenia podstawowego tak, aby zapewnić, żeby przynajmniej 95% łącznej wartości ich wychodzących lub przychodzących towarów obejmowało okresowe deklaracje, zawierające wszystkie informacje wymagane na mocy art. 23 rozporządzenia podstawowego.

2. Strona odpowiedzialna za dostarczenie informacji, zgodnie z uproszczonymi zasadami art. 28 ust. 5 rozporządzenia podstawowego wpisuje w deklaracji maksymalnie dziesięć najbardziej właściwych podpozycji Nomenklatury Scalonej, które są najważniejsze ze względu na wartość w okresie objętym w deklaracji. Dla pozostałych produktów stosuje się kod 9950 00 00.

Artykuł 14

1. Dla dostosowania progów asymilacji, wymogi jakości wyszczególnione w art. 12, uważa się za spełnione, jeżeli pokrycie utrzymuje się na poziomie uzyskanym w momencie wprowadzenia progów.

2. Warunek ustanowiony w ust. 1 jest spełniony, jeżeli Państwa Członkowskie:

- a) obliczają swoje progi dla lat następujących po roku bieżącym na podstawie najnowszych dostępnych wyników swojego handlu z innymi Państwami Członkowskimi przez okres 12 miesięcy, oraz
- b) ustalają swoje progi na poziomie, który pozwala na takie samo pokrycie w okresie określonym w ten sposób, jak dla okresu użytego jako podstawa dla obliczenia ich progów na rok bieżący.

Aby spełnić ten warunek, Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję, jeżeli stosują inną metodę.

3. Państwa Członkowskie mogą obniżyć swoje pokrycie pod warunkiem, że ustanowione w art. 12 wymogi jakości są nadal spełniane.

4. Państwa Członkowskie obliczają corocznie dostosowanie do swoich progów asymilacji. Progi są dostosowane, jeżeli dostosowanie pociąga za sobą zmianę stanowiącą co najmniej 10% wartości progów na rok bieżący.

Artykuł 15

1. Dla dostosowania progów uproszczenia Państwa Członkowskie, które je ustalają:

- na poziomach wyższych niż wartości ustanowione w art. 28 ust. 8 rozporządzenia podstawowego zapewniają, że warunki ustanowione w art. 13 ust. 1 tiret pierwsze tego rozporządzenia są spełnione,
- na poziomach poniżej tych wartości, ponieważ są wyłączone na podstawie art. 12 ust. 2 powyżej, zapewniają, że zastosowały limit ustanowiony w art. 13 tiret drugie niniejszego rozporządzenia.

2. W celu zapewnienia spełnienia warunku określonego w art. 13 ust. 1 tiret pierwsze lub

też limitu określonego w art. 13 ust. 1 tiret drugie, wystarczy, aby Państwa Członkowskie obliczały dostosowanie progów uproszczenia, stosując metodę ustanowioną w art. 14 ust. 2 dla dostosowania asymilacji. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję, jeżeli stosują inną metodę.

Artykuł 16

Informacje odnoszące się do dostosowania progów asymilacji i uproszczenia, publikowane są najpóźniej do dnia 31 października roku poprzedniego.

Artykuł 17

1. Strony odpowiedzialne za dostarczanie informacji są zwolnione ze swoich zobowiązań w stopniu, na który pozwala zastosowanie progów asymilacji i uproszczenia ustanowionych na dany rok, o ile nie przekroczyły one tych progów w roku poprzednim.
2. Dla każdego progu statystycznego przyjęte przepisy stosuje się przez cały rok.

Jednakże, jeżeli wartość transakcji wewnątrz Wspólnoty, dokonanych przez stronę odpowiedzialną za dostarczanie informacji, w jakimś momencie w ciągu roku przekroczy próg mający do niego zastosowanie, dostarcza ona wówczas informacji dotyczących tej transakcji wewnątrz Wspólnoty, począwszy od miesiąca, w którym ten próg został przekroczony, zgodnie z przepisami, mającymi zastosowanie do progu, który zaczyna być stosowany. Jeżeli niniejszy przepis dotyczy przekazania okresowych deklaracji określonych w art. 13 rozporządzenia podstawowego, Państwa Członkowskie ustanawiają termin przekazania tych deklaracji, zgodnie z ich poszczególnymi uzgodnieniami administracyjnymi.

Artykuł 18

Państwa Członkowskie, co najmniej dwa tygodnie przed publikacją, przekazują Komisji informacje dotyczące obliczonych progów. Na żądanie Komisji przekazują także informacje niezbędne do oceny tych progów, zarówno za okres, który stanowi podstawę tych wyliczeń, jak i za dany rok kalendarzowy.

Sekcja 2

Szczególne progi i zwolnienia

Artykuł 19

W celu wykonania art. 24 ust. 3 niniejszego rozporządzenia oraz art. 23 ust. 3 rozporządzenia podstawowego Państwa Członkowskie ustalają odrębne wartości progów dla towarów przychodzących i wychodzących tak, aby przynajmniej 95% dostawców informacji było zwolnionych z wymogu dostarczania danych na temat „wartości statystycznej”, „warunków dostawy”, „rodzaju transportu” oraz „procedury statystycznej”.

W przypadku „wartości statystycznej” Państwa Członkowskie zapewniają, że przynajmniej 70% łącznej wartości ich towarów wychodzących i przychodzących, objęte jest „wartością statystyczną”. Limit 95% dostawców informacji można obniżyć do 90%, jeżeli wskaźnik pokrycia 70% łącznej wartości towarów wychodzących i przychodzących nie został

osiągnięty.

Państwa Członkowskie obliczają te limity na podstawie ostatnich dostępnych wyników handlu z pozostałymi Państwami Członkowskimi z okresu 12 miesięcy.

Informacja dotycząca wprowadzenia tych progów publikowana jest najpóźniej do dnia 31 października 2000 r.

Państwa Członkowskie mogą dostosować swoje progi każdego roku kalendarzowego, pod warunkiem, że nadal będzie spełniany wymóg jakości ustanowiony w niniejszym artykule. Zainteresowane Państwa Członkowskie publikują informacje dotyczące dostosowania progów najpóźniej do dnia 31 października roku poprzedniego.

Artykuł 20

1. Wartość progu dla pojedynczych transakcji można zastosować na warunkach określonych w ust. 2 i 3. Bez uszczerbku dla ust. 2, próg ten daje stronom odpowiedzialnym za dostarczanie informacji możliwość wpisania pod ogólną pozycją Nomenklatury Scalonej wszystkich transakcji, których wartość jest niższa od tego progu; w tym przypadku zastosowanie art. 23 rozporządzenia podstawowego ogranicza się do dostarczenia następujących danych:

- w przypadku odbioru towarów - Państwo Członkowskie wysyłki,
- w przypadku wysyłki towarów - Państwo Członkowskie przeznaczenia,
- wartość towarów.

Ogólna pozycja określona w ust. 1 określana jest kodem CN 9950 00 00.

Do celów niniejszego artykułu „transakcja” oznacza każdą operację opisaną w art. 25 ust. 1 lit. a) niniejszego rozporządzenia.

Próg dla każdej transakcji wynosi 100 EUR.

2. W kontekście niniejszego artykułu, Państwa Członkowskie mogą odmówić lub ograniczyć zastosowanie wariantu przewidzianego w ust. 1, gdy uznają, że cel utrzymania zadawalającej jakości informacji statystycznych ma pierwszeństwo nad celowością zmniejszenia obciążeń, wynikających z przekazywania informacji.

3. Państwa Członkowskie mogą wymagać od stron odpowiedzialnych za dostarczanie informacji, by zwracały się do krajowych służb odpowiedzialnych za sporządzanie statystyk dotyczących handlu towarami między Państwami Członkowskimi, z wyprzedzeniem, aby pozwolić na zastosowanie wariantu określonego w ust. 1.

4. Państwo Członkowskie przekazuje, na żądanie Komisji, informacje niezbędne do monitorowania stosowania niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 21

Dane odnoszące się do towarów wymienionych w załączniku I są wyłączone z zestawienia, a w konsekwencji, na mocy art. 25 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, z gromadzenia.

ROZDZIAŁ 4

DANE STATYSTYCZNE

Artykuł 22

Na nośnikach informacji Państwa Członkowskie, których statystyczne terytorium jest opisywane w nomenklaturze krajów przyjmowanej corocznie zgodnie z art. 9 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1172/95¹, oznaczone są następującymi kodami:

Belgia	BE lub 017
Dania	DK lub 008
Niemcy	DE lub 004
Grecja	GR lub 009
Hiszpania	ES lub 011
Francja	FR lub 001
Irlandia	IE lub 007
Włochy	IT lub 005
Luksemburg	LU lub 018
Niderlandy	NL lub 003
Austria	AT lub 038
Portugalia	PT lub 010
Finlandia	FI lub 032
Szwecja	SE lub 030
Zjednoczone Królestwo	GB lub 006

Artykuł 23

W przypadku, gdy ilość towarów, które mają zostać wymienione na nośniku danych jest określona:

a) „masa netto”, oznacza rzeczywistą masę towaru bez jakiegokolwiek opakowania.

¹ Dz.U. L 118 z 25.05.1995., str. 12.

Podaje się ją w kilogramach. Jednakże, specyfikacja masy netto dla podpozycji Nomenklatury Scalonej wymienionych w załączniku II jest fakultatywna dla stron odpowiedzialnych za dostarczanie informacji. W celu powiadomienia strony odpowiedzialnej za dostarczanie informacji o ewentualnych uaktualnieniach załącznika, wynikających z corocznych zmian w Nomenklaturze Scalonej, nota wyjaśniająca będzie opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* (seria C);

- b) „dodatkowe jednostki” oznaczają jednostki ilości, inne niż jednostki pomiaru masy wyrażone w kilogramach. Należy je wyszczególnić zgodnie z informacją określoną w aktualnej wersji Nomenklatury Scalonej, obok odpowiednich podpozycji, których wykaz znajduje się w części I „Przepisy wstępne” wspomnianej nomenklatury.

Artykuł 24

1. Wartość towarów określonych w art. 23 ust. 1 lit. d) rozporządzenia podstawowego przekazywana jest na nośnikach informacji statystycznych na warunkach określonych w ust. 2 i 3.

2. Wartość towarów, którą należy wymienić w polu „zafakturowana kwota” na nośniku informacji statystycznych, jest podstawą opodatkowania ustaloną do celów podatkowych zgodnie z dyrektywą 77/388/EWG. Jednakże, dla produktów podlegających podatkowi akcyzowemu, kwotę tych należności należy wyłączyć z wartości towarów.

W każdym przypadku, gdy podstawa opodatkowania nie musi być zadeklarowana do celów podatkowych, wartość towarów, o której należy powiadomić, odpowiada zafakturowanej wartości, bez podatku VAT, lub, gdy jest to niemożliwe, kwocie, która byłaby zafakturowana w przypadku dowolnej sprzedaży lub kupna.

W przypadku pracy na podstawie umowy, wartość towarów, o której należy powiadomić w celu i po przeprowadzeniu operacji, jest łączną kwotą, jaka ma być zafakturowana w razie dowolnej sprzedaży lub kupna.

3. Dostawcy informacji, których roczne wpływy lub wysyłki przekraczają limity ustalone dla każdego Państwa Członkowskiego zgodnie z art. 19, informują również o określonej w ust. 5 statystycznej wartości towarów w polu przeznaczonym do tego celu na nośniku informacji statystycznych.

4. W drodze odstępstwa od ust. 3 Państwa Członkowskie mogą zwolnić dostawców informacji od informowania o statystycznej wartości towarów.

W tym przypadku zainteresowane Państwa Członkowskie obliczają statystyczną wartość towarów, jak określono w ust. 5, według rodzaju towarów.

5. Wartość statystyczna oparta jest o towary, o których informują dostawcy informacji w zastosowaniu ust. 2. Składają się na nią jedynie koszty dodatkowe, takie jak koszty transportu czy ubezpieczenia odnoszące się do części trasy, która:

- dla wysyłek, leży w granicach statystycznego terytorium Państwa Członkowskiego wysyłki,

- dla odbiorów, leży poza granicami statystycznego terytorium Państwa Członkowskiego, odbioru.
6. Określona w poprzednich ustępach wartość towarów jest wyrażana w walucie krajowej, gdzie zastosowany jest kurs walutowy:
- stosowany dla określenia podstawy opodatkowania do celów podatkowych, jeżeli taka jest ustalona,
 - w przeciwnym razie, oficjalny kurs walutowy w momencie wypełniania deklaracji lub mający zastosowanie do obliczania wartości do celów celnych, w przypadku braku przepisów szczególnych przyjmowanych przez Państwa Członkowskie.
7. Zgodnie z art. 26 rozporządzenia podstawowego wartość towarów, podana w wynikach, które zostaną przekazane Komisji, jest wartością statystyczną określoną w ust. 5.
8. Państwa Członkowskie, na żądanie Komisji, dostarczają jej informacje, które pozwalają ocenić stosowanie ust. 3.

Artykuł 25

1. Do celów niniejszego rozdziału:
- a) „transakcja” oznacza każde działanie handlowe lub niehandlowe, które prowadzi do przepływu towarów objętych statystyką handlu towarami między Państwami Członkowskimi;
 - b) „charakter transakcji” oznacza wszystkie cechy charakterystyczne odróżniające jedną transakcję od drugiej.
2. Zgodnie z wykazem zamieszczonym w załączniku III, dokonuje się rozróżnienia między transakcjami, które różnią się w swoim charakterze.

Charakter transakcji określa się na nośniku informacji przy pomocy numeru kodu, odpowiadającego właściwej kategorii kolumny A we wspomnianym wyżej wykazie.

3. W granicach wykazu określonego w ust. 2, Państwa Członkowskie mogą zalecić zbieranie danych o charakterze transakcji do poziomu, jaki stosują do gromadzenia danych dotyczących handlu z państwami trzecim bez względu na to, czy zbierają je w związku z powyższym jako dane o charakterze transakcji czy też dane o procedurach celnych.

Artykuł 26

1. „Kraj pochodzenia” oznacza kraj, z którego pochodzą towary.

Towary w całości wyprodukowane w danym państwie pochodzą z tego państwa.

Artykuł, w którego produkcji uczestniczą dwa lub więcej państwa, pochodzi z państwa, w którym ma miejsce ostatnie istotne przetworzenie lub praca, ekonomicznie uzasadnione i przeprowadzane w przedsiębiorstwie do tego celu wyposażonym oraz prowadzące do

wyprodukowania nowego produktu lub stanowiące istotną fazę produkcji.

2. Kraj pochodzenia jest oznaczany kodem przypisanym mu w aktualnej wersji nomenklatury krajów, omówionej w art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1172/95, ostatnio zmienionym rozporządzeniem Rady (WE) nr 374/98¹.

Artykuł 27

1. „Region pochodzenia” oznacza region Państwa Członkowskiego wysyłki, w którym towary zostały wyprodukowane lub zbudowane, zmontowane, przetworzone, naprawione bądź konserwowane. W przypadku, gdy jego określenie jest niemożliwe, region pochodzenia ma zostać zastąpiony przez region, w którym miał miejsce proces handlowy lub region, z którego towary zostały wysłane.

2. „Region przeznaczenia” oznacza region Państwa Członkowskiego odbioru, gdzie towary mają być zużyte lub zbudowane, zmontowane, przetworzone, naprawione bądź konserwowane. W przypadku, gdy jego określenie jest niemożliwe, region przeznaczenia zastępuje się zarówno przez region, w którym ma miejsce proces handlowy lub przez region, z którego towary są wysłane.

3. Każde Państwo Członkowskie korzystające z wariantu przewidzianego w art. 23 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego sporządza wykaz swoich regionów i ustala kod składający się maksymalnie z dwóch znaków, przy pomocy którego regiony będą oznaczone na nośniku informacji.

Artykuł 28

1. Do celów niniejszego rozporządzenia, „warunki dostawy” oznaczają te przepisy zawarte w umowach sprzedaży, które określają odpowiednio zobowiązania sprzedającego i kupującego, zgodnie z Incoterms Międzynarodowej Izby Handlowej wymienionym w załączniku IV.

2. W granicach ustalonych w art. 19 i tych zamieszczonych w wykazie określonym w ust. 1, Państwa Członkowskie mogą nakazać, aby dane dotyczące warunków dostawy były gromadzone na nośniku informacji, i podają szczegóły, w jaki sposób mają być zgłaszane.

Artykuł 29

1. „Przewidywany rodzaj transportu” oznacza w chwili wysyłki rodzaj transportu ustalony wg aktywnych środków transportu, którymi towary mają opuścić statystyczne terytorium Państwa Członkowskiego wysyłki oraz, w chwili odbioru, rodzaj transportu ustalony wg aktywnych środków transportu, którymi towary mają zostać przywiezione na statystyczne terytorium Państwa Członkowskiego odbioru.

2. W granicach ustalonych w art. 19 na nośniku informacji, wymienia się następujące rodzaje transportu:

Kod	Tytuł
-----	-------

¹ Dz.U. L 48 z 19.02.1998, str. 6.

Kod	Tytuł
1	Transport morski
2	Transport kolejowy
3	Transport drogowy
4	Transport lotniczy
5	Przesyłka pocztowa
7	Stale urzędzenia transportowe
8	Żegluga śródlądowa
9	Napęd własny

Rodzaj transportu jest oznaczany na wspomnianym nośniku informacji odpowiednim numerem kodu.

Artykuł 30

1. „Procedura statystyczna” oznacza kategorię wysyłki lub odbioru, która nie jest odpowiednio określona w kolumnie A lub w kolumnie B wykazu transakcji w załączniku III.
2. W granicach ustalonych w art. 19 Państwa Członkowskie mogą nakazać, aby dane dotyczące procedur statystycznych były gromadzone na nośniku informacji, i podają szczegóły, w jaki sposób mają być zgłaszane.

TYTUŁ II

PRZEPISY SZCZEGÓLNE

ROZDZIAŁ 1

OKREŚLENIE SZCZEGÓLNYCH PRZEPIYWÓW I USTALENIA OGÓLNE

Artykuł 31

1. „Szczególne przepływy towarów”, określone w art. 33 rozporządzenia podstawowego, posiadają szczególne cechy mające pewne znaczenie dla interpretacji informacji, wynikające zarówno z przepływów jako takich, z charakteru towarów, z transakcji, których wynikiem jest przepływ towarów lub od dostawcy informacji.
2. Wyróżnia się następujące charakterystyczne przepływy towarów:
 - a) zakłady przemysłowe;
 - b) statki i statki powietrzne określone w rozdziale 3;
 - c) produkty morskie;
 - d) zapasy i zaopatrzenie statków i statków powietrznych;

- e) przesyłki realizowane w kilku partiach;
- f) towary wojskowe;
- g) urządzenia przybrzeżne;
- h) statki kosmiczne lub wyrzutnie statków kosmicznych;
- i) części pojazdów silnikowych i statków powietrznych;
- j) odpady.

3. Z zastrzeżeniem przepisów stanowiących inaczej w niniejszym rozporządzeniu lub w przypadku braku przepisów ustanowionych zgodnie z art. 30 rozporządzenia podstawowego, szczególne przepływy wymienia się zgodnie z odpowiednimi przepisami krajowymi.

4. Bez uszczerbku dla przepisów art. 13 rozporządzenia podstawowego Państwa Członkowskie przyjmują właściwe przepisy w celu zastosowania niniejszego tytułu, i jeśli to konieczne, mogą użyć źródeł statystycznych innych niż przewidziane w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3590/92¹.

ROZDZIAŁ 2

ZAKŁADY PRZEMYSŁOWE

Artykuł 32

1. „Kompletny zakład przemysłowy” oznacza całość maszyn, aparatury, przyrządów, wyposażenia, narzędzi i materiałów, zwanych dalej „częściami składowymi”, które są objęte różnymi pozycjami w klasyfikacji Zharmonizowanego Systemu i które są przeznaczone do wspólnego działania jako jednostka dużej skali przeznaczona do produkcji towarów lub świadczenia usług.

Wszystkie inne towary, których używa się podczas budowania kompletnego zakładu przemysłowego mogą być traktowane jako jego części składowe pod warunkiem, że nie są one wyłączone z zestawień statystycznych na mocy rozporządzenia podstawowego.

2. Uproszczona procedura składania deklaracji może być stosowana do rejestracji odbiorów lub wysyłek kompletnych zakładów przemysłowych. Strona odpowiedzialna za dostarczanie informacji statystycznych na ich prośbę może zostać upoważniona do stosowania takiej uproszczonej procedury zgodnie z warunkami ustanowionymi w niniejszej sekcji.

3. Uproszczoną procedurę można stosować jedynie w odniesieniu do kompletnych zakładów przemysłowych, których łączna wartość statystyczna przekracza 1,5 miliona EUR, o ile nie są one kompletnymi zakładami przemysłowymi przeznaczonymi do powtórnego użycia.

¹ Dz.U. L 364 z 12.12.1992, str. 32.

Łączną wartość zakładu przemysłowego oblicza się dodając odpowiednie wartości statystyczne jego części składowych do odpowiednich wartości statystycznych towarów określonych w ust. 1 akapit drugi. Wartością braną pod uwagę jest zafakturowana wartość towaru lub w przypadku, gdy nie jest ona dostępna, kwota, która zostałaby zafakturowana w przypadku sprzedaży lub kupna.

Artykuł 33

1. Do celów niniejszego rozdziału części składowe, określone w niniejszym rozdziale, są klasyfikowane zgodnie z odpowiednią podpozycją działu 98, dotyczącą kompletnych zakładów przemysłowych, o ile właściwe służby, określone w art. 35, nie wymagają klasyfikacji towarów, w dziale 98, zgodnie z odpowiednimi podpozycjami klasyfikacji Zharmonizowanego Systemu lub wymagają stosowania przepisów ust. 2.

Jednakże uproszczona procedura nie zwalnia właściwych służb od klasyfikowania niektórych części składowych zgodnie z odpowiednimi podpozycjami Nomenklatury Scalonej, w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87¹.

2. W przypadku, gdy właściwe służby, określone w ust. 1, uznają, że wartość części składowych kompletnych zakładów przemysłowych jest zbyt niska, aby uzasadnić ich zapis zgodnie z podpozycjami odpowiednich działów dotyczących kompletnych zakładów przemysłowych, stosuje się szczególne podpozycje dla kompletnych zakładów przemysłowych według Nomenklatury Scalonej.

Artykuł 34

Zgodnie z Nomenklaturą Scaloną numery kodu podpozycji kompletnych zakładów przemysłowych są tworzone zgodnie z następującymi zasadami.

1. Kod składa się z ośmiu cyfr.
2. Pierwszymi dwiema cyframi są odpowiednio 9 i 8.
3. Trzecią cyfrą oznaczającą kompletny zakład przemysłowy jest 8.
4. Czwarta cyfra zmienia się od 0 do 9, zgodnie z głównym rodzajem działalności gospodarczej prowadzonej przez kompletny zakład przemysłowy i zgodnie z następującą klasyfikacją:

<i>Kod</i>	<i>Działalność gospodarcza</i>
0	Energia (łącznie z produkcją i dystrybucją pary i gorącej wody)
1	Wydobycie minerałów niestanowiących surowców do produkcji energii (łącznie z przetwarzaniem rud metalicznych i wydobywaniem torfu); wytwarzanie produktów niemetalicznych z minerałów (łącznie z produkcją szkła i produktów szklanych)

¹ Dz.U. L 256 z 7.09.1987, str. 1.

- 2 Przemysł hutniczy; wytwarzanie artykułów metalowych (z wyłączeniem budowy maszyn i środków transportu)
 - 3 Budowa maszyn i środków transportu; budowa instrumentów pomiarowych
 - 4 Przemysł chemiczny (łącznie z przemysłem włókien sztucznych); przemysł gumowy i przemysł tworzyw sztucznych
 - 5 Przemysł tytoniowy i spożywczy
 - 6 Przemysł tekstylny, skórzany, obuwniczy i odzieżowy
 - 7 Przemysł drzewny i papierniczy (włącznie z przemysłem drukarskim i wydawniczym); niesklasyfikowane gdzie indziej przemysły wytwórcze
 - 8 Transport (z wyłączeniem usług związanych z transportem, usług biur podróży, agencji przewozowych, maklerów frachtujących i innych agencji ułatwiających przewóz pasażerów lub towarów, przechowywanie i magazynowanie) i komunikacja
 - 9 Pobieranie, oczyszczanie i dystrybucja wody; usługi związane z transportem; działalność gospodarcza niesklasyfikowana gdzie indziej.
5. Piąta i szósta cyfra odpowiadają numerowi działu Nomenklatury Scalonej, do którego odnosi się podpozycja kompletnego zakładu przemysłowego. Do celów art. 33 ust. 2 piątą i szóstą cyfrą jest 9.
6. Dla podpozycji kompletnych zakładów przemysłowych, które są umieszczone:
- na poziomie działu w Nomenklaturze Scalonej, siódmą i ósmą cyfrą jest 0,
 - na poziomie pozycji Zharmonizowanego Systemu, siódma i ósma cyfra odpowiadają trzeciej i czwartej cyfrze tej pozycji.
7. Właściwe służby określone w art. 33 ust. 2 zalecą oznaczenie i kod Nomenklatury Scalonej, który należy zastosować na nośniku informacji statystycznych w celu identyfikacji części składowych kompletnego zakładu przemysłowego.

Artykuł 35

1. Strony odpowiedzialne za dostarczanie informacji statystycznych nie mogą używać uproszczonej procedury składania deklaracji bez uprzedniego upoważnienia wydanego przez służbę odpowiedzialną za sporządzanie statystyk dotyczących handlu między Państwami Członkowskimi, zgodnie ze szczegółowymi zasadami, które każde Państwo Członkowskie ustanawia w ramach niniejszego rozdziału.
2. W przypadku kompletnych zakładów przemysłowych, których części składowe są przedmiotem handlu między kilkoma Państwami Członkowskimi, upoważnienie do stosowania uproszczonej procedury składania deklaracji jest udzielane przez każde Państwo Członkowskie w stosunku do dotyczących ich przepływów.

ROZDZIAŁ 3

STATKI I STATKI POWIETRZNE

Artykuł 36

Do celów niniejszego rozdziału:

- a) „statki” oznaczają statki używane do transportu morskiego, określone w Uwagach dodatkowych 1 i 2 działu 89 Nomenklatury Scalonej, a także okręty wojenne;
- b) „statki powietrzne” oznaczają samoloty objęte kodem CN 8802, pod warunkiem, że są one używane przez linię lotniczą lub przeznaczone do użytku wojskowego;
- c) „prawo własności statku lub statku powietrznego” oznacza fakt rejestracji osoby fizycznej lub prawnej jako właściciela statku lub statku powietrznego;
- d) „państwo partnerskie” oznacza:
 - przy odbiorze Państwo Członkowskie budowy, jeżeli statek lub statek powietrzny jest nowy i został zbudowany we Wspólnocie. W innych przypadkach oznacza Państwo Członkowskie, w którym ma siedzibę osoba fizyczna lub prawna przenosząca prawo własności statku lub statku powietrznego,
 - przy wysyłce Państwo Członkowskie, w którym ma siedzibę osoba fizyczna lub prawna, na którą przenoszona jest własność statku lub statku powietrznego.

Artykuł 37

1. W danym Państwie Członkowskim statystyki dotyczące handlu między Państwami Członkowskimi oraz przekazywanie Komisji wyników, obejmuje:

- a) przenoszenie prawa własności statku lub statku powietrznego przez osobę fizyczną lub prawną mającą siedzibę w danym Państwie Członkowskim na rzecz osoby fizycznej lub prawnej mającej siedzibę w tym Państwie Członkowskim. Transakcja ta jest traktowana jako odbiór towaru;
- b) przenoszenie prawa własności statku lub statku powietrznego przez osobę fizyczną lub prawną mającą siedzibę w danym Państwie Członkowskim na rzecz osoby fizycznej lub prawnej mającej siedzibę w innym Państwie Członkowskim. Transakcja ta jest traktowana jako wysyłka towaru.

W przypadku, gdy statek lub statek powietrzny jest nowy, wysyłka jest rejestrowana w Państwie Członkowskim jego budowy;

- c) wysyłka lub odbiór statku lub statku powietrznego w trakcie lub następująca po wykonaniu pracy w ramach umowy.
2. Miesięczne sprawozdania z transakcji określone w ust. 1 lit. a) i b), które są

przekazywane Komisji przez Państwa Członkowskie, zawierają następujące dane:

- a) kod odpowiadający podziałowi klasyfikacji towarów określonego w art. 21 rozporządzenia podstawowego;
- b) kod Państwa Członkowskiego partnerskiego;
- c) dla statków, ilość wyrażona liczbą artykułów oraz wszelkimi innymi jednostkami dodatkowymi ustanowionymi w nomenklaturze, natomiast dla statków powietrznych, ilość wyrażona masą netto i jednostkami dodatkowymi;
- d) wartość statystyczną.

ROZDZIAŁ 4

ZAPASY I ZAOPATRZENIE STATKÓW I STATKÓW POWIETRZNYCH

Artykuł 38

Do celów niniejszego rozdziału:

- „zaopatrzenie statków i statków powietrznych” oznacza różne produkty przeznaczone do konsumpcji przez załogę i pasażerów statku lub statku powietrznego,
- „zaopatrzenie statku lub statku powietrznego” oznaczają produkty niezbędne do działania silników, maszyn i innego sprzętu na statkach lub statkach powietrznych, takie jak paliwo, oleje i smary,
- „statki lub statki powietrzne z innego Państwa Członkowskiego” w odróżnieniu od „krajowego” statku lub statku powietrznego oznaczają dla danego Państwa Członkowskiego statki lub statki powietrzne, w przypadku których osoba fizyczna lub prawna odpowiedzialna za ich wykorzystanie w celach handlowych, ma siedzibę w innym Państwie Członkowskim.

Artykuł 39

1. W danym Państwie Członkowskim statystyki dotyczące handlu między Państwami Członkowskimi oraz przekazywanie Komisji wyników obejmują:

- a) każdą dostawę zapasów i zaopatrzenia dla statku lub statku powietrznego z innego Państwa Członkowskiego znajdującego się w porcie lub na lotnisku Państwa Członkowskiego składającego sprawozdanie, pod warunkiem, że są one towarami Wspólnoty lub towarami pozawspólnotowymi, które podlegają uzgodnieniom dotyczącym uszlachetniania czynnego lub uzgodnieniom dotyczącym przetwarzania pod kontrolą celną. Tę operację traktuje się jako wysyłkę towarów;
- b) każdą bezpośrednią dostawę zapasów i zaopatrzenia z innego Państwa Członkowskiego dla krajowego statku lub statku powietrznego znajdującego się w porcie lub na lotnisku Państwa Członkowskiego składającego sprawozdanie. Tę operację traktuje się jako dostawę towarów.

2. Miesięczne sprawozdania z działań określonych w ust. 1 lit. a), które są przekazywane Komisji przez Państwa Członkowskie, zawierają następujące dane:

- a) co najmniej kod produktu, zgodnie z następującym uproszczonym systemem kodowania:
 - 9930 24 00: towary z działów 1-24 Zharmonizowanego Systemu,
 - 9930 27 00: towary z działu 27 Zharmonizowanego Systemu,
 - 9930 99 00: towary sklasyfikowane gdzie indziej;
- b) szczególny kod kraju QR (lub 951);
- c) ilość wyrażona jako masa netto;
- d) wartość statystyczna.

ROZDZIAŁ 5

PRZESYŁKI REALIZOWANE W KILKU PARTIACH

Artykuł 40

Do celów niniejszego rozdziału „przesyłki realizowane w kilku partiach” oznaczają odbiór lub wysyłkę, w przeciągu kilku okresów sprawozdawczych, składników kompletnych towarów w stanie rozmontowanym z przyczyn handlowych lub w związku z transportem.

Artykuł 41

W miesięcznych sprawozdaniach przekazanych Komisji przez Państwa Członkowskie, dane, dotyczące odbioru i wysyłki przesyłek realizowanych w kilku partiach, zgłaszane są tylko raz, tj. w miesiącu odbioru lub wysyłki ostatniej partii, ze wskazaniem pełnej wartości kompletnego zmontowanego towaru i stosując kod klasyfikacji dla tego towaru.

ROZDZIAŁ 6

TOWARY WOJSKOWE

Artykuł 42

1. Statystyki dotyczące handlu towarami między Państwami Członkowskimi i przekazywanie wyników Komisji obejmują wysyłkę i odbiór towarów przeznaczonych do użytku wojskowego, zgodnie z definicją obowiązującą w Państwach Członkowskich.

2. Miesięczne sprawozdania z działań określonych w ust. 1, które są przekazywane Komisji przez Państwa Członkowskie, zawierają następujące dane:

- a) kod odpowiadający poddziałowi klasyfikacji produktu określonej w art. 21

rozporządzenia podstawowego;

- b) kod partnerskiego Państwa Członkowskiego;
- c) ilość wyrażona w masie netto i, gdzie stosowne, w jednostkach dodatkowych;
- d) wartość statystyczną.

3. W Państwach Członkowskich, które nie mogą stosować przepisów ust. 2 ze względu na tajemnicę wojskową, podejmuje się właściwe środki, aby zapewnić w miesięcznych sprawozdaniach przekazywanych Komisji uwzględnianie przynajmniej wartości statystycznej wysyłek i odbiorów towarów przeznaczonych do użytku wojskowego.

ROZDZIAŁ 7

URZĄDZENIA MORSKIE

Artykuł 43

1. Do celów niniejszego rozdziału „urządzenia morskie” oznaczają sprzęt i urządzenia zainstalowane na pełnym morzu w celu poszukiwania i wydobycia zasobów mineralnych.
2. Urządzenia „zagraniczne” w przeciwieństwie do urządzeń „krajowych” oznaczają te urządzenia, w przypadku których osoba fizyczna lub prawna odpowiedzialna za ich handlowe wykorzystanie ma siedzibę w innym Państwie Członkowskim.

Artykuł 44

1. W danym Państwie Członkowskim statystyki dotyczące handlu między Państwami Członkowskimi oraz przekazywanie wyników Komisji, obejmują:
 - a) dostawę towarów do urządzeń krajowych bezpośrednio z innego Państwa Członkowskiego lub z urządzenia zagranicznego. Tę operację traktuje się jako odbiór towarów;
 - b) dostawę towarów z urządzeń krajowych do innego Państwa Członkowskiego lub do urządzenia zagranicznego. Tę operację traktuje się jako wysyłkę towarów;
 - c) odbiór towarów z urządzenia zagranicznego na terytorium statystycznym tego Państwa Członkowskiego;
 - d) wysyłkę towarów do urządzenia zagranicznego z terytorium statystycznego tego Państwa Członkowskiego.
2. Miesięczne sprawozdania z działań określonych w ust. 1, które są przekazywane Komisji przez Państwa Członkowskie, zawierają następujące dane:
 - a) kod odpowiadający poddziałowi klasyfikacji produktu, określony w art. 21 rozporządzenia podstawowego.

Jednakże, bez uszczerbku dla przepisów celnych, jeżeli towarami są te określone w art. 38, Państwa Członkowskie mogą zastosować uproszczone kody określone w art. 39 ust. 2 lit. a);

- b) kod Państwa Członkowskiego partnerskiego.

Jednakże, bez uszczerbku dla przepisów celnych, w przypadku towarów przychodzących z lub przeznaczonych dla urzędzeń, państwem partnera jest państwo, w którym ma siedzibę osoba fizyczna lub prawna, odpowiedzialna za handlowe wykorzystanie danego urzędzenia. W przypadku, gdy informacje te nie są dostępne, stosuje się kod QV (lub 959);

- c) ilość wyrażoną w masie netto;
- d) wartość statystyczną.

ROZDZIAŁ 8

STATKI KOSMICZNE

Artykuł 45

Do celów niniejszego rozdziału:

- a) „statki kosmiczne” oznacza statki takie jak satelity, które przemierzają przestrzeń kosmiczną poza atmosferą ziemską;
- b) „prawo własności statku kosmicznego” oznacza fakt rejestracji osoby fizycznej lub prawnej jako właściciela statku kosmicznego.

Artykuł 46

1. Statystyki dotyczące handlu między Państwami Członkowskimi i przekazywanie wyników do Komisji obejmują:

- a) wysyłka lub odbiór statku kosmicznego w trakcie lub następujące po wykonaniu pracy w ramach umowy;
- b) wystrzelenie w przestrzeń kosmiczną statku kosmicznego, który był przedmiotem przeniesienia prawa własności między dwiema osobami fizycznymi lub prawnymi mającymi siedzibę w różnych Państwach Członkowskich. Działanie to jest rejestrowane:
 - jako wysyłka w Państwie Członkowskim całkowitej budowy statku kosmicznego,
 - jako odbiór w Państwie Członkowskim, w którym ma siedzibę nowy właściciel;
- c) przeniesienie prawa własności statku kosmicznego znajdującego się na orbicie między dwiema osobami fizycznymi lub prawnymi, mającymi siedziby w różnych Państwach Członkowskich. Działanie to jest rejestrowane:

- jako wysyłka w Państwie Członkowskim, w którym ma siedzibę dotychczasowy właściciel,
- jako odbiór w Państwie Członkowskim, w którym ma siedzibę nowy właściciel.

2. Miesięczne sprawozdania z działań określonych w art. 1 lit. b) i c), które są przekazywane Komisji przez Państwa Członkowskie, zawierają następujące dane:

a) kod odpowiadający podziałowi klasyfikacji produktu, określony w art. 21 rozporządzenia podstawowego;

b) kod partnerskiego Państwa Członkowskiego.

Dla wysyłek określonych w ust. 1 lit. b) i c), Państwem Członkowskim partnerskim jest państwo, w którym ma siedzibę osoba fizyczna lub prawna, na którą przenoszone jest prawo własności statku kosmicznego.

Dla odbiorów określonych w ust. 1 lit. b), Państwem Członkowskim partnerskim jest kraj całkowitej budowy statku kosmicznego.

Dla odbiorów określonych w ust. 1 lit. c), Państwem Członkowskim partnerskim jest państwo, w którym ma siedzibę osoba fizyczna lub prawna przenosząca prawo własności statku kosmicznego;

c) ilość wyrażona w masie netto i w jednostkach dodatkowych;

d) wartość statystyczną.

Dla odbiorów określonych w ust. 1 lit. b), wartość statystyczna obejmuje koszty transportu i ubezpieczenia związane z przewozem na stanowisko startowe i lotem w przestrzeni kosmicznej.

ROZDZIAŁ 9

POZOSTAŁE PRZEPISY

Artykuł 47

Państwa Członkowskie, które chcą uzyskać bardziej szczegółowe informacje od tych, które wynikają ze stosowania art. 21 rozporządzenia podstawowego, mogą, na zasadzie odstępstwa od tego artykułu, organizować zbieranie takich informacji o jednej lub więcej konkretnych grupach produktów, pod warunkiem, że strona odpowiedzialna za przekazywanie informacji może zdecydować o przekazaniu tych informacji zgodnie z Nomenklaturą Scaloną lub dodatkowymi podpodziałami.

Państwa Członkowskie, które chcą skorzystać z tego wariantu powiadomią o tym Komisję. Jednocześnie, określą przyczyny ich decyzji, przekażą wykaz stosownych podpozycji Nomenklatury Scalonej i opiszą stosowaną metodę zbierania danych.

TYTUŁ III

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 48

Państwa Członkowskie przekazują Komisji (Eurostat) miesięczne wyniki ich statystyk dotyczących handlu między Państwami Członkowskimi, utworzonych zgodnie z rozporządzeniem podstawowym nie później, niż:

- osiem tygodni po zakończeniu miesiąca odniesienia, w przypadku wartości łącznych w podziale według Państwa Członkowskiego przeznaczenia przy wysyłce i Państwa Członkowskiego wysyłki przy odbiorze,
- 10 tygodni po zakończeniu miesiąca odniesienia, w przypadku wyników szczegółowych przedstawiających wszystkie dane określone w art. 23 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

Artykuł 49

1. Rozporządzenie (EWG) nr 3046/92, z wyjątkiem art. 22 i rozporządzeń go zmieniających¹, rozporządzenie (EWG) nr 2256/92 oraz rozporządzenia (WE) nr 1125/94 i nr 2820/94 tracą moc z dniem 1 stycznia 2001 r.

2. Odniesienia do uchylonych rozporządzeń uważa się za odniesienia do niniejszego rozporządzenia zgodnie z tabelą korelacji w załączniku V.

Artykuł 50

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje od dnia 1 stycznia 2001 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 września 2000 r.

W imieniu Komisji

Pedro SOLBES MIRA

Członek Komisji

¹ Rozporządzenia Komisji (WE) nr 2385/96 (Dz.U. L 326 z 17.12.1996, str. 10), (WE) nr 860/97 (Dz.U. L 123 z 15.05.1997, str. 12), (WE) nr 1894/98 (Dz.U. L 245 z 4.09.1998, str. 36) i (WE) nr 2535/98.

ZAŁĄCZNIK I

Wykaz zwolnień określonych w art. 21

Nie wymaga się danych dla następujących towarów:

- a) środki płatnicze, które są legalnymi środkami płatniczymi oraz papiery wartościowe;
- b) złoto monetarne;
- c) nadzwyczajna pomoc dla obszarów klęsk żywiołowych;
- d) ze względu na zamierzone przeznaczenie do celów dyplomatycznych lub o podobnym charakterze:
 1. towary korzystające z immunitetu dyplomatycznego, konsularnego lub podobnego;
 2. prezenty dla głowy państwa, członków rządu lub parlamentu;
 3. artykuły stanowiące przedmiot obrotu w ramach wzajemnej pomocy administracyjnej;
- e) pod warunkiem, że handel jest tymczasowy:
 1. towary przeznaczone na targi i wystawy;
 2. scenografia teatralna;
 3. karuzele i inne atrakcje wesołych miasteczek;
 4. sprzęt służący do wykonywania zawodu w rozumieniu Międzynarodowej Konwencji z dnia 8 czerwca 1968 r.;
 5. filmy kinowe;
 6. aparatura i sprzęt do celów eksperymentalnych;
 7. zwierzęta wystawowe, hodowlane, wyścigowe itp.;
 8. próbki handlowe;
 9. środki transportu, pojemniki i sprzęt związany z transportem;
 10. towary służące do naprawy środków transportu, pojemniki i sprzęt związany z transportem oraz części wymienione podczas napraw;
 11. opakowania;
 12. towary na wynajem;

13. zakłady i sprzęt do prac w zakresie inżynierii lądowej i wodnej;
 14. towary przeznaczone do celów badawczych, analitycznych i prób;
- f) przy założeniu, że nie są przedmiotem transakcji handlowej:
1. dekoracje, odznaczenia honorowe i nagrody, odznaki pamiątkowe i medale;
 2. sprzęt podróżniczy, prowiant i inne przedmioty, łącznie ze sprzętem sportowym, przeznaczone do użytku osobistego lub konsumpcji przez podróżującego, przed, podczas lub po podróży;
 3. stroje ślubne, przedmioty będące przedmiotem przeprowadzki lub pamiątki rodzinne;
 4. trumny, urny pogrzebowe, ozdobne artykuły pogrzebowe i przedmioty służące do konserwacji grobów i nagrobków;
 5. drukowane materiały reklamowe, instrukcje obsługi, cenniki i pozostałe artykuły reklamowe;
 6. towary, które przestały być użyteczne lub nie mogą być użyte do celów przemysłowych;
 7. balast;
 8. znaczki pocztowe;
 9. produkty farmaceutyczne używane podczas międzynarodowych zawodów sportowych;
- g) produkty stosowane jako część nadzwyczajnych ogólnych środków ochrony osób lub środowiska naturalnego;
- h) towary stanowiące przedmiot wymiany niehandlowej między osobami zamieszkującymi obszary przyległe Państw Członkowskich (ruch graniczny); produkty uzyskane przez producentów rolnych na obszarach położonych poza, ale przylegających do terytorium statystycznego, w ramach którego prowadzą podstawową działalność;
- i) towary opuszczające dane terytorium statystyczne w celu powrotu po przekroczeniu obcego terytorium w sposób bezpośredni lub z postojami wynikającymi z transportu;
- j) towary wysłane do krajowych sił zbrojnych stacjonujących poza terytorium statystycznym, jak również towary otrzymane z innego Państwa Członkowskiego, które zostały przewieziane poza terytorium statystyczne przez krajowe siły zbrojne, a także towary, które zostały nabyte lub rozprowadzone na terytorium statystycznym Państwa Członkowskiego przez siły zbrojne innego Państwa Członkowskiego, które tam stacjonują;

- k) towary używane jako nośniki informacji, takie jak dyskietki, taśmy komputerowe, filmy, plany, taśmy audio i wideo, CD – ROM-y, którymi handluje się w celu dostarczenia informacji, wytwarza na zamówienie konkretnego klienta lub kiedy nie są one przedmiotem transakcji handlowej, jak również towary uzupełniające poprzednią dostawę, np. uaktualnienia, oraz na które odbiorca nie otrzymuje faktury;
- l) rakiety nośne satelitów,
 - podczas wysyłki i odbioru poprzedzającego wystrzelenie w przestrzeń kosmiczną,
 - podczas wystrzelenia w przestrzeń kosmiczną.

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz podpozycji Nomenklatury Scalonej określonych w art. 23 lit. a)

0105 11 11	2204 21 66	2204 29 82	5701 90 90
0105 11 19	2204 21 67	2204 29 83	
0105 11 91	2204 21 68	2204 29 84	5702 20 00
0105 11 99	2204 21 69	2204 29 87	5702 31 00
0105 12 00	2204 21 71	2204 29 88	5702 32 00
0105 19 20	2204 21 74	2204 29 89	5702 39 10
0105 19 90	2204 21 76	2204 29 91	5702 39 90
	2204 21 77	2204 29 92	5702 41 00
0407 00 11	2204 21 78	2204 29 93	5702 42 00
	2204 21 79	2204 29 10	5702 49 10
2202 10 00	2204 21 80	2204 29 94	5702 49 90
2202 90 10	2204 21 81	2204 29 95	5702 51 00
2202 90 91	2204 21 82	2204 29 96	5702 52 00
2202 90 95	2204 21 83	2204 29 97	5702 59 00
2202 90 99	2204 21 84	2204 29 98	5702 91 00
	2204 21 87	2204 29 99	5702 92 00
2203 00 01	2204 21 88		5702 99 00
2203 00 09	2204 21 89	2205 10 10	
2203 00 10	2204 21 91	2205 10 90	5703 10 00
	2204 21 92	2205 90 10	5703 20 11
2204 10 11	2204 21 93	2205 90 90	5703 20 19
2204 10 19	2204 21 94		5703 20 91
2204 10 91	2204 21 95	2206 00 10	5703 20 99
2204 10 99	2204 21 96	2206 00 31	5703 30 11
2204 21 11	2204 21 97	2206 00 39	5703 30 19
2204 21 12	2204 21 98	2206 00 51	5703 30 51
2204 21 13	2204 21 99	2206 00 59	5703 30 59
2204 21 18	2204 29 10	2206 00 81	5703 30 91
2204 21 19	2204 29 12		5703 30 99
2204 21 22	2204 29 13	2207 10 00	5703 90 00
2204 21 24	2204 29 17	2207 20 00	5704 10 00
2204 21 26	2204 29 18		5704 90 00
2204 21 27	2204 29 42	2209 00 99	
2204 21 28	2204 29 43		6101 10 10
2204 21 32	2204 29 44	2716 00 00	6101 10 90
2204 21 34	2204 29 46		6101 20 10
2204 21 36	2204 29 47	3702 51 00	6101 20 90
2204 21 37	2204 29 48	3702 53 00	6101 30 10
2204 21 38	2204 29 58	3702 54 10	6101 30 90
2204 21 42	2204 29 62	3702 54 90	6101 90 10
2204 21 43	2204 29 64		6101 90 90
2204 21 44	2204 29 65	5701 10 10	
2204 21 46	2204 29 71	5701 10 91	6102 10 10
2204 21 47	2204 29 72	5701 10 93	6102 10 90
2204 21 48	2204 29 75	5701 10 99	6102 20 10
2204 21 62	2204 29 81	5701 90 10	6102 20 90

6102 30 10	6104 62 10	6109 10 00	6211 43 31
6102 30 90	6104 62 90	6109 90 10	6211 43 41
6102 90 10	6104 63 10	6109 90 30	6211 43 42
6102 90 90	6104 63 90	6109 90 90	
	6104 69 10		6212 10 10
6103 11 00	6104 69 91	6110 10 10	6212 10 90
6103 12 00	6104 69 99	6110 10 31	6212 20 00
6103 19 00		6110 10 35	6212 30 00
6103 21 00	6105 10 00	6110 10 38	
6103 22 00	6105 20 10	6110 10 91	6401 10 10
6103 23 00	6105 20 90	6110 10 95	6401 10 90
6103 29 00	6105 90 10	6110 10 98	6401 91 10
6103 31 00	6105 90 90	6110 20 10	6401 91 90
6103 32 00		6110 20 91	6401 92 10
6103 33 00	6106 10 00	6110 20 99	6401 92 90
6103 39 00	6106 20 00	6110 30 91	6401 99 10
6103 41 10	6106 90 10	6110 30 99	6401 99 90
6103 41 90	6106 90 30	6110 90 10	
6103 42 10	6106 90 50	6110 90 90	6402 12 10
6103 42 90	6106 90 90		6402 12 90
6103 43 10		6112 11 00	6402 19 00
6103 43 90	6107 11 00	6112 12 00	6402 20 00
6103 49 10	6107 12 00	6112 19 00	6402 30 00
6103 49 91	6107 19 00	6112 31 10	6402 91 00
6103 49 99	6107 21 00	6112 31 90	6402 99 10
6103 11 00	6107 22 00	6112 39 10	6402 99 31
	6107 29 00	6112 39 90	6402 99 39
6104 11 00	6107 91 10	6112 41 10	6402 99 50
6104 12 00	6107 91 90	6112 41 90	6402 99 91
6104 13 00	6107 92 00	6112 49 10	6402 99 93
6104 19 00	6107 99 00	6112 49 90	6402 99 96
6104 21 00			6402 99 98
6104 22 00	6108 11 00	6115 11 00	
6104 23 00	6108 19 00	6115 12 00	6403 12 00
6104 29 00	6108 21 00	6115 19 00	6403 19 00
6104 31 00	6108 22 00		6403 20 00
6104 32 00	6108 29 00	6210 20 00	6403 30 00
6104 33 00	6108 31 10	6210 30 00	6403 40 00
6104 39 00	6108 31 90		6403 51 11
6104 41 00	6108 32 11	6211 11 00	6403 51 15
6104 42 00	6108 32 19	6211 12 00	6403 51 19
6104 43 00	6108 32 90	6211 20 00	6403 51 91
6104 44 00	6108 39 00	6211 32 31	6403 51 95
6104 49 00	6108 11 00	6211 32 42	6403 51 99
6104 51 00	6108 91 10	6211 33 31	6403 59 11
6104 52 00	6108 91 90	6211 33 41	6403 59 31
6104 53 00	6108 92 00	6211 33 42	6403 59 35
6104 59 00	6108 99 10	6211 42 31	6403 59 39
6104 61 10	6108 99 90	6211 42 41	6403 59 50
6104 61 90		6211 42 42	6403 59 91

6403 59 95	7106 91 90	8518 29 20	8542 13 55
6403 59 99	7106 92 20	8518 29 80	8542 13 60
6403 91 11	7106 92 80		8542 19 40
6403 91 13		8539 10 10	8542 19 55
6403 91 16	7108 11 00	8539 10 90	8542 19 66
6403 91 18	7108 12 00	8539 21 30	
6403 91 91	7108 13 10	8539 21 92	8903 91 10
6403 91 93	7108 13 80	8539 21 98	8903 91 91
6403 91 96	7108 20 00	8539 22 10	8903 91 93
6403 91 98		8539 29 30	8903 91 99
6403 99 11	7110 11 00	8539 29 92	8903 92 10
6403 99 31	7110 19 10	8539 29 98	8903 92 91
6403 99 33	7110 19 80	8539 31 10	8903 92 99
6403 99 36	7110 21 00	8539 31 90	8903 99 10
6403 99 38	7110 29 00	8539 32 10	8903 99 91
6403 99 50	7110 31 00	8539 32 50	8903 99 99
6403 99 91	7110 39 00	8539 32 90	
6403 99 93	7110 41 00	8539 39 00	9001 30 00
6403 99 96	7110 49 00	8539 41 00	9001 40 20
6403 99 98		8539 49 10	9001 40 41
6404 11 00	7116 10 00	8539 49 30	9001 40 49
6404 19 10	7116 20 11		9001 40 80
6404 19 90	7116 20 19	8540 11 11	9001 50 20
6404 20 10	7116 20 90	8540 11 13	9001 50 41
6404 20 90		8540 11 15	9001 50 49
	8504 10 10	8540 11 19	9001 50 80
6405 10 10	8504 10 91	8540 11 91	
6405 10 90	8504 10 99	8540 11 99	9003 11 00
6405 20 10	8504 21 00	8540 12 00	9003 19 10
6405 20 91	8504 22 10	8540 20 10	9003 19 30
6405 20 99	8504 22 90	8540 20 80	9003 19 90
6405 90 10	8504 23 00	8540 40 00	
6405 90 90	8504 31 10	8540 50 00	9006 53 10
	8504 31 31	8540 71 00	9006 53 90
7101 10 00	8504 31 39	8540 72 00	
7101 21 00	8504 31 90	8540 79 00	9202 10 10
7101 22 00	8504 32 10	8540 81 00	9202 10 90
	8504 32 30	8540 89 00	9202 90 10
7103 91 00	8504 32 90		9202 90 30
7103 99 00	8504 33 10	8542 13 11	9202 90 90
	8504 33 90	8542 13 13	
7104 10 00	8504 34 00	8542 13 15	9203 00 90
7104 20 00	8504 40 10	8542 13 17	
7104 90 00	8504 40 20	8542 13 20	9204 10 00
	8504 40 50	8542 13 30	9204 20 00
7105 10 00	8504 40 93	8542 13 42	
7105 90 00	8504 50 10	8542 13 45	9205 10 00
		8542 13 46	
7106 10 00	8518 21 90	8542 13 48	9207 90 10
7106 91 10	8518 22 90	8542 13 49	

ZAŁĄCZNIK III

Wykaz transakcji określonych w art. 25 ust. 2

A	B
1. Transakcje powodujące faktyczne lub zamierzone przeniesienie prawa własności za wynagrodzeniem (pieniężnym lub innym) (z wyłączeniem transakcji wymienionych w pozycjach 2, 7, 8) ^{1 2 3}	1. Sprzedaż / kupno z natychmiastową zapłatą ² 2. Dostawa na sprzedaż po zatwierdzeniu lub po okresie próbnym, dla wysyłki lub za pośrednictwem pośrednika handlowego 3. Wymiana barterowa (wynagrodzenie w naturze) 4. Prywatne zakupy poczynione przez osoby podróżujące 5. Leasing finansowy (kupno na raty) ³
2. Zwrot towarów po rejestracji oryginalnej transakcji w ramach kodu 1 ⁴ ; bezpłatna wymiana towarów ⁴	1. Zwrot towarów 2. Wymiana zwróconych towarów 3. Wymiana towarów, które nie podlegają zwrotowi (np. w ramach gwarancji)
3. Transakcje (nie mające charakteru tymczasowego) z przeniesieniem prawa własności bez wynagrodzenia (pieniężnego lub innego)	1. Towary dostarczone w ramach programów pomocy organizowanych lub finansowanych częściowo bądź całkowicie przez Wspólnotę Europejską 2. Pozostałe dostawy w ramach ogólnej pomocy rządowej 3. Pozostałe dostawy w ramach pomocy (osoby fizyczne, organizacje pozarządowe) 4. Pozostałe
4. Operacje w celu przetworzenia w ramach umowy ⁵ lub naprawy ⁶ (oprócz zapisanych w pozycji 7)	1. Przetwarzanie w ramach umowy 2. Odpłatna naprawa i serwis 3. Bezpłatna naprawa i serwis

A	B
5. Operacje następujące po przetworzeniu w ramach umowy ⁵ lub naprawy ⁶ (oprócz zapisanych w pozycji 7)	1. Przetwarzanie w ramach umowy 2. Odpłatna naprawa i serwis 3. Bezpłatna naprawa i serwis
6. Transakcje bez przeniesienia prawa własności, np. najem, pożyczka, leasing operacyjny ⁷ i inne tymczasowe formy użytkowania ⁸ , z wyjątkiem przetwarzania w ramach umowy lub napraw (dostawa lub zwrot)	1. Najem, pożyczka, leasing operacyjny 2. Inne towary do użytku tymczasowego
7. Operacje w ramach wspólnych projektów obronnych lub innych wspólnych międzyrządowych programów produkcyjnych (np. Airbus)	
8. Dostawa materiałów budowlanych i sprzętu do prac, które są częścią ogólnej umowy budowlanej lub inżynierskiej ⁹	
9. Pozostałe transakcje	

¹ Ta pozycja obejmuje większość wysyłek i odbiorów, np. transakcji, w odniesieniu do których:

- prawo własności jest przenoszone z osoby mieszkającej na stałe na rzecz osoby nie mieszkającej na stałe, oraz
- dokonuje się płatności lub wynagrodzenia w naturze.

Należy zauważyć, że stosuje się to również do towarów przesyłanych między powiązаныmi przedsiębiorstwami lub z/do centralnych punktów dystrybucji, nawet jeżeli nie dokonuje się płatności natychmiastowych.

² Łącznie z częściami zamiennymi lub innymi wymianami dokonanymi za opłatą.

³ Łącznie z leasingiem finansowym: raty leasingowe oblicza się w taki sposób, aby objąć całą lub niemal całą wartość towarów. Ryzyko i korzyści związane z prawem własności przekazuje się leasingobiorcy. W chwili zakończenia umowy leasingobiorca staje się prawnym właścicielem towarów.

⁴ Zwrot i wymiana towarów pierwotnie zapisanych w pozycjach 3-9 kolumny A należy zapisać w odpowiednich pozycjach.

⁵ Działania związane z przetwarzaniem (niezależnie od tego, czy znajdowały się pod dozorem celnym, czy też nie) należy wpisać w pozycjach 4 i 5 kolumny A. Pozycja ta nie obejmuje operacji przetwarzania wykonywanych na własny rachunek przez dokonującego przetworzenia; należy je wpisać w pozycji 1 kolumny A.

⁶ Naprawa pociąga za sobą przywrócenie towarów do ich oryginalnego działania; może to oznaczać pewną przebudowę lub udoskonalenie.

⁷ Leasing operacyjny: umowy leasingowe inne niż leasing finansowy (patrz przypis ³).

⁸ Pozycja ta obejmuje towary, które są wywożone / przywożone z zamiarem dalszego powrotnego przywozu / wywozu bez jakiegokolwiek zmiany prawa własności.

⁹ Transakcje wpisane w pozycji 8 kolumny A dotyczą jedynie towarów, które nie są fakturowane osobno, ale dla których jedna faktura obejmuje łączną wartość prac. W innym przypadku, transakcje należy zapisać pod pozycją 1.

ZAŁĄCZNIK IV

Wykaz warunków dostawy określonych w art. 28

Pierwsza część pola	Znaczenie	Miejsce, które ma być wskazane ¹
Kod Incoterm	Incoterm MIH/EKG Genewa	
EXW	z zakładu	miejsce prac
FCA	franco przewoźnik	... oznaczone miejsce załadunku
FAS	franco wzdłuż burty statku	oznaczony port załadunku
FOB	franco statek	oznaczony port załadunku
CFR	koszt i fracht (C&F)	oznaczony port przeznaczenia
CIF	koszt, ubezpieczenie i fracht	oznaczony port przeznaczenia
CPT	przewoźne opłacone do	oznaczone miejsce przeznaczenia
CIP	przewoźne i ubezpieczenie opłacone do	oznaczone miejsce przeznaczenia
DAF	dostarczone na granicę	oznaczone miejsce
DES	dostarczone statek	oznaczony port przeznaczenia
DEQ	dostarczone z nadbrzeża	dostarczone nabrzeże (cło opłacone) ... oznaczony port przeznaczenia
DDU	dostarczone, cło nieopłacone	oznaczone miejsce przeznaczenia
DDP	dostarczone, cło opłacone	oznaczone miejsce przeznaczenia
XXX	warunki dostawy inne niż powyższe	dokładne podanie warunków określonych w umowie ¹

¹ Jeżeli to konieczne, w polu 6 podać szczegóły (tylko w formie N Intrastat).

Druga część pola

1. miejsce na terytorium zainteresowanego Państwa Członkowskiego
2. miejsce w innym Państwie Członkowskim
3. inne (miejsce poza Wspólnotą).

ZAŁĄCZNIK V

Tabela korelacji między artykułami niniejszego rozporządzenia a artykułami rozporządzeń uchylonych

Artykuły rozporządzenia	Artykuły odniesienia
art. 1	art. 1 rozporządzenia (EWG) nr 3046/92
art. 2	art. 2 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 3046/92
art. 3	art. 3 rozporządzenia (EWG) nr 3046/92 (zmieniony)
art. 4	art. 4 rozporządzenia (EWG) nr 3046/92
art. 5	art. 5 rozporządzenia (EWG) nr 3046/92
art. 6	art. 6 rozporządzenia (EWG) nr 3046/92
art. 7	art. 7 rozporządzenia (EWG) nr 3046/92
art. 8	art. 8 rozporządzenia (EWG) nr 3046/92
art. 9	art. 9 rozporządzenia (EWG) nr 3046/92
art. 10	art. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2256/92
art. 11	art. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2256/92
art. 12	art. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2256/92 (zmieniony)
art. 13	art. 4 rozporządzenia (EWG) nr 2256/92 (zmieniony)
art. 14	art. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2256/92
art. 15	art. 7 rozporządzenia (EWG) nr 2256/92
art. 16	art. 8 rozporządzenia (EWG) nr 2256/92
art. 17	art. 9 rozporządzenia (EWG) nr 2256/92
art. 18	art. 10 rozporządzenia (EWG) nr 2256/92
art. 19	(Nowy)
art. 20	art. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 2820/94 (zmienione)
art. 21	art. 20 rozporządzenia (EWG) nr 3046/92

Artykuły rozporządzenia	Artykuły odniesienia
art. 22	art. 10 rozporządzenia (EWG) nr 3046/92 (zmieniony)
art. 23	art. 11 rozporządzenia (EWG) nr 3046/92 (zmieniony)
art. 24	art. 12 rozporządzenia (EWG) nr 3046/92 (zmieniony)
art. 25	art. 13 rozporządzenia (EWG) nr 3046/92
art. 26	art. 16 rozporządzenia (EWG) nr 3046/92
art. 27	art. 17 rozporządzenia (EWG) nr 3046/92
art. 28	art. 14 ust. 1 i 2 rozporządzenia (EWG) nr 3046/92 (zmienione)
art. 29	art. 15 rozporządzenia (EWG) nr 3046/92 (zmieniony)
art. 30	art. 19 rozporządzenia (EWG) nr 3046/92 (zmieniony)
art. 31- 46	(Nowe artykuły)
art. 47	art. 21 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 3046/92
art. 48	art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1125/94
art. 49 i 50	(Nowe artykuły)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1835/2002

z dnia 15 października 2002 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1901/2000 ustanawiające niektóre przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 3330/91 w sprawie danych statystycznych odnoszących się do handlu towarami między Państwami Członkowskimi

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 3330/91 z dnia 7 listopada 1991 r. w sprawie danych statystycznych odnoszących się do handlu towarami między Państwami Członkowskimi¹, zmienione ostatnio przez Parlament Europejski oraz rozporządzenie Rady (WE) nr 1624/2000², w szczególności jego art. 30,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej, jak również Wspólnej Taryfy Celnej³, zmienionej ostatnio rozporządzeniem Komisji (WE) nr 969/2002⁴, upoważnia Państwa Członkowskie do używania podpozycji celem spełnienia krajowych wymagań w przypadku gdy te wymagania nie mogą być spełnione na poziomie Wspólnoty.
- 2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1901/2000⁵, zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2150/2001⁶, upoważnia Państwa Członkowskie wyrażające chęć gromadzenia bardziej szczegółowych informacji niż te wynikające z zastosowania Nomenklatury Scalonej, jeśli Strona odpowiedzialna za dostarczanie informacji może wybrać dostarczenie jej albo zgodnie z Nomenklaturą Scaloną albo zgodnie z dodatkowym działem.
- 3) Może być koniecznym dla niektórych Państw Członkowskich obowiązkowe zbieranie bardziej szczegółowych informacji niż te wynikające z zastosowania Nomenklatury Scalonej aby w ten sposób uzyskać bardziej wyczerpujące informacje statystyczne o sektorach zainteresowania krajowego.
- 4) Wprowadzenie niniejszego stopnia elastyczności jest ukierunkowane na sprostanie specyficznym krajowym wymaganiom, bez potrzeby systematycznego oddziaływania na Nomenklaturę Scaloną. Niniejszy środek umożliwi ogólną redukcję ciężarów nałożonych na wewnątrzspółnotowe podmioty gospodarcze poprzez koncentrację obowiązku dostarczenia informacji statystycznych na poziomie krajowym oraz poprzez zwolnienie podmiotów gospodarczych w innych Państwach Członkowskich.

¹ Dz.U. L 316 z 16.11.1991, str. 1.

² Dz.U. L 187 z 26.07.2000, str. 1.

³ Dz.U. L 256 z 7.09.1987, str. 1.

⁴ Dz.U. L 149 z 6.07.2002, str. 20.

⁵ Dz.U. L 228 z 8.09.2000, str. 28.

⁶ Dz.U. L 288 z 1.11.2001, str. 30.

- 5) Państwa Członkowskie powinno mieć wybór czy wdrożyć niniejszy sposób poboru danych oraz, jeśli to konieczne, określić przepisy wykonawcze.
- 6) Rozporządzenia (WE) nr 1901/2000 musi być niniejszym zmienione.
- 7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu pozostają w zgodzie z opinią Komitetu ds. statystyki dotyczącej handlu towarami pomiędzy Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Art. 47 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1901/2000 zastępuje się następującymi wyrazami: „Te Państwa Członkowskie, które chcą uzyskać bardziej szczegółowe informacje, niż te wynikające z zastosowania art. 21 rozporządzenia podstawowego, mogą poprzez derogację tego artykułu organizować gromadzenie takich informacji.”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Stosuje się od dnia 1 stycznia 2003 r.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 15 października 2002 r.

W imieniu Komisji

Pedro SOLBES MIRA

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2150/2001

z dnia 31 października 2001 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1901/2000 w zakresie uproszczenia oświadczeń dotyczących masy netto

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 3330/91 z dnia 7 listopada 1991 r. w sprawie danych statycznych odnoszących się do handlu towarami między Państwami Członkowskimi¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1624/2000², w szczególności jego art. 23 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) Dane określające ilość towarów stanowią rzetelną i stałą informację niezbędną dla dokonywania porównań w handlu międzynarodowym.
- 2) Jednostki ilościowe wykorzystywane są do kontroli wiarygodności zebranych danych i do wyliczania wskaźników.
- 3) Zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1901/2000³ ustanawiającym niektóre przepisy w celu wykonania rozporządzenia (EWG) nr 3330/91, masa netto w kilogramach stanowi, spośród jednostek ilościowych, główny wskaźnik, który powinien być zawsze stosowany w przypadku wszelkich towarów. Dla niektórych produktów nie jest to jednak najbardziej odpowiednia jednostka miary. Dlatego w takich wypadkach podmioty odpowiedzialne za dostarczanie informacji powinny zostać zwolnione z obowiązku określania masy netto.
- 4) Rozporządzenie (WE) nr 1901/2000 zawiera już wykaz produktów, w przypadku których podmioty odpowiedzialne za dostarczenie informacji zostały zwolnione z obowiązku określania masy netto. Wykaz ten należy dostosować tak, aby uwzględniał on zmiany wynikające z corocznej aktualizacji Nomenklatury Scalonej i, jeśli to możliwe, obejmował inne towary. W związku z powyższym niniejsze rozporządzenie powinno zostać odpowiednio zmienione.
- 5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. statystyki odnoszącej się do handlu towarami między Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej,

¹ Dz.U. L 316 z 16.11.1991, str. 1.

² Dz.U. L 187 z 26.07.2000, str. 1.

³ Dz.U. L 228 z 8.09.2000, str. 28.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik II do rozporządzenia (WE) nr 1901/2000 zastępuje się Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2002 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 31 października 2001 r.

W imieniu Komisji

Pedro SOLBES MIRA

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK II

Wykaz podpozycji Nomenklatury Scalonej określonych w art. 23 lit. a)

0105 11 11	2204 21 46	2204 29 64	3702 54 90
0105 11 19	2204 21 47	2204 29 65	
0105 11 91	2204 21 48	2204 29 71	5701 10 10
0105 11 99	2204 21 62	2204 29 72	5701 10 91
0105 12 00	2204 21 66	2204 29 75	5701 10 93
0105 19 20	2204 21 67	2204 29 81	5701 10 99
0105 19 90	2204 21 68	2204 29 82	5701 90 10
	2204 21 69	2204 29 83	5701 90 90
0407 00 11	2204 21 71	2204 29 84	
	2204 21 74	2204 29 87	5702 20 00
2202 10 00	2204 21 76	2204 29 88	5702 31 10
2202 90 10	2204 21 77	2204 29 89	5702 32 00
2202 90 91	2204 21 78	2204 29 91	5702 39 10
2202 90 95	2204 21 79	2204 29 92	5702 39 90
2202 90 99	2204 21 80	2204 29 93	5702 41 00
	2204 21 81	2204 29 94	5702 42 00
2203 00 01	2204 21 82	2204 29 95	5702 49 10
2203 00 09	2204 21 83	2204 29 96	5702 49 90
2203 00 10	2204 21 84	2204 29 97	5702 51 00
	2204 21 87	2204 29 98	5702 52 00
2204 10 11	2204 21 88	2204 29 99	5702 59 00
2204 10 19	2204 21 89		5702 91 00
2204 10 91	2204 21 91	2205 10 10	5702 92 00
2204 10 99	2204 21 92	2205 10 90	5702 99 00
2204 21 10	2204 21 93	2205 90 10	
2204 21 11	2204 21 94	2205 90 90	5703 10 00
2204 21 12	2204 21 95		5703 20 11
2204 21 13	2204 21 96	2206 00 10	5703 20 19
2204 21 17	2204 21 97	2206 00 31	5703 20 91
2204 21 18	2204 21 98	2206 00 39	5703 20 99
2204 21 19	2204 21 99	2206 00 51	5703 30 11
2204 21 22	2204 29 10	2206 00 59	5703 30 19
2204 21 24	2204 29 12	2206 00 81	5703 30 51
2204 21 26	2204 29 13		5703 30 59
2204 21 27	2204 29 17	2207 10 00	5703 30 91
2204 21 28	2204 29 18	2207 20 00	5703 30 99
2204 21 32	2204 29 42		5703 90 00
2204 21 34	2204 29 43	2209 00 99	
2204 21 36	2204 29 44		5704 10 00
2204 21 37	2204 29 46	2716 00 00	5704 90 00
2204 21 38	2204 29 47		5705 00 10
2204 21 42	2204 29 48	3702 51 00	5705 00 30
2204 21 43	2204 29 58	3702 53 00	5705 00 90
2204 21 44	2204 29 62	3702 54 10	

6101 10 10	6104 39 00	6108 31 90	
6101 10 90	6104 41 00	6108 32 11	6211 11 00
6101 20 10	6104 42 00	6108 32 19	6211 12 00
6101 20 90	6104 43 00	6108 32 90	6211 20 00
6101 30 10	6104 44 00	6108 39 00	6211 32 31
6101 30 90	6104 49 00	6108 91 10	6211 32 41
6101 90 10	6104 51 00	6108 91 90	6211 32 42
6101 90 90	6104 52 00	6108 92 00	6211 33 31
	6104 53 00	6108 99 10	6211 33 41
6102 10 10	6104 59 00	6108 99 90	6211 33 42
6102 10 90	6104 61 10		6211 42 31
6102 20 10	6104 61 90	6109 10 00	6211 42 41
6102 20 90	6104 62 10	6109 90 10	6211 42 42
6102 30 10	6104 62 90	6109 90 30	6211 43 31
6102 30 90	6104 63 10	6109 90 90	6211 43 41
6102 90 10	6104 63 90		6211 43 42
6102 90 90	6104 69 10	6110 11 10	
	6104 69 91	6110 11 30	6212 10 10
6103 11 00	6104 69 99	6110 11 90	6212 10 90
6103 12 00		6110 12 10	6212 20 00
6103 19 00	6105 10 00	6110 12 90	6212 30 00
6103 21 00	6105 20 10	6110 19 10	
6103 22 00	6105 20 90	6110 19 90	6401 10 10
6103 23 00	6105 90 10	6110 20 10	6401 10 90
6103 29 00	6105 90 90	6110 20 91	6401 91 10
6103 31 00		6110 20 99	6401 91 90
6103 32 00	6106 10 00	6110 30 10	6401 92 10
6103 33 00	6106 20 00	6110 30 91	6401 92 90
6103 39 00	6106 90 10	6110 30 99	6401 99 10
6103 41 10	6106 90 30	6110 90 10	6401 99 90
6103 41 90	6106 90 50	6110 90 90	
6103 42 10	6106 90 90		6402 12 10
6103 42 90		6112 11 00	6402 12 90
6103 43 10	6107 11 00	6112 12 00	6402 19 00
6103 43 90	6107 12 00	6112 19 00	6402 20 00
6103 49 10	6107 19 00	6112 31 10	6402 30 00
6103 49 91	6107 21 00	6112 31 90	6402 91 00
6103 49 99	6107 22 00	6112 39 10	6402 99 10
	6107 29 00	6112 39 90	6402 99 31
6104 11 00	6107 91 10	6112 41 10	6402 99 39
6104 12 00	6107 91 90	6112 41 90	6402 99 50
6104 13 00	6107 92 00	6112 49 10	6402 99 91
6104 19 00	6107 99 00	6112 49 90	6402 99 93
6104 21 00			6402 99 96
6104 22 00	6108 11 00	6115 11 00	6402 99 98
6104 23 00	6108 19 00	6115 12 00	
6104 29 00	6108 21 00	6115 19 00	6403 12 00
6104 31 00	6108 22 00		6403 19 00
6104 32 00	6108 29 00	6210 20 00	6403 20 00
6104 33 00	6108 31 10	6210 30 00	6403 30 00

6403 40 00	7101 22 00	8504 32 10	8540 81 00
6403 51 11		8504 32 30	8540 89 00
6403 51 15	7103 91 00	8504 32 90	
6403 51 19	7103 99 00	8504 33 10	8542 21 01
6403 51 91		8504 33 90	8542 21 05
6403 51 95	7104 10 00	8504 34 00	8542 21 11
6403 51 99	7104 20 00	8504 40 10	8542 21 13
6403 59 11	7104 90 00	8504 40 20	8542 21 15
6403 59 31		8504 40 50	8542 21 17
6403 59 35	7105 10 00	8504 40 93	8542 21 20
6403 59 39	7105 90 00	8504 50 10	8542 21 25
6403 59 50			8542 21 31
6403 59 91	7106 10 00	8518 21 90	8542 21 33
6403 59 95	7106 91 10	8518 22 90	8542 21 35
6403 59 99	7106 91 90	8518 29 20	8542 21 37
6403 91 11	7106 92 20	8518 29 80	8542 21 39
6403 91 13	7106 92 80		8542 21 45
6403 91 16		8539 10 10	8542 21 50
6403 91 18	7108 11 00	8539 10 90	8542 21 69
6403 91 91	7108 12 00	8539 21 30	8542 21 71
6403 91 93	7108 13 10	8539 21 92	8542 21 73
6403 91 96	7108 13 80	8539 21 98	8542 21 81
6403 91 98	7108 20 00	8539 22 10	8542 21 83
6403 99 11		8539 29 30	8542 21 85
6403 99 31	7110 11 00	8539 29 92	8542 21 99
6403 99 33	7110 19 10	8539 29 98	8542 29 10
6403 99 36	7110 19 80	8539 31 10	8542 29 20
6403 99 38	7110 21 00	8539 31 90	8542 29 90
6403 99 50	7110 29 00	8539 32 10	
6403 99 91	7110 31 00	8539 32 50	8903 91 10
6403 99 93	7110 39 00	8539 32 90	8903 91 91
6403 99 96	7110 41 00	8539 39 00	8903 91 93
6403 99 98	7110 49 00	8539 41 00	8903 91 99
		8539 49 10	8903 92 10
6404 11 00	7116 10 00	8539 49 30	8903 92 91
6404 19 10	7116 20 11		8903 92 99
6404 19 90	7116 20 19	8540 11 11	8903 99 10
6404 20 10	7116 20 90	8540 11 13	8903 99 91
6404 20 90		8540 11 15	8903 99 99
	8504 10 10	8540 11 19	
6405 10 10	8504 10 91	8540 11 91	9001 30 00
6405 10 90	8504 10 99	8540 11 99	9001 40 20
6405 20 10	8504 21 00	8540 12 00	9001 40 41
6405 20 91	8504 22 10	8540 20 10	9001 40 49
6405 20 99	8504 22 90	8540 20 80	
6405 90 10	8504 23 00	8540 40 00	9001 40 80
6405 90 90	8504 31 10	8540 50 00	9001 50 20
	8504 31 31	8540 71 00	9001 50 41
7101 10 00	8504 31 39	8540 72 00	9001 50 49
7101 21 00	8504 31 90	8540 79 00	9001 50 80

9003 11 00
9003 19 10
9003 19 30
9003 19 90

9006 53 10

9006 53 90

9202 10 10
9202 10 90
9202 90 10
9202 90 30

9202 90 90

9203 00 90

9204 10 00
9204 20 00

9205 10 00

9207 90 10''

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1291/2000

z dnia 9 czerwca 2000 r.

ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na wywóz i przywóz oraz świadectw o wcześniejszym ustaleniu refundacji dla produktów rolnych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1766/92 z dnia 30 czerwca 1992 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1253/1999², w szczególności jego art. 9 ust. 2, art. 12 ust. 4, art. 13 ust. 11 i art. 23, oraz odpowiednie artykuły innych rozporządzeń w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rolnych,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3719/88³, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1127/1999⁴, które zastąpiło rozporządzenie (EWG) nr 3183/80⁵, które z kolei zastąpiło rozporządzenie (EWG) nr 193/75⁶, które zastąpiło rozporządzenie (EWG) nr 1373/70⁷, ustanawia wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na przywóz i wywóz oraz świadectwa o wcześniejszym ustaleniu refundacji dla produktów rolnych. Rozporządzenie (EWG) nr 3719/88 było wielokrotnie zmieniane, w niektórych przypadkach w zakresie przedmiotowym. W celu przejrzystości i administracyjnej skuteczności przepisy te należy ujednoczyć w jednym tekście, jednocześnie wprowadzając do nich pewne zmiany, których wprowadzenie okazało się potrzebne w świetle uzyskanych doświadczeń.
- 2) Rozporządzenia Wspólnoty, które wprowadziły pozwolenia na przywóz i wywóz przewidują, że całkowity przywóz do Wspólnoty oraz wywóz podlega obowiązkowi przedstawienia takiego pozwolenia. Dlatego należy określić zakres tych pozwoleń, z wyraźnym zastrzeżeniem, że nie wymaga się pozwoleń w odniesieniu do działań niestanowiących przywozu lub wywozu w wąskim znaczeniu.
- 3) W przypadku gdy produkty podlegają przepisom w sprawie przetwarzania wewnętrznego, właściwe władze mogą w niektórych przypadkach zezwolić na dopuszczenie tych produktów do swobodnego obrotu bez poddawania przetworzeniu albo po przetworzeniu. W takich przypadkach, w celu zapewnienia prawidłowego administrowania rynkiem, wymagane jest pozwolenie na przywóz w odniesieniu do produktów, które są właśnie dopuszczane do swobodnego obrotu. Jednakże w przypadku gdy produkt dopuszczany do swobodnego obrotu został otrzymany z produktów podstawowych w części przywiezionych z państw trzecich, a w części nabytych we Wspólnocie, uwzględnia się jedynie produkty podstawowe przywożone z państw trzecich.
- 4) Celem pozwoleń na przywóz i wywóz oraz świadectw o wcześniejszym ustaleniu refundacji jest zapewnienie prawidłowego zarządzania organizacją rynku. Niektóre działania dotyczą niewielkiej ilości i w celu uproszczenia procedur administracyjnych nie wymaga się w odniesieniu do nich przedstawiania pozwoleń na przywóz i wywóz lub świadectw o wcześniejszym ustaleniu refundacji.
- 5) Pozwolenia na wywóz nie są wymagane w przypadku zaopatrzenia statków i samolotów we Wspólnocie. Ponieważ uzasadnienie jest podobne, przepis ten powinien być również stosowany w odniesieniu do dostaw przeznaczonych dla platform i okrętów wojennych oraz do celów zaopatrzenia w państwach trzecich. Z tych samych względów nie wymaga się pozwoleń w przypadku działań objętych rozporządzeniem Rady (EWG) nr 918/83 z dnia 28 marca 1983 r. ustanawiającym wspólnotowy system

¹ Dz.U. L 181 z 1.7.1992, str. 21.

² Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 18.

³ Dz.U. L 331 z 2.12.1988, str. 1.

⁴ Dz.U. L 135 z 29.5.1999, str. 48.

⁵ Dz.U. L 338 z 13.12.1980, str. 1.

⁶ Dz.U. L 25 z 31.1.1975, str. 10.

⁷ Dz.U. L 150 z 20.7.1970, str. 1.

zwolnień celnych⁸, ostatnio zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 355/94⁹.

- 6) Z uwagi na praktykę handlu międzynarodowego w odniesieniu do danych produktów lub towarów, należy dopuścić pewien margines tolerancji w odniesieniu do ilości produktów przywożonych lub wywożonych w stosunku do ilości wskazanych w pozwoleniu lub świadectwie.
- 7) Aby umożliwić równoczesną realizację kilku działań na podstawie tego samego pozwolenia lub świadectwa, należy ustanowić przepis w odniesieniu do wydawania wyciągów z pozwoleń lub świadectw, które powodują takie same skutki jak pozwolenia lub świadectwa, których dotyczą.
- 8) Na mocy przepisów wspólnotowych regulujących różne sektory objęte wspólną organizacją rynków rolnych stosuje się pozwolenia na przywóz i wywóz oraz świadectwa o wcześniejszym ustaleniu refundacji w odniesieniu do działań realizowanych we Wspólnocie. Takie uzgodnienie wymaga przyjęcia wspólnych przepisów określających sporządzanie i stosowanie takich pozwoleń i świadectw oraz ustanawiających wspólnotowe formularze i metody współpracy administracyjnej między Państwami Członkowskimi.
- 9) W różnych dziedzinach działalności administracyjnej stosowanie skomputeryzowanych procedur stopniowo zastępuje ręczne wprowadzanie danych. Dlatego powinno być również możliwym stosowanie skomputeryzowanych i elektronicznych procedur przy wydawaniu i stosowaniu pozwoleń i świadectw.
- 10) W rozporządzeniach Wspólnoty, które ustanowiły wyżej wymienione pozwolenia i świadectwa przewiduje się, że ich wydanie uzależnione jest od złożenia zabezpieczenia, które gwarantuje wykonanie zobowiązania do przywozu lub wywozu w okresie ważności pozwolenia lub świadectwa. Należy określić moment, w którym zobowiązanie dotyczące przywozu lub wywozu zostaje wykonane.
- 11) W przypadku pozwoleń z wcześniejszym ustaleniem refundacji, wybór pozwolenia, które zostanie zastosowane zależy od klasyfikacji taryfowej produktu. W przypadku niektórych mieszanek, stawki refundacji nie zależą od klasyfikacji taryfowej produktu, ale od przepisów szczególnych ustanowionych w tym celu. Dlatego gdy składnik, na podstawie którego stosowana refundacja dla mieszanki jest obliczana nie odpowiada jej klasyfikacji taryfowej, przyjmuje się, że przywożona lub wywożona mieszanka nie powinna kwalifikować się do wcześniejszego ustalenia stawki.
- 12) Pozwolenia na przywóz są czasami stosowane w celu zarządzania ilościowymi uzgodnieniami dotyczącymi przywozu. Takie zarządzanie jest możliwe jedynie w przypadku, gdy wiedza na temat przywozów realizowanych na podstawie wydanych pozwoleń jest dostępna w stosunkowo krótkim czasie. W takich przypadkach wymóg przedstawienia dowodu poświadczającego, że zastosowano pozwolenia nie jest jedynie w interesie prawidłowego zarządzania, ale staje się istotny dla zarządzania uzgodnieniami ilościowymi. Dowód taki dostarcza się w drodze przedstawienia egzemplarza 1 pozwolenia i, gdzie stosowne, w drodze przedstawienia wyciągów. Dowody takie można dostarczyć w stosunkowo krótkim terminie. Taki termin powinien być ustalony dla przypadków gdy w przepisach wspólnotowych dotyczących pozwoleń stosowanych przy zarządzaniu uzgodnieniami ilościowymi zawarto takie odniesienie.
- 13) W niektórych przypadkach kwota zabezpieczenia, którą należy wnieść występując z wnioskiem o wydanie pozwolenia lub świadectwa może być nieznaczną. W celu zmniejszenia obciążenia administracji, w takich przypadkach nie należy wymagać wniesienia zabezpieczenia.
- 14) Ponieważ w praktyce osoba stosująca pozwolenie lub świadectwo może nie być jego posiadaczem lub osobą, na której rzecz przeniesione zostały uprawnienia do pozwolenia lub świadectwa, należy, ze względu na pewność prawną i skuteczność administrowania, określić, jakie osoby są uprawnione do stosowania pozwolenia lub świadectwa. W tym celu należy określić niezbędny związek między właścicielem tytularnym a osobą dokonującą zgłoszenia celnego.
- 15) Pozwolenie na przywóz lub na wywóz uprawnia do dokonania przywozu lub wywozu i z tego względu należy je przedstawić przy przyjmowaniu zgłoszenia przywozowego lub wywozowego.

⁸ Dz.U. L 105 z 23.4.1983, str. 1.

⁹ Dz.U. L 46 z 18.2.1994, str. 5.

- 16) W przypadku stosowania uproszczonych procedur, można odstąpić od wymogu przedstawiania pozwolenia organom celnym lub pozwolenie można przedstawić w terminie późniejszym. Jednakże importer lub eksporter musi znajdować się w posiadaniu pozwolenia w dniu uznanym za datę przyjęcia zgłoszenia przywozowego lub wywozowego.
- 17) W celu uproszczenia, w elastyczny sposób można stosować ustanowione przepisy i zezwolić Państwom Członkowskim na wprowadzenie uproszczonej procedury w odniesieniu do administracyjnego postępowania z pozwoleniami, na mocy której pozwolenia są zachowywane przez organ wydający lub odpowiednio przez agencję płatniczą w przypadku pozwolenia na wywóz z wcześniejszym ustaleniem refundacji.
- 18) W celu prawidłowego administrowania, w pozwoleniach, świadectwach i wyciągach nie można wprowadzać zmian po ich wydaniu. Jednakże w przypadku wątpliwości dotyczących błędu organu wydającego lub oczywistych nieprawidłowości we wpisach umieszczanych na pozwoleniu, świadectwie lub wyciągu, należy ustanowić procedurę, zgodnie z którą nieprawidłowe pozwolenia, świadectwa lub wyciągi wycofuje się i wydaje dokumenty poprawne.
- 19) W przypadku gdy produkt objęty jest jednym z uzgodnień uproszczonych, przewidzianych w tytule II sekcja 3 część II rozdział 7 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny¹⁰, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 1662/1999¹¹, lub w dodatku I tytuł X rozdział I Konwencji z dnia 20 maja 1987 r. w sprawie wspólnej procedury tranzytowej, wówczas w urzędzie celnym punktu granicznego nie dokonuje się żadnych formalności w przypadku gdy tranzyt rozpoczyna się wewnątrz Wspólnoty i ma zakończyć się poza Wspólnotą. W przypadku gdy stosuje się jedną z tych procedur, należy, w celu uproszczenia postępowania administracyjnego, przyjąć szczególne uzgodnienia dotyczące zwalniania zabezpieczenia.
- 20) Może się zdarzyć, że w wyniku okoliczności, na które nie ma wpływu strona zainteresowana, dokument stanowiący dowód opuszczenia obszaru celnego Wspólnoty nie może zostać przedstawiony, chociaż produkt opuścił dane terytorium obszaru celnego Wspólnoty lub osiągnął miejsce przeznaczenia, w przypadku działań określonych w art. 36 rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/1999¹². Taka sytuacja może utrudniać handel. W takich okolicznościach inne dokumenty należy uznawać za równoważne.
- 21) W rozporządzeniach Wspólnoty wprowadzających pozwolenia i świadectwa przewiduje się, że zabezpieczenie podlega przypadkowi w całości lub w części, jeżeli, w okresie ważności pozwolenia lub świadectwa, przywóz lub wywóz nie został dokonany lub też został dokonany jedynie w części. Należy szczególnie określić działania, jakie powinny być podejmowane w takich okolicznościach, w szczególności w przypadkach gdy niewykonanie zobowiązań spowodowane zostało siłą wyższą. W takich przypadkach obowiązek przywozu lub wywozu może być uważany za unieważniony lub okres ważności pozwolenia lub świadectwa może zostać przedłużony. Jednakże, w celu uniknięcia prawdopodobnych zakłóceń na rynku, w każdym przypadku przedłużenie okresu ważności nie powinno przekraczać maksymalnego terminu sześciu miesięcy od upływu pierwotnego terminu okresu ważności.
- 22) W celu uproszczenia procedur administracyjnych, zabezpieczenie powinno podlegać refundacji w całości, jeżeli całkowita kwota podlegająca przypadkowi jest nieznaczną.
- 23) Zwolnienie zabezpieczenia wniesionego przy wydawaniu pozwolenia lub świadectwa uzależnia się od przedstawienia właściwym organom dowodu poświadczającego, że dane towary opuściły obszar celny Wspólnoty w terminie sześćdziesięciu dni, licząc od dnia przyjęcia deklaracji wywozowej.
- 24) Może się zdarzyć, że zabezpieczenie zostanie zwolnione z różnych powodów bez faktycznego wykonania obowiązku przywozu lub wywozu. W takich przypadkach należy ponownie wnieść nieprawidłowo zwolnione zabezpieczenie.
- 25) W celu pełnego wykorzystania możliwości wywozu produktów rolnych podlegających refundacji, należy wprowadzić mechanizm zachęcający podmioty gospodarcze do szybkiego zwracania organowi

¹⁰ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1.

¹¹ Dz.U. L 197 z 29.7.1999, str. 25.

¹² Dz.U. L 102 z 17.4.1999, str. 11.

wydającymu pozwoleń i świadectw, które nie zostały wykorzystane. Zachodzi również potrzeba wprowadzenia mechanizmu zachęcającego podmioty gospodarcze do zwracania organowi wydającymu świadectw bezzwłocznie po upływie terminu ich ważności, tak aby niewykorzystane kwoty mogły zostać, tak szybko jak to możliwe, powtórnie wykorzystane.

- 26) Na mocy art. 3 ust. 4 rozporządzenia Rady (EWG, EURATOM) nr 1182/71 z dnia 3 czerwca 1971 r. określającego zasady mające zastosowanie do okresów, dat i terminów¹³, w przypadku gdy ostatni dzień terminu jest dniem ustawowo wolnym od pracy, niedzielą lub sobotą, wówczas termin upływa z upływem ostatniej godziny dnia roboczego następującego po tym dniu. W niektórych przypadkach skutkiem tego przepisu jest przedłużenie okresu stosowania pozwoleń lub świadectw. Taki środek, którego celem jest ułatwienie handlu, nie może powodować zmiany warunków gospodarczych działań przywozu lub wywozu.
- 27) W niektórych sektorach wspólnej organizacji rynków rolnych ustanowiono przepis przewidujący ustalenie okresu do namysłu przed wydawaniem pozwolenia na wywóz. Celem ustalenia takiego okresu jest umożliwienie dokonania oceny sytuacji na rynku oraz zawieszenie, gdzie stosowne, w szczególności w przypadku wystąpienia trudności, nierozpatrzonej jeszcze wniosków, ze skutkiem nieuwzględnienia tych wniosków. Należy określić, że taka możliwość zawieszenia odnosi się również do pozwoleń, o których wydanie występuje się na mocy art. 49 niniejszego rozporządzenia, oraz że z chwilą upływu okresu do namysłu, wniosek o wydanie pozwolenia nie może stać się przedmiotem ponownego zawieszenia.
- 28) Na mocy art. 844 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93, produkty rolne wywożone na podstawie pozwolenia lub świadectwa o wcześniejszym ustaleniu refundacji mogą kwalifikować się do traktowania jak towary zwrócone tylko w przypadku, gdy przestrzegane są reguły wspólnotowe w sprawie pozwoleń i świadectw. Należy ustanowić szczególne zasady stosowania systemu pozwoleń i świadectw dla produktów, które mogą zostać objęte takimi uzgodnieniami.
- 29) Na mocy art. 896 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93, towary dopuszczone do swobodnego obrotu na podstawie pozwolenia na przywóz lub świadectwa o wcześniejszym ustaleniu refundacji objęte są systemem zwrotu lub umorzenia należności przywozowych tylko w przypadku, gdy ustanowi się, że właściwe władze podjęły niezbędne działania w celu zlikwidowania skutków dopuszczenia tych towarów do swobodnego obrotu w odniesieniu do pozwolenia lub świadectwa.
- 30) W art. 880 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 ustanowiono niektóre szczegółowe zasady stosowania art. 896 tego rozporządzenia, w szczególności stanowiące, że zaświadczenie muszą dostarczyć organy odpowiedzialne za wydawanie pozwoleń i świadectw.
- 31) W niniejszym rozporządzeniu powinno ustanowić się wszystkie reguły konieczne do realizacji art. 896 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93. W niektórych przypadkach powinno być możliwe zapewnienie zgodności z rozporządzeniem (EWG) nr 2454/93, bez odniesienia do zaświadczenia określonego w art. 880.
- 32) W przypadku gdy pozwolenie na przywóz obejmujące produkt rolny stosowane jest również do celów zarządzania kontyngentem taryfowym, wobec którego stosowane są porozumienia preferencyjne, wówczas takie porozumienia preferencyjne stosuje się w odniesieniu do importerów na podstawie pozwolenia lub świadectwa, do którego musi być w niektórych przypadkach załączony dokument z państwa trzeciego. W celu uniknięcia przekroczenia kwoty kontyngentu, porozumienia preferencyjne stosuje się do ilości, w odniesieniu do której wydane zostało pozwolenie lub świadectwo. Jednakże w celu ułatwienia przywozu dopuszcza się margines tolerancji, przewidziany w art. 8 ust. 4, pod warunkiem określenia przy tym, że część ilości przekraczająca ilość podaną na pozwoleniu lub świadectwie, ale w granicach tolerancji, nie kwalifikuje się do objęcia porozumieniami preferencyjnymi i pełne cło płaci się przy przywozie.
- 33) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opiniami wszystkich zainteresowanych komitetów zarządzających,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

¹³ Dz.U. L 124 z 8.6.1971, str. 1.

TYTUŁ I
ZAKRES STOSOWANIA ROZPORZĄDZENIA

Artykuł 1

Z zastrzeżeniem niektórych wyjątków ustanowionych szczególnymi wspólnotowymi przepisami w odniesieniu do niektórych produktów, niniejsze rozporządzenie ustanawia wspólne zasady wprowadzenia w życie systemu pozwoleń na wywóz i przywóz oraz świadectw o wcześniejszym ustaleniu refundacji (zwanym dalej „pozwoleniami” i „świadectwami”), ustanowionymi na mocy lub przewidzianymi w:

- art. 2 rozporządzenia Rady nr 136/66/EWG¹⁴ (oleje i tłuszcze),
- art. 8 rozporządzenia Rady (EWG) nr 234/68¹⁵ (żywe rośliny i kwiaty cięte),
- art. 4 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2358/71¹⁶ (nasiona),
- art. 8 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2759/75¹⁷ (wieprzowina),
- art. 3 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2771/75¹⁸ (jaja),
- art. 3 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2777/75¹⁹ (mięso drobiowe),
- art. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2783/75²⁰ (owalbumina i laktalbumina),
- art. 9 rozporządzenia (EWG) nr 1766/92 (zboża),
- art. 17 rozporządzenia Rady (EWG) nr 404/93²¹ (banany),
- art. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1222/94²² (produkty rolne wywożone w postaci towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu),
- art. 9 rozporządzenia Rady (WE) nr 3072/95²³ (ryż),
- art. 31 rozporządzenia Rady (WE) nr 2200/96²⁴ (owoce i warzywa),
- art. 11 rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/96²⁵ (przetwory owocowe i warzywne),
- art. 14 rozporządzenia Rady (WE) nr 2467/98²⁶ (mięso baranie i mięso kozie),
- art. 29 rozporządzenia Rady (WE) nr 1254/1999²⁷ (wołowina i cielęcina),
- art. 26 rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999²⁸ (mleko i przetwory mleczne),

¹⁴ Dz.U. L 172 z 30.9.1966, str. 3025/66.

¹⁵ Dz.U. L 55 z 2.3.1968, str. 1.

¹⁶ Dz.U. L 246 z 5.11.1971, str. 1.

¹⁷ Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 1.

¹⁸ Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 49.

¹⁹ Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 77.

²⁰ Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 104.

²¹ Dz.U. L 47 z 25.2.1993, str. 1.

²² Dz.U. L 136 z 31.5.1994, str. 5.

²³ Dz.U. L 329 z 30.12.1995, str. 18.

²⁴ Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 1.

²⁵ Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 29.

²⁶ Dz.U. L 304 z 14.11.1998, str. 21.

²⁷ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 21.

²⁸ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48.

- art. 59 rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999²⁹ (wino),
- art. 13 rozporządzenia Rady (WE) nr 2038/1999³⁰ (cukier, izoglukoza i syrop z inuliny).

TYTUŁ II ZAKRES STOSOWANIA POZWOLEŃ I ŚWIADECTW

Artykuł 2

Pozwolenia i świadectwa nie są wymagane i nie muszą być przedstawione w odniesieniu do produktów:

- a) które nie są dopuszczane do swobodnego obrotu we Wspólnocie, lub
- b) w odniesieniu do których wywóz dokonywany jest:
 - na mocy procedury celnej zezwalającej na przywóz wolny od odpowiednich opłat celnych lub opłat o skutku równoważnym, lub
 - na mocy szczególnych uzgodnień zezwalających na wywóz wolny od pobierania należności wywozowych, jak określono w art. 129 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.

Artykuł 3

1. W przypadku dopuszczenia do swobodnego obrotu produktów objętych uzgodnieniami dotyczącymi przetwarzania wewnętrznego i nie zawierających produktów podstawowych, określonych w ust. 2 lit. a), wówczas, o ile produkty dopuszczone do swobodnego obrotu podlegają pozwoleniom na przywóz, należy przedstawić takie pozwolenie.

2. W przypadku gdy produkty objęte jakimkolwiek z uzgodnień określonych w ust. 1, w skład których wchodzi zarówno:

- a) jeden lub więcej produktów podstawowych, które zostały objęte warunkami określonymi w art. 23 ust. 2 Traktatu, ale które nie są już objęte tymi warunkami w następstwie włączenia do produktów dopuszczonych do swobodnego obrotu, oraz
- b) jeden lub więcej produktów podstawowych, które nie zostały objęte warunkami określonymi w art. 23 ust. 2 Traktatu,

dopuszczone są do swobodnego obrotu, wówczas, bez względu na przepisy art. 8 ust. 1, w odniesieniu do każdego z produktów podstawowych, określonych w lit. b), faktycznie wykorzystanych i będących produktami podlegającymi pozwoleniom na przywóz, przedstawia się takie pozwolenie.

Jednakże nie wymaga się pozwolenia na przywóz w przypadku gdy produkt faktycznie dopuszczony do swobodnego obrotu nie podlega takiemu pozwoleniu.

3. Pozwolenia na przywóz lub świadectwa przedstawiane przy dopuszczaniu produktu do swobodnego obrotu, jak określono w ust. 1 lub 2, nie mogą określać wcześniejszego ustalenia refundacji.

4. Przy wywozie produktu podlegającego jakimkolwiek z uzgodnień, określonych w ust. 1, w którego skład wchodzi jeden lub więcej produktów podstawowych, określonych w ust. 2 lit. a), pozwolenie na przywóz przedstawia się w odniesieniu do każdego z produktów podstawowych, o ile produkty te podlegają pozwoleniom na przywóz.

Jednakże, z zastrzeżeniem akapitu trzeciego dotyczącego wcześniejszego ustalenia refundacji, pozwolenia na przywóz nie wymaga się w przypadku gdy faktycznie wywożony produkt nie podlega takiemu pozwoleniu.

Przy wywozie produktów złożonych, które objęte są ustalonymi wcześniej refundacjami wywozowymi, na

²⁹ Dz.U. L 179 z 14.7.1999, str. 1.

³⁰ Dz.U. L 252 z 25.9.1999, str. 1.

podstawie jednej lub więcej ich części składowych, status celny każdej części składowej jest jedynym elementem uwzględnianym przy stosowaniu systemu pozwoleń i świadectw.

Artykuł 4

1. W przypadku gdy uzgodnienie określone w art. 4 rozporządzenia Rady (EWG) nr 565/80³¹ stosuje się, pozwolenie na wywóz, które należy przedstawić lub, gdzie stosowne, świadectwo o wcześniejszym ustaleniu refundacji, jest pozwoleniem lub świadectwem stosowanym w odniesieniu do przetworzonego produktu przeznaczonego do wywozu.

2. W przypadku gdy uzgodnienie określone w art. 5 rozporządzenia (EWG) nr 565/80 stosuje się, pozwolenie na wywóz, które należy przedstawić lub, gdzie stosowne, świadectwo o wcześniejszym ustaleniu refundacji, jest pozwoleniem lub świadectwem stosowanym w odniesieniu do przetworzonego produktu objętego takim uzgodnieniem.

3. W przypadku gdy produkt przeznaczony do wywozu jest objęty rozporządzeniem (WE) nr 1222/94, świadectwo przewidziane w tym rozporządzeniu przedstawia się w sytuacjach określonych w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu.

Artykuł 5

1. Pozwolenia nie są wymagane i nie muszą być przedstawiane w celach działań:

- określonych w art. 36, 40, 44, 45 i art. 46 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 800/1999, lub
- pozbawionych charakteru handlowego, lub
- określonych w rozporządzeniu (EWG) nr 918/83, lub
- odnoszących się do ilości nieprzekraczających ilości wymienionych w załączniku III.

Nie naruszając akapitu pierwszego, pozwolenie przedstawia się, jeżeli przywóz lub wywóz dokonywany jest na mocy porozumienia preferencyjnego, które zostało udzielone na podstawie pozwolenia.

Państwa Członkowskie podejmują środki ostrożności w celu zapobiegania nadużyciom związanych ze stosowaniem niniejszego ustępu, w szczególności jeżeli pojedynczy przywóz lub wywóz objęty jest więcej niż jednym zgłoszeniem przywozowym lub wywozowym, co jest oczywiście nieuzasadnione względami gospodarczymi lub innymi.

2. Do celów ust. 1, „działania pozbawione charakteru handlowego”, oznaczają:

- a) przywozy dokonywane przez osoby fizyczne lub, w przypadku przesyłek, przesyłki przeznaczone dla osób fizycznych, spełniające wymogi określone w przepisach wstępnych sekcji II (D) (2) Nomenklatury Scalonej;
- b) wywozy dokonywane przez osoby fizyczne, pod warunkiem że takie działania spełniają wymogi *mutatis mutandis*, określone w lit. a).

3. Państwom Członkowskim zezwala się na niewymaganie pozwoleń na wywóz lub pozwoleń na przesyłki produktów lub towarów dokonywanych przez osoby fizyczne lub grupy osób fizycznych w związku z ich bezpłatną dystrybucją w celach pomocy humanitarnej w państwach trzecich, jeżeli spełnione są łącznie następujące warunki:

- a) osoby zainteresowane, które chcą korzystać z takiego zwolnienia, nie występują z wnioskiem o udzielenie refundacji;
- b) przesyłki te mają charakter sporadyczny, składają się z różnych produktów lub towarów, a ich całkowita masa nie przekracza 30 000 kg na jeden środek transportu; oraz

³¹ Dz.U. L 62 z 7.3.1980, str. 5.

- c) właściwe organy posiadają wystarczające dowody w odniesieniu do miejsca przeznaczenia lub wykorzystania produktów lub towarów, oraz właściwego dokonania działania.

W polu 44 zgłoszenia wywozowego dodaje się następującą wskazówkę: „Bez refundacji – art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000”.

Artykuł 6

Pozwolenie lub świadectwo nie są wymagane i nie muszą być przedstawiane przy dopuszczaniu produktów do swobodnego obrotu na mocy tytułu VI rozdział 2 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 dotyczącego traktowania towarów zwróconych.

Artykuł 7

1. Pozwolenie na wywóz nie jest wymagane i nie musi być przedstawiane przy przyjmowaniu zgłoszenia powrotnego wywozu produktów, w odniesieniu do których eksporter dostarcza dowód poświadczający, że korzystna decyzja o zwrocie lub umorzeniu należności przywozowych, wydana została w odniesieniu do tych produktów na mocy tytułu VII rozdział 5 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.

2. Pozwolenie na wywóz musi być przedstawione w przypadku gdy przy wywozie produkty podlegają wymogowi przedstawienia pozwolenia na wywóz oraz gdy właściwe organy przyjmują zgłoszenie powrotnego wywozu przed wydaniem decyzji w sprawie wniosku o udzielenie refundacji lub umorzenia należności przywozowych. Nie zezwala się na wcześniej ustaloną refundację wywozową lub opłatę wyrównawczą.

TYTUŁ III PRZEPISY OGÓLNE

Sekcja 1

Zakres stosowania pozwoleń, świadectw i wyciągów z pozwoleń i świadectw

Artykuł 8

1. Pozwolenie na przywóz lub wywóz upoważnia i zobowiązuje odpowiednio do przywozu lub wywozu, na podstawie pozwolenia i z wyjątkiem przypadku siły wyższej, w okresie jego ważności, określonej ilości danych produktów lub towarów.

Zobowiązania, określone w niniejszym ustępie są zobowiązaniami pierwotnymi w rozumieniu art. 20 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2220/85³².

2. Pozwolenie na wywóz ustalające wcześniej refundację wywozową stanowi podstawę zobowiązania do wywozu, na podstawie tego pozwolenia, i, z wyjątkiem przypadku siły wyższej, w okresie jego ważności, określonej ilości odpowiednich produktów.

W przypadku gdy wywóz produktów podlega wymogowi przedstawienia pozwolenia na wywóz, wówczas pozwolenie na wywóz ustalające wcześniej refundację stanowi o uprawnieniu do wywozu oraz stanowi uprawnienie do otrzymania refundacji.

W przypadku gdy wywóz produktów nie podlega wymogowi przedstawienia pozwolenia na wywóz, wówczas pozwolenie na wywóz ustalające wcześniej refundację stanowi wyłącznie uprawnienie do uzyskania refundacji.

Obowiązki, określone w niniejszym ustępie są zobowiązaniami pierwotnymi w rozumieniu art. 20 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85.

3. W przypadkach określonych w art. 49 niniejszego rozporządzenia oraz w przypadkach, w których wymóg taki przewidują szczególne reguły wspólnotowe dotyczące odpowiedniego sektora produktów, wydanie pozwolenia lub świadectwa stanowi podstawę zobowiązania do przywozu z kraju lub grupy krajów lub wywozu do kraju lub grupy krajów, określonych w pozwoleniu lub świadectwie.

³² Dz.U. L 205 z 3.8.1985, str. 5.

4. Jeżeli ilość przywożonych lub wywożonych towarów jest większa o nie więcej niż 5% od ilości wskazanej na pozwoleniu lub świadectwie, to uważa się, że przywozu lub wywozu dokonano na mocy pozwolenia lub świadectwa.

5. Jeżeli ilość przywożonych lub wywożonych towarów jest mniejsza o nie więcej niż 5% od ilości wskazanej na pozwoleniu lub świadectwie, zobowiązanie do przywozu lub wywozu uważa się za wykonane.

6. Do celów stosowania ust. 4 i 5, jeżeli pozwolenie lub świadectwo zostaje wydane na ilość wyrażoną w liczbie całkowitej, wynik obliczeń, który wynosi 5% zaokrągla się, tam gdzie ma to zastosowanie, w górę do liczby całkowitej.

7. W przypadku gdy na mocy art. 3 ust. 4 rozporządzenia (EWG) nr 1182/71, pozwolenie lub świadectwo o wcześniejszym ustaleniu wywozowej opłaty wyrównawczej lub refundacji wywozowej, wykorzystywane jest pierwszego dnia roboczego następującego po ostatnim dniu normalnego okresu ważności, wówczas uważa się, że pozwolenie lub świadectwo zostało wykorzystane ostatniego dnia jego normalnego okresu ważności do celów kwot wcześniej ustalonych.

Artykuł 9

1. Zobowiązań wynikających z pozwoleń i świadectw nie przenosi się. Uprawnienia wynikające z pozwoleń lub świadectw mogą zostać przeniesione przez właściciela tytularnego w okresie ich ważności. W odniesieniu do jednego pozwolenia lub świadectwa czy wyciągu, takiego przeniesienia można dokonać jedynie na rzecz jednego nabywcy praw. Takie pozwolenie lub świadectwo odnosi się do ilości jeszcze nieprzydzielonych danemu pozwoleniu lub świadectwu czy wyciągowi.

2. Osoba, na której rzecz przeniesione zostały uprawnienia nie może przenieść dalej tych uprawnień, ale może przenieść je z powrotem na właściciela tytularnego. Przeniesienie z powrotem na właściciela tytularnego dotyczy ilości jeszcze nieprzydzielonych danemu pozwoleniu lub świadectwu czy wyciągowi.

W takich przypadkach organ wydający umieszcza w pozwoleniu lub świadectwie jeden z następujących wpisów:

- retrocesión al titular el...
- tilbageføring til indehaveren den...
- Rückübertragung auf den Lizenzinhaber am...
- εκ νέου παραχώρηση στο δικαιούχο στις...
- rights transferred back to the titular holder on [date]
- rétrocession au titulaire le...
- retrocessione al titolare in data...
- aan de titularis geretrocedeerd op...
- retrocessão ao titular em...
- palautus todistuksenhaltijalle...
- återbördad till licensinnehavaren den...

3. W przypadku wniosku o przeniesienie uprawnień przez właściciela tytularnego lub przeniesienie ich z powrotem na rzecz właściciela tytularnego, organ wydający lub agencja lub agencje, które zostały wyznaczone przez każde Państwo Członkowskie, wpisują na pozwoleniu lub świadectwie lub, gdzie stosowne, wyciągu, następujące informacje:

- nazwisko i adres osoby, na której rzecz przenosi się uprawnienia lub wpis, określony w ust. 2,

- datę dokonania tego wpisu, potwierdzoną pieczęcią tego organu lub agencji.

4. Przeniesienie lub przeniesienie z powrotem na właściciela tytułarnego staje się skuteczne od dnia dokonania wpisu.

Artykuł 10

Wyciągi z pozwoleń lub świadectw powodują takie same skutki prawne jak pozwolenia lub świadectwa, z których pochodzą, w granicach ilości, na które wyciągi te zostały wydane.

Artykuł 11

Wydane pozwolenia lub świadectwa lub wyciągi, wpisy i potwierdzenia dokonane przez władze Państwa Członkowskiego powodują takie same skutki prawne w każdym z pozostałych Państw Członkowskich, jak dokumenty wydane przez władze tych Państw Członkowskich, jak również wpisy i potwierdzenia dokonane przez te władze.

Artykuł 12

1. Jeżeli pozwolenie ustalające wcześniej refundację wywozową stosowane jest przy wywozie mieszanki, taka mieszanka nie podlega ustalonej wcześniej stawce przy wywozie, w przypadku gdy klasyfikacja taryfowa składnika, z uwzględnieniem którego obliczono refundację znajdującą zastosowanie w odniesieniu do mieszanki, nie odpowiada klasyfikacji taryfowej danej mieszanki.

2. W przypadku gdy pozwolenie lub świadectwo o wcześniejszym ustaleniu refundacji wywozowej wykorzystywane jest przy wywozie towarów ujętych w zestaw, ustaloną wcześniej stawkę stosuje się tylko do składnika, który umieszcza się pod tą samą pozycją klasyfikacji taryfowej co zestaw.

Sekcja 2

Wniosek o wydanie pozwolenia lub świadectwa

Artykuł 13

1. Wnioski o wydanie pozwolenia lub świadectwa są przyjmowane wyłącznie jeżeli są przekazywane lub wnoszone do właściwego organu na formularzach wydrukowanych lub sporządzonych zgodnie z art. 18.

Jednakże właściwy organ może przyjąć pisemny wniosek przedstawiony z wykorzystaniem faksu lub przekazany w formie wiadomości elektronicznej, pod warunkiem że zawarte są w nim wszystkie informacje, które pojawiłyby się na formularzu, w przypadku jego wykorzystania. Państwa Członkowskie mogą wymagać, aby za wnioskiem z wykorzystaniem faksu lub w formie wiadomości elektronicznej, przekazany został lub bezpośrednio doręczony właściwemu organowi wniosek na formularzu wydrukowanym lub sporządzonym zgodnie z art. 18; w takich przypadkach za dzień złożenia wniosku uznaje się dzień otrzymania przez właściwy organ faksu lub wiadomości w formie elektronicznej. Wymóg ten nie ma wpływu na ważność wniosku przesłanego faksem lub w formie wiadomości elektronicznej.

W przypadku gdy wnioski o wydanie pozwoleń lub świadectw składane są drogą elektroniczną, właściwe władze Państwa Członkowskiego ustalają zasady zastąpienia odręcznego podpisu inną metodą, która może się opierać na wykorzystaniu kodów.

2. Z wyjątkiem przypadku siły wyższej, wniosek o wydanie pozwolenia lub świadectwa może zostać wycofany jedynie listownie, z wykorzystaniem faksu lub wiadomości elektronicznej, którą otrzyma właściwy organ, w dniu wniesienia wniosku do godziny 13.

Artykuł 14

W polu 16 wniosku o wydanie świadectwa o wcześniejszym ustaleniu refundacji oraz samego pozwolenia znajduje się dwunastocyfrowy kod produktu pochodzący z nomenklatury produktów rolnych, stosowanej do celów refundacji wywozowej.

Jednakże w przypadku gdy stawka refundacji, ustalona zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38 rozporządzenia nr 136/66/EWG i w odpowiednich artykułach innych rozporządzeń w sprawie wspólnych organizacji rynku, jest identyczna lub w przypadku większej liczby kodów należących do tej samej kategorii, wówczas kody te można umieścić razem na wnioskach o wydanie świadectwa i na samym świadectwach.

W przypadku gdy stawka refundacji jest zróżnicowana w zależności od miejsca przeznaczenia, wówczas kraj przeznaczenia lub, w zależności od przypadku, obszar miejsca przeznaczenia musi zostać wskazany w polu 7 wniosku o wydanie świadectwa, i na samym świadectwie.

Bez uszczerbku dla przepisów akapitu pierwszego, w przypadku gdy grupę produktów definiuje się jak określono w art. 4 ust. 2 akapit pierwszy tiret drugie rozporządzenia (WE) nr 800/1999, wówczas kody produktów zaliczanych do grupy mogą zostać umieszczone we wniosku i na samym świadectwie w polu 22 i poprzedzone wpisem „grupa produktów określonych w art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 800/1999”.

Artykuł 15

1. Wnioski zawierające warunki nieprzewidziane w regułach wspólnotowych są odrzucane.
2. Wniosek o wydanie pozwolenia lub świadectwa nie jest przyjmowany, jeżeli nie później niż do godziny 13 w dniu wniesienia wniosku nie zostało wniesione właściwemu organowi odpowiednie zabezpieczenie.

Dzień wniesienia wniosku, w rozumieniu akapitu pierwszego, stanowi obowiązujący termin dla kursu walutowego euro dla kwoty zabezpieczenia.

3. Zabezpieczenie nie jest wymagane w przypadku gdy całkowita kwota zabezpieczenia pozwolenia lub świadectwa jest niższa lub równa 60 EUR, lub gdy pozwolenie lub świadectwo wystawiane jest na rzecz agencji interwencyjnej.
4. W przypadku korzystania przez Państwa Członkowskie z możliwości określonych w art. 5 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85, wymaga się aby zabezpieczenie zostało wniesione przed upływem terminu dwóch miesięcy od dnia wygaśnięcia okresu ważności świadectwa.
5. Nie wymaga się złożenia zabezpieczenia w przypadku pozwoleń na wywóz w odniesieniu do wywozu do państw trzecich dokonywanego w ramach pozawspólnotowych działań pomocy żywnościowej przeprowadzanych przez organizacje humanitarne, upoważnione do tego celu przez Państwo Członkowskie wywozu. Państwo Członkowskie niezwłocznie przekazuje Komisji wykaz upoważnionych organizacji humanitarnych.
6. W przypadku gdy stosuje się ust. 3-5, art. 5 ust. 1 akapit ostatni stosuje się *mutatis mutandis*.

Artykuł 16

W polu 20 wniosków o wydanie pozwoleń i świadectw o wcześniejszym ustaleniu lub bez ustalenia refundacji, które wystawiane są do celów działań pomocy żywnościowej w rozumieniu art. 10 ust. 4 Porozumienia w sprawie rolnictwa, zawartego w ramach wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, umieszcza się co najmniej jedno z następujących sformułowań:

- Certificado GATT – Ayuda alimentaria
- GATT - licens – fødevarehjælp
- GAT - Lizenz, Nahrungsmittelhilfe
- Πιστοποιητικό GATT – επισιτιστική βοήθεια
- Licence under GATT – food aid
- Certificat GATT – aide alimentaire
- Titolo GATT – Aiuto alimentare

- GATT - certificaat – Voedselhulp
- Certificado GATT – ajuda alimentar
- GATT - todistus – elintarvikeapu
- GATT - licens – livsmedelsbistånd

W polu 7 należy wskazać kraj przeznaczenia. Świadczenie takie jest ważne tylko w odniesieniu do wywozu, który ma zostać dokonany w ramach działań pomocy żywnościowej.

Artykuł 17

1. Za dzień wniesienia wniosku o wydanie pozwolenia lub świadectwa uważa się dzień, w którym właściwy organ otrzymał wniosek, pod warunkiem że otrzymał wniosek nie później niż do godziny 13, bez względu na to czy wniosek został bezpośrednio wniesiony właściwym organom czy też został przekazany listownie bądź faksem lub w formie wiadomości elektronicznej.
2. Wnioski o wydanie pozwolenia lub świadectwa otrzymane przez właściwy organ w sobotę, w niedzielę lub dzień wolny od pracy, w dzień roboczy po godzinie 13 uważa się za wniesione w pierwszym dniu roboczym następującym po dniu ich faktycznego otrzymania.
3. W przypadku gdy do składania wniosków o wydanie świadectw ustanowiony został termin, wyrażony określoną liczbą dni, i gdy ostatni dzień tego terminu przypada na sobotę, w niedzielę lub dzień wolny od pracy, wówczas termin ten upływa o godzinie 13 pierwszego dnia roboczego następującego po tym dniu.

Jednakże takiego przedłużenia terminu nie uwzględnia się do celów obliczania kwot wyznaczanych na pozwoleniu lub świadectwie lub do określania okresu jego ważności.

4. Terminy określone w niniejszym rozporządzeniu podaje się według czasu lokalnego w Belgii.

Artykuł 18

1. Bez uszczerbku dla art. 13 ust. 1 akapit drugi i art. 19 ust. 1, wnioski o wydanie pozwoleń lub świadectw, pozwoleń i świadectw oraz świadectw i wyciągów sporządza się na formularzach zgodnych z wzorami określonymi w załączniku I. Formularze te muszą być wypełnione zgodnie z podanymi tam zaleceniami oraz szczególnie przepisami wspólnotowymi stosowanymi w odpowiednim sektorze produktów.

2. Formularze pozwoleń i świadectw łączone są w zestawy zawierające w kolejności egzemplarz nr 1, egzemplarz nr 2 i wniosek, oraz dodatkowe egzemplarz pozwolenia lub świadectwa.

Jednakże Państwa Członkowskie mogą wymagać, aby wnioskodawcy zamiast zestawów, przewidzianych w poprzednim akapicie, wypełniali jedynie wnioski.

W przypadku gdy w wyniku stosowania środka wspólnotowego, ilość, na którą wydawane jest pozwolenie lub świadectwo jest mniejsza od ilości, o którą początkowo wystąpiono z wnioskiem, wnioskowaną ilość i związane z nią kwoty zabezpieczenia należy podawać jedynie na formularzu wniosku.

Formularze wyciągów z pozwoleń lub ze świadectw łączone są w zestawy zawierające w kolejności egzemplarz nr 1 i egzemplarz nr 2.

3. Formularze, łącznie z dodatkowymi stronami, drukowane są na papierze koloru białego, niezawierającym masy ścierniej, klejonym do pisania i o minimalnej wadze 40 g/m². Format formularzy wynosi 210 x 297 mm, z dopuszczalną tolerancją między 5 mm mniej oraz 8 mm więcej w zakresie długości; odstęp między wierszami wynosi 4,24 mm (jedna szósta cala); układ graficzny formularza musi być dokładnie zachowany. Obydwie strony egzemplarza nr 1 oraz pierwsza strona dodatkowej strony, na której muszą znajdować się odliczenia przydzielonej kwoty, pokrywa się giloszem pozwalającym ujawnić każdego rodzaju fałszerstwo za pomocą środków mechanicznych lub chemicznych. Gilosz jest koloru zielonego w przypadku formularzy dotyczących przywozu oraz koloru sepii w przypadku formularzy dotyczących wywozu.

4. Za druk formularzy odpowiadają Państwa Członkowskie. Formularze mogą być również drukowane przez drukarnie wskazane przez Państwo Członkowskie na terytorium, którego drukarnie posiadają siedziby. W tym ostatnim przypadku na każdym formularzu Państwo Członkowskie umieszcza wzmiankę o wskazanej drukarni. Na każdym formularzu znajduje się nazwa i adres drukarni lub jej znak identyfikacyjny, jak również, z wyjątkiem formularzy wniosków i dodatkowych stron, indywidualny numer seryjny. Przed numerem umieszcza się następujące litery, w zależności od tego, które Państwo Członkowskie wydaje dokument: „AT” dla Austrii, „BE” dla Belgii, „DE” dla Niemiec, „DK” dla Danii, „EL” dla Grecji, „ES” dla Hiszpanii, „FI” dla Finlandii, „FR” dla Francji, „EI” dla Irlandii, „IT” dla Włoch, „LU” dla Luksemburga, „NL” dla Niderlandów, „PT” dla Portugalii, „SE” dla Szwecji i „UK” dla Zjednoczonego Królestwa.

Przy wystawianiu na pozwoleniach lub świadectwach i wyciągach może zostać umieszczony numer wystawienia, który przyznaje organ wydający.

5. Wnioski, pozwolenia i świadectwa oraz wyciągi wypełnia się na maszynie lub komputerowo. Są one drukowane i wypełniane w jednym z języków urzędowych Wspólnoty, jak określiły właściwe władze wydające je Państwa Członkowskie. Jednakże Państwa Członkowskie mogą zezwolić na wypełnianie wniosków pismem odręcznym, tuszem i drukowanymi literami.

6. Odciski pieczęci organów wydających i organów przydzielających umieszcza się za pomocą metalowej pieczęci, najlepiej wykonanej ze stali. Jednakże pieczęć organów wydających może zostać zastąpiona suchą pieczęcią składającą się z liter i cyfr, perforowaną.

7. Właściwe władze zainteresowanych Państw Członkowskich mogą zażądać, w miarę potrzeby, tłumaczenia pozwoleń lub świadectw oraz wyciągów z tych świadectw na język urzędowy lub jeden z języków urzędowych danego Państwa Członkowskiego.

Artykuł 19

1. Bez uszczerbku dla art. 18, pozwolenia lub świadectwa mogą być wydawane i stosowane z wykorzystaniem systemów komputerowych, zgodnie ze szczegółowymi zasadami przewidzianymi przez właściwe władze. Są one dalej zwane „pozwoleniami i świadectwami elektronicznymi”.

Treść pozwoleń i świadectw elektronicznych musi być identyczna z treścią pozwoleń i świadectw wystawionych na papierze.

2. W przypadku gdy tytułarni właściciele lub osoby, na których rzecz przeniesione zostały uprawnienia do pozwolenia lub świadectwa, potrzebują wykorzystać formę elektroniczną pozwolenia lub świadectwa w Państwie Członkowskim, które nie jest włączone do komputerowego systemu wydawania pozwoleń i świadectw, wówczas występują oni z wnioskiem o wydanie wyciągu.

Wyciągi takie wydawane są bezzwłocznie i bez dodatkowych kosztów, w postaci przewidzianej w art. 18.

W Państwach Członkowskich włączonych do komputerowego systemu wydawania pozwoleń i świadectw, wyciągi takie stosuje się w postaci wyciągów na papierze.

Artykuł 20

1. W przypadku gdy kwoty wynikające z przeliczenia na walutę krajową sum wyrażonych w euro, które mają zostać wpisane na pozwoleniach lub świadectwach, zawierają trzy lub więcej liczb dziesiętnych, podaje się jedynie dwie pierwsze cyfry. W tym wypadku, jeżeli trzecia cyfra jest równa lub wyższa od pięciu, drugą cyfrę zaokrągla się w górę lub, jeżeli trzecia cyfra jest niższa od pięciu, pozostawia się ją niezmienną.

2. Jednakże w przypadku gdy sumy wyrażone w euro przelicza się na funty szterlingi, wskazane w ust. 1 odniesienie do dwóch pierwszych liczb dziesiętnych rozumie się jako odniesienie do czterech pierwszych liczb dziesiętnych. W tym wypadku, jeżeli piąta cyfra jest równa lub wyższa od pięciu, czwartą liczbę dziesiętną zaokrągla się w górę, oraz jeżeli piąta cyfra jest niższa od pięciu, czwartą liczbę dziesiętną pozostawia się niezmienną.

Artykuł 21

1. Bez uszczerbku dla art. 19 dotyczącego pozwoleń i świadectw elektronicznych, pozwolenia i świadectwa wystawia się w co najmniej dwóch egzemplarzach, z których pierwszy zwany „egzemplarzem dla posiadacza pozwolenia lub świadectwa” i oznaczony „nr 1”, jest bezzwłocznie wydawany wnioskodawcy a drugi, zwany „egzemplarzem dla organu wydającego” i oznaczony „nr 2”, zachowuje organ wydający.

2. W przypadku gdy pozwolenie lub świadectwo wydawane jest na mniejszą ilość towarów od ilości, o którą wniesiono wniosek, organ wydający wskazuje:

- w polach 17 i 18, ilość, dla której wydane zostało pozwolenie lub świadectwo,
- w polu 11, wysokość kwoty odpowiedniego zabezpieczenia.

Wniesione zabezpieczenie ilości, na którą nie wydano pozwolenia lub świadectwa, zostaje niezwłocznie zwolnione.

Artykuł 22

1. Na wniosek właściciela tytułarnego pozwolenia lub świadectwa lub osoby, na której rzecz przeniesione zostały uprawnienia do pozwolenia lub świadectwa i po przedstawieniu egzemplarza nr 1 dokumentu, organ wydający lub agencja bądź agencje wyznaczone przez każde Państwo Członkowskie, mogą wydać jeden lub większą ilość wyciągów z danego dokumentu.

Wyciągi sporządza się w co najmniej dwóch egzemplarzach, z których pierwszy, zwany „egzemplarzem dla posiadacza” i oznaczony „nr 1”, dostarcza się lub odsyła wnioskodawcy, a drugi, zwany „egzemplarzem dla organu wydającego” i oznaczony „nr 2”, zachowuje organ wydający.

Organ wydający wyciąg wpisuje na egzemplarzu nr 1 pozwolenia lub świadectwa powiększoną o margines błędu ilość, na którą wyciąg został wydany. W tym wypadku obok ilości wpisanej na egzemplarzu nr 1 pozwolenia lub świadectwa umieszcza się wyraz „wyciąg”.

2. Z wyciągu z pozwolenia lub świadectwa nie można sporządzić dalszego wyciągu.

3. Właściciel tytułarny zwraca organowi wydającemu pozwolenie lub świadectwo egzemplarz nr 1 wyciągu, który został wykorzystany lub utracił ważność wraz z egzemplarzem nr 1 pozwolenia lub świadectwa, którego dotyczy, w celu wprowadzenia przez ten organ korekty wpisów dokonanych na egzemplarzu nr 1 pozwolenia lub świadectwa na podstawie wpisów umieszczonych na egzemplarzu nr 1 wyciągu.

Artykuł 23

1. Do celów określenia okresu ich ważności, uznaje się, że pozwolenia lub świadectwa zostały wydane w dniu wniesienia wniosku. Dzień ten wlicza się do okresu ważności pozwolenia lub świadectwa. Jednakże pozwolenia lub świadectwa mogą zostać zastosowane dopiero po ich faktycznym wydaniu.

2. Można postanowić, że pozwolenie lub świadectwo jest ważne od dnia jego faktycznego wydania. W takim wypadku dzień faktycznego wydania wlicza się do okresu ważności pozwolenia lub świadectwa.

Sekcja 3

Stosowanie pozwoleń i świadectw

Artykuł 24

1. Egzemplarz nr 1 pozwolenia lub świadectwa przedstawia się w urzędzie celnym, który przyjął:

- a) w przypadku pozwolenia na przywóz, zgłoszenie o dopuszczenie do swobodnego obrotu;
- b) w przypadku pozwolenia na wywóz lub świadectwa o wcześniejszym ustaleniu refundacji, zgłoszenie dotyczące:
 - wywozu, lub

- jednej z dostaw określonych w art. 36 i 44 rozporządzenia (WE) nr 800/1999, lub
- objęcia produktów uzgodnieniami przewidzianymi w art. 40 rozporządzenia (WE) nr 800/1999, lub
- objęcia produktów uzgodnieniami przewidzianymi w art. 4 i 5 rozporządzenia (EWG) nr 565/80.

Bez uszczerbku dla art. 2 ust. 1 lit. i) rozporządzenia (WE) nr 800/1999, zgłoszenie celne musi zostać dokonane przez właściciela tytularnego lub, gdzie stosowne, osobę, na której rzecz dokonano przeniesienia uprawnień do pozwolenia lub świadectwa, lub ich przedstawiciela w rozumieniu art. 5 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.

2. Egzemplarz nr 1 pozwolenia lub świadectwa przedstawia się lub przechowuje do dyspozycji władz celnych przy przyjmowaniu zgłoszenia, określonego w ust. 1.

3. Po dokonaniu wpisu i poświadczeniu przez urząd, określony w ust. 1, egzemplarz nr 1 pozwolenia lub świadectwa zwracany jest zainteresowanej stronie. Jednakże Państwa Członkowskie mogą nakazać lub dopuścić, aby zainteresowane strony dokonały wpisu na pozwoleniu lub świadectwie. We wszystkich przypadkach wpis taki jest sprawdzany i poświadczany przez właściwy urząd.

4. W przypadku gdy ilość przywiezionych lub wywiezionych towarów nie odpowiada ilości wpisanej na pozwoleniu lub świadectwie, wpis ten należy sprostować w taki sposób, aby uwzględniona została ilość towarów faktycznie przywiezionych lub wywiezionych w granicach ilości, dla której wydane zostało pozwolenie lub świadectwo.

Artykuł 25

1. Nie naruszając przepisów art. 24, Państwo Członkowskie może zezwolić na złożenie pozwolenia lub świadectwa organowi wydającemu lub, gdzie stosowne, organowi odpowiedzialnemu za wypłacanie refundacji.

2. Państwo Członkowskie ustala przypadki stosowania ust. 1 i warunki, jakie muszą spełnić zainteresowane strony w celu uzyskania możliwości korzystania z procedury ustanowionej w niniejszym ustępie. Ponadto przepisy przyjmowane przez to Państwo Członkowskie muszą zapewniać równość traktowania wszystkich świadectw wydanych we Wspólnocie.

3. Państwo Członkowskie wyznacza organ właściwy do dokonywania wpisów i poświadczania świadectw.

Jednakże wpis i poświadczenie uznaje się również za dokonane w przypadku gdy dokument, w którym są w sposób szczegółowy ujęte wywiezione ilości towarów, sporządzono komputerowo. Dokument taki musi zostać załączony do świadectwa i razem z nim włączony do akt, z wyjątkiem przypadku działania komputerowego systemu kontroli.

Data, którą uznaje się za datę dokonania wpisu jest data przyjęcia zgłoszenia określona w art. 24 ust. 1.

4. Przy przyjmowaniu zgłoszenia celnego, zainteresowane strony muszą wskazać na dokumencie zgłoszenia, że stosuje się przepisy niniejszego artykułu oraz podać numer pozwolenia lub świadectwa, które są stosowane.

5. W przypadku pozwolenia lub świadectwa, które zezwala na przywóz lub wywóz, zwolnienie towaru może zostać udzielone jedynie gdy urząd celny, określony w art. 24 ust. 1, otrzymał od właściwego organu informację, że pozwolenie lub świadectwo wskazane na dokumencie celnym jest ważne dla danego produktu i zostało przyznane.

6. W przypadku gdy produkty wywożone nie podlegają wymogowi przedstawienia pozwolenia na wywóz, ale dla którego refundacja ustalona została z wykorzystaniem świadectwa wywozowego o wcześniejszym ustaleniu refundacji, jeżeli wskutek błędu dokument wykorzystywany przy wywozie w celu uzyskania refundacji nie zawiera żadnego wpisu odwołującego się do przepisów niniejszego artykułu i/lub numeru pozwolenia lub świadectwa lub, jeżeli informacja jest błędna, działanie można uregulować pod warunkiem spełnienia następujących wymogów:

- a) pozwolenie na wywóz o wcześniejszym ustaleniu refundacji dla danego produktu, ważne w dniu przyjęcia zgłoszenia, jest w posiadaniu organu odpowiedzialnego za wypłacanie refundacji;
- b) właściwym władzom udostępnia się wystarczające dowody, które umożliwiają ustalenie związku między ilością wywożonych towarów a pozwoleniem lub świadectwem odnoszącym się do wywozu.

Artykuł 26

1. Wpisów umieszczonych na pozwoleniach, świadectwach i wyciągach nie można zmieniać po ich wydaniu.
2. W przypadku zaistnienia wątpliwości w odniesieniu do ścisłości wpisów umieszczonych na pozwoleniu, świadectwie lub wyciągu, z inicjatywy zainteresowanej strony lub właściwych władz zainteresowanego Państwa Członkowskiego takie pozwolenie, świadectwo lub wyciąg zwraca się organowi wydającemu.

Jeżeli organ wydający stwierdza konieczność dokonania korekty, wówczas wycofuje wyciąg lub pozwolenie lub świadectwo, jak również wcześniej wydane wyciągi i bezzwłocznie wydaje poprawiony wyciąg lub poprawione pozwolenie lub świadectwo i poprawione odpowiednio wyciągi z tych pozwoleń lub świadectw. Na nowe dokumenty z umieszczonym wpisem „świadectwo poprawione dnia...” lub „wyciąg poprawiony dnia...” przenosi się wcześniej dokonane wpisy.

W przypadku gdy organ wydający nie stwierdza potrzeby wprowadzania poprawek na pozwoleniu, świadectwie lub wyciągu, umieszcza na nim potwierdzenie „sprawdzono dnia... zgodnie z art. 26 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000” oraz umieszcza swoją pieczęć.

Artykuł 27

1. Na żądanie organu wydającego, właściciel tytułarny musi zwrócić pozwolenie, świadectwo oraz wyciągi.
2. W przypadku gdy dany dokument podlega refundacji lub zatrzymaniu zgodnie z niniejszym artykułem lub art. 26, właściwe władze krajowe, na żądanie, wydają stronie zainteresowanej pokwitowanie.

Artykuł 28

W przypadku gdy nie wystarcza miejsca przeznaczonego na wpisy na pozwoleniach, świadectwach lub wyciągach, organy dokonujące wpisu mogą dołączyć do nich jedną lub kilka dodatkowych stron zawierających pola przeznaczone na wpisy jak pokazano na drugiej stronie egzemplarza nr 1 pozwoleń, świadectw lub wyciągów. Organy dokonujące wpisu umieszczają swoją pieczęć w połowie na pozwoleniu, świadectwie lub wyciągu, a w połowie na dodatkowej stronie, a w przypadku większej liczby dodatkowych stron, w połowie na każdej z dodatkowych stron.

Artykuł 29

1. W przypadku zaistnienia wątpliwości w odniesieniu do autentyczności pozwolenia, świadectwa lub wyciągu ze świadectwa lub umieszczonych na nim wpisów i poświadczeń, właściwe władze krajowe odsyłają zainteresowanym władzom, do celów kontroli, kwestionowany dokument lub jego fotokopię.

W tym samym celu dokument może również zostać odesłany w drodze kontroli wyrywkowej; w takim przypadku przesyła się tylko fotokopię dokumentu.

2. W przypadku gdy właściwe władze krajowe odsyłają kwestionowany dokument zgodnie z ust. 1, wydają pokwitowanie, na żądanie strony zainteresowanej.

Artykuł 30

1. W miarę potrzeby, dla prawidłowego stosowania niniejszego rozporządzenia, właściwe władze Państw Członkowskich wymieniają informacje w sprawie pozwoleń, świadectw i wyciągów, jak również informacje o nieprawidłowościach i naruszeniach ich dotyczących.

2. Państwa Członkowskie, z chwilą gdy uzyskają odpowiednie informacje, powiadamiają Komisję o nieprawidłowościach i naruszeniach dotyczących niniejszego rozporządzenia.

3. Państwa Członkowskie przekazują Komisji nazwy i adresy organów wydających pozwolenia, świadectwa i wyciągi, pobierających opłaty wywozowe oraz wypłacających refundacje wywozowe. Komisja publikuje te informacje w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

4. Państwa Członkowskie przesyłają również Komisji odciski urzędowych pieczęci i, gdzie stosowne, odciski suchych pieczęci organów upoważnionych. Komisja niezwłocznie powiadamia o tym pozostałe Państwa Członkowskie.

Sekcja 4 **Zwolnienie zabezpieczenia**

Artykuł 31

W odniesieniu do okresu ważności pozwoleń i świadectw:

- a) uważa się, że obowiązek przywozu został spełniony oraz prawo do dokonania przywozu na podstawie pozwolenia lub świadectwa uważa się za wykonane w dniu przyjęcia zgłoszenia, określonego w art. 24 ust. 1 lit. a), pod warunkiem faktycznego dopuszczenia produktu do swobodnego obrotu;
- b) uważa się, że obowiązek wywozu został spełniony oraz prawo do dokonania wywozu na podstawie pozwolenia lub świadectwa uważa się za wykonane w dniu przyjęcia zgłoszenia, określonego w art. 24 ust. 1 lit. b).

Artykuł 32

1. Spełnienie wymogu podstawowego potwierdza się przedstawiając dowód:

- a) w przypadku przywozu, przyjęcia zgłoszenia, określonego w art. 24 ust. 1 lit. a), dotyczącego danego produktu;
- b) w przypadku wywozu, przyjęcia zgłoszenia, określonego w art. 24 ust. 1 lit. b), dotyczącego danego produktu; ponadto:
 - (i) w przypadku wywozu lub dostaw uznawanych za wywóz w rozumieniu art. 36 rozporządzenia (WE) nr 800/1999, przedstawia się dowód poświadczający, że w terminie sześćdziesięciu dni od dnia przyjęcia zgłoszenia, z wyjątkiem przypadku siły wyższej, produkt osiągnął miejsce przeznaczenia, albo w przypadku dostaw uznawanych za wywóz, albo w pozostałych przypadkach, opuścił obszar celny Wspólnoty. Do celów niniejszego rozporządzenia uważa się, że opuściły obszar celny Wspólnoty dostawy produktów przeznaczonych wyłącznie do konsumpcji na pokładzie platform wiertniczych lub eksploatacyjnych, łącznie z konstrukcjami pomocniczymi świadczącymi usługi pomocnicze w takich działaniach, znajdujących się na obszarze europejskiego szelfu kontynentalnego lub na obszarze szelfu kontynentalnego w pozaeuropejskiej części Wspólnoty, ale poza trzymilową strefą mierzoną od linii podstawowej służącej do pomiaru szerokości morza terytorialnego Państwa Członkowskiego;
 - (ii) w przypadku gdy produkty zostały objęte procedurą magazynowania żywności, przewidzianej w art. 40 rozporządzenia (WE) nr 800/1999, przedstawia się dowody poświadczające, że w terminie trzydziestu dni od dnia przyjęcia zgłoszenia o objęciu daną procedurą i z wyjątkiem przypadku siły wyższej, produkty zostały umieszczone w magazynie żywności.

Jednakże jeżeli termin sześćdziesięciu dni, określony w lit. b) akapit pierwszy (i), lub nieprzekraczalny termin trzydziestu dni, określony w lit. b) akapit pierwszy (ii), zostanie przekroczony, zabezpieczenie jest zwalniane zgodnie z art. 23 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85.

2. Jeżeli produkty objęte są jedną z procedur przewidzianych w art. 4 i 5 rozporządzenia (EWG) nr 565/80, podstawowy wymóg uważa się za spełniony, jeżeli przedstawiony został dowód poświadczający, że przyjęta została deklaracja płatności wymagana do objęcia produktów tymi procedurami; jednakże w przypadkach

określonych w art. 47 niniejszego rozporządzenia w ten sposób zwolnione zabezpieczenie musi zostać ponownie złożone zgodnie z przepisami tego artykułu.

Artykuł 33

1. Dowody wymagane na mocy art. 32 dostarcza się zgodnie z poniższymi zasadami:
 - a) w przypadkach określonych w art. 32 ust. 1 lit. a) przedstawiając egzemplarz nr 1 pozwolenia lub świadectwa i, gdzie stosowne, egzemplarz nr 1 wyciągu lub wyciągi z pozwoleń i świadectw poświadczonych jak przewidziano w art. 24 lub art. 25;
 - b) w przypadkach określonych w art. 32 ust. 1 lit. b) i art. 32 ust. 2, oraz z zastrzeżeniem ust. 2, przedstawiając egzemplarz nr 1 pozwolenia lub świadectwa i, gdzie stosowne, egzemplarz nr 1 wyciągu lub wyciągów z pozwoleń lub świadectw, poświadczonych jak przewidziano w art. 24 lub art. 25.
2. Ponadto w przypadku wywozu ze Wspólnoty lub dostawy do miejsca przeznaczenia, w rozumieniu art. 36 rozporządzenia (WE) nr 800/1999, lub objęcia produktów uzgodnieniami przewidzianymi w art. 40 tego rozporządzenia, wymagane jest przedstawienie dodatkowego dowodu.

Taki dodatkowy dowód:

- a) w przypadku gdy następujące działania mają miejsce na terytorium Państwa Członkowskiego, taki dodatkowy dowód zależy od wyboru zainteresowanego Państwa Członkowskiego, w którym:
 - (i) wystawione zostało pozwolenie lub świadectwo;
 - (ii) przyjęte zostało zgłoszenie, określone w art. 24 ust. 1 lit. b), i
 - (iii) produkt:
 - opuścił obszar celny Wspólnoty. Do celów niniejszego rozporządzenia uznaje się, że dostawy produktów przeznaczonych wyłącznie do konsumpcji na pokładzie platform wiertniczych lub eksploatacyjnych, łącznie z konstrukcjami pomocniczymi świadczącymi usługi pomocnicze w takich działaniach, znajdujących się na obszarze europejskiego szelfu kontynentalnego lub na obszarze szelfu kontynentalnego w pozaeuropejskiej części Wspólnoty, ale poza trzymilową strefą mierzoną od linii podstawowej służącej do pomiaru szerokości morza terytorialnego Państwa Członkowskiego, opuściły obszar celny Wspólnoty,
 - dostarczony zostaje do jednego z miejsc przeznaczenia wymienionych w art. 36 rozporządzenia (WE) nr 800/1999, lub
 - umieszczony zostaje w składzie żywności na mocy art. 40 rozporządzenia (WE) nr 800/1999,
- b) w pozostałych przypadkach dodatkowy dowód należy dostarczyć:
 - przedstawiając egzemplarz kontrolny T 5 lub egzemplarze określone w art. 472 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 lub uwierzytelniony odpis lub fotokopię takiego egzemplarza kontrolnego T 5 lub egzemplarzy, lub
 - wydane przez agencję odpowiedzialną za wypłacanie refundacji zaświadczenie potwierdzające, że spełnione zostały warunki określone w art. 32 ust. 1 lit. b), lub
 - równoważny dowód, jak przewidziano w ust. 4.

W przypadku gdy egzemplarz kontrolny T 5 ma wyłącznie na celu umożliwić zwolnienie zabezpieczenia, w polu 106 egzemplarza kontrolnego T 5 umieszcza się jeden z następujących wpisów:

- Se utilizará para liberar la garantía

- Til brug ved frigivelse af sikkerhed
- Zu verwenden für die Freistellung der Sicherheit
- Προς χρησιμοποίηση για την αποδέσμευση ασφάλειας
- To be used to release the security
- À utiliser pour la libération de la garantie
- Da utilizzare per lo svincolo della cauzione
- Te gebruiken voor vrijgave van de zekerheid
- A utilizar para liberar a garantia
- Käyttäväksi vakuuden vapauttamiseen
- Att användas för frisläppande av säkerhet

Jednakże jeżeli stosuje się wyciąg z pozwolenia lub świadectwa, pozwolenie lub świadectwo zastępcze lub wyciąg zastępczy, powyższy wpis zawiera również numer oryginału pozwolenia lub świadectwa oraz nazwę i adres organu wydającego.

Organ wydający przesyła drogą urzędową dokumenty, określone w ust. 2 lit. b) tiret pierwsze i drugie.

3. W przypadku gdy po przyjęciu zgłoszenia wywozowego, określonego w art. 24 ust. 1 lit. b) tiret pierwsze, produkt zostaje objęty jedną z procedur uproszczonych przewidzianych w tytule II sekcja 3 część II rozdział 7 rozporządzenia (WE) nr 2454/93 lub w dodatku I tytuł X rozdział I do Konwencji z dnia 20 maja 1987 r. o wspólnej procedurze tranzytowej w przewozie do miejsca przeznaczenia lub dostawie dla odbiorcy spoza obszaru celnego Wspólnoty, wówczas egzemplarz kontrolny T 5 wymagany na mocy ust. 2 lit. b), odsyła się drogą urzędową organowi wydającemu. W pozycji „Uwagi” pola „J” egzemplarza kontrolnego T 5 umieszcza się jeden z następujących wpisów:

- Salida del territorio aduanero de la Comunidad bajo el régimen de tránsito comunitario simplificado por ferrocarril o en contenedores grandes
- Ungang fra Fælleskabets toldområde i henhold til ordningen for den forenklede procedure for fællesskabsforsendelse med jernbane eller store containere
- Ausgang aus dem Zollgebiet der Gemeinschaft im Rahmen des vereinfachten gemeinschaftlichen Versandverfahrens mit der Eisenbahn oder in Großbehältern
- Έξοδος από το τελωνειακό έδαφος της κοινότητας υπό το απλοποιημένο καθεστώς της κοινοτικής διαμετακόμισης με σιδηρόδρομο ή μεγάλα εμπορευματοκιβώτια
- Exit from the customs territory of the Community under the simplified Community transit procedure for carriage by rail or large containers
- Sortie du territoire douanier de la Communauté sous le régime du transit communautaire simplifié par chemin de fer ou par grands conteneurs
- Uscita dal territorio doganale della Comunità in regime di transito comunitario semplificato per ferrovia o grandi contenitori
- Vertrek uit het douanegebied van de Gemeenschap onder de regeling vereenvoudigd communautair douanevervoer per spoor of in grote containers
- Saída do território aduaneiro da Comunidade ao abrigo do regime do trânsito comunitário simplificado

por caminhode - ferro ou em grandes contentores

- Vienti yhteisön tullialueelta yhteisön yksinkertaistetussa passitusmenettelyssä rautateitse tai suurissa konteissa
- Utförsel från gemenskapens tullområde enligt det förenklade transiteringsförfarandet för järnvägstransporter eller transporter i stora containrar

W przypadku określonym w poprzednim akapicie, urząd wyjścia może wyrazić zgodę na zmianę umowy przewozu, w wyniku której przewóz ma zakończyć się we Wspólnocie jedynie gdy zostanie ustalone, że:

- zabezpieczenie zostało ponownie wniesione w przypadku gdy zostało już zwolnione,
lub
- zainteresowane władze podjęły wszelkie niezbędne działania, aby zabezpieczenie za dany produkt nie zostało zwolnione.

W przypadku gdy zabezpieczenie zostało zwolnione, a produkt nie został wywieziony, Państwa Członkowskie podejmują właściwe działania.

4. W przypadku gdy egzemplarz kontrolny T 5, określony w ust. 2 lit. b), nie mógł zostać przedstawiony w terminie trzech miesięcy od dnia jego wydania ze względu na okoliczności, na które nie miała wpływu strona zainteresowana, może ona wystąpić do właściwego organu z wnioskiem, aby przyjął on jako równoważne inne dokumenty, uzasadniając ten wniosek i załączając dokumenty towarzyszące.

Dokumenty towarzyszące, które należy przedstawić wraz z wnioskiem, są dokumentami określonymi w art. 49 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 800/1999.

Artykuł 34

Do celów art. 37 rozporządzenia (WE) nr 800/1999, za dzień przyjęcia zgłoszenia, określony w art. 24 ust. 1 lit. b) tiret drugie uważa się ostatni dzień miesiąca.

Artykuł 35

1. Na wniosek właściciela tytularnego, Państwa Członkowskie mogą zwalniać zabezpieczenie w ratach proporcjonalnie do ilości produktów, w odniesieniu do których przedstawiono dowody, określone w art. 32, o ile przedstawiono dowód, że towary w ilości równej co najmniej 5% ilości wskazanej na pozwoleniu lub świadectwie zostały przywiezione lub wywiezione.

2. Z zastrzeżeniem stosowania art. 40, 41 i 49, w przypadku gdy obowiązek przywozu lub wywozu nie został spełniony, zabezpieczenie podlega przepadkowi w kwocie równej różnicy między:

- a) 95% ilości wskazanej na pozwoleniu lub świadectwie, a
- b) ilością faktycznie przywiezioną lub wywiezioną.

Jeżeli świadectwo wydane zostało dla ilości wyrażonej w liczbie całkowitej, wynik obliczenia 95% zostaje, gdzie stosowne, zaokrąglony w dół do liczby całkowitej.

Jednakże jeżeli ilość przywiezionych lub wywiezionych towarów wynosi mniej niż 5% ilości wskazanej na pozwoleniu lub świadectwie, zabezpieczenie podlega przepadkowi w całości.

Ponadto jeżeli całkowita kwota zabezpieczenia, która może podlegać przepadkowi jest mniejsza lub równa 60 EUR w odniesieniu do danego pozwolenia lub świadectwa, zainteresowane Państwo Członkowskie w całości zwalnia zabezpieczenie.

W przypadku gdy zabezpieczenie zostało nieprawidłowo zwolnione w całości lub w części, wówczas musi zostać ponownie wniesione organowi wydającemu pozwolenie lub świadectwo, w wysokości proporcjonalnej do

odpowiednich ilości towarów.

Jednakże wskazówki dla ponownego wniesienia zabezpieczenia mogą być wyłącznie wydawane w okresie czterech lat od dnia zwolnienia zabezpieczenia, o ile działanie zostało dokonane w dobrej wierze.

3. W odniesieniu do pozwolenia na wywóz wcześniej ustalającego refundację:

- w przypadku gdy pozwolenie lub wyciąg z pozwolenia zostaje zwrócony organowi wydającemu w okresie pierwszych dwóch trzecich okresu jego ważności, kwotę zabezpieczenia, która podlega przypadkowi pomniejsza się o 40%. W tym celu jakakolwiek część dnia liczy się za cały dzień,
- w przypadku gdy pozwolenie lub wyciąg z pozwolenia zostaje zwrócony organowi wydającemu w okresie pierwszych dwóch trzecich okresu jego ważności lub w miesiącu następującym po wygaśnięciu jego ważności kwotę zabezpieczenia, która podlega przypadkowi pomniejsza się o 25%.

Powyższy akapit stosuje się tylko do pozwoleń i wyciągów z pozwoleń zwróconych organowi wydającemu w ciągu roku GATT, na który wydano pozwolenia, i o ile zostaną one zwrócone wcześniej niż trzydzieści dni przed zakończeniem tego roku.

4. a) – Dowód, określony w art. 33 ust. 1 lit. a) i b), należy dostarczyć w terminie dwóch miesięcy od daty wygaśnięcia ważności pozwolenia lub świadectwa, chyba że jest to niemożliwe z powodu działania siły wyższej,
- dowód opuszczenia obszaru celnego lub dostawy do miejsca przeznaczenia w rozumieniu art. 36 rozporządzenia (WE) nr 800/1999 lub objęcia produktów uzgodnieniami przewidzianymi w art. 40 tego rozporządzenia, jak określono w art. 33 ust. 2, należy przedstawić w terminie dwunastu miesięcy od dnia wygaśnięcia ważności pozwolenia lub świadectwa, chyba że jest to niemożliwe z powodu działania siły wyższej.
- b) Kwotę, która podlega przypadkowi w odniesieniu do ilości towarów, dla których w terminie określonym w lit. a) tირet pierwsze nie przedstawiono dowodu dotyczącego pozwolenia na wywóz wcześniej ustalającego refundację, pomniejsza się o:
- 90%, jeżeli dowód dostarczony zostanie w ciągu trzech miesięcy od dnia wygaśnięcia ważności pozwolenia lub świadectwa,
 - 50%, jeżeli dowód dostarczony zostanie w ciągu czterech miesięcy od dnia wygaśnięcia ważności pozwolenia lub świadectwa,
 - 30%, jeżeli dowód dostarczony zostanie w ciągu pięciu miesięcy od dnia wygaśnięcia ważności pozwolenia lub świadectwa,
 - 20%, jeżeli dowód dostarczony zostanie w ciągu sześciu miesięcy od dnia wygaśnięcia ważności pozwolenia lub świadectwa.
- c) w przypadkach innych niż określone w lit. b) kwota, która podlega przypadkowi w odniesieniu do ilości towarów, dla których nie przedstawiono dowodu w terminie określonym w lit. a) i w ciągu dwudziestu czterech miesięcy od dnia wygaśnięcia ważności pozwolenia lub świadectwa stanowi 15% kwoty, która podlegałaby całkowitemu przypadkowi w przypadku gdyby produkty nie zostały przywiezione lub wywiezione; w przypadku gdy dla określonego produktu wydano pozwolenia lub świadectwa przewidujące różne stawki zabezpieczenia przy obliczaniu kwoty, która podlega przypadkowi uwzględnia się najniższą stawkę stosowaną w przywozie lub wywozie.
- d) Właściwe władze mogą odstąpić od wymogu dostarczenia dowodów, określonych w lit. a) tირet pierwsze i drugie, jeżeli już posiadają niezbędne informacje.

5. Jeżeli wspólnotowe przepisy przewidują, w odniesieniu do niniejszego ustępu, że obowiązek zostaje spełniony po przedstawieniu dowodu poświadczającego, że produkt osiągnął określone miejsce przeznaczenia, dowód taki należy przedstawić zgodnie z art. 16 rozporządzenia (WE) nr 800/1999, a jego nieprzedstawienie powoduje przypadek zabezpieczenia wniesionego dla pozwolenia lub świadectwa proporcjonalnie do

odpowiedniej ilości.

Dowód taki należy również przedstawić w terminie dwunastu miesięcy od dnia wygaśnięcia ważności pozwolenia lub świadectwa. Jednakże w przypadku gdy dokumenty wymagane na mocy art. 16 rozporządzenia (WE) nr 800/1999 nie mogą zostać przedstawione w terminie, chociaż eksporter działał z zachowaniem należytej staranności w celu ich otrzymania w terminie, może on uzyskać dodatkowy termin na przedstawienie tych dokumentów.

6. W przypadku pozwoleń na przywóz, w odniesieniu do których, zgodnie z przepisami Wspólnoty, przepis niniejszego ustępu znajduje zastosowanie, nie naruszając ust. 4, dowód wykorzystania pozwolenia, jak określono w art. 33 ust. 1 lit. a), należy przedstawić w terminie czterdziestu pięciu dni od dnia wygaśnięcia ważności pozwolenia, chyba że jest to niemożliwe z powodu działania siły wyższej.

W przypadku gdy dowód wykorzystania pozwolenia, jak określono w art. 33 ust. 1 lit. a), jest przedstawiony po upływie przewidzianego terminu:

- a) w przypadku gdy pozwolenie zostało wykorzystane w terminie jego ważności, z uwzględnieniem marginesu błędu w dół, 15% całkowitej kwoty zabezpieczenia określonego na świadectwie podlega przepadkowi w drodze odliczenia stawki ryczałtowej;
- b) w przypadku gdy pozwolenie zostało częściowo wykorzystane w terminie jego ważności, zabezpieczenie podlega przepadkowi w kwocie równej:
 - różnicy między 95% ilości podanej na pozwoleniu a ilością towarów faktycznie przywiezionych, plus
 - 15% kwoty zabezpieczenia pozostałego po odliczeniu stawki ryczałtowej dokonany zgodnie z tiret pierwsze, plus
 - 3% kwoty zabezpieczenia pozostałej po odliczeniu dokonany na mocy dwóch pierwszych tiret, za każdy dzień po upływie terminu przedstawienia dowodu.

Sekcja 5 Utrata pozwoleń i świadectw

Artykuł 36

1. Niniejszy artykuł stosuje się w przypadku gdy wcześniej ustalona refundacja wywozowa wynosi więcej niż zero oraz odpowiednie pozwolenie lub świadectwo lub wyciąg zostało utracone.

2. Z zastrzeżeniem akapitu drugiego, organ wydający pozwolenie lub świadectwo na wniosek posiadacza lub na wniosek osoby, na której rzecz dokonano przeniesienia uprawnień do pozwolenia lub świadectwa, wydaje pozwolenie lub świadectwo zastępcze lub wyciąg zastępczy.

Właściwe władze Państwa Członkowskiego mogą odmówić wydania pozwolenia lub świadectwa zastępczego lub wyciągu zastępczego, jeżeli:

- osoba wnioskodawcy nie gwarantuje osiągnięcia celu przepisów niniejszego artykułu; w każdym Państwie Członkowskim kompetencja ta jest wykonywana zgodnie z zasadami stosowanymi w tym Państwie Członkowskim i dotyczącymi zachowania równowagi między wnioskodawcami a wolnością handlu i przemysłu,
- wnioskodawca nie wykazał, że podjął odpowiednie środki ostrożności, w celu niedopuszczenia do utraty pozwolenia lub świadectwa lub wyciągu.

3. Refundację ustaloną w ramach przeprowadzenia procedury przetargowej uważa się za refundację ustaloną wcześniej.

4. Pozwolenie, świadectwo zastępcze lub wyciąg zastępczy zawiera informacje i wpisy znajdujące się na dokumencie, który zastąpił. Dokument taki wydaje się dla ilości towaru, która powiększona o dopuszczalny

margines błędu jest równa ilości do wykorzystania, która była wskazana na utraconym dokumencie. W przypadku gdy informacje będące w posiadaniu organu wydającego wskazują, że podana przez wnioskodawcę ilość do wykorzystania jest zawyżona, dokonuje się odpowiedniego jej obniżenia, bez uszczerbku dla ust. 2 akapit drugi.

Ponadto w polu 22 pozwolenia lub świadectwa zastępczego lub wyciągu zastępczego należy umieścić, podkreślone kolorem czerwonym, jedno z następujących potwierdzeń:

- Certificado (o extracto) de sustitución de un certificado (o extracto) perdido. Número del certificado inicial...
- Erstaningslicens/-attest (eller erstatningspartiallicens) for bprtkomen licens / attest (eller partiallicens). Oprindeling licens / attest (eller partiallicens) nr...
- Ersatzlizenz (oder Teillizenz) einer verlorenen Lizenz (oder Teillizenz). Nummer der ursprünglichen Lizenz...
- Πιστοποιητικό (ή απόσπασμα) αντικατάσεως του απολεσθέντος πιστοποιητικού (ή αποσπασματος πιστοποιητικού) αριθ...
- Replacement licence (certificate or extract) of a lost licence (certificate or extract). Number of original licence (certificate)...
- Certificat (ou extrait) remplacement d'un certificat (ou extrait de) perdu. Numéro du certificat initial...
- Titolo (o estratto) sostitutivo du un titolo (o estratto) smarrito. Numero del titolo originale...
- Certificaat (of uittreksel) ter vervanging van een verloren gegaan certificaat (of uittreksel). Nummer van het oorspronkelijke certificaat...
- Certificado (ou extracto) de substituição de um certificado (ou extracto) perdido. Número do certificado inicial...
- Kadonneen todistuksen (tai otteen) korvaava todistus (tai ote). Alkuperäisen todistuksen numero...
- Ersättningslicens (licens eller dellicens) för förlorad licens (licens eller dellicens). Nummer på ursprungslicensen...

W przypadku utraty pozwolenia lub świadectwa zastępczego lub wyciągu zastępczego nie wydaje się kolejnego pozwolenia lub świadectwa lub wyciągu zastępczego.

5. Wydanie pozwolenia, świadectwa zastępczego lub wyciągu zastępczego uzależnione jest od złożenia zabezpieczenia. Wysokość kwoty takiego zabezpieczenia jest obliczana w wyniku pomnożenia:

- stawki wcześniej ustalonej refundacji lub, gdzie stosowne, najwyższej stawki refundacji obejmującej dane przeznaczenie, powiększonej o 20%,
przez
- ilość, dla której wydane zostało pozwolenie lub świadectwo zastępcze lub wyciąg zastępczy, powiększoną o dopuszczalny margines błędu.

Kwota, o którą podwyższa się zabezpieczenie nie może być niższa od 3 EUR na 100 kg wagi netto. Zabezpieczenie zostaje wniesione organowi, który wydał oryginał pozwolenia lub świadectwa.

6. W przypadku gdy ilość produktów wywożonych na podstawie pozwolenia lub świadectwa i pozwolenia lub świadectwa zastępczego lub na podstawie wyciągu i wyciągu zastępczego jest większa od ilości produktów, która mogłaby zostać wywieziona na podstawie oryginału pozwolenia, świadectwa lub wyciągu, zabezpieczenie, określone w ust. 5, odpowiadające nadwyżce ilości, podlega przepadkowi, natomiast refundację w związku z tym uważa się za odzyskaną.

7. Ponadto w przypadkach gdy stosuje się ust. 6, oraz w przypadku, gdy w dniu przyjęcia zgłoszenia, określonego w art. 24 ust. 1 lit. b), stosuje się wywozową opłatę wyrównawczą, wówczas pobiera się stosowaną w tym dniu wywozową opłatę wyrównawczą.

Nadwyżka:

- ustalana jest zgodnie z ust. 6,
- jest ilością, w odniesieniu do której zgłoszenie zostało ostatnio przyjęte na podstawie oryginału pozwolenia lub świadectwa, wyciągu z oryginału pozwolenia lub świadectwa, pozwolenia lub świadectwa zastępczego lub wyciągu zastępczego. W przypadku gdy ilość towarów wywiezionych podczas ostatniego działania jest mniejsza od nadwyżki, uwzględnia się, aż do wyczerpania nadwyżki, bezpośrednio poprzednie działania wywozu lub przywozu.

Art. 3 ust. 1 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 120/89³³ nie ma zastosowania w przypadkach określonych w niniejszym ustępie.

8. O ile zabezpieczenie, określone w ust. 5, nie podlega przypadkowi na mocy ust. 6, jest zwalniane w terminie piętnastu miesięcy od dnia wygaśnięcia okresu ważności pozwolenia lub świadectwa.

9. W przypadku odnalezienia utraconego pozwolenia, świadectwa lub wyciągu, dokument ten nie może już zostać wykorzystany i musi być zwrócony organowi, który wydał pozwolenie, świadectwo lub wyciąg zastępczy. W tym przypadku, jeżeli podana na oryginale pozwolenia, świadectwa lub wyciągu ilość do wykorzystania jest wyższa lub równa ilości, na którą wydane zostało pozwolenie lub świadectwo zastępcze lub wyciąg zastępczy, powiększonej o dopuszczalny margines błędu, zabezpieczenie, określone w ust. 5, zostaje niezwłocznie zwolnione.

Jednakże jeżeli ilość do wykorzystania jest większa, wyciąg wydaje się, na wniosek strony zainteresowanej, w odniesieniu do ilości, która powiększona o dopuszczalny margines błędu, jest równa ilości pozostałej do wykorzystania.

10. Właściwe władze Państw Członkowskich wzajemnie przekazują informacje potrzebne do stosowania niniejszego artykułu.

W przypadku gdy władze te przekazują informacje z wykorzystaniem egzemplarza kontrolnego T 5, określonego w art. 472 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93, wystawionego do celów dowodowych poświadczających, że towary opuściły obszar celny Wspólnoty, numer oryginału pozwolenia lub świadectwa należy wpisać w polu 105 egzemplarza kontrolnego T 5. W przypadku gdy stosuje się wyciąg z pozwolenia lub świadectwa, pozwolenie lub świadectwo zastępcze lub wyciąg zastępczy, numer oryginału pozwolenia lub świadectwa należy wpisać w polu 106 egzemplarza kontrolnego T 5.

Artykuł 37

1. Z wyjątkiem przypadków określonych w ust. 2, właściwy organ może odmówić wydania pozwolenia lub świadectwa zastępczego lub wyciągu zastępczego, jeżeli wydanie pozwolenia lub świadectwa dla danego produktu jest zawieszono lub jeżeli pozwolenie lub świadectwo wydawane jest w ramach kwot ilościowych.

2. W przypadku gdy posiadacz lub osoba, na której rzecz przeniesiono uprawnienia do pozwolenia na przywóz lub wywóz lub świadectwa o wcześniejszym ustaleniu refundacji przedstawia, zgodnie z wymogami właściwych organów, dowód poświadczający, że zarówno pozwolenia lub świadectwo lub wyciąg nie zostało w całości lub w części wykorzystane, oraz że nie będzie go można dalej wykorzystać, w szczególności ze względu na to, że zostało całkowicie lub częściowo zniszczone, wówczas organ, który wydał oryginał pozwolenia lub świadectwa, wydaje pozwolenie lub świadectwo zastępcze lub wyciąg zastępczy dla ilości towarów, która, w miarę potrzeby powiększona o dopuszczalny margines błędu, jest równa ilości do wykorzystania. W tym wypadku stosuje się art. 36 ust. 4 zdanie pierwsze.

Artykuł 38

³³ Dz.U. L 16 z 20.1.1989, str. 19.

Państwa Członkowskie raz na kwartał powiadamiają Komisję o:

- a) liczbie pozwoleń lub świadectw zastępczych lub wyciągów zastępczych wydanych w poprzednim kwartale
 - na mocy art. 36,
 - na mocy art. 37;
- b) rodzaju i ilości danych towarów oraz stawce wcześniej ustalonych refundacji wywozowych lub wywozowych opłat wyrównawczych.

Komisja przekazuje te informacje innym Państwom Członkowskim.

Artykuł 39

1. W przypadku utraty pozwolenia lub świadectwa lub wyciągu ze świadectwa, i o ile dokumenty te zostały wykorzystane w całości lub w części, organy wydające mogą, w drodze wyjątku, wydać stronie zainteresowanej duplikat tych dokumentów, w taki sam sposób sporządzony i poświadczony jak oryginały, jak również oznaczony w sposób widoczny, na każdym egzemplarzu, „duplikat”.
2. Duplikatów nie można używać do celów wykonywania działań przywozu lub wywozu.
3. Duplikat przedstawia się w urzędach celnych, w których przyjęte zostało, na podstawie utraconego pozwolenia, świadectwa lub wyciągu, zgłoszenie, określone w art. 24, lub innemu właściwemu organowi wskazanemu przez Państwo Członkowskie, na którego terytorium znajduje się siedziba urzędów.
4. Właściwy organ dokonuje odpowiedniego wpisu i poświadcza duplikat.
5. Do celów zwolnienia zabezpieczenia, w ten sposób odnotowany duplikat zastępuje utracony egzemplarz nr 1 pozwolenia, świadectwa lub wyciągu.

Sekcja 6 **Siła wyższa**

Artykuł 40

1. W przypadku gdy przywóz lub wywóz nie może zostać dokonany w okresie ważności pozwolenia lub świadectwa z powodu wydarzenia, które według podmiotu stanowi przypadek siły wyższej, właściciel tytułarny zwraca się do właściwego wydającego organu Państwa Członkowskiego z wnioskiem o przedłużenie okresu ważności pozwolenia lub świadectwa albo o jego unieważnienie. W terminie sześciu miesięcy od dnia wygaśnięcia okresu ważności świadectwa, podmioty gospodarcze przedstawiają dowód potwierdzający zaistnienie okoliczności, które uważają za przypadek działania siły wyższej.

W przypadku gdy podmioty nie mogą przedstawić takich dowodów w terminie, chociaż działały z zachowaniem należytej staranności w celu ich otrzymania i przedstawienia, mogą uzyskać dodatkowy termin.

2. Wnioski o przedłużenie okresu ważności pozwolenia lub świadectwa, złożone po upływie terminu trzydziestu dni od dnia wygaśnięcia ich okresu ważności są odrzucane.

3. W przypadku gdy okoliczności uważane za stanowiące przypadek siły wyższej odnoszą się do kraju wywozu i/lub pochodzenia, w przypadku przywozu, albo odnoszą się do kraju przywozu, w przypadku wywozu, wówczas mogą zostać uznane za stanowiące przypadek siły wyższej tylko jeżeli organ wydający lub inny organ urzędowy tego Państwa Członkowskiego powiadomił o tym, na piśmie i w odpowiednim czasie, zainteresowane państwa.

Powiadomienie kraju wywozu lub kraju przywozu uznaje się za dokonane w odpowiednim czasie, jeżeli w chwili powiadomienia wnioskodawca nie mógł jeszcze przewidzieć, że zajdą okoliczności uważane za stanowiące przypadek siły wyższej.

4. Właściwe władze, określone w ust. 1, decydują czy okoliczności stanowią przypadek siły wyższej.

Artykuł 41

1. W przypadku gdy okoliczności stanowią przypadek siły wyższej, właściwy organ Państwa Członkowskiego, które wydało pozwolenia lub świadectwo podejmuje decyzję unieważniającą obowiązek przywozu lub wywozu przy jednoczesnym zwolnieniu zabezpieczenia albo decyzję o przedłużeniu okresu ważności pozwolenia lub świadectwa o taki termin, z uwzględnieniem wszystkich okoliczności danego przypadku, jaki może być uważany za niezbędny. Takie przedłużenie okresu ważności nie może przekraczać okresu sześciu miesięcy od dnia wygaśnięcia pierwotnego okresu ważności pozwolenia lub świadectwa.

2. Decyzja podjęta przez właściwy organ może być inna od decyzji, o którą wnioskuje właściciel tytułarny pozwolenia lub świadectwa.

W przypadku gdy właściciel tytułarny występuje z wnioskiem o unieważnienie świadectwa ustalającego wcześniej refundację, nawet jeżeli wniosek taki przedstawił po upływie terminu trzydziestu dni od dnia wygaśnięcia okresu ważności świadectwa, właściwy organ może przedłużyć okres ważności świadectwa, jeżeli ustalona wcześniej stawka, wraz z możliwymi korektami, jest niższa od stawki obowiązującej w tym dniu dla kwot, które mają zostać wypłacone lub wyższa od stawki obowiązującej w tym dniu dla kwot, które mają zostać pobrane.

3. Decyzja o unieważnieniu lub przedłużeniu okresu ważności dotyczy jedynie ilości produktów, która nie została przywieziona lub wywieziona na skutek przypadku siły wyższej.

4. W przypadku przedłużenia okresu ważności świadectwa organ wydający poświadcza świadectwo i wyciągi oraz wprowadza niezbędne zmiany.

5. Nie naruszając przepisów art. 9 ust. 1, w przypadku przedłużenia okresu ważności świadectwa wcześniej ustalającego refundację, uprawnienia wynikające ze świadectwa nie podlegają przenoszeniu. Jednakże w przypadku gdy uzasadniają to okoliczności danej sprawy można zezwolić na dokonanie takiego przeniesienia, o ile w tym samym czasie przedstawiony został wniosek o przedłużenie okresu ważności.

6. Państwo Członkowskie, któremu podlega właściwy organ zawiadamia Komisję o przypadku siły wyższej; Komisja informuje o tym inne Państwa Członkowskie.

Artykuł 42

1. Jeżeli w następstwie przypadku siły wyższej podmiot wystąpił z wnioskiem o przedłużenie okresu ważności świadectwa wcześniej ustalającego wywozową opłatę wyrównawczą lub refundację wywozową, i jeżeli właściwy organ nie podjął jeszcze decyzji w sprawie tego wniosku, podmiot może zwrócić się do tego organu o wydanie drugiego świadectwa. Drugie świadectwo wydawane jest na warunkach obowiązujących w chwili wystąpienia z wnioskiem, z wyjątkiem sytuacji:

- gdy ma zostać wydane w odniesieniu do ilości nieprzekraczającej niewykorzystanej ilości z pierwszego świadectwa, o którego przedłużenie okresu ważności wystąpiono,
- w polu 20 tego świadectwa umieszcza się jeden z następujących wpisów:
 - Certificado emitido en las condiciones del artículo 42 del Reglamento (CE) n 1291/2000; certificado inicial n°...
 - Licens udstedt på de i artikel 42 i forordning (EF) nr. 1291/2000 fastsatte betingelser; oprindelig licens nr. ...
 - Unter de Bedingungen von Artikel 42 der Verordnung (EG) Nr. 1291/2000 erteilte Lizenz; ursprüngliche Lizenz Nr. ...
 - Πιστοποιητικό του εκδίδεται υπό τους όρους του άρθρου 42 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ 1291/2000 αρχικό πιστοποιητικό αριθ....

- License issued in accordance with Article 42 of Regulation (EC) No 1291/2000; original license No...
- Certificat émis dans les conditions de l'article 42 du règlement (CE) n° 1291/2000; certificat initial n°...
- Titolo rilasciato alle condizioni dell'articolo 42 del regolamento (CE) n. 1291/2000; titolo originale n. ...
- Certificaat afgegeven overeenkomstig artikel 42 van Verordening (EG) nr. 1291/2000; oorspronkelijk certificaat nr. ...
- Certificado emitido nas condições previstas no artigo 42g do Regulamento (CE) n.º 1291/2000; certificado inicial n.º..
- Todistus myönnetty asetuksen (EY) N:o 1291/2000 42 artiklan mukaisesti; alkuperäinen todistus N:o...
- Licens utfärdad i enlighet med artikel 42 i förordning (EG) nr 1291/2000; ursprunglig licens nr....

2. W przypadku gdy właściwy organ wydał decyzję o przedłużeniu okresu ważności pierwszego świadectwa:

- a) na pierwszym świadectwie wpisuje się ilość, w odniesieniu do której wykorzystane zostało drugie świadectwo, pod warunkiem że:
 - wykorzystał je podmiot uprawniony do korzystania z pierwszego świadectwa, i
 - świadectwo zostało wykorzystane w przedłużonym okresie ważności;
- b) zwalnia się zabezpieczenie drugiego świadectwa odnoszące się do tej ilości;
- c) gdzie stosowne, organ, który wydał świadectwa powiadamia właściwy organ Państwa Członkowskiego gdzie zostało wykorzystane drugie świadectwo, w celu dokonania korekty pobranej lub wypłaconej kwoty.

W przypadku gdy właściwy organ stwierdza, że nie wystąpił przypadek siły wyższej lub jeżeli na mocy art. 41 podejmuje decyzję unieważniającą pierwsze świadectwo, wówczas prawa i zobowiązania wynikające z drugiego świadectwa są zachowane.

TYTUŁ IV SZCZEGÓLNE PRZEPISY

Artykuł 43

1. Produkty objęte systemem pozwoleń na wywóz lub produkty kwalifikujące się do objęcia systemem wcześniejszego ustalania refundacji lub innych kwot stosowanych w wywozie, mogą być traktowane jako towary zwrócone na mocy tytułu VI rozdział 2 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 jedynie w przypadku gdy przestrzegane są następujące przepisy:

- a) jeżeli wywóz dokonany został bez pozwolenia na wywóz lub świadectwa o wcześniejszym ustaleniu refundacji lub opłat, wówczas w przypadku gdy zastosowano dokument informacyjny INF 3, jak przewidziano w art. 850 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93, w polu A tego dokumentu musi znajdować się jeden z następujących wpisów:
 - Exportación realizada sin certificado
 - Udførsel uden licens / attest

- Ausfuhr ohne Ausfuhrlizenz oder Vorausfestsetzungsbescheinigung
 - Εξαγωγή πραγματοποιουμένη άνευ αδείας ή πιστοποιητικού
 - Exported without licence or certificate
 - Exportation réalisée sans certificat
 - Esportazione realizzata senza titolo
 - Uitvoer sonder certificaat
 - Exportação afectuada sem certificado
 - Viety ilman todistusta
 - Exporterad utan licens
- b) art. 44 stosuje się, jeżeli wywóz dokonany został z zastosowaniem pozwolenia na wywóz lub świadectwa o wcześniejszym ustaleniu refundacji.
2. Jeśli towary zwrócone podlegają powrotnemu przywozowi:
- a) przez urząd celny znajdujący się w Państwie Członkowskim innym niż Państwo Członkowskie wywozu, dowód poświadczający zgodność postępowania z art. 44 ust. 1 lit. a) lub b) dostarcza się przedstawiając dokument informacyjny INF 3 przewidziany w art. 850 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93;
- b) przez urząd celny znajdujący się w tym samym Państwie Członkowskim dowód poświadczający zgodność postępowania ust. 1 lit. a) lub art. 44 ust. 1 lit. a) lub b) dostarcza się zgodnie z procedurą ustaloną przez właściwe władze danego Państwa Członkowskiego.
3. Ust. 1 lit. a) nie stosuje się w przypadkach przewidzianych w art. 844 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (EWG) nr 2454/93.

Artykuł 44

1. W przypadku gdy zobowiązanie wywozu nie zostało wykonane, w przypadkach określonych w art. 43 Państwa Członkowskie podejmują następujące środki:
- a) w przypadku gdy wywozu dokonano na podstawie pozwolenia na wywóz lub świadectwa o wcześniejszym ustaleniu refundacji, i gdy okres ważności takiego pozwolenia lub świadectwa nie wygasł do dnia, w którym zainteresowana strona oświadczyła o zamiarze korzystania z przepisów dotyczących towarów zwróconych:
- unieważniają wpis dokonany na pozwoleniu lub świadectwie odnoszącym się do danego wywozu,
 - zabezpieczenie dotyczące pozwolenia lub świadectwa nie może zostać zwolnione ze względu na dokonanie wywozu lub, jeżeli zabezpieczenie zostało zwolnione, musi zostać ponownie wniesione do organu, który wydał pozwolenie lub świadectwo, w wysokości proporcjonalnej do odpowiedniej ilości towarów, i
 - pozwolenie na wywóz lub świadectwo o wcześniejszym ustaleniu refundacji zostaje zwrócone właścicielowi tytularnemu;
- b) w przypadku gdy wywozu dokonano na podstawie pozwolenia na wywóz lub świadectwa o wcześniejszym ustaleniu refundacji, i gdy okres ważności pozwolenia lub świadectwa wygasł do dnia, w którym zainteresowana strona oświadczyła o zamiarze korzystania z przepisów dotyczących zwróconych towarów:
- w przypadku gdy zabezpieczenie dotyczące pozwolenia lub świadectwa nie zostało zwolnione ze

względem na dokonanie wywozu, zabezpieczenie podlega przepadkowi, z zastrzeżeniem zasad mających zastosowanie w danym przypadku,

- jeżeli zabezpieczenie zostało zwolnione, właściciel tytułarny pozwolenia lub świadectwa ponownie wnosi do organu, który wydał pozwolenie lub świadectwo, ponowne zabezpieczenie w odniesieniu do odpowiedniej ilości towarów oraz takie zabezpieczenie podlega przepadkowi, z zastrzeżeniem zasad mających zastosowanie w danym przypadku.

2. Ust. 1 lit. a) i b) nie stosuje się, jeżeli towary zostały zwrócone z powodu przypadku siły wyższej, lub w przypadkach określonych w art. 844 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (EWG) nr 2454/93.

Artykuł 45

1. Jeżeli zabezpieczenie odnoszące się do pozwolenia lub świadectwa wykorzystanego przy wywozie produktów, które zostały powrotnie przywiezione na mocy systemu dotyczącego towarów zwróconych podlega przepadkowi na podstawie art. 44, wówczas na wniosek zainteresowanych stron jest ono zwolnione w przypadku gdy po dokonaniu powrotnego przywozu produktów nastąpił wywóz produktów równoważnych objętych tą samą podpozycją Nomenklatury Scalonej.

2. Działanie wywozu:

a) musi być działaniem, w przypadku którego zgłoszenie zostało przyjęte:

- w terminie dwudziestu dni od dnia przyjęcia zgłoszenia powrotnego przywozu towarów zwróconych,
- w urzędzie celnym Państwa Członkowskiego powrotnego przywozu, który został wyznaczony przez to Państwo Członkowskie, i
- na podstawie nowego pozwolenia na wywóz, jeżeli do dnia przyjęcia zgłoszenia wywozowego produktów równoważnych upłynął okres ważności pierwotnego pozwolenia na wywóz;

b) musi dotyczyć produktów:

- takiej samej ilości, i
- przeznaczonych dla tego samego odbiorcy, który został wskazany przy pierwszym wywozie, z wyjątkiem przypadków określonych w art. 844 ust. 2 lit. c) lub d) rozporządzenia (EWG) nr 2454/93.

3. Zabezpieczenie zostaje zwolnione po przedstawieniu organowi, który wydał pozwolenie lub świadectwo, dowodu poświadczającego, że spełnione zostały warunki ustanowione w niniejszym artykule. Dowód taki dostarcza przedstawiając następujące dokumenty:

a) zgłoszenie wywozowe produktów równoważnych lub jego egzemplarz bądź fotokopię, odpowiednio poświadczoną przez właściwe organy i opatrzoną jednym z następujących potwierdzeń:

- Condiciones previstas en el artículo 45 del Reglamento (CE) nº 1291/2000 cumplidas
- Betingelsarne i artikel 45 forordning (EF) nr. 1291/2000 opfyldt
- Bedingungen von Artikel 45 der Verordnung (EG) Nr. 1291/2000 wurden eingehalten
- Τηρουμένων των προϋποθέσεων του άρθρου 45 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1291/2000
- Conditions laid down in article 45 of Regulation (EC) No 1291/2000 fulfilled
- Conditions prévues à l'article 45 du règlement (CE) nº 1291/2000 respectées
- Condizioni previste dall'articolo 45 del regolamento (CE) nº 1291/2000 ottemperate

- in artikel 45 van Verordening (EG) nr. 1291/2000 bedoelde voorwaarden nageleefd
- Codições previstas no artigo 45.º do Regulamento (CE) n.º 1291/2000 cumpridas
- Asetuksen (EY) N:o 1291/2000 45 artiklassa säädetyt edellytykset on täytetty
- Villkoren i artikel 45 i förordning (EG) nr 1291/2000 är uppfyllda.

Potwierdzenie musi zostać uwierzytelnione pieczęcią właściwego urzędu celnego, umieszczoną bezpośrednio na danym dokumencie; i

- b) z wyjątkiem przypadku siły wyższej, dokument poświadczający, że w terminie sześćdziesięciu dni od dnia przyjęcia zgłoszenia wywozowego, produkty opuściły obszar celny Wspólnoty.

Artykuł 46

1. Z zastrzeżeniem ust. 4 niniejszego artykułu, do celów art. 896 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93, władze, które wydały pozwolenie lub świadectwo dostarczają potwierdzenia, że podjęto środki mające na celu ewentualne zlikwidowanie skutków działania dopuszczenia towarów do swobodnego obrotu.

Importer informuje władze, które wydały pozwolenie lub świadectwo o:

- nazwie i adresie organu, który podjął decyzję określoną w art. 877 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93, któremu należy przesłać potwierdzenie,
- ilości i rodzaju danych produktów, dacie przywozu oraz numerze danego pozwolenia lub świadectwa.

W przypadku gdy pozwolenie lub świadectwo nie zostało zwrócone organowi wydającemu, importer przedstawia je temu organowi.

Przed wysłaniem potwierdzenia, określonego w akapicie pierwszym, organ, który wydał pozwolenie lub świadectwo musi zapewnić, że:

- zabezpieczenie odnoszące się do danej ilości nie zostało zwolnione i nie zostanie zwolnione, lub
- jeżeli zabezpieczenie zostało zwolnione, zostało ponownie wniesione w odniesieniu do danej ilości.

Jednakże zabezpieczenia nie składa się ponownie w odniesieniu do ilości towarów przekraczających ilość, do której zobowiązanie przywozu uważa się za wykonane.

Pozwolenie lub świadectwo zwraca się stronie zainteresowanej.

2. W przypadku odmowy zwrotu lub umorzenia należności przywozowych, organ podejmujący decyzję powiadamia o tym władze, które wydały pozwolenie lub świadectwo. Zabezpieczenie dotyczące danej ilości zostaje zwolnione.

3. W przypadku udzielenia zwrotu lub umorzenia należności przywozowych, wpis na pozwoleniu lub świadectwie danej ilości zostaje unieważniony, nawet jeżeli upłynął termin ważności pozwolenia lub świadectwa. Jeżeli ważność pozwolenia lub świadectwa wygasła, strona zainteresowana zwraca je organowi wydającemu. Zabezpieczenie dotyczące danej ilości podlega przypadkowi z zastrzeżeniem zasad mających zastosowanie w danym przypadku.

4. Ust. 1 i 2 nie stosuje się w przypadku gdy:

- a) z powodu działania siły wyższej, produkty muszą zostać powrotnie wywiezione, zniszczone lub umieszczone w składzie celnym lub w strefie wolnocłowej, lub
- b) produkty znajdują się w sytuacji określonej w art. 900 ust. 1 lit. n) tiret drugie rozporządzenia (EWG) nr 2454/93, lub

- c) jeżeli w chwili wniesienia wniosku o udzielenie zwrotu lub umorzenie należności, pozwolenie lub świadectwo, na którym została wpisana przywieziona ilość towarów, nie zostało jeszcze zwrócone stronie zainteresowanej.
5. Ust. 3 zdanie pierwsze:
- nie stosuje się w przypadkach określonych w ust. 4 lit. b),
 - w przypadku określonym w ust. 4 lit. a) stosuje się wyłącznie na wniosek strony zainteresowanej.

Artykuł 47

1. W przypadku gdy skutki dopuszczenia do swobodnego obrotu zostały zlikwidowane oraz zabezpieczenie dotyczące pozwolenia lub świadectwa podlega przypadkowi na mocy art. 46, wówczas na wniosek strony zainteresowanej zabezpieczenie zostaje zwolnione, jeżeli spełnione są warunki wymienione w ust. 2.
2. Strona zainteresowana musi udowodnić, zgodnie z wymogami właściwych władz, że w terminie dwóch miesięcy od dnia dokonania pierwszego przywozu, taka sama ilość produktów równoważnych objętych tą samą podpozycją Nomenklatury Scalonej została przywieziona z tego samego kraju wywozu i od tego samego dostawcy w celu zastąpienia produktów, w stosunku do których przepisy art. 238 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 stosuje się.

Artykuł 48

1. W przypadku gdy produkty podstawowe zostały objęte uzgodnieniami przewidzianymi w art. 4 rozporządzenia (EWG) nr 565/80 lub gdy produkty lub towary zostały objęte uzgodnieniami przewidzianymi w art. 5 tego rozporządzenia i wykorzystane zostało pozwolenie na wywóz lub świadectwo o wcześniejszym ustaleniu opłat lub refundacji, oraz jeżeli strona zainteresowana całkowicie lub częściowo:
- wycofa z kontroli celnej te produkty podstawowe, w niezmienionym stanie lub jako produkty przetworzone, lub te produkty lub towary, lub
 - nie zachowa łącznego terminu obliczonego na podstawie art. 28 ust. 6 i art. 29 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 800/1999 lub innych przepisów prawa,

wówczas zobowiązanie do wywozu nie zostało wykonane dla danej ilości.

2. Właściwe władze Państwa Członkowskiego, w którym została przyjęta deklaracja płatności określona w art. 26 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 800/1999, powiadamiają o tym organ, który wydał pozwolenie lub świadectwo. W szczególności powiadamiają je o ilości i rodzaju danych produktów, numerze referencyjnym pozwolenia lub świadectwa i dacie dokonania wpisu.
3. Organ, który wydał pozwolenie lub świadectwo stosuje przepisy art. 44.
4. Państwo Członkowskie podejmuje środki, które uzna za niezbędne w celu zapewnienia zgodności z ust. 3.

Artykuł 49

1. Niniejszy artykuł stosuje się do świadectw ustalających wcześniej refundacje wywozowe, o których udzielenie występuje się w związku z zaproszeniem do składania ofert ogłoszonym w państwie trzecim przywozu.

Wyrażenie „zaproszenie do składania ofert” należy rozumieć jako otwarte wezwanie organów administracji publicznej państw trzecich lub międzynarodowych instytucji publicznych, na które oferty przetargowe wnosi się w określonym terminie, oraz o których przyjęciu decydują te organy lub instytucje.

Do celów niniejszego artykułu, siły zbrojne określone w art. 36 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 800/1999 uważa się za kraj przywozu.

2. Eksporter, który złożył lub zamierza złożyć ofertę przetargową w odpowiedzi na zaproszenie do składania ofert określonych w ust. 1, może, pod warunkiem spełnienia warunków określonych w ust. 3, wystąpić z wnioskiem o wydanie jednego lub większej ilości świadectw, które zostaną wydane z zastrzeżeniem udzielenia zamówienia.

3. Niniejszy artykuł stosuje się wyłącznie jeżeli w zaproszeniu do składania ofert podane są następujące dane szczegółowe:

- państwo trzecie przywozu i organ występujący z zaproszeniem do składania ofert,
- końcowy termin składania ofert,
- określona ilość produktów objętych zaproszeniem do składania ofert.

Występując z wnioskiem o wydanie świadectwa, zainteresowana strona powiadamia organ wydający o tych szczegółowych danych.

Wniosków o wydanie świadectwa nie można składać wcześniej niż piętnaście dni przed końcowym terminem składania ofert i wniosek musi zostać wniesiony do godziny 13 dnia, w którym upływa ten termin.

Ilości, o które występuje się z wnioskiem o wydanie świadectwa lub świadectw nie mogą być większe od ilości podanej w zaproszeniu do składania ofert. Nie uwzględnia się marginesu błędu lub opcji przewidzianych w zaproszeniu do składania ofert.

4. Nie naruszając przepisów art. 15 ust. 2, wniesienie zabezpieczenia nie jest wymagane w czasie składania wniosku o wydanie pozwolenia lub świadectwa.

5. Z wyjątkiem przypadku siły wyższej, wnioskodawca w terminie dwudziestu jeden dni od końcowego terminu składania ofert, powiadamia organ wydający, listem lub faksem, które muszą zostać doręczone organowi wydającemu przed upływem terminu dwudziestu jeden dni, o tym, że:

- a) jemu samemu udzielono zamówienia;
- b) nie udzielono mu zamówienia;
- c) nie wniósł swojej oferty;
- d) z powodów od niego niezależnych, nie może znać w terminie rezultatu zaproszenia do składania ofert.

6. Nie przyjmuje się wniosków o wydanie świadectw, jeżeli w terminie wydania, któremu podlegają wnioski o wydanie świadectw na niektóre produkty, przyjęto szczególny środek, który uniemożliwia wydanie świadectw.

Żaden szczególny środek przyjęty po upływie wspomnianego terminu nie stanowi przeszkody dla wydania jednego lub większej ilości świadectw w odniesieniu do danego zaproszenia do składania ofert, jeżeli wnioskodawca spełnił następujące warunki:

- a) informacje, określone w ust. 3 akapit pierwszy, potwierdzone zostały właściwymi dokumentami;
- b) przedstawił dowód na to, że udzielono mu zamówienia;
- c) przedstawił zamówienie; lub
- d) jeżeli brak zamówienia jest uzasadniony, przedstawił dokumenty potwierdzające zobowiązania przyjęte z drugą umawiającą się stroną lub stronami, włącznie z wystawionym przez bank strony lub stron potwierdzeniem otwarcia przez instytucję finansową nabywcy nieodwołalnej akredytywy i dotyczącego uzgodnionej dostawy;
- e) wniesione zostało zabezpieczenie wymagane dla wydania świadectwa.

Świadectwo lub świadectwa wydawane są tylko na kraj określony w ust. 3 akapit pierwszy tiret pierwsze. Umieszcza się na nich zaproszenie do składania ofert.

Całkowita ilość towarów, na którą wydawane jest świadectwo lub świadectwa jest równa całkowitej ilości towarów, dla której udzielono wnioskodawcy zamówienia i jeżeli przedstawił on zamówienie lub dokumenty, określone w lit. d). Ilość ta nie może być większa od ilości określonej we wniosku.

Ponadto w przypadku gdy występuje się o wydanie większej ilości świadectw, ilości, dla których wydawane jest to świadectwo lub świadectwa nie mogą być większe od ilości, o którą pierwotnie występowano z wnioskiem w odniesieniu do każdego świadectwa.

Do celów określenia okresu ważności świadectwa stosuje się przepis art. 23 ust. 1.

Żadne świadectwo nie może zostać wydane w odniesieniu do ilości, dla której nie udzielono wnioskodawcy zamówienia lub nie spełniono jednego z warunków określonych w lit. a), b), c), e) lub a), b), d) i e).

Posiadacz świadectwa lub świadectw jest uważany za objętego w pierwszej kolejności zobowiązaniem do zwrócenia każdej nienależnie wypłaconej refundacji, w przypadku gdy zostanie ustalone, że świadectwo lub świadectwa zostały wydane na podstawie zamówienia lub zobowiązania, określonych w lit. d) nieodpowiadających zaproszeniu do składania ofert otwartemu przez państwo trzecie.

7. W przypadkach określonych w ust. 5 lit. b), c) i d) nie wydaje się świadectw w związku z wnioskiem określonym w ust. 3.

8. W przypadku gdy wnioskodawca nie spełnia wymogów ust. 5, świadectwa nie wydaje się.

Jednakże jeżeli wnioskodawca przedstawi organowi wydającemu dowód poświadczający, że końcowy termin składania ofert został odroczonej:

- o nie więcej niż dziesięć dni, wniosek pozostaje ważny, a termin dwudziestu jeden dni na przekazanie informacji, określonych w ust. 5, rozpoczyna się od dnia nowego końcowego terminu składania ofert,
- o więcej niż dziesięć dni, wniosek traci ważność.

9. a) Jeżeli oferent, którego oferta została przyjęta wykaże, zgodnie z wymogami właściwego organu, że z powodów od niego niezależnych i niestanowiących przypadku siły wyższej, organ, który wystąpił z zaproszeniem do składania unieważnił zamówienie, właściwy organ zwalnia zabezpieczenie w przypadku gdy wcześniej ustalona stawka refundacji jest wyższa lub równa stawce refundacji obowiązującej ostatniego dnia ważności świadectwa.

b) Jeżeli oferent, którego oferta została przyjęta wykaże, zgodnie z wymogami właściwego organu, że z powodów od niego niezależnych i niestanowiących przypadku siły wyższej, organ, który wystąpił z zaproszeniem do składania ofert zobowiązał go do przyjęcia zmian w zamówieniu, właściwy organ może:

- w przypadku gdy wcześniej ustalona stawka refundacji jest wyższa lub równa stawce obowiązującej ostatniego dnia ważności świadectwa, zwolnić zabezpieczenie w kwocie odpowiadającej ilości towarów, które nie zostały jeszcze wywiezione,
- w przypadku gdy wcześniej ustalona stawka refundacji jest niższa lub równa stawce obowiązującej ostatniego dnia ważności świadectwa, przedłużyć okres ważności świadectwa o niezbędny termin.

Jednakże jeżeli szczególne przepisy dotyczące niektórych produktów przewidują, że okres ważności świadectwa wydanego z zastosowaniem przepisów niniejszego artykułu może być dłuższy od zwykłego okresu ważności tego świadectwa, a oferent, którego oferta została przyjęta znajduje się w sytuacji określonej w akapicie pierwszym tiret pierwsze organ wydający może przedłużyć okres ważności świadectwa, pod warunkiem że nie przekroczy on maksymalnego terminu ważności dopuszczonego na mocy tych przepisów.

- c) Jeżeli oferent, którego oferta została przyjęta przedstawi dowód, że w zaproszeniu do składania ofert lub zamówieniu udzielonemu w wyniku rozstrzygnięcia przetargu przewidziany jest margines błędu lub opcja ponad 5%, a organ, który wystąpił z zaproszeniem do składania ofert skorzysta z tej klauzuli, obowiązek wywozu uważa się za wykonany, jeżeli wywieziona ilość jest nie więcej niż o 10% mniejsza od ilości, w odniesieniu do której wydano świadectwo, pod warunkiem że wcześniej ustalona stawka refundacji jest wyższa lub równa stawce refundacji obowiązującej ostatniego dnia ważności świadectwa. W tym przypadku określoną w art. 35 ust. 2 stawkę 95% zastępuje się stawką 90%.
- d) Przy porównaniu wcześniej ustalonej stawki refundacji ze stawką obowiązującą ostatniego dnia ważności świadectwa uwzględnia się, gdzie stosowne, inne kwoty przewidziane zgodnie z regulami wspólnotowymi.

10. Państwa Członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję o szczegółowych danych, określonych w ust. 3 akapit pierwszy.

11. W szczególnych przypadkach, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 23 rozporządzenia (EWG) nr 1766/92, mogą zostać ustanowione wyjątki od powyższych przepisów lub, gdzie właściwe, od przepisów odpowiednich artykułów innych rozporządzeń dotyczących wspólnej organizacji rynków.

Artykuł 50

1. W przypadku gdy dokonanie przywozu produktu podlega wymogowi przedstawienia pozwolenia na przywóz oraz gdy pozwolenie to wykorzystywane jest również w celu ustalenia objęcia produktu porozumieniem preferencyjnym, przywiezione ilości, które w granicach marginesu błędu przekraczają ilości podane w pozwoleniu na przywóz nie podlegają porozumieniu preferencyjnemu.

Z wyjątkiem przypadków, w których przepisy dotyczące poszczególnych sektorów przewidują szczególny wpis, w polu 24 pozwolenia lub świadectwa umieszcza się jeden z następujących wpisów:

- Régimen preferencial aplicable a la cantidad indicada en las casillas 17 y 18
- Præferenceordning gældende for mængden anført i rubrik 17 og 18
- Präferenzregelung, anwendbar auf die in den Feldern 17 und 18 genannte Menge
- Προτιμησιακό καθεστώς εφαρμόζόμενο για την ποσότητα που αναγράφεται στα τετραγώνια 17 και 18
- Preferential arrangements applicable to the quantity given in Sections 17 and 18
- Régime préférentiel applicable pour la quantité indiquée dans les cases 17 et 18
- Regime preferenziale applicabile per la quantità indicata nelle caselle 17 e 18
- Preferentiële regeling van toepassing voor de in de vakken 17 en 18 vermelde hoeveelheid
- Regime preferencial aplicável em relação à quantidade indicada nas casas 17 e 18
- Etuuskohtelu, jota sovelletaan kohdissa 17 ja 18 esitettyihin määriin
- Preferensordning tillämplig för den kvantitet som anges i fält 17 och 18.

2. W przypadku gdy świadectwo określone w ust. 1 jest ponadto wykorzystywane do zarządzania kontyngentem taryfowym Wspólnoty, termin ważności świadectwa nie może przekraczać terminu stosowania kontyngentu.

3. W przypadku gdy dany produkt nie może zostać przywieziony w ilości poza kwotą kontyngentu lub gdy wydanie pozwolenia na przywóz dla danego produktu podlega specjalnym warunkom pozwolenie na przywóz nie zawiera tolerancji przewidującej nadwyżkę ilościową.

W polu 19 świadectwa umieszcza się cyfrę „0” (zero).

4. W przypadku gdy przywóz produktów nie podlega przedstawieniu pozwolenia na przywóz i gdy pozwolenie na przywóz służy zarządzaniu porozumieniami preferencyjnymi dotyczącymi tego produktu, pozwolenie na przywóz nie przewiduje żadnej tolerancji ilościowej.

W polu 19 świadectwa umieszcza się cyfrę „0” (zero).

TYTUŁ V PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 51

1. Rozporządzenie (EWG) nr 3719/88 traci moc.

2. Odniesienia do rozporządzenia uchylonego na mocy ust. 1, jak również do rozporządzeń (EWG) nr 3183/80, (EWG) nr 193/75 i (EWG) nr 1373/70, które zostały uprzednio uchylone, uznaje się za odniesienia do niniejszego rozporządzenia.

Tabela korelacji z artykułami rozporządzenia (EWG) nr 3719/88 określona jest w załączniku II.

Artykuł 52

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do pozwoleń i świadectw, o których wydanie wystąpiono z wnioskiem od 1 października 2000 r.

Jednakże:

- art. 35 ust. 3 stosuje się do pozwoleń i świadectw wydanych od 1 lipca 2000 r.,
- załącznik III stosuje się od 1 października 2000 r.

Na wniosek zainteresowanych stron, przepisy art. 25 ust. 6 i art. 35 ust. 4 lit. d) mogą być dalej stosowane w odniesieniu do dokumentów, które zostały otwarte 1 października 2000 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 9 czerwca 2000 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I
POZWOLENIE NA PRZYWÓZ
POZWOLENIE NA WYWÓZ LUB ŚWIADECTWO O WCZEŚNIEJSZYM USTALENIU
REFUNDACJI

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA – POZWOLENIE NA PRZYWÓZ AGRIM

1	1 Organ wydający pozwolenie (nazwa i adres)	2 Sucha pieczęć i perforacja organu wydającego ¹		Nr	
	EGZEMPLARZ DLA POSIADACZA ☐	4 Wydane dla (imię i nazwisko, pełny adres i Państwo Członkowskie)	3		
		5 Organ wydający wyciąg (nazwa i adres)			
		6 Prawa przeniesione na: z mocą od dnia <table style="display: inline-table; border: 1px solid black; width: 100px; height: 15px; vertical-align: middle;"></table> Pieczęć właściwego organu:	7 Kraj wywozu	Obligatoryjnie ☐ TAK ☐ NIE	
			8 Kraj pochodzenia	Obligatoryjnie ☐ TAK ☐ NIE	
			10 Data złożenia wniosku o wydanie oryginalnego pozwolenia <table style="width: 100%; border: 1px solid black; height: 20px;"></table>		
			11 Całkowita kwota zabezpieczenia		
			12 OSTATNI DZIEŃ OKRESU WAŻNOŚCI <table style="width: 100%; border: 1px solid black; height: 20px;"></table>		
		13 PRZYWOŻONY PRODUKT			
	1	14 Nazwa handlowa			
15 Opis zgodnie z Nomenklaturą Scaloną (NS)		16 Kod(y) NS			
17 Ilość ² cyframi		18 Ilość ² słownie	19 Tolerancja % w górę		
20 Dane szczegółowe					

¹ Wypełnić w przypadku braku podpisu i pieczęci w polu 25.
² Masa netto inna jednostka miary z nazwą tej jednostki.

24 Specjalne warunki			
25 Wydane w: dnia <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> pod nr Podpis i pieczęć organu wydającego:		26 Termin ważności przedłużony do <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> włącznie dla ² w <input type="text"/> , dnia <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> Podpis i pieczęć organu wydającego świadectwo:	
27 WPISY W części 1 kolumny 29 podać dostępną ilość, a w części 2 wpisaną ilość			
28 Ilość netto (masa netto lub inna jednostka miary z określeniem nazwy tej jednostki)		31 Dokument celny (wzór i numer) lub nr wyciągu i data wpisu	32 Nazwa, Państwo Członkowskie, podpis i pieczęć organu dokonującego wpisu
29 Cyframi	30 Słownie dla wpisywanej ilości		
1			
2			
1			
2			
1			
2			
1			

2			
1			
2			
1			
2			
1			
2			

33 Załączono dodatkowe strony.

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA – POZWOLENIE NA PRZYWÓZ AGRIM

EGZEMPLARZ DLA ORGANU WYDAJĄCEGO	2	1 Organ wydający pozwolenie (nazwa i adres)	2 Sucha pieczęć i perforacja organu wydającego¹	Nr	
	☐			3	
		4 Wydane dla (imię i nazwisko, pełny adres i Państwo Członkowskie)	5 Organ wydający wyciąg (nazwa i adres)		
		6 Prawa przeniesione na:	7 Kraj wywozu	Obligatoryjnie	
				☐ TAK ☐ NIE	
			8 Kraj pochodzenia	Obligatoryjnie	
				☐ TAK ☐ NIE	
		z mocą od dnia <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/>	10 Data złożenia wniosku o wydanie oryginalnego pozwolenia		
		Pieczęć właściwego organu:	11 Całkowita kwota zabezpieczenia		
		12 OSTATNI DZIEŃ OKRESU WAŻNOŚCI			
2	13 PRZYWOŻONY PRODUKT				

<p>¹ Wypełnić w przypadku braku podpisu i pieczęci w polu 25. ² Masa netto inna jednostka miary z nazwą tej jednostki.</p>	14 Nazwa handlowa		
	15 Opis zgodnie z Nomenklaturą Scaloną (NS)		16 Kod(y) NS
	17 Ilość ² cyframi	18 Ilość ² słownie	19 Tolerancja % w górę
	20 Dane szczegółowe		
	24 Specjalne warunki		
	25 Wydane w: dnia <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> pod nr Podpis i pieczęć organu wydającego:		26 Termin ważności przedłużony do <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> włącznie dla ² w <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> dnia <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> Podpis i pieczęć organu wydającego świadectwo:

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA – POZWOLENIE NA PRZYWÓZ AGRIM

☒	1 Organ wydający pozwolenie (nazwa i adres)	<input type="text"/>	<input type="text"/>
	4 Wydane dla (imię i nazwisko, pełny adres i Państwo Członkowskie)	<input type="text"/>	

	7 Kraj wywozu		Obligatoryjnie	
			☐	TAK ☐
			☐	NIE
	8 Kraj pochodzenia		Obligatoryjnie	
			☐	TAK ☐
		☐	NIE	
11 Całkowita kwota zabezpieczenia				
13 PRZYWOŻONY PRODUKT				
¹ Wypełnić w przypadku braku podpisu i pieczęci w polu 25. ² Masa netto inna jednostka miary z nazwą tej jednostki.	14 Nazwa handlowa			
	15 Opis zgodnie z Nomenklaturą Scaloną (NS)		16 Kod(y) NS	
	17 Ilość ² cyframi	18 Ilość ² słownie		
	20 Dane szczegółowe			

Uwagi

Miejsce i data:

Podpis wnioskodawcy:

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA – POZWOLENIE NA WYWÓZ LUB ŚWIADECTWO O WCZEŚNIEJSZYM USTALENIU REFUNDACJI AGREX

1	1 Organ wydający pozwolenie (nazwa i adres)	2 Sucha pieczęć i perforacja organu wydającego ¹	Nr /
EG ZE			3

☐	4 Wydane dla (imię i nazwisko, pełny adres i Państwo Członkowskie)		5 Organ wydający wyciąg (nazwa i adres)		
	6 Prawa przeniesione na: z mocą od dnia <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> Pieczęć właściwego organu:		7 Kraj wywozu Obligatoryjnie ☐ TAK ☐ NIE		
			8 Wniosek o wcześniejsze ustalenie ☐ TAK ☐ NIE	9 Wniosek o udział w przetargu ☐ TAK ☐ NIE	
			10 Data złożenia wniosku o wydanie oryginalnego pozwolenia <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/>		
			11 Całkowita kwota zabezpieczenia		
	12 OSTATNI DZIEŃ OKRESU WAŻNOŚCI				
	1	13 PRZYWOŻONY PRODUKT			
	14 Nazwa handlowa				
	15 Opis zgodnie z Nomenklaturą Scaloną (NS)			16 Kod(y) NS	
	17 Ilość ² cyframi	18 Ilość ² słownie		19 Tolerancja % w górę	
20 Dane szczegółowe					
21 REFUNDACJA WAŻNA		<input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/>	WCZEŚNIEJ USTALONA		
22 Specjalne warunki					
23 Wydane w: dnia <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> pod nr Podpis i pieczęć organu wydającego:			24 Termin ważności przedłużony do <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> włącznie dla ² w <input type="text"/> , dnia <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> Podpis i pieczęć organu wydającego świadectwo:		

¹ Wypełnić w przypadku braku podpisu i pieczęci w polu 25.

1			
2			

33 Załączone dodatkowe strony.

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA – POZWOLENIE NA WYWÓZ LUB ŚWIADECTWO O WCZEŚNIEJSZYM USTALENIU REFUNDACJI AGREX

EGZEMPLARZ DLA ORGANU WYDAJĄCEGO	2	1 Organ wydający pozwolenie (nazwa i adres)	2 Sucha pieczęć i perforacja organu wydającego ¹	Nr /	
	EGZEMPLARZ DLA ORGANU WYDAJĄCEGO	☐	4 Wydane dla (imię i nazwisko, pełny adres i Państwo Członkowskie)	5 Organ wydający wyciąg (nazwa i adres)	
		6 Prawa przeniesione na:		7 Kraj wywozu Obligatoryjnie	
		z mocą od dnia <input type="text"/> - <input type="text"/> - <input type="text"/> Pieczęć właściwego organu:		☐ TAK ☐ NIE	
				8 Wniosek o wcześniejsze ustalenie ☐ TAK ☐ NIE	9 Wniosek o udział w przetargu ☐ TAK ☐ NIE
				10 Data złożenia wniosku o wydanie oryginalnego pozwolenia <input type="text"/> - <input type="text"/> - <input type="text"/>	
				11 Całkowita kwota zabezpieczenia	
				12 OSTATNI DZIEŃ OKRESU WAŻNOŚCI	
				<input type="text"/> - <input type="text"/> - <input type="text"/>	
	2	13 PRZYWOŻONY PRODUKT			
1 Wypełnić w	14 Nazwa handlowa				
	15 Opis zgodnie z Nomenklaturą Scaloną (NS)		16 Kod(y) NS		
	17 Ilość ² cyframi	18 Ilość ² słownie	19 Tolerancja % w górę		
	20 Dane szczegółowe				
	21 REFUNDACJA WAŻNA		WCZEŚNIEJ USTALONA		

<table border="1" style="margin: auto;"> <tr> <td style="width: 20px; height: 20px;"></td> <td style="width: 20px; height: 20px;"></td> <td style="width: 20px; height: 20px;"></td> </tr> </table>				
22 Specjalne warunki				
23 Wydane w: dnia <table border="1" style="display: inline-table; width: 40px; height: 20px; vertical-align: middle;"></table> pod nr Podpis i pieczęć organu wydającego:	24 Termin ważności przedłużony do <table border="1" style="display: inline-table; width: 40px; height: 20px; vertical-align: middle;"></table> włącznie dla ² w _____, dnia <table border="1" style="display: inline-table; width: 40px; height: 20px; vertical-align: middle;"></table> Podpis i pieczęć organu wydającego świadectwo:			

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA – POZWOLENIE NA WYWÓZ LUB ŚWIADECTWO O WCZEŚNIEJSZYM USTALENIU REFUNDACJI AGREX

WNIOSEK	1 Organ wydający (nazwa i adres)	<table border="1" style="width: 100%; height: 40px;"> <tr> <td style="width: 50%;"></td> <td style="width: 50%;"></td> </tr> </table>			
	☐ 4 Wydane dla (imię i nazwisko, pełny adres i Państwo Członkowskie)				
		7 Kraj wywozu	Obligatoryjnie	☐ TAK ☐ NIE	
		8 Wniosek o ustalenie z góry	☐ TAK ☐ NIE	9 Wniosek o udział w przetargu	☐ TAK ☐ NIE
		11 Całkowita kwota zabezpieczenia			
	13 PRZYWOŻONY PRODUKT				
Wypełnić w	14 Nazwa handlowa				
	15 Opis zgodnie z Nomenklaturą Scaloną (NS)	16 Kod(y) NS			

17 Ilość ² cyframi	18 Ilość ² słownie	
20 Dane szczegółowe		

Uwagi

Miejsce i data: Podpis wnioskodawcy:

ZAŁĄCZNIK II
TABELA KORELACJI

Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (EWG) nr 3719/88
art. 1	art. 1
art. 2	art. 2
art. 3	art. 3
art. 4	art. 4
art. 5	art. 5
art. 6	art. 6
art. 7	art. 7
art. 8	art. 8
art. 9	art. 9
art. 10	art. 10
art. 11	art. 11
art. 12	art. 12
art. 13	art. 13
art. 14	art. 13a
art. 15	art. 14
art. 16	art. 14a
art. 17	art. 15
art. 18	art. 16
art. 19	art. 16a
art. 20	art. 18
art. 21	art. 19
art. 22	art. 20
art. 23	art. 21
art. 24	art. 22
art. 25	art. 23
art. 26	art. 24
art. 27	art. 25
art. 28	art. 26
art. 29	art. 27
art. 30	art. 28
art. 31	art. 29
art. 32	art. 30
art. 33	art. 31
art. 34	art. 32
art. 35	art. 33
art. 36	art. 34 ust. 1-9 i 11

Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (EWG) nr 3719/88
art. 37	art. 34 ust. 3 i 10
art. 38	art. 34 ust. 12
art. 39	art. 35
art. 40	art. 36
art. 41	art. 37
art. 42	art. 38
art. 43	art. 39 ust. 1 lit. a), ust. 2 i 3
art. 44	art. 39 ust. 1 lit. b) i c) i art. 39 ust. 4
art. 45	art. 40
art. 46	art. 41
art. 47	art. 42
art. 48	art. 43
art. 49	art. 44
art. 50	art. 45
art. 51	art. 46
art. 52	art. 47

ZALĄCZNIK III

Maksymalne ilości produktów, dla których nie wymaga się przedstawiania pozwoleń na przywóz lub na wywóz lub świadectw o wcześniejszym ustaleniu refundacji w zastosowaniu art. 5 ust. 1 tiret czwarte (pod warunkiem że przywóz lub wywóz nie jest dokonywany na mocy porozumienia preferencyjnego na podstawie świadectwa)¹

Produkty (kody Nomenklatury Scalonej)		Ilość netto
A	ZBOŻA I RYŻ [rozporządzenie Komisji (WE) nr 1162/95 ²]: <i>Pozwolenie na przywóz:</i>	
	0709 90 60 0712 90 19 0714 1001 10 1001 90 91 1001 90 99 1002 00 00 1003 00 1004 00 1005 10 90 1005 90 00 1007 00 90	5 000 kg
	Z wyjątkiem podpozycji 0714 20 10	
	1006 10 1006 20 1006 30 1006 40 00 1008 1101 00 11 1101 00 15 1101 00 90 1102 1103 1104 1106 20 1107 1108 1109 00 00 1702 30 51 1702 30 59 1702 30 91 1702 30 99 1702 40 90 1702 90 50 1702 90 75 1702 90 79 2106 90 55	1 000 kg
	Z wyjątkiem podpozycji 1006 10 10	
	Z wyjątkiem podpozycji 1108 20 00	
	2302 2303 10 2303 30 00	
	Z wyjątkiem podpozycji 2302 50	

Produkty (kody Nomenklatury Scalonej)		Ilość netto
2306 70 00 2308 10 00 2308 90 30 ex 2309	Zawierające skrobię, glukozę, maltodekstrynę, syrop glukozowy lub syrop z maltodekstryny objęte podpozycjami 1702 30 51-1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50 i 21 90 55 oraz przetwory mleczne ³ , z wyjątkiem preparatów i środków spożywczych zawierających w masie nie mniej niż 50% wagi przetworów mlecznych	
<i>Pozwolenie na wywóz z lub bez wcześniejszego ustalenia refundacji:</i>		
0709 90 60 0712 90 19 0714 1001 10 1001 90 91 1001 90 99 1002 00 00 1003 00 1004 00 1005 10 90 1005 90 00 1007 00 90	Z wyjątkiem podpozycji 0714 20 10	5 000 kg
1006 10 1006 20 1006 30 1006 40 00 1008 1101 00 11 1101 00 15 1101 00 90 1102 1103 1104 1106 20 1107 1108 1109 00 00 1702 30 51 1702 30 59 1702 30 91 1702 30 99	Z wyjątkiem podpozycji 1006 10 10 Z wyjątkiem podpozycji 1108 20 00	500 kg
1702 40 90 1702 90 50 1702 90 75		

Produkty (kody Nomenklatury Scalonej)		Ilość netto
1702 90 79 2106 90 55 2302 2303 10 2303 30 00 2306 70 00 2308 10 00 2308 90 30 ex 2309	Z wyjątkiem podpozycji 2302 50 zawierające skrobię, glukozę, maltodekstrynę, syrop glukozowy lub syrop z maltodekstryny objęte podpozycjami 1702 30 51-1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50 i 21 90 55 oraz przetwory mleczne ⁴ , z wyjątkiem preparatów i środków spożywczych zawierających w masie nie mniej niż 50% wagi przetworów mlecznych	
B	OLEJE I TŁUSZCZE: <i>Pozwolenie na przywóz</i> [rozporządzenie Komisji (WE) nr 1476/95 ⁵]:	
0709 90 39 0711 20 90 1509 1510 00 1522 00 31 1522 00 39 2306 90 19		100 kg
	<i>Pozwolenie na wywóz z lub bez wcześniejszego ustalenia refundacji</i> [rozporządzenie Komisji (WE) nr 2543/95 ⁶]:	
1509 1510 00		100 kg
C	CUKIER [rozporządzenie Komisji (WE) nr 1464/95 ⁷]: <i>Pozwolenia na przywóz:</i>	
1212 91 20 1212 91 80 1212 92 00 1701 11 10 1701 11 90 1701 12 10 1701 12 90 1701 91 00		2 000 kg
1701 99 10 1701 99 90 1702 20 10 1702 20 90 1702 30 10		

Produkty (kody Nomenklatury Scalonej)		Ilość netto
1702 40 10		
1702 60 10		
1702 60 80		
1702 60 95		
1702 90 30		
1702 90 60		
1702 90 71		
1702 90 80		
1702 90 99		
1703 10 00		
1703 90 00		
2106 90 30		
2106 90 59		
<i>Pozwolenie na wywóz z lub bez wcześniejszego ustalenia refundacji:</i>		
1212 91 20		2 000 kg
1212 91 80		
1212 92 00		
1701 11 10		
1701 11 90		
1701 12 10		
1701 12 90		
1701 91 00		
1701 99 10		
1701 99 90		
1702 20 10		
1702 20 90		
1702 30 10		
1702 40 10		
1702 60 10		
1702 60 80		
1702 60 95		
1702 90 30		
1702 90 60		
1702 90 71		
1702 90 80		
1702 90 99		
1703 10 00		
1703 90 00		
2106 90 30		
2106 90 59		
D	MLEKO I PRZETWORY MLECZNE: <i>Pozwolenie na przywóz [rozporządzenie Komisji (WE) nr 1374/98⁸]:</i>	
0401		150 kg

Produkty (kody Nomenklatury Scalonej)		Ilość netto
0402 0403 10 11- 0403 10 39 0403 90 11- 0403 90 69 0404 0405 10 0405 20 90 0405 90 0406 1702 11 00 1702 19 00 2106 90 51 2309 10 15 2309 10 19 2309 10 39 2309 10 59 2309 10 70 2309 90 35 2309 90 39 2309 90 49 2309 90 59 2309 90 70	Preparaty używane w paszach dla zwierząt; preparaty i środki spożywcze zawierające produkty, w odniesieniu do których stosuje się rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999, bezpośrednio lub w zastosowaniu rozporządzenia Rady (EWG) nr 2730/751 ⁹ , z wyjątkiem preparatów i środków spożywczych, do których stosuje się rozporządzenie (EWG) nr 1766/92	
<i>Pozwolenie na wywóz z wcześniejszym ustaleniem refundacji [rozporządzenie Komisji (WE) nr 174/1999¹⁰]:</i>		
0401 0402 0403 10 11- 0403 10 39 0403 90 11- 0403 90 69 0404 0405 10 0405 20 90 0405 90 0406		150 kg
2309 10 15 2309 10 19 2309 10 70 2309 90 35 2309 90 39 2309 90 70	Preparaty stosowane w paszach dla zwierząt; preparaty i środki spożywcze zawierające produkty, w odniesieniu do których stosuje się rozporządzenie Rady (EWG) nr 804/68, bezpośrednio lub z zastosowaniem rozporządzenia (EWG) nr 2730/751 ¹¹ , z wyjątkiem preparatów i środków spożywczych, do których stosuje się rozporządzenie (EWG) nr 1766/92	

Produkty (kody Nomenklatury Scalonej)		Ilość netto
E	WOŁOWINA I CIEŁĘCINA [rozporządzenie Komisji (WE) nr 1445/95 ¹²]: <i>Pozwolenie na przywóz:</i>	
	0102 90 05- 0102 90 79	Jedna sztuka
	0201 0202 0206 10 95 0206 29 91 0210 20 0210 90 41 0210 90 90 1602 50 10 1602 50 31 1602 50 39 1602 50 80 1602 90 61 1602 90 69	200 kg
	<i>Pozwolenie na wywóz z lub bez wcześniejszego ustalenia refundacji:</i>	
	0102 10 0102 90 05- 0102 90 79	Jedna sztuka
	0201 0202 0206 10 95 0206 29 91 0210 20 0210 90 41 0210 90 90 1602 50 10 1602 50 31 1602 50 39 1602 50 80 1602 90 61 1602 90 69	200 kg
F	MIĘSO BARANIE I MIĘSO KOZIE: <i>Pozwolenie na przywóz [rozporządzenie Komisji (WE) nr 1439/95¹³]:</i>	
	0204 0210 90 11 0210 90 19 1602 90 72	100 kg

Produkty (kody Nomenklatury Scalonej)		Ilość netto
1602 90 74 1602 90 76 1602 90 78		
0104 10 30 0104 10 80 0104 20 90		Pięć sztuk
G	WIEPRZOWINA: <i>Pozwolenie na wywóz z wcześniejszym ustaleniem refundacji</i> [rozporządzenie Komisji (WE) nr 1370/95 ¹⁴]:	
ex 0203 ex 1601 ex 1602		250 kg
0210		150 kg
H	MIEŚO DROBIOWE: <i>Pozwolenie na wywóz z wcześniejszym ustaleniem refundacji i świadectwo ex post</i> [rozporządzenie Komisji (WE) nr 1372/95 ¹⁵]:	
010511119000 010511199000 010511919000 010511999000		4 000 kurcząt
010512009000 010519209000		2 000 kurcząt
ex 0207		250 kg
I	JAJA: <i>Pozwolenie na wywóz z wcześniejszym ustaleniem refundacji i świadectwo ex post</i> [rozporządzenie Komisji (WE) nr 1371/95 ¹⁶]:	
040700119000		2 000 jaj
040700199000		4 000 jaj
040700309000		400 kg
040811809100040 891809100		100 kg
040819819100 040819899100 040899809100		250 kg
J	NASIONA: <i>Pozwolenie na przywóz</i> [rozporządzenie Komisji (WE) nr 1119/79 ¹⁷]:	
1005 10 11- 1005 10 19		100 kg

Produkty (kody Nomenklatury Scalonej)		Ilość netto
	1007 00 10	
K	WINO: <i>Pozwolenie na przywóz</i> [rozporządzenie Komisji (WE) nr 3388/81 ¹⁸]:	
	2009 60	3 000 kg
	2204 10 2204 21 2204 29 2204 30	30 hl
	<i>Pozwolenie na wywóz z wcześniejszym ustaleniem refundacji</i> [rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1685/95 ¹⁹]:	
	2009 60 2204 21 2204 29 2204 30	10 hl
L	OWOCE I WARZYWA: <i>Pozwolenie na przywóz</i> [rozporządzenie Komisji (WE) nr 1859/93 ²⁰]:	
	0703 20 00 (czosnek pospolity)	350 kg
	<i>Pozwolenie na wywóz z wcześniejszym ustaleniem refundacji</i> [rozporządzenie Komisji (WE) nr 2190/90 ²¹]:	
	070200 ex 0802 0805 08061010 0808 0809	300 kg
M	PRZETWORY OWOCOWE I WARZYWNE: <i>Pozwolenie na przywóz</i> [rozporządzenie Komisji (WE) nr 1921/95 ²²]:	
	0711 90 40 0711 90 60 0806 20 12 0806 20 18 0806 20 92 0806 20 98 ex 0811 90 19 (wiśnie) ex 0811 90 39 (wiśnie) 0811 90 75	350 kg

Produkty (kody Nomenklatury Scalonej)		Ilość netto
0811 90 80	(wiśnie)	
0812 10 00		
ex 0813 40 95		
2001 90 50		
2002 90 11		
2002 90 19		
2002 90 31		
2002 90 39		
2002 90 91		
2002 90 99		
2003 10 20		
2003 10 30		
2003 10 80		
2005 60 00		
2008 60 51		
2008 60 59		
2008 60 61		
2008 60 69		
2008 60 71		
2008 60 79		
2008 60 91		
2008 60 99		
2008 70 61		
2008 70 69		
2008 70 71		
2008 70 79		
2009 11 99		
<i>Pozwolenie na wywóz z wcześniejszym ustaleniem refundacji:</i>		
0806 20		300 kg
ex 0812		
2002		
ex 2006 00		
ex 2008		
ex 2009		

¹ Na przykład w przypadku przywozu ilości podane w tym dokumencie nie odnoszą się do przywozu dokonywanego w ramach kwot ilościowych lub umów preferencyjnych, dla których zawsze wymaga się świadectw w odniesieniu do całkowitej ilości produktów. Podane tutaj ilości dotyczą działań przywozu dokonywanych z zastosowaniem zwykłej procedury, tzn. z zapłatą wszelkich należności i bez ograniczeń ilościowych.

² Dz.U. L 117 z 24.5.1995, str. 2.

³ Do celów stosowania tej podpozycji, za „przetwory mleczne” uważa się produkty objęte pozycjami 0401-0406 oraz podpozycjami 1702 10 i 2106 90 51.

⁴ Do celów stosowania tej podpozycji, za „przetwory mleczne” uważa się produkty objęte pozycjami 0401-0406 oraz podpozycjami 1702 10 i 2106 90 51.

⁵ Dz.U. L 145 z 29.6.1995, str. 35.

⁶ Dz.U. L 260 z 31.10.1995, str. 33.

⁷ Dz.U. L 144 z 28.6.1995, str. 14.

⁸ Dz.U. L 185 z 30.6.1998, str. 21.

⁹ Dz.U. L 281 z 1.11.1975, str. 20.

¹⁰ Dz.U. L 20 z 27.1.1999, str. 8.

¹¹ Dz.U. L 148 z 28.6.1968, str. 13.

¹² Dz.U. L 143 z 27.6.1995, str. 35.

¹³ Dz.U. L 143 z 27.6.1995, str. 7.

¹⁴ Dz.U. L 133 z 17.6.1995, str. 9.

¹⁵ Dz.U. L 133 z 17.6.1995, str. 26.

¹⁶ Dz.U. L 133 z 17.6.1995, str. 16.

¹⁷ Dz.U. L 139 z 17.6.1979, str. 13.

¹⁸ Dz.U. L 341 z 28.11.1981, str. 19.

¹⁹ Dz.U. L 161 z 12.7.1995, str. 2.

²⁰ Dz.U. L 170 z 13.7.1993, str. 10.

²¹ Dz.U. L 292 z 15.11.1996, str. 12.

²² Dz.U. L 185 z 4.8.1995, str. 10.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 325/2003

z dnia 20 lutego 2003 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1291/2000 ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na wywóz i przywóz oraz świadectw o wcześniejszym ustaleniu refundacji dla produktów rolnych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1766/92 z dnia 30 czerwca 1992 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1666/2000², w szczególności jego art. 9 ust. 2 i art. 13 ust. 11, oraz odpowiednie przepisy innych rozporządzeń w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rolnych,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 50 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/1999 z dnia 15 kwietnia 1999 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych³, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 1253/2002⁴, przewiduje, że jeżeli nie zostanie dotrzymany sześćdziesięciodniowy termin, w którym produkty muszą opuścić obszar celny Wspólnoty, określony w art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 800/1999, lub trzydziestodniowy termin, podczas którego towary muszą zostać umieszczone w magazynie żywności, o którym mowa w art. 40 ust. 1 tego rozporządzenia, to refundację należy obniżyć o 15%, stosując następnie dalsze obniżenie za każdy dzień przekroczenia danego terminu.
- (2) Ponadto, w przypadku, gdy terminy te ulegają przekroczeniu, art. 32 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia Komisji (WE) nr 1291/2000⁵, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 2299/2001⁶ przewiduje karę polegającą na przepadku części zabezpieczenia na pozwolenie na wywóz, a następnie na przepadku dalszej kwoty za każdy dzień przekroczenia danego terminu.
- (3) Zatem kumulacja kar wprowadzonych w odniesieniu zarówno do refundacji, jak i pozwolenia w przypadku przekroczenia jednego i tego samego terminu stanowi poważne obciążenie dla eksporterów i nie wydaje się niezbędne. Dlatego też należy uprościć zasady a kara przewidziana w art. 32 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 dotycząca zabezpieczenia na pozwolenie na wywóz nie powinna być stosowana w takich przypadkach.
- (4) Art. 35 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 przewiduje, że jeżeli pozwolenie zostaje zwrócone wystawiającemu je organowi w początkowym okresie równym dwóm trzecim jego terminu ważności, to odpowiednia kwota zabezpieczenia podlegająca przepadkowi zostaje obniżona o 40%, a jeżeli pozwolenie zostaje zwrócone w ciągu ostatniej jednej trzeciej jego terminu ważności, to odpowiednia kwota zabezpieczenia podlegającego przepadkowi zostaje obniżona o 25%. Zamierzeniem mechanizmu określonego w art. 35 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 jest zachęcenie eksporterów do szybkiego zwracania niewykorzystanych pozwoleń na wywóz z wcześniejszym określeniem refundacji wystawiającemu je organowi, tak by mogły być w pełni wykorzystywane możliwości wywozu produktów rolnych kwalifikujących się do przyznania refundacji.
- (5) W przypadkach zaistnienia znacznego wzrostu refundacji, stosowanie mechanizmu przewidzianego w art. 35 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 mogłoby prowadzić do spekulacji, zachęcając eksporterów

¹ Dz.U. L 181 z 1.7.1992, str. 21.

² Dz.U. L 193 z 29.7.2000, str. 1.

³ Dz.U. L 102 z 17.4.1999, str. 11.

⁴ Dz.U. L 183 z 12.7.2002, str. 12.

⁵ Dz.U. L 152 z 24.6.2000, str. 1.

⁶ Dz.U. L 308 z 27.11.2001, str. 19.

do nie wykorzystywania swych pozwoleń na wywóz i do zwracania ich organom wystawiającym, jeżeli różnica między nową refundacją, jaką można otrzymać za przedmiotowy produkt i refundacją wcześniej określoną za ten sam produkt, jest wyższa niż kwota zabezpieczenia ulegającego przypadkowi. Dlatego też należy podjąć właściwe kroki dla zapobieżenia nieprawidłowemu stosowaniu tego przepisu.

- (6) Należy uaktualnić załącznik III do rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, ustalający maksymalne ilości produktów rolnych, w odniesieniu, do których, zgodnie z art. 5 ust. 1 tiret czwarte tego rozporządzenia, nie muszą być przedstawiane pozwolenia na przywóz lub wywóz lub świadectwo o wcześniejszym ustaleniu refundacji.
- (7) Rozporządzenie (WE) nr 1291/2000 powinno zostać odpowiednio zmienione.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią wszystkich zainteresowanych Komitetów Zarządzających,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1291/2000 wprowadza się następujące zmiany:

1. w art. 32 ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Zabezpieczenie nie ulega przypadkowi na podstawie przepisów akapitu drugiego w przypadku ilości, dla których refundacja jest zmniejszana zgodnie z art. 50 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 800/1999 w związku z nie dochowaniem terminów, określonych w art. 7 ust. 1 i art. 40 ust. 1 tego rozporządzenia.”;

2. w art. 35 ust. 3 dodaje się akapity w brzmieniu:

„Akapit pierwszy stosuje się, o ile nie zostaje on czasowo zawieszony. Jeżeli refundacja dla jednego lub więcej produktów zostaje podwyższona, Komisja, stanowiąc zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 38 rozporządzenia nr 136/66/EWG albo w odpowiednich artykułach innych rozporządzeń w sprawie wspólnej organizacji rynków, może zawiesić stosowanie przepisów pierwszego akapitu w odniesieniu do pozwoleń, o wydaniu, których wnioskowano przed zwiększeniem refundacji i których nie zwrócono organowi wystawiającemu do dnia poprzedzającego zwiększenie.

Pozwolenia wniesione na mocy art. 25 uważa się za zwrócone organowi wystawiającemu w dniu, w którym organ ten otrzymuje od posiadacza pozwolenia wnioski w sprawie zwolnienia zabezpieczenia.”;

3. Załącznik III zastępuje się tekstem Załącznika do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Jest ono stosowane w odniesieniu do pozwoleń, o których wydanie złożono wnioski po jego wejściu w życie.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 lutego 2003 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZALĄCZNIK

„ZALĄCZNIK III

Maksymalne ilości¹ produktów, w odniesieniu do których nie jest konieczne przedstawianie pozwoleń na przywóz lub na wywóz lub zaświadczeń o wcześniejszym ustaleniu refundacji zgodnie z art. 5 ust. 1 tiret czwarte (przy zastrzeżeniu, że przywóz lub wywóz nie mają miejsca na podstawie ustaleń preferencyjnych pod warunkiem uzyskania pozwolenia²)

	Produkt (Kod Nomenklatury Scalonej)	Ilość netto
A.	ZBOŻA I RYŻ (Rozporządzenie (WE) nr 1162/95) <i>Pozwolenie na przywóz:</i>	
	0709 90 60 0712 90 19 0714 1001 10 1001 90 91 1001 90 99 1002 00 00 1003 00 1004 00 1005 10 90 1005 90 00 1007 00 90 z wyjątkiem podpozycji 0714 20 10	5 000 kg
	1006 10 1006 20 1006 30 1006 40 00 1008 1101 00 11 1101 00 15 1101 00 90 1102 1103 1104 1106 20 1107 1108 1109 00 00 1702 30 51 1702 30 59 1702 30 91 1702 30 99 1702 40 90 1702 90 50 1702 90 75 1702 90 79 2106 90 55 2302 2303 10 2303 30 00 z wyjątkiem podpozycji 1006 10 10 z wyjątkiem podpozycji 1108 20 00 z wyjątkiem podpozycji 2302 50	1 000 kg
	2306 70 00 2308 00 40 2308 10 00 ex 2309 Zawierające skrobię, glukozę, syrop glukozowy, maltodekstrynę lub syrop z maltodekstryny objęte podpozycjami 1702 30 51-1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50 i 2106 90 55 lub przetwory mleczne ³ , z wyjątkiem preparatów i pasz zawierających 50% lub więcej masy przetworów mlecznych	

Produkt (Kod Nomenklatury Scalonej)		Ilość netto
<i>Pozwolenie na wywóz z wcześniejszym ustaleniem refundacji lub bez takiego ustalenia:</i>		
0709 90 60 0712 90 19 0714 1001 10 1001 90 91 1001 90 99 1002 00 00 1003 00 1004 00 1005 10 90 1005 90 00 1007 00 90	z wyjątkiem podpozycji 0714 20 10	5 000 kg
1006 10 1006 20 1006 30 1006 40 00 1008 1101 00 11 1101 00 15 1101 00 90 1102 1103 1104 1106 20 1107 1108 1109 00 00 1702 30 51 1702 30 59 1702 30 91 1702 30 99 1702 40 90 1702 90 50 1702 90 75 1702 90 79 2106 90 55 2302 2303 10 2303 30 00	z wyjątkiem podpozycji 1006 10 10 z wyjątkiem podpozycji 1108 20 00 z wyjątkiem podpozycji 2302 50	500 kg
2306 70 00 2308 00 40 2308 10 00 ex 2309	Zawierające skrobię, glukozę, syrop glukozowy, maltodekstrynę lub syrop z maltodekstryny objęte podpozycjami 1702 30 51-1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50 i 2106 90 55 lub przetwory mleczne ⁴ , z wyjątkiem preparatów i pasz zawierających 50% lub więcej przetworów mlecznych w stosunku wagowym	
B	OLEJE I TŁUSZCZE: <i>Pozwolenie na przywóz (Rozporządzenie (WE) nr 1476/95)</i>	
0709 90 39 0711 20 90 1509 151000 1522 00 31 1522 00 39 2306 90 19		100 kg

Produkt (Kod Nomenklatury Scalonej)		Ilość netto
<i>Pozwolenie na wywóz z wcześniejszym ustaleniem refundacji lub bez takiego ustalenia</i> (Rozporządzenie (WE) nr 2543/95)		
1509 151000		100 kg
C.	CUKIER (Rozporządzenie (WE) nr 1464/95) <i>Pozwolenie na przywóz:</i>	
1212 91 20 1212 91 80 1212 99 20 1701 11 10 1701 11 90 1701 12 10 1701 12 90 1701 91 00 1701 99 10 1701 99 90 1702 20 10 1702 20 90 1702 30 10 1702 40 10 1702 60 10 1702 60 80 1702 60 95 1702 90 30 1702 90 60 1702 90 71 1702 90 80		2 000 kg
1702 90 99 1703 10 00 1703 90 00 2106 90 30 2106 90 59		
<i>Pozwolenie na wywóz z wcześniejszym ustaleniem refundacji lub bez takiego ustalenia</i>		
1212 91 20 1212 91 80 1212 99 20 1701 11 10 1701 11 90 1701 12 10 1701 12 90 1701 91 00 1701 99 10 1701 99 90 1702 20 10 1702 20 90 1702 30 10 1702 40 10 1702 60 10 1702 60 80 1702 60 95 1702 90 30 1702 90 60 1702 90 71 1702 90 80		
1702 90 99 1703 10 00 1703 90 00 2106 90 30		

Produkt (Kod Nomenklatury Scalonej)		Ilość netto
	2106 90 59	
D	MLEKO I PRZETWORY MLECZNE <i>Pozwolenie na przywóz (Rozporządzenie (WE) nr 2535/2001)</i>	
	0401 0402 0403 10 11- 0403 10 39 0403 90 11- 0403 90 69 0404 0405 10 0405 20 90 0405 90 0406 1702 11 00 1702 19 00 2106 90 51 2309 10 15 2309 10 19 2309 10 39 2309 10 59 2309 10 70 2309 90 35 2309 90 39 2309 90 49 2309 90 59 2309 90 70	150 kg
	<i>Pozwolenie na wywóz z wcześniejszym ustaleniem refundacji (Rozporządzenie (WE) nr 174/1999)</i>	
	0401 0402 0403 10 11- 0403 10 39 0403 90 11- 0403 90 69 0404 0405 10 0405 20 90 0405 90 0406 2309 10 15 2309 10 19 2309 10 70 2309 90 35 2309 90 39 2309 90 70	Preparaty z rodzajów używanych w paszach dla zwierząt; preparaty i środki spożywcze zawierające produkty, do których stosuje się rozporządzenie (WE) nr 1255/1999 ⁵ , bezpośrednio lub na podstawie rozporządzenia (EWG) nr 2730/75 ⁶ , z wyjątkiem preparatów i środków spożywczych, do których ma zastosowanie rozporządzenie (EWG) nr 1766/92 ⁷
E.	WOŁOWINA I CIEŁĘCINA (Rozporządzenie (WE) nr 1445/95) <i>Pozwolenie na przywóz</i>	
	0102 90 05- 0102 90 79	Jedno zwierzę
	0201 0202 0206 10 95	200 kg

Produkt (Kod Nomenklatury Scalonej)		Ilość netto
	0206 29 91 0210 20 0210 99 51 0210 99 90 1602 50 10 1602 50 31 1602 50 39 1602 50 80 1602 90 61 1602 90 69	
<i>Pozwolenie na wywóz z wcześniejszym ustaleniem refundacji</i>		
	0102 10 0102 90 05- 0102 90 79	Jedno zwierzę
	0201 0202 0206 10 95 0206 29 91 0210 20 0210 99 51 0210 99 90 1602 50 10 1602 50 31 1602 50 39 1602 50 80 1602 90 61 1602 90 69	
<i>Pozwolenie na wywóz bez refundacji (Art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1445/95)</i>		
	0102 10 0102 90 05- 0102 90 79	Dziewięć zwierząt
	0201 0202 0206 10 95 0206 29 91 0210 20 0210 99 51 0210 99 90 1602 50 10 1602 50 31 1602 50 39 1602 50 80 1602 90 61 1602 90 69	2 000 kg
F	MIĘSO BARANIE I MIĘSO KOZIE <i>Pozwolenie na przywóz (Rozporządzenie (WE) nr 1439/95)</i>	
	0204 0210 99 21 0210 99 29 1602 90 72 1602 90 74 1602 90 76 1602 90 78	100 kg
	0104 10 30 0104 10 80 0104 20 90	Pięć zwierząt
G.	WIEPRZOWINA <i>Pozwolenie na wywóz z wcześniejszym ustaleniem refundacji (Rozporządzenie (WE) nr 1370/95)</i>	

Produkt (Kod Nomenklatury Scalonej)		Ilość netto
	ex 0203 ex 1601 ex 1602	250 kg
	0210	150 kg
H.	MIĘSO DROBIOWE <i>Pozwolenie na wywóz z wcześniejszym ustaleniem refundacji i pozwolenie na wywóz wystawiane ex post (Rozporządzenie (WE) nr 1372/95)</i>	
	0105 11 11 9000 0105 11 19 9000 0105 11 91 9000 0105 11 99 9000	4 000 kurcząt
	0105 12 00 9000 0105 19 20 9000	2 000 kurcząt
	ex 0207	250 kg
I.	JAJA <i>Pozwolenie na wywóz z wcześniejszym ustaleniem refundacji i pozwolenie na wywóz wystawiane ex post (Rozporządzenie (WE) nr 1371/95)</i>	
	0407 00 11 9000	2 000 jaj
	0407 00 19 9000	4 000 jaj
	0407 00 30 9000	400 kg
	0408 11 80 9100 0408 91 80 9100	100 kg
	0408 19 81 9100 0408 19 89 9100 0408 99 80 9100	250 kg
J.	NASIONA <i>Pozwolenie na przywóz (Rozporządzenie (EWG) nr 1119/79)</i>	
	1005 10 11- 1005 10 19 1007 00 10	100 kg
K.	WINO: (Rozporządzenie (WE) nr 883/2001) <i>Pozwolenie na przywóz</i>	
	2009 61 2009 69	3 000 kg
	2204 10 2204 21 2204 29 2204 30	30 hl
	<i>Pozwolenie na wywóz z wcześniejszym ustaleniem refundacji:</i>	
	2009 61 2009 69	10 hl
	2204 21 2204 29 2204 30	10 hl
L.	OWOCE I WARZYWA <i>Pozwolenie na przywóz z wcześniejszym ustaleniem refundacji (Rozporządzenie (WE) nr 1961/2001)</i>	
	0702 00 ex 0802 0805 0806 10 10 0808 0809	300 kg
M.	PRZETWORY OWOCOWE I WARZYWNE <i>Pozwolenie na przywóz z wcześniejszym ustaleniem refundacji (Rozporządzenie (WE) nr 1429/95)</i>	
	0806 20	300 kg

Produkt (Kod Nomenklatury Scalonej)		Ilość netto
ex 0812 2002		
ex 2006 00		
ex 2008		
ex 2009		

¹ Maksymalne ilości produktów, które wolno przywozić lub wywozić bez pozwolenia, odpowiadające ośmiocyfrowym podpozycjom Nomenklatury Scalonej (CN) i w przypadku wywozu z refundacją, dwunastocyfrowym podpozycjom w ramach nomenklatury refundacji wywozowych dla produktów rolnych.)

² Na przykład, ilości podane w niniejszym dokumencie nie obejmują przywozu w ramach kwot ilościowych lub ustaleń preferencyjnych, w stosunku, do których zawsze są wymagane pozwolenia w odniesieniu do każdych ilości. Podane tutaj ilości dotyczą przywozu w ramach uzgodnień normalnych, tj. z obowiązkiem opłacenia pełnego należności celnych i bez ograniczeń ilościowych.

³ Do celów tej podpozycji „produkty mleczne” oznaczają produkty objęte podpozycjami 0401-0406 i podpozycjami 1702 10 i 2106 90 51.

⁴ Do celów tej podpozycji „produkty mleczne” oznaczają produkty objęte podpozycjami 0401-0406 i podpozycjami 1702 10 i 2106 90 51.

⁵ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48.

⁶ Dz.U. L 281 z 1.11.1975, str. 20.

⁷ Dz.U.L 181 z 1.7.1992, str. 21.”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2299/2001

z dnia 26 listopada 2001 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 800/1999 ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych i rozporządzenie (WE) nr 1291/2000 ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na wywóz i przywóz oraz świadectw o wcześniejszym ustaleniu refundacji dla produktów rolnych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1766/92 z dnia 30 czerwca 1992 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1666/2000², w szczególności jego art. 9 ust. 2 i art. 13 ust. 11, oraz odpowiednie przepisy innych rozporządzeń w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rolnych,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) Art. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2298/2001 z dnia 26 listopada 2001 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wywozu produktów dostarczanych jako pomoc żywnościowa³, zastrzega, iż pozwolenie na wywóz z wcześniejszym wyznaczeniem refundacji musi być przedstawiane w przypadku wywozu w kontekście działań pomocy żywnościowej z możliwością refundacji. Dlatego należy zmienić odpowiednie przepisy rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/1999⁴, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 90/2001⁵ i rozporządzenia Komisji (WE) nr 1291/2000⁶, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 1095/2001⁷.
- 2) Art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 zwalnia pewne działania z wymogu przedstawienia pozwolenia, w tym działania objęte art. 36, 40 i 44 rozporządzenia (WE) nr 800/1999. Odniesienie w art. 24 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 do pozwoleń na te działania nie ma dlatego zastosowania i w rezultacie musi zostać skreślone.
- 3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opiniami wszystkich stosownych Komitetów Zarządzających,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 4 rozporządzenia (WE) nr 800/1999 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Uprawnienie do refundacji jest uzależnione od przedstawienia pozwolenia na wywóz z wcześniejszym wyznaczeniem refundacji, z wyjątkiem wywozu towarów.

Jednakże nie jest wymagane żadne pozwolenie, aby otrzymać refundację:

- w przypadku gdy ilości wywożone przypadające na zgłoszenie wywozowe są mniejsze niż, lub równe ilościom wymienionym w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1291/2000,
- w przypadkach objętych art. 6, 36, 40, 44, 45 i art. 46 ust. 1,

¹ Dz.U. L 181 z 1.7.1992, str. 21.

² Dz.U. L 193 z 29.7.2000, str. 1.

³ Dz.U. L 308 z 27.11.2001, str. 16.

⁴ Dz.U. L 102 z 17.4.1999, str. 11.

⁵ Dz.U. L 14 z 18.1.2001, str. 22.

⁶ Dz.U. L 152 z 24.6.2000, str. 1.

⁷ Dz.U. L 150 z 6.6.2001, str. 25.

- dla dostaw przeznaczonych dla sił zbrojnych Państw Członkowskich, stacjonujących w państwach trzecich.”

Artykuł 2

W rozporządzeniu (WE) nr 1291/2000 wprowadza się następujące zmiany:

1. art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 16

W polu 20 wniosków o wydanie pozwoleń oraz pozwoleń z wcześniejszym wyznaczeniem refundacji, które wystawiane są do celów działań pomocy żywnościowej w rozumieniu art. 10 ust. 4 Porozumienia w sprawie rolnictwa, zawartego w ramach wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, umieszcza się co najmniej jedno z następujących sformułowań:

- Certificado GATT - Ayuda alimentaria
- GATT-licens — fødevarehjælp
- GATT-Lizenz, Nahrungsmittelhilfe
- Πιστοποιητικό GATT — επισιτιστική βοήθεια
- Licence under GATT – food aid
- Certificat GATT - aide alimentaire
- Titolo GATT - Aiuto alimentare
- GATT-certificaat - Voedselhulp
- Certificado GATT - ajuda alimentar
- GATT-todistus - elintarvikeapu
- GATT-licens — livsmedelsbistånd.

W polu 7 należy wskazać kraj przeznaczenia. Pozwolenie takie jest ważne tylko w odniesieniu do wywozu, który ma zostać dokonany w ramach działań pomocy żywnościowej.”

2. W art. 24 ust. 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) w przypadku pozwolenia na wywóz lub świadectwa o wcześniejszym wyznaczeniu refundacji, zgłoszenie dotyczące:

- wywozu, lub
- objęcia produktów uzgodnieniami przewidzianymi w art. 4 i 5 rozporządzenia (EWG) nr 565/80.”

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 26 listopada 2001 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 444/2003

z dnia 11 marca 2003 r.

zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 565/80 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 800/1999 oraz (WE) nr 2090/2002 w zakresie zaliczek na poczet refundacji wywozowych w odniesieniu do produktów rolnych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1766/92 z dnia 30 czerwca 1992 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1666/2000², w szczególności jego art. 13 i 21 oraz odpowiednimi przepisami innych rozporządzeń w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rolnych,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Stwierdzono, że rachunki stanu zapasów prowadzone przez eksporterów używane przy monitorowaniu produktów podstawowych objętych uzgodnieniami dotyczącymi wstępnego finansowania i przeznaczonych na wywóz w postaci produktów przetworzonych, oparte na ryczałtowym współczynniku produktywności, niekoniecznie odzwierciedlają rzeczywisty stan istniejących zapasów i nie pozwalają na właściwą kontrolę spełniania przez te produkty wymogów zgodnych z regułami wspólnotowymi. Dlatego art. 4 ust. 3 rozporządzenia Rady (EWG) nr 565/80 z dnia 4 marca 1980 r. w sprawie zaliczek na poczet refundacji wywozowych produktów rolnych³, zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 2026/83⁴, powinien zostać zmieniony tak, aby ryczałtowy współczynnik produktywności nie był stosowany przy finansowaniu wstępnym.
- (2) Doświadczenie pokazuje, że przepisy niedostatecznie precyzują jak należy przeprowadzać kontrole bezpośrednie produktów objętych uzgodnieniami dotyczącymi wstępnego finansowania. Wykryto również różnice co do sposobów prowadzenia kontroli bezpośrednich między Państwami Członkowskimi. W celu osiągnięcia jednolitego stosowania przepisów w tej dziedzinie należy wprowadzić minimalną przymusową częstotliwość kontroli bezpośredniej produktów podlegających uzgodnieniom dotyczącym wstępnego finansowania, przeprowadzanych po przyjęciu deklaracji płatności; należy też sprecyzować, że te kontrole muszą być prowadzone zgodnie z systemem ustanowionym w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 386/90⁵, zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 163/94⁶, i rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2090/2002⁷.
- (3) Stwierdzono, że eksporterzy wykorzystują uzgodnienia dotyczące wstępnego finansowania przede wszystkim w celu pośredniego przedłużenia okresu ważności pozwoleń na wywóz. Rozporządzenie (WE) nr 800/1999 z dnia 15 kwietnia 1999 r. ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych dla produktów rolnych⁸, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1253/2002⁹, powinno zatem zostać zmienione także co do okresu, w którym produkty podstawowe mogą pozostawać pod dozorem celnym w celu przetwarzania oraz okresu, podczas którego produkty mogą podlegać procedurom składu celnego lub strefy wolnocłowej.
- (4) Ponadto, w celu zapewnienia racjonalnego zarządzania rynkiem, ilości produktów objętych

¹ Dz.U. L 181 z 1.7.1992, str. 21.

² Dz.U. L 193 z 29.7.2000, str. 1.

³ Dz.U. L 62 z 7.3.1980, str. 5.

⁴ Dz.U. L 199 z 22.7.1983, str. 12.

⁵ Dz.U. L 42 z 16.2.1990, str. 6.

⁶ Dz.U. L 325 z 17.12.1999, str. 12.

⁷ Dz.U. L 322 z 27.11.2002, str. 4.

⁸ Dz.U. L 102 z 17.4.1999, str. 11.

⁹ Dz.U. L 183 z 12.7.2002, str. 12.

uzgodnieniami dotyczącymi wstępnego finansowania powinny być ujawniane stosunkowo szybko.

- (5) W następstwie zmiany rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny¹⁰, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 444/2002¹¹, niektóre odniesienia do artykułów tego rozporządzenia, zawarte w rozporządzeniu (WE) nr 800/1999 powinny zostać zmienione.
- (6) Rozporządzenia (WE) nr 800/1999 i (WE) nr 2090/2002 powinny zostać odpowiednio zmienione.
- (7) Właściwe komitety zarządzające nie wydały opinii w terminie wyznaczonym przez ich przewodniczących,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 4 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 565/80 otrzymuje brzmienie:

„3. W zakresie procedur kontrolnych oraz wydajności produkcyjnej, produkty podstawowe podlegają tym samym regułom, które stosuje się przy uszlachetnianiu czynnym produktów o tym samym charakterze, z wyjątkiem zasad dotyczących ryczałtowego współczynnika produktywności.

Jako współczynniki produktywności, które mają być stosowane dla produktów podstawowych używanych w produkcji towarów wymienionych w załączniku C do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1520/2000* uznaje się te, które wskazane są w tym załączniku.”

* Dz.U. L 177 z 15.7.2000, str. 1.”

Artykuł 2

W rozporządzeniu (EWG) nr 800/1999 wprowadza się następujące zmiany:

1. w art. 2 ust. 1 lit. h), „art. 471-495” zastępuje się „art. 912a-912g”;
2. w art. 10 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy w Państwie Członkowskim wywozu produkt jest objęty jedną z uproszczonych procedur tranzytu wspólnotowego w przewozie koleją lub w wielkich kontenerach, przewidzianych w art. 412-442a rozporządzenia (EWG) nr 2454/93, w przypadku przewozu do stacji przeznaczenia lub dostawy do odbiorcy poza obszarem celnym Wspólnoty, wypłata refundacji nie jest uzależniona od przedłożenia egzemplarza kontrolnego T5.”;

3. w art. 26 dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Produkty dla których przyjmuje się deklarację płatności, poddawane są kontroli bezpośredniej po przyjęciu deklaracji w odniesieniu do reprezentatywnego wyboru przynajmniej 5% przyjętych deklaracji płatności.

Art. 3 rozporządzenia (EWG) nr 386/90 i art. 2 ust. 2, art. 3, 4, 5, 6, art. 8 ust. 1 i 2, art. 11 akapit pierwszy oraz załącznik I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 2090/2002* stosuje się. Jednakże, w przypadku produktów objętych uzgodnieniami dotyczącymi wstępnego finansowania i przeznaczonymi na wywóz po przetworzeniu, kontrola bezpośrednia dotyczy tylko ilości i rodzaju produktu.”

* Dz.U. L 322 z 27.11.2002, str. 4.”

4. w art. 28 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

¹⁰ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1.

¹¹ Dz.U. L 68 z 12.3.2002, str. 11.

„6. Okres, podczas którego produkty podstawowe mogą pozostawać pod dozorem celnym w celu przetwarzania równy jest pozostałej części okresu ważności pozwolenia na wywóz.

W przypadku, gdy wywóz nie odbywa się na podstawie pozwolenia na wywóz termin wynosi dwa miesiące od daty przyjęcia deklaracji płatności.”;

5. w art. 29 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Okres, w którym produkty mogą podlegać procedurom składu celnego lub wolnego obszaru celnego równy jest pozostałej części okresu ważności pozwolenia na wywóz.

W przypadku gdy wywóz nie odbywa się na podstawie pozwolenia na wywóz termin wynosi dwa miesiące od daty przyjęcia deklaracji płatności.”;

6. w art. 30 ust. 1 akapit drugi, „art. 349” zastępuje się „art. 357”;

7. w art. 53 wprowadza się następujące zmiany:

a) tiret drugie otrzymuje brzmienie:

„- dla każdego 12-cyfrowego kodu ilości wywiezionych produktów nie objętych pozwoleniami na wywóz z wcześniejszym ustaleniem refundacji dotyczącymi przypadków określonych w art. 4 ust. 1 akapit drugi tiret pierwsze, art. 6 i 45. Kody grupuje się według sektorów. Państwa Członkowskie podejmują środki niezbędne do zapewnienia, aby te informacje zostały zgłoszone najpóźniej w drugim miesiącu po przyjęciu zgłoszenia wywozowego.”;

b) dodaje się tiret w brzmieniu:

„- ilości, dla każdego 12-cyfrowego kodu produktów lub dla każdego ośmiocyfrowego kodu towarów objętych uzgodnieniami dotyczącymi wstępnego finansowania, określonymi w dziale 3 tytułu II. Kody grupuje się według sektorów. Państwa Członkowskie podejmują środki niezbędne do zapewnienia, aby takie informacje zostały zgłoszone najpóźniej w drugim miesiącu po przyjęciu deklaracji płatności.”

Artykuł 3

Skreśla się art. 9 rozporządzenia (WE) nr 2090/2002.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Art. 1 i art. 2 ust. 4, 5 i art. 2 ust. 7 lit. b) stosują się do produktów objętych deklaracją płatności przyjętą od dnia 1 października 2003 r.

Art. 2 ust. 7 lit. a) stosuje się do produktów objętych zgłoszeniem wywozowym przyjętym od dnia 1 października 2003 r.

Art. 2 ust. 3 stosuje się do produktów objętych deklaracją płatności przyjętą od dnia 1 stycznia 2004 r.

Art. 3 stosuje się do produktów objętych zgłoszeniem wywozowym przyjętym od dnia 1 stycznia 2004 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 11 marca 2003 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 800/1999

z dnia 15 kwietnia 1999 r.

ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych na produkty rolne

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1766/92 z dnia 30 czerwca 1992 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 923/96², w szczególności jego art. 13 i 21, jak również odpowiednie przepisy innych rozporządzeń w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rolnych,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2799/98 z dnia 15 grudnia 1998 r. ustanawiające agromonetarne ustalenia dotyczące euro³, w szczególności jego art. 3 i 9,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3665/87 z dnia 27 listopada 1987 r. ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych dla produktów rolnych⁴, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 604/98⁵, było wielokrotnie i w znacznym stopniu zmieniane; przy okazji nowych zmian, należy preredagować powyższe rozporządzenie w celu uzyskania jego przejrzystości;
- 2) ogólne zasady ustanowione przez Radę przewidują wypłatę refundacji po przedstawieniu dowodu, że produkty zostały wywiezione ze Wspólnoty; uprawnienie do refundacji nabywa się z chwilą, gdy produkty opuszczają rynek Wspólnoty, w przypadku gdy stosuje się jednolitą stawkę refundacji dla wszystkich państw trzecich; w przypadku gdy stawka refundacji jest zróżnicowana ze względu na miejsce przeznaczenia produktów, uprawnienie do refundacji jest uzależnione od przywozu do państwa trzeciego;
- 3) wprowadzenie w życie Porozumienia w sprawie rolnictwa Rundy Urugwajskiej uzależnia, zgodnie z ogólną zasadą, przyznanie refundacji od wymogu dotyczącego pozwolenia na wywóz obejmującego wcześniejsze wyznaczenie refundacji; jednakże dostawy we Wspólnocie dla organizacji międzynarodowych i sił zbrojnych, dostawy prowiantu oraz wywóz małych ilości mają charakter szczególny i niewielkie znaczenie ekonomiczne; z tych powodów został przewidziany specjalny system bez pozwoleń na wywóz, mający na celu ułatwienie takich operacji wywozowych i unikanie nadmiernych obciążeń administracyjnych dla podmiotów gospodarczych i właściwych władz;
- 4) w rozumieniu niniejszego rozporządzenia, za dzień wywozu uważa się dzień, w którym organy celne przyjmują dokument, w którym zgłaszający oświadcza wolę dokonania wywozu produktów, w odniesieniu do których wnosi o skorzystanie z refundacji wywozowej; dokument ten ma na celu zwrócenie uwagi, w szczególności organów celnych, na fakt, że dana operacja jest przeprowadzana z pomocą środków finansowych Wspólnoty, w celu przeprowadzenia przez te organy odpowiednich kontroli; od momentu tego przyjęcia produkty pozostają pod dozorem celnym do czasu ich faktycznego wywozu; data ta służy za podstawę ustalenia ilości, rodzaju i cech wywożonego produktu;
- 5) w przypadku wysyłki luzem lub wysyłki jednostek niestandardowych, przyjmuje się, że dokładna masa netto produktów może być znana dopiero po załadunku na środek transportu; w takiej sytuacji należy określić w zgłoszeniu wywozowym masę tymczasową;

¹ Dz.U. L 181 z 1.07.1992, str. 21.

² Dz.U. L 126 z 24.05.1996, str. 37.

³ Dz.U. L 349 z 24.12.1998, str. 1.

⁴ Dz.U. L 351 z 14.12.1987, str. 1.

⁵ Dz.U. L 80 z 18.03.1998, str. 19.

- 6) w celu właściwego stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 386/90 z dnia 12 lutego 1990 r. w sprawie monitorowania wywozu produktów rolnych otrzymujących refundacje lub inne kwoty⁶, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 163/94⁷, należy przewidzieć, że sprawdzenie zgodności pomiędzy zgłoszeniem wywozowym a wywozonymi produktami rolnymi następuje w chwili załadunku kontenera, ciężarówka, statku lub innych podobnych środków przewozowych;
- 7) w przypadku, gdy produkty są często wywożone w małych ilościach, należy przewidzieć uproszczoną procedurę w odniesieniu do dnia, który ma być brany pod uwagę celem wyznaczenia stawki refundacji;
- 8) aby można było jednolicie interpretować pojęcie „wywóz ze Wspólnoty”, należy sprecyzować, że produkt jest uważany za wywieziony, gdy opuszcza obszar celny Wspólnoty;
- 9) może być konieczne, aby eksporter lub przewoźnik zastosował środki mające na celu niedopuszczenie do zepsucia produktów przeznaczonych do wywozu w okresie sześćdziesięciu dni od przyjęcia zgłoszenia wywozowego i przed opuszczeniem obszaru celnego Wspólnoty albo przed przywozem produktów do miejsca przeznaczenia; środkiem takim jest mrożenie, które umożliwia zachowanie produktów w stanie nienaruszonym; w celu przestrzegania tego wymogu, należy zezwalać na dokonanie zamrożenia we wspomnianym okresie;
- 10) właściwe władze powinny zapewnić, aby produkty opuszczające Wspólnotę lub przewożone w tranzycie do określonego miejsca przeznaczenia były tymi, które faktycznie podlegały celnym formalnościom eksportowym; w tym celu, gdy produkt, przed opuszczeniem obszaru celnego Wspólnoty lub przed dotarciem do określonego miejsca przeznaczenia, przekracza terytorium innych Państw Członkowskich, należy używać egzemplarza kontrolnego T5, określonego w art. 471-495 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁸, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 502/1999⁹; jednakże, aby uprościć procedurę administracyjną, pożądane wydaje się ustalenie bardziej elastycznych procedur niż zastosowanie egzemplarza kontrolnego T5, w przypadku transakcji w ramach uproszczonej procedury tranzytu wspólnotowego w przewozie kolejowym lub dużymi kontenerami na mocy art. 412-442 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93, które przewiduje, że nie ma konieczności dokonania żadnych formalności w urzędzie celnym na stacji granicznej, gdy transport zaczyna się wewnątrz Wspólnoty i ma się zakończyć poza nią;
- 11) w niektórych przypadkach można wystąpić o refundację w odniesieniu do produktów, które zostały wywiezione i które opuściły obszar celny Wspólnoty, które jednak powrotnie przywiezione w celu przeładowania lub innej operacji tranzytowej przed osiągnięciem miejsca przeznaczenia poza tym obszarem; takie powrotne przywozy mogą mieć miejsce również z powodów niezwiązanych z wymogami transportowymi, w szczególności w celu spekulacji; w takich przypadkach nie ma gwarancji przestrzegania terminu sześćdziesięciu dni do opuszczenia obszaru celnego Wspólnoty; aby zapobiegać takim sytuacjom, należy wyraźnie określić warunki, na jakich mogą odbywać się takie powrotne przywozy;
- 12) uzgodnienia przewidziane w niniejszym rozporządzeniu mogą być zastosowane tylko w odniesieniu do tych produktów, które są w swobodnym obrocie i które są, we właściwym przypadku, pochodzenia wspólnotowego; w przypadku niektórych produktów złożonych, refundacji nie wyznacza się dla samego produktu, ale w odniesieniu do produktów podstawowych wchodzących w jego skład; w przypadku, gdy refundacja jest ustalona na podstawie jednego składnika lub więcej składników, aby przyznać refundację lub jej stosowną część wystarczy, aby wspomniany składnik lub składniki same spełniały wymogi lub nie spełniają ich samodzielnie z powodu włączenia do innych produktów; w celu uwzględnienia szczególnego statusu niektórych składników, należy sporządzić wykaz produktów, do których refundacje są ustalane na podstawie jednego składnika;
- 13) art. 23-26 rozporządzenia Rady (WE) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego

⁶ Dz.U. L 42 z 16.02.1990, str. 6.

⁷ Dz.U. L 24 z 29.01.1994, str. 2.

⁸ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1.

⁹ Dz.U. L 65 z 12.03.1999, str. 1.

Wspólnotowy Kodeks Celny¹⁰, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 82/97 Parlamentu Europejskiego i Rady¹¹, definiują niepreferencyjne pochodzenie towarów; w celu przyznania refundacji wywozowej, tylko produkty całkowicie uzyskane lub poddane istotnemu przetworzeniu we Wspólnocie uznaje się za towary pochodzenia wspólnotowego; w celu jednolitego stosowania we wszystkich Państwach Członkowskich, właściwe jest wyjaśnienie, że niektóre mieszanki produktów nie kwalifikują się do refundacji;

- 14) stawkę refundacji ustala się według klasyfikacji taryfowej produktu; klasyfikacja ta może, w odniesieniu do niektórych mieszanek, towarów w zestawach i towarów złożonych, spowodować przyznanie refundacji wyższej od kwoty ekonomicznie uzasadnionej; dlatego konieczne jest przyjęcie przepisów szczególnych dotyczących ustalania refundacji stosowanej do mieszanek, towarów w zestawach i towarów złożonych;
- 15) w przypadku, gdy stawka refundacji jest zróżnicowana ze względu na miejsce przeznaczenia produktu, należy sprawdzić, czy produkt został przywieziony do jednego z państw trzecich, dla których refundacja jest ustalona; środek taki może być bez trudu złagodzony w odniesieniu do takiego wywozu, w przypadku, gdy kwota refundacji jest mała, a sama transakcja daje wystarczające gwarancje, że dane produkty przybędą na miejsce przeznaczenia; celem tego przepisu jest uproszczenie pracy administracyjnej w zakresie przedstawiania dowodów;
- 16) w przypadku, gdy stosuje się jednolitą stawkę refundacji do wszystkich miejsc przeznaczenia w dniu wcześniejszego wyznaczenia refundacji, w niektórych przypadkach istnieje klauzula obowiązkowego przeznaczenia; należy rozważyć taką sytuację jako wariant refundacji, w przypadku, gdy stawka refundacji stosowana w dniu wywozu jest niższa od stawki refundacji stosowanej w dniu wcześniejszego jej wyznaczenia, dostosowanej, tam gdzie jest to właściwe, do dnia, w którym następuje wywóz;
- 17) w przypadku, gdy stawka refundacji jest zróżnicowana ze względu na miejsce przeznaczenia wywożonych produktów, należy przedstawić dowód, że dany produkt został przywieziony do państwa trzeciego; dokonanie przywozowych formalności celnych polega w szczególności na uiszczeniu stosowanych należności przywozowych, aby produkt mógł zostać wprowadzony do obrotu w danym państwie trzecim; uwzględniając różnorodność sytuacji w państwach trzecich przywozu, wskazane jest uznanie przedstawionych dokumentów celnych przywozowych, które stanowią gwarancję, że wywiezione produkty przybyły na miejsce przeznaczenia, przy czym należy ograniczyć utrudnienia w handlu do minimum;
- 18) w celu ułatwienia wspólnotowym eksporterom uzyskania dowodu przybycia do miejsca przeznaczenia, należy przewidzieć, aby spółki wyspecjalizowane w płaszczyźnie międzynarodowej w dziedzinie kontroli i nadzoru zatwierdzone przez Państwa Członkowskie wydawały zaświadczenia o dotarciu do miejsca przeznaczenia produktów rolnych wywożonych ze Wspólnoty, które korzystają ze zróżnicowanych refundacji; za zatwierdzenie tych spółek odpowiedzialne są Państwa Członkowskie, które zatwierdzają je na zasadzie jednostkowych przypadków zgodnie z niektórymi istniejącymi wytycznymi; należy wyjaśnić tę sytuację i włączyć te główne wytyczne do niniejszego rozporządzenia;
- 19) aby wywóz produktów, korzystających z refundacji, w zależności od miejsca przeznaczenia, oraz wywóz innych produktów były traktowane w równoprawnym zakresie, należy przewidzieć wypłacanie części refundacji, obliczonej na podstawie najniższej stawki refundacji stosowanej w dniu dokonania wywozu, z chwilą gdy eksporter przedstawi dowód, że produkt opuścił obszar celny Wspólnoty;
- 20) w przypadku refundacji zróżnicowanych, jeżeli nastąpiła zmiana miejsca przeznaczenia, wypłacana jest refundacja stosowana do faktycznego miejsca przeznaczenia, przy czym podlega ona pułapowi kwoty stosowanej do miejsca przeznaczenia ustalonego wcześniej; aby zapobiec nadużyciom polegającym na systematycznym wyznaczaniu miejsc przeznaczenia z najwyższymi stawkami refundacji, należy wprowadzić system kar za zmianę miejsca przeznaczenia, dla którego stawka faktycznej refundacji jest niższa od stawki refundacji dla miejsca wyznaczonego wcześniej; ten nowy przepis ma wpływ na obliczanie części refundacji płatnej od momentu, gdy eksporter przedstawił dowód, że produkt opuścił obszar celny Wspólnoty;

¹⁰ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1.

¹¹ Dz.U. L 17 z 21.01.1997, str. 1.

- 21) w art. 23-26 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 zdefiniowane jest niepreferencyjne pochodzenie towarów; w niektórych przypadkach należy zastosować kryterium istotnego przetworzenia lub istotnej obróbki, jak przewidziano w art. 24, aby ocenić, czy produkty rzeczywiście przybyły do ich miejsca przeznaczenia;
- 22) niektóre transakcje wywozowe mogą powodować zakłócenia w handlu; aby zapobiec takim zakłóceniom, należy uzależnić wypłatę refundacji nie tylko od warunku, że produkt opuścił obszar celny Wspólnoty, ale również od warunku, że produkt został przywieziony do państwa trzeciego lub był poddany istotnej obróbce lub istotnemu przetworzeniu; ponadto w niektórych przypadkach, wypłata refundacji może być uzależniona od warunku faktycznego wprowadzenia produktu do obrotu w państwie trzecim przywozu lub poddania go istotnemu przetworzeniu lub istotnej obróbce;
- 23) jeżeli produkt uległ zniszczeniu albo uszkodzeniu przed wprowadzeniem go do obrotu w państwie trzecim lub zanim został poddany istotnemu przetworzeniu, refundacji nie uznaje się za należną; eksporter powinien mieć możliwość przedstawienia dowodów, że wywóz został dokonany w takich warunkach ekonomicznych, jakie pozwoliłyby na jego przeprowadzenie w normalnym warunkach;
- 24) finansowanie przez Wspólnotę operacji wywozowych nie jest uzasadnione, w przypadku gdy operacja wywozowa nie jest normalną transakcją handlową, ponieważ jest pozbawiona rzeczywistego celu ekonomicznego i realizowana jest jedynie w celu otrzymania korzyści finansowej od Wspólnoty;
- 25) należy zastosować środki mające na celu zapobieżenie przeznaczania funduszy wspólnotowych na transakcje, które nie odpowiadają żadnemu z celów systemu refundacji wywozowych; istnieje ryzyko wystąpienia takich operacji w odniesieniu do produktów korzystających z refundacji, które są ponownie przywożone do Wspólnoty bez wcześniejszego istotnego przetworzenia lub istotnej obróbki w państwach trzecich i do których stosuje w przypadku ponownego przywozu obniżoną stawką celną lub stawkę zerową w stosunku do normalnej stawki na mocy umów preferencyjnych albo decyzji Rady; w celu zmniejszenia ograniczeń dla eksporterów, właściwe jest stosowanie takich środków w odniesieniu do najbardziej wrażliwych produktów;
- 26) w celu ograniczenia niepewności eksporterów, właściwe jest zaniechanie wymogu zwrotu refundacji w odniesieniu do produktów ponownie przywożonych do Wspólnoty po upływie dwóch lat od wywozu;
- 27) z jednej strony, Państwa Członkowskie powinny być upoważnione do odmowy przyznania refundacji albo powinny być uprawnione do odzyskania wypłaconych refundacji; w oczywistych przypadkach, gdy stwierdzono, że operacja nie jest zgodna z systemem refundacji wywozowych, a z drugiej strony, należy unikać nadmiernego obciążenia władz krajowych obowiązkiem systematycznego sprawdzania wszystkich przypadków przywozu;
- 28) produkty powinny być takiej jakości, która umożliwia ich wprowadzenie do obrotu na normalnych warunkach we Wspólnocie; jednakże właściwe jest uwzględnienie szczególnych zobowiązań wynikających z norm obowiązujących w państwach trzecich, będących miejscem przeznaczenia produktów;
- 29) niektóre produkty mogą utracić uprawnienia do refundacji, w przypadku, gdy przestają być solidnej, właściwej jakości handlowej;
- 30) jeżeli refundacja została wyznaczona wcześniej lub wyznaczona w drodze przetargu, nie stosuje się wywozowej opłaty wyrównawczej, gdyż wywóz musi być dokonany na warunkach określonych wcześniej lub określonych w drodze przetargu; w analogiczny sposób, w przypadku gdy wywóz jest uzależniony od wywozowej opłaty wyrównawczej wyznaczonej wcześniej lub ustalonej w drodze przetargu, należy przewidzieć, że wywóz musi być dokonany zgodnie z ustalonymi warunkami i dlatego nie może kwalifikować się do refundacji wywozowej;
- 31) w celu ułatwienia eksporterom finansowania ich transakcji, należy upoważnić Państwa Członkowskie do wypłaty w formie zaliczki całej lub części kwoty refundacji w momencie przyjęcia zgłoszenia lub deklaracji płatności, pod warunkiem złożenia zabezpieczenia, aby zapewnić zwrot wypłaconej zaliczki, w przypadku gdyby później okazało się, że refundacja nie powinna zostać wypłacona;
- 32) kwota wypłacona przed wywozem musi być zwrócona, w przypadku gdy okazuje się, że nie istnieją

żadne uprawnienia do refundacji wywozowej albo że istnieje uprawnienie do niższej refundacji; w celu zapobieżenia nadużyciom zwrot musi zawierać kwotę dodatkową; w przypadku siły wyższej kwoty dodatkowej nie zwraca się;

- 33) rozporządzenie Rady (EWG) nr 565/80¹², zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2026/83¹³, ustanawia ogólne zasady płatności przed wywozem kwoty równej refundacji wywozowej;
- 34) art. 4 ust. 5 i 6 rozporządzenia (EWG) nr 565/80 przewiduje, że dzień, w którym produkty podstawowe są poddane kontroli celnej, jest dniem, w którym ustala się stawkę refundacji lub określa dostosowania, których należy dokonać w odniesieniu do tej stawki;
- 35) dniem operacyjnym powinien być dzień, w którym organy celne przyjmują zgłoszenie od zainteresowanej osoby, w którym oświadcza ona swój zamiar objęcia produktów lub towarów procedurami przewidzianymi w art. 4 i 5 rozporządzenia (EWG) nr 565/80 i wywiezienia ich po przetworzeniu lub składowaniu, z refundacją; zgłoszenie to musi zawierać szczegóły konieczne do obliczenia refundacji;
- 36) wypłata refundacji przed przetwarzaniem ma na celu traktowanie produktów wspólnotowych w równoprawnym zakresie z produktami przywożonymi z państw trzecich, przeznaczonymi do przetworzenia i do ponownego wywozu;
- 37) metody produkcji produktów przetworzonych i ich procedury kontrolne wymagają pewnego stopnia elastyczności; art. 115 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 przewiduje system ekwiwalencji w ramach procedury uszlachetniania czynnego;
- 38) aby umożliwić bardziej wydajne wykorzystanie istniejącej zdolności składowej, należy przewidzieć system, według którego zachowana byłaby ekwiwalencja produktów składowanych luzem, które będą wywiezione po przetworzeniu;
- 39) produkty, które nie kwalifikują się do objęcia refundacjami, nie mogą być produktami ekwiwalentnymi;
- 40) z przepisów rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3002/92 z dnia 16 października 1992 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady kontroli wykorzystania i/lub przeznaczenia produktów pochodzących z interwencji¹⁴, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 770/96¹⁵, wynika, że produkty objęte skupem interwencyjnym muszą osiągnąć wskazane miejsce przeznaczenia; w rezultacie produkty te nie mogą być zastąpione produktami ekwiwalentnymi;
- 41) należy wyznaczyć termin wywozu danych produktów; termin ten musi być wyznaczony z uwzględnieniem systemu pozwoleń na wywóz i świadectw o wcześniejszym wyznaczeniu refundacji;
- 42) w przypadku, gdy wywóz jest poprzedzony składowaniem, właściwe wydaje się ograniczenie niniejszego rozporządzenia do zabiegów zmierzających do zapewnienia zachowania w odpowiednim stanie wspomnianych towarów; w celu wyjaśnienia sytuacji, należy przewidzieć, aby zabiegi te nie miały żadnego wpływu na zastosowanie refundacji;
- 43) art. 5 rozporządzenia (EWG) nr 565/80 stanowi, że kwota równa refundacji wywozowej ma być wypłacona z chwilą, gdy produkty lub towary są poddane procedurze składu celnego lub wolnego obszaru celnego; gdy tylko deklaracja płatności została przyjęta, należy umożliwić przewiezienie tych produktów lub towarów do innego Państwa Członkowskiego niż to, w którym dokonywana jest płatność, celem składowania i późniejszego wywozu; należy przewidzieć dołączenie egzemplarza kontrolnego T5 do produktów lub towarów w celu przedstawienia dowodu opuszczenia Wspólnoty; aby zapobiec ryzyku podwójnej płatności, należy umieścić w zgłoszeniu wywozowym pewne adnotacje, informujące agencję płatniczą Państwa Członkowskiego, w którym zgłoszenie wywozowe zostało przyjęte, że rozpoczęto już procedurę płatności refundacji;
- 44) refundacji nie przyznaje się, jeżeli termin wywozu lub termin dostarczenia dowodów wymaganych w celu

¹² Dz.U. L 62 z 7.03.1980, str. 5.

¹³ Dz.U. L 199 z 22.07.1983, str. 12.

¹⁴ Dz.U. L 301 z 17.10.1992, str. 17.

¹⁵ Dz.U. L 104 z 27.04.1996, str. 13.

otrzymania płatności refundacji nie jest dotrzymany; należy przyjąć podobne środki do tych, które są zawarte w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 2220/85 z dnia 22 lipca 1985 r. ustanawiającym wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu zabezpieczeń w odniesieniu do produktów rolnych¹⁶, ostatnio zmienionym rozporządzeniem (EWG) nr 3403/93¹⁷;

- 45) w Państwach Członkowskich, produkty przywożone w pewnych celach z państw trzecich, są zwolnione z należności przywozowych; o ile rynki te mają pewne znaczenie, produkty wspólnotowe należy traktować w równoprawnym zakresie z produktami, które są przywożone z państw trzecich; sytuacja taka powstaje w szczególności w przypadku produktów używanych do zaopatrywania w prowiant statków wodnych i statków powietrznych;
- 46) w przypadku zaopatrywania w prowiant statków wodnych i statków powietrznych oraz dostaw dla sił zbrojnych, możliwe jest ustalenie specjalnych zasad dotyczących ustalenia kwoty refundacji;
- 47) produkty wzięte na pokład statków jako zaopatrzenie w prowiant są wykorzystywane do spożycia na pokładzie; produkty te spożyte w stanie, w jakim są lub wykorzystane do przygotowania żywności na pokładzie, kwalifikują się do refundacji stosowanych do produktów nieprzetworzonych; z uwagi na miejsce, jakim dysponują statki powietrzne, żywność musi być przygotowana przed wzięciem jej na pokład; w celu harmonizacji należy przyjąć zasady pozwalające na korzystanie z takich samych refundacji do produktów rolnych spożywanych na pokładzie samolotu, jakie przyznawane są produktom spożywanym po przygotowaniu na pokładzie statków;
- 48) działalność w zakresie zaopatrywania w prowiant statków wodnych lub statków powietrznych ma bardzo specjalistyczny charakter, uzasadniający szczególne uzgodnienia dotyczące wypłaty refundacji zaliczkowo; produkty i towary dostarczone do magazynów żywności muszą być następnie dostarczane w celu zaopatrzenia w prowiant; dostawy do takich magazynów nie mogą być uznawane za ostateczny wywóz w celu uprawnienia do refundacji;
- 49) w przypadku gdyby wspomniane uproszczenia zostały zastosowane, a następnie stwierdzono by, że refundacja nie powinna być wypłacona, eksporterzy wskutek tego skorzystaliby nienależnie z nieoprocenowanej pożyczki; dlatego należy podjąć środki, aby wykluczyć taką nienależną korzyść;
- 50) w celu utrzymania konkurencyjności towarów wspólnotowych dostarczanych na platformy znajdujące się w niektórych strefach w pobliżu Państw Członkowskich, stawka refundacji musi być tą, którą stosuje się do zaopatrywania w prowiant we Wspólnocie; wypłata stawki refundacji wyższej od najniższej stawki w odniesieniu do dostaw do konkretnego miejsca przeznaczenia nie może być w żadnym wypadku uzasadniona, chyba że istnieją wątpliwości, czy towary dotarły do danego miejsca przeznaczenia; zaopatrywanie platform znajdujących się w odosobnionych strefach morskich jest z konieczności operacją specjalistyczną, tak więc powinno być możliwe sprawowanie wystarczającej kontroli nad tego rodzaju dostawami; pod warunkiem wypracowania odpowiednich środków kontroli, wydaje się wskazane zastosowanie do tych dostaw obowiązującej stawki refundacji dla zaopatrywania w prowiant we Wspólnocie; istnieje możliwość ustanowienia procedury uproszczonej dla dostaw o mniejszym znaczeniu; ponieważ szerokość wód terytorialnych waha się w poszczególnych Państwach Członkowskich od 3 do 12 mil, uzasadnione byłoby uznanie za wywóz dostaw do wszystkich takich platform poza granicą trzech mil;
- 51) jeżeli okręt wojenny należący do Państwa Członkowskiego jest zaopatrywany w prowiant na pełnym morzu przez okręt dostawczy, który wypłynął z portu Wspólnoty, możliwe jest otrzymanie od właściwych władz zaświadczenia takiej dostawy; byłoby uzasadnione zastosowanie do takich dostaw tej samej stawki refundacji, jaką stosuje się do zaopatrywania w prowiant w porcie Wspólnoty;
- 52) pożądanym jest, aby produkty rolne wykorzystywane w dostawach na statki lub samoloty korzystały z identycznej refundacji, bez względu na to, czy zostały wzięte na pokład statku lub samolotu we Wspólnocie, czy poza nią;
- 53) dostawy prowiantu w państwach trzecich mogą być bezpośrednie lub pośrednie; należy wprowadzić metody nadzoru właściwe dla każdego typu dostawy;

¹⁶ Dz.U. L 205 z 3.08.1985, str. 5.

¹⁷ Dz.U. L 310 z 14.12.1993, str. 4.

- 54) na mocy przepisów art. 161 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 wyspy Helgoland nie uważa się za miejsce przeznaczenia uprawniające do refundacji; należy zachęcać do spożywania produktów rolnych pochodzących ze Wspólnoty na wyspie Helgoland; w tym celu należy przyjąć niezbędne przepisy;
- 55) od czasu wejścia w życie Umowy przejściowej w sprawie handlu i unii celnej między Wspólnotą a San Marino¹⁸, terytorium tego państwa nie jest już częścią obszaru celnego Wspólnoty; z art. 1, 5 i 7 tej umowy wynika, że ceny na produkty rolne kształtują się na tym samym poziomie cenowym w unii celnej i dlatego nie ma żadnego uzasadnienia ekonomicznego, aby przyznawać refundacje wywozowe do wspólnotowych produktów rolnych wysyłanych do San Marino;
- 56) jeżeli wniosek o zwolnienie lub umorzenie cła jest odrzucony, dane produkty mogą kwalifikować się do refundacji wywozowej albo podlegać będą, w zależności od przypadku, wywozowej opłacie wyrównawczej lub opłacie wywozowej; konieczne jest wprowadzenie szczególnych przepisów;
- 57) ogólnie rzecz ujmując, siły zbrojne stacjonujące w państwie trzecim, nie znajdujące się pod dowództwem tego kraju, organizacje międzynarodowe i przedstawicielstwa dyplomatyczne ustanowione w państwie trzecim otrzymują swoje dostawy bez należności przywozowych; wydaje się możliwe zastosowanie szczególnych środków - w odniesieniu do sił zbrojnych znajdujących się pod dowództwem jednego z Państw Członkowskich lub organizacji międzynarodowej, której członkiem jest przynajmniej jedno z Państw Członkowskich, w odniesieniu do organizacji międzynarodowych, której członkiem jest przynajmniej jedno z Państw Członkowskich i w odniesieniu do przedstawicielstw dyplomatycznych - które przewidują, że dowód przywozu jest przedstawiany w postaci specjalnego dokumentu;
- 58) należy wprowadzić przepis, według którego refundacja ma być wypłacona przez Państwo Członkowskie, na terytorium którego zostało przyjęte zgłoszenie wywozowe;
- 59) może się zdarzyć, że na skutek okoliczności niezależnych od eksportera, egzemplarz kontrolny T5 nie może zostać przedłożony, pomimo że produkt opuścił obszar celny Wspólnoty lub osiągnął konkretne przeznaczenie; taka sytuacja może utrudnić handel; w takim przypadku należy uznać za równoważne inne dokumenty;
- 60) w interesie solidnej praktyki administracyjnej, należy wymagać, aby wniosek o wypłatę refundacji wraz z dołączonymi odpowiednimi dokumentami zostały złożone w rozsądnym terminie, z wyjątkiem przypadków siły wyższej i, w szczególności, jeżeli ten termin nie może być dotrzymany wskutek opóźnień administracyjnych niezależnych od eksportera;
- 61) okres, w którym dokonywana jest wypłata refundacji wywozowych, jest różny w każdym z Państw Członkowskich; aby nie dopuścić do zakłóceń konkurencji, należy wprowadzić jednolity maksymalny termin wypłaty tych refundacji przez agencje płatnicze;
- 62) wywóz bardzo małych ilości produktów nie przedstawia żadnego znaczenia ekonomicznego i nadmiernie obciąża właściwe władze; właściwe służby Państw Członkowskich powinny mieć możliwość odmowy wypłacenia refundacji w odniesieniu do takiego wywozu;
- 63) reguły wspólnotowe przewidują przyznanie refundacji wywozowych w oparciu o obiektywne kryteria, odnoszące się w szczególności do ilości, rodzaju i cech wywożonego produktu, jak również jego geograficznego miejsca przeznaczenia; w świetle nabytych doświadczeń, należy przewidzieć środki mające na celu zwalczanie nieprawidłowości, w szczególności oszustwa na szkodę budżetu wspólnotowego; należy przewidzieć możliwość odzyskiwania kwot nienależnie wypłaconych, jak również sankcje w celu przestrzegania przez eksporterów reguł wspólnotowych;
- 64) w celu zapewnienia prawidłowego funkcjonowania systemu refundacji wywozowych, sankcje należy stosować bez względu na subiektywny aspekt winy; w niektórych przypadkach właściwe jest jednakże odstępianie od stosowania sankcji, w szczególności w przypadku oczywistego błędu uznanego przez odpowiednie władze, i ustalenie poważniejszych sankcji w przypadku działania umyślnego; środki te są konieczne i muszą być równomierne, dostatecznie zniechęcające i jednolicie stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich;

¹⁸ Dz.U. L 359 z 9.12.1992, str. 13.

- 65) w celu zapewnienia równego traktowania eksporterów w Państwach Członkowskich, w zakresie refundacji wywozowych należy wyraźnie przewidzieć zwrot przez beneficjenta nienależnie wypłaconych kwot z odsetkami oraz określić sposoby płatności; aby lepiej chronić interesy finansowe Wspólnoty, należy przewidzieć w szczególności, że w przypadku przeniesienia prawa do refundacji, zobowiązanie to zostaje rozciągnięte na cesjonariusza; odzyskane kwoty i odsetki, jak również zebrane kwoty z tytułu sankcji muszą być przekazane na rzecz Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), zgodnie z przepisami art. 8 rozporządzenia Rady (EWG) nr 729/70 z dnia 21 kwietnia 1970 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej¹⁹, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 1287/95²⁰;
- 66) w celu zapewnienia jednolitego stosowania w całej Wspólnocie zasady uzasadnionych oczekiwań w ramach odzyskiwania kwot wypłaconych nienależnie, należy ustalić warunki, na jakich można zastosować tę zasadę, bez uszczerbku dla postępowania dotyczącego nieprawidłowo dokonanych wydatków przewidzianych w szczególności w art. 5 i 8 rozporządzenia (EWG) nr 729/70;
- 67) eksporter powinien być odpowiedzialny w szczególności za działania stron trzecich, które mogłyby umożliwić nienależne otrzymanie dokumentów koniecznych dla wypłaty refundacji;
- 68) właściwe komitety zarządzające nie wydały opinii w terminie wyznaczonym przez ich przewodniczących,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

ZAKRES STOSOWANIA I DEFINICJE

Artykuł 1

Bez uszczerbku dla odstępstw przewidzianych w rozporządzeniach Wspólnoty w szczególności w odniesieniu do niektórych produktów, niniejsze rozporządzenie ustanawia wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych, zwanych dalej „refundacjami”, przewidzianych w:

- art. 3 rozporządzenia Rady nr 136/66/EWG²¹ (oleje i tłuszcze),
- art. 17 rozporządzenia Rady (EWG) nr 804/68²² (mleko i przetwory mleczne),
- art. 13 rozporządzenia Rady (EWG) nr 805/68²³ (wołowina i cielęcina),
- art. 13 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2759/75²⁴ (wieprzowina),
- art. 8 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2771/75²⁵ (jaja),
- art. 8 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2777/75²⁶ (drób),
- art. 17 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1785/81²⁷ (cukier, izoglukoza, syrop inulinowy),
- art. 55 i 56 rozporządzenia Rady (EWG) nr 822/87²⁸ (wino),

¹⁹ Dz.U. L 94 z 28.04.1970, str. 13.

²⁰ Dz.U. L 125 z 8.06.1995, str. 1.

²¹ Dz.U. L 172 z 30.09.1996, str. 3025/66.

²² Dz.U. L 148 z 28.06.1968, str. 13.

²³ Dz.U. L 148 z 28.06.1968, str. 24.

²⁴ Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 1.

²⁵ Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 49.

²⁶ Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 77.

²⁷ Dz.U. L 177 z 1.07.1987, str. 1.

²⁸ Dz.U. L 84 z 27.03.1987, str. 1.

- art. 13 rozporządzenia (EWG) nr 1766/92 (zboża),
- art. 13 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3072/95²⁹ (ryż),
- art. 35 rozporządzenia Rady (WE) nr 2200/96³⁰ (owoce i warzywa),
- art. 16, 17 i 18 rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/96³¹ (przetwory owocowe i warzywne).

Artykuł 2

1. Do celów niniejszego rozporządzenia:

- a) - „produkty” oznaczają produkty wymienione w art. 1 oraz towary,
 - „produkty podstawowe” oznaczają produkty przeznaczone do wywozu po przetworzeniu na produkty przetworzone lub na towary; za produkty podstawowe uważa się również towary przeznaczone do wywozu po przetworzeniu,
 - „produkty przetworzone” oznaczają produkty otrzymane z przetworzenia produktów podstawowych i do których stosuje się refundacje wywozowe,
 - „towary” oznaczają towary wymienione w załączniku B do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1222/94³²;
- b) „należności przywozowe” oznaczają należności celne i opłaty o skutku równoważnym oraz inne opłaty przywozowe przewidziane w ramach wspólnej polityki rolnej lub w ramach szczególnych uzgodnień handlowych stosowanych do niektórych towarów będących wynikiem przetworzenia produktów rolnych;
- c) „Państwo Członkowskie wywozu” oznacza Państwo Członkowskie, w którym zostało przyjęte zgłoszenie wywozowe;
- d) „wcześniejsze wyznaczenie refundacji” oznacza wyznaczenie stawki refundacji w dniu złożenia wniosku o pozwolenie na wywóz lub o świadectwo o wcześniejszym wyznaczeniu refundacji, przy czym stawka ta dostosowana jest przez podwyżkę lub kwotę korygującą stosowaną w odniesieniu do refundacji;
- e) „refundacja zróżnicowana” oznacza:
 - ustalenie więcej niż jednej stawki refundacji dla tego samego produktu, w zależności od państwa trzeciego będącego miejscem przeznaczenia, lub
 - ustalenie jednej lub wielu stawek refundacji dla tego samego produktu w zależności od państwa trzeciego będącego miejscem przeznaczenia oraz nieustalenia żadnej stawki refundacji dla jednego lub więcej państw trzecich;
- f) „zróżnicowana część refundacji” oznacza część refundacji, uzyskanej przez odjęcie od całkowitej wypłaconej kwoty stosowanej refundacji wypłaconej lub która ma być wypłacona na podstawie dowodu opuszczenia obszaru celnego Wspólnoty, obliczoną zgodnie z art. 18;
- g) „wywóz” oznacza dokonanie celnych formalności eksportowych, po których następuje wyprowadzenie produktów poza obszar celny Wspólnoty;
- h) „egzemplarz kontrolny T5” oznacza dokument, określony w art. 471-495 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93;
- i) „eksporter” oznacza osobę fizyczną lub prawną, która jest uprawniona do refundacji. W przypadku, gdy

²⁹ Dz.U. L 329 z 30.12.1995, str. 18.

³⁰ Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 1.

³¹ Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 29.

³² Dz.U. L 136 z 31.05.1994, str. 5.

musi lub może zostać użyte pozwolenie na wywóz z wcześniejszym wyznaczeniem refundacji, posiadacz lub, gdzie jest to właściwe, cesjonariusz pozwolenia jest uprawniony do refundacji. Eksporterem dla potrzeb celnych może być inna osoba niż eksporter w rozumieniu niniejszego rozporządzenia, biorąc pod uwagę związki pomiędzy podmiotami gospodarczymi w zakresie prawa prywatnego chyba, że przepisy szczególne przyjęte w ramach niektórych wspólnych organizacji rynków stanowią inaczej;

- j) „zaliczka na poczet refundacji” oznacza kwotę nieprzekraczającą refundacji, wypłacaną od momentu przyjęcia zgłoszenia wywozowego;
- k) „wstępne finansowanie refundacji” oznacza zaliczki na poczet refundacji, w przypadku, gdy towary są przetwarzane lub składowane przed wywozem, na podstawie rozporządzenia (EWG) nr 565/80;
- l) „stawka refundacji określona w drodze przetargu” oznacza kwotę refundacji zaoferowaną przez eksportera i przyjętą w drodze przetargu;
- m) „obszar celny Wspólnoty” oznacza obszary określone w art. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92;
- n) „nomenklatura refundacji” oznacza nomenklaturę produktów rolnych do celów refundacji wywozowych zgodnie z rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 3846/87³³;
- o) „pozwolenie na wywóz” oznacza dokument określony w art. 1 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3719/88³⁴.

2. Do celów niniejszego rozporządzenia, refundacje ustalone w drodze przetargu uznaje się za refundacje wyznaczone wcześniej.

3. W przypadku, gdy zgłoszenie wywozowe zawiera wiele różnych kodów nomenklatury refundacji lub kodów Nomenklatury Scalonej, wpisy odnoszące się do każdego z tych kodów uważa się za odrębne zgłoszenia.

TYTUŁ II

WYWÓZ DO PAŃSTW TRZECICH

ROZDZIAŁ I

Uprawnienie do refundacji

Sekcja 1

Przepisy ogólne

Artykuł 3

Bez uszczerbku dla przepisów art. 18, 20 i 21 niniejszego rozporządzenia oraz art. 4 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 2988/95³⁵, uprawnienie do refundacji nabywa się:

- po opuszczeniu obszaru celnego Wspólnoty, gdy stosuje się jednolitą stawkę refundacji do wszystkich państw trzecich;
- po przywozie do określonego państwa trzeciego, gdy stosuje się do tego państwa trzeciego zróżnicowaną refundację.

Artykuł 4

1. Uprawnienie do refundacji jest uzależnione od przedstawienia pozwolenia na wywóz z wcześniejszym wyznaczeniem refundacji, z wyjątkiem wywozu towarów i międzynarodowej pomocy żywnościowej w

³³ Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1.

³⁴ Dz.U. L 331 z 2.12.1988, str. 1.

³⁵ Dz.U. L 312 z 23.12.1995, str. 1.

rozumieniu art. 10 ust. 4 Porozumienia w sprawie rolnictwa Rundy Urugwajskiej.

Jednakże nie jest wymagane żadne pozwolenie, aby otrzymać refundację:

- w przypadku, gdy kwota refundacji, przypadająca na zgłoszenie wywozowe, nie przekracza 60 EUR,
- w przypadkach objętych art. 6, 36, 40, 44 i 45 oraz art. 46 ust. 1,
- dla dostaw przeznaczonych dla sił zbrojnych Państw Członkowskich stacjonujących w państwach trzecich.

2. Bez względu na ust. 1, pozwolenie na wywóz z wcześniejszym wyznaczeniem refundacji jest również ważne dla wywozu produktu objętego kodem dwunastocyfrowym, innego niż wskazany w polu 16 pozwolenia, jeżeli oba produkty należą:

- do tej samej kategorii, określonej w art. 13a akapit drugi rozporządzenia (EWG) nr 3719/88, lub
- do tej samej grupy produktów, pod warunkiem że taka grupa produktów została określona w tym celu zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 23 rozporządzenia (EWG) nr 1766/92 lub zgodnie z odpowiednimi artykułami innych rozporządzeń regulujących wspólne organizacje rynków.

W przypadkach określonych w akapicie pierwszym, stosuje się następujące warunki:

- jeżeli stawka refundacji, odpowiadająca faktycznemu produktowi, jest równa lub wyższa od stawki stosowanej do produktu wskazanego w polu 16 pozwolenia, stosuje się tę drugą stawkę,
- jeżeli stawka refundacji, odpowiadająca faktycznemu produktowi, jest niższa od stawki stosowanej do produktu wymienionego w polu 16 pozwolenia, refundacja, która ma być wypłacona, jest otrzymywana poprzez zastosowanie stawki odpowiadającej faktycznemu produktowi zmniejszonej, z wyjątkiem przypadku siły wyższej, o 20% różnicy między refundacją odpowiadającą produktowi wskazanemu w polu 16 pozwolenia a refundacją dla faktycznego produktu.

W przypadku, gdy stosuje się przepisy akapitu drugiego tiret drugie i art. 18 ust. 3 lit. b), zmniejszenie refundacji odpowiadającej rzeczywistemu produktowi i faktycznemu miejscu przeznaczenia obliczane na podstawie różnicy między refundacją odpowiadającą produktowi i miejscu przeznaczenia wymienionymi w pozwoleniu a refundacją odpowiadającą faktycznemu produktowi i faktycznemu miejscu przeznaczenia.

W celu zastosowania przepisów niniejszego ustępu, za stawki refundacji, które należy brać pod uwagę, uważa się stawki ważne w dniu złożenia wniosku o pozwolenie. W razie konieczności, stawki te są dostosowywane w dniu przyjęcia zgłoszenia wywozowego lub deklaracji płatności.

3. W przypadku, gdy przepisy ust. 1 lub 2 i art. 51 stosuje się do tej samej operacji wywozowej, kwotę wynikającą z zastosowania ust. 1 lub 2 zmniejsza się o kwotę kary określonej w art. 51.

Artykuł 5

1. „Dzień wywozu” oznacza dzień, w którym organy celne przyjmują zgłoszenie wywozowe stwierdzające, że ma być złożony wniosek o refundację.

2. Data przyjęcia zgłoszenia wywozowego wyznacza:

- a) stosowaną stawkę refundacji, w przypadku gdy refundacja nie została wcześniej wyznaczona;
- b) dostosowania, których należy dokonać w odniesieniu do stawki refundacji, w przypadku gdy została ona wcześniej wyznaczona;
- c) ilość, rodzaj i cechy wywożonego produktu.

3. Każdy inny dokument mający takie same skutki prawne jak przyjęcie zgłoszenia wywozowego, uważa się za równoważny takiemu przyjęciu.

4. Dokument stosowany w wywozie w celu skorzystania z refundacji zawiera wszystkie konieczne informacje do obliczenia refundacji, w szczególności:

a) W odniesieniu do produktów:

- opis, w razie potrzeby uproszczony, produktów zgodnie z nomenklaturą refundacji wywozowych wraz z kodem nomenklatury refundacji oraz, gdy okaże się to konieczne dla obliczenia refundacji, skład danych produktów lub odniesienie do niego,
- masę netto produktów lub, w razie konieczności, ilość wyrażoną w jednostce miary w celu obliczenia refundacji;

b) w przypadku towarów stosuje się przepisy rozporządzenia (WE) nr 1222/94.

5. W chwili przyjęcia zgłoszenia lub dokumentu przewidzianego w ust. 3, produkty objęte są kontrolą celną, zgodnie z art. 4 ust. 13 i 14 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92, aż do momentu opuszczenia przez te produkty obszaru celnego Wspólnoty.

6. Na zasadzie odstępstwa od art. 282 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93, zezwolenie na sporządzenie zgłoszenia wywozowego w uproszczonej formie, może stanowić, że zgłoszenie uproszczone zawiera oszacowanie masy netto produktów wywożonych luzem lub w jednostkach niestandardowych, w przypadku, gdy dokładna ilość może być określona dopiero po zakończeniu załadunku produktów na środek transportu.

Zgłoszenie dodatkowe wskazujące dokładną masę netto musi być złożone po zakończeniu załadunku. Do zgłoszenia musi być dołączona dokumentacja dowodowa potwierdzająca dokładną załadowaną masę netto.

Nie przyznaje się żadnej refundacji dla ilości przekraczającej 110% oszacowanej masy netto. Jeżeli masa faktycznie załadowana będzie niższa niż 90% oszacowanej masy netto, refundacja do faktycznie załadowanej masy netto będzie obniżona o 10% różnicy między refundacją odpowiadającą 90% oszacowanej masy netto a refundacją odpowiadającą faktycznie załadowanej masie.

Za jednostki niestandardowe uważa się żywe zwierzęta, (pół-) tusze i ćwierci.

Bez względu na art. 278 ust. 3 lit. d) rozporządzenia (EWG) nr 2454/93, przepisy niniejszego ustępu stosuje się do produktów umieszczonych w ramach uzgodnień dotyczących wstępnego finansowania, na mocy art. 26 niniejszego rozporządzenia.

7. Każda osoba dokonująca wywozu produktów, w odniesieniu do których ubiega się o przyznanie refundacji jest zobowiązana:

- a) złożyć zgłoszenie wywozowe w urzędzie celnym właściwym ze względu na miejsce załadunku towarów w celu wywozu;
- b) powiadomić ten urząd celny przynajmniej 24 godziny przed rozpoczęciem czynności załadunkowych i określić przewidywany czas trwania załadunku. Właściwe organy celne mogą wyznaczyć inny termin niż 24 godziny.

Właściwy urząd celny może zezwolić na czynności załadunkowe po przyjęciu zgłoszenia wywozowego, przed upływem terminu określonego w lit. b).

Właściwy urząd celny jest upoważniony do przeprowadzenia kontroli bezpośrednich i zidentyfikowania towarów transportowanych do urzędu celnego wyprawdzenia towarów poza obszar celny Wspólnoty.

Jeżeli, z powodów administracyjnych, przepisy akapitu pierwszego nie mogą być stosowane, zgłoszenie wywozowe może być złożone tylko we właściwym urzędzie celnym w danym Państwie Członkowskim i jeżeli kontrola bezpośrednia jest przeprowadzana zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 386/90, okazywane towary muszą być całkowicie rozładowane. Jednakże, towary nie muszą być całkowicie rozładowane, jeżeli właściwe organy mogą przeprowadzić gruntowną kontrolę bezpośrednią.

Artykuł 6

Na zasadzie odstępstwa od przepisów art. 5 ust. 2, jeżeli wywiezione ilości nie przekraczają 5 000 kilogramów produktu na kod nomenklatury refundacji w przypadku sektora zbóż lub 500 kilogramów na kod nomenklatury refundacji lub kod Nomenklatury Scalonej w przypadku innych produktów oraz gdy taki wywóz wiąże się z częstymi wysyłkami, Państwo Członkowskie może zezwolić na przyjęcie ostatniego dnia miesiąca w celu wyznaczenia stosowanej stawki refundacji lub, jeżeli refundacja jest wyznaczana wcześniej, w celu dokonania dostosowań.

W przypadku, gdy refundacja jest wyznaczona wcześniej lub ustalona w drodze przetargu, pozwolenie jest ważne ostatniego dnia miesiąca wywozu.

Eksporterzy uprawnieni do skorzystania z tej opcji nie stosują normalnej procedury w odniesieniu do ilości wymienionych w akapicie pierwszym.

W przypadku Państw Członkowskich nieuczestniczących w unii gospodarczej i walutowej, ostatni dzień miesiąca przyjmuje się do ustalenia kursu wymiany euro na walutę krajową stosowaną do kwoty refundacji.

Artykuł 7

1. Bez uszczerbku dla przepisów art. 14 i 20, wypłata refundacji jest uzależniona od przedstawienia dowodu, że produkty, które obejmuje przyjęte zgłoszenie wywozowe, opuściły obszar celny Wspólnoty w niezmiennym stanie w ciągu sześćdziesięciu dni od przyjęcia zgłoszenia.

Jednakże ilości produktów pobrane jako próbki podczas dokonywania celnych formalności eksportowych a następnie nie zwrócone uważa się za nie odjęte od masy netto produktów, z których były faktycznie pobrane.

2. Do celów niniejszego rozporządzenia, uważa się, że dostawy prowiantu dla platform wiertniczych lub wydobywczych określone w art. 44 ust. 1 lit. a), opuściły obszar celny Wspólnoty.

3. Mrożenie pozostaje bez uszczerbku dla zgodności z przepisami ust. 1.

Stosuje się to również w odniesieniu do przepakowania, pod warunkiem, że takie przepakowanie nie powoduje zmiany podpozycji produktu w nomenklaturze refundacji lub podpozycji towarów w Nomenklaturze Scalonej. Przepakowania można dokonać jedynie po uzyskaniu zezwolenia organów celnych.

W przypadku przepakowania, należy odpowiednio wypełnić egzemplarz kontrolny T5.

Na umieszczanie lub zmianę etykiet można zezwolić na takich samych warunkach jak w przypadku przepakowania na mocy akapitu drugiego i trzeciego.

4. W przypadku, gdy eksporter nie może dotrzymać terminu ustanowionego w ust. 1 z powodu siły wyższej, termin ten, na wniosek eksportera, może zostać przedłużony o taki okres, jaki właściwe władze Państwa Członkowskiego wywozu uznają za konieczny w zaistniałych okolicznościach.

Artykuł 8

Jeżeli przed opuszczeniem obszaru celnego Wspólnoty produkt, który jest objęty przyjętym zgłoszeniem celnym, przekracza terytorium Wspólnoty inne niż terytorium Państwa Członkowskiego wywozu, dowód, że produkt ten opuścił obszar celny Wspólnoty, przedstawia się poprzez okazanie należycie potwierdzonego oryginału egzemplarza kontrolnego T5.

W egzemplarzu kontrolnym wypełnia się pola 33, 103, 104 i, w razie konieczności, pole 105. Dokonuje się właściwego wpisu w polu 104.

Artykuł 9

1. W celu przyznania refundacji w przypadku wywozu drogą morską, stosuje się następujące przepisy szczególnie:

a) W przypadku, gdy egzemplarz kontrolny T5 lub dokument krajowy zaświadcający, że produkt opuścił obszar celny Wspólnoty, został potwierdzony przez właściwe władze, dane produkty nie mogą, za wyjątkiem przypadku siły wyższej, pozostawać dłużej niż 28 dni w celu przeładunku w żadnym innym porcie lub portach znajdujących się w tym samym lub w innym Państwie Członkowskim. Termin ten nie ma zastosowania, w przypadku, gdy dane produkty opuściły ostatni port na obszarze celnym Wspólnoty w pierwotnym terminie 60 dni.

b) Wpłata refundacji jest uzależniona od przedstawienia agencji płatniczej:

- oświadczenia eksportera, że produkty nie mają być przeładowane w innym porcie Wspólnoty,

lub

- dowodu zgodności z przepisami lit. a). Dowód taki składa się w szczególności z dokumentu(-ów) przewozowego(-ych) lub ich kopii, lub fotokopii, obejmujących produkty od momentu opuszczenia pierwszego portu, w którym dokumenty określone w lit. a) zostały potwierdzone, do momentu przybycia do państwa trzeciego, w którym mają być rozładowane.

Oświadczenie określone w tiret pierwszym podlega odpowiednim kontrolom weryfikacyjnym dokonywanym przez agencję płatniczą. W tym celu wymagany jest dowód określony w tiret drugim.

W przypadku wywozu statkiem wykonującym bezpośrednie usługi przewozowe do portu w państwie trzecim, bez zawijania do żadnego innego portu wspólnotowego, Państwa Członkowskie mogą zastosować uproszczoną procedurę do celów tiret pierwszego.

c) Jako alternatywę dla warunków wymienionych w lit. b), Państwo Członkowskie wyprawdzenia może postanowić, aby egzemplarz kontrolny T5 lub dokument krajowy zaświadcający, że produkty opuściły obszar celny Wspólnoty, był potwierdzony jedynie po przedstawieniu dokumentów przewozowych określających miejsce przeznaczenia poza obszarem celnym Wspólnoty.

W takim przypadku, w egzemplarzu kontrolnym T5 pod nagłówkiem „Uwagi” w sekcji „Kontrola użycia i/lub przeznaczenia” lub pod odpowiednim nagłówkiem dokumentu krajowego właściwy organ Państwa Członkowskiego wyprawdzenia dodaje jeden z następujących wpisów:

- Documento de transporte con destino fuera de la CE presentado,

- Transportdokument med destination uden for EF forelagt,

- Beförderungspapier mit Bestimmung außerhalb der EG wurde vorgelegt,

- Υποβαλλόμενο έγγραφο μεταφοράς με προορισμό εκτός ΕΚ

- Transport document showing a destination outside the Community has been presented,

- Document de transport avec destination hors CE présenté,

- Documento di trasporto con destinazione fuori CE presentato,

- Vervoerdocument voor bestemming buiten EG voorgelegd,

- Documento de transporte com destino fora da CE apresentado,

- Kuljetusasiakirja, jossa ilmoitetaan yhteisön tullialueen ulkopuolinen määräpaikka, on esitetty,

- Transportdokument med slutlig destination utanför gemenskapens tullområde har lagts fram.

Zgodność z niniejszą literą sprawdzana jest poprzez odpowiednie kontrole weryfikacyjne przeprowadzane przez agencję płatniczą.

d) W przypadku stwierdzenia, że warunki określone w lit. a) nie zostały spełnione, do celów art. 35 i 50 za

dzień lub dni, o które przekroczony jest termin 28 dni, uważa się dni, o które przekroczony jest termin ustanowiony w art. 7 i 34.

W przypadku przekroczenia zarówno terminu 60 dni ustanowionego w art. 7 ust. 1, jak i terminu 28 dni ustanowionego w lit. a), kwota, o którą ma być obniżona refundacja lub część zabezpieczenia, która ma podlegać przepadkowi, jest równa kwocie należnej obliczonej dla większego przekroczenia terminu.

2. W celu przyznania refundacji w przypadku wywozu transportem drogowym, wodną drogą śródlądową lub koleją, stosuje się następujące przepisy szczególne:

- a) W przypadku, gdy egzemplarz kontrolny T5 lub dokument krajowy zaświadcza, że produkt opuścił obszar celny Wspólnoty został potwierdzony przez właściwe władze, dane produkty nie mogą, za wyjątkiem przypadku siły wyższej, powrócić na ten obszar w innym celu niż procedura tranzytowa i na czas nie dłuższy niż 28 dni. Termin ten nie ma zastosowania, w przypadku, gdy dane produkty ostatecznie opuściły obszar celny Wspólnoty w pierwotnym terminie 60 dni.
- b) Zgodność z lit. a) sprawdzana jest poprzez odpowiednie kontrole wrywkowe przeprowadzane przez agencję płatniczą. W takich przypadkach, wymagane są dokumenty transportowe obejmujące produkty do momentu ich przybycia do państwa trzeciego, w którym dane produkty mają być rozładowane.

W przypadku stwierdzenia, że warunki określone w lit. a) nie zostały spełnione, do celów art. 35 i 50 za dzień lub dni, o które przekroczony jest termin 28 dni, uważa się dni, o które przekroczony jest termin ustanowiony w art. 7 i 34.

W przypadku przekroczenia zarówno terminu 60 dni ustanowionego w art. 7 ust. 1, jak i terminu 28 dni ustanowionego w lit. a), kwota, o którą ma być obniżona refundacja lub część zabezpieczenia mająca podlegać przepadkowi, jest równa kwocie należnej obliczonej dla większego przekroczenia terminu.

3. W celu przyznania refundacji w przypadku wywozu drogą powietrzną stosuje się następujące przepisy szczególne:

- a) Egzemplarz kontrolny T5 lub dokument krajowy potwierdzający, że produkt opuścił obszar celny Wspólnoty może być zatwierdzony przez właściwe władze tylko po okazaniu dokumentu transportowego wskazującego miejsce przeznaczenia poza obszarem celnym Wspólnoty.
- b) W przypadku stwierdzenia, po dokonaniu formalności określonych w lit. a), że produkty pozostają, z wyjątkiem przypadków siły wyższej, dłużej niż 28 dni celu przeładunku w jednym lub większej ilości portów lotniczych na obszarze celnym Wspólnoty, do celów art. 35 i 50 za dzień lub dni, o które przekroczony jest termin 28 dni, uważa się dni, o które przekroczony jest termin ustanowiony w art. 7 i 34.

W przypadku przekroczenia zarówno terminu 60 dni ustanowionego w art. 7 ust. 1, jak i terminu 28 dni ustanowionego w niniejszej literze kwota, o którą ma być obniżona refundacja, lub część zabezpieczenia, która ma podlegać przepadkowi, jest równa kwocie należnej obliczonej dla większego przekroczenia terminu.

- c) Zgodność z niniejszym ustępem sprawdzana jest poprzez odpowiednie kontrole wrywkowe, przeprowadzane przez agencję płatniczą.
- d) Terminu 28 dni ustanowionego w lit. b) nie stosuje się, jeżeli dane produkty ostatecznie opuściły obszar celny Wspólnoty w pierwotnym terminie 60 dni.

Artykuł 10

1. W przypadku, gdy w Państwie Członkowskim wywozu produkt jest objęty jedną z uproszczonych procedur tranzytu wspólnotowego w przewozie koleją lub w wielkich kontenerach, przewidzianych w art. 412-442 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93, w przypadku przewozu do stacji przeznaczenia lub dostawy do odbiorcy poza obszarem celnym Wspólnoty, wypłata refundacji nie jest uzależniona od przedłożenia egzemplarza kontrolnego T5.

2. Do celów ust. 1, właściwy urząd celny zapewni, aby na dostarczonym dokumencie była umieszczona, w celu wypłaty refundacji, następująca adnotacja: „Opuszczenie obszaru celnego Wspólnoty zgodnie z uproszczoną procedurą tranzytu wspólnotowego dla przewozu koleją lub w wielkich kontenerach”.

3. Urząd celny, w którym produkty objęte są procedurą określoną w ust. 1, może nie zezwolić na zmianę umowy przewozu tak, aby przewóz kończył się we Wspólnocie chyba, że ustalono, że:

- jeśli refundacja została wypłacona, taka refundacja została zwrócona,

lub

- właściwe władze podjęły niezbędne działania w celu zapewnienia, aby refundacja nie była wypłacona.

Jednakże, jeżeli refundacja została wypłacona zgodnie z ust. 1 i jeżeli produkt nie opuścił obszaru celnego Wspólnoty w wyznaczonych terminach, właściwy urząd celny informuje o tym agencję odpowiedzialną za wypłatę refundacji i jak najszybciej dostarcza jej wszystkich niezbędnych danych szczegółowych. W takim przypadku refundację uważa się za nienależnie wypłaconą.

4. W przypadku, gdy produkt, będący w obrocie w ramach zewnętrznej procedury tranzytu wspólnotowego lub procedury tranzytu wspólnotowego, jest umieszczony w innym Państwie Członkowskim niż Państwo Członkowskie wywozu, zgodnie z procedurą przewidzianą w ust. 1, aby być przywiezionym do stacji przeznaczenia lub być dostarczonym do odbiorcy poza obszarem celnym Wspólnoty, urząd celny, w którym produkt jest objęty wyżej wspomnianą procedurą umieszcza na odwrocie oryginału egzemplarza kontrolnego T5 w sekcji „Kontrola użycia i/lub miejsca przeznaczenia” pod nagłówkiem „Uwagi” jeden z następujących wpisów:

- Salida del territorio aduanero de la Comunidad bajo el régimen de tránsito comunitario simplificado por ferrocarril o en grandes contenedores:

- Documento de transporte:

tipo:

número:

- Fecha de aceptación para el transporte por parte de la administración ferroviaria o de la empresa de transportes de que se trate:

- Udgang af Fællesskabets toldområde i henhold til ordningen for den forenkede procedure for fællesskabsforsendelse med jernbane / store containers:

- Transportdocument:

type:

nummer:

- Dato for overtagelse ved jernbane eller ved det pågældende transportfirma:

- Ausgang aus dem Zollgebiet der Gemeinschaft im Rahmen des vereinfachten gemeinschaftlichen Versandverfahrens mit der Eisenbahn oder in Großbehältern:

- Beförderungspapier:

Art:

Nummer:

- Zeitpunkt der Annahme zur Beförderung durch die Eisenbahnverwaltung oder das betreffende Beförderungsunternehmen:

- Εξοδος από το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας υπό το απλοποιημένο καθεστώς της κοινοτικής διαμετακόμισης με οδηρόδρομο ή μεγάλα εμπορευματοκιβώα:
 - Εγγραφο μεταφοράς:
 - τύπος:
 - αριθμός:
 - Ημερομηνία αποδοχής για μεταφορά από οδηροδρομική αρχή ή την ενδιαφερόμενη εταιρεία μεταφοράς:
- Exit from the customs territory of the Community under the simplified Community transit procedure for carriage by rail or large containers:
 - Transport document:
 - type:
 - number:
 - Date of acceptance for carriage by the railway authorities or the transport undertaking concerned: .
- Sorte du territoire douanier de la Communauté sous le régime du transit communautaire simplifié par chemin de fer ou par grands conteneurs:
 - Document de transport:
 - espèce:
 - numéro:
 - Date d'acceptation pour le transport par l'administration des chemins de fer ou par l'entreprise de transports concernée:
- Uscita dal territorio doganale della Comunità in regime di transito comunitario semplificato per ferrovia o grandi contenitori:
 - Documento di trasporto:
 - tipo:
 - numero:
 - Data di accettazione il trasporto da parte delle ferrovie o dell'impresa di trasporto interessata:
- Uitgang uit het douanegebied van de Gemeenschap de regeling vereenvoudigd communautair douanevervoer per spoor of in grote containers:
 - Varvoerdocument:
 - type:
 - nummer:
 - Datum van aanneming ten vervoer door de betrokken spoorwegadministratie of de betrokken vervoeronderneming:
- Saída do território aduaneiro da Comunidade ao abrigo do regime do trânsito comunitário simplificado

por caminho – de - ferro ou em grandes contentores:

- Documento de transporte:
tipo:
número:
- Data de aceitação para o transporte pela administração dos carninhos – de - ferro ou pela empresa de transporte interessada:
- Viety yhteisön tullialueelta yksinkertaistetussa yhteisön passitusmenettelyssä rautateitse tai suurissa konteissa
 - Kuljetusasiakirja:
tyyppi:
numero:
 - Päivä, jona rautatieviranomainen tai asianomainen kuljetusyritys hyväksyi kuljettavaksi:
- Utförsel från gemenskapens tullområde enligt det förenklade transiteringsförfarandet för järnvägstransporter eller transporter i stora containrar:
 - Transportdokument:
typ:
nummer:
 - Mottagningsdag för befordran hos järnvägsföretaget eller det berörda transportföretaget:

W przypadku zmiany umowy przewozu w taki sposób, aby przewóz kończył się we Wspólnocie, przepisy ust. 3 stosuje się *mutatis mutandis*.

5. W przypadku, gdy produkt jest przejęty przez koleje w Państwie Członkowskim wywozu lub innym Państwie Członkowskim i znajduje się w obrocie zgodnie z procedurą zewnętrznego tranzytu wspólnotowego lub wspólnej procedury tranzytowej, w ramach umowy przewozu kombinowanym transportem drogowo - kolejowym, w celu przewiezienia koleją do miejsca przeznaczenia znajdującego się na zewnątrz obszaru celnego Wspólnoty, urząd celny właściwy dla terminalu kolejowego lub urząd celny najbliższy terminalowi kolejowemu, w którym produkt został przejęty przez kolej, umieszcza, na odwrocie oryginału egzemplarza kontrolnego T5, w polu „Kontrola użycia i/lub przeznaczenia” pod nagłówkiem „Uwagi”, jeden z następujących wpisów:

- Salida del territorio aduanero de la Comunidad por ferrocarril en transporte combinado por ferrocarril carretera:
 - Documento de transporte:
tipo:
número:
 - Fecha de aceptación del transporte por parte de la administración ferroviaria:
- Udgang af Fællesskabets toldområde ad jernbane ved kombineret jernbane- / landevejstransport:
 - Transportdocument:

- type:
 - nummer:
- Dato for overtagelse ved jernbane:
- Ausgang aus dem Zollgebiet der Gemeinschaft mit der Eisenbahn zur Beförderung im kombinierten Straßen- und Schienenverkehr:
 - Beförderungspapier:
 - Art:
 - Nummer:
 - Zeitpunkt der Annahme zur Beförderung durch die Eisenbahnverwaltung:
- Εξοδος από το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας οιδηρόδρομικώς με συνδυασμένη μεταφορα οιδηροδρομικώς-οδικώς:
 - Εγγραφο μεταφοράς:
 - είδος:
 - αριθμός:
 - Ημερομηνία αποδοχής για τη μεταφορά από τη διοίκηση των οιδηροδρόμων:
- Exit from the customs territory of the Community by rail under combined transport by road and by rail:
 - Transport document:
 - type:
 - number:
 - Date of acceptance for carriage by the railway authorities:
- Sorte du territoire douanier de la Communauté par chemin de fer, en transport combiné rail - route:
 - Document de transport:
 - espèce:
 - numéro:
 - Date d'acceptation pour le transport par l'administration des chemins de fer:
- Uscita dal territorio doganale della Comunità per ferrovia nell'ambito di un trasporto combinato strada-ferrovia:
 - Documento di trasporto:
 - tipo:
 - numero:
 - Data di accettazione del trasporto da parte dell'amministrazione delle ferrovie:
- Uitgang uit het douanegebied van de Gemeenschap per spoor, bij gecombineerd rail - wegvervoer:

- Varvoerdokument:
type:
nummer:
- Datum van aanneming ten vervoer door de spoor - wegadministratie:
- Saída do território aduaneiro da Comunidade por caminho – de - ferro, em transporte combinado rodo - ferroviário:
- Documento de transporte:
tipo:
número:
- Data de aceitação do transporte pela administração dos caminhos – de - ferro:
- Viety yhteisön tullialueelta rautateitse yhdistetyssä rautatie- ja maantiekuljetuksessa:
- Kuljetusasiakirja:
tyyppi:
numero:
- Päivä, jona rautatieviranomaisen hyväksyi kuljetet - tavaksi:
- Utförsel från gemenskapens tullområde på järnväg vid kombinerad järnvägs- och landsvägstransport:
- Transportdokument:
typ:
nummer:
- Mottagningsdag för befordran hos järnvägsföretaget:

Umowa przewozu w kombinowanym transporcie drogowo - kolejowym, która jest zmieniona w taki sposób, aby transport kończył się we Wspólnocie zamiast na zewnątrz Wspólnoty, nie może być wykonana przez kolej bez wcześniejszego upoważnienia urzędu wyjazdu, w takich przypadkach ust. 3 stosuje się *mutatis mutandis*.

Artykuł 11

1. Refundacje przyznaje się tylko do produktów, które niezależnie od sytuacji celnej dotyczącej opakowań:
 - są pochodzenia wspólnotowego i znajdują się w swobodnym obrocie we Wspólnocie, lub
 - znajdują się w swobodnym obrocie we Wspólnocie, lub
 - znajdują się w swobodnym obrocie we Wspólnocie, przy czym refundacja jest ograniczona do opłaty przywózowej pobranej w czasie przywozu.

Przepisy prawa w sprawie wspólnej organizacji rynku danego produktu określają warunki mające zastosowanie do danego produktu z uwzględnieniem przepisów akapitu pierwszego.

2. W przypadku, gdy przyznanie refundacji jest uzależnione od warunku, że produkt jest pochodzenia

wspólnotowego, eksporter deklaruje pochodzenie określone w akapicie drugim i trzecim, zgodnie z obowiązującymi regulami wspólnotowymi.

W celu przyznania refundacji, produkty są pochodzenia wspólnotowego, jeżeli zostały całkowicie uzyskane we Wspólnocie lub, gdy zostały poddane ostatniemu istotnemu przetworzeniu lub istotnej obróbce we Wspólnocie, zgodnie z przepisami art. 23 lub 24 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.

Bez uszczerbku dla przepisów ust. 5, nie kwalifikują się do przyznania refundacji produkty uzyskane z:

- materiałów pochodzących ze Wspólnoty, oraz
 - materiałów rolnych objętych rozporządzeniami określonymi w art. 1, które są przywożone z państw trzecich i które nie zostały poddane istotnemu przetworzeniu we Wspólnocie.
3. Do celów art. 17 ust. 12 rozporządzenia (EWG) nr 1785/81, eksporterzy deklarują, że cukier spełnia jeden z warunków ustanowionych tym rozporządzeniem i określają ten warunek.
4. Deklaracje na mocy ust. 2 i 3 są sprawdzane w ten sam sposób jak inne informacje zawarte w zgłoszeniu wywozowym.
5. W przypadku, gdy wywożone są produkty złożone, kwalifikujące się do refundacji w odniesieniu do jednego lub kilku ich składników, refundacja do tych składników uzależniona jest od zgodności składnika lub składników z warunkiem określonym w ust. 1.

Refundacje przyznaje się również, gdy składnik lub składniki, w odniesieniu do których wnosi się o refundację, znajdowały się w jednej z sytuacji określonych w ust. 1 i nie znajdują się już w wolnym obrocie wyłącznie ze względu na zawarcie ich w innych produktach.

6. Do celów ust. 5, refundacje do następujących produktów uważa się za refundacje określone na podstawie składnika:

- produkty podstawowe z sektorów zbóż, jaj, ryżu, cukru, mleka i przetworów mlecznych, wywożone w postaci towarów określonych w załączniku B do rozporządzenia (WE) nr 1222/94,
- cukier biały i cukier surowy objęte kodem CN 1701, glukoza i syrop glukozowy objęte kodami CN 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50, izogluchoza objęta kodami CN 1702 30 10, 1702 40 10, 1702 60 10 i 1702 90 30 oraz syropy z buraka cukrowego i trzciny cukrowej objęte kodami CN 1702 60 95 i 1702 90 99, użyte w produktach wymienionych w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2201/96,
- mleko i przetwory mleczne oraz cukier, wywożone w postaci produktów objętych kodami CN 0402 10 91 do 99, 0402 29, 0402 99, 0403 10 31 do 39, 0403 90 31 do 39, 0403 90 61 do 69, 0404 10 26 do 38, 0404 10 72 do 84 i 0404 90 81 do 89, jak również wywożone w postaci produktów objętych kodem CN 0406 30, które nie znajdują się w żadnej z sytuacji określonych w art. 9 ust. 2 Traktatu,
- zboża wywożone w postaci produktów objętych kodami CN 2309 10 11 do 70, 2309 90 31 do 70 i wymienione w załączniku A do rozporządzenia (EWG) nr 1766/92,
- mleko i przetwory mleczne objęte kodami CN 2309 10 11 do 70, 2309 90 31 do 70 i wymienione w art. 1 rozporządzenia (EWG) nr 804/68.

Artykuł 12

1. Stawka refundacji stosowana do mieszanek objętych działami 2, 10 i 11 Nomenklatury Scalonej jest stawką stosowaną:

- a) w przypadku mieszanek, których jeden ze składników wynosi przynajmniej 90% wagi, do tego składnika;
- b) w przypadku innych mieszanek, do składnika, do którego stosuje się najniższą stawkę refundacji. W przypadku, gdy jeden lub więcej składników nie kwalifikuje się do refundacji, nie wypłaca się żadnej

refundacji w odniesieniu do takich mieszanek.

2. Do celów obliczenia refundacji stosowanych do towarów w zestawach i towarów złożonych, każdy składnik uważa się za odrębny produkt.

3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do mieszanek, towarów w zestawach i towarów złożonych, dla których ustanowione są specjalne zasady obliczania.

Artykuł 13

Przepisy dotyczące wcześniejszego wyznaczenia refundacji i dostosowań, które muszą być dokonane w stosunku do nich, stosuje się jedynie do produktów, dla których określona jest stawka refundacji równa zero lub większa niż zero.

Sekcja 2

Refundacje zróżnicowane

Artykuł 14

1. W przypadku, gdy stawka refundacji jest zróżnicowana w zależności od miejsca przeznaczenia, wypłata refundacji jest uzależniona od warunków dodatkowych ustanowionych na mocy art. 15 i 16.

2. W przypadku, gdy jednolitą stawkę refundacji stosuje się w odniesieniu do wszystkich miejsc przeznaczenia w dniu wcześniejszego wyznaczenia refundacji i gdy wyznaczone jest obowiązkowe miejsce przeznaczenia, refundację uważa się za zróżnicowaną w zależności od miejsca przeznaczenia, jeżeli stawka stosowana w dniu przyjęcia zgłoszenia wywozowego jest niższa od stawki wyznaczonej wcześniej, dostosowanej, gdzie jest to właściwe, do dnia takiego przyjęcia.

Artykuł 15

1. Produkty zostają przewiezione w niezmienionym stanie do państwa trzeciego lub jednego z państw trzecich, do których stosuje się refundacje, w terminie 12 miesięcy od przyjęcia zgłoszenia wywozowego; jednakże, można przedłużyć ten termin zgodnie z art. 49.

2. Produkty uważa się za przywiezione w stanie niezmienionym, jeżeli nie ma żadnego dowodu, że zostały w jakikolwiek sposób przetworzone.

Jednakże:

- Czynności, określone w art. 29 ust. 4, mające na celu zapewnienie konserwacji produktów mogą być wykonywane przed przywozem i pozostają bez uszczerbku dla zgodności z przepisami ust. 1,

- produkty przetworzone przed przywozem uważa się za przywiezione w stanie niezmienionym, pod warunkiem że przetwarzanie jest dokonywane w państwie trzecim, do którego przywożone są wszystkie produkty powstałe z tego przetworzenia.

3. Produkt uważa się za przywieziony, jeżeli formalności celne, w szczególności te, które dotyczą pobrania należności przywozowych w państwie trzecim, zostały dokonane.

4. Zróżnicowana część refundacji jest płatna w zależności od masy produktów, które podlegały formalnościom celnym przy przywozie w państwie trzecim; jednakże nie bierze się pod uwagę różnic w masie, które mogły powstać podczas transportu z przyczyn naturalnych i które zostały stwierdzone przez właściwe władze lub z powodu pobrania próbek zgodnie z przepisami art. 7 ust. 1 akapit drugi.

Artykuł 16

1. Dowód dokonania przywozowych formalności celnych jest przedstawiany zgodnie z wyborem eksportera w postaci jednego z następujących dokumentów:

- a) dokumentu celnego lub jego kopii, lub fotokopii; zgodność takiej kopii lub fotokopii z oryginałem zostaje poświadczona przez organ, który zatwierdził oryginał dokumentu bądź przez oficjalne służby danego państwa trzeciego, bądź przez oficjalne służby jednego z Państw Członkowskich w danym państwie trzecim, bądź przez organ zobowiązany do wypłaty refundacji;
- b) świadectwa rozładunku i przywozu sporządzone przez spółkę wyspecjalizowaną w płaszczyźnie międzynarodowej w dziedzinie kontroli i nadzoru zatwierdzoną przez Państwo Członkowskie zgodnie z minimalnymi wymaganiami określonymi w ust. 5. Data i numer przywozowego dokumentu celnego muszą być umieszczone w danym świadectwie.

2. W przypadku, gdy eksporter nie może otrzymać dokumentu wybranego zgodnie z ust. 1 lit. a) lub b), nawet po zastosowaniu odpowiednich środków lub w przypadku zaistnienia wątpliwości, co do autentyczności przedstawionego dokumentu, dowód dokonania przywozowych formalności celnych może być uznany poprzez przedłożenie jednego lub kilku z następujących dokumentów:

- a) kopia dokumentu rozładunku wydana lub poświadczona w państwie trzecim, dla którego refundacja jest wypłacana;
- b) świadectwo rozładunku wydane przez urzędową agencję jednego z Państw Członkowskich ustanowioną w kraju przeznaczenia lub właściwą dla kraju przeznaczenia, zaświadczające dodatkowo, że produkt opuścił miejsce rozładunku lub przynajmniej, że, według jej wiedzy, produkt nie został następnie załadowany w celu ponownego wywozu;
- c) świadectwo rozładunku wydane przez spółkę wyspecjalizowaną w płaszczyźnie międzynarodowej w dziedzinie kontroli i nadzoru zatwierdzoną przez Państwo Członkowskie zgodnie z minimalnymi wymaganiami określonymi w ust. 5, potwierdzające dodatkowo, że produkt opuścił miejsce rozładunku lub przynajmniej, że, według jej wiedzy, produkt nie stanowił przedmiotu kolejnego załadunku w celu ponownego wywozu;
- d) dokument bankowy, wydany przez zatwierdzonych pośredników prowadzących działalność na terytorium Wspólnoty, zaświadczający, w odniesieniu do państw trzecich wymienionych w załączniku II, że płatność za dany wywóz została zapisana na dobro rachunku eksportera;
- e) świadectwo przyjęcia dostawy wystawione przez urząd danego państwa trzeciego w przypadku zakupu przez ten kraj lub przez urząd tego kraju, lub w przypadku gdy towary stanowią pomoc żywnościową;
- f) zaświadczenie przyjęcia dostawy wystawione bądź przez organizację międzynarodową, bądź przez organizację mającą na celu działalność humanitarną zatwierdzoną przez Państwo Członkowskie wywozu, w przypadku gdy towary stanowią pomoc żywnościową;
- g) zaświadczenie przyjęcia dostawy wydane przez organ państwa trzeciego, którego zaproszenia do składania ofert przetargowych mogą być przyjęte na mocy art. 44 rozporządzenia (EWG) nr 3719/88, w przypadku zakupu dokonanego przez ten organ.

3. Eksporterzy są zobowiązani do przedstawienia w każdym przypadku kopii lub fotokopii dokumentów przewozowych.

4. Komisja może, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38 rozporządzenia nr136/66/EWG i odpowiednich artykułach innych rozporządzeń w sprawie wspólnej organizacji rynków, przewidzieć, w niektórych szczególnych przypadkach, które mają być ustalone, że dowód przywozu określony w ust. 1 i 2 przedstawia się w postaci szczególnego dokumentu lub w jakikolwiek inny sposób.

5. Minimalne wymagania zatwierdzenia spółek wyspecjalizowanych w płaszczyźnie międzynarodowej w dziedzinie kontroli i nadzoru są następujące:

- a) Spółki kontroli i nadzoru są zatwierdzane na ich wniosek przez właściwe władze Państw Członkowskich na okres trzech lat. Zatwierdzenie jest ważne dla wszystkich Państw Członkowskich.
- b) Po przedstawieniu podstawowych i drugorzędnych dowodów określonych w ust. 1 lit. b) i ust. 2 lit. c), spółki kontroli i nadzoru przeprowadzają wszystkie kontrole konieczne do określenia rodzaju, cech i

ilości produktów wymienionych w świadectwie. Dla każdego wydanego świadectwa należy stworzyć akta, w których będą opisane wszystkie czynności kontrolne. Kontrole muszą być wykonywane na miejscu i w chwili przywozu, oprócz wyjątkowych i należycie uzasadnionych przypadków.

- c) Spółki kontroli i nadzoru, określone w ust. 1 lit. b) i w ust. 2 lit. c) muszą być niezależne od stron zaangażowanych w transakcję podlegającą kontroli. W szczególności żadna spółka kontroli i nadzoru przeprowadzająca kontrolę danej transakcji handlowej ani żaden oddział należący do tej samej grupy finansowej nie może uczestniczyć w czynności jako eksporter, agent celny, przewoźnik, odbiorca, właściciel magazynu lub ktokolwiek inny, jeżeli powoduje konflikt interesów.
- d) Bez uszczerbku dla przepisów art. 8 rozporządzenia (EWG) nr 729/70 i art. 3 rozporządzenia Rady (EWG) nr 4045/89³⁶, Państwa Członkowskie sprawują kontrolę nad działalnością agencji kontroli i nadzoru w regularnych odstępach czasu lub, gdy istnieje uzasadniona wątpliwość odnośnie do przestrzegania przez nie warunków zatwierdzenia.
- e) Państwa Członkowskie wycofują zatwierdzenie, całkowicie lub częściowo, w przypadku stwierdzenia, że spółka kontroli i nadzoru nie daje już gwarancji zgodności z zasadami regulującymi zatwierdzenie.

Dane Państwo Członkowskie niezwłocznie informuje inne Państwa Członkowskie i Komisję o wycofaniu zatwierdzenia. Informacja ta jest przedmiotem wymiany poglądów we wszystkich właściwych komitetach zarządzających.

Wycofanie zezwolenia jest ważne dla wszystkich Państw Członkowskich.

Artykuł 17

Państwa Członkowskie mogą zwolnić eksporterów z obowiązku przedstawienia innych dowodów niż dokument przewozowy, wymagany na mocy art. 16, w przypadku operacji wywozowych dających właściwe gwarancje przybycia na miejsce przeznaczenia produktów będących przedmiotem zgłoszenia wywozowego i uprawniających do refundacji, której zmienny składnik nie przekracza:

- a) 1 200 EUR w przypadku produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. c) rozporządzenia nr 136/66/EWG;
- b) 1 200 EUR w przypadku produktów innych niż określone w lit. a), jeżeli państwo trzecie lub terytorium miejsca przeznaczenia jest wymienione w załączniku IV;
- c) 6 000 EUR w przypadku produktów innych niż określone w lit. a), jeżeli państwo trzecie lub terytorium miejsca przeznaczenia nie jest wymienione w załączniku IV.

Artykuł 18

1. Na zasadzie odstępstwa od przepisów art. 14 i bez uszczerbku dla przepisów art. 20, część refundacji jest wypłacana na wniosek eksportera, gdy tylko został przedstawiony dowód, że produkt opuścił obszar celny Wspólnoty.

2. Część refundacji określoną w ust. 1 oblicza się przy użyciu najniższej stawki refundacji obniżonej o 20% różnicy między stawką wyznaczoną wcześniej a stawką najniższą, przy czym zaniechanie ustalenia stawki uważa się za stawkę najniższą.

W przypadku, gdy kwota do wypłacenia nie przewyższa 2 000 EUR, Państwo Członkowskie może odroczyć płatność tej kwoty, aż do momentu wypłaty całości refundacji, z wyjątkiem przypadku, gdy eksporter oświadcza, że nie wystąpi z wnioskiem o wypłatę następnej kwoty za dany wywóz.

3. W przypadku, gdy miejsce przeznaczenia wskazane w polu 7 wydanego pozwolenia z wcześniejszym wyznaczeniem refundacji nie jest przestrzegane:

- a) jeżeli stawka refundacji odpowiadająca faktycznemu miejscu przeznaczenia jest równa lub wyższa od stawki refundacji dla miejsca przeznaczenia wskazanego w polu 7, stosuje się tę ostatnią;

³⁶ Dz.U. L 388 z 30.12.1989, str. 18.

- b) jeżeli stawka refundacji odpowiadająca faktycznemu miejscu przeznaczenia jest niższa od stawki refundacji dla miejsca przeznaczenia wskazanego w polu 7, wypłaca się refundację:
- wynikającą z zastosowania stawki odpowiadającej faktycznemu miejscu przeznaczenia,
 - obniżoną, za wyjątkiem przypadku siły wyższej, o 20% różnicy między refundacją dla miejsca przeznaczenia wskazanego w polu 7 a refundacją dla faktycznego miejsca przeznaczenia.

Do celów niniejszego artykułu, pod uwagę bierze się stawki refundacji obowiązujące w dniu, w którym został złożony wniosek o wydanie pozwolenia. Stawki te wyrównywane są, gdzie jest to stosowne, w dniu przyjęcia zgłoszenia wywozowego lub deklaracji płatności.

W przypadku, gdy przepisy akapitu pierwszego i drugiego niniejszego ustępu i art. 51 stosuje się do tej samej operacji wywozowej, kwota wynikająca z akapitu pierwszego jest zmniejszona o karę przewidzianą w art. 51.

4. W przypadku, gdy stawka refundacji została ustalona w drodze przetargu i gdy stosowny kontrakt stanowi o obowiązkowym miejscu przeznaczenia, żadne okresowe ustalenie refundacji lub fakt, że żadna taka opłata nie jest ustalona dla tego obowiązkowego miejsca przeznaczenia w dniu złożenia wniosku o pozwolenie lub w dniu przyjęcia zgłoszenia wywozowego, nie będzie brane pod uwagę do celów wyznaczenia najniższej stawki refundacji.

Artykuł 19

1. Przepisy ust. 2-5 stosuje się w przypadku, gdy produkt jest wywieziony na podstawie pozwolenia na wywóz lub świadectwa o wcześniejszym wyznaczeniu refundacji z klauzulą obowiązkowego miejsca przeznaczenia.

2. W przypadku, gdy produkt nie dotarł do obowiązkowego miejsca przeznaczenia, wypłacona będzie tylko część refundacji wynikająca ze stosowania art. 18 ust. 2.

3. W przypadku, gdy produkt na skutek działania siły wyższej jest dostarczony do innego miejsca przeznaczenia niż to, dla którego wystawiono pozwolenie, refundacja jest wypłacana na wniosek eksportera, jeżeli przedstawi on dowód działania siły wyższej i dowód przybycia produktu do miejsca przeznaczenia; dowód przybycia do miejsca przeznaczenia jest przedstawiany zgodnie z przepisami art. 15 i 16.

4. W przypadku, gdy stosuje się ust. 3, stosowana refundacja jest równa refundacji ustalonej dla faktycznego miejsca przeznaczenia, bez możliwości uzyskania kwoty wyższej od kwoty refundacji stosowanej do miejsca przeznaczenia wskazanego w polu 7 pozwolenia wydanego z wcześniej wyznaczoną refundacją.

Stawki refundacji podlegają dostosowaniu, gdzie jest to stosowne, w dniu przyjęcia zgłoszenia wywozowego lub deklaracji płatności.

5. Aby kwalifikować się do wcześniej wyznaczonej refundacji, w przypadku, gdy produkt jest wywożony na podstawie pozwolenia wydanego na podstawie art. 44 rozporządzenia (EWG) nr 3719/88 oraz gdy refundacja jest zróżnicowana w zależności od miejsca przeznaczenia, eksporter musi przedstawić, oprócz dowodów określonych w art. 16, dowód, że produkt został dostarczony do państwa trzeciego przywozu organowi określonemu w zaproszeniu do składania ofert, do którego odnosi się zezwolenie.

Sekcja 3

Szczególne środki ochrony interesów finansowych Wspólnoty

Artykuł 20

1. W przypadku, gdy:

a) istnieją poważne wątpliwości dotyczące faktycznego miejsca przeznaczenia produktu;

lub

- b) istnieje podejrzenie, że produkt może zostać ponownie przywieziony do Wspólnoty z powodu różnicy między kwotą refundacji w odniesieniu do wywożonego produktu a kwotą niepreferencyjnej należności przywózowej, stosowanej do identycznego produktu w dniu przyjęcia zgłoszenia wywozowego,

lub

- c) istnieją konkretne podejrzenia, że produkt będzie ponownie przywieziony do Wspólnoty w niezmienionym stanie lub po przetworzeniu w państwie trzecim, bez opłat celnych lub po obniżonej stawce należności przywózowych;

jednolita stawka refundacji lub część refundacji określona w art. 18 ust. 2 zostaje wypłacona tylko wtedy, gdy produkt opuścił obszar celny Wspólnoty zgodnie z przepisami art. 7, oraz

- (i) w przypadku refundacji niezróżnicowanej, produkt został przywieziony do państwa trzeciego w ciągu dwunastu miesięcy od daty przyjęcia zgłoszenia wywozowego lub był poddany istotnemu przetworzeniu lub istotnej obróbce w tym terminie, w rozumieniu art. 24 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92;
- (ii) w przypadku refundacji zróżnicowanej w zależności od miejsca przeznaczenia, produkt został przywieziony w niezmienionym stanie w terminie dwunastu miesięcy od dnia przyjęcia zgłoszenia wywozowego w określonym państwie trzecim.

Przepisy art. 15 i 16 stosuje się do przywozu do państw trzecich,.

Ponadto właściwe władze Państw Członkowskich mogą wymagać okazania dodatkowych dowodów, dotyczących wszystkich refundacji, potwierdzających, że produkt został faktycznie wprowadzony do obrotu w państwie trzecim przywozu lub został poddany istotnemu przetworzeniu lub istotnej obróbce w rozumieniu art. 24 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.

Dodatkowe terminy mogą zostać przyznane na warunkach przewidzianych w art. 49.

2. Państwa Członkowskie stosują przepisy ust. 1 z własnej inicjatywy a także na żądanie Komisji.

Przepisy dotyczące przypadku określonego w ust. 1 lit. b) nie mają zastosowania, jeżeli konkretne okoliczności danej transakcji, biorąc w szczególności pod uwagę koszty transportu, prawdopodobnie wykluczają ryzyko ponownego przywozu. Ponadto Państwa Członkowskie mogą nie stosować tych przepisów, jeżeli kwota refundacji jest równa lub niższa od 500 EUR dla danego zgłoszenia wywozowego.

3. W przypadku, gdy stosuje się ust. 1, a produkt, po opuszczeniu obszaru celnego Wspólnoty, zaginął w tranzycie w wyniku działania siły wyższej:

- w przypadku refundacji niezróżnicowanej wypłaca się całkowitą kwotę refundacji,
- w przypadku refundacji zróżnicowanej, wypłaca się część refundacji określoną zgodnie z art. 18.

4. Przepisy ust. 1 stosuje się przed wypłaceniem refundacji.

Jednakże refundacja jest uważana za nienależną i musi zostać zwrócona, jeżeli właściwe władze stwierdzą, nawet po wypłaceniu refundacji:

- a) że produkt został zniszczony lub uszkodzony przed wprowadzeniem do obrotu w państwie trzecim lub przed poddaniem go w państwie trzecim istotnej obróbce lub istotnemu przetworzeniu w rozumieniu art. 24 rozporządzenia (EWG) nr 2923/92, chyba że eksporter może wykazać, zgodnie z wymogami właściwych organów, że wywóz został dokonany w takich warunkach ekonomicznych, że produkt mógł być należycie wprowadzony do obrotu w państwie trzecim, bez uszczerbku dla przepisów art. 21 ust. 2 akapit drugi;
- b) że produkt objęty został w państwie trzecim procedurą zawieszenia ceł, 12 miesięcy od dnia wywozu ze Wspólnoty, bez poddania go w państwie trzecim jakiegokolwiek istotnej obróbce lub istotnemu

przetworzeniu w rozumieniu art. 24 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 i wywóz ten nie został dokonany w ramach normalnej transakcji handlowej;

- c) że wywieziony produkt został ponownie przywieziony do Wspólnoty nie będąc uprzednio poddany istotnej obróbce lub przetworzeniu w rozumieniu art. 24 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92, niepreferencyjna stawka celna w przywozie jest niższa od przyznanej refundacji, a wywóz nie był dokonany w ramach normalnej transakcji handlowej;
- d) że produkty wymienione w załączniku V są ponownie przywiezione do Wspólnoty:
 - po uprzedniej obróbce lub przetworzeniu w państwie trzecim bez osiągnięcia poziomu przetworzenia przewidzianego w art. 24 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92, oraz
 - stosuje się do nich obniżoną lub zerową stawkę celną w przywozie raczej niż stawkę niepreferencyjną.

Państwa Członkowskie powiadamiają bezzwłocznie Komisję, jeżeli stwierdzą, że produkty inne niż wymienione w załączniku V mogą spowodować zakłócenia w handlu.

Przepisów lit. c) i d) nie stosuje się, w przypadku, gdy stosuje się przepisy tytułu VI rozdział 2 („Towary powracające”) rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 lub, gdy produkty zostały ponownie przywiezione dwa lata po dniu dokonania wywozu.

Przepisów art. 51 nie stosuje się do przypadków określonych w lit. b), c) i d).

Sekcja 4

Przypadki nieprzyznania refundacji

Artykuł 21

1. Nie przyznaje się żadnej refundacji do produktów, których jakość handlowa nie jest solidna i właściwa w dniu przyjęcia zgłoszenia wywozowego.

Produkty odpowiadają wymogowi ustanowionemu w akapicie pierwszym, jeżeli mogą być wprowadzone do obrotu na obszarze Wspólnoty w normalnych warunkach i zgodnie z opisem znajdującym się we wniosku o przyznanie refundacji oraz, jeżeli produkty te są przeznaczone do spożycia przez ludzi, ich użycie w tym celu nie jest wykluczone lub istotnie ograniczone z powodu ich cech charakterystycznych albo ich stanu.

Zgodność produktów z wymogami ustanowionymi w akapicie pierwszym bada się zgodnie z normami lub praktykami obowiązującymi we Wspólnocie.

Jednakże refundacje przyznaje się również, jeżeli w kraju przeznaczenia, wywożone produkty podlegają szczególnym obowiązkowym warunkom, w szczególności warunkom sanitarnym lub zdrowia, które nie odpowiadają normom lub praktykom obowiązującym we Wspólnocie. Obowiązkiem eksportera jest wykazanie, na żądanie właściwych władz, że produkty spełniają powyższe obowiązkowe wymogi w kraju przeznaczenia.

Ponadto, odnośnie do niektórych produktów mogą być przyjęte przepisy szczególne.

2. W przypadku, gdy jakość handlowa produktu, który opuścił obszar celny Wspólnoty, była solidna i właściwa, korzysta on z uprawnienia do części refundacji obliczonej zgodnie z art. 18 ust. 2, z wyjątkiem przypadku, gdy stosuje się art. 20. Jednakże, traci on to uprawnienie, jeżeli istnieją dowody, że:

- ich jakość handlowa nie jest już solidna i właściwa z powodu ukrytej wady, która ujawniła się później,
- nie mógł być sprzedany konsumentowi finalnemu, ponieważ termin przydatności do spożycia był zbyt bliski daty wywozu.

Jeżeli istnieją dowody, że jakość handlowa produktu nie jest już solidna i właściwa przed zakończeniem przywozowych formalności celnych w państwie trzecim, nie uprawnia on do zróżnicowanej części refundacji.

3. Nie przyznaje się żadnej refundacji, jeżeli produkty przekroczą najwyższy dopuszczalny poziom radioaktywności dopuszczony przez ustawodawstwo wspólnotowe. Poziomami stosowanymi do produktów, niezależnie od ich pochodzenia, są poziomy określone w art. 3 rozporządzenia Rady (EWG) nr 737/90³⁷.

Artykuł 22

1. Nie przyznaje się żadnej refundacji do wywozu podlegającemu wywozowej opłacie wyrównawczej lub innej opłacie wywozowej wyznaczonej wcześniej lub w drodze przetargu.

2. Jeżeli, w przypadku produktu złożonego, wywozowa opłata wyrównawcza lub inna opłata wywozowa ustalona jest wcześniej na podstawie jednego lub kilku składników produktu, nie przyznaje się żadnej refundacji do tego składnika lub tych składników.

Artykuł 23

Nie przyznaje się żadnej refundacji do produktów sprzedawanych lub rozprowadzanych na pokładzie statków, jeżeli istnieje prawdopodobieństwo, że zostaną ponownie wprowadzone do Wspólnoty bez cła na podstawie rozporządzenia Rady (EWG) nr 918/83³⁸.

ROZDZIAŁ 2

Zaliczka na poczet refundacji

Artykuł 24

1. Na wniosek eksportera, Państwa Członkowskie z chwilą przyjęcia zgłoszenia wywozowego wypłacają w formie zaliczki całość lub część refundacji, pod warunkiem, że zostanie wniesione zabezpieczenie, którego wysokość jest równa kwocie tej zaliczki, podwyższonej o 10%.

Państwa Członkowskie mogą określić warunki, na których będzie możliwe złożenie wniosku o zaliczkę części refundacji.

2. Kwota zaliczki jest obliczana przy użyciu stawki refundacji stosowanej do danego miejsca przeznaczenia, dostosowanej, gdzie jest to właściwe, przez inne kwoty przewidziane w ustawodawstwie wspólnotowym.

3. Państwa Członkowskie mogą nie stosować przepisów ust. 1, jeżeli kwota do zapłacenia nie przekracza 2 000 EUR.

Artykuł 25

1. Jeżeli kwota wypłacona w formie zaliczki jest wyższa od kwoty faktycznie należnej w przypadku danej operacji wywozowej lub równoważnej operacji wywozowej, właściwe władze wszczynają niezwłocznie procedurę przewidzianą w art. 29 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85 w celu zwrotu przez eksportera różnicy między tymi dwiema kwotami, powiększonej o 10%.

Jednakże, w przypadku, gdy z powodu działania siły wyższej:

- dowody przewidziane na mocy niniejszego rozporządzenia w celu skorzystania z refundacji nie mogą zostać przedstawione,

lub

- produkt dotarł do innego miejsca przeznaczenia niż to, dla którego została obliczona zaliczka,

dodatkowej 10% podwyżki nie zwraca się.

³⁷ Dz.U. L 82 z 29.03.1990, str. 1.

³⁸ Dz.U. L 105 z 23.04.1983, str. 1.

2. W przypadku, gdy produkt nie przybył do miejsca przeznaczenia, dla którego została obliczona zaliczka, wskutek nieprawidłowości popełnionej przez stronę trzecią na szkodę eksportera, a ten ostatni niezwłocznie informuje o tym właściwe władze z własnej inicjatywy i w formie pisemnej, zwracając równocześnie refundację wypłaconą w formie zaliczki, podwyżka określona w ust. 1 jest ograniczona do odsetek należnych za okres, który upłynął między otrzymaniem zaliczki refundacji a jej zwrotem, obliczonych zgodnie z przepisami art. 52 ust. 1 akapit czwarty.

Przepisu tego nie stosuje się, w przypadku, gdy właściwe władze zawiadomiły już eksportera o zamiarze przeprowadzenia kontroli lub, jeżeli eksporter dowiedział się o tym zamiarze w inny sposób.

3. Wywóz, po ponownym przywozie w ramach systemu towarów powracających, produktów ekwiwalentnych objętych tą samą pozycją Nomenklatury Scalonej, uważa się za równoważny, jeżeli są spełnione warunki ustanowione w art. 40 ust. 2 lit. a) i b) rozporządzenia (EWG) nr 3719/88.

Niniejszy przepis stosuje się tylko wtedy, gdy system towarów powracających został zastosowany w Państwie Członkowskim, w którym zostało przyjęte zgłoszenie wywozowe pierwotnego wywozu.

ROZDZIAŁ 3

Wstępne finansowanie refundacji

Artykuł 26

1. W przypadku, gdy eksporter deklaruje swój zamiar wywozu produktów po przetworzeniu lub składowaniu i skorzystania z refundacji zgodnie z przepisami art. 4 i 5 rozporządzenia (EWG) nr 565/80, warunkiem skorzystania z tych przepisów jest przedstawienie organom celnym deklaracji, zwanej dalej „deklaracją płatności”.

Państwa Członkowskie mogą określić inną nazwę deklaracji płatności.

2. Deklaracja płatności zawiera wszystkie dane szczegółowe konieczne do określenia refundacji do produktów, które mają być wywożone, w szczególności:

a) w przypadku produktów:

- opis, uproszczony gdzie jest to stosowne, zgodnie z wywozową nomenklaturą refundacji wraz z kodem nomenklatury refundacji i, jeżeli jest to konieczne dla obliczenia refundacji, skład danych produktów lub odniesienie do niego,
- masę netto produktów lub, gdzie to stosowne, ilość wyrażoną w jednostce miary, która ma być użyta przy obliczaniu refundacji;

b) w odniesieniu do towarów stosuje się przepisy rozporządzenia (WE) nr 1222/94.

Ponadto, w przypadku, gdy produkty podstawowe mają być przetworzone, deklaracja płatności zawiera:

- opis produktów podstawowych,
- ilość produktów podstawowych,
- wydajność produkcyjną lub podobne informacje.

3. Bez względu na przepisy ust. 2, tymczasowy opis towarów, które mają być otrzymane na bazie produktów podstawowych może, na wniosek eksportera i jeżeli jest to uzasadnione okolicznościami, zostać umieszczony w deklaracji płatności. W takim przypadku, eksporter przedstawia właściwym władzom opis końcowy po zakończeniu przetwarzania.

4. Deklaracja płatności musi również określać użycie lub przeznaczenie produktów w przypadku, gdy:

a) eksporter składa wniosek o wypłatę kwoty równej refundacji stosowanej do użycia lub miejsca

przeznaczenia przewidzianego dla produktów;

- b) użycie lub przeznaczenie jest konieczne do określenia okresu, w czasie którego produkty mogą pozostawać pod dozorem celnym w celu przetworzenia lub objęcia procedurą składu celnego lub wolnego obszaru celnego.

5. Użycie lub przeznaczenie jest wskazane przez:

- specjalne użycie lub specjalny kraj przeznaczenia, lub
- grupę krajów przeznaczenia, dla których jest stosowana taka sama stawka refundacji.

6. W celu zapewnienia przeprowadzenia kontroli bezpośredniej produktów, deklaracje płatności zawierają również wszystkie dane szczegółowe konieczne do określenia dokładnych miejsc, w których produkty mają być przetworzone lub składowane przed wywozem. O każdej zmianie miejsca składowania lub przetwarzania produktów eksporter musi uprzednio powiadomić albo należyćie to odnotować w założonych w tym celu rejestrach, według wyboru właściwych władz.

Artykuł 27

1. W chwili przyjęcia deklaracji płatności, produkty obejmuje się kontrolą celną, zgodnie z art. 4 ust. 13 i 14 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92, aż do momentu opuszczenia przez nie obszaru celnego Wspólnoty lub przybycia do przewidzianego miejsca przeznaczenia.

2. Data przyjęcia deklaracji płatności określa:

- a) stosowaną stawkę refundacji, jeżeli refundacja nie jest wcześniej wyznaczona,
- b) dostosowania, których należyćie dokonać w odniesieniu do stawek refundacji, jeżeli jest ona wcześniej wyznaczona,
- c) termin operacyjny dla kursu walutowego euro stosowanego do refundacji.

Artykuł 28

1. W przypadku produktów przetworzonych lub towarów otrzymanych z produktów podstawowych, wyniki kontroli deklaracji płatności i wszelkich kontroli produktów podstawowych wykorzystuje się do ustalenia refundacji celem wypłaty zaliczki.

2. Ust. 1 nie wyklucza późniejszej weryfikacji przez właściwe organy zainteresowanego Państwa Członkowskiego lub też wszelkich konsekwencji takiej weryfikacji na mocy obowiązujących przepisów.

3. Produkty podstawowe muszą stanowić całość lub część produktów przetworzonych lub towarów wywożonych w ramach tych uzgodnień.

Jednakże produkty podstawowe składowane luzem mogą, jeżeli właściwe władze na to pozwolą, być całkowicie lub częściowo zastąpione przez ekwiwalentne produkty podstawowe, objęte tą samą ośmiocyfrową podpozycją Nomenklatury Scalonej, o takiej samej jakości handlowej, mające takie same cechy techniczne i spełniające warunki wymagane do otrzymania refundacji wywozowej, pod warunkiem, że produkty podstawowe są poddane kontroli celnej.

Właściwe władze Państw Członkowskich wydają takie zezwolenia tylko wtedy, gdy upewnią się, że wszystkie czynności będą wykonane zgodnie z następującymi warunkami:

- eksporter informuje z wyprzedzeniem właściwy urząd celny, w którym została złożona deklaracja płatności, o swoim zamiarze zwróćenia się z wnioskiem o zezwolenie na takie zastąpienie i określa dokładne miejsca składowania i przetworzenia produktów,
- ewidencje towarowe eksportera muszą być codziennie uaktualniane i pozwalać na wszechstronny monitoring, zarówno administracyjny, jak i bezpośredni, całkowitej ilości podstawowych produktów lub

produktów przetworzonych, które znajdują się fizycznie w pomieszczeniach, jak również ich szczególnego statusu. Do celów niniejszego artykułu status oznacza sytuację produktów znajdujących się bądź w swobodnym obrocie, bądź objętych procedurą celną, w ramach uzgodnień dotyczących wstępnego finansowania określonych w art. 26, lub uzgodnień dotyczących wywozu określonych w art. 5 i 32,

- zapewnia się gwarancje skutecznej kontroli jakości handlowej i cech technicznych produktów podstawowych, która przeprowadzana jest począwszy od dnia przyjęcia deklaracji płatności do dnia określonego w art. 34 ust. 1.

W przypadku, gdy ekwiwalentne produkty podstawowe są składowane w miejscach, za które odpowiedzialny jest inny urząd celny, urząd celny, w którym została złożona deklaracja płatności, przekazuje pisemnie urzędowi celnemu właściwemu dla miejsca, w którym znajdują się produkty ekwiwalentne, odpowiednie informacje, w szczególności o ilości produktów poddanych przetworzeniu, ich jakości handlowej i cech technicznych oraz o procesie lub procesach przetwarzania, które mają być przeprowadzone.

4. Przepisy ust. 3 dotyczące produktów podstawowych, mogą być również stosowane do produktów pośrednich składowanych luzem, zastąpionych przez ekwiwalentne produkty pośrednie.

5. Nie zezwala się na zamianę na produkty ekwiwalentne w przypadku produktów objętych skupem interwencyjnym przeznaczonych do wywozu w ramach systemu kontroli, przewidzianego w art. 2 rozporządzenia (EWG) nr 3002/92.

6. Produkty podstawowe mogą pozostawać pod kontrolą celną w celu ich przetworzenia przez sześć miesięcy od daty przyjęcia deklaracji płatności.

Jednakże, w przypadku, gdy wywóz odbywa się na podstawie pozwolenia na wywóz lub świadectwa o wcześniejszym wyznaczeniu refundacji, termin taki jest równy okresowi ważności pozwolenia lub świadectwa, który jeszcze nie upłynął.

W przypadku, gdy wywóz odbywa się na podstawie zezwolenia lub świadectwa o wcześniejszym wyznaczeniu refundacji, którego okres ważności nie upłynął i jest:

- krótszy niż trzy miesiące, termin wynosi trzy miesiące,
- dłuższy niż rok, termin wynosi rok.

Artykuł 29

1. Jeżeli produkty objęte procedurą składu celnego lub procedurą wolnego obszaru celnego mają być wywiezione, wyniki kontroli deklaracji płatności i wszelkich kontroli tych produktów są stosowane w celu ustalenia refundacji.

2. Ust. 1 nie wyklucza późniejszej weryfikacji przez właściwe organy zainteresowanego Państwa Członkowskiego lub też wszelkich następstw takiej weryfikacji, na mocy obowiązujących przepisów.

3. Utrata masy z powodów naturalnych, powstająca podczas składowania w ramach procedury składu celnego lub strefy wolnocłowej, nie skutkuje przepadkiem zabezpieczeń, przewidzianym w art. 35. Uszkodzenia produktów nie są uważane za naturalną utratę masy.

4. W stosunku do produktów objętych procedurą składu celnego lub procedurą wolnego obszaru celnego mogą być zastosowane, zgodnie z warunkami przewidzianymi przez właściwe władze, następujące czynności:

- a) inwentaryzacja;
- b) umieszczenie na produktach lub na ich opakowaniach znaków, plomb, etykiet lub innych podobnych znaków odróżniających, pod warunkiem że czynności te nie wzbudzają podejrzeń, że produkty są innego pochodzenia niż ich faktyczne pochodzenie;
- c) zmiany znaków i numerów paczek lub zmiany etykiet, pod warunkiem, że czynności te nie wzbudzają

podejrzeń, że produkty są innego pochodzenia niż ich faktyczne pochodzenie;

- d) opakowanie, rozpakowanie, zmiana opakowania lub naprawa opakowania, pod warunkiem że czynności te nie wzbudzają podejrzeń, że produkty są innego pochodzenia niż ich faktyczne pochodzenie;
- e) wietrzenie;
- f) chłodzenie;
- g) zamrażanie.

Refundacja do produktów poddanych czynnościom wskazanym powyżej jest uzależniona od ilości, rodzaju i cech produktów w dniu uważanym za dzień obliczenia refundacji, zgodnie z przepisami art. 27.

5. Produkty mogą pozostawać objęte procedurą składu celnego lub procedurą wolnego obszaru celnego przez sześć miesięcy począwszy od daty przyjęcia deklaracji płatności.

Artykuł 30

1. Produkty objęte procedurą składu celnego w Państwie Członkowskim, w którym została przyjęta deklaracja płatności, mogą być transportowane do innego Państwa Członkowskiego w celu składowania w ramach procedury składu celnego i podlegają, w szczególności, przepisom niniejszego artykułu.

W celu identyfikacji produktów od czasu ich wysyłki z jednego Państwa Członkowskiego do innego, środki transportu lub opakowania użyte w celu transportu muszą być zaplombowane zgodnie z przepisami art. 349 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93.

2. W przypadkach określonych w ust. 1, dowód, że produkty opuściły obszar celny Wspólnoty lub dotarły do miejsca przeznaczenia jest przedstawiony w postaci egzemplarza kontrolnego T5.

a) W polu 104 egzemplarza kontrolnego, pod nagłówkiem „Inne”, umieszcza się jeden z następujących wpisów:

- Prefinanciación de la restitución - Artículo 30 del Reglamento (CE) n° 800/1999. Declaración de exportación que debe ser presentada, a más tardar, el ... (fecha límite establecida para el plazo contemplado en el apartado 5 del artículo 29),
- Forudbetaling af restitutionen - Artikel 30 i forordning (EF) nr. 800/1999. Udførselsangivelsen skal indgives senest den ... (dato fastsat i overensstemmelse med den i artikel 29, stk. 5, omhandlede frist),
- Vorfinanzierung der Erstattung - Artikel 30 der Verordnung (EG) Nr. 800/1999. Die Ausfuhranmeldung ist bis spätestens ... vorzulegen (durch die Frist gemäß Artikel 29 Absatz 5 festgelegter Schlußtermin),
- Εκ των προτέρων πληρωμή της επιστροφής - κανονισμός (ΕΚ) Αριθ. 800/1999, άρθρο 30. Η δήλωση εξαγωγής πρέπει να κατατεθεί το αργότερο μέχρι ... (ημερομηνία λήξεως της προθεσμίας που αναφέρεται στο άρθρο 29 παράγραφος 5)
- Prefinancing of the refund - Regulation (EC) No 800/1999, Article 30. Export declaration to be lodged by ... (deadline set by the time limit referred to in Article 29(5)),
- Préfinancement de la restitution - règlement (CE) n° 800/1999, article 30. Déclaration d'exportation à déposer au plus tard le ... (date limite fixée par le délai visé à l'article 29, paragraphe 5),
- Prefinanziamento della restituzione - Regolamento (CE) n. 800/1999, articolo 30. Dichiarazione d'esportazione da presentare entro il ... (data limite fissata in base ai termini indicati al paragrafo 5 dell'articolo 29),

- Voorfinanciering van de restitutie - Verordening (EG) nr. 800/1999, artikel 30. Aangifte ten uitvoer moet uiterlijk worden ingediend op ... (uiterste datum vastgesteld op basis van de in artikel 29, lid 5 bedoelde termijn),
 - Pré - financiamento da restituição - Regulamento (CE) n.º 800/1999, artigo 30.º. Apresentação da declaração de exportação o mais tardar em ... (data - limite fixada pelo prazo referido no n.º 5 do artigo 29.º),
 - Ennakolta maksettu tuki - asetuksen (EY) N:o 800/1999 30 artiklane, vienti - ilmoitus annettava viimeistään ... (määräpäivä vahvistetaan 29 artiklan 5 kohdassa mainitun aikarajoituksen mukaisesti),
 - Förfinansiering av exportbidrag - artikel 30 i förordning (EG) nr 800/1999. Exportdeklaration skall ges in senast den ... (tidspunkt fastställd enligt den i artikel 29.5 angivna tidsfristen).
- b) Urząd nadzorujący skład celny zachowuje egzemplarz kontrolny T5 i umieszcza w polu „Uwagi” na odwrocie tego egzemplarza pod nagłówkiem „Kontrola użycia i/lub miejsca przeznaczenia” następujące wpisy:
- La fecha de aceptación de la declaración de exportación: ...
 - La fecha de salida del territorio aduanero o la de llegada al destino correspondiente: ..
 - Datoen for antagelsen af udførselsangivelsen: ...
 - Datoen for udgangen af toldområdet eller ankomsten til destinationen: ...
 - Zeitpunkt der Annahme der Ausfuhranmeldung: ...
 - Zeitpunkt des Verlassens des Zollgebiets oder des Erreichens der Bestimmung: ...
 - την ημερομηνία αποδοχής της διασάφησης εξαγωγής: ...
 - την ημερομηνία εξόδου από το τελωνειακό έδαφος ή αφίξεως στον προορισμό: ...
 - Date of acceptance of the export declaration: ...
 - Date of exit from the customs territory or arrival at destination: ...
 - La date d'acceptation de la déclaration d'exportation: ...
 - La date de sortie du territoire douanier ou de l'arrivée à destination: ...
 - La data di accettazione della dichiarazione d'esportazione: ...
 - La data di uscita dal territorio doganale o dell'arrivo a destinazione: ...
 - De datum van aanvaarding van de aangifte ten uitvoer: ...
 - De datum waarop de producten of goederen het douanegebied hebben verlaten of ter bestemming zijn aangekomen: ...
 - Data de aceitação da declaração de exportação: ...
 - Data de saída do território aduaneiro ou da chegada ao destino: ...
 - Vienti - ilmoituksen vastaanottopäivämäärä: ...
 - Päivä, jona viety tullialueelta tai saapunut määräpaikkaan: ...

- Mottagningsdag for exportdeklaration: ...
 - Utførseldag från tullområdet eller ankomstdag till destinationen: ...
- c) W przypadku, gdy po wyprowadzeniu ze składu, produkty przekraczają terytorium innego Państwa Członkowskiego w celu wywiezienia lub dotarcia do określonego miejsca przeznaczenia, pierwszy urząd celny przeznaczenia pełni funkcję urzędu celnego wyprowadzenia i sporządza lub sporządził w ramach swojej odpowiedzialności, jeden lub więcej egzemplarzy kontrolnych T5.

Pole 104 nowego egzemplarza lub egzemplarzy kontrolnych T5 jest odpowiednio oznaczone. Ponadto w polu 106 wpisuje się numer początkowego egzemplarza kontrolnego T5, nazwę urzędu celnego, który wystawił ten egzemplarz i datę wystawienia.

W przypadku, gdy wpis, który ma być umieszczony w polu „Kontrola użycia i/lub przeznaczenia” w początkowym egzemplarzu kontrolnym T5, jest oparty na informacji z egzemplarzy kontrolnych otrzymanych od władz celnych innych Państw Członkowskich lub z dokumentów krajowych otrzymanych od innych organów krajowych, urząd celny przeznaczenia, określony w akapicie pierwszym, umieszcza pod nagłówkiem „Uwagi” numer lub numery stosownych egzemplarzy kontrolnych T5 lub dokumentów krajowych.

W przypadku, gdy tylko część produktów objętych egzemplarzem kontrolnym T5 spełnia ustanowione warunki, urząd celny przeznaczenia wpisuje w polu „Kontrola użycia i/lub przeznaczenia” egzemplarza kontrolnego ilość produktów, które spełniają te warunki.

3. W przypadkach określonych w ust. 1, pola 37 i 40 zgłoszenia wywozowego wypełnia się odpowiednio. W polu 40 wskazuje się także datę przyjęcia deklaracji COM 7.

Artykuł 31

1. Zaliczki na poczet refundacji wypłacane są jedynie na specjalny wniosek eksportera przez Państwo Członkowskie, na którego terytorium została przyjęta deklaracja płatności.

Wniosek o refundację sporządza się:

- a) w formie pisemnej; Państwa Członkowskie mogą przewidzieć specjalny formularz do tego celu; lub
- b) za pomocą przekazu komputerowego zgodnie z przepisami ustanowionymi przez właściwe władze.

Do celów niniejszego ustępu przepisy art. 199 ust. 2 i 3 oraz art. 222, 223 i 224 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 stosuje się *mutatis mutandis*.

2. Kwotę zaliczki oblicza się na podstawie stawki stosowanej do dowolnego użycia lub określonego miejsca przeznaczenia. W innych przypadkach, stosowana jest kwota obliczona zgodnie z przepisami art. 18 ust. 2.

Artykuł 32

1. Zgłoszenie wywozowe wnosi się najpóźniej ostatniego dnia terminów, ustanowionych w art. 28 ust. 6 i art. 29 ust. 5, w Państwie Członkowskim, w którym została przyjęta deklaracja płatności lub, w przypadku, gdy stosuje się art. 30 w Państwie Członkowskim składowania.

2. Do celów niniejszego artykułu, Belgię i Luksemburg uważa się za jedno Państwo Członkowskie w celu stosowania art. 5 rozporządzenia (EWG) nr 565/80.

Artykuł 33

1. Przed przyjęciem deklaracji płatności wnosi się zabezpieczenie równe kwocie obliczonej zgodnie z art. 31 ust. 2, podwyższonej o 15%.

2. Państwa Członkowskie mogą zezwolić na wniesienie zabezpieczenia przewidzianego w ust. 1 po przyjęciu deklaracji płatności, pod warunkiem, że przepisy krajowe:

- wymagają, aby eksporter złożył zabezpieczenie w terminie 30 dni od przyjęcia deklaracji płatności i przed wypłatą zaliczki,
- zapewniają wypłatę kwoty równej podwyżce określonej w ust. 1, w przypadku gdy zabezpieczenie nie zostało wniesione w terminie, za wyjątkiem przypadku siły wyższej; jednakże wnioskodawcy może zostać przyznany termin dodatkowy, jeżeli zastosował on wszelkie niezbędne środki ostrożności.

Artykuł 34

1. W ciągu 60 dni od dnia, w którym, w odniesieniu do produktów, przestała być stosowna jakakolwiek procedura przewidziana w art. 4 lub 5 rozporządzenia (EWG) nr 565/80, muszą one:

- opuścić obszar celny Wspólnoty w niezmienionym stanie,
- lub
- w przypadkach określonych w art. 36 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, przybyć do miejsca przeznaczenia w niezmienionym stanie.

2. Przepisy art. 7 ust. 3 i 4, art. 9 i 10 stosuje się w przypadkach objętych ust. 1.

Artykuł 35

1. W przypadku, gdy dowód uprawnienia do refundacji został przedstawiony w odniesieniu do produktów objętych przepisami niniejszego rozdziału, zaliczkę kompensuje się z należną kwotą. W przypadku, gdy kwota należna w odniesieniu do wywiezionej ilości jest wyższa od tej, która została wypłacona zaliczkowo, różnicę wypłaca się na rzecz zainteresowanej osoby.

W przypadku, gdy kwota należna w odniesieniu do ilości wywiezionej jest niższa od tej, która została zapłacona zaliczkowo, w szczególności w przypadku, gdy stosuje się ust. 2, właściwe władze wszczynają bezzwłocznie procedurę przewidzianą w art. 29 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85 w celu uzyskania od podmiotu zwrotu różnicy między tymi dwiema kwotami, powiększonej o 15%.

2. Na zasadzie odstępstwa od przepisów art. 50 i bez uszczerbku dla przepisów ust. 1 akapit drugi niniejszego artykułu, w przypadku niedotrzymania jednego lub więcej terminów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu, refundację stosowaną do danego wywozu dostosowuje się, za wyjątkiem przypadku siły wyższej, w następujący sposób:

- na początku jest ona obniżona o 15%, w przypadku gdy jeden lub kilka terminów ustanowionych w art. 15 ust. 1, art. 28 ust. 6, art. 29 ust. 5 oraz art. 34 ust. 1 zostało przekroczonych; taka obniżona refundacja obniżana jest o 2% za każdy dzień przekroczenia terminów ustanowionych w art. 15 ust. 1, art. 28 ust. 6 oraz art. 29 ust. 5, i o 5% za każdy dzień przekroczenia terminu przewidzianego w art. 34 ust. 1,
- w przypadku gdy dokumenty określone w art. 49 ust. 2 są przedstawione w ciągu sześciu miesięcy po wyznaczonym terminie, dostosowana refundacja, w razie konieczności, zgodnie z tiret pierwsze, jest obniżona o kwotę równą 15% refundacji, która zostałaby wypłacona, gdyby wszystkie terminy były dotrzymane.

Przepisy art. 50 ust. 4 i 6 stosuje się *mutadis mutandis*.

3. Jeżeli z powodu działania siły wyższej, kwota należna jest niższa od kwoty zaliczki, podwyżki wynoszącej 15% nie stosuje się.

4. W przypadku, gdy produkt nie przybył do miejsca przeznaczenia, dla którego została obliczona zaliczka, wskutek nieprawidłowości popełnionych przez stronę trzecią ze szkodą dla eksportera i jeżeli ten ostatni z własnej inicjatywy niezwłocznie o tym poinformował właściwe władze w formie pisemnej i zwrócił refundację wypłaconą w formie zaliczki, podwyżka określona w ust. 1 ograniczona jest do odsetek należnych za okres, który upłynął między otrzymaniem zaliczki a jej zwrotem, obliczonej zgodnie z art. 52 ust. 1 akapit czwarty.

Przepisu tego nie stosuje się, w przypadku, gdy właściwe władze zawiadomiły już eksportera o ich zamiarze przeprowadzenia kontroli lub gdy eksporter dowiedział się o tym zamiarze w inny sposób.

TYTUŁ III

INNE RODZAJE WYWOZU I PRZYPADKI SZCZEGÓLNE

ROZDZIAŁ I

Miejsca przeznaczenia uważane za wywóz ze Wspólnoty i zaopatrywanie w prowiant

Artykuł 36

1. Do celów niniejszego rozporządzenia za wywóz poza obszar celny Wspólnoty uważa się:
 - a) dostawy we Wspólnocie mające na celu zaopatrzenie w prowiant:
 - statków pełnomorskich,
 - samolotów obsługujących linie międzynarodowe, włącznie z liniami wewnątrzspółnotowymi;
 - b) dostawy dla organizacji międzynarodowych ustanowionych na terytorium Wspólnoty;
 - c) dostawy dla sił zbrojnych stacjonujących na terytorium Państwa Członkowskiego, ale nie znajdujących się pod jego dowództwem.
2. Ust. 1 stosuje się tylko wtedy, gdy produkty tego samego rodzaju przywiezione z państw trzecich w celu takiego użycia zwolnione są z należności przywozowych w danym Państwie Członkowskim.
3. Dostawy produktów do składów znajdujących się we Wspólnocie i należących do organizacji międzynarodowych wyspecjalizowanych w pomocy humanitarnej w celu ich użycia w akcjach pomocy żywnościowej w państwach trzecich uważa się za wywóz poza obszar celny Wspólnoty.

Zezwolenia na stosowanie przepisów akapitu pierwszego udzielają właściwe władze Państwa Członkowskiego składowania, które ustalają status celny składu i podejmują środki niezbędne do zapewnienia, aby dane produkty dotarły do miejsca przeznaczenia.
4. Przepisy art. 5 stosuje się do dostaw objętych niniejszym artykułem.

Artykuł 37

1. W przypadku dostaw określonych w art. 36 i 44, Państwa Członkowskie mogą, bez względu na przepisy art. 5, zezwolić na zastosowanie następującej procedury w odniesieniu do wypłaty refundacji. Eksporterzy, którym zezwolono na stosowanie tej procedury nie mogą stosować w tym samym czasie normalnej procedury w odniesieniu do tych samych produktów.

Zezwolenie może być ograniczone do niektórych miejsc załadunku w Państwie Członkowskim wywozu. Zezwolenie może obejmować załadunek w innych Państwach Członkowskich, w takim przypadku stosuje się art. 8.
2. W przypadku produktów, które są ładowane, co miesiąc, jak przewidziano w niniejszym artykule, w celu określenia stosowanej stawki refundacji lub dokonania dostosowania, w przypadku, gdy refundacja została wyznaczona wcześniej, brany jest pod uwagę ostatni dzień miesiąca.

W przypadku Państw Członkowskich nieuczestniczących w unii gospodarczej i walutowej, ostatni dzień miesiąca jest również brany pod uwagę w celu ustalenia kursu wymiany euro na walutę krajową stosowaną do kwoty refundacji.
3. Jeżeli refundacja jest wyznaczona wcześniej lub w drodze przetargu, pozwolenie musi być ważne ostatniego dnia miesiąca.

4. Eksporterzy muszą prowadzić rejestr zawierający następujące informacje:
 - a) dane szczegółowe konieczne do identyfikacji produktów zgodnie z przepisami art. 5 ust. 4;
 - b) nazwę lub numer rejestrowy statku(-ów) lub samolotu, na które zostały załadowane produkty;
 - c) datę załadunku.

Dane szczegółowe wskazane w akapicie pierwszym wprowadza się do rejestru najpóźniej pierwszego roboczego dnia po załadunku. Jednakże, w przypadku, gdy załadunek odbywa się w innym Państwie Członkowskim, wyżej wymienione informacje umieszcza się w rejestrze nie później niż pierwszego roboczego dnia po dniu, w którym eksporter musiał zostać poinformowany, że produkty zostały załadowane.

Eksporterzy współpracują w zakresie kontroli, które Państwa Członkowskie uznają za konieczne, i prowadzą rejestry, przez co najmniej trzy lata począwszy od końca bieżącego roku kalendarzowego.

5. Państwa Członkowskie mogą zdecydować, aby rejestr został zastąpiony dokumentami stosowanymi w przypadku dostaw, na których organy celne poświadczyły datę załadunku.

6. Przepisy ust. 2-5 stosuje się *mutatis mutandis* do dostaw określonych w art. 36 ust. 1 lit. b) i c).

Artykuł 38

1. Do celów art. 36 ust. 1 lit. a), produkty, które zostały przygotowane przed załadunkiem, przeznaczone do spożycia na pokładzie samolotu lub statków pasażerskich, włącznie z promami, uważa się za przygotowane na pokładzie takich środków transportu.

2. Niniejszy artykuł stosuje się jedynie pod warunkiem, że przed przygotowaniem produktów, eksporter przedstawi wystarczające dowody dotyczące ilości, rodzaju i cech produktów podstawowych, w odniesieniu do których ubiega się o refundację.

3. Ustalenia dotyczące magazynu żywności przewidziane w art. 40 mogą być stosowane do przygotowanych produktów określonych w ust. 1 i 2.

Artykuł 39

1. Refundacji nie wypłaca się, jeżeli produkt, dla którego zostało przyjęte zgłoszenie wywozowe, nie przybył w niezmienionym stanie do jednego z miejsc przeznaczenia objętych art. 36 w terminie 60 dni od daty takiego przyjęcia.

2. Art. 7 ust. 3 i 4 stosuje się w przypadkach przewidzianych w ust. 1.

3. Jeżeli, przed dotarciem do jednego z miejsc przeznaczenia objętego art. 36, produkt objęty zgłoszeniem wywozowym, przekracza terytorium Wspólnoty inne niż terytorium Państwa Członkowskiego, na którym zostało przyjęte zgłoszenie, dowód, że produkt ten przybył do określonego miejsca przeznaczenia jest przedstawiany w postaci egzemplarza kontrolnego T5.

W egzemplarzu kontrolnym wypełnia się pola 33, 103, 104 i, gdzie to właściwe, pole 105. W polu 104 powinna znajdować się odpowiednia adnotacja.

4. Formularz 302, który dołącza się do produktów dostarczanych dla sił zbrojnych na mocy art. 36 ust. 1 lit. c), uważa się za równoważny z egzemplarzem kontrolnym T5 określonym w ust. 3, pod warunkiem, że przyjęcie produktów jest poświadczone na formularzu przez właściwe władze wojskowe.

Artykuł 40

1. Państwa Członkowskie mogą wypłacić eksporterom refundację w formie zaliczki, na szczególnych warunkach określonych poniżej, jeżeli został przedstawiony dowód, że produkty zostały umieszczone, w terminie 30 dni od przyjęcia zgłoszenia wywozowego i za wyjątkiem przypadku siły wyższej, w

pomieszczeniach podlegających kontroli celnej w celu zaopatrzenia w prowiant we Wspólnocie:

- statków pełnomorskich,

lub

- samolotów wykonujących loty międzynarodowe, włącznie z lotami wewnątrzspółnotowymi,

lub

- platform wiertniczych lub wydobywczych określonych w art. 44.

Pomieszczenia podlegające kontroli celnej, zwane dalej „magazynami żywności” i właściciele magazynów podlegają specjalnemu zatwierdzeniu do celów niniejszego artykułu.

2. Państwa Członkowskie, na których terytorium znajdują się magazyny żywności, zatwierdzają tych właścicieli magazynów i te magazyny żywności, dających niezbędne gwarancje. Zatwierdzenie może być wycofane.

Zatwierdza się tylko tych właścicieli magazynów, którzy zobowiązują się na piśmie:

a) umieścić produkty w nienaruszonym stanie lub zamrożone i/lub po zapakowaniu w celu zaopatrzenia w prowiant we Wspólnocie na pokładach:

- statków pełnomorskich,

lub

- samolotów wykonujących loty międzynarodowe, włącznie z lotami wewnątrzspółnotowymi,

lub

- platform wiertniczych lub wydobywczych określonych w art. 44;

b) prowadzić rejestr, umożliwiający właściwym władzom przeprowadzenie wszelkich niezbędnych kontroli i który wskazuje, w szczególności:

- datę wprowadzenia żywności do magazynu,

- numery seryjne dokumentów celnych, które są dołączone do produktów oraz dane szczegółowe dotyczące danego urzędu celnego,

- informacje niezbędne do identyfikacji produktów na podstawie art. 5 ust. 4,

- datę opuszczenia przez produkty magazynu żywności,

- numer rejestrowy i nazwy (jeżeli istnieją) statków lub samolotów, na których pokłady produkty zostały załadowane lub nazwę magazynu, do którego są przekazywane,

- datę załadunku;

c) prowadzić ten rejestr przez co najmniej trzy lata począwszy od końca bieżącego roku kalendarzowego;

d) współpracować w zakresie kontroli, w szczególności kontroli okresowych, jeśli właściwe władze uznają za stosowne sprawdzenie zgodności z niniejszym ustępem;

e) wpłacić kwoty, które będą od nich wymagane z tytułu zwrotu refundacji, w przypadku gdy stosuje się art. 42.

3. Kwoty wypłacane na rzecz eksportera na podstawie ust. 1 zostają zaksięgowane jako płatność organu

wypłacającego zaliczkę.

Artykuł 41

1. W przypadku, gdy zgłoszenie wywozowe zostało przyjęte w Państwie Członkowskim, w którym znajduje się magazyn żywności, właściwe organy celne umieszczają, po wprowadzeniu towarów do magazynu żywności, na dokumencie krajowym, który będzie użyty w celu otrzymania zaliczki refundacji, adnotację, że produkty są zgodne z art. 40.

2. W przypadku, gdy zgłoszenie wywozowe zostało przyjęte w innym Państwie Członkowskim niż to, w którym znajduje się magazyn żywności, dowód, że produkty zostały umieszczone w magazynie żywności, przedstawia się w postaci egzemplarza kontrolnego T5.

W egzemplarzu kontrolnym T5 wypełnia się pola 33, 103 i 104 i, gdzie jest to właściwe, pole 105. W polu 104 egzemplarza kontrolnego T5 pod nagłówkiem „Inne” umieszcza się jeden z następujących wpisów:

- Depositado con entrega obligatoria para el abastecimiento - Aplicación del artículo 40 del Reglamento (CE) n° 800/1999,
- Anbringelse på oplag med obligatorisk levering til proviantering - anvendelse af artikel 40 i forordning (EF) nr. 800/1999,
- Einlagerung ins Vorratslager mit Lieferpflicht zur Bevorratung - Artikel 40 der Verordnung (EG) Nr. 800/1999,
- Εναποθήκευση με υποχρεωτική παράδοση για τον νεφοδοτισμό - εφαρμογή των άρθρου 40 του κανονισμού ΕΚ Αρθ. 800/1999
- Compulsory entry into warehouse for delivery for victualling – Article 40 of Regulation (EC) No 800/1999,
- Mise en entrepôt avec livraison obligatoire pour l'avitaillement - application de l'article 40 du règlement (CE) n° 800/1999,
- Deposito con consegna obbligatoria per l'approvvigionamento - applicazione dell'articolo 40 del regolamento (CE) n. 800/1999,
- Opslag in depot onder verplichting van levering voor de bevoorrading van zeeschepen of luchtvaartuigen - toepassing van artikel 40 van Verordening (EG) nr. 800/1999,
- Colocado em entreposto com destino obrigatório para abastecimento - aplicação do artigo 40.º do Regulamento (CE) n.º 800/1999,
- Siirto varastoon sekä pakollinen toimittaminen muonitustarkoituksiin - asetuksen (EY) N:o 40 artiklan soveltaminen,
- Placering i lager med skyldighet at leverera för proviantering - artikel 40 i förordning (EG) nr 800/1999.

Właściwy urząd celny Państwa Członkowskiego przeznaczenia umieszcza w egzemplarzu adnotację, że produkty zostały umieszczone w magazynie po sprawdzeniu, że produkty zostały wprowadzone do rejestru przewidzianego w art. 40 ust. 2.

Artykuł 42

1. W przypadku stwierdzenia, że produkt umieszczony w magazynie żywności nie przybył do danego miejsca przeznaczenia albo nie jest w takim stanie, aby można było go wysłać do określonego miejsca przeznaczenia, właściciel magazynu uiszcza ustaloną kwotę właściwym władzom Państwa Członkowskiego składowania.

2. Ustaloną kwotę określoną w ust. 1 oblicza się w następujący sposób:

- a) ustala się całkowite należności przywozowe stosowane do identycznego produktu dopuszczonego do swobodnego obrotu w Państwie Członkowskim składowania;
- b) kwotę otrzymaną na podstawie lit. a) zwiększa się o 20%.

Stawką, która ma być stosowana do obliczenia należności przywozowych, jest:

- stawka stosowana w dniu, w którym produkt przybył do innego miejsca przeznaczenia niż określone lub w dniu, od którego produkt przestał spełniać warunki wysłania do określonego miejsca przeznaczenia,
- lub
- w przypadku gdy nie można ustalić tego dnia, stawka stosowana w dniu stwierdzenia, że nie była przestrzegana klauzula obowiązkowego przeznaczenia.

3. W przypadku, gdy właściciel magazynu udowodni, że kwota zaliczki dla danego produktu jest niższa od sumy kwoty obliczonej na podstawie ust. 2, uiszcza on tylko kwotę zaliczki, powiększoną o 20%.

Jednakże, w przypadku, gdy kwota jest wypłacona w formie zaliczki w innym Państwie Członkowskim, zwiększa się ją o 40%. W takich przypadkach, jeśli chodzi o Państwa Członkowskie składowania nienależące do Europejskiej Unii Walutowej, taką kwotę wymienia się na walutę krajową Państwa Członkowskiego składowania stosując kurs walutowy euro obowiązujący w dniu przyjętym do obliczenia należności celnych określonych w ust. 2 lit. a).

4. Płatności przewidziane w niniejszym artykule nie obejmują strat, które nastąpiły podczas składowania w magazynie żywności, powstałe wskutek naturalnych ubytków masy produktów lub pakowania.

Artykuł 43

1. Właściwe władze Państwa Członkowskiego, w którym znajduje się magazyn żywności, przeprowadzają przynajmniej raz na 12 miesięcy kontrolę bezpośrednią produktów składowanych w magazynie.

Jednakże, jeżeli wprowadzenie produktów do magazynu żywności i ich wyprowadzenie są poddane stałym, bezpośrednim kontrolom organów celnych, właściwe władze mogą ograniczyć weryfikację do kontroli dokumentacji składowanych produktów.

2. Właściwe władze Państw Członkowskich składowania mogą zezwolić na przeniesienie produktów do innego magazynu żywności.

W takich przypadkach, dane szczegółowe drugiego magazynu żywności wprowadza się do rejestru pierwszego magazynu żywności. Drugi magazyn żywności i właściciel magazynu również uzyskują specjalne zatwierdzenie do celów procedury magazynu żywności.

Po umieszczeniu produktów pod dozorem w drugim magazynie żywności, drugi właściciel magazynu jest odpowiedzialny za kwoty uiszczane na podstawie art. 42.

3. W przypadku, gdy drugi magazyn żywności nie znajduje się w tym samym Państwie Członkowskim, co pierwszy magazyn żywności, dowód, że produkty zostały umieszczone w drugim magazynie przedstawia się w formie oryginału egzemplarza kontrolnego T5 zawierającego jedną z adnotacji określonych w art. 41 ust. 2.

Właściwy urząd celny Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia wpisuje do egzemplarza kontrolnego T5 adnotacje, że produkty zostały wprowadzone do magazynu po sprawdzeniu, że są one wpisane do rejestru przewidzianego w art. 40 ust. 2.

4. W przypadku, gdy produkty są wyprowadzane z magazynu żywności i umieszczane na pokładzie statku w innym Państwie Członkowskim niż Państwo Członkowskie składowania, dowód umieszczenia na pokładzie przedstawia się zgodnie z art. 39 ust. 3.

5. Dowód objęcia dozorem w innym magazynie żywności, dowód dostarczenia na pokład we Wspólnocie i

dowód dostawy określony w art. 44 i art. 45 ust. 3 lit. a) przedstawia się, za wyjątkiem przypadku siły wyższej, w terminie 12 miesięcy od daty wyprowadzenia produktów z magazynu żywności, przy czym art. 49 ust. 3, 4 i 5 stosuje się *mutatis mutandis*.

ROZDZIAŁ 2

Przypadki szczególne

Artykuł 44

1. Dostawy prowiantu:

a) dla platform wiertniczych lub wydobywczych, włącznie ze strukturami pomocniczymi zapewniającymi usługi dodatkowe dla tego typu prac, znajdujących się wewnątrz europejskiego szelfu kontynentalnego lub wewnątrz szelfu kontynentalnego nieeuropejskiej części Wspólnoty, ale powyżej strefy trzech mil począwszy od linii początkowej służącej do ustalenia morza terytorialnego Państwa Członkowskiego;

oraz

b) na pełnym morzu, dla okrętów marynarki wojennej i statków pomocniczych pod banderą Państwa Członkowskiego;

są traktowane na równi, do celów ustalenia stawki refundacji, z dostawami w rozumieniu w art. 36 ust. 1 lit. a).

„Dostawy prowiantu” oznaczają produkty przeznaczone wyłącznie do spożycia na pokładzie.

2. Ust. 1 stosuje się wyłącznie, gdy stawka refundacji jest wyższa od stawki najniższej.

Państwa Członkowskie mogą stosować te przepisy do całości dostaw prowiantu pod warunkiem, że:

a) zostało przedstawione świadectwo dostawy na pokład;

oraz

b) w przypadku platform:

- że dostawa odbywa się w ramach czynności związanych z zaopatrzeniem, uznawanych za normalne przez właściwe władze Państwa Członkowskiego, z którego wysyłane są produkty na platformę. W związku z tym, porty lub miejsca załadunku, rodzaje statków - jeżeli dostawa odbywa się drogą morską - i rodzaje opakowań oraz pojemników są, z wyjątkiem przypadku siły wyższej, tymi, które są normalnie używane,
- że statek lub helikopter dostawczy jest eksploatowany przez osobę fizyczną lub prawną, która prowadzi we Wspólnocie ewidencję, która jest do wglądu i która zawiera wystarczające szczegóły dotyczące rejsu lub lotu.

3. Świadectwa dostawy na pokład przewidziane w ust. 2 lit. a) zawierają kompletne szczegóły dotyczące produktów i/lub inne szczegóły określające platformę lub okręt wojenny lub statek pomocniczy, na które zostały one dostarczone, wraz z datą dostawy. Państwa Członkowskie mogą żądać dostarczenia informacji dodatkowych.

Świadectwo jest podpisywane:

a) w przypadku platform, przez osobę, którą właściciel platformy uważa za odpowiedzialną za dostawy na pokład. Właściwe władze podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia autentyczności transakcji. Państwa Członkowskie informują Komisję o podjętych środkach;

b) w przypadku okrętów wojennych lub statków pomocniczych: przez władze wojskowe.

Na zasadzie odstępstwa od przepisów ust. 2, w przypadku dostaw na platformy, Państwa Członkowskie mogą

zwolnić eksporterów z obowiązku przedstawienia świadectw dostawy na pokład w przypadku dostaw:

- kwalifikujących się do refundacji nieprzekraczającej 3 000 EUR za wywóz,
- zapewniającej odpowiednie gwarancje zgodnie z wymogami Państwa Członkowskiego, że produkty dotrą do miejsca przeznaczenia, oraz
- w przypadku gdy przedstawiono dokument przewozowy i dowód płatności.

4. Właściwe władze Państwa Członkowskiego przyznającego refundację przeprowadzają kontrolę ilości deklarowanych jako dostarczonych na platformy, sprawdzając ewidencję eksportera i właściciela statku lub helikoptera dostawczego. Władze te zapewniają również, aby ilości dostaw prowiantu, dostarczanych zgodnie z niniejszym artykułem, nie przekraczały potrzeb załogi.

Do celów akapitu pierwszego, w razie konieczności, można ubiegać się o pomoc ze strony właściwych władz innego Państwa Członkowskiego.

5. W przypadku, gdy art. 8 stosuje się do dostaw na platformę, w polu 104 egzemplarza kontrolnego T5 pod nagłówkiem „Inne” umieszcza się jeden z następujących wpisów:

- Suministro para el abastecimiento de las plataformas - Reglamento (CE) n° 800/1999,
- Proviant til platforme - forordning (EF) nr. 800/1999,
- Bevorrattungslieferung für Plattformen - Verordnung (EG) Nr. 800/1999,
- Προμήθειες τροφοδοσίας για εξεδρες - κανονισμός (ΕΚ) Αριθ. 800/1999,
- Catering supplies for rigs – Regulation (EC) No 800/1999,
- Livraison pour l'avitaillement des plates - formes - règlement (CE) n° 800/1999,
- Provviste di bordo per piattaforma - Regolamento (CE) n. 800/1999,
- Leverantie van boordproviand aan platform - Verordening (EG) nr. 800/1999,
- Fornecimentos para abastecimento de plataformas - Regulamento (CE) n.º 800/1999,
- Muonitustoimitukset lautoille - asetus (EY) N:o 800/1999,
- Proviant till plattformar - förordning (EG) nr 800/1999.

6. W przypadku, gdy stosuje się art. 40, właściciel magazynu zobowiązuje się odnotować szczegóły dotyczące platformy, na którą wysyłana jest każda przesyłka, nazwę / numer statku / helikoptera dostawczego i datę dostawy na pokład w rejestrze przewidzianym w art. 40 ust. 2 lit. b). Świadectwa dostaw na pokład przewidziane w ust. 3 lit. a) niniejszego artykułu uważa się za część rejestrów.

7. Państwa Członkowskie zapewniają, aby prowadzona była ewidencja ilości produktów, w podziale według sektorów, które są dostarczane na platformy i które podlegają przepisom niniejszego artykułu.

Artykuł 45

1. W celu ustanowienia stawki refundacji, dostawy prowiantu poza Wspólnotę są traktowane na równi z dostawami na mocy art. 36 ust. 1 lit. b).

2. W przypadku, gdy stawka refundacji różni się w zależności od miejsca przeznaczenia, ust. 1 stosuje się pod warunkiem, że zostanie przedstawiony dowód, że produkty faktycznie dostarczone na pokład są tymi samymi, które opuściły w tym celu obszar celny Wspólnoty.

3. Dowód określony w ust. 2 przedstawia się w następujący sposób:

- a) Dowód bezpośredniej dostawy na pokład w celu zaopatrzenia w prowiant przedstawia się w postaci dokumentu celnego lub dokumentu kontrasygnowanego przez organy celne państwa trzeciego, w którym ma miejsce dostawa na pokład; dokument ten może być wystawiony zgodnie ze wzorem przedstawionym w załączniku III.

Muszą one być wypełnione w jednym lub w kilku językach urzędowych Wspólnoty i w języku używanym w danym państwie trzecim.

„Dostawa bezpośrednia” oznacza dostawę kontenera lub niepodzielnej partii produktów, która jest umieszczona na pokładzie statku.

- b) W przypadku, gdy wywiezione produkty nie są przedmiotem dostawy bezpośredniej i podlegają dozorowi celnemu w państwie trzecim przeznaczenia, przed dostawą na pokład w celu zaopatrzenia w prowiant, dowód dostawy na pokład przedstawia się w postaci następujących dokumentów:

- dokumentu celnego lub dokumentu kontrasygnowanego przez organy celne państwa trzeciego, zaświadczonego, że zawartość kontenera lub niepodzielnej partii produktów została umieszczona w magazynie żywności i że produkty tam umieszczone będą użyte wyłącznie w celu zaopatrzenia w prowiant; dokument ten może być sporządzony zgodnie ze wzorem przedstawionym w załączniku III, oraz
- dokumentu celnego lub dokumentu kontrasygnowanego przez organy celne państwa trzeciego, w którym ma miejsce dostawa na pokład, zaświadczonego, że wszystkie produkty w kontenerze lub niepodzielnych przesyłkach definitywnie opuściły magazyn żywności i zostały dostarczane na pokład oraz wyszczególniającego ilość dostaw częściowych już dokonanych; dokumenty takie mogą być sporządzone zgodnie ze wzorem przedstawionym w załączniku III.

- c) W przypadku, gdy nie można przedstawić dokumentów określonych w lit. a) i lit. b) tiret drugie, Państwo Członkowskie może przyjąć dowód w formie świadectwa przyjęcia podpisanego przez kapitana statku lub przez innego oficera, opatrzonego pieczęcią statku.

W przypadku, gdy nie można przedstawić dokumentów określonych w lit. b) tiret drugie, Państwo Członkowskie może przyjąć dowód w formie świadectwa przyjęcia podpisanego przez pracownika linii lotniczej i opatrzonego pieczęcią tej linii lotniczej.

- d) Dokumenty określone w lit. a) i w lit. b) tiret drugie nie mogą zostać przyjęte przez Państwa Członkowskie, chyba, że zawierają wszystkie szczegóły dotyczące produktów dostarczonych na pokład i wskazują datę dostawy, numer rejestrowy i, jeżeli istnieje, nazwę statku lub statków lub samolotów. Aby upewnić się, że ilości dostarczone w celu zaopatrzenia w prowiant odpowiadają normalnym potrzebom załogi i pasażerów danego statku lub samolotu, Państwa Członkowskie mogą żądać dostarczenia dodatkowych informacji lub dokumentów.

4. W każdym przypadku, kopia lub fotokopia dokumentu przewozowego, jak również dokument potwierdzający dokonania płatności za dostawę prowiantu, muszą być przedłożone na poparcie wniosku o wypłatę.

5. Produkty objęte uzgodnieniami określonymi w art. 40 nie mogą być użyte w celu dostaw zgodnie z ust. 3 lit. b).

6. Art. 17 stosuje się *mutatis mutandis*.

7. Art. 37 nie stosuje się do przypadków objętych niniejszym artykułem.

Artykuł 46

1. Na zasadzie odstępstwa od przepisów art. 161 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92, produkty rolne wysyłane na wyspę Helgoland są uważane za wywiezione do celów przepisów dotyczących wypłaty refundacji.

2. Produkty wysyłane do San Marino nie są uważane za wywiezione do celów stosowania przepisów

dotyczących refundacji.

Artykuł 47

1. Nie można przyznać refundacji do produktów wywożonych ponownie na podstawie art. 883 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 z wyjątkiem przypadku, gdy wnioski o zwrot lub umorzenie należności przywozowych są następnie odrzucone i jeżeli inne warunki przyznania refundacji zostały spełnione.

2. W przypadku, gdy produkty są ponownie wywożone w ramach procedury określonej w ust. 1, odniesienie do tej procedury umieszcza się w dokumencie określonym w art. 5 ust. 4.

Artykuł 48

W przypadku wywozu produktów przeznaczonych dla:

- sił zbrojnych stacjonujących w państwie trzecim, znajdujących się pod dowództwem Państwa Członkowskiego lub organizacji międzynarodowej, której członkiem jest przynajmniej jedno Państwo Członkowskie,
- organizacji międzynarodowych ustanowionych w państwie trzecim, których członkiem jest przynajmniej jedno Państwo Członkowskie,
- przedstawicielstw dyplomatycznych ustanowionych w państwie trzecim,

w odniesieniu do których eksporter nie może przedstawić dowodu przewidzianego w art. 16 ust. 1 lub 2, uważa się, że produkt został przywieziony do państwa trzeciego, w którym stacjonują siły zbrojne lub mają swoją siedzibę organizacje międzynarodowe lub przedstawicielstwa dyplomatyczne, po przedstawieniu dowodu zapłaty za produkty i potwierdzenie dostawy wydanego przez dane siły zbrojne, organizację międzynarodową lub przedstawicielstwo dyplomatyczne w danym państwie trzecim.

TYTUŁ IV

PROCEDURA WYPŁATY REFUNDACJI

ROZDZIAŁ I

Przepisy ogólne

Artykuł 49

1. Refundacje wypłacane są tylko na specjalny wniosek eksportera przez Państwo Członkowskie, na którego terytorium zostało przyjęte zgłoszenie wywozowe.

Wniosek o refundację sporządza się:

- a) w formie pisemnej; Państwa Członkowskie mogą przewidzieć specjalny formularz do tego celu; lub
- b) za pomocą przekazu komputerowego zgodnie z przepisami ustanowionymi przez właściwe organy.

Do celów niniejszego ustępu przepisy art. 199 ust. 2 i 3 oraz art. 222, 223 i 224 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 stosuje się *mutatis mutandis*.

2. Za wyjątkiem przypadku siły wyższej, dokumenty dotyczące wypłaty refundacji lub zwolnienia zabezpieczenia muszą być złożone w terminie dwunastu miesięcy od dnia przyjęcia zgłoszenia wywozowego.

W przypadku, gdy pozwolenie na wywóz, użyte do celów transakcji wywozowej, uprawniające do wypłaty refundacji, zostało wydane przez inne Państwo Członkowskie niż Państwo Członkowskie wywozu, dokumenty dotyczące wypłaty refundacji zawierają fotokopię obu stron tego zezwolenia, należycie opisanych.

3. W przypadku, gdy egzemplarz kontrolny T5 lub, gdzie to stosowne, dokument krajowy potwierdzający

wyprowadzenie poza obszar celny Wspólnoty, nie został zwrócony do urzędu celnego wyprowadzenia lub do organu centralnego w terminie trzech miesięcy od dnia jego wystawienia wskutek okoliczności niezależnych od eksportera, ten ostatni może złożyć do właściwego organu uzasadniony wniosek o uznanie innych dokumentów za równoważne.

Dokumenty, które należy przedstawić na poparcie takiego wniosku, powinny zawierać:

- a) w przypadku gdy egzemplarz kontrolny lub dokument krajowy zostały wydane celem wykazania, że produkty opuściły obszar celny Wspólnoty:
 - kopię lub fotokopię dokumentu przewozowego,oraz
 - dokument, który zaświadcza, że produkt został przedstawiony w urzędzie celnym państwa trzeciego lub jeden lub kilka dokumentów określonych w art. 16 ust. 1, 2 i 4.

Można odstąpić od wymogu przedstawienia dokumentów określonych w tiret drugim w przypadku wywozu, w odniesieniu do którego refundacja nie przekracza 1 200 EUR; jednakże, w takim przypadku, eksporter przedstawia dowód zapłaty.

W przypadku wywozu do państwa trzeciego będącego sygnatariuszem Konwencji o wspólnej procedurze tranzytowej, egzemplarz zwrotny nr 5 wspólnego dokumentu tranzytowego należyce poświadczony przez dane państwa, jego fotokopię odpowiednio poświadczoną za zgodność z oryginałem lub zawiadomienie z urzędu celnego wyjścia wysyłki uznaje się za równoważne dokumenty towarzyszące;

- b) w przypadku gdy stosuje się art. 36, 40 lub 44, potwierdzenie przez urząd celny odpowiedzialny za sprawdzenie danego miejsca przeznaczenia, że zostały spełnione warunki potwierdzenia danego egzemplarza kontrolnego T5 przez wspomniany urząd; lub
- c) w przypadku gdy stosuje się art. 36 ust. 1 lit a) lub art. 40, świadectwa przyjęcia przewidziane w art. 45 ust. 3 lit. c) i dokument potwierdzający płatność za dostawy w celu zaopatrzenia w żywność.

Do celów niniejszego ustępu, świadectwo z urzędu celnego wyprowadzenia zaświadczaające, że egzemplarz kontrolny T5 został należyce przedstawiony i zawierające numer i urząd celny wystawienia tego egzemplarza T5, jak również datę opuszczenia przez produkt obszaru celnego Wspólnoty jest równoważne z egzemplarzem kontrolnym T5.

Ust. 4 stosuje się w odniesieniu do przedstawienia równoważnego dowodu.

4. W przypadku, gdy dokumenty wymagane na mocy art. 16 nie zostały przedstawione w terminie ustanowionym w ust. 2, pomimo że eksporter dołożył należytych starań, aby je otrzymać i dostarczyć w tym terminie, można mu przyznać na jego wniosek dodatkowe terminy na przedłożenie tych dokumentów.

5. Wnioski o uznanie innych dokumentów za równoważne zgodnie z ust. 3, do których dołączono, lub nie, dokumenty towarzyszące, oraz wnioski o dodatkowy termin, przewidziany w ust. 4, składa się w terminie ustanowionym w ust. 2. Jednakże, jeżeli wnioski te zostaną złożone w ciągu sześciu miesięcy po tym terminie, stosuje się przepisy art. 50 ust. 2 akapit pierwszy.

6. W przypadku, gdy stosuje się art. 37, wnioski o wypłatę refundacji muszą zostać złożone, za wyjątkiem przypadku siły wyższej, w terminie dwunastu miesięcy następujących po miesiącu dostawy na pokład; jednakże zezwolenia przewidziane w art. 37 ust. 1 mogą wymagać, aby eksporterzy składali wnioski o wypłatę w krótszym terminie.

7. Właściwe władze Państw Członkowskich mogą wymagać tłumaczenia wszystkich dokumentów odnoszących się do wniosku o wypłatę refundacji na język urzędowy lub jeden z języków urzędowych zainteresowanego Państwa Członkowskiego.

8. Wypłaty określone w ust. 1 są dokonywane przez właściwe władze w terminie trzech miesięcy od dnia, w którym dysponują one wszystkimi dokumentami i informacjami wymaganymi w celu zaspokojenia roszczenia, z

wyjątkiem następujących przypadków:

a) siły wyższej;

lub

b) jeżeli wszczęte zostało specjalne administracyjne dochodzenie w sprawie uprawnienia do refundacji. W takich przypadkach, wypłata następuje dopiero po przyznaniu uprawnienia do refundacji;

lub

c) w celu zastosowania rekompensaty przewidzianej w art. 52 ust. 2 akapit drugi.

9. Refundacja nie może być przyznana, w przypadku gdy jej kwota jest niższa lub równa 60 EUR w danym zgłoszeniu wywozowym.

Artykuł 50

1. W okolicznościach, w jakich spełnione zostały wszystkie wymagania przewidziane w regułach wspólnotowych, dotyczących wykazania uprawnienia do refundacji, z wyjątkiem wymogu dotyczącego dotrzymania terminu lub terminów ustanowionych w art. 7 ust. 1, art. 15 ust. 1 i art. 40 ust. 1, stosuje się niniejsze zasady:

a) refundacja jest najpierw obniżona o 15%;

b) pozostała refundacja, zwana dalej „refundacją obniżoną”, jest następnie obniżona w następujący sposób:

- (i) każdy dzień przekroczenia terminu ustanowionego w art. 15 ust. 1 powoduje utratę 2% refundacji obniżonej;
- (ii) każdy dzień przekroczenia terminu ustanowionego w art. 7 ust. 1 powoduje utratę 5% refundacji obniżonej;
- (iii) każdy dzień przekroczenia terminu ustanowionego w art. 40 ust. 1 powoduje utratę 10% refundacji obniżonej.

2. W przypadku, gdy dowód, że wszystkie wymagania ustanowione w rozporządzeniach Wspólnoty zostały spełnione jest dostarczony w ciągu sześciu miesięcy po upływie terminu ustanowionego w art. 49 ust. 2 i 4, wypłacona refundacja wynosi 85% kwoty, którą by wypłacono, gdyby wszystkie wymagania zostały spełnione.

W przypadku, gdy dowód, że wszystkie wymagania przewidziane w rozporządzeniach Wspólnoty zostały spełnione jest dostarczony w ciągu sześciu miesięcy po upływie terminu ustanowionego w art. 49 ust. 2 i 4, ale terminy ustanowione w art. 7 ust. 1, art. 15 ust. 1 lub art. 40 ust. 1 zostały przekroczone, wypłacona refundacja jest równa refundacji obniżonej zgodnie z ust. 1, zmniejszonej o 15% kwoty, którą by wypłacono, gdyby wszystkie terminy były dotrzymane.

3. W przypadku, gdy refundacja została wypłacona w formie zaliczki zgodnie z art. 24 i jeden lub więcej terminów ustanowionych w art. 7 ust. 1 i art. 15 ust. 1 nie zostały dotrzymane, część zabezpieczenia, które uległo przypadkowi, jest równa:

- obniżce obliczonej zgodnie z ust. 1,
- powiększonej o 10%.

Pozostała część zabezpieczenia jest zwolniona.

W przypadku, gdy refundacja została wypłacona w formie zaliczki zgodnie z art. 24 i dowód, że wszystkie wymogi przewidziane w rozporządzeniach Wspólnoty zostały spełnione jest dostarczony w ciągu sześciu miesięcy po upływie terminów ustanowionych w art. 49 ust. 2 i 4, kwota, która ma być zwrócona, jest równa 85% zabezpieczenia.

Jeżeli, w przypadkach objętych akapitem trzecim, dodatkowo został przekroczony jeden lub więcej terminów ustanowionych w art. 7 ust. 1 i art. 15 ust. 1 kwota, która ma być zwrócona, jest równa:

- kwocie zwróconej zgodnie z akapitem trzecim,
 - zmniejszonej o część zabezpieczenia, które uległo przypadkowi, zgodnie z akapitem pierwszym.
4. Całkowita utracona refundacja nie może przekraczać kwoty pełnej refundacji, którą by wypłacono, gdyby wszystkie wymagania zostały spełnione.
5. Do celów niniejszego artykułu, uchybienie terminu ustanowionego w art. 39 ust. 1 traktuje się tak samo jak uchybienie terminu ustanowionego w art. 7 ust. 1.
6. W przypadku, gdy stosuje się art. 4 ust. 2 i/lub art. 18 ust. 3 i/lub art. 51:
- obniżki przewidziane w niniejszym artykule oblicza się na podstawie refundacji wypłacanej na podstawie art. 4 ust. 2 i/lub art. 18 ust. 3 i/lub art. 51,
 - refundacja utracona na podstawie niniejszego artykułu nie przekracza refundacji należnej na podstawie art. 4 ust. 2 i/lub art. 18 ust. 3 i/lub art. 51.

ROZDZIAŁ 2

Kary i zwrot kwot nienależnie wypłaconych

Artykuł 51

1. W przypadku stwierdzenia, że w celu przyznania refundacji wywozowej eksporter złożył wniosek o refundację wyższą od refundacji stosowanej, refundacja należna w przypadku danego wywozu jest refundacją stosowaną do produktów faktycznie wywiezionych, zmniejszoną o kwotę odpowiadającą:

- a) połowie różnicy między refundacją wnioskowaną a refundacją stosowaną do wywozu faktycznie dokonanego;
- b) podwójnej różnicy między refundacją wnioskowaną a refundacją stosowaną, w przypadku gdy eksporter umyślnie dostarczył fałszywych informacji.

2. Za refundację wnioskowaną uważa się kwotę obliczoną na podstawie informacji dostarczonych na podstawie art. 5 lub art. 26 ust. 2. W przypadku, gdy stawka refundacji jest zróżnicowana w zależności od miejsca przeznaczenia, zróżnicowaną część refundacji oblicza się stosując informacje dotyczące ilości, wagi i miejsca przeznaczenia dostarczone na podstawie art. 49.

3. Kary przewidzianej w ust. 1 lit. a) nie stosuje się:

- a) w przypadku siły wyższej;
- b) w przypadkach wyjątkowych, jeżeli eksporter po stwierdzeniu, że wnioskowana refundacja jest nadmierna, niezwłocznie powiadamia o tym właściwe władze z własnej inicjatywy i w formie pisemnej, chyba że właściwe władze powiadomiły eksportera o zamiarze zbadania jego wniosku lub eksporter dowiedział się o tym zamiarze, lub właściwe władze wcześniej ustaliły, że wnioskowana refundacja jest nieprawidłowa;
- c) w przypadku oczywistego błędu co do wnioskowanej refundacji, rozpoznanego przez właściwe władze;
- d) w przypadku gdy refundacja, o którą się występuje, jest zgodna z rozporządzeniem (WE) nr 1222/94, w szczególności z jego art. 3 ust. 2, i jest obliczona na podstawie średnich ilości używanych w ustalonym okresie;
- e) w przypadkach dostosowania wagi, o ile różnica w wadze spowodowana jest zastosowaniem innej

metody ważenia.

4. W przypadku, gdy obniżka przewidziana w ust. 1 lit. a) i b) powoduje kwotę ujemną, kwotę taką uiszcza eksporter.
5. W przypadku, gdy właściwe władze ustalą, że wnioskowana refundacja jest nieprawidłowa oraz że wywóz nie został dokonany oraz że w konsekwencji refundacja nie może być obniżona, eksporter uiszcza kwotę odpowiadającą karze przewidzianej w ust. 1 lit. a) lub b), którą zastosowano, aby wywóz został dokonany. W przypadku, gdy stawka refundacji różni się w zależności od miejsca przeznaczenia, przy obliczaniu wnioskowanej refundacji i refundacji stosowanej, za wyjątkiem przypadku, gdy przewidziane jest obowiązkowe miejsce przeznaczenia, używa się najniższej dodatniej stawki lub, jeżeli jest od niej wyższa, stawki wynikającej ze wskazania dotyczącego miejsca przeznaczenia na podstawie przepisów art. 24 ust. 2 lub art. 26 ust. 4.
6. Płatność na mocy ust. 4 i 5 jest dokonywana w terminie 30 dni od dnia przyjęcia wniosku o wypłatę. W przypadku, gdy termin ten nie został dotrzymany, eksporter płaci odsetki w wysokości określonej w art. 52 ust. 1 za okres rozpoczynający się po 30 dniach od daty otrzymania żądania zapłaty i wpływający w przeddzień zapłaty żądanej kwoty.
7. Kary nie mają zastosowania jedynie wtedy, gdy wnioskowana refundacja jest wyższa od refundacji stosowanej na podstawie art. 4 ust. 2, art. 18 ust. 3, art. 35 ust. 2 i/lub art. 50.
8. Kary stosuje się bez uszczerbku dla kar dodatkowych ustanowionych na poziomie krajowym.
9. Państwa Członkowskie mogą zaniechać nakładania sankcji karnych w wysokości 60 EUR lub mniejszych przypadających na jedno zgłoszenie wywozowe.
10. W przypadku, gdy produkt wskazany w zgłoszeniu wywozowym lub deklaracji płatności nie jest objęty pozwoleniem, nie jest należna żadna refundacja i nie stosuje się przepisów ust. 1.
11. W przypadku, gdy refundacja została wyznaczona wcześniej, karę oblicza się na podstawie stawek refundacji ważnych w dniu wniesienia wniosku o wydanie pozwolenia, przy czym nie uwzględnia się strat refundacji na podstawie art. 4 ust. 1 lub obniżenia refundacji na podstawie art. 4 ust. 2 lub art. 18 ust. 3. W miarę potrzeby, stawki te są dostosowane w dniu przyjęcia zgłoszenia wywozowego lub deklaracji płatności.

Artykuł 52

1. Bez uszczerbku dla obowiązku uiszczenia kwoty ujemnej na podstawie art. 51 ust. 4, beneficjent zwraca kwoty nienależnie otrzymane, łącznie z karą stosowaną na podstawie art. 51 ust. 1 i odsetkami obliczonymi za okres, który upłynął między płatnością i zwrotem. Jednakże,
 - a) w przypadku, gdy zwrot jest zagwarantowany niezwołnionym zabezpieczeniem, przejęcie zabezpieczenia zgodnie z art. 25 ust. 1 lub art. 35 ust. 1 stanowi odzyskanie należnych kwot;
 - b) w przypadku, gdy zabezpieczenie zostało zwolnione, beneficjent uiszcza tę część zabezpieczenia, która uległaby przepadkowi, powiększoną o odsetki obliczone od dnia zwolnienia zabezpieczenia do dnia poprzedzającego dzień zapłaty.

Płatność powinna być dokonana w terminie 30 dni od dnia otrzymania żądania zapłaty.

Jeżeli od beneficjentów żąda się zwrotu refundacji, Państwo Członkowskie może w celu obliczenia odsetek uwzględnić dokonanie płatności dwudziestego dnia następującego po dniu żądania zwrotu.

Stosowana stopa procentowa jest obliczana zgodnie z przepisami prawa krajowego; jednakże nie może być niższa od stopy procentowej stosowanej w przypadku odzyskiwania kwot na mocy przepisów krajowych.

W przypadku płatności nienależnej dokonanej w wyniku błędu właściwych władz, nie pobiera się żadnych odsetek, chyba, że jest to kwota, która ma być ustalona przez Państwo Członkowskie, odpowiadająca korzyści osiągniętej nienależnie.

W przypadku, gdy refundacja jest wypłacona na rzecz cesjonariusza, ten ostatni i eksporter są solidarnie

zobowiązani do zwrotu kwot nienależnie wypłaconych, zabezpieczenia nienależnie zwolnionego i odsetek odnoszących się do danego wywozu. Zobowiązanie cesjonariusza jest jednakże ograniczone do kwoty wypłaconej na jego rzecz, powiększonej o odsetki.

2. Kwoty odzyskane, przewidziane w art. 51 ust. 4 i 5 i pobrane odsetki są przekazywane agencjom płatniczym, które odliczają dane kwoty z wydatków Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), bez uszczerbku dla przepisów art. 7 rozporządzenia Rady (EWG) nr 595/91³⁹.

W przypadku, gdy termin płatności nie jest dotrzymany, Państwa Członkowskie, zamiast wymagać zwrotu, mogą zdecydować, aby kwoty nienależnie wypłacone, zabezpieczenia nienależnie zwolnione i odsetki wyrównawcze były odliczone z następnych płatności na rzecz danego eksportera.

Akapit drugi stosuje się również do kwot, które należy zapłacić na podstawie art. 51 ust. 4 i 5.

3. Bez uszczerbku dla możliwości odstąpienia od stosowania kar w przypadku niskich kwot, przewidzianej w art. 51 ust. 9, Państwa Członkowskie mogą odstąpić od wymogu zwrotu refundacji nienależnie wypłaconych, zabezpieczeń nienależnie zwolnionych, odsetek i kwot przewidzianych w art. 51 ust. 4, w przypadku, gdy zwrot odnoszący się do zgłoszenia wywozowego nie przekracza 60 EUR, pod warunkiem, że w prawie krajowym ustanowione są podobne przepisy, które przewidują zaniechanie zwrotu w takich przypadkach.

4. Obowiązek zwrotu określony w ust. 1 nie ma zastosowania:

- a) jeżeli płatność została dokonana wskutek błędu właściwych władz Państw Członkowskich lub innych władz i jeżeli błąd nie mógł zostać wykryty przez beneficjenta, oraz beneficjent działał, ze swej strony, w dobrej wierze; lub
- b) jeżeli okres, który upłynął między dniem zawiadomienia beneficjenta o ostatecznej decyzji o przyznaniu refundacji a dniem przekazania beneficjentowi przez władze krajowe lub wspólnotowe pierwszej informacji o rodzaju nienależnej płatności, jest dłuższy niż cztery lata. Przepis ten stosuje się tylko wtedy, gdy beneficjent działał w dobrej wierze.

Działania jakiegokolwiek strony trzeciej mającej bezpośredni lub pośredni związek z formalnościami koniecznymi do wypłaty refundacji, łącznie z działaniami spółek wyspecjalizowanych w płaszczyźnie międzynarodowej w dziedzinie kontroli i nadzoru, przypisywane są beneficjentowi.

Przepisów niniejszego ustępu nie stosuje się do zaliczek na poczet refundacji. W przypadku niedokonania zwrotu na mocy niniejszego ustępu, sankcji administracyjnej na podstawie art. 51 ust. 1 lit. a) nie stosuje się.

TYTUŁ V

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 53

Państwa Członkowskie informują Komisję:

- bezzwłocznie o przypadkach, gdy stosuje się art. 20 ust. 1; Komisja powiadamia o tym pozostałe Państwa Członkowskie,
- o ilościach odnośnie do każdego kodu dwunastocyfrowego produktów nieobjętych pozwoleniem na wywóz z wcześniejszym wyznaczeniem refundacji w przypadkach określonych w art. 4 ust. 1 akapit drugi tiret pierwsze, art. 6 i art. 45. Państwa Członkowskie podejmują konieczne środki w celu zapewnienia, aby informacje zostały przekazane najpóźniej drugiego miesiąca po dokonaniu celnych formalności eksportowych.

Artykuł 54

1. Rozporządzenie (EWG) nr 3665/87 traci moc.

³⁹ Dz.U. L 67 z 14.03.1991, str. 11.

Jednakże, rozporządzenie to w dalszym ciągu stosuje się:

- do wywozu objętego zgłoszeniem wywozowym, które zostało przyjęte przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia,

oraz

- w przypadku, gdy rozporządzenie (EWG) nr 565/80 stosuje się do wywozu objętego deklaracjami przyjętymi przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia.

2. W każdym akcie wspólnotowym, w którym znajdują się odniesienia do rozporządzeń (EWG) nr 1041/67, (EWG) nr 192/75, (EWG) nr 2730/79, (EWG) nr 798/80, (EWG) nr 2570/84, (EWG) nr 2158/87 i (EWG) nr 3665/87 lub do artykułów tych rozporządzeń, odniesienia te należy uważać za odnoszące się do niniejszego rozporządzenia lub do odpowiadających im artykułów niniejszego rozporządzenia.

Tabela korelacji, odnosząca się do artykułów rozporządzenia (EWG) nr 3665/87, znajduje się w załączniku I.

Artykuł 55

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 1999 r.

Na wnioski zainteresowanych stron przepisy art. 7 ust. 1 akapit drugi i art. 15 ust. 4 stosuje się do wywozu, dla których wywozowe formalności celne zostały dokonane począwszy od dnia 19 stycznia 1998 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 15 kwietnia 1999 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Tabela korelacji

Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (EWG) nr 3665/87
art. 1	art. 1
art. 2	art. 2
art. 3	-
art. 4	art. 2a
art. 5	art. 3
art. 6	art. 3a
art. 7	art. 4
art. 8	art. 6
art. 9	art. 6a
art. 10	art. 7
art. 11 ust. 1, 5 i 6	art. 8
art. 11 ust. 2, 3 i 4	art. 10
art. 12	art. 9
art. 13	art. 12
art. 14	art. 16
art. 15	art. 17
art. 16	art. 18
art. 17	art. 19
art. 18	art. 20
art. 19	art. 21
art. 20 ust. 1, 2 i 3	art. 5
art. 20 ust. 4	art. 15 ust. 2
art. 21	art. 13
art. 22	art. 14
art. 23	art. 15 ust. 1
art. 24	art. 22
art. 25	art. 23
art. 26	art. 25
art. 27	art. 26
art. 28 ust. 1, 2, 3, 5 i 6	art. 27
art. 29	art. 28
art. 30	art. 28a
art. 31	art. 29
art. 32	art. 30
art. 33	art. 31

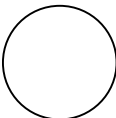
Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (EWG) nr 3665/87
art. 34	art. 32
art. 35	art. 33
art. 36	art. 34
art. 37	art. 35
art. 38	art. 36
art. 39	art. 37
art. 40	art. 38
art. 41	art. 39
art. 42	art. 40
art. 43	art. 41
art. 44	art. 42
art. 45	art. 43
art. 46	art. 44
art. 47	art. 45
art. 48	art. 46
art. 49 ust. 1-7	art. 47
art. 49 ust. 9	art. 11 ust. 2
art. 50	art. 48
art. 51	art. 11 ust. 1
art. 52	art. 11 ust. 3-6
art. 53	art. 49
art. 54	art. 50
art. 55	art. 51
załącznik I	załącznik I
załącznik II	załącznik III
załącznik III	załącznik IV
załącznik IV	
załącznik V	

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz państw trzecich określonych w art. 16 ust. 2 lit. d), dla których warunkiem przekazania płatności jest wywóz produktów

Algieria	Malawi
Burundi	Malta
Gwinea Równikowa	St. Lucia
Kenia	Senegal
Lesotho	Tanzania

ZAŁĄCZNIK III

1. Eksporter (nazwa i dokładny adres w Państwie Członkowskim)	ŚWIADECTWO DOSTAWY NA STATEK WODNY LUB POWIETRZNY W PAŃSTWIE TRZECIM		
2. Magazyn żywności (nazwa i dokładny adres w państwie trzecim)	Uwaga: Niniejszy formularz musi być wypełniony w sposób czytelny i trwały pismem odręcznym lub maszynowym.		
	3. Państwo Członkowskie wywozu		
5. Nazwa statku i kraju rejestru lub numer rejestrowy samolotu			4. Kraj przeznaczenia
	6. Rodzaj, numer i data dokumentu wywozowego wydane przez urząd celny		
7. Rodzaj i data dokumentu przewozowego			
8. Oznaczenia i numery - Numer i rodzaj opakowania - Opis towarów	9. Waga brutto (kg)	10. Ilość netto ¹	
<p style="text-align: center;">11. POTWIERDZENIE PRZEZ ORGANY CELNE KRAJU, W KTÓRYM DOKONYWANE JEST ZAOPATRZENIE W PROWIAN</p> <p>Zaświadczą się, że powyższe towary</p> <p>A. zostały dostarczone na pokład statku wodnego lub powietrznego wskazanego w polu nr 5²</p> <p>B. znajdują się w magazynie wskazanym w polu nr 2 i będą użyte wyłącznie w celu zaopatrzenia w prowiant²</p> <p>Uwagi:</p> <div style="display: flex; justify-content: space-between; align-items: flex-end; margin-top: 20px;"> <div style="width: 30%;"> <p>Miejscowość, data</p> </div> <div style="width: 15%; text-align: center;"> </div> <div style="width: 45%; border: 1px solid black; padding: 5px;"> <p style="text-align: center;">Pieczeń i podpis organów celnych</p> </div> </div>			

¹ Kilogramy lub inne jednostki miary.

² Niepotrzebne skreślić.

ZALĄCZNIK IV

Lista państw trzecich i terytoriów określonych w art. 17 lit. b) i c)

Islandia	Słowacja
Norwegia	Węgry
Lichtenstein	Rumunia
Szwajcaria	Bułgaria
Wyspa Helgoland	Albania
Andora	Ukraina
Gibraltar	Białoruś
Ceuta i Melilla	Mołdawia
Watykan	Rosja
Malta	Gruzja
Cypr	Armenia
Maroko	Azerbejdżan
Turcja	Słowenia
Estonia	Chorwacja
Łotwa	Bośnia i Hercegowina
Litwa	Serbia i Czarnogóra
Polska	była Jugosłowiańska Republika Macedonii
Republika Czeska	

ZAŁĄCZNIK V

Lista produktów do których stosuje się art. 20 ust. 4 lit. d)

- I. Produkty wymienione w art. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 3072/95 (ryż)
- II. Produkty wymienione w art. 1 rozporządzenia (EWG) nr 1785/81 (cukier i izoglukoza)
- III. Produkty wymienione w art. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 (zboża)

IV.

Kod CN	Wołowina / cielęcina
0102	Bydło żywe
0201	Wołowina świeża lub chłodzona
0202	Wołowina mrożona
0206 10 95	Gruba przepona i cienka przepona świeża lub chłodzona
0206 29 91	Gruba przepona i cienka przepona mrożona

V

Kod CN	Mleko i przetwory mleczne
0402	Mleko i śmietana, zagęszczone lub zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego
0403 90 11 do 0403 90 39	Maślanka w proszku
0404 90 21 do 0404 90 89	Składniki mleka
0405	Masło i inne tłuszcze i oleje otrzymane z mleka
0406 20	Ser tarty lub proszkowany
0406 30	Ser przetworzony
0406 90 13 do 0406 90 27	Pozostałe sery
0406 90 61 do 0406 90 81	
0406 90 86 do 0406 90 88	

VI.

Kod CN	Wino
2204 29 62	Wino stołowe luzem
2204 29 64	
2204 29 65	
2204 29 71	
2204 29 72	
2204 29 75	
2204 29 83	
2204 29 84	
2204 29 94	
2204 29 98	

VII

Kod CN	Produkty rolne wywożone w postaci towarów nieobjętych załącznikiem II do Traktatu

1901 90 91	- - - Niezawierające tłuszczu z mleka, sacharozy, izoglukozy, glukozy ani skrobi lub zawierające mniej niż 1,5% tłuszczu z mleka, 5% sacharozy (włącznie z cukrem inwertowanym) lub izoglukozy, 5% glukozy lub skrobi, wyłączając przetwory spożywcze w postaci proszku z towarów objętych pozycjami od 0401 do 0404
2101 12 92	- - - Przetwory na bazie ekstraktów, esencji lub koncentratów kawy
2101 20 92	- - - Przetwory na bazie ekstraktów, esencji lub koncentratów herbaty lub herbaty paragwajskiej
3505 10 10 do 3505 10 90	Dekstryny i pozostałe skrobie modyfikowane
3809 10 10 do 3809 10 90	Środki wykańczalnicze, nośniki barwników przyspieszające barwienie, utrwalacze barwników i inne preparaty na bazie substancji skrobiowych

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 90/2001

z dnia 17 stycznia 2001 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 800/1999 ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1766/92 z dnia 30 czerwca 1992 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1666/2000², w szczególności jego art. 13 i 21 oraz odpowiednie przepisy innych rozporządzeń w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rolnych,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) W przypadku produktów wywożonych luzem lub w jednostkach niestandardowych, dla których przyjęte jest, że ich dokładna masa netto nie jest znana przed załadowaniem środka transportu, art. 5 ust. 6 rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/1999³, zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 1557/2000⁴, przewiduje zmniejszenie refundacji, jeżeli stwierdzono, że faktycznie załadowana masa netto jest mniejsza od określonego procentu oszacowanej masy netto. Jednakże, aby zastosować ten przepis konieczne jest uwzględnienie ograniczeń istniejących w transporcie drogą morską lub śródlądową. W przypadku produktów transportowanych luzem może się okazać, że zgłoszone ilości nie zostały całkowicie załadowane, w szczególności w przypadku, gdy osoba odpowiedzialna za środki transportu zdecydowała o wstrzymaniu załadunku z przyczyn technicznych lub, gdy inni eksporterzy załadowali więcej niż wcześniej przewidywano.
- 2) Ponieważ niektóre kawałki wieprzowiny nie są umieszczane w opakowaniach i z istoty nie są znormalizowane, kategoria jednostek niestandardowych powinna zostać rozszerzona o tego rodzaju produkty.
- 3) W odniesieniu do pojęcia „miejsce załadunku” na wywóz produktów rolnych może mieć wpływ wiele okoliczności administracyjnych i handlowych; dlatego nie jest możliwe ustanowienie jednej zasady i w związku z tym Państwa Członkowskie powinny mieć możliwość zdecydowania o najodpowiedniejszym miejscu w celu przeprowadzenia kontroli bezpośrednich wywożonych produktów rolnych kwalifikujących się do refundacji wywozowych. W tym celu istnieją szczególnie dobre uzasadnienie określenia różnych miejsc załadunku w zależności od tego, czy towary są załadowane do kontenerów lub też odwrotnie, przewożone luzem, w workach lub w kartonach i nie ładowane następnie do kontenerów. W odpowiednio uzasadnionych przypadkach, organom celnym należy pozwolić na przyjęcie zgłoszenia wywozowego w odniesieniu do produktów rolnych kwalifikujących się do przyznania refundacji wywozowej w urzędzie celnym innym niż urząd celny właściwy dla miejsca, w którym dokonano załadunku produktów.
- 4) Należy także ustanowić odrębne przepisy dla produktów wywożonych w systemie towarów powracających przez Państwo Członkowskie, z którego pochodzi produkt, lub przez Państwo Członkowskie, z którego dokonano pierwszego wywozu.
- 5) Dlatego, należy zmienić rozporządzenie (WE) nr 800/1999.
- 6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opiniami wszystkich zainteresowanych Komitetów Zarządzających,

¹ Dz.U. L 181 z 1.7.1992, str. 21.

² Dz.U. L 193 z 29.7.2000, str. 1.

³ Dz.U. L 102 z 17.4.1999, str. 11.

⁴ Dz.U. L 179 z 18.7.2000, str. 6.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 800/1999 wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 5 ust. 6 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Nie przyznaje się refundacji dla ilości przekraczającej 110% oszacowanej masy netto. Jeżeli masa faktycznie załadowana wynosi mniej niż 90% oszacowanej masy netto, refundacja dla faktycznie załadowanej masy netto będzie obniżona o 10% różnicy między refundacją odpowiadającą 90% oszacowanej masy netto a refundacją odpowiadającą faktycznej masie netto. Jednakże w przypadku, gdy transport odbywa się drogą morską lub śródlądową, a eksporter może dostarczyć dowód na piśmie od osoby odpowiedzialnej za środki transportu, że przeszkody specyficzne dla tego rodzaju środka transportu albo, alternatywnie przeładowanie przez innych eksporterów, uniemożliwiły załadowanie wszystkich jego towarów, refundacja jest wypłacana za faktycznie załadowaną masę netto. Przepisy niniejszego akapitu stosuje się, jeżeli eksporter skorzystał z lokalnej procedury odprawy celnej przewidzianej w art. 283 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 oraz jeżeli organy celne zezwoliły na dokonanie korekty w ewidencji, do której zostały wprowadzone wywożone produkty.”

2. W art. 5 ust. 6 akapit czwarty otrzymuje brzmienie:

„Za jednostki niestandardowe uważa się żywe zwierzęta, półtusze, ćwierci, przodki, nogi, łopatki, boczki i schaby.”

3. Art. 5 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Każda osoba dokonująca wywozu produktów w odniesieniu, do których ubiega się o przyznanie refundacji jest zobowiązana:

- a) złożyć zgłoszenie wywozowe w urzędzie celnym właściwym ze względu na miejsce, w którym produkty mają być załadowane do środków transportu;
- b) powiadomić urząd celny na przynajmniej 24 godziny przed rozpoczęciem czynności załadunkowych i określić przewidywany czas trwania załadunku. Właściwe organy mogą wyznaczyć inny termin niż 24 godziny.

Za miejsce załadunku środków celu transportu produktów przeznaczonych na wywóz mogą zostać uznane:

- w przypadku produktów wywożonych w kontenerach miejsce, w którym są one ładowane do kontenerów,
- w przypadku produktów wywożonych luzem w workach, kartonach, pudełkach, butelkach itp. i niezaładowanych do kontenerów miejsce, w którym następuje załadunek do środków transportu, w których produkty opuszczają terytorium celne Wspólnoty.

Właściwy urząd celny może zezwolić na czynności załadunkowe po przyjęciu zgłoszenia wywozowego, przed upływem terminu określonego w lit. b).

Właściwy urząd celny musi być w stanie przeprowadzać bezpośrednie kontrole i dokonywać identyfikacji towarów przeznaczonych do transportu do urzędu celnego wyprowadzenia towarów poza obszar celny Wspólnoty.

Jeżeli przepisy akapitu pierwszego nie mogą być stosowane z przyczyn administracyjnych lub innych odpowiednio uzasadnionych powodów, zgłoszenie wywozowe może zostać złożone jedynie we właściwym urzędzie celnym w danym Państwie Członkowskim i jeżeli kontrola bezpośrednia jest przeprowadzana zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 386/90, produkty muszą zostać całkowicie rozładowane. Jednakże towary nie muszą być całkowicie rozładowane, jeżeli właściwe organy mogą

przeprowadzić gruntowną kontrolę bezpośrednią”.

4. W art. 25 ust. 3 akapit ostatni otrzymuje brzmienie:

„Niniejszy przepis stosuje się tylko wówczas, gdy system towarów powracających jest stosowany w Państwie Członkowskim, w którym zostało przyjęte zgłoszenie wywozowe obejmujące pierwotny wywóz lub w Państwie Członkowskim pochodzenia zgodnie z art. 15 dyrektywy Rady 97/78/WE* ustanawiającej zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnej produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich.

*Dz.U. L 24 z 30.01.1998, str. 9.”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Na wniosek eksportera, przepisy art. 1 ust. 1 stosuje się do tych dokumentacji dotyczących przypadków refundacji wywozowych, które nie zostały zamknięte przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 stycznia 2001 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1253/2002

z dnia 11 lipca 2002 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 800/1999 ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych dla produktów rolnych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1766/92 z dnia 30 czerwca 1992 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1666/2000², w szczególności jego art. 13 i 21 oraz odpowiednie przepisy innych rozporządzeń w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rolnych,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Obecnie warunki zatwierdzania i kontrolowania międzynarodowych spółek wyspecjalizowanych w płaszczyźnie międzynarodowej w dziedzinie kontroli i nadzoru (zwanymi dalej spółkami nadzoru) przez Państwa Członkowskie są ustanowione w dokumencie roboczym Komisji, który nie jest prawnie wiążący. W swoim sprawozdaniu specjalnym nr 7/2001 dotyczącym refundacji wywozowych³ Trybunał Obrachunkowy wykazał pewne braki w systemie dowodów przybycia w odniesieniu do zróżnicowanych refundacji wywozowych dla produktów rolnych, w którym spółki nadzoru odgrywają zasadniczą rolę. W świetle zaleceń tego sprawozdania właściwe jest nadanie zasadom regulującym nadzór i kontrolę spółek nadzoru charakteru prawnie wiążącego poprzez włączenie ich do rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/1999 z dnia 15 kwietnia 1999 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych dla produktów rolnych⁴, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 2299/2001⁵. Warunki te dotyczą procedur przyznawania, zawieszania i wycofywania zatwierdzeń, typów i wzorów świadectw wydawanych przez spółki nadzoru jak również wymagań dotyczących certyfikacji.
- (2) Ponadto uważa się za konieczne, aby istniał skuteczny system sankcji, który ma być wprowadzony w życie przez Państwa Członkowskie, w przypadku nieprawidłowych dowodów przybycia wydawanych przez spółki nadzoru.
- (3) Obecnie nie istnieją wspólne reguły wydawania świadectw rozładunku przez urzędy Państw Członkowskich ustanowione w państwach trzecich. Dlatego konieczne jest ustanowienie minimalnych wymagań, które urzędy te muszą spełnić przy wydawaniu wtórnego dowodu przybycia.
- (4) W celu zmniejszenia obciążeń administracyjnych związanych z przedkładaniem dowodów przybycia należy zwiększyć kwoty refundacji wywozowych, dla których nie jest wymagany dowód przywozu.
- (5) Zarządzanie niewielkimi kwotami refundacji stanowi dla właściwych organów duże obciążenie. Dlatego uważa się za właściwe, w celu uproszczenia, ustalenie progu w wysokości 100 EUR, poniżej którego właściwe organy Państwa Członkowskiego będą miały możliwość odmowy wypłacenia takich refundacji.
- (6) Jednocześnie należy dostosować art. 9 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 800/1999 do zmienionego art. 912c ust. 2 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁶, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 444/2002⁷.

¹ Dz.U. L 181 z 1.7.1992, str. 21.

² Dz.U. L 193 z 29.7.2000, str. 1.

³ Dz.U. C 314 z 8.11.2001, str. 1.

⁴ Dz.U. L 102 z 17.4.1999, str. 11.

⁵ Dz.U. L 308 z 27.11.2001, str. 19.

⁶ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1.

⁷ Dz.U. L 68 z 12.3.2002, str. 11.

(7) W związku z tym rozporządzenie (WE) nr 800/1999 należy odpowiednio zmienić.

(8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opiniami wszystkich zainteresowanych Komitetów Zarządzających,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 800/1999 wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 9 ust. 1 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) Zamiast warunków wymienionych w lit. b), Państwo Członkowskie przeznaczenia egzemplarza kontrolnego T5 lub Państwo Członkowskie, w którym jako dowód stosowany jest dokument krajowy, mogą postanowić, by egzemplarz kontrolny T5 lub dokument krajowy zaświadczający, że produkty opuściły obszar celny Wspólnoty, był potwierdzony jedynie po przedstawieniu dokumentów przewozowych określających ostateczne miejsce przeznaczenia poza obszarem celnym Wspólnoty.

W takich przypadkach, w rubryce „Uwagi”, w sekcji „Kontrola wykorzystania i/lub przeznaczenia” w egzemplarzu kontrolnym T5 lub w odpowiadającej jej rubryce dokumentu krajowego, właściwy organ Państwa Członkowskiego przeznaczenia egzemplarza kontrolnego T5 lub Państwa Członkowskiego, w którym jako dowód stosowany jest dokument krajowy, dodaje jeden z następujących wpisów:

- Documento de transporte con destino fuera de la CE presentado,
- Transportdokument med destination uden for EF forelagt,
- Beförderungspapier mit Bestimmung außerhalb der EG wurde vorgelegt,
- Υποβαλλόμενο έγγραφο μεταφοράς με προορισμό εκτός ΕΚ,
- Transport document indicating a destination outside the customs territory of the Community has been presented,
- Document de transport avec destination hors CE présenté,
- Documento di trasporto con destinazione fuori CE presentato,
- Vervoerdocument voor bestemming buiten EG voorgelegd,
- Documento de transporte com destino fora da CE apresentado,
- Kuljetusasiakirja, jossa ilmoitetaan yhteisön tullialueen ulkopuolinen määräpaikka, on esitetty,
- Transportdokument med slutlig destination, utanför gemenskapens tullområde har lagts fram,

Zgodność z przepisami niniejszej litery sprawdzana jest w drodze odpowiednich kontroli wrywkowych przeprowadzane przez agencję płatniczą.”

2. W art. 16 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) świadectwa rozładunku i przywozu sporządzone przez zatwierdzoną spółkę wyspecjalizowaną w płaszczyźnie międzynarodowej w dziedzinie kontroli i nadzoru (zwaną dalej spółką nadzoru) zgodnie z zasadami przewidzianymi w załączniku VI rozdział III, przy wykorzystaniu wzoru określonego w załączniku VII. W danym świadectwie muszą być umieszczone data i numer dokumentu celnego przywozowego.”

b) w ust. 2 zdanie wprowadzające oraz lit. b) i c) otrzymują brzmienie:

„W przypadku gdy eksporter nie może otrzymać dokumentu wybranego zgodnie z ust. 1 lit. a) lub b), nawet po podjęciu odpowiednich środków lub w przypadku zaistnienia wątpliwości co do autentyczności przedstawionego dokumentu, lub ogólnie co do jego rzetelności, dowód dokonania przywozowych formalności celnych może stanowić jeden lub więcej następujących dokumentów:”

„b) świadectwo rozładunku, wydane przez urząd Państwa Członkowskiego ustanowiony w kraju przeznaczenia lub urząd właściwy dla kraju przeznaczenia, zgodnie z ustalonymi wymaganiami i odpowiadające wzorowi określonymu w załączniku VIII, zaświadczające dodatkowo, że produkt opuścił miejsce rozładunku lub przynajmniej, że, według jego wiedzy, produkt nie został następnie załadowany w celu powrotnego wywozu;

c) świadectwo rozładunku sporządzone przez zatwierdzoną spółkę nadzoru zgodnie z przepisami określonymi w załączniku VI rozdział III, przy wykorzystaniu wzoru określonego w załączniku IX, zaświadczające dodatkowo, że produkt opuścił miejsce rozładunku lub przynajmniej że, według jej wiedzy, produkt nie został następnie załadowany w celu powrotnego wywozu;”

c) skreśla się ust. 5.

3. Dodaje się art. 16a-16f w brzmieniu:

„Artykuł 16a

1. Spółka nadzoru chcąc wydawać świadectwa, określone w art. 16 ust. 1 lit. b) i ust. 2 lit. c), musi zostać zatwierdzona przez właściwy organ Państwa Członkowskiego, w którym mieści się statutowa siedziba spółki.

2. Spółkę zatwierdza się na jej wniosek na okres trzech lat, który podlega odnowieniu, jeżeli spółka spełnia warunki wymienione w załączniku VI rozdział I. Zatwierdzenie jest ważne we wszystkich Państwach Członkowskich.

3. W zatwierdzeniu określa się, czy upoważnienie do wydawania świadectw wymienionych w art. 16 ust. 1 lit. b) i ust. 2 lit. c) jest ważne na całym świecie lub czy ograniczone jest do pewnej liczby państw trzecich.

Artykuł 16b

1. Spółka nadzoru działa w poszanowaniu zasad wymienionych w załączniku VI rozdział II pkt 1.

Jeżeli jeden lub więcej warunków przewidzianych w wyżej wymienionych zasadach nie jest przestrzeganych, Państwo Członkowskie, które zatwierdziło spółkę nadzoru zawiesza zezwolenie na taki okres, jaki jest potrzebny, aby zaradzić zaistniałej sytuacji.

2. Państwo Członkowskie, które zatwierdziło spółkę nadzoru, kontroluje jej funkcjonowanie i zachowanie zgodnie z wymaganiami przewidzianymi w załączniku VI rozdział II pkt 2.

Artykuł 16c

Państwa Członkowskie, które zatwierdziły spółkę nadzoru, zapewniają skuteczny system sankcji, w przypadku gdy zatwierdzona spółka nadzoru wydała fałszywe świadectwo.

Artykuł 16d

1. Państwo Członkowskie, które zatwierdziło spółkę nadzoru, niezwłocznie wycofuje zatwierdzenie:
 - jeżeli spółka nadzoru przestaje spełniać warunki zatwierdzenia wymienione w załączniku VI rozdział I, lub
 - jeżeli spółka nadzoru wielokrotnie i systematycznie wydawała fałszywe świadectwa. W tym wypadku nie stosuje się sankcji przewidzianej w art. 16 lit. c).
2. Wycofanie dotyczy wszystkich lub ogranicza się do niektórych obszarów działalności spółki nadzoru, w zależności od wykrytych nieprawidłowości.
3. W każdym przypadku gdy Państwo Członkowskie wycofuje zatwierdzenie spółki nadzoru należącej do tej samej grupy spółek, Państwa Członkowskie, które zatwierdziły spółki nadzoru należące do tej samej grupy, zawieszają zatwierdzenia tych spółek na okres nieprzekraczający trzech miesięcy w celu przeprowadzenia niezbędnego dochodzenia, aby sprawdzić, czy spółki nadzoru również wykazują nieprawidłowości stwierdzone w przypadku spółki nadzoru, której zatwierdzenie zostało wycofane.

Do celów stosowania powyższego akapitu, do grupy spółek zalicza się wszystkie spółki, których kapitał stanowi własność, bezpośrednio lub pośrednio, w ponad 50% jednej spółki macierzystej jak również samą spółkę macierzystą.

Artykuł 16e

1. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o zatwierdzeniu spółek nadzoru.
2. Państwo Członkowskie, które wycofuje lub zawiesza zatwierdzenie, niezwłocznie powiadamia o tym inne Państwa Członkowskie i Komisję, wskazując nieprawidłowości, które doprowadziły do wycofania lub zawieszenia.

Powiadomienie Państw Członkowskich przesyłane jest do organów centralnych Państw Członkowskich, których wykaz znajduje się w załączniku X.

3. Komisja okresowo publikuje w celach informacyjnych uaktualniony wykaz spółek nadzoru zatwierdzonych przez Państwa Członkowskie.

Artykuł 16f

1. Świadectwa określone w art. 16 ust. 1 lit. b) i ust. 2 lit. c) wydane po dacie wycofania lub zawieszenia zezwolenia są nieważne.
2. Państwa Członkowskie nie uznają świadectw określonych w art. 16 ust. 1 lit. b) i ust. 2 lit. c), jeżeli w świadectwach tych wykryją nieprawidłowości lub braki. Gdy takie świadectwa zostały wydane przez spółkę nadzoru zatwierdzoną przez inne Państwo Członkowskie, Państwo Członkowskie, które wykryło nieprawidłowości, powiadamia o zaistniałej sytuacji Państwo Członkowskie, które dokonało zatwierdzenia.”

4. Art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 17

Państwa Członkowskie mogą zwolnić eksporterów z obowiązku przedstawiania dowodu wymaganego na mocy art. 16 innego niż dokument przewozowy, w przypadku zgłoszenia wywozowego uprawniającego do refundacji, której zróżnicowana część jest mniejsza lub równa:

- a) 2 400 EUR, w przypadku gdy państwo trzecie lub terytorium miejsca przeznaczenia jest wymienione w załączniku IV;
- b) 12 000 EUR, w przypadku gdy państwo trzecie lub terytorium miejsca przeznaczenia nie są wymienione w załączniku IV.

Jeżeli eksporter w sposób sztuczny dzieli operację wywozową, aby obejść obowiązek dostarczenia dowodu przybycia do miejsca przeznaczenia, prawo do refundacji wywozowej przestaje przysługiwać, a refundacja powinna być zwrócona, za wyjątkiem przypadku, gdy eksporter dostarczy dowód wymagany na mocy art. 16 dla danych produktów.”

5. W art. 49 ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Państwa Członkowskie mogą podjąć decyzję o nieprzyznaniu refundacji, jeżeli kwota jest mniejsza lub równa 100 EUR na zgłoszenie wywozowe.”

6. Dodaje się załączniki VI-X, znajdujące się w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2003 r., z zastrzeżeniem następujących odstępstw:

- a) Art. 1 pkt 1 stosuje się od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.
- b) Art. 1 pkt. 4 i 5 stosuje się do zgłoszeń wywozowych przyjętych po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.
- c) W przypadku spółek nadzoru, które otrzymały zezwolenie na maksymalnie trzy lata przed dniem 1 stycznia 2003 r., przepisy art. 16a i załącznika VI rozdział I stosuje się po raz pierwszy w momencie, gdy upływa termin odnowienia tego zezwolenia.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 11 lipca 2002 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK VI

Wymagania dotyczące zatwierdzania i kontrolowania spółek nadzoru przez Państwa Członkowskie

Rozdział I

Wymagania dotyczące zatwierdzenia

- a) Spółka nadzoru musi być podmiotem posiadającym zdolność prawną i być zarejestrowana w rejestrze spółek upoważnionego Państwa Członkowskiego.
- b) Statut spółki nadzoru musi stanowić, że jednym z deklarowanych przez nią celów jest kontrola i nadzór produktów rolnych na poziomie międzynarodowym.
- c) Spółka nadzoru musi mieć międzynarodowy zasięg, aby mogła być zdolna do prowadzenia certyfikacji na skalę światową, albo poprzez dysponowanie filiami w wielu państwach trzecich i/lub poprzez bezpośrednią obecność przy czynnościach rozładunkowych własnych inspektorów, zatrudnionych w ramach stosunku pracy, z najbliższego biura regionalnego lub krajowego we Wspólnocie albo przy pomocy lokalnych agentów, poddawanych przez spółkę nadzoru odpowiedniej kontroli.

Filie określone w poprzednim akapicie muszą stanowić ponad połowę kapitału spółki nadzoru. Jeżeli jednak ustawodawstwo krajowe w danym państwie trzecim ogranicza zagraniczny udział kapitału do 50% lub mniej, do celów poprzedniego akapitu powinna wystarczyć skuteczna kontrola filii. Kontrola ta powinna być zapewniona przez odpowiednie środki, takie jak, w szczególności, istnienie umowy menedżerskiej, skład zarządu i wyższego szczebla zarządzania lub podobne ustalenia.

- d) Spółki nadzoru muszą posiadać potwierdzone doświadczenie w zakresie kontroli i nadzoru produktów rolnych i spożywczych. Doświadczenie to należy ustalić, przedkładając dowody dotyczące inspekcji przeprowadzonych w ciągu trzech poprzednich lat lub będących w toku. Referencje te muszą obejmować informacje o rodzaju przeprowadzonych kontroli (rodzaj, ilość produktów, miejsce inspekcji itd.) oraz nazwy i adresy organów lub podmiotów, które mogą udzielić informacji o wnioskodawcy.
- e) Spółka nadzoru musi spełniać wymagania ustanowione w normie EN 45011, ppkt. 4.1.1, 4.1.2, 4.1.4, 4.2 a)-p), 4.4, 4.5, 4.7, 4.8.1b)-f), 4.8.2, 4.9.1, 4.10, 5, 7, 9.4.
- f) Sytuacja finansowa spółek nadzoru (kapitał, obrót itd.) musi być dobra. Należy przedstawić dowody jej dobrej kondycji finansowej jak również jej sprawozdania roczne za ostatnie trzy lata, w tym bilans, rachunek zysków i strat oraz, jeżeli prawo tego wymaga, sprawozdanie audytorów i sprawozdanie zarządu.
- g) W strukturze administracyjnej spółki nadzoru musi istnieć „jednostka audytu wewnętrznego”, która odpowiedzialna będzie za wspomaganie władz krajowych w działaniach związanych z kontrolą i inspekcją, którą podejmą one w stosunku do zatwierdzonych spółek nadzoru.

Rozdział II

1. *Działalność i zakres kompetencji spółek nadzoru*

Przy wydawaniu świadectw przybycia zatwierdzone spółki nadzoru muszą w każdym momencie postępować w sposób odpowiedzialny i kompetentny.

Podczas swoich działań zatwierdzone spółki nadzoru muszą stosować się do następujących kryteriów:

- a) muszą one wykonać wszystkie możliwe kontrole w celu określenia tożsamości i wagi produktów objętych świadectwami;
- b) zarząd spółki nadzoru musi we właściwy sposób nadzorować kontrole przeprowadzane przez personel spółki w państwach trzecich przeznaczenia;

- c) spółki nadzoru muszą prowadzić dokumentację każdego wydanego świadectwa, w której zapisywany jest każdy dowód przeprowadzonej pracy związanej z nadzorem na poparcie wniosków zawartych w świadectwie (kontrole ilościowe i przeprowadzone kontrole dokumentów itd.). Dokumentacja wydanych świadectw musi być przechowywana przez okres 5 lat.
- d) zatwierdzone spółki nadzoru sprawdzają czynności rozładunkowe przy wykorzystaniu własnego odpowiednio wykwalifikowanego, stałego personelu lub agentów lokalnych z siedzibą lub działających w kraju przeznaczenia, lub wysyłając własny personel z biur regionalnych lub biura krajowego we Wspólnocie. Interwencja agentów lokalnych musi być regularnie nadzorowana przez odpowiednio wykwalifikowanych, stałych pracowników spółki.

2. *Kontrolowanie działalności spółek nadzoru*

- 2.1. Państwa Członkowskie są odpowiedzialne za sprawdzanie dokładności i odpowiedności zadań związanych z certyfikacją, wykonywanych przez spółki nadzoru.

Przed upływem odnawialnego okresu trzech lat władze krajowe przeprowadzają kontrolę w siedzibie statutowej spółki nadzoru.

W każdym przypadku gdy istnieją uzasadnione wątpliwości co do jakości i rzetelności świadectw sporządzanych przez poszczególne spółki nadzoru, właściwy organ przeprowadza kontrolę na miejscu w statutowej siedzibie spółki w celu sprawdzenia, czy przepisy zawarte w niniejszym Załączniku są prawidłowo stosowane.

Podczas kontroli spółek nadzoru Państwa Członkowskie przykładają szczególną uwagę do metod pracy i procedur działania spółki nadzoru przy wykonywaniu zadań, jak również badają wyrywkowo dokumentację dotyczącą świadectw przedstawianych agencji płatniczej w ramach procedury wypłacania refundacji.

W celu wykonania zadań związanych z kontrolowaniem spółek nadzoru w ramach procedur ustanowionych w niniejszym Załączniku, Państwa Członkowskie mogą zatrudniać zewnętrznych i niezależnych audytorów.

Państwa Członkowskie mogą podjąć wszelkie inne środki, które uważają za konieczne dla właściwej kontroli spółek nadzoru.

- 2.2. Przy sprawdzaniu wniosków o refundacje wywozowe poparte świadectwami wystawionymi przez spółki nadzoru, organy Państw Członkowskich muszą przykładać szczególną uwagę do następujących aspektów certyfikacji:

- a) wymagają, aby wykonana praca była opisana w świadectwach i upewniają się, że wykonana praca była wystarczająca dla poparcia wniosków zawartych w świadectwie;
- b) badają wszystkie nieścisłości znajdujące się w przedkładanych świadectwach;
- c) wymagają, aby świadectwa wydawane były w rozsądnym terminie, w zależności od danego przypadku.

Rozdział III

1. Świadectwa wydawane przez zatwierdzone spółki nadzoru zawierają nie tylko odpowiednie informacje konieczne do ustalenia tożsamości towarów i przesyłki oraz szczegóły dotyczące środka transportu, dat przybycia i rozładunku, lecz również opis przeprowadzonych kontroli i metod zastosowanych w celu sprawdzenia tożsamości i masy produktów objętych świadectwem.

Kontrole i weryfikacje przeprowadzane przez spółki nadzoru, muszą odbywać się w momencie rozładunku, który może mieć miejsce w czasie dokonywania formalności celnych związanych z przywozem, lub po ich dokonaniu. Jednakże, w wyjątkowych i należycie uzasadnionych przypadkach, kontrole i weryfikacje poprzedzające wydanie świadectw mogą odbyć się w ciągu sześciu miesięcy od

dnia, w którym towary zostały rozładowane, a świadectwo musi zawierać opis działań podjętych w celu sprawdzenia faktów.

2. W przypadku świadectw rozładunku i przywozu (art. 16 ust. 1 lit. b)), certyfikacja obejmuje również sprawdzenie, czy towary zostały oclone w celu ich ostatecznego przywozu. Kontrola ta ma na celu ustalenie wyraźnego powiązania między odnośnym dokumentem celnym przywozowym lub procedurą odprawy celnej a daną operacją.
3. Zatwierdzone spółki nadzoru powinny być niezależne wobec stron biorących udział w kontrolowanej transakcji. W szczególności żadna spółka nadzoru przeprowadzająca kontrolę danej transakcji ani żadna spółka zależna należąca do tej samej grupy nie może uczestniczyć w czynności jako eksporter, agent celny, przewoźnik, odbiorca, właściciel magazynu lub ktokolwiek inny, jeżeli powoduje konflikt interesów.

ZAŁĄCZNIK VII

Świadectwo rozładunku i przywozu określone w art. 16 ust. 1 lit. b)

1. Świadectwo rozładunku i przywozu
nr:
2. Eksporter:
3. Państwo Członkowskie wywozu:
4. Kraj przeznaczenia:
5. Opis towarów i kod refundacji:
6. Ilość i identyfikacja opakowań:
 - 6.1. Masa brutto (kg):
Masa netto (kg):
 - 6.2. Jednostki (w przypadku gdy refundacje wywozowe są ustalane w przeliczeniu na jednostkę):
 - 6.3. Identyfikacja opakowania:
Ilość towarów luzem lub liczba i rodzaj opakowań.
Kontenery: ilość i rodzaj.
7. Tożsamość środka (-ów) transportu:
 - 7.1. Dokument (-y) przewozowy (-e): rodzaj, numer i data:
8. Miejsce rozładunku:
 - 8.1. Miejsce kontroli (port, lotnisko, stacja kolejowa):
9. Data przybycia na miejsce rozładunku:
 - 9.1. Data i godzina rozpoczęcia rozładunku:
 - 9.2. Data i godzina zakończenia rozładunku:
10. Wyniki i metody kontroli:
 - 10.1. Masa brutto (kg):
Masa netto (kg):
 - 10.2. Jednostki (w przypadku gdy refundacje wywozowe są ustalane w przeliczeniu na jednostkę):
 - 10.3. Identyfikacja opakowania:
Ilość towarów luzem lub liczba i rodzaj opakowań..
Kontenery: liczba i rodzaj.
 - 10.4. Metody stosowane w celu sprawdzenia masy:

10.5. Uwagi:

11. Data i numer dokumentu celnego przywozowego:
12. Pozostałe uwagi, włącznie z, w stosownym wypadku, wyjaśnieniem przyczyn dla których sprawdzenie nie zostało dokonane w czasie rozładunku:
13. Świadcstwo zawiera:
 - 13.1. Nazwisko i stanowisko osoby, która sprawdziła towary:
 - 13.2. Nazwa, data i miejsce podpisania, podpis i pieczęć spółki nadzoru:

ZAŁĄCZNIK VIII

Wymagania, które muszą spełniać urzędy Państw Członkowskich ustanowione w państwach trzecich do celów art. 16 ust. 2 lit. b)

1. Urząd decyduje o wydaniu świadectwa rozładunku na podstawie jednego lub więcej następujących dokumentów:
 - dokumenty celne przywozowe, włącznie z wydrukami komputerowymi, jeżeli są one uznawane,
 - dokumenty z portów krajowych oraz inne dokumenty wystawione przez organ urzędowy,
 - oświadczenie kapitana lub spółki przewozowej,
 - inne formy potwierdzenia odbioru dostarczone przez importera.

2. Urzędy Państw Członkowskich wydają świadectwa rozładunku w następującym brzmieniu:

Zaświadcza się, że ... (opis towarów, ilość i identyfikacja opakowań) zostały rozładowane ... (miejsce rozładunku/nazwa miasta) dnia ... (data rozładunku).

Zaświadcza się ponadto, że produkt opuścił miejsce rozładunku lub że przynajmniej, według jej wiedzy, produkt nie został następnie załadowany w celu powrotnego wywozu.

Świadectwo wydaje się na podstawie następujących dokumentów:

(wykaz okazanych dokumentów stanowiących dla urzędu podstawę do wydania świadectwa)

Data i miejsce podpisania, podpis i pieczętka urzędu:

3. Urząd wydający świadectwa rozładunku prowadzi rejestr i dokumentację wszystkich wydanych świadectw, w których należy odnotować, na podstawie jakiej dokumentacji dowodowej świadectwa zostały wydane.

ZALĄCZNIK IX

Świadectwo rozładunku określone w art. 16 ust. 2 lit. c)

1. Świadectwo rozładunku
nr:
2. Eksporter:
3. Państwo Członkowskie wywozu:
4. Kraj przeznaczenia:
5. Opis towarów i kod refundacji:
6. Ilość i identyfikacja opakowań:
 - 6.1. Masa brutto (kg):
Masa netto (kg):
 - 6.2. Jednostki (w przypadku refundacji wywozowych ustalanych w przeliczeniu na jednostkę):
 - 6.3. Identyfikacja opakowania:
Ilość towarów luzem lub liczba i rodzaj opakowań.
Kontenery: liczba i rodzaj.
7. Tożsamość środka (-ów) transportu:
 - 7.1. Dokument (-y) transportowy (-e): rodzaj, liczba i data
8. Miejsce rozładunku:
 - 8.1. Miejsce kontroli (port, lotnisko, stacja kolejowa):
9. Data przybycia na miejsce rozładunku:
 - 9.1. Data i godzina rozpoczęcia rozładunku:
 - 9.2. Data i godzina zakończenia rozładunku:
10. Wyniki i metody kontroli:
 - 10.1. Masa brutto (kg):
Masa netto (kg):
 - 10.2. Jednostki (w przypadku refundacji wywozowych ustalanych w przeliczeniu na jednostkę):
 - 10.3. Identyfikacja opakowania:
Ilość towarów luzem lub liczba i rodzaj opakowań.
Kontenery: liczba i rodzaj.
 - 10.4. Metody zastosowane w celu sprawdzenia masy:

10.5. Uwagi:

11. Data opuszczenia strefy portowej:

Lub z... do...

11.1. Środek transportu:

11.2. Świadcstwo niepowrotnego wywozu zgodnie z art. 16 ust. 2 lit. c):

12. Inne uwagi, włącznie z, w stosownym wypadku, wyjaśnieniem przyczyn, dla których sprawdzenie nie zostało przeprowadzone w czasie rozładunku:

13. Świadcstwo zawiera:

13.1. Nazwisko i stanowisko osoby, która sprawdziła towary:

13.2. Nazwisko, data i miejsce podpisania, podpis i pieczęć spółki nadzoru.

ZAŁĄCZNIK X

Wykaz organów centralnych w Państwach Członkowskich określonych w art. 16e

Państwo Członkowskie	Organ centralny
Belgia	Bureau d'Intervention et de Restitution Belge (BIRB) Belgisch Interventie- en Restitutiebureau (BIRB)
Francja	Commission interministérielle d'agrément (CIA) des sociétés de contrôle et de surveillance — Direction générale des douanes et droits indirects (DGDDI)
Luksemburg	Ministère de l'Agriculture, de la Viticulture et du Développement rural
Grecja	Ministère de l'Agriculture — OPEKEPE
Hiszpania	Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación — Fondo Español de Garantía Agraria (FEGA)
Portugalia	Ministério da Agricultura, do Desenvolvimento Rural e das Pescas
Włochy	Agenzia delle Dogane — Servizio Autonomo Interventi Settore Agricolo (SAISA)
Dania	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri — Direktoratet for FødevareErhverv
Irlandia	Department of Agriculture and Food
Zjednoczone Królestwo	Rural Payments Agency (RPA)
Niemcy	Bundesministerium der Finanzen — Hauptzollamt Hamburg-Jonas
Niderlandy	Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij
Austria	Bundesministerium für Finanzen
Finlandia	Ministry of Agriculture and Forestry
Szwecja	Swedish Board of Agriculture

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 2454/93

z dnia 2 lipca 1993 r.

ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny¹, zwany dalej „Kodeksem”, w szczególności jego art. 249,

a także mając na uwadze, co następuje:

Kodeks zebrał w jednym instrumencie prawnym istniejące prawodawstwo celne; jednocześnie Kodeks wprowadził pewne zmiany do tego prawodawstwa w celu uczynienia go bardziej spójnym, uproszczenia go i wypełnienia niektórych luk; dlatego stanowi on kompletne prawodawstwo wspólnotowe w tej dziedzinie;

te same powody, które doprowadziły do przyjęcia Kodeksu odnoszą się również do celnego prawodawstwa wykonawczego; dlatego pożądane jest zebranie w jednym rozporządzeniu celnego prawodawstwa wykonawczego, które obecnie rozproszone jest w wielu wspólnotowych rozporządzeniach i dyrektywach;

w ten sposób ustanowiony kodeks wykonawczy do Wspólnotowego Kodeksu Celnego powinien zawierać aktualnie obowiązujące celne przepisy wykonawcze; jednakże, w świetle zdobytego doświadczenia należy:

- wprowadzić pewne zmiany w celu dostosowania wspomnianych przepisów do przepisów Kodeksu,
- rozszerzyć zakres niektórych przepisów stosowanych obecnie jedynie do określonego postępowania celnego w celu uwzględnienia wszechstronnego zakresu stosowania Kodeksu,
- uściślić niektóre przepisy w celu zwiększenia bezpieczeństwa prawnego przy ich stosowaniu;

wprowadzone zmiany dotyczą przede wszystkim przepisów dotyczących długu celnego;

właściwe jest ograniczenie stosowania art. 791 ust. 2 do dnia 1 stycznia 1995 r. i ponowne zbadanie przed tą datą przedmiotowego zagadnienia w świetle zdobytych doświadczeń;

¹ Dz.U. nr L 302 z 19.10.1992, str. 1.

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

CZEŚĆ I

OGÓLNE PRZEPISY WYKONAWCZE

TYTUŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

ROZDZIAŁ I

Definicje

Artykuł 1

Do celów niniejszego rozporządzenia:

1. *Kodeks oznacza:*

rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny;

2. *Karnet ATA oznacza:*

międzynarodowy dokument celny odprawy czasowej ustanowiony na mocy Konwencji ATA;

3. *Komitet oznacza:*

Komitet Kodeksu Celnego ustanowiony w art. 247 Kodeksu;

4. *Rada Współpracy Celnej oznacza:*

organizację powołaną przez Konwencję o utworzeniu Rady Współpracy Celnej, sporządzoną w Brukseli dnia 15 grudnia 1950 r.;

5. *Dane niezbędne do ustalenia tożsamości towarów oznaczają:*

z jednej strony, dane stosowane w celu ustalenia tożsamości towarów pod względem handlowym, pozwalające organom celnym na określenie klasyfikacji taryfowej oraz, z drugiej strony, ilość towarów;

6. *Towary pozbawione charakteru handlowego oznaczają:*

towary, których objęcie daną procedurą celną ma charakter sporadyczny i których rodzaj i ilość wskazują, że są przeznaczone do użytku prywatnego, osobistego lub

rodzinnego ich odbiorców lub osób je przewożących, bądź też które są wyraźnie przeznaczone na upominki;

7. *Środki polityki handlowej oznaczają:*

środki pozataryfowe ustanowione jako część wspólnej polityki handlowej w formie przepisów wspólnotowych dotyczących przywozu i wywozu towarów, takie jak środki dozoru lub ochrony, ograniczenia bądź limity ilościowe i zakazy przywozu lub wywozu;

8. *Nomenklatura celna oznacza:*

jedną z nomenklatur określonych w art. 20 ust. 6 Kodeksu;

9. *Zharmonizowany System oznacza:*

Zharmonizowany System Oznaczania i Kodowania Towarów;

10. *Traktat oznacza:*

Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą.

ROZDZIAŁ 2

Decyzje

Artykuł 2

Jeżeli osoba składająca wniosek o wydanie decyzji nie jest w stanie dostarczyć wszystkich dokumentów i danych niezbędnych do wydania decyzji, organy celne dostarczają dokumenty i dane będące w ich dyspozycji.

Artykuł 3

Decyzja dotycząca zabezpieczeń, korzystna dla osoby, która podpisała zobowiązanie do zapłaty sumy na pierwsze pisemne żądanie organów celnych zostaje cofnięta, gdy zobowiązanie to nie zostało spełnione.

Artykuł 4

Cofnięcie decyzji nie dotyczy towarów, które w chwili jego wejścia w życie były już objęte procedurą na podstawie cofniętego pozwolenia.

Jednakże organy celne mogą zażądać, aby towarom tym nadano, w wyznaczonym przez nie terminie, jedno z dopuszczonych przeznaczeń celnych.

TYTUŁ II

WIĄŻĄCA INFORMACJA TARYFOWA

ROZDZIAŁ 1

Definicje

Artykuł 5

Do celów niniejszego tytułu:

1. *wiążąca informacja taryfowa:*

oznacza informację taryfową wiążącą władze wszystkich Państw Członkowskich Wspólnoty, jeżeli warunki ustanowione w art. 6 i 7 są spełnione;

2. *wnioskodawca:*

oznacza osobę, która zwróciła się do organów celnych z wnioskiem o udzielenie wiążącej informacji taryfowej;

3. *posiadacz:*

oznacza osobę, na której nazwisko wydawana jest wiążąca informacja taryfowa.

ROZDZIAŁ 2

Procedura uzyskiwania wiążącej informacji taryfowej - Powiadomianie wnioskodawcy o informacji i przekazanie jej Komisji

Artykuł 6

1. Wniosek o udzielenie wiążącej informacji taryfowej składany jest na piśmie i adresowany bądź do właściwych organów celnych w Państwie Członkowskim lub Państwach Członkowskich, w którym(-ch) informacja ta ma zostać wykorzystana, bądź do właściwych organów celnych w Państwie Członkowskim, w którym wnioskodawca ma swoją siedzibę.

2. Wniosek o udzielenie wiążącej informacji taryfowej może dotyczyć tylko jednego rodzaju towarów.

3. Wnioski zawierają następujące dane:

a) nazwisko i adres posiadacza;

b) nazwisko i adres wnioskodawcy w przypadku, gdy nie jest on posiadaczem;

c) nomenklaturę celną, w której ma zostać dokonana klasyfikacja. Jeżeli wnioskodawca pragnie uzyskać klasyfikację towarów w jednej z nomenklatur określonych w art. 20 ust. 3 lit. b) i ust. 6 lit. b) Kodeksu, nomenklatura ta jest wyraźnie wskazana we wniosku o udzielenie wiążącej informacji taryfowej;

d) szczegółowy opis towarów pozwalające na ustalenie ich tożsamości i dokonanie klasyfikacji w nomenklaturze celnej;

- e) skład towarów oraz wszelkie metody badania stosowane do jego określenia, w przypadku gdy zależy od tego dokonanie klasyfikacji;
- f) wszelkie próbki, fotografie, plany, katalogi lub inne dostępne dokumenty mogące pomóc organom celnym w dokonaniu właściwej klasyfikacji towaru w nomenklaturze celnej, dołączone w formie załączników;
- g) przewidywaną klasyfikację;
- h) zgodę na przedłożenie, na żądanie organów celnych, tłumaczenia wszelkich załączonych dokumentów na język urzędowy (lub jeden z języków urzędowych) zainteresowanego Państwa Członkowskiego;
- i) wszelkie dane, które mają być uważane za poufne;
- j) podanie przez wnioskodawcę, o ile posiada takie informacje, wiążącej informacji taryfowej dotyczącej towarów identycznych lub podobnych, o udzielenie której już zwrócono się z wnioskiem, lub która została wydana we Wspólnocie;
- k) potwierdzenie, że dostarczone informacje zostały zarejestrowane w bazie danych Komisji Wspólnot Europejskich; jednakże, oprócz przepisów art. 15 Kodeksu stosuje się przepisy dotyczące ochrony informacji obowiązujące w Państwach Członkowskich.

4. Jeżeli organy celne uznają, że wniosek nie zawiera wszystkich danych niezbędnych do zajęcia stanowiska w danej sprawie, zwracają się do wnioskodawcy o dostarczenie brakujących danych.

5. Wykaz organów celnych, wyznaczonych przez Państwa Członkowskie do przyjmowania wniosków o udzielenie wiążącej informacji taryfowej lub jej wydawania, publikowany jest w serii C *Dziennika Urzędowego Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 7

1. Wiążąca informacja taryfowa przekazywana jest wnioskodawcy na piśmie w możliwie krótkim terminie. Jeżeli po upływie terminu trzech miesięcy od dnia przyjęcia wniosku o udzielenie informacji, przekazanie wiążącej informacji taryfowej wnioskodawcy nie było możliwe, organy celne informują o tym fakcie wnioskodawcę, podając powody zwłoki i przypuszczalny termin, w którym będą w stanie przekazać wiążącą informację taryfową.

2. Wiążąca informacja taryfowa jest przekazywana na formularzu, którego wzór przedstawiony jest w załączniku 1. Powiadomienie wskazuje, które dane mają być uważane za przekazane jako poufne. Zawarte jest w nim pouczenie o możliwości odwołania, określonej w art. 243 Kodeksu.

Artykuł 8

1. Kopia przekazanej wiążącej informacji taryfowej (załącznik 1 egzemplarz nr 2) oraz dane (ten sam załącznik egzemplarz nr 4) są niezwłocznie przekazywane Komisji przez organy celne danego Państwa Członkowskiego. Gdy tylko jest to możliwe, takie przekazanie

odbywa się za pomocą środków elektronicznych.

2. Komisja niezwłocznie przekazuje Państwom Członkowskim, na wniosek, dane zawarte w egzemplarzu formularza i pozostałe stosowne informacje. Gdy tylko jest to możliwe, takie przekazanie odbywa się za pomocą środków elektronicznych.

ROZDZIAŁ 3

Przepisy stosowane w przypadkach rozbieżności w wiążących informacjach taryfowych

Artykuł 9

W przypadku gdy Komisja stwierdzi istnienie rozbieżnych wiążących informacji taryfowych dotyczących tego samego towaru, w razie konieczności przyjmuje środki w celu zapewnienia jednolitego stosowania nomenklatury celnej.

ROZDZIAŁ 4

Skutki prawne wiążącej informacji taryfowej

Artykuł 10

1. Bez uszczerbku dla art. 5 i 64 Kodeksu, na wiążącą informację taryfową może powoływać się tylko jej posiadacz.

2. Organy celne mogą, w chwili dokonywania formalności celnych, zażądać, aby posiadacz powiadomił organy celne, że jest w posiadaniu wiążącej informacji taryfowej dotyczącej towarów będących przedmiotem odprawy celnej.

3. Posiadacz wiążącej informacji taryfowej może korzystać z niej tylko w odniesieniu do określonego towaru, jeżeli wykaże organom celnym, że istnieje całkowita zgodność między tym towarem a towarem opisanym w przedstawionej informacji.

4. Organy celne mogą zażądać tłumaczenia tej informacji na język urzędowy lub jeden z języków urzędowych zainteresowanego Państwa Członkowskiego.

Artykuł 11

Wiążąca informacja taryfowa wydana przez organy celne jednego z Państw Członkowskich od dnia 1 stycznia 1991 r. staje się wiążąca w tym samym stopniu dla właściwych organów wszystkich Państw Członkowskich.

Artykuł 12

1. Od chwili przyjęcia jednego z aktów lub środków określonych w art. 12 ust. 5 Kodeksu, organy celne podejmują niezbędne kroki w celu zapewnienia, aby wiążące informacje taryfowe były odtąd wydawane tylko zgodnie z danym aktem lub środkiem.

2. Do celów powyższego ust. 1 uwzględnianą datą jest:

- dla rozporządzeń przewidzianych w art. 12 ust. 5 lit. a) Kodeksu dotyczących zmian nomenklatury celnej - data ich stosowania,
 - dla rozporządzeń przewidzianych w lit. a) tego samego artykułu i ustępu Kodeksu określających lub wpływających na klasyfikację towarów w nomenklaturze celnej - data ich opublikowania w serii L *Dziennika Urzędowego Wspólnot Europejskich*,
 - dla środków przewidzianych w lit. b) tego samego artykułu i ustępu Kodeksu dotyczących zmian w uwagach wyjaśniających do Nomenklatury Scalonej - data ich opublikowania w serii C *Dziennika Urzędowego Wspólnot Europejskich*,
 - dla orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich przewidzianych w lit. b) tego samego artykułu i ustępu Kodeksu - data wydania orzeczenia,
 - dla środków przewidzianych w lit. b) tego samego artykułu i ustępu Kodeksu dotyczących przyjęcia przez Radę Współpracy Celnej opinii na temat klasyfikacji lub zmian uwag wyjaśniających do nomenklatury Zharmonizowanego Systemu - data komunikatu Komisji w serii C *Dziennika Urzędowego Wspólnot Europejskich*.
3. Komisja możliwie szybko powiadamia organy celne o datach przyjęcia środków i aktów, określonych w niniejszym artykule.

ROZDZIAŁ 5

Przepisy stosowane w przypadku utraty ważności wiążącej informacji taryfowej

Artykuł 13

Jeżeli poprzez zastosowanie art. 12 ust. 4 zdanie drugie i art. 12 ust. 5 Kodeksu, wiążąca informacja taryfowa zostaje unieważniona lub przestaje być ważna, organ celny, który ją wydał możliwie szybko powiadamia o tym Komisję.

Artykuł 14

1. Jeżeli posiadacz wiążącej informacji taryfowej, która przestała być ważna z powodów określonych w art. 12 ust. 5 Kodeksu, chciałby skorzystać z możliwości powołania się na taką informację w określonym czasie zgodnie z ust. 6 wymienionego artykułu, powiadamia o tym organy celne, dostarczając wszelkie niezbędne dokumenty uzupełniające pozwalające na sprawdzenie, czy stosowne warunki zostały spełnione.

2. W wyjątkowych wypadkach, gdy Komisja, zgodnie z art. 12 ust. 7 akapit ostatni Kodeksu, przyjmuje środek stanowiący odstępstwo od przepisów ust. 6 wymienionego artykułu lub, gdy warunki określone w ust. 1 dotyczące możliwości dalszego powoływania się na wiążącą informację nie zostały spełnione, organy celne powiadamiają o tym posiadacza informacji na piśmie.

ROZDZIAŁ 6

Przepisy przejściowe

Artykuł 15

Wiążące informacje taryfowe wydane na poziomie krajowym przed dniem 1 stycznia 1991 r. pozostają ważne.

Jednakże, wiążące informacje taryfowe wydane na poziomie krajowym i których ważność przekracza dzień 1 stycznia 1997 r., tracą ważność z tym dniem.

TYTUŁ III

UPRZYWILEJOWANE TRAKTOWANIE TARYFOWE ZE WZGLĘDU NA RODZAJ TOWARU

ROZDZIAŁ 1

Towary podlegające warunkowi skażenia

Artykuł 16

Towary wymienione w podpozycjach w kolumnie 3 poniższej tabeli klasyfikowane są do odpowiadających im podpozycji taryfowych wymienionych w kolumnie 2 pod warunkiem, że są one skażone jednym ze środków skażających określonych w kolumnie 4 w ilościach wskazanych w kolumnie 5 tak, aby uczynić je niezdatnymi do spożycia przez ludzi.

Lp.	Kod CN	Wyszczególnienie	Środek skażający	
			Nazwa	Minimalna ilość, którą należy użyć do skażenia 100 kg produktu (w gramach)
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1	0408	Jaja ptasie bez skorupki i żółtka jaj, świeże, suszone, gotowane na parze lub w wodzie, formowane, mrożone lub inaczej zakonserwowane, nawet zawierające dodatek cukru albo innego środka słodzącego: - Żółtka jaj:	Olejek terpentynowy Esencja z lawendy Olejek rozmarynowy Olejek brzoźowy	500 100 150 100
	0408 11	- - Suszone:	Mączka rybna objęta podpozycją 2301 20 00 Nomenklatury Scalonej, posiadająca charakterystyczny zapach i zawierająca w suchej masie co najmniej:	
		- - - Pozostałe	- 62,5% surowych protein, oraz	
	0408 11 90	- - - Pozostałe	- 6% surowych lipidów (substancje tłuszczowe)	5 000
	0408 19	- - Pozostałe		
	0408 19 90	- - - Pozostałe		

Lp.	Kod CN	Wyszczególnienie	Środek skażający	
			Nazwa	Minimalna ilość, którą należy użyć do skażenia 100 kg produktu (w gramach)
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
	0408 91	- - Suszone:		
	0408 91 90	- - - Pozostałe		
	0408 99	- - Pozostałe		
	0408 99 90	- - - Pozostałe		
2	1106	Mąka i mączka z suszonych roślin strączkowych objętych pozycją 0713, z sago, korzeni lub bulw objętych pozycją 0714; mąka, mączka i proszek z produktów objętych działem 8:	Olej z ryb lub olej z wątrób rybich, filtrowane ale niepozbawione zapachu lub nieodbarwione, bez żadnych dodatków	1 000
	1106 20	- Mąka i mączka z sago, korzeni lub bulw objętych pozycją 0714:	Mączka rybna objęta podpozycją 2301 20 00 Nomenklatury Scalonej, posiadająca charakterystyczny zapach i zawierająca w suchej masie co najmniej:	
	1106 20 10	- - Denaturowane	- 62,5% surowych protein, oraz - 6% surowych lipidów (substancje tłuszczowe)	5 000

Lp.	Kod CN	Wyszczególnienie	Środek skażający			Minimalna ilość, którą należy użyć do skażenia 100 kg produktu (w gramach)
			Nazwa			
(1)	(2)	(3)	(4)			(5)
			Nazwa chemiczna lub opis	Nazwa potoczna	Indeks barw (numer C.I.) ¹	
3	2501 00	Sól (również kuchenna i denaturowana) i czysty chlorek sodu, nawet w roztworze wodnym lub zawierająca dodatek środków zapobiegających zbrylaniu lub środków zapewniających dobrą sypkość; woda morska	Sól sodowa 4-sulphobenzenoazore zorcynolu lub kwas 2,4-dihydroksyzobenzeno-4-sulfonowego (kolor: żółty)	Chryzoina S	14 270	6
		- Sól zwyczajna (również kuchenna i denaturowana) i czysty chlorek sodu, nawet w roztworze wodnym lub z dodatkiem środków zapobiegających zbrylaniu lub środków zapewniających dobrą sypkość	Sól disodowa kwasu 1-(4-sulfo-1-fenylazo)-4-aminobenzeno-5-sulfonowego (kolor: żółty)	Fast yellow AB	13 015	6
		- - Pozostałe:				
	2501 00 51	- - Denaturowane lub do celów przemysłowych (włącznie z oczyszczaniem) innych niż konserwowanie lub przygotowanie artykułów spożywczych dla ludzi i zwierząt	Sól tetrasodowa kwasu 1-(4-sulfo-1-naftylazo)-2-naftolo-3,6,8-trisulfonowego (kolor: czerwony)	Ponceau 6 R	16 290	1

Lp.	Kod CN	Wyszczególnienie	Środek skażający		
			Nazwa	Minimalna ilość, którą należy użyć do skażenia 100 kg produktu (w gramach)	
(1)	(2)	(3)	(4)		(5)
		Nazwa chemiczna lub opis	Nazwa potoczna	Indeks barw (numer C.I.) ¹	
		Tetrabromo-fluoresceina (kolor: żółty fluorescencyjny)	Eozyna	45 380	0,5
		Naftalen	Naftalen	-	250
		Proszek mydlany	Proszek mydlany	-	1 000
		Dichromian sodu lub potasu	Dichromian sodu lub potasu	-	30
		Tlenek żelaza zawierający w masie nie mniej niż 50% Fe ₂ O ₃ . Tlenek żelaza powinien być barwy ciemnoczerwonej	Tlenek żelaza	-	250

Lp.	Kod CN	Wyszczególnienie	Środek skażający			Minimalna ilość, którą należy użyć do skażenia 100 kg produktu (w gramach)
			Nazwa	(4)		
(1)	(2)	(3)	do			
			Nazwa chemiczna lub opis	Nazwa potoczna	Indeks barw (numer C.I.) ¹	
			brązowej i powinien być w postaci drobnego proszku przechodzącego w co najmniej 90% przez sito o średnicy oczka 0,10 mm	Podchloryn sodu		3 000
4	3502	Albuminy (nawet koncentraty z dwu lub więcej protein z serwatki, zawierające więcej niż 80% masy białka serwatki, w przeliczeniu na suchą masę), albumiany i pozostałe pochodne albumin:	Nazwa			
		- Albumina jaja:	Olejek rozmarynowy (wyłącznie dla albumin w stanie płynnym)			150
	3502 10		Surowy olejek kamforowy (dla albumin w stanie płynnym i stałym)			2 000

Lp.	Kod CN	Wyszczególnienie	Środek skażający	
			Nazwa	Minimalna ilość, którą należy użyć do skażenia 100 kg produktu (w gramach)
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
	3502 10 10	- - Niezdatna lub uznana jako niezdatna do spożycia przez ludzi	Biały olej kamforowy (dla albumin w stanie płynnym i stałym)	2 000
	3502 90	- - Pozostałe	Nazwa	
		- - Albuminy, inne niż albumina jaja:	Azydek sodu (dla albumin w stanie płynnym i stałym)	100
	3502 90 10	- - - Niezdatne, lub uznane za niezdatne do spożycia przez ludzi	Dietanoloamina (wyłącznie dla albumin w stanie stałym)	6 000

¹ W kolumnie tej umieszczone są numery odpowiadające *Reve Colour Index*, wydanie trzecie, 1971, Bradford, Anglia.

Artykuł 17

Skażenie dokonywane jest w sposób zapewniający, że produkt mający zostać skażony i środek skażający stanowią jednorodną mieszaninę i nie mogą być z powrotem rozdzielone w sposób gospodarczo opłacalny.

Artykuł 18

W drodze odstępstwa od przepisów art. 16, każde Państwo Członkowskie może dopuścić do czasowego użycia środek skażający niewymieniony w kolumnie 4 tabeli określonej w tym artykule.

W takim przypadku, w terminie trzydziestu dni powiadamia się o tym Komisję, dostarczając szczegółowe dane dotyczące tego środka skażającego oraz użytych ilości. Komisja możliwie szybko informuje o tym pozostałe Państwa Członkowskie.

Przypadek przedstawiony zostaje Komitetowi.

Jeżeli w ciągu osiemnastu miesięcy od dnia otrzymania przez Komisję powiadomienia Komitet nie wyda opinii mającej na celu umieszczenie danego środka skażającego w kolumnie 4 wymienionej tabeli, natychmiast przestaje on być stosowany przez wszystkie Państwa Członkowskie.

Artykuł 19

Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się bez uszczerbku dla dyrektywy Rady 70/524/EWG¹.

ROZDZIAŁ 2

Warunki klasyfikacji taryfowej niektórych rodzajów nasion

Artykuł 20

Towary wymienione w kolumnie 3 poniższej tabeli klasyfikowane są do odpowiadających im podpozycji taryfowych wymienionych w kolumnie 2 z zastrzeżeniem warunków ustanowionych w art. 21-24.

Lp.	Kod CN	Wyszczególnienie
1	0701	Ziemniaki, świeże lub schłodzone
	0701 10 00	- Sadzeniaki
2	0712	Warzywa suszone, całe, w plasterkach, łamane lub w proszku, ale dalej nieprzetworzone:

¹ Dz.U. nr L 270 z 14.2.1970, str. 1.

Lp.	Kod CN	Wyszczególnienie
	0712 90	- pozostałe warzywa; mieszanki warzyw: - - kukurydza cukrowa (<i>Zea mays var. saccharata</i>): - - - hybrydy do siewu
3	1001	Pszenica i mieszanka żyta z pszenicą (meslin):
	1001 90	- pozostałe
	1001 90 10	- - orkisz do siewu
4	1005	Kukurydza (ziarna)
	1005 10	- Nasiona: - - hybrydy:
	1005 10 11	- - - hybrydy podwójne i hybrydy szczytowo - krzyżowe
	1005 10 13	- - - hybrydy trójkrzyżowe
	1005 10 15	- - - hybrydy zwykłe
	1005 10 19	- - - pozostałe
5	1006	Ryż
	1006 10	- ryż niełuskany
	1006 10 10	- - siewny
6	1007 00	Ziarno sorgo
	1007 00 10	- hybrydy siewne
7	1201 00	Nasiona soi, nawet łamane
	1201 00 10	- do siewu
8	1202	Orzeszki ziemne, niepalone ani nieprzygotowane inaczej, nawet łuskane lub łamane:
	1202 10	- w łupinkach:
	1202 10 10	- - do siewu

Lp.	Kod CN	Wyszczególnienie
9	1204 00	Nasiona lnu, nawet łamane:
	1204 00 10	- do siewu
10	1205 00	Nasiona rzepaku lub rzepiku, nawet łamane:
	1205 00 10	- do siewu
11	1206 00	Nasiona słonecznika, nawet łamane:
	1206 00 10	- do siewu
12	1207	Pozostałe nasiona i owoce oleiste, nawet łamane:
	1207 10	- orzechy palmowe i ich jądra:
	1207 10 10	- - do siewu
13	1207 20	- Nasiona bawełny:
	1207 20 10	- - do siewu
14	1207 30	- Nasiona rącznika:
	1207 30 10	- - do siewu
15	1207 40	- Nasiona sezamu:
	1207 40 10	- - do siewu
16	1207 50	- Nasiona gorczycy:
	1207 50 10	- - do siewu
17	1207 60	- Nasiona krokosza:
	1207 60 10	- - do siewu
		- Pozostałe
18	1207 91	- - Nasiona maku:
	1207 91 10	- - - do siewu
19	1207 92	- - Orzechy masłosza (orzechy karite):
	1207 92 10	- - - do siewu

Lp.	Kod CN	Wyszczególnienie
20	1207 99	- - Pozostałe:
	1207 99 10	- - - do siewu

Artykuł 21

Sadzeniaki ziemniaków odpowiadają warunkom ustanowionym na podstawie art. 15 dyrektywy Rady 66/403/EWG².

Artykuł 22

Kukurydza cukrowa, orkisz, nasiona hybryd kukurydzy, ryż i sorgo siewne odpowiadają warunkom ustanowionym na podstawie art. 16 dyrektywy Rady 66/402/EWG³.

Artykuł 23

Nasiona i owoce oleiste odpowiadają warunkom ustanowionym na podstawie art. 15 dyrektywy Rady 69/208/EWG⁴.

Artykuł 24

Kukurydza cukrowa, orkisz, hybrydy kukurydzy, ryż, hybrydy sorgo oraz nasiona i owoce oleiste, z gatunków nieobjętych zakresem stosowania dyrektyw Rady 66/402/EWG i 69/208/EWG, nie mogą być klasyfikowane w odpowiednich podpozycjach określonych w art. 20 chyba, że osoba zainteresowana wykaże właściwym organom celnym Państw Członkowskich, że produkty te są przeznaczone do siewu.

ROZDZIAŁ 3

Warunki klasyfikacji taryfowej gaz młynarskich jako artykułów niekonfekcjonowanych

Artykuł 25

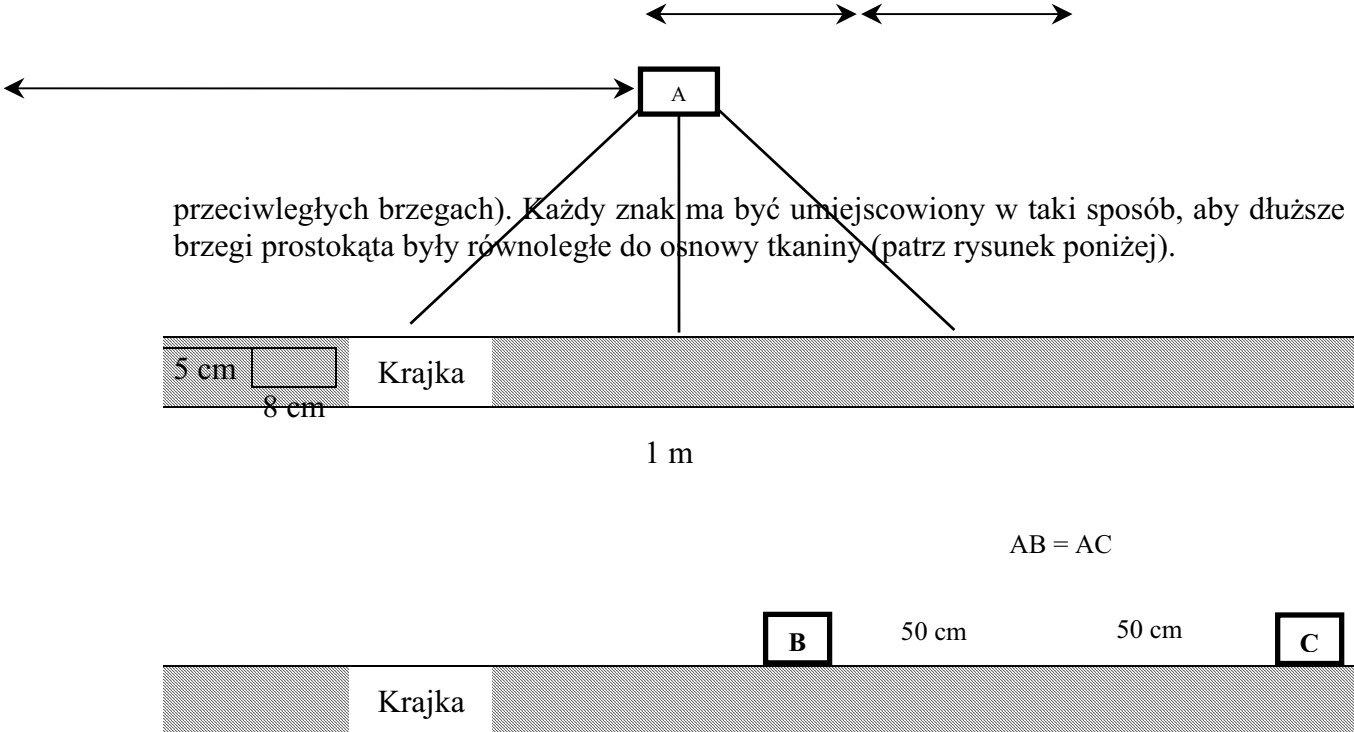
Klasyfikacja taryfowa gaz młynarskich, niekonfekcjonowanych, objętych podpozycją CN 5911 20 00, jest uzależniona od warunku ich oznakowania w sposób określony poniżej.

W celu oznakowania, znak przedstawiający prostokąt i jego przekątne musi być umieszczony w regularnych odstępach na każdym z brzegów tkaniny, nie nachodząc na brzegi, w taki sposób, aby odległość między dwoma sąsiadującymi znakami, mierzona między liniami zewnętrznymi prostokątów wynosiła nie więcej niż 1 metr, i aby znak umieszczony na jednym brzegu był przesunięty w stosunku do znaku umieszczonego na przeciwnym brzegu o połowę odległości (środek każdego znaku musi znajdować się w równej odległości od środka dwóch najbliższych znaków znajdujących się na

² Dz.U. nr 125 z 11.7.1966, str. 2320.

³ Dz.U. nr 125 z 11.7.1966, str. 2309.

⁴ Dz.U. nr L 169 z 10.7.1969, str. 3.

Grubość konturów stanowiących boki prostokąta musi wynosić 5 mm i 7 mm dla przekątnych. Wymiary prostokąta, mierzone na zewnątrz konturów, muszą wynosić co najmniej 8 cm długości i 5 cm szerokości.

Znak musi być nadrukowany w jednym kolorze kontrastującym z kolorem tkaniny oraz musi on być nieusuwalny.

ROZDZIAŁ 4

Towary, dla których wymagane jest przedstawienie świadectwa autentyczności lub jakości albo innego świadectwa

Artykuł 26

1. Towary wymienione w kolumnie 3 poniższej tabeli, przywożone z krajów wskazanych w kolumnie 5, są klasyfikowane do podpozycji taryfowych wymienionych w kolumnie 2 z zastrzeżeniem przedstawienia świadectw odpowiadających wymogom określonym w art. 27-34.

Świadectwa przedstawione są w załącznikach 2-8, jak wskazano w kolumnie 4 tabeli.

Świadectwa autentyczności stosowane są do winogron, whisky, wódki i tytoniu, świadectwa nazwy pochodzenia do win, a świadectwa jakości do azotanu sodu.

2. W drodze odstępstwa od przepisów ust. 1, dla win Porto, Madera, Sherry i muszkatel Setubal objętych kodami CN 2204 21 41, 2204 21 51 i 2204 29 51, zamiast świadectwa nazwy pochodzenia przedstawia się zatwierdzony dokument handlowy wypełniony i poświadczony zgodnie z przepisami art. 9 ust. 2 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 986/89¹.

¹ Dz.U. nr L 106 z 18.4.1989, str. 1.

3. Jednakże tytoń, który korzysta w chwili dopuszczenia do swobodnego obrotu ze zwolnienia z należności celnych na mocy przepisów wspólnotowych, klasyfikowany jest w podpozycjach 2401 10 10-2401 10 49 oraz 2401 20 10-2401 20 49 bez przedstawiania świadectwa autentyczności. Takie świadectwa nie są wystawiane ani przyjmowane dla tych rodzajów tytoniu w przypadku, gdy kilka z nich przedstawianych jest w jednym bezpośrednim opakowaniu.

4. W odniesieniu do towarów wymienionych w kolumnie 6 w poniższej tabeli, do celów niniejszego artykułu:

- a) tytoń suszony ogniowo-rurowo typu Virginia oznacza tytoń, który był suszony w sztucznych warunkach atmosferycznych poprzez regulację ciepła i wentylacji, unikając jakiegokolwiek kontaktu dymu z liśćmi tytoniu; kolor tytoniu suszonego jest zwykle koloru od cytrynowego do ciemnopomarańczowego lub czerwonego. Inne kolory i mieszanki kolorów wynikają często z różnic w dojrzałości lub technik uprawy i suszenia;
- b) tytoń suszony powietrzem na jasny typu Burley (włączając mieszańce Burley) oznacza tytoń, który był suszony w naturalnych warunkach atmosferycznych i nie wydziela zapachu dymu lub oparów w czasie wystawienia na działanie ciepła lub przepływ powietrza; liście zwykle mają kolor od jasnej kory do czerwonego. Inne kolory i mieszanki kolorów wynikają często z różnic w dojrzałości lub technik uprawy i suszenia;
- c) tytoń suszony powietrzem na jasny typu Maryland oznacza tytoń, który był suszony w naturalnych warunkach atmosferycznych i nie wydziela zapachu dymu lub oparów w czasie wystawienia na działanie ciepła lub przepływ powietrza; liście zwykle mają kolor od jasnożółtego do ciemnowiśniowego. Inne kolory i mieszanki kolorów wynikają często z różnic w dojrzałości lub technik uprawy i suszenia;
- d) tytoń suszony ogniowo oznacza tytoń, który był suszony w sztucznych warunkach atmosferycznych na otwartym ogniu, z którego dym drzewny był częściowo pochłaniany przez tytoń. Liście tytoniu suszonego ogniowo są zwykle grubsze niż liście tytoniu Burley, tytoniu suszonego ogniowo-rurowo lub Maryland o podobnych łądych. Kolory zwykle przechodzą od żółtawobrazowego do ciemnobrazowego. Inne kolory i mieszanki kolorów wynikają często z różnic w dojrzałości lub technik uprawy i suszenia.

Lp.	Kod CN	Wyszczególnienie	Nr załącznika	Organ wydający		
				Kraj wywozu	Nazwa	Siedziba
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
1	0806 0806 10	Winogrona, świeże lub suszone: - Świeże - - Winogrona deserowe - - - Od dnia 1 listopada do dnia 14 lipca:	2	Stany Zjednoczone Ameryki	United States Department of Agriculture lub jego upoważnione biura ¹	Waszyngton DC
	0806 10 11	- - - - Odmiany Emperor (<i>vitis vinifera</i> cv.) od dnia 1 grudnia do dnia 31 stycznia				
2	2106 2106 90 2106 90 10	Przetwory spożywcze, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone: - Pozostałe: - - Fondue z sera	3	Szwajcaria Austria	Union suisse du commerce de fromage S.A./Schweizerische Kaseunion AG/Unione svizzera per il commercio del fromaggio S.A. Österreichische Hartkäse Export GmbH	Berno Innsbruck
3	2204	Wino ze świeżych winogron, włącznie z winami wzmocnionymi; moszcz winogronowy, inny niż ten objęty pozycją 2009:			Nazwa wina	

Lp.	Kod CN	Wyszczególnienie	Nr załącznika	Organ wydający		
				Kraj wywozu	Nazwa	Siedziba
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
	2204 21	- Pozostałe wina; moszcz winogronowy z fermentacją nierozpoczętą lub zatrzymaną przez dodanie alkoholu: - - w pojemnikach o objętości 2 litry lub mniejszej - - - Pozostałe: - - - - O rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu powyżej 15% obj., ale nieprzekraczającej 18% obj				
	2204 21 41	- - - - Tokay (Aszu i Szamorodni)	4	Węgry	Tokay (Aszu, Szamorodni) Orszagos Borminosito Intezet Budapest II, Frenkel, Leo Utca 1 (Państwowy Instytut Kwalifikacji Win)	Budapeszt
	2204 21 51	- - - - Tokay (Aszu i Szamorodni)				
	2204 29	- - Pozostałe: - - - Pozostałe:				

Lp.	Kod CN	Wyszczególnienie	Nr załącznika	Organ wydający		
				Kraj wywozu	Nazwa	Siedziba
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
		<p>---- O rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu powyżej 15% obj., ale nieprzekraczającej 18% obj.:</p> <p>----- Tokay (Aszu i Szamorodni)</p> <p>--- O rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu powyżej 18% obj., ale nieprzekraczającej 22% obj.:</p> <p>----- Tokay (Aszu i Szamorodni)</p>				
4	2208	Alkohol etylowy nieskażony o objętościowej mocy alkoholu mniejszej niż 80% obj.; wódki, likiery i pozostałe napoje alkoholowe; złożone preparaty alkoholowe w rodzaju używanych do produkcji napojów:		Stany Zjednoczone Ameryki	United States Department of the Treasury, Bureau of Alcohol, Tobacco and Firearms lub jego upoważnione biura ¹	Waszyngton DC
	2208 30	- Whisky:				
	2208 30 11	- - Whisky burbońskie w pojemnikach o objętości: - - - 2 litry lub mniejszej	5			

Lp.	Kod CN	Wyszczególnienie	Nr załącznika	Organ wydający		
				Kraj wywozu	Nazwa	Siedziba
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
5	2208 30 19 2208 90	- - - - - Większej niż 2 litry - Pozostałe: - - Wódka czysta o objętościowej mocy alkoholu 45,4% obj. lub mniejszej oraz napoje alkoholowe śliwkowe, gruszkowe lub wiśniowe (z wyłączeniem likierów), w pojemnikach o objętości: - - - 2 litry lub mniejszej: - - - - - Wódka czysta - - Pozostałe napoje spirytusowe, w pojemnikach o objętości: - - - 2 litry lub mniejszej: - - - - - Wódki i napoje spirytusowe (z wyłączeniem likierów): - - - - - Pozostałe	6	Finlandia	ALKO Limited	Salmisaaren- ranta, 7 00100 Helsinki 10 Finlandia
	2208 90 35					

Lp.	Kod CN	Wyszczególnienie	Nr załącznika	Organ wydający		
				Kraj wywozu	Nazwa	Siedziba
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
6	2401	Tytoń nieprzetworzony; odpady tytoniowe:	7	Stany Zjednoczone Ameryki	Tobacco Association of the United States lub jego upoważnione biura ¹	Raleigh, Północna Karolina
	2401 10	- Tytoń nieodżyłowany: - - Suszony ogniowo-rurowo typu Virginia i suszony powietrzem na jasny typu Burley (włączając hybrydy Burley); suszony powietrzem na jasny typu Maryland i tytoń suszony ogniowo:		Kanada	Directorate General Food Production and Inspection, Agriculture Branch, Canada, lub jego upoważnione biura ¹ Direction générale de la production et de l'inspection, Section agriculture, Canada, lub jej upoważnione biura ¹	Ottawa
	2401 10 10	- - - Suszony ogniowo-rurowo typu Virginia				
	2401 10 20	- - - Suszony powietrzem na jasny typu Burley (włącznie z jego hybrydami)				
	2401 10 30	- - - Suszony powietrzem na jasny typu Maryland		Argentyna	Cámara del Tabaco del Salta lub jej upoważnione biura ¹	Salta
		- - - Tytoń suszony ogniowo-rurowo:				
	2401 10 41	- - - - Tytu Kentucky			Cámara del Tabaco del Jujuy lub jej upoważnione biura ¹	San Salvador de Jujuy
	2401 10 49	- - - - Pozostałe			Cámara de Comercio Exterior de Misiones lub jej upoważnione biura ¹	Posadas

Lp.	Kod CN	Wyszczególnienie	Nr załącznika	Organ wydający		
				Kraj wywozu	Nazwa	Siedziba
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
	2401 20	- Tytoń częściowo lub całkowicie odżyłowany: - - Suszony ogniowo-rurowo typu Virginia i suszony powietrzem na jasny typu Burley (włączając hybrydy Burley); suszony powietrzem na jasny typu Maryland i tytoń suszony ogniowo:		Bangladesz	Ministry of Agriculture, Department of Agriculture Extension, Cash Crop Division lub jego upoważnione biura ¹	Dakka
	2401 20 10	- - - Suszony ogniowo-rurowo typu Virginia		Brazylia	Carteira de Comercio Exterior do Banco do Brasil lub jego upoważnione biura ¹	Rio de Janeiro
	2401 20 20	- - - Suszony powietrzem na jasny typu Burley (łącznie z jego hybrydami)		Chiny	Shanghai Import and Export Commodity Inspection Bureau of the People's Republic of China lub jego upoważnione biura ¹	Shanghai
	2401 20 30	- - - Suszony powietrzem na jasny typu Maryland			Shandong Import and Export Commodity Inspection Bureau of the People's Republic of China lub jego upoważnione biura ¹	Qingdao
	2401 20 41	- - - Tytoń suszony ogniowo-rurowo: - - - - Tytu Kentucky			Hubei Import and Export Commodity Inspection Bureau of the People's Republic of China lub jego upoważnione biura ¹	Hankou
	2401 20 49	- - - - Pozostałe			Guangdong Import and Export Commodity Inspection Bureau of the People's Republic of China lub jego upoważnione biura ¹	Guangzhou

Lp.	Kod CN	Wyszczególnienie	Nr załącznika	Organ wydający		
				Kraj wywozu	Nazwa	Siedziba
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
					Liaoning Import and Export Commodity Inspection Bureau of the People's Republic of China lub jego upoważnione biura ¹	Dalian
					Yunnan Import and Export Commodity Inspection Bureau of the People's Republic of China lub jego upoważnione biura ¹	Kunming
					Shenzhen Import and Export Commodity Inspection Bureau of the People's Republic of China lub jego upoważnione biura ¹	Shenzhen
					Hainan Import and Export Commodity Inspection Bureau of the People's Republic of China lub jego upoważnione biura ¹	Hainan
				Kolumbia	Superintendencia de Industria y Comercio - División de Control de Normas y Calidades lub jej upoważnione biura ¹	Bogota
				Kuba	Empresa Cubana del Tabaco 'Cubatabaco' lub jej upoważnione biura ¹	Havana

Lp.	Kod CN	Wyszczególnienie	Nr załącznika	Organ wydający		
				Kraj wywozu	Nazwa	Siedziba
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
				Gwatemala	Dirección de Comercio Interior y Exterio del Ministerio de Economía, lub jej upoważnione biura ¹	Miasto Gwatemala
				Indie	Tobacco Board lub upoważnione biura ¹	Guntur
				Indonezja	Lembaga Tembakou lub upoważnione biura ¹	jego
					- Lembaga Tembakou Sumatra Utara	Medan
					- Lembaga Tembakou Java Tengah	Sala
					- Lembaga Tembakou Java Timur I	Surabaya
					- Lembaga Tembakou Java Timur II	Jembery
				Meksyk	Secretaria de Comercio lub upoważnione biura ¹	Miasto Meksyk

Lp.	Kod CN	Wyszczególnienie	Nr załącznika	Organ wydający		
				Kraj wywozu	Nazwa	Siedziba
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
			Filipiny	Philippine Virginia Tobacco Administration lub jej upoważnione biura ¹	Miasto Quezon	
			Korea Południowa	Office of Korean Monopoly Corporation lub jego upoważnione biura ¹	Sintanjin	
			Sri Lanka	Department of Commerce lub jego upoważnione biura ¹	Colombo	
			Szwajcaria	Administration fédérale des Douanes, Section de l'imposition du tabac lub jej upoważnione biura ¹	Berno	
			Tajlandia	Department of Foreign Trade, Ministry of Commerce, lub jego upoważnione biura ¹	Bangkok	
7	3102	Nawozy mineralne lub chemiczne, 8 azotowe:	Chile	Servicio Nacional de Geologia y Minería	Santiago	
	3102 50	- Azotan sodu:				
	3102 50 10	- - Naturalny azotan sodu				

Lp.	Kod CN	Wyszczególnienie	Nr załącznika	Organ wydający		
				Kraj wywozu	Nazwa	Siedziba
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
3105		Nawozy mineralne lub chemiczne zawierające dwa lub trzy z pierwiastków nawozowych: azot, fosfor i potas; inne nawozy; produkty niniejszego działu w tabletkach lub podobnych postaciach, lub w opakowaniach o masie brutto nieprzekraczającej 10 kg:				
3105 90		- Pozostałe:				
3105 90 10		- - Naturalny azotan sodowo-potasowy składający się z naturalnej mieszaniny azotanu sodu i azotanu potasu (proporcjonalny udział azotanu potasu może sięgać 44%), o całkowitej zawartości azotu nieprzekraczającej 16,3% masy suchego bezwodnego produktu.				

¹ Jeżeli upoważnione biuro ma swoją siedzibę w innym miejscu niż to, w którym znajduje się główna siedziba organu wydającego wskazanego w kolumnie 7, to kraj wskazany w kolumnie 5 podaje do wiadomości Komisji Europejskiej nazwę upoważnionego biura i miejsce jego siedziby. Komisja przekazuje te informacje organom celnym Państw Członkowskich.

Artykuł 27

1. Świadczenia są zgodne ze wzorami znajdującymi się we właściwych załącznikach wskazanych w kolumnie 4 tabeli określonej w art. 26. Są one drukowane i wypełniane w jednym z języków urzędowych Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej oraz, o ile zaistnieje taka potrzeba, w języku urzędowym kraju wywozu.
2. Format świadectwa wynosi około 210 × 297 milimetrów.

Stosowany papier jest:

- w przypadku towarów wymienionych w lp 3 tabeli określonej w art. 26, papierem koloru białego niezawierającym masy ścierniej, klejonym do pisania i o gramaturze niemniejszej niż 55 g/m² i nie większej niż 65 g/m².

Przód świadectwa pokrywa giloszowany nadruk koloru różowego, pozwalający na ujawnienie każdego fałszerstwa za pomocą środków mechanicznych lub chemicznych,

- w przypadku towarów wymienionych w lp 4 i 5 tabeli określonej w art. 26, papierem koloru białego, obramowany na żółto, o gramaturze niemniejszej od 40 g/m²,
- w przypadku pozostałych towarów wymienionych w tabeli, papierem koloru białego o gramaturze niemniejszej niż 40 g/m².

3. W przypadku towarów wymienionych w lp 3 tabeli określonej w art. 26, brzegi świadectwa mogą zawierać motywy dekoracyjne na zewnętrznym pasku, którego szerokość nie przekracza 13 milimetrów.

4. W przypadku towarów określonych w lp 2 tabeli określonej w art. 26, świadectwo sporządza się w jednym oryginale i dwóch kopiach. Oryginał jest koloru białego, pierwsza kopia koloru różowego, a druga kopia koloru żółtego.

5. W przypadku towarów wymienionych w lp 2 tabeli określonej w art. 26, każde świadectwo posiada indywidualny numer seryjny nadany przez organ wystawiający, po którym następuje symbol kraju tego organu.

Kopie noszą ten sam numer porządkowy i ten sam symbol kraju co oryginał.

6. Organy celne Państwa Członkowskiego, w którym zgłoszono dopuszczenie towarów do swobodnego obrotu, mogą wymagać przetłumaczenia świadectwa.

Artykuł 28

Świadectwo wypełniane jest bądź na maszynie, bądź odręcznie. W tym drugim przypadku jest ono wypełniane atramentem i drukowanymi literami.

Artykuł 29

1. Świadectwo lub, w wypadku podzielonych przesyłek towarów wymienionych w lp 1, 6 i 7 tabeli określonej w art. 26, fotokopię świadectwa przewidzianą w art. 34 przedstawia się w

terminie wskazanym poniżej, licząc od dnia wystawienia świadectwa, organom celnym Państwa Członkowskiego przywozu, wraz z towarem, którego to świadectwo lub fotokopia dotyczy:

- dwa miesiące, w przypadku towarów wymienionych w lp 2 tabeli,
 - trzy miesiące, w przypadku towarów wymienionych w lp 1, 3 i 4 tabeli,
 - sześć miesięcy, w przypadku towarów wymienionych w lp 5 i 7 tabeli,
 - 24 miesiące, w przypadku towarów wymienionych w lp 6 tabeli.
2. W przypadku towarów wymienionych w lp 2 tabeli określonej w art. 26:
- oryginał i pierwsza kopia świadectwa przedstawiane są właściwym organom,
 - druga kopia świadectwa przesyłana jest przez organ wystawiający bezpośrednio organom celnym Państwa Członkowskiego przywozu.

Artykuł 30

1. Świadectwo jest ważne tylko wtedy, jeżeli jest należycie poświadczone przez organ wystawiający wymieniony w kolumnie 6 tabeli określonej w art. 26.
2. Świadectwo uważa się za należycie poświadczone, gdy wskazuje miejsce i datę wystawienia oraz opatrzone jest pieczęcią organu wystawiającego i jest podpisane przez osobę lub osoby do tego uprawnione.

Artykuł 31

1. Organ wystawiający może być wymieniony w tabeli określonej w art. 26 tylko wtedy, jeżeli:
 - a) jest uznany jako taki przez kraj wywozu;
 - b) zobowiązuje się do weryfikacji danych znajdujących się na świadectwie;
 - c) zobowiązuje się do dostarczenia Komisji i Państwom Członkowskim, na wniosek, każdej informacji przydatnej do oceny informacji znajdujących się na świadectwie.
2. Tabela określona w art. 26 jest poddawana rewizji, gdy warunek ustanowiony w ust. 1 lit. a) nie jest już spełniany, lub gdy organ wystawiający nie spełnia co najmniej jednego z obowiązków na niego nałożonych.

Artykuł 32

Faktury przedstawiane w celu uzupełnienia zgłoszenia dopuszczenia do swobodnego obrotu noszą numer lub numery seryjne odpowiedniego(-ich) świadectw(-a).

Artykuł 33

Państwa wymienione w kolumnie 5 tabeli określonej w art. 26 przesyłają Komisji wzory odcisków pieczęci używanych przez nie lub przez ich organy wystawiające, jak również, o ile zaistnieje taka potrzeba, przez ich upoważnione biura. Komisja przekazuje te informacje organom celnym Państw Członkowskich.

Artykuł 34

Jeżeli chodzi o towary wymienione w lp 1, 6 i 7 tabeli określonej w art. 26, w przypadku podziału przesyłki, sporządza się fotokopię oryginału świadectwa dla każdej partii powstałej w wyniku podziału. Fotokopie i oryginał świadectwa zostają przedstawia się w urzędzie celnym, w którym znajdują się towary.

Każda fotokopia zawiera nazwę (nazwisko) i adres odbiorcy partii i jest opatrzona adnotacją w kolorze czerwonym o treści „Wyciąg ważny dla ... kilogramów” (cyframi i literami), jak również podaje miejsce i datę dokonania podziału. Informacje te są poświadczane pieczęcią urzędu celnego i podpisem właściwego funkcjonariusza celnego. Adnotację o podziale przesyłki umieszcza się na oryginale świadectwa, które przechowywane jest przez dany urząd celny.

TYTUŁ IV

POCHODZENIE TOWARÓW

ROZDZIAŁ 1

Pochodzenie niepreferencyjne

Sekcja 1

Obróbka lub przetworzenie nadające pochodzenie

Artykuł 35

Niniejszy rozdział określa, w odniesieniu do materiałów i wyrobów włókienniczych objętych sekcją XI Nomenklatury Scalonej oraz w odniesieniu do niektórych towarów, innych niż materiały i wyroby włókiennicze, rodzaje obróbki lub przetwarzania uważane za spełniające kryteria ustanowione w art. 24 Kodeksu i pozwalające na nadanie wymienionym towarom pochodzenia państwa, w którym nastąpiła obróbka lub przetworzenie.

„Państwo” oznacza, w zależności od przypadku, państwo trzecie lub Wspólnotę.

Podsekcja 1

Materiały i wyroby włókiennicze objęte sekcją XI Nomenklatury Scalonej

Artykuł 36

W odniesieniu do materiałów i wyrobów włókienniczych objętych sekcją XI Nomenklatury Scalonej, całkowite przetworzenie, jak określono w art. 37, uważane jest za obróbkę lub

przetworzenie nadające pochodzenie w rozumieniu art. 24 Kodeksu.

Artykuł 37

Za całkowite przetworzenie uważana jest obróbka lub przetworzenie, w wyniku którego uzyskane produkty klasyfikuje się pod inną pozycją Nomenklatury Scalonej niż pozycja odpowiadająca użytym materiałom niepochodzącym.

Jednakże, w odniesieniu do produktów wymienionych w załączniku 10, za całkowite przetworzenie uważa się jedynie szczególne sposoby przetwarzania podane obok każdego uzyskanego produktu w kolumnie 3 wymienionego załącznika, niezależnie od faktu, czy przetworzenie takie pociąga za sobą zmianę pozycji.

Zasady stosowania reguł zawartych w załączniku 10 są przedstawione w uwagach wprowadzających w załączniku 9.

Artykuł 38

Do celów poprzedniego artykułu, następujące czynności są uważane za niewystarczającą obróbkę lub przetworzenie dla nadania statusu produktom pochodzącym, niezależnie od tego, czy powodują zmianę pozycji:

- a) czynności mające na celu zachowanie produktów w dobrym stanie podczas transportu i składowania (wietrzenie, rozkładanie, suszenie, usuwanie uszkodzonych części i podobne czynności);
- b) proste czynności polegające na usuwaniu kurzu, przesiewaniu lub sortowaniu, segregowaniu, dobieraniu (łącznie z kompletowaniem zestawów), myciu, rozcinianiu;
- c) (i) zmiany opakowania oraz rozdzielenie i łączenie przesyłek;
(ii) zwykle umieszczanie w workach, skrzynkach, pudełkach, mocowanie na kartach lub planszach, itp. oraz wszystkie inne proste czynności związane z pakowaniem;
- d) umieszczanie znaków, etykiet lub innych podobnych wyróżniających oznakowań na towarach lub na ich opakowaniach;
- e) prosty montaż części dla otrzymania kompletnego wyrobu;
- f) połączenie dwóch lub więcej czynności wymienionych w lit. a)-e).

Podsekcja 2

Produkty inne niż materiały i wyroby włókiennicze objęte sekcją XI Nomenklatury Scalonej

Artykuł 39

W odniesieniu do wymienionych w załączniku 11 produktów uzyskanych, za obróbkę lub przetworzenie nadające pochodzenie na mocy art. 24 Kodeksu uważa się sposoby obróbki i

przetworzenia wymienione w kolumnie 3 tego załącznika.

Metoda stosowania reguł zawartych w załączniku 11 jest opisana w uwagach wprowadzających w załączniku 9.

Podsekcja 3

Przepisy wspólne dla wszystkich produktów

Artykuł 40

Jeżeli wykazy w załącznikach 10 i 11 stanowią, że pochodzenie zostało nadane, jeżeli wartość użytych materiałów nie pochodzących nie przekracza określonej wartości procentowej ceny ex-works uzyskanych produktów, wartość ta obliczana jest w następujący sposób:

- „wartość” oznacza wartość celną w momencie przywozu wykorzystanych materiałów nie pochodzących lub, jeżeli nie jest ona znana i nie może być ustalona, pierwszą możliwą do ustalenia cenę zapłaconą za te materiały w państwie, w którym dokonano przetworzenia,
- „cena ex-works” oznacza cenę ex-works uzyskanego produktu, po odliczeniu wszystkich podatków wewnętrznych, które są lub mogą być zwrócone po dokonaniu wywozu produktu,
- „wartość nabyta w wyniku montażu” jest sumą wartości wynikającej z samego montażu, włącznie z każdą czynnością wykończeniową lub kontrolną, oraz z włączenia części pochodzących z państwa, w którym czynności te zostały dokonane, włącznie z zyskami i ogólnymi kosztami poniesionymi w tym państwie w związku z tymi czynnościami.

Sekcja 2

Przepisy wykonawcze dotyczące części zapasowych

Artykuł 41

Uważa się, że podstawowe części zapasowe do użycia w jakiegokolwiek części urządzenia, maszyny, aparatury lub pojazdu, które dopuszczono do swobodnego obrotu lub uprzednio wywieziono, mają takie samo pochodzenie jak dane urządzenie, maszyna, aparatura lub pojazd pod warunkiem, że warunki przewidziane w niniejszej sekcji zostały spełnione.

Artykuł 42

Domniemanie pochodzenia, określone w poprzednim artykule, jest uznawane tylko:

- jeżeli jest to niezbędne dla dokonania przywozu do kraju przeznaczenia,
- w przypadku, gdy użycie wspomnianych podstawowych części zapasowych na etapie produkcji danego urządzenia, maszyny, aparatury lub pojazdu nie przeszkodziłoby w otrzymaniu przez wymienione urządzenie, maszynę, aparaturę lub pojazd pochodzenia

wspólnotowego lub pochodzenia państwa produkcji.

Artykuł 43

Do celów art. 41:

- a) „urządzenia, maszyny, aparatura lub pojazd” oznacza towary wymienione w sekcjach XVI, XVII i XVIII Nomenklatury Scalonej;
- b) „podstawowe części zapasowe” oznaczają części, które:
 - stanowią komponenty, bez których właściwe funkcjonowanie dopuszczonych do swobodnego obrotu lub uprzednio wywiezionych towarów, określonych w lit. a), nie może zostać zapewnione, oraz
 - są charakterystyczne dla tych towarów, oraz
 - są przeznaczone do ich konserwacji i zastąpienia części tego samego rodzaju, które uległy zniszczeniu lub przestały nadawać się do użytku.

Artykuł 44

Jeżeli wniosek o wystawienie świadectwa pochodzenia dla podstawowych części zapasowych, określonych w art. 41, został przedstawiony właściwym władzom lub uprawnionym organom Państw Członkowskich, wymienione świadectwo oraz dotyczący go wniosek musi zawierać w polu 6 (numer pozycji, znaki, numery, liczba i rodzaj opakowań; opis towarów) oświadczenie osoby zainteresowanej potwierdzające, że towary w nich wymienione są przeznaczone do zwykłej konserwacji urządzenia, maszyny, aparatury lub pojazdu uprzednio wywiezionego, jak również dokładne dane dotyczące danego urządzenia, maszyny, aparatury lub pojazdu.

Ponadto osoba zainteresowana podaje, o ile jest to możliwe, szczegóły dotyczące świadectwa pochodzenia (organ wystawiający, numer i datę wystawienia świadectwa), na podstawie którego zostało wywiezione urządzenie, maszyna, aparatura lub pojazd, do konserwacji którego części są przeznaczone.

Artykuł 45

Jeżeli pochodzenie podstawowych części zapasowych w rozumieniu art. 41 musi zostać potwierdzone w celu dopuszczenia ich do swobodnego obrotu we Wspólnocie poprzez przedstawienie świadectwa pochodzenia, świadectwo to zawiera informacje określone w art. 44.

Artykuł 46

W celu zapewnienia właściwego stosowania reguł ustanowionych w niniejszej sekcji właściwe organy Państw Członkowskich mogą zażądać przedstawienia dodatkowego dowodu, w szczególności:

- przedłożenia faktury lub kopii faktury za urządzenie, maszynę, aparaturę lub pojazd

dopuszczony do swobodnego obrotu lub uprzednio wywieziony,

- umowy lub kopii umowy albo każdego innego dokumentu potwierdzającego, że dostawa dokonywana jest w ramach zwykłej konserwacji.

Sekcja 3

Przepisy wykonawcze dotyczące świadectw pochodzenia

Podsekcja 1

Przepisy dotyczące uniwersalnych świadectw pochodzenia

Artykuł 47

Jeżeli pochodzenie towaru jest lub musi być udowodnione w przywozie poprzez przedstawienie świadectwa pochodzenia, świadectwo to spełnia następujące warunki:

- a) jest wystawiane przez wiarygodny organ lub agencję, odpowiednio upoważnione w tym celu przez państwo wystawienia świadectwa;
- b) zawiera wszystkie dane, niezbędne do ustalenia tożsamości towaru, którego dotyczy, w szczególności:
 - liczbę opakowań, ich rodzaj oraz umieszczone na nich znaki i numery,
 - rodzaj towaru,
 - masę brutto i netto towaru; jednakże dane te mogą zostać zastąpione innymi, takimi jak liczba lub objętość, jeżeli towar podczas transportu zmienia swój ciężar lub gdy jego ciężar nie może zostać ustalony, bądź też gdy produkt jest zwykle identyfikowany za pomocą innych danych,
 - nazwę nadawcy;
- c) jednoznacznie poświadcza, że towar, którego dotyczy, pochodzi z określonego państwa.

Artykuł 48

1. Świadectwa pochodzenia wystawiane przez właściwe władze lub upoważnione organy Państw Członkowskich odpowiadają warunkom określonym w art. 47 lit. a) i b).
2. Świadectwa te, jak również wnioski ich dotyczące, są sporządzone na formularzach zgodnych z wzorami przedstawionymi w załączniku 12.
3. Takie świadectwa pochodzenia poświadczają, że towary pochodzą ze Wspólnoty.

Jednakże, gdy istnieje konieczność związana z handlem wywozowym, mogą one zaświadczać, że towary pochodzą z określonego Państwa Członkowskiego.

Jeżeli warunki art. 24 Kodeksu spełnione są jedynie w wyniku szeregu czynności lub procesów przeprowadzonych w różnych Państwach Członkowskich, towary mogą być uznane jedynie za posiadające pochodzenie wspólnotowe.

Artykuł 49

Świadectwa pochodzenia wystawiane są na pisemny wniosek osoby zainteresowanej.

Jeżeli uzasadniają to okoliczności, w szczególności gdy wnioskodawca regularnie dokonuje wywozu, Państwa Członkowskie mogą odstąpić od wymogu składania wniosku dla każdej czynności wywozowej, o ile przepisy dotyczące pochodzenia są przestrzegane.

Jeżeli wymagają tego potrzeby handlu, może zostać wystawiona jedna lub kilka dodatkowych kopii świadectwa pochodzenia.

Kopie te muszą być sporządzone na formularzach zgodnych ze wzorem przedstawionym w załączniku 12.

Artykuł 50

1. Każde świadectwo jest formatu 210 × 297 mm; tolerancja wynosząca do minus 5 mm lub plus 8 mm na długości jest dozwolona. Stosowany papier jest biały, niezawierający ścieru drzewnego, klejony do pisania i o gramaturze minimum 64g/m² lub 25-30 g/m², jeżeli stosowany jest papier lotniczy. Przednią stronę świadectwa pokrywa giloszowany nadruk koloru sepia pozwalający ujawnić każdego rodzaju fałszerstwo za pomocą środków mechanicznych lub chemicznych.

2. Formularz wniosku drukowany jest w języku urzędowym lub w jednym lub kilku językach urzędowych Państwa Członkowskiego wywozu. Formularz świadectwa pochodzenia drukowany jest w jednym lub kilku językach urzędowych Wspólnoty albo, zależnie od praktyki i wymogów handlu, w innym języku.

3. Państwa Członkowskie mogą zastrzec sobie prawo do samodzielnego drukowania formularzy świadectw pochodzenia lub zlecić drukowanie zatwierdzonym przez nie drukarniom. W tym przypadku, każde świadectwo pochodzenia musi zawierać odniesienie do tego zatwierdzenia. Na każdym świadectwie pochodzenia znajduje się nazwa i adres drukarni lub znak umożliwiający jej identyfikację. Świadectwo posiada również numer seryjny, w postaci nadruku bądź pieczęci, za pomocą którego może zostać zidentyfikowane.

Artykuł 51

Formularz wniosku i świadectwo pochodzenia wypełniane są na maszynie lub odręcznie pismem drukowanym, w sposób identyczny, w jednym z języków urzędowych Wspólnoty lub, zależnie od praktyki i wymogów handlu, w innym języku.

Artykuł 52

Każde świadectwo pochodzenia określone w art. 48 posiada numer seryjny umożliwiający jego identyfikację. Wniosek o wystawienie świadectwa i wszystkie kopie świadectwa mają ten sam numer.

Właściwe organy lub upoważnione agencje Państw Członkowskich mogą dodatkowo umieszczać na tych dokumentach numer wydania

Artykuł 53

Właściwe organy Państw Członkowskich określają dodatkowe dane, jakie mają zostać ewentualnie umieszczone we wniosku. Te dodatkowe dane są ograniczone do niezbędnego minimum.

Każde Państwo Członkowskie powiadamia Komisję o przepisach przyjętych na mocy powyższego akapitu. Komisja niezwłocznie przekazuje te informacje pozostałym Państwom Członkowskim.

Artykuł 54

Właściwe organy lub upoważnione agencje Państw Członkowskich, które wystawiły świadectwa pochodzenia przechowują wnioski przez okres co najmniej dwóch lat.

Jednakże wnioski te mogą być również przechowywane w formie kopii, o ile posiadają one taką samą moc dowodową, zgodnie z prawem danego Państwa Członkowskiego.

Podsekcja 2

Przepisy szczególne dotyczące świadectw pochodzenia dla niektórych produktów rolnych objętych specjalnymi ustaleniami dotyczącymi przywozu

Artykuł 55

Art. 55-65 ustanawiają warunki stosowania świadectwa pochodzenia dla produktów rolnych pochodzących z państw trzecich, objętych specjalnymi niepreferencyjnymi ustaleniami dotyczącymi przywozu, o ile ustalenia te odnoszą się do następujących przepisów.

a) *Świadectwa pochodzenia*

Artykuł 56

1. Świadectwa pochodzenia dla produktów rolnych pochodzących z państw trzecich, objętych specjalnymi niepreferencyjnymi ustaleniami dotyczącymi przywozu, są sporządzane na formularzach zgodnych ze wzorem znajdującym się w załączniku 13.

2. Świadectwa te wystawiane są przez właściwe organy rządowe zainteresowanych państw trzecich, zwane dalej organami wystawiającymi, jeżeli produkty, których dotyczą wymienione świadectwa mogą być uważane za pochodzące z tych państw w rozumieniu przepisów obowiązujących we Wspólnocie.

3. Świadectwa te potwierdzają również wszystkie niezbędne informacje przewidziane w prawodawstwie wspólnotowym regulującym specjalne ustalenia dotyczące przywozu, określone w art. 55.

4. Bez uszczerbku dla przepisów szczególnych zgodnych ze specjalnymi ustaleniami dotyczącymi przywozu, określonymi w art. 55, okres ważności tych świadectw wynosi dziesięć miesięcy licząc od dnia ich wystawienia przez organy wystawiające.

Artykuł 57

1. Świadectwa pochodzenia sporządzone zgodnie z przepisami niniejszej podsekcji mogą składać się jedynie z pojedynczego egzemplarza, opatrzonego napisem „oryginał”, umieszczonym obok tytułu dokumentu.

Jeżeli niezbędne są dodatkowe kopie, obok tytułu dokumentu umieszcza się oznaczenie „kopia”.

2. Właściwe organy we Wspólnocie uznają za ważny jedynie oryginał świadectwa pochodzenia.

Artykuł 58

1. Każde świadectwo jest formatu 210 × 297 mm; tolerancja wynosząca do minus 5 mm lub plus 8 mm na długości jest dozwolona. Stosowany papier jest koloru białego, niezawierający ścieru drzewnego, klejony do pisania i o gramaturze nie mniejszej niż 40 g/m². Przednią stronę świadectwa pokrywa giloszowany nadruk koloru żółtego, pozwalający ujawnić każdego rodzaju fałszerstwo za pomocą środków mechanicznych lub chemicznych.

2. Formularze świadectwa są drukowane i wypełniane w jednym z języków urzędowych Wspólnoty.

Artykuł 59

1. Formularze świadectwa pochodzenia wypełniane są pismem maszynowym lub przy pomocy środków mechanicznego systemu przetwarzania danych albo w podobny sposób.

2. Świadectwo nie może nosić śladów wymazań ani dopisków. Naniesione na nim zmiany muszą być dokonane poprzez wykreślenie błędnych danych i naniesienie, o ile zaistnieje taka potrzeba, danych poprawnych. Każda w ten sposób dokonana zmiana musi być parafowana przez jej autora i poświadczona przez organy wystawiające.

Artykuł 60

1. Świadectwa pochodzenia wystawione zgodnie z art. 56-59 zawierają w polu 5 wszystkie dodatkowe dane, wymagane o ile zaistnieje taka potrzeba, w celu stosowania specjalnych ustaleń dotyczących przywozu, do których się odnoszą, jak określono w art. 56 ust. 3.

2. Niewykorzystane miejsca w polach 5, 6 i 7 przekreśla się w taki sposób, aby nie można było dokonać późniejszych uzupełnień.

Artykuł 61

Każde świadectwo pochodzenia zawiera numer seryjny, wydrukowany lub niewydrukowany,

umożliwiający identyfikację świadectwa oraz jest opatrzone pieczęcią organu wystawiającego i podpisane przez osobę lub osoby do tego uprawnione.

Świadectwo pochodzenia jest wystawiane przy wywozie towarów, do których ono się odnosi, a organ wystawiający zachowuje kopię każdego wystawionego świadectwa.

Artykuł 62

W drodze wyjątku, świadectwo pochodzenia, określone powyżej, może zostać wystawione po wywozie produktów, do których się odnosi, jeżeli nie zostało wystawione przy wywozie z powodu nieumyślnej pomyłki, przeoczenia lub szczególnych okoliczności.

Organy wystawiające mogą nie wystawić z mocą wsteczną świadectwa pochodzenia przewidzianego w art. 56-61 do czasu sprawdzenia, czy dane zawarte we wniosku eksportera odpowiadają danym występującym w dokumentach dotyczących wywozu.

Świadectwa wystawione z mocą wsteczną opatrzone są jednym z następujących wpisów, umieszczonych w polu „Uwagi”:

- expedido a posteriori,
- udstedt efterfølgende,
- Nachträglich ausgestellt,
- Εκδοθέν εκ των υστέρων,
- Issued retrospectively,
- Delivré a posteriori,
- rilasciato a posteriori,
- afgegeven a posteriori,
- emitido a posteriori.

b) *Współpraca administracyjna*

Artykuł 63

1. Jeżeli specjalne ustalenia dotyczące przywozu niektórych produktów rolnych przewidują wykorzystanie świadectwa pochodzenia ustanowionego w art. 56-62, to zastosowanie wymienionych ustaleń uzależnione jest od ustanowienia procedury współpracy administracyjnej, o ile dane ustalenia nie przewidują inaczej.

W tym celu zainteresowane państwa trzecie przekazują Komisji Wspólnot Europejskich:

- nazwy i adresy organów wystawiających świadectwa pochodzenia, jak również wzory odcisków stosowanych przez nie pieczęci,

- nazwy i adresy organów rządowych, do których należy kierować wnioski o weryfikację świadectw pochodzenia przewidzianą art. 64 w poniżej.

Komisja przekazuje wszystkie powyższe informacje właściwym organom Państw Członkowskich.

2. Jeżeli dane państwa trzecie nie przekazują Komisji informacji wyszczególnionych w ust. 1, właściwe organy we Wspólnocie odmawiają prawa do skorzystania ze specjalnych ustaleń dotyczących przywozu.

Artykuł 64

1. Ponowna weryfikacja świadectw pochodzenia określonych w art. 56-62, dokonywana jest w sposób wyrywkowy i w każdym przypadku, gdy pojawiają się uzasadnione wątpliwości w odniesieniu do autentyczności dokumentu lub prawdziwości zawartych w nim informacji.

Weryfikacja w zakresie pochodzenia przeprowadzana jest z inicjatywy organów celnych.

Do celów stosowania przepisów rolnych, weryfikacja może być przeprowadzona, gdzie stosowne, przez inne właściwe organy.

2. Do celów ust. 1, właściwe organy we Wspólnocie zwracają świadectwo pochodzenia lub jego kopię organowi rządowemu wyznaczonemu przez kraj wywozu, podając, gdzie stosowne, formalne lub materialne powody uzasadniające postępowanie. Dołączają one do zwracanego świadectwa fakturę lub jej kopię, jeżeli zostały one sporządzone, a także dostarczają wszelkich uzyskanych informacji pozwalających przypuszczać, że świadectwo zawiera niedokładne dane lub nie jest autentyczne.

Jeżeli organy celne we Wspólnocie decydują o zawieszeniu stosowania specjalnych ustaleń dotyczących przywozu w czasie oczekiwania na wyniki weryfikacji, dokonują zwolnienia towarów z zastrzeżeniem podjęcia środków zachowawczych, jakie uznają za stosowne.

Artykuł 65

1. Wyniki ponownej weryfikacji przekazywane są właściwym organom we Wspólnocie w możliwie krótkim czasie.

Wspomniane wyniki muszą pozwalać na określenie, czy świadectwa pochodzenia odesłane na warunkach określonych w powyższym art. 64 odnoszą się do towarów faktycznie wywiezionych, i czy towary te mimo wszystko uzasadniają zastosowanie specjalnych ustaleń dotyczących przywozu.

2. Jeżeli w maksymalnym terminie sześciu miesięcy nie udzielono odpowiedzi na wniosek o dokonanie ponownej weryfikacji, właściwe organy we Wspólnocie nieodwołalnie odmawiają udzielenia zgody na korzystanie ze specjalnych ustaleń dotyczących przywozu.

ROZDZIAŁ 2

Pochodzenie preferencyjne

Sekcja 1

System ogólnych preferencji

Podsekcja 1

Definicja pojęcia produktów pochodzących

Artykuł 66

Do celów stosowania przepisów dotyczących ogólnych preferencji taryfowych udzielonych przez Wspólnotę niektórym produktom pochodzącym z krajów rozwijających się, za produkty pochodzące z kraju uprawnionego do tych preferencji (zwanego dalej „krajem beneficjentem”), pod warunkiem że zostały przewiezione bezpośrednio do Wspólnoty w rozumieniu art. 75, uważa się:

- a) produkty całkowicie uzyskane w tym kraju;
- b) produkty uzyskane w tym kraju, przy wytworzeniu których użyto produktów innych niż określone w lit. a) pod warunkiem, że produkty te poddano wystarczającej obróbce lub przetworzeniu w rozumieniu art. 68 ust. 1.

Artykuł 67

1. Za całkowicie uzyskane w kraju beneficjencie w rozumieniu art. 66 lit. a) uważa się:
 - a) produkty mineralne wydobyte w tym kraju z ziemi lub dna morskiego;
 - b) produkty roślinne tam zebrane;
 - c) żywe zwierzęta tam urodzone i wyhodowane;
 - d) produkty uzyskane od żywych zwierząt tam wyhodowanych;
 - e) produkty uzyskane przez polowanie lub rybołówstwo tam prowadzone;
 - f) produkty rybołówstwa morskiego i inne produkty wydobyte z morza przez statki tego kraju;
 - g) produkty wytworzone na pokładzie statków-przetwórni wyłącznie z produktów, określonych w lit. f);
 - h) używane artykuły tam zebrane, nadające się tylko do odzysku surowców;
 - i) odpady i złom powstające w wyniku działalności wytwórczej tam przeprowadzonej;
 - j) produkty wydobyte z ziemi dna morskiego lub spod ziemi dna morskiego poza ich wodami terytorialnymi pod warunkiem, że mają wyłączne prawa do użytkowania tego

dna lub ziemi pod dnem;

k) towary wytworzone tam wyłącznie z produktów wymienionych w lit. a)-j).

2. Pojęcie „statki tego kraju” użyte w ust. 1 lit. f) odnosi się tylko do statków:

- zarejestrowanych lub zgłoszonych w kraju beneficjencie,
- pływających pod banderą kraju beneficjenta,
- które przynajmniej w 50% należą do obywateli kraju beneficjenta albo spółki, która ma w tym kraju **rzeczywistą siedzibę**, której dyrektor lub dyrektorzy, przewodniczący zarządu lub rady nadzorczej oraz większość członków zarządu lub rady jest obywatelami tego kraju, oraz w których ponadto, w przypadku spółek cywilnych lub spółek z ograniczoną odpowiedzialnością, co najmniej połowa kapitału należy do tego kraju lub instytucji prawa publicznego albo do obywateli tego kraju,
- których kapitan i oficerowie są wyłącznie obywatelami kraju beneficjenta, oraz
- których załoga składa się w co najmniej 75% z obywateli kraju beneficjenta.

3. Pojęcie „w kraju beneficjencie” obejmuje także wody terytorialne tego kraju.

4. Statki działające na pełnym morzu, włącznie ze statkami-przetwórniami, na których złowione ryby poddaje się obróbce lub przetwarzaniu, uważa się za część terytorium kraju beneficjenta, do którego należą, pod warunkiem że spełniają warunki wymienione w ust. 2.

Artykuł 68

1. Do celów art. 66 lit. b), materiały nie pochodzące uważa się za poddane wystarczającej obróbce lub przetworzeniu, gdy uzyskany produkt jest klasyfikowany w innej pozycji niż ta, w której z zastrzeżeniem przepisów ust. 2 i 3, klasyfikowane są wszystkie nie pochodzące materiały użyte do jego wytworzenia.

Załącznik 14 zawiera uwagi dotyczące produktów wytwarzanych z materiałów nie pochodzących.

Użyte w niniejszych przepisach terminy „działy” i „pozycje” oznaczają działy i pozycje (czterocyfrowe kody) stosowane w nomenklaturze Zharmonizowanego Systemu.

Termin „klasyfikowany” odnosi się do klasyfikacji produktu lub materiału w określonej pozycji.

2. Jeżeli produkt jest wymieniony w kolumnach 1 i 2 wykazu znajdującego się w załączniku 15, to zamiast reguły ust. 1 spełniane są warunki określone w kolumnie 3 dla danego produktu.

a) Termin „wartość”, w wykazie załącznika 15, oznacza wartość celną w chwili przywozu użytych materiałów nie pochodzących lub, jeżeli nie jest ona znana bądź nie może być ustalona, pierwszą możliwą do ustalenia cenę zapłaconą za te materiały w danym kraju.

Jeżeli wartość użytych materiałów pochodzących musi zostać ustalona, przepisy niniejszej litery stosuje się *mutatis mutandis*.

- b) Termin „cena ex-works” w wykazie załącznika 15, oznacza cenę zapłaconą producentowi w którego przedsiębiorstwie dokonano ostatecznej obróbki lub przetworzenia, pod warunkiem że cena ta obejmuje wartość wszystkich użytych materiałów pomniejszoną o wszystkie podatki wewnętrzne, które są lub mogą zostać zwrócone, jeżeli uzyskany produkt zostanie wywieziony.
3. Do celów art. 66 lit. b), następujące czynności są uważane za niewystarczającą obróbkę lub przetworzenie dla nadania statusu produktom pochodzącym, niezależnie od tego, czy powodują zmianę pozycji:
- a) czynności mające na celu zachowanie produktów w dobrym stanie podczas transportu i składowania (wietrzenie, rozkładanie, suszenie, chłodzenie, umieszczanie w soli, ditlenku siarki lub innych roztworach wodnych, usuwanie uszkodzonych części i podobne czynności);
 - b) proste czynności polegające na usuwaniu kurzu, przesiewaniu lub sortowaniu, segregowaniu, dobieraniu (łącznie z kompletowaniem zestawów), myciu, malowaniu i rozcinaniu;
 - c)
 - (i) zmiany opakowania oraz rozdzielanie i łączenie przesyłek,
 - (ii) zwykle umieszczanie w butelkach, kolbach, workach, skrzynkach, pudełkach, mocowanie na kartach lub planszach, itp. oraz wszelkie inne proste czynności związane z pakowaniem;
 - d) umieszczanie znaków, etykiet lub innych podobnych wyróżniających oznakowań na produktach lub na ich opakowaniach;
 - e) proste mieszanie produktów, również różnych rodzajów, gdzie jeden lub więcej składników mieszaniny nie spełnia warunków ustalonych w niniejszym tytule, umożliwiających uznanie ich za pochodzące;
 - f) prosty montaż części dla otrzymania kompletnego produktu;
 - g) połączenie dwóch lub więcej czynności wymienionych w lit. a)-f);
 - h) ubój zwierząt.

Artykuł 69

W celu ustalenia, czy produkt pochodzi z kraju beneficjenta, nie jest konieczne ustalenie, czy energia elektryczna, paliwo, urządzenia i wyposażenie, maszyny i narzędzia użyte do uzyskania tego produktu pochodzą z państw trzecich, czy też nie.

Artykuł 70

1. W drodze odstępstwa od art. 66, w celu ustalenia, czy produkt wytworzony w kraju

beneficjencie będącym członkiem ugrupowania regionalnego pochodzi z tego kraju w rozumieniu wymienionego artykułu, produkty pochodzące z każdego innego kraju tego ugrupowania regionalnego, wykorzystane w wytwarzaniu wymienionego produktu, traktowane są jako pochodzące z kraju, w którym wymieniony produkt został wytworzony.

2. Kraj pochodzenia produktu końcowego określa się zgodnie z art. 71.
3. Kumulacja regionalna stosowana jest w odniesieniu do trzech odrębnych ugrupowań regionalnych krajów beneficjentów GSP:
 - a) Stowarzyszenia Narodów Azji Południowo - Wschodniej (ASEAN);
 - b) Wspólnego Rynku Ameryki Środkowej (CACM);
 - c) Grupy Andyjskiej.
4. Pojęcie „ugrupowanie regionalne” oznacza, w zależności od przypadku, ASEAN, CACM lub Grupę Andyjską.

Artykuł 71

1. Produkty posiadające status produktów pochodzących na mocy art. 70, pochodzą z kraju ugrupowania regionalnego, w którym została dokonana ostatnia obróbka lub przetworzenie, pod warunkiem że:
 - wartość dodana w tym kraju, określona w ust. 3, jest wyższa od najwyższej wartości celnej użytych produktów pochodzących z jednego z pozostałych krajów ugrupowania regionalnego,
 - obróbka lub przetworzenie dokonane w tym kraju wykracza poza zakres obróbki lub przetworzenia określony w art. 68 ust. 3, jak również, w przypadku wyrobów włókienniczych, czynności określonych w załączniku 16.
2. We wszystkich pozostałych przypadkach, produkty uważa się za pochodzące z kraju ugrupowania regionalnego, z którego pochodzą produkty mające najwyższą wartość celną spośród użytych produktów pochodzących z pozostałych krajów ugrupowania regionalnego.
3. Pojęcie „wartość dodana” oznacza cenę ex-works pomniejszoną o wartość celną każdego z włączonych produktów pochodzących z innego kraju ugrupowania regionalnego.

Artykuł 72

1. Art. 70 i 71 stosuje się jedynie, jeżeli:
 - a) przepisy regulujące handel w ramach kumulacji regionalnej między krajami ugrupowania regionalnego są identyczne jak przepisy określone w niniejszej sekcji;
 - b) każdy kraj ugrupowania regionalnego zobowiązał się do przestrzegania lub zapewnienia zgodności z niniejszą sekcją oraz do zapewnienia współpracy administracyjnej niezbędnej Wspólnocie i pozostałym krajom ugrupowania regionalnego do zapewnienia

właściwego wystawiania świadectw pochodzenia na formularzu A oraz weryfikacji tych świadectw i formularzy APR.

Zobowiązanie to przekazywane jest Komisji za pośrednictwem Sekretariatu danego ugrupowania regionalnego. Sekretariatami są w zależności od przypadku:

- Sekretariat Generalny ASEAN,
- Stały Sekretariat Wspólnego Rynku Ameryki Środkowej,
- Junta del Acuerdo de Cartagena.

2. Komisja powiadamia Państwa Członkowskie o spełnieniu warunków wymienionych w ust. 1 w przypadku każdego ugrupowania regionalnego.

Artykuł 73

Akcesoria, części zapasowe i narzędzia dostarczone ze sprzętem, maszyną, aparaturą lub pojazdem, które są częścią typowego wyposażenia i są wliczone w ich cenę lub nie są ujęte na oddzielnych fakturach, uważane są za stanowiące całość z tym sprzętem, maszyną, aparaturą lub pojazdem.

Artykuł 74

Zestawy, w rozumieniu reguły ogólnej 3 Zharmonizowanego Systemu, są uważane za pochodzące pod warunkiem, że wszystkie artykuły składowe są produktami pochodzącymi. Jednakże, jeżeli zestaw składa się z produktów pochodzących i niepochodzących, uważany jest w całości za pochodzący, jeżeli wartość produktów niepochodzących nie przekracza 15% ceny ex-works zestawu.

Artykuł 75

1. Za transportowane bezpośrednio z kraju beneficjenta do Wspólnoty uważa się:
 - a) produkty transportowane bez przekraczania terytorium innego kraju z wyjątkiem kraju tego samego ugrupowania regionalnego, gdy stosowany jest art. 70;
 - b) produkty transportowane przez terytoria państw innych niż kraju beneficjenta wywozu lub, w przypadku stosowania art. 70, inne niż terytorium innych państw tego samego ugrupowania regionalnego, z przeładunkiem lub bez niego albo z czasowym składowaniem lub bez niego w tych państwach pod warunkiem, że transport przez terytorium tych państw uzasadniają warunki geograficzne lub wyłącznie potrzeby transportu oraz, że produkty te:
 - pozostawały pod dozorem organów celnych kraju tranzytu lub składowania, oraz
 - nie zostały tam wprowadzone do obrotu handlowego lub przeznaczone do konsumpcji, oraz
 - nie zostały tam poddane, w zależności od przypadku, czynnościom innym niż

wyładunek lub przeładunek albo jakimkolwiek innym czynnościom mającym zachować je w dobrym stanie;

- c) towary przewożone przez terytorium Austrii, Finlandii, Norwegii, Szwecji lub Szwajcarii, i w całości lub w części powrotnie wywiezione do Wspólnoty pod warunkiem, że towary te:
- pozostawały pod dozorem organów celnych w przypadku tranzytu lub składowania, oraz
 - nie zostały tam poddane, w zależności od przypadku, czynnościom innym niż wyładunek lub przeładunek albo jakimkolwiek innym czynnościom mającym zachować je w dobrym stanie;
- d) produkty, których transport odbywa się rurociągami przez terytoria innych krajów niż terytorium kraju beneficjenta wywozu.

2. Dowód spełnienia warunków określonych w ust. 1 lit. b) i c) przedstawiany jest organom celnym we Wspólnocie w postaci:

- a) pojedynczego dokumentu przewozowego wystawionego w kraju beneficjencie wywozu, obejmującego przejazd przez kraj tranzytu; lub
- b) świadectwa wydanego przez organy celne kraju tranzytu:
- podającego dokładny opis towarów,
 - określającego datę wyładunku i przeładunku towarów, również ze statku lub na statek ze wskazaniem wykorzystanych statków, oraz
 - potwierdzającego warunki, na podstawie których produkty pozostały w kraju tranzytu; lub
- c) w razie ich braku, jakichkolwiek dokumentów dowodowych.

Artykuł 76

Warunki ustalone w niniejszej podsekcji dotyczące nabywania przez towary statusu pochodzenia są spełniane nieprzerwanie w kraju beneficjencie.

Jeżeli towary pochodzące wywożone z kraju beneficjenta do innego kraju zostają zwrócone, to są one uważane za niepochodzące, chyba że można udowodnić zgodnie z wymogami właściwych organów, że:

- powracające towary są tymi samymi, które zostały wywiezione, oraz
- nie zostały one poddane czynnościom wykraczającym poza te konieczne do zachowania ich w dobrym stanie w czasie, gdy znajdowały się w tym kraju.

Artykuł 77

1. Odstępstwa od niniejszych przepisów mogą zostać zastosowane wobec najmniej rozwiniętych krajów beneficjentów GSP, jeżeli rozwój istniejących gałęzi przemysłu lub wprowadzenie nowych gałęzi to uzasadnia. Najmniej rozwinięte kraje beneficjenci wymienione są w corocznych rozporządzeniach Rady i decyzjach EWWiS dotyczących stosowania ogólnych preferencji taryfowych.

W tym celu, zainteresowany kraj występuje do Komisji Wspólnot Europejskich z wnioskiem o odstępstwo od przepisów wraz z uzasadnieniem tego wniosku, zgodnie z ust. 3.

2. Przy badaniu wniosków uwzględnia się w szczególności:

- a) przypadki, w których stosowanie istniejących reguł pochodzenia miałyby znaczny wpływ na zdolność istniejącej w danym kraju gałęzi przemysłu do kontynuowania jej wywozu do Wspólnoty, ze szczególnym odniesieniem do przypadków, w których mogłyby to doprowadzić do zaprzestania działalności;
- b) szczególne przypadki, w których można jasno dowieść, iż znaczące inwestycje w przemyśle mogłyby zostać zahamowane z powodu reguł pochodzenia, i w których odstępstwo sprzyjające realizacji programu inwestycyjnego mogłyby umożliwić stopniowe przyjmowanie tych reguł;
- c) skutki gospodarcze i społeczne podejmowanych decyzji, w szczególności w sferze zatrudnienia.

3. W celu ułatwienia badania wniosków o zastosowanie odstępstwa, kraj występujący z wnioskiem dostarcza na jego poparcie jak najbardziej wyczerpujące informacje, obejmujące w szczególności:

- opis produktu gotowego,
- rodzaj i ilość produktów tam przetworzonych,
- proces wytwórczy,
- wartość dodaną,
- liczbę pracowników w danym przedsiębiorstwie,
- przewidywaną wielkość wywozu do Wspólnoty,
- uzasadnienie okresu obowiązywania odstępstwa,
- inne uwagi.

Te same reguły stosuje się do wszelkich wniosków o przedłużenie terminów.

Podsekcja 2

Dowód pochodzenia

a) *Świadcstwo pochodzenia na formularzu A*

Artykuł 78

1. Produkty pochodzące w rozumieniu niniejszej sekcji kwalifikują się, w przywozie do Wspólnoty, do zastosowania preferencji taryfowych, określonych w art. 66, po przedstawieniu świadectwa pochodzenia na formularzu A, którego wzór znajduje się w załączniku 17, wystawionego przez organy celne lub przez inne właściwe organy rządowe kraju beneficjenta pod warunkiem, że kraj ten:

- przekazał Komisji Wspólnot Europejskich informację wymaganą zgodnie art. 93, oraz
- wspiera Wspólnotę pozwalając organom celnym Państw Członkowskich na weryfikację autentyczności dokumentu lub prawdziwości informacji dotyczących rzeczywistego pochodzenia danych produktów.

2. Świadcstwo pochodzenia na formularzu A wystawiane jest jedynie w przypadku, gdy może ono stanowić dokumentację dowodową wymaganą do celów preferencji taryfowych, określonych w art. 66.

3. Świadcstwo pochodzenia na formularzu A wystawiane jest tylko na pisemny wniosek eksportera lub jego upoważnionego przedstawiciela.

4. Eksporter lub jego upoważniony przedstawiciel przedkłada z wnioskiem każdy odpowiedni dokument uzupełniający udowadniający, że produkty mające zostać wywiezione kwalifikują się do wystawienia świadectwa pochodzenia na formularzu A.

5. Świadcstwo wystawiane jest przez właściwe organy rządowe kraju beneficjenta, jeżeli produkty, które mają zostać wywiezione mogą być uważane za pochodzące z tego kraju w rozumieniu podsekcji 1.

6. W celu weryfikacji, czy warunek określony w ust. 5 został spełniony, właściwy organ rządowy ma prawo zażądać przedstawienia wszelkiej dokumentacji dowodowej lub przeprowadzić kontrolę, którą uważa za właściwą.

7. Odpowiedzialność za zapewnienie, że świadectwa i wnioski są należycie wypełnione ponoszą właściwe organy rządowe kraju beneficjenta.

8. Wypełnienie pola 2 świadectwa pochodzenia na formularzu A jest nieobowiązkowe. W związku z tym, pole 12 tego świadectwa należycie wypełnia się wpisując „Europejska Wspólnota Gospodarcza” lub jedno z Państw Członkowskich. Jednakże, w przypadku stosowania procedury tranzytu określonej w art. 75 ust. 1 lit. c) i art. 80, należy podać jedno z państw określonych w drugim ze wspomnianych artykułów jako kraj przywozu, zgodnie z art. 83 ust. 3 akapit ostatni.

9. Data wystawienia świadectwa pochodzenia na formularzu A jest wpisywana w polu 11. Podpis, który ma być wpisany w tym polu, przeznaczonym dla organu potwierdzającego, jest podpisem odrębnym.

10. Świadcstwo pochodzenia na formularzu A wystawiają właściwe organy kraju beneficjenta przy wywozie produktów, których ono dotyczy. Świadcstwo jest udostępniane eksporterowi z chwilą faktycznego dokonania wywozu lub z chwilą, w której jest pewne, że wywóz zostanie dokonany.

Artykuł 79

Ponieważ świadcstwo pochodzenia na formularzu A stanowi dokumentację dowodową uzasadniającą stosowanie przepisów dotyczących preferencji taryfowych, określonych w art. 66, odpowiedzialność za podjęcie wszelkich kroków niezbędnych do weryfikacji pochodzenia produktów i kontroli pozostałych danych umieszczonych na świadcstwie ponoszą właściwe organy rządowe kraju wywozu.

Artykuł 80

Produkty pochodzące w rozumieniu niniejszej sekcji mogą korzystać w przywozie do Wspólnoty z preferencji taryfowych, określonych w art. 66, po przedstawieniu świadcstwa pochodzenia na formularzu A, wystawionego przez organy celne Austrii, Finlandii, Norwegii, Szwecji lub Szwajcarii na podstawie świadcstwa pochodzenia na formularzu A wystawionego przez właściwe organy kraju beneficjenta z zastrzeżeniem, że warunki określone w art. 75 zostały spełnione oraz, że Austria, Finlandia, Norwegia, Szwecja lub Szwajcaria wspierają Wspólnotę, umożliwiając jej organom celnym weryfikację autentyczności i prawidłowości wystawionych świadcstw pochodzenia na formularzu A. Procedurę weryfikacyjną ustanowioną w art. 95 stosuje się *mutatis mutandis*. Termin ustanowiony w art. 95 ust. 3 akapit pierwszy przedłuża się do ośmiu miesięcy.

Artykuł 81

1. W wyjątkowych przypadkach świadcstwo pochodzenia na formularzu A może zostać wystawione po dokonaniu faktycznego wywozu produktów, których dotyczy, jeżeli nie zostało wystawione przy wywozie z powodu nieumyślnej pomyłki, lub przeoczenia lub innych specjalnych okoliczności i pod warunkiem, że towary nie zostały wywiezione przed przekazaniem Komisji Wspólnot Europejskich informacji wymaganej zgodnie z art. 93.
2. Właściwy organ rządowy może wystawić świadcstwo z mocą wsteczną tylko po sprawdzeniu, czy dane zawarte we wniosku eksportera są zgodne z danymi znajdującymi się w odpowiednich dokumentach wywozowych, i czy przy wywozie danych produktów nie zostało wystawione świadcstwo pochodzenia na formularzu A.
3. Świadcstwa pochodzenia na formularzu A wystawione z mocą wsteczną opatrzone są w polu 4 wpisem „Delivré a posteriori” lub „issued retrospectively”.

Artykuł 82

1. W przypadku kradzieży, utraty lub zniszczenia świadcstwa pochodzenia na formularzu A, eksporter może wystąpić do właściwego organu rządowego, który je wystawił, o wystawienie duplikatu sporządzonego na podstawie dokumentów wywozowych będących w jego posiadaniu. Na wystawionym w ten sposób duplikacie umieszcza się w polu 4 wpis „Duplicata” lub „Duplicate” oraz datę wystawienia i numer seryjny oryginału świadcstwa.

2. Do celów art. 85 duplikat ważny jest od dnia wystawienia oryginału.

Artykuł 83

1. Zawsze możliwe jest zastąpienie jednego lub większej liczby świadectw pochodzenia na formularzu A jednym lub większą liczbą innych takich świadectw pod warunkiem, że dokonują tego organy celne we Wspólnocie odpowiedzialne za kontrolę produktów.

2. Świadcstwo zastępcze wystawione zgodnie z niniejszym artykułem lub art. 80 jest uznawane za ostateczne świadectwo pochodzenia określonych w nim produktów. To świadectwo zastępcze wystawiane jest na podstawie pisemnego wniosku reeksportera.

3. Świadcstwo zastępcze wskazuje w prawym górnym polu nazwę kraju pośredniczącego, w którym zostało wystawione.

Pole 4 zawiera jeden z następujących wpisów: „replacement certificate” lub „certificat de remplacement”, jak również datę wystawienia oryginalnego świadectwa pochodzenia i jego numer seryjny.

Nazwa/nazwisko reeksportera umieszczana jest w polu 1.

Nazwa/nazwisko ostatecznego odbiorcy może zostać umieszczona w polu 2.

Odniesienia do faktur reeksportera są umieszczane w polu 10

Dane znajdujące się w oryginalnym świadectwie, dotyczące produktów powrotnie wywożonych, umieszczane są w polach 3-9.

Poświadczenie organu celnego, który wystawił świadectwo zastępcze umieszcza się w polu 11. Odpowiedzialność tego organu ogranicza się jedynie do wystawienia świadectwa zastępczego.

Wpisy umieszczone w polu 12, dotyczące kraju pochodzenia i kraju przeznaczenia pochodzą z oryginalnego świadectwa. Pole to jest podpisywane przez reeksportera. Reeksporter, który podpisuje to pole w dobrej wierze nie jest odpowiedzialny za prawidłowość danych umieszczonych na świadectwie oryginalnym.

4. Urząd celny mający dokonać tej czynności, zaznacza na świadectwie oryginalnym masę, numery i rodzaj towarów wysłanych oraz podaje numery seryjne odpowiedniego świadectwa lub świadectw zastępczych. Oryginalne świadectwo jest przechowywane przez dany urząd celny przez okres co najmniej dwóch lat.

5. Fotokopię świadectwa oryginalnego można dołączyć do świadectwa zastępczego.

Artykuł 84

1. Z zastrzeżeniem przepisów poniższego ust. 4, świadectwo autentyczności przewidziane w art. 1 ust. 4 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3833/90¹ umieszcza się w polu 7 świadectwa

¹ Dz.U. nr L 370 z 31.12.1990, str. 86.

pochodzenia na formularzu A, określonym w art. 78.

2. Świadcstwa określone w ust. 1, składają się z opisu towarów ustalonego w poniższym ust. 3, następnie pieczęci właściwego organu rządowego, z odrębnym podpisem urzędnika upoważnionego do poświadczania autentyczności opisu towarów umieszczonych w polu 7.

3. Opis towarów w polu 7 świadctwa pochodzenia jest, w zależności od przypadku, następujący:

- „unmanufactured flue-cured tobacco Virginia type” lub <tabac brut ou non-fabriqué du type Virginia „flue-cured”>,
- „agave brandy „tequila”, in containers holding two liters or less” lub „eau-de-vie d’agave „tequila” en récipients contenant deux litres ou moins”,
- „spirits produced from grapes, called „Pisco”, in containers holding two liters or less” lub „eau-de-vie à base de raisins, appelée „Pisco”, en récipients contenant deux litres ou moins”,
- „spirits produced from grapes, called „Singani”, in containers holding two liters or less” lub „eau-de-vie à base de raisins, appelée „Singani”, en récipients contenant deux litres ou moins”.

4. W drodze odstępstwa od przepisów powyższych ust. 1 i 2 i bez uszczerbku dla ust. 3, pieczęci organów właściwych do poświadczania autentyczności opisu produktów ustalonego w ust. 3 nie umieszcza się w polu 7 świadctwa pochodzenia na formularzu A, jeżeli organ uprawniony do wystawiania świadctwa pochodzenia jest organem rządowym uprawnionym do wydawania świadctwa autentyczności.

Artykuł 85

1. Świadcstwo pochodzenia na formularzu A jest przedkładane organom celnym Państwa Członkowskiego przywozu, w którym produkty zostają przedstawione, w terminie 10 miesięcy, licząc od dnia wystawienia przez organ rządowy kraju beneficjenta wywozu.

2. Świadcstwa pochodzenia na formularzu A przedłożone organom celnym po upływie terminu ważności, określonego w ust. 1, mogą zostać przyjęte w celu stosowania preferencji taryfowych, określonych w art. 66, jeżeli niedotrzymanie terminu spowodowane zostało siłą wyższą lub zaistnieniem wyjątkowych okoliczności.

3. Organy celne mogą również przyjąć takie świadctwa, jeżeli produkty zostały im przedstawione przed upływem tego terminu

Artykuł 86

1. Produkty wysłane z kraju beneficjenta z przeznaczeniem na wystawę organizowaną w innym kraju i sprzedane w celu przywozu do Wspólnoty, korzystają w przywozie z preferencji taryfowych określonych w art. 66 pod warunkiem, że spełniają wymogi niniejszej sekcji wymagane dla uznania ich za pochodzące z kraju beneficjenta wywozu i pod warunkiem, że zgodnie z wymogami organów celnych zostanie udowodnione, że:

- a) eksporter wysłał produkty bezpośrednio z terytorium kraju beneficjenta wywozu do kraju, w którym organizowana jest wystawa;
- b) produkty zostały sprzedane lub zbyte w inny sposób przez eksportera osobie we Wspólnocie;
- c) produkty te zostały wysłane do Wspólnoty w stanie, w jakim zostały wysłane na wystawę;
- d) od chwili ich wysyłki na wystawę, produkty te nie były używane do celów innych niż prezentacja na wystawie.

2. Świadczenie pochodzenia na formularzu A jest przedstawiane organom celnym na zwykłych warunkach. Umieszcza się na nim nazwę i adres danej wystawy. Jeżeli zaistnieje taka potrzeba, można zażądać przedstawienia dodatkowej dokumentacji potwierdzającej rodzaj produktów i warunki, na jakich były one wystawiane.

3. Ust. 1 stosuje się do każdej wystawy, targów lub podobnych publicznych pokazów o charakterze handlowym, przemysłowym, rolniczym lub rzemieślniczym, które nie są organizowane w celach prywatnych w sklepach lub lokalach handlowych z zamiarem sprzedaży produktów zagranicznych, i w trakcie której dane produkty pozostają pod dozorem organów celnych.

Artykuł 87

Świadczenie pochodzenia na formularzu A przedstawiane jest organom celnym Państwa Członkowskiego przywozu wraz ze zgłoszeniem celnym. Ponadto mogą one zażądać załączania do zgłoszenia dopuszczenia do swobodnego obrotu oświadczenia importera potwierdzającego, że produkty spełniają warunki wymagane dla preferencji taryfowych, określonych w art. 66.

Artykuł 88

Bez uszczerbku dla art. 68 ust. 3, gdy artykuł niezmontowany lub zdemontowany objęty działem 84 lub 85 Zharmonizowanego Systemu jest przywożony partiami na warunkach ustanowionych przez organy celne, na wniosek zgłaszającego towary jest uważany za jeden artykuł, a świadectwo pochodzenia na formularzu A może zostać przedłożone dla całego produktu przy przywozie pierwszej przesyłki.

b) **Formularz APR**

Artykuł 89

1. Bez względu na przepisy art. 78, w przypadku produktów stanowiących przedmiot przesyłek pocztowych (łącznie z paczkami pocztowymi), dowód pochodzenia towarów w rozumieniu niniejszego rozporządzenia wystawiany jest na formularzu APR, którego wzór znajduje się w załączniku 18, pod warunkiem, że są to przesyłki zawierające wyłącznie produkty pochodzące i wartość przesyłki nie przekracza 3 000 ECU oraz pod warunkiem, że pomoc przewidziana w art. 78 ust. 1 znajduje zastosowanie w odniesieniu do wymienionego

formularza.

2. Formularz APR wypełnia i podpisuje eksporter lub, na jego odpowiedzialność, jego upoważniony przedstawiciel. Podpis w polu 6 formularza jest podpisem odręcznym.
3. Formularz APR jest wypełniany dla każdej przesyłki pocztowej. W przypadku paczek pocztowych, po wypełnieniu i podpisaniu formularza eksporter dołącza go do kwitu wysyłkowego. W przypadku przesyłek listowych, eksporter umieszcza formularz wewnątrz danej przesyłki.
4. Jeżeli towary umieszczone w przesyłce zostały już poddane weryfikacji w kraju wywozu w zakresie definicji pojęcia „produktów pochodzących”, eksporter może umieścić stosowną adnotację w polu 7 „Uwagi” formularza APR.
5. Przepisy te nie zwalniają eksporterów z obowiązku spełnienia innych formalności przewidzianych przepisami celnymi lub pocztowymi.
6. Art. 85 i 87 stosuje się *mutatis mutandis* do formularzy APR.

c) ***Pozostałe przepisy dotyczące dowodów pochodzenia***

Artykuł 90

Produkty wysyłane w małych przesyłkach przez osoby fizyczne do osób fizycznych lub przewożone w bagażu osobistym podróżnych mogą korzystać jako produkty pochodzące z preferencji taryfowych, określonych w art. 66, bez konieczności przedstawiania świadectwa pochodzenia na formularzu A lub wypełniania formularza APR, pod warunkiem, że chodzi o przywóz pozbawiony jakiegokolwiek charakteru handlowego i jeżeli zostały zgłoszone jako spełniające warunki wymagane do stosowania niniejszego artykułu oraz, jeżeli nie ma żadnych wątpliwości, co do prawdziwości takiego zgłoszenia.

Całkowita wartość tych produktów nie może przekraczać 215 ECU w odniesieniu do małych przesyłek i 600 ECU w przypadku bagażu osobistego podróżnych.

Artykuł 91

1. W przypadku stosowania art. 70, dowód pochodzenia produktów wywożonych z kraju ugrupowania regionalnego do innego kraju tego samego ugrupowania w celu poddania ich dalszej obróbce lub przetwarzaniu, bądź w celu powrotnego wywozu w niezmienionym stanie, dostarczany jest w formie świadectwa pochodzenia na formularzu A lub formularza APR wystawionego lub sporządzonego w pierwszym z tych krajów.
2. Organy kraju beneficjenta odpowiedzialne za wystawianie świadectwa pochodzenia na formularzu A dla produktów, w wytworzeniu których użyto produktów pochodzących z innego kraju tego samego ugrupowania regionalnego, uwzględniają świadectwo pochodzenia na formularzu A wystawione przez właściwe organy tego drugiego kraju lub sporządzony tam formularz APR. Kraj pochodzenia ustalony zgodnie z art. 71 umieszcza się w polu 12 świadectwa pochodzenia na formularzu A lub w polu 8 formularza APR.
3. Na wystawionych w ten sposób świadectwach pochodzenia na formularzu A muszą być

umieszczone w polu 4 wpisy „cumul regional” lub „regional cumulation”.

Artykuł 92

Odkrycie drobnych niezgodności między oświadczeniami złożonymi w świadectwie a oświadczeniami złożonymi w dokumentach przedstawionych w urzędzie celnym w celu dopełnienia formalności wymaganych przy przywozie produktów, nie czyni samo przez się tego świadectwa nieważnym, jeżeli zostanie odpowiednio potwierdzone, że dokument ten odnosi się do przedstawianych produktów.

Podsekcja 3

Metody współpracy administracyjnej

Artykuł 93

1. Kraje beneficjenci informują Komisję Wspólnot Europejskich o nazwach i adresach organów rządowych, które mogą wystawiać świadectwa pochodzenia na formularzu A, jak również o wzorach odcisków pieczęci stosowanych przez te organy oraz o nazwach i adresach organów rządowych odpowiedzialnych za przeprowadzenie weryfikacji formularzy A i formularzy APR.
2. Kraje beneficjenci informują również Komisję Wspólnot Europejskich o nazwach i adresach organów rządowych, które mogą wydawać świadectwa autentyczności, określone w art. 84, wraz ze wzorami pieczęci przez nie stosowanych.
3. Komisja przekazuje te informacje organom celnym Państw Członkowskich.

Artykuł 94

Do celów przepisów dotyczących preferencji taryfowych, określonych w art. 66, każdy kraj beneficjent przestrzega lub zapewnia zgodność z regułami dotyczącymi wypełniania i wystawiania świadectw pochodzenia na formularzu A, warunków stosowania formularzy APR i warunków dotyczących współpracy administracyjnej.

Artykuł 95

1. Późniejsze weryfikacje świadectw pochodzenia na formularzu A i formularzy APR przeprowadza się wyrywkowo lub w każdym przypadku, gdy organy celne mają uzasadnione wątpliwości co do autentyczności dokumentu lub prawdziwości informacji dotyczących faktycznego pochodzenia danych produktów.
2. Do celów ust. 1, organy celne zwracają świadectwo pochodzenia na formularzu A lub formularz APR właściwemu organowi rządowemu w kraju beneficjencie wywozu, podając gdzie stosowne, formalne lub materialne powody uzasadniające przeprowadzenie takiej weryfikacji. Jeżeli została przedstawiona faktura, taką fakturę lub jej kopię dołącza się do formularza APR. OrganY celne przekazują również wszelkie uzyskane informacje sugerujące, że dane znajdujące się na tym świadectwie lub formularzu są niedokładne.

Jeżeli w oczekiwaniu na wyniki weryfikacji zainteresowane organy decydują o zawieszeniu

preferencji taryfowych, określonych w art. 66, zwalniają produkty z zastrzeżeniem wszelkich środków ostrożności uznanych za niezbędne.

3. Jeżeli z wnioskiem o późniejszą weryfikację wystąpiono zgodnie z przepisami ust. 1, taka weryfikacja jest przeprowadzana, a jej wyniki przekazywane są organom celnym we Wspólnocie w nieprzekraczalnym terminie sześciu miesięcy. Wyniki umożliwiają określenie, czy dane świadectwo pochodzenia na formularzu A lub formularz APR stosują się do produktów faktycznie wywiezionych, i czy produkty te faktycznie mogą korzystać z preferencji taryfowych, określonych w art. 66.

4. W przypadku świadectw pochodzenia na formularzu A wystawionych zgodnie z art. 91, odpowiedź zawiera odniesienie do uwzględnionych świadectw pochodzenia na formularzu A lub formularzy APR.

5. Jeżeli w przypadku uzasadnionych wątpliwości nie ma odpowiedzi w terminie sześciu miesięcy określonym w ust. 3 lub, jeżeli odpowiedź nie zawiera informacji wystarczających do ustalenia autentyczności danego dokumentu lub rzeczywistego pochodzenia produktów, właściwe organy powiadamia się drugi raz. Jeżeli po drugim powiadomieniu wyniki weryfikacji nie zostaną podane w terminie czterech miesięcy do wiadomości organów, które ich zażądały lub, jeżeli wyniki te nie pozwalają na ustalenie autentyczności danego dokumentu lub rzeczywistego pochodzenia produktów, organy te nie wyrażają zgody na stosowanie ogólnych preferencji, z wyjątkiem przypadków siły wyższej lub wystąpienia wyjątkowych okoliczności.

6. W przypadku, gdy procedura weryfikacji lub każda inna posiadana informacja wydaje się wskazywać, że przepisy niniejszej sekcji są naruszane, kraj beneficjent wywozu, działając z własnej inicjatywy lub na wniosek Wspólnoty, przeprowadza niezbędne dochodzenia lub zleca przeprowadzenie takich dochodzeń w trybie pilnym, w celu rozpoznania i zapobiegania takim naruszeniom, i w tym celu kraj beneficjent może zaprosić Wspólnotę do uczestnictwa w tych dochodzeniach.

7. Do celów późniejszej weryfikacji świadectw pochodzenia na formularzu A, kopie tych świadectw, jak również wszelkie odnoszące się do nich dokumenty wywozowe są przechowywane przez co najmniej dwa lata przez właściwe organy rządowe kraju beneficjenta wywozu.

Artykuł 96

Przepisy art. 75 ust. 1 lit. c) i art. 80 stosuje się jedynie w takim zakresie, w kontekście preferencji taryfowych udzielonych przez Austrię, Norwegię, Szwecję i Szwajcarię dla niektórych produktów pochodzących z krajów rozwijających się, w jakim kraje te stosują przepisy podobne do wspomnianych powyżej.

Podsekcja 4

Przepis końcowy

Artykuł 97

Bez uszczerbku dla art. 87, świadectwa pochodzenia na formularzu A oraz dokumentacja

dowodowa dotycząca transportu bezpośredniego mogą zostać sporządzone w terminie sześciu miesięcy od dnia dopuszczenia lub ponownego dopuszczenia kraju lub terytorium do korzystania z GSP w odniesieniu do produktów, określonych w rozporządzeniach Rady i decyzjach EWWiS dla danego roku, znajdujących się w tranzycie lub składowanych czasowo we Wspólnocie, objętych procedurą składu celnego albo umieszczonych w wolnym obszarze celnym lub składzie wolnocłowym.

Sekcja 2

Terytoria okupowane

Podsekcja 1

Definicja pojęcia produktów pochodzących

Artykuł 98

1. Do celów stosowania przepisów dotyczących preferencji taryfowych udzielonych przez Wspólnotę niektórym produktom pochodzącym z terytoriów okupowanych następujące produkty, pod warunkiem, że zostały bezpośrednio przywiezione w rozumieniu art. 103, uważa się za:

- a) produkty pochodzące z terytoriów okupowanych:
 - (i) produkty całkowicie uzyskane na tych terytoriach;
 - (ii) produkty uzyskane na tych terytoriach, przy wytworzeniu których użyto produktów innych niż całkowicie uzyskane na tych obszarach pod warunkiem, że produkty te poddano wystarczającej obróbce lub przetworzeniu w rozumieniu art. 100. Jednakże warunek ten nie ma zastosowania do produktów, które w rozumieniu niniejszej podsekcji pochodzą ze Wspólnoty;
- b) produkty pochodzące ze Wspólnoty:
 - (i) produkty całkowicie uzyskane we Wspólnocie;
 - (ii) produkty uzyskane we Wspólnocie, przy wytworzeniu których użyto produktów innych niż całkowicie uzyskane we Wspólnocie pod warunkiem, że produkty te poddano wystarczającej obróbce lub przetworzeniu w rozumieniu art. 100. Jednakże warunek ten nie ma zastosowania do produktów, które w rozumieniu niniejszej podsekcji pochodzą z terytoriów okupowanych.

2. Pojęcie „terytoria okupowane” obejmuje Zachodni Brzegu Jordanu i Strefę Gazy, okupowane przez Izrael.

Artykuł 99

1. Za całkowicie uzyskane na terytoriach okupowanych uważa się:

- a) produkty mineralne wydobyte z ich ziemi lub z ich dna morskiego;

- b) produkty roślinne tam zebrane;
- c) żywe zwierzęta tam urodzone i wyhodowane;
- d) produkty uzyskane od żywych zwierząt tam wyhodowanych;
- e) produkty uzyskane przez polowanie lub rybołówstwo tam przeprowadzone;
- f) używane artykuły tam zebrane, nadające się tylko do odzysku surowców;
- g) odpady i złom powstałe w wyniku działalności wytwórczej tam przeprowadzonej;
- h) produkty wydobyte z ziemi dna morskiego lub spod ziemi dna morskiego poza ich wodami terytorialnymi pod warunkiem, że mają wyłączne prawa do użytkowania tego dna lub ziemi pod dnem;
- i) towary wytworzone tam wyłącznie z produktów wymienionych w lit. a)-h).

Artykuł 100

1. Do celów art. 98 ust. 1 lit. a) (ii) i lit. b) (ii), materiały nie pochodzące uważa się za poddane wystarczającej obróbce lub przetworzeniu, gdy uzyskany produkt jest klasyfikowany w innej pozycji niż ta, w której, z zastrzeżeniem przepisów ust. 2 i 3, klasyfikowane są wszystkie nie pochodzące materiały użyte do jego wytworzenia.

Stosuje się art. 68 ust. 1 akapit drugi, trzeci i czwarty.

2. Jeżeli produkt jest wymieniony w kolumnach 1 i 2 wykazu znajdującego się w załączniku 19, to zamiast reguły ust. 1 muszą być spełnione warunki określone w kolumnie 3 dla danego produktu.

- a) Pojęcie „wartość”, w wykazie załącznika 19, oznacza wartość celną w chwili przywozu użytych materiałów nie pochodzących lub, jeżeli nie jest ona znana bądź nie może być ustalona, pierwszą możliwą do ustalenia cenę zapłaconą za te materiały na danym terytorium.

Jeżeli wartość użytych materiałów pochodzących musi zostać ustalona, przepisy powyższego akapitu stosuje się *mutatis mutandis*.

- b) Pojęcie „cena ex-works” w wykazie załącznika 19, oznacza cenę zapłaconą producentowi, w którego przedsiębiorstwie dokonano ostatniej obróbki lub przetworzenia pod warunkiem, że cena ta obejmuje wartość wszystkich użytych materiałów pomniejszoną o wszystkie podatki wewnętrzne, które są lub mogą zostać zwrócone, jeżeli uzyskany produkt zostanie wywieziony;

3. Do celów stosowania art. 98 ust. 1 lit. a) (ii) i lit. b) (ii), za niewystarczającą obróbkę lub przetworzenie dla nadania statusu produktom pochodzącym są uważane czynności określone w art. 68 ust. 3 lit. a)-h) niezależnie od tego, czy powodują zmianę pozycji.

Artykuł 101

W celu ustalenia, czy towary pochodzą z terytorium okupowanego, nie jest konieczne ustalenie, czy energia elektryczna, paliwo, urządzenia i wyposażenie, maszyny i narzędzia, użyte do uzyskania tych towarów lub jakiegokolwiek materiały lub produkty użyte w czasie produkcji, które nie wchodzi i nie miały wejść w końcowy skład towarów, pochodzą z państw trzecich, czy też nie.

Artykuł 102

Przepisy art. 73 i 74 stosuje się do niniejszej sekcji.

Artykuł 103

1. Za przewiezione bezpośrednio z terytoriów okupowanych do Wspólnoty i ze Wspólnoty na terytoria okupowane uważane są:

- a) produkty transportowane bez przekraczania innego terytorium;
- b) produkty transportowane przez terytoria inne niż terytoria okupowane lub Wspólnota, z przeładunkiem lub bez niego albo z czasowym składowaniem lub bez niego pod warunkiem, że transport przez te terytoria uzasadniają warunki geograficzne lub wyłącznie potrzeby transportu oraz, że produkty te:
 - nie zostały tam dopuszczone do konsumpcji, oraz
 - nie zostały tam poddane, w zależności od przypadku, czynnościom innym niż wyładunek lub przeładunek albo jakimkolwiek innym czynnościom mającym zachować je w dobrym stanie;
- c) produkty, których transport odbywa się rurociągami przez inne terytoria niż terytoria okupowane.

2. Dowód spełnienia warunków określonych w ust. 1 lit. b) przedstawiany jest organom celnym we Wspólnocie lub izbom handlowym na terytoriach okupowanych w postaci:

- a) jednolitego dokumentu przewozowego wystawionego na terytoriach okupowanych lub we Wspólnocie, obejmującego przejazd przez kraj tranzytu; lub
- b) świadectwa wydanego przez organy celne kraju tranzytu:
 - podającego dokładny opis produktów,
 - określającego datę wyładunku lub przeładunku towarów, również ze statku lub na statek, ze wskazaniem wykorzystanych statków,
 - potwierdzającego warunki, na podstawie których produkty pozostały w kraju tranzytu; lub
- c) w razie ich braku, jakichkolwiek dokumentów dowodowych.

Artykuł 104

Warunki ustalone w niniejszej podsekcji dotyczące nabycia statusu towarów pochodzenia są spełniane nieprzerwanie we Wspólnocie lub na terytoriach okupowanych.

Jeżeli produkty pochodzące wywożone ze Wspólnoty lub terytoriów okupowanych do innego kraju zostają zwrócone, to są one uważane za niepochodzące, chyba że można udowodnić zgodnie z wymogami właściwych organów, że:

- powracające towary są tymi samymi, które zostały wywiezione, oraz
- nie zostały poddane czynnościom wykraczającym poza te konieczne do zachowania ich w dobrym stanie w czasie, gdy znajdowały się w tym kraju.

Podsekcja 2

Dowód pochodzenia

a) *Świadectwo przewozowe EUR.1*

Artykuł 105

W rozumieniu niniejszej sekcji, dowodem statusu pochodzenia towarów jest świadectwo przewozowe EUR.1, którego wzór znajduje się w załączniku 21.

Artykuł 106

1. Świadectwo przewozowe EUR.1 jest wystawiane na pisemny wniosek eksportera lub, na odpowiedzialność eksportera, jego upoważnionego przedstawiciela. Wniosek taki sporządza się na formularzu, którego wzór znajduje się w załączniku 21. Jest on wypełniany zgodnie z przepisami niniejszej podsekcji.

Wnioski o wystawienie świadectw przewozowych EUR.1 muszą być przechowywane przez okres co najmniej dwóch lat przez izby handlowe terytoriów okupowanych.

2. Eksporter lub jego przedstawiciel przedstawia wraz z wnioskiem każdy właściwy dokument uzupełniający udowadniający, że produkty, które mają zostać wywiezione, kwalifikują się do wystawienia świadectwa przewozowego EUR.1.

Zobowiązuje się on do przedłożenia, na żądanie właściwych organów, każdego dodatkowego dowodu, jakiego mogą one zażądać dla ustalenia prawidłowości statusu pochodzenia towarów uprawnionych do preferencyjnego traktowania, i zobowiązuje się do wyrażenia zgody na przeprowadzenie przez te organy każdej kontroli jego księgowości i sprawdzenia okoliczności, w jakich te produkty były uzyskane.

3. Świadectwo przewozowe EUR.1 może być wystawione tylko wtedy, gdy może służyć jako materiał dowodowy wymagany do celów stosowania preferencji taryfowych, określonych w art. 98.

4. Świadcstwo przewozowe EUR.1 jest wystawiane przez izby handlowe terytoriów okupowanych lub przez organy celne Państwa Członkowskiego wywozu, jeżeli towary, które mają zostać wywiezione, mogą być uważane za produkty pochodzące w rozumieniu niniejszej sekcji.

5. Ponieważ świadcstwo przewozowe EUR.1 stanowi dokumentację dowodową do celów stosowania przewidzianych preferencji taryfowych, izby handlowe terytoriów okupowanych lub organy celne Państwa Członkowskiego wywozu są odpowiedzialne za podjęcie wszelkich kroków koniecznych do weryfikacji pochodzenia towarów i sprawdzenia innych oświadczeń znajdujących się na świadcstwie.

6. W celu weryfikacji, czy warunki określone w ust. 4 są spełnione, izby handlowe terytoriów okupowanych lub organy celne Państwa Członkowskiego wywozu mają prawo zażądać wszelkiej dokumentacji dowodowej lub przeprowadzać każdą kontrolę, którą uznają za właściwą.

7. Izby handlowe terytoriów okupowanych lub organy celne Państwa Członkowskiego wywozu są odpowiedzialne za zapewnienie prawidłowego wypełnienia formularzy określonych w ust. 1. W szczególności sprawdzają, czy pole przeznaczone na opis produktów zostało wypełnione w taki sposób, żeby wykluczyć jakąkolwiek możliwość wprowadzenia fałszywych informacji. W tym celu opis produktów jest podawany bez pozostawiania pustych wierszy. W przypadku, gdy pole nie jest całkowicie wypełnione, należy narysować pod ostatnim wierszem opisu poziomą linię, przekreślając tym samym puste miejsce.

8. Data wystawienia świadcstwa przewozowego musi być wpisana w części świadcstwa przewozowego przeznaczonej dla organów celnych.

9. Świadcstwo przewozowe EUR.1 jest wystawiane przez izby handlowe terytoriów okupowanych lub organy celne Państwa Członkowskiego wywozu przy wywozie produktów, których dotyczy. Zostaje ono udostępnione eksporterowi z chwilą faktycznego dokonania wywozu lub z chwilą, w której staje się pewne, że wywóz zostanie dokonany.

Artykuł 107

1. W wyjątkowych okolicznościach świadcstwo przewozowe EUR.1 może również zostać wystawione po wywiezieniu produktów, do których się odnosi, jeżeli nie zostało wystawione przy wywozie z powodu nieumyślnych błędów lub pominięć albo specjalnych okoliczności.

2. Do celów ust. 1 eksporter we wniosku:

- podaje miejsce i datę wywozu produktów, do których odnosi się świadcstwo,
- potwierdza, że żadne świadcstwo przewozowe EUR.1 nie zostało wystawione przy wywozie danych produktów i podaje, z jakich powodów.

3. Izby handlowe terytoriów okupowanych lub organy celne Państwa Członkowskiego wywozu mogą wystawić świadcstwo przewozowe EUR.1 z mocą wsteczną tylko po sprawdzeniu, że informacje podane we wniosku eksportera są zgodne z informacjami znajdującymi się w odpowiednich dokumentach.

Świadectwa wystawione z mocą wsteczną są opatrzone jednym z następujących wpisów:

- expedido a posteriori,
- udstedt efterfølgende,
- Nachträglich ausgestellt,
- Εκδοθέν εκ των υστέρων,
- Issued retrospectively,
- Délivré a posteriori,
- rilasciato a posteriori,
- afgegeven a posteriori,
- emitido a posteriori.

4. Wpis określony w ust. 3, umieszcza się w polu „Uwagi” świadectwa przewozowego EUR.1.

Artykuł 108

1. W przypadku kradzieży, zagubienia lub zniszczenia świadectwa przewozowego EUR.1 eksporter może wystąpić do izb handlowych terytoriów okupowanych lub organów celnych Państwa Członkowskiego wywozu, które je wystawiły, o wystawienie duplikatu w oparciu o dokumenty wywozowe znajdujące się w ich posiadaniu.

W ten sposób wystawiony duplikat musi być opatrzony jednym z następujących wyrazów:

- DUPLICADO,
- DUPLIKAT,
- DUPLIKAT,
- ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ,
- DUPLICATE,
- DUPLICATA,
- DUPLICATO,
- DUPLICAAT,
- SEGUNDA VIA,

3. Wyraz określony w ust. 2 umieszcza się w polu „Uwagi” świadectwa przewozowego EUR.1.

4. Duplikat, na którym znajduje się data wystawienia oryginalnego świadectwa przewozowego EUR.1, jest ważny od tej daty.

Artykuł 109

Zawsze możliwe jest zastąpienie jednego lub większej liczby świadectw przewozowych EUR.1 jednym lub większą liczbą innych świadectw przewozowych EUR.1 pod warunkiem, że zostanie to dokonane w urzędzie celnym Wspólnoty, w którym znajdują się towary.

Artykuł 110

1. Świadectwo przewozowe EUR.1 jest przedkładane w terminie 5 miesięcy od daty jego wystawienia przez izby handlowe terytoriów okupowanych organom celnym Państwa Członkowskiego, w którym są przedstawiane produkty.

2. Świadectwo przewozowe EUR.1, które jest przedkładane organom celnym Państwa Członkowskiego po upływie terminu przedłożenia przewidzianego w ust. 1, może być uznane do celów preferencyjnego traktowania wtedy, gdy nieprzedłożenie świadectwa w terminie jest spowodowane siłą wyższą lub zaistnieniem wyjątkowych okoliczności.

3. W innych przypadkach opóźnionego przedłożenia organy celne Państwa Członkowskiego przywozu mogą przyjąć świadectwa wtedy, gdy produkty zostały im przedstawione przed upływem wymienionego terminu.

Artykuł 111

1. Produkty wysłane z terytoriów okupowanych z przeznaczeniem na wystawę organizowaną w państwie trzecim i sprzedane po wystawie w celu przywozu do Wspólnoty, korzystają w przywozie z preferencji taryfowych, określonych w art. 98, pod warunkiem, że spełniają warunki niniejszej podsekcji wymagane dla uznania ich za pochodzące z terytoriów okupowanych i pod warunkiem, że zgodnie z wymogami organów celnych zostanie udowodnione, że:

- a) eksporter wysłał te produkty z terytoriów okupowanych do państwa, w którym odbyła się wystawa i wystawił je tam;
- b) produkty zostały sprzedane lub zbyte w inny sposób przez tego eksportera osobie we Wspólnocie;
- c) produkty zostały wysłane, w czasie trwania wystawy lub bezpośrednio po niej, do Wspólnoty w stanie, w jakim zostały wysłane na wystawę;
- d) od chwili ich wysyłki na wystawę, produkty nie były używane do celów innych niż prezentacja na wystawie.

2. Świadectwo przewozowe EUR.1 przedkłada się organom celnym na zwykłych warunkach. Umieszcza się na nim nazwę i adres wystawy. Jeżeli zaistnieje taka potrzeba,

można zażądać przedstawienia dodatkowej dokumentacji potwierdzającej rodzaj produktów i warunki, na jakich były one wystawiane.

3. Ust. 1 stosuje się do każdej wystawy, targów lub podobnych publicznych pokazów o charakterze handlowym, przemysłowym, rolniczym lub rzemieślniczym, które nie są organizowane w celach prywatnych w sklepach lub lokalach handlowych z zamiarem sprzedaży produktów zagranicznych, i w trakcie których produkty pozostają pod kontrolą celną.

Artykuł 112

Świadectwa przewozowe EUR.1 przedkłada się organom celnym Państwa Członkowskiego przywozu zgodnie z procedurami ustanowionymi w niniejszej sekcji. Organy te mogą wymagać tłumaczenia świadectwa.

Mogą one także wymagać załączenia do zgłoszenia dopuszczenia do swobodnego obrotu oświadczenia importera stwierdzającego, że produkty spełniają warunki wymagane dla stosowania preferencji taryfowych, określonych w art. 98.

Artykuł 113

Jeżeli, na wniosek zgłaszającego, artykuł niezmontowany lub zdemontowany objęty działem 84 lub 85 Zharmonizowanego Systemu jest przywożony partiami na warunkach ustanowionych przez organy celne, to jest on uważany za jeden artykuł, a świadectwo przewozowe EUR.1 może zostać przedłożone dla całego artykułu przy przywozie pierwszej przesyłki.

Artykuł 114

Świadectwa przewozowe EUR.1 przechowywane są przez organy celne Państwa Członkowskiego przywozu zgodnie z obowiązującymi przepisami.

b) **Formularz EUR.2**

Artykuł 115

1. Bez względu na art. 105, w przypadku przesyłek zawierających jedynie produkty pochodzące, gdy wartość przesyłki nie przekracza 2 820 ECU, dowód statusu pochodzenia produktów w rozumieniu niniejszej sekcji wystawiany jest na formularzu EUR.2, którego wzór znajduje się w załączniku 22.

2. Formularz EUR.2 wypełnia i podpisuje eksporter lub, na jego odpowiedzialność, jego upoważniony przedstawiciel.

3. Formularz EUR.2 jest wypełniany dla każdej przesyłki.

4. Przepisy te nie zwalniają eksporterów z obowiązku spełnienia innych formalności przewidzianych przepisami celnymi lub pocztowymi.

5. Eksporter, który sporządził formularz EUR.2, przedkłada na żądanie izby handlowej

terytorium okupowanego wszystkie uzupełniające dokumenty dotyczące stosowania tego formularza.

Artykuł 116

Odkrycie drobnych niezgodności między oświadczeniami złożonymi w świadectwie przewozowym EUR.1 lub w formularzu EUR.2 a oświadczeniami złożonymi w dokumentach przedstawionych w urzędzie celnym w celu dopełnienia formalności wymaganych przy przywozie towarów, nie czyni samo przez się tego świadectwa lub formularza nieważnym, jeżeli zostało odpowiednio potwierdzone, że świadectwo EUR.1 lub formularz EUR.2 odnoszą się do przedstawianych towarów.

Artykuł 117

1. Przy przywozie do Wspólnoty jako produkty pochodzące w rozumieniu niniejszej sekcji, bez konieczności przedkładania dokumentów określonych w art. 105 lub art. 115 są dopuszczane:

- a) produkty wysyłane w małych przesyłkach przez osoby fizyczne do osób fizycznych pod warunkiem, że wartość produktów nie przekracza 200 ECU;
- b) produkty znajdujące się w bagażu osobistym podróżnych pod warunkiem, że wartość produktów nie przekracza 565 ECU.

2. Przepisy te stosuje się jedynie w odniesieniu do przywozu towarów pozbawionych jakiegokolwiek charakteru handlowego i zgłaszanych jako spełniające warunki wymagane do stosowania przewidzianych preferencji oraz jeżeli nie ma żadnych wątpliwości co do prawdziwości takiego zgłoszenia.

Podsekcja 3

Metody współpracy administracyjnej

Artykuł 118

Terytoria okupowane przesyłają Komisji wzory odcisków pieczęci używanych przez izby handlowe, jak również adresy organów właściwych do wystawiania świadectw przewozowych EUR.1 i przeprowadzenia późniejszej weryfikacji tych świadectw oraz formularzy EUR.2.

Komisja przesyła te informacje organom celnym Państw Członkowskich.

Artykuł 119

1. Późniejsze weryfikacje świadectw przewozowych EUR.1 i formularzy EUR.2 przeprowadza się wyrywkowo lub w każdym przypadku, gdy organy celne w Państwie Członkowskim przywozu lub izby handlowe terytoriów okupowanych mają uzasadnione wątpliwości co do autentyczności dokumentu lub prawdziwości informacji dotyczących rzeczywistego pochodzenia danych produktów.

2. W celu zapewnienia prawidłowego stosowania podsekcji 1, terytoria okupowane wspierają Wspólnotę pozwalając organom celnym Państw Członkowskich na sprawdzanie autentyczności świadectw przewozowych EUR.1 i formularzy EUR.2 oraz prawdziwości informacji dotyczących rzeczywistego pochodzenia danych towarów.

3. Do celów ust. 1, organy celne Państwa Członkowskiego lub terytorium okupowanego zwracają świadectwo przewozowe EUR.1, formularz EUR.2 lub kopię tego świadectwa bądź formularza izbom handlowym terytoriów okupowanych lub organom celnym Państwa Członkowskiego wywozu podając, gdzie stosowne, materialne lub formalne powody uzasadniające kontrolę.

Do świadectwa przewozowego EUR.1 lub formularza EUR.2 organy wnioskujące dołączają stosowne dokumenty handlowe lub ich kopie oraz dostarczają, na poparcie wniosku o późniejszą weryfikację, wszelkie uzyskane dokumenty i informacje sugerujące, że dane znajdujące się na tym świadectwie lub formularzu są niedokładne.

Jeżeli w oczekiwaniu na wyniki weryfikacji organy celne w Państwie Członkowskim przywozu decydują o zawieszeniu stosowania preferencyjnego traktowania, zwalniają produkty z zastrzeżeniem wszelkich środków zachowawczych uznanych za niezbędne.

4. Organy celne Państwa Członkowskiego przywozu lub izby handlowe terytoriów okupowanych są informowane o wynikach weryfikacji w terminie sześciu miesięcy. Wyniki te muszą umożliwiać ustalenie, czy zwrócone zgodnie z ust. 3 dokumenty stosują się do produktów rzeczywiście wywiezionych, i czy produkty te mogą rzeczywiście kwalifikować się do stosowania ustaleń preferencyjnych.

Przepisy art. 95 ust. 5 stosuje się do niniejszego ustępu.

5. Do celów późniejszej weryfikacji świadectw przewozowych EUR.1, izby handlowe terytoriów okupowanych lub organy celne w Państwie Członkowskim wywozu przechowują dokumenty wywozowe lub kopie świadectw zastępujących je przez okres co najmniej dwóch lat.

Sekcja 3

Republiki Bośni i Hercegowiny, Chorwacji, Słowenii i terytorium Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii

Podsekcja 1

Definicja pojęcia produktów pochodzących

Artykuł 120

Do celów stosowania przepisów dotyczących preferencji taryfowych udzielonych przez Wspólnotę niektórym produktom pochodzącym z Republiki Bośni i Hercegowiny, Republiki Chorwacji, Republiki Słowenii i z terytorium Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, zwanych dalej „republikami beneficjentami” następujące produkty pod warunkiem, że zostały bezpośrednio przewiezione w rozumieniu art. 125, uważa się za:

1. produkty pochodzące z republiki beneficjenta:
 - a) produkty całkowicie uzyskane w republice beneficjencie;
 - b) produkty uzyskane w republice beneficjencie, przy wytworzeniu których użyto produktów innych niż całkowicie uzyskane w tej republice pod warunkiem, że produkty te poddano wystarczającej obróbce lub przetworzeniu w rozumieniu art. 122. Jednakże warunek ten nie ma zastosowania do produktów, które w rozumieniu niniejszej podsekcji pochodzą ze Wspólnoty pod warunkiem, że produkty te poddano w danej republice beneficjencie obróbce lub przetworzeniu wykraczającemu poza niewystarczającą obróbkę lub przetworzenie, określone w art. 122 ust. 3;
2. produkty pochodzące ze Wspólnoty:
 - a) produkty całkowicie uzyskane we Wspólnocie;
 - b) produkty uzyskane we Wspólnocie, przy wytworzeniu których użyto produktów innych niż całkowicie uzyskane we Wspólnocie, pod warunkiem że produkty te poddano wystarczającej obróbce lub przetworzeniu w rozumieniu art. 122. Jednakże warunek ten nie ma zastosowania do produktów, które w rozumieniu niniejszej podsekcji pochodzą z republiki beneficjenta pod warunkiem, że produkty te poddano we Wspólnocie obróbce lub przetworzeniu wykraczającemu poza niewystarczającą obróbkę lub przetworzenie, określone w art. 122 ust. 3.

Artykuł 121

1. Za całkowicie uzyskane w republice beneficjencie lub we Wspólnocie uważa się produkty określone w art. 67 ust. 1 lit. a)-k).
2. Pojęcie „statki tego kraju” w art. 67 ust. 1 lit. f) odnosi się tylko do statków:
 - zarejestrowanych lub zgłoszonych w Państwie Członkowskim lub danej republice beneficjencie,
 - pływających pod banderą Państwa Członkowskiego lub danej republiki beneficjenta,
 - które w przynajmniej w 50% należą do obywateli Państwa Członkowskiego lub republiki beneficjenta albo spółki, która ma rzeczywistą siedzibę w jednym z tych Państw Członkowskich lub w republice beneficjencie, a której dyrektor lub dyrektorzy, przewodniczący zarządu lub rady nadzorczej i większość członków tej rady są obywatelami republiki beneficjenta lub Państw Członkowskich Wspólnoty, oraz w których ponadto, w przypadku spółek cywilnych lub spółek z ograniczoną odpowiedzialnością, co najmniej połowa kapitału należy do Państw Członkowskich lub danej republiki beneficjenta, ich instytucji prawa publicznego lub obywateli,
 - których kapitan i oficerowie są wyłącznie obywatelami Państw Członkowskich lub danej republiki beneficjenta, oraz
 - na których załoga składa się w co najmniej 75% z obywateli Państw Członkowskich Wspólnoty lub danej republiki beneficjenta.

3. Pojęcia „Wspólnota” i „republika beneficjent” obejmują także otaczające je wody terytorialne. Statki działające na pełnym morzu, włącznie ze statkami-przetwórniami, na których złowione ryby poddaje się obróbce lub przetworzeniu, uważa się za część terytorium państwa, do którego należą pod warunkiem, że spełniają warunki wymienione w ust. 2.

Artykuł 122

1. Do celów art. 120, materiały nie pochodzące uważa się za poddane wystarczającej obróbce lub przetworzeniu, gdy uzyskany produkt jest klasyfikowany w innej pozycji niż ta, w której z zastrzeżeniem przepisów ust. 2 i 3, klasyfikowane są wszystkie nie pochodzące materiały użyte do jego wytworzenia.

Stosuje się przepisy art. 68 ust. 1 akapit drugi, trzeci i czwarty.

2. Jeżeli produkt jest wymieniony w kolumnach 1 i 2 wykazu znajdującego się w załączniku 20, to zamiast reguły ust. 1 muszą być spełnione warunki określone w kolumnie 3 dla danego produktu.

- a) Jeżeli w wykazie załącznika 20 do określania statusu pochodzenia produktu uzyskanego we Wspólnocie lub w republice beneficjencie jest stosowana norma procentowa, to wartość dodana w wyniku obróbki lub przetworzenia odpowiada cenie ex-works uzyskanego produktu, pomniejszonej o wartość pochodzących z państw trzecich materiałów przywożonych do Wspólnoty lub republiki beneficjenta.
- b) Pojęcie „wartość” w wykazie załącznika 20, oznacza wartość celną w chwili przywozu użytych materiałów nie pochodzących lub, jeżeli nie jest ona znana bądź nie może być ustalona, pierwszą możliwą do ustalenia cenę zapłaconą za te materiały na danym terytorium.

Jeżeli wartość użytych materiałów pochodzących musi zostać ustalona, przepisy poprzedniego akapitu stosuje się *mutatis mutandis*.

- c) Pojęcie „cena ex-works” w wykazie załącznika 20, oznacza cenę zapłaconą producentowi, w którego przedsiębiorstwie dokonano ostatniej obróbki lub przetworzenia pod warunkiem, że cena ta obejmuje wartość wszystkich użytych materiałów pomniejszoną o wszystkie podatki wewnętrzne, które są lub mogą zostać zwrócone, jeżeli uzyskany produkt zostanie wywieziony;

3. Do celów ust. 1 i 2 za niewystarczającą obróbkę lub przetworzenie dla nadania statusu produktom pochodzącym uważane są czynności określone w art. 68 ust. 3 lit. a)-h), niezależnie od tego, czy nastąpiła zmiana pozycji.

Artykuł 123

W celu ustalenia, czy produkt pochodzi z republiki beneficjenta lub ze Wspólnoty, nie jest konieczne ustalenie, czy energia elektryczna, paliwo, urządzenia i wyposażenie oraz maszyny i narzędzia, użyte do uzyskania tego produktu, jak również materiały oraz produkty użyte w czasie produkcji, które nie mają wejść w końcowy skład produktu, pochodzą z państw trzecich, czy też nie.

Artykuł 124

Do niniejszej sekcji stosuje się przepisy art. 73 i 74.

Artykuł 125

1. Preferencje taryfowe, określone w art. 120, stosuje się jedynie do produktów lub materiałów pochodzących, które są transportowane między terytorium danej republiki beneficjenta a Wspólnotą bez przekraczania żadnego innego terytorium. Jednakże, towary pochodzące z republiki beneficjenta lub ze Wspólnoty i tworzące jedną przesyłkę, mogą być transportowane przez inne terytorium niż terytorium republiki beneficjenta lub Wspólnoty, z przeładunkiem lub bez przeładunku albo z czasowym składowaniem lub bez czasowego składowania na tym terytorium, pod warunkiem, że towary pozostają pod dozorem organów celnych w kraju tranzytu lub składowania, i że nie zostały tam poddane innym czynnościom niż wyładunek, przeładunek lub jakimkolwiek innym czynnościom mającym zachować je w dobrym stanie.

Transport rurociągami produktów pochodzących z republiki beneficjenta lub ze Wspólnoty może odbywać się przez terytoria inne niż terytorium Wspólnoty lub republiki beneficjenta.

2. Dowód spełnienia warunków określonych w ust. 1 przedstawiany jest właściwym organom celnym w postaci:

- a) jednolitego dokumentu przewozowego wystawionego w kraju lub terytorium wywozu, obejmującego przejazd przez kraj tranzytu; lub
- b) świadectwa wystawionego przez organy celne kraju tranzytu:
 - podającego dokładny opis towarów,
 - określającego datę wyładunku lub przeładunku towarów, również ze statku lub na statek, ze wskazaniem wykorzystanych statków,
 - potwierdzającego warunki, na podstawie których produkty pozostały w kraju tranzytu; lub
- c) w razie ich braku, jakichkolwiek dokumentów dowodowych.

Artykuł 126

Warunki ustalone w niniejszej podsekcji dotyczące nabycia statusu towarów pochodzących są spełniane nieprzerwanie we Wspólnocie lub w republice beneficjencie.

Jeżeli produkty pochodzące, wywożone ze Wspólnoty lub z republiki beneficjenta do innego kraju zostają zwrócone, to są one uważane za niepochodzące, chyba że można udowodnić zgodnie z wymogami organów celnych, że:

- powracające towary są tymi samymi, które zostały wywiezione, oraz

- nie zostały one poddane czynnościom wykraczającym poza te konieczne do zachowania ich w dobrym stanie w czasie, gdy znajdowały się w tym kraju.

Podsekcja 2

Dowód pochodzenia

a) *Świadectwo przewozowe EUR.1*

Artykuł 127

W rozumieniu niniejszej sekcji, dowodem statusu pochodzenia towarów jest świadectwo przewozowe EUR.1, którego wzór znajduje się w załączniku 21.

Artykuł 128

1. Świadectwo przewozowe EUR.1 jest wystawiane na pisemny wniosek eksportera lub, na odpowiedzialność eksportera, jego upoważnionego przedstawiciela. Wniosek taki sporządza się na formularzu, którego wzór znajduje się w załączniku 21. Jest on wypełniany zgodnie z przepisami niniejszej podsekcji.

Wnioski o wystawienie świadectw przewozowych EUR.1 muszą być przechowywane przez okres co najmniej dwóch lat przez organy celne Państwa Członkowskiego wywozu lub republiki beneficjenta.

2. Stosuje się przepisy art. 106 ust. 2.

3. Świadectwo przewozowe EUR.1 może być wystawione tylko wtedy, gdy może służyć jako materiał dowodowy wymagany do celów stosowania preferencji taryfowych, określonych w art. 120.

4. Świadectwo przewozowe EUR.1 jest wystawiane przez organy celne Państwa Członkowskiego wywozu lub republiki beneficjenta, jeżeli towary, które mają zostać wywiezione, mogą być uważane za produkty pochodzące w rozumieniu niniejszej sekcji.

5. W przypadkach, gdy towary uważane są za produkty pochodzące w rozumieniu art. 120 ust. 1 lit. b) zdanie ostatnie lub ust. 2 lit. b) zdanie ostatnie, wystawianie świadectw przewozowych EUR.1 uzależnione jest od przedstawienia dowodu pochodzenia wystawionego lub sporządzonego wcześniej. Ten dowód pochodzenia musi być przechowywany przez okres co najmniej dwóch lat przez organy celne Państwa Członkowskiego wywozu lub republiki beneficjenta.

6. Ponieważ świadectwo przewozowe EUR.1 stanowi dokumentację dowodową do celów stosowania preferencji taryfowych określonych w art. 120, organy celne Państwa Członkowskiego wywozu lub republiki beneficjenta są odpowiedzialne za podjęcie wszelkich kroków niezbędnych do weryfikacji pochodzenia towarów i sprawdzenia innych oświadczeń znajdujących się na świadectwie.

7. W celu weryfikacji, czy warunki określone w ust. 4 i 5 są spełnione, organy celne Państwa Członkowskiego wywozu lub republiki beneficjenta mają prawo zażądać wszelkiej

dokumentacji dowodowej lub przeprowadzić każdą kontrolę, którą uznają za właściwą.

8. Organy celne Państwa Członkowskiego wywozu lub republiki beneficjenta są odpowiedzialne za zapewnienie prawidłowego wypełniania formularza, określonego w art. 127. W szczególności sprawdzają, czy pole przeznaczone na opis produktów zostało wypełnione w taki sposób, żeby wykluczyć jakąkolwiek możliwość wprowadzenia fałszywych informacji. W tym celu opis produktów jest podawany bez pozostawiania pustych wierszy. W przypadku gdy pole nie jest całkowicie wypełnione, należy narysować pod ostatnim wierszem opisu poziomą linię, przekreślając tym samym puste miejsce.

9. Data wystawienia świadectwa przewozowego musi być wpisana w części świadectwa przewozowego przeznaczonej dla organów celnych.

10. Świadectwo przewozowe EUR.1 jest wystawiane przez organy celne Państwa Członkowskiego wywozu lub republiki beneficjenta przy wywozie produktów, których dotyczy. Zostaje ono udostępnione eksporterowi jak tylko wywóz zostanie faktycznie dokonany lub zapewniony.

11. W przypadkach Republiki Bośni i Hercegowiny oraz terytorium Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, odniesienia do „organów celnych” w niniejszym i następujących artykułach należy rozumieć jako odniesienia do izb gospodarczych tak długo, jak izby gospodarcze w tych republikach spełniają dane funkcje.

Artykuł 129

Do niniejszej sekcji stosuje się przepisy art. 107-109.

Artykuł 130

1. Świadectwo przewozowe EUR.1 jest przedkładane w terminie pięciu miesięcy od daty jego wystawienia przez organy celne Państwa Członkowskiego wywozu lub republiki beneficjenta organom celnym Państwa Członkowskiego lub republiki beneficjenta przywozu, gdzie produkty są przedstawiane.

2. Świadectwo przewozowe EUR.1, które jest przedkładane organom celnym Państwa Członkowskiego wywozu lub republiki beneficjenta po upływie terminu przedłożenia przewidzianego w ust. 1, może być uznane do celów preferencyjnego traktowania wtedy, gdy nieprzedłożenie świadectwa jest spowodowane siłą wyższą lub zaistnieniem wyjątkowych okoliczności.

3. W innych przypadkach opóźnionego przedłożenia, organy celne Państwa Członkowskiego przywozu lub republiki beneficjenta mogą przyjąć świadectwa wtedy, gdy produkty zostały im przedstawione przed upływem wymienionego terminu.

Artykuł 131

1. Produkty wysyłane ze Wspólnoty lub republiki beneficjenta z przeznaczeniem na wystawę organizowaną w innym kraju i sprzedane po wystawie w celu przywozu do Wspólnoty, korzystają w przywozie z preferencji taryfowych, określonych w art. 120, pod warunkiem, że produkty te spełniają warunki podsekcji 1 wymagane dla uznania ich za

pochodzące ze Wspólnoty lub danej republiki beneficjenta i pod warunkiem, że zgodnie z wymogami organów celnych zostanie udowodnione, że:

- a) eksporter wysłał te produkty ze Wspólnoty lub republiki beneficjenta do kraju, w którym odbyła się wystawa i wystawił je tam;
 - b) produkty zostały sprzedane lub zbyte w inny sposób przez tego eksportera osobie we Wspólnocie lub w republice beneficjencie;
 - c) produkty zostały wysłane, w czasie trwania wystawy lub bezpośrednio po niej, do Wspólnoty lub republiki beneficjenta w stanie, w jakim zostały wysłane na wystawę;
 - d) od chwili ich wysyłki na wystawę, produkty nie były używane do innych celów niż prezentacja na wystawie.
2. Stosuje się przepisy art. 111 ust. 2 i 3.

Artykuł 132

Świadectwa przewozowe EUR.1 przedkłada się organom celnym Państwa Członkowskiego przywozu lub republiki beneficjenta zgodnie z procedurami ustanowionymi w przepisach tego Państwa Członkowskiego lub tej republiki beneficjenta. Organy te mogą wymagać tłumaczenia świadectwa.

Mogą one także wymagać załączenia do zgłoszenia przywozowego oświadczenia importera stwierdzającego, że produkty spełniają warunki wymagane dla stosowania preferencji taryfowych, określonych w art. 120.

Artykuł 133

Bez uszczerbku dla art. 122 ust. 3, gdy artykuł niezmontowany lub zdemontowany objęty działem 84 lub 85 Zharmonizowanego Systemu jest przywożony partiami na warunkach ustanowionych przez organy celne, na wniosek zgłaszającego towary jest uważany za jeden artykuł, a świadectwo przewozowe EUR. 1 może zostać przedłożone dla całego produktu przy przywozie pierwszej przesyłki.

Artykuł 134

Świadectwa przewozowe EUR.1 przechowywane są przez organy celne Państwa Członkowskiego przywozu lub przez organy celne republiki beneficjenta przywozu zgodnie z przepisami obowiązującymi we Wspólnocie lub tej republice beneficjencie.

b) **Formularz EUR.2**

Artykuł 135

1. Niezależnie od art. 127, w przypadku przesyłek zawierających jedynie produkty pochodzące, gdy wartość przesyłki nie przekracza 3 000 ECU, dowód statusu pochodzenia produktów w rozumieniu podsekcji 1 wystawiany jest na formularzu EUR.2, którego wzór znajduje się w załączniku 22.

2. Formularz EUR.2 wypełnia i podpisuje eksporter lub, na odpowiedzialność eksportera, jego upoważniony przedstawiciel. Jeżeli towary znajdujące się w przesyłce zostały wcześniej zweryfikowane w wywożącym Państwie Członkowskim lub terytorium w zakresie definicji pojęcia produktów pochodzących, eksporter może umieścić stosowną adnotację w polu „Uwagi” formularza EUR.2.
3. Formularz EUR.2 jest wypełniany dla każdej przesyłki.
4. Przepisy te nie zwalniają eksporterów od spełnienia innych formalności przewidzianych przepisami celnymi lub pocztowymi.
5. Eksporter, który sporządził formularz EUR.2, przedkłada na żądanie organów celnych Państwa Członkowskiego wywozu lub republiki beneficjenta wszystkie uzupełniające dokumenty dotyczące stosowania tego formularza.

Artykuł 136

Przy przywozie do Wspólnoty lub republiki beneficjenta, następującym produktem pochodzącym w rozumieniu podsekcji 1 udziela się preferencji taryfowych, określonych w art. 120, bez konieczności przedkładania dokumentów, określonych w art. 127 lub w art. 135:

- a) produkty wysyłane w małych przesyłkach przez osoby fizyczne do osób fizycznych pod warunkiem, że wartość produktów nie przekracza 215 ECU;
- b) produkty znajdujące się w bagażu osobistym podróżnych pod warunkiem, że wartość produktów nie przekracza 600 ECU.

Do niniejszej sekcji stosuje się przepisy art. 117 ust. 2 .

Podsekcja 3

Metody współpracy administracyjnej

Artykuł 137

Republiki beneficjenci przesyłają Komisji wzory używanych odcisków pieczęci, jak również adresy organów celnych właściwych do wystawiania świadectw przewozowych EUR.1 i przeprowadzania późniejszej weryfikacji tych świadectw oraz formularzy EUR.2.

Komisja przesyła te informacje organom celnym Państw Członkowskich.

Artykuł 138

1. Późniejsze weryfikacje świadectw przewozowych EUR.1 i formularzy EUR.2 przeprowadza się wrywkowo lub w każdym przypadku, gdy organy celne Państwa Członkowskiego przywozu lub republiki beneficjenta mają uzasadnione wątpliwości co do autentyczności dokumentu lub prawdziwości informacji dotyczących rzeczywistego pochodzenia danych towarów.

2. W celu zapewnienia prawidłowego stosowania niniejszych przepisów, Państwa Członkowskie i republiki beneficjenci wspierają się wzajemnie za pośrednictwem swoich organów celnych, w kontroli autentyczności świadectw przewozowych EUR.1 i formularzy EUR.2 oraz prawdziwości informacji dotyczących rzeczywistego pochodzenia danych produktów.

3. Do celów ust. 1, organy celne Państwa Członkowskiego lub republiki beneficjenta przywozu zwracają świadectwo przewozowe EUR.1, formularz EUR.2 lub kopię tego świadectwa bądź formularza organom celnym kraju wywozu, podając gdzie stosowne materialne lub formalne powody uzasadniające kontrolę.

Do świadectwa przewozowego EUR.1 lub formularza EUR.2 władze wnioskujące dołączają stosowne dokumenty handlowe lub ich kopie oraz dostarczają wszelkie uzyskane dokumenty i informacje sugerujące, że dane znajdujące się na tym świadectwie lub formularzu są niedokładne.

Jeżeli w oczekiwaniu na wyniki weryfikacji organy celne w Państwie Członkowskim przywozu decydują o zawieszeniu preferencji taryfowych, określonych w art. 120, zwalniają produkty z zastrzeżeniem wszelkich środków zachowawczych uznanych za niezbędne.

4. Organy celne Państwa Członkowskiego przywozu lub republiki beneficjenta są informowane o wynikach weryfikacji w nieprzekraczalnym terminie sześciu miesięcy. Wyniki te muszą umożliwiać ustalenie, czy kwestionowane świadectwo przewozowe EUR.1 lub formularz EUR.2 odnoszą się do produktów rzeczywiście wywiezionych i czy produkty te mogą rzeczywiście kwalifikować się do stosowania preferencji taryfowych, określonych w art. 120.

Jeżeli w przypadku uzasadnionych wątpliwości nie ma odpowiedzi w terminie sześciu miesięcy od daty złożenia wniosku o dokonanie weryfikacji lub, jeżeli odpowiedź nie zawiera informacji wystarczających do ustalenia autentyczności danego dokumentu lub rzeczywistego pochodzenia produktów, władze wnioskujące odmawiają udzielenia preferencyjnego traktowania, z wyjątkiem przypadku siły wyższej lub wystąpienia wyjątkowych okoliczności.

5. Do celów późniejszej weryfikacji świadectw przewozowych EUR.1, organy celne kraju wywozu przez okres co najmniej dwóch lat przechowują kopie świadectw, jak również wszelkie odnoszące się do nich dokumenty wywozowe.

Podsekcja 4

Ceuta i Melilla

Artykuł 139

1. Termin „Wspólnota” używany w niniejszej sekcji nie obejmuje Ceuty lub Melilli. Termin „produkty pochodzące ze Wspólnoty” nie obejmuje produktów pochodzących z tych obszarów.

2. Z zastrzeżeniem szczególnych warunków określonych w art. 140, przepisy podsekcji 1-3 niniejszej sekcji stosuje się *mutatis mutandis* do produktów pochodzących z Ceuty i Melilli.

Artykuł 140

1. Przepisy następujących ustępów stosuje się zamiast art. 120, a odniesienia do tego artykułu stosuje się *mutatis mutandis* do niniejszego artykułu.

2. Pod warunkiem, że zostały bezpośrednio przetransportowane, zgodnie z przepisami art. 125, uważa się za:

a) produkty pochodzące z Ceuty i Melilli:

(i) produkty całkowicie uzyskane w Ceucie i Melilli;

(ii) produkty uzyskane w Ceucie i Melilli, przy wytworzeniu których użyto produktów innych niż określone w (i), pod warunkiem, że produkty te poddano wystarczającej obróbce lub przetworzeniu w rozumieniu art. 122. Jednakże warunek ten nie ma zastosowania do produktów, które w rozumieniu podsekcji 1 pochodzą ze Wspólnoty lub republiki beneficjenta pod warunkiem, że poddano je w Ceucie i Melilli obróbce lub przetworzeniu wykraczającym poza niewystarczającą obróbkę lub przetworzenie, określone w art. 122 ust. 3;

b) produkty pochodzące z republiki beneficjenta:

(i) produkty całkowicie uzyskane w tej republice;

(ii) produkty uzyskane w tej republice, przy wytworzeniu których użyto produktów innych niż określone w (i), pod warunkiem, że produkty te poddano wystarczającej obróbce lub przetworzeniu w rozumieniu art. 122. Jednakże warunek ten nie ma zastosowania do produktów, które w rozumieniu podsekcji 1 pochodzą z Ceuty i Melilli lub ze Wspólnoty, pod warunkiem, że poddano je obróbce lub przetworzeniu wykraczającym poza niewystarczającą obróbkę lub przetworzenie, określone w art. 122 ust. 3.

3. Ceuta i Melilla uznawane są za jedno terytorium.

4. Eksporter lub jego upoważniony przedstawiciel umieszcza w polu 2 świadectwa przewozowego EUR.1 nazwę danej republiki beneficjenta oraz wpis „Ceuta i Melilla”.

Ponadto, w przypadku produktów pochodzących z Ceuty i Melilli status pochodzenia podaje się w polu 4 świadectwa przewozowego EUR.1.

5. Hiszpańskie organy celne są odpowiedzialne za stosowanie przepisów niniejszej sekcji w Ceucie i Melilli.

TYTUŁ V

WARTOŚĆ CELNA

ROZDZIAŁ 1

Przepisy ogólne

Artykuł 141

1. Do celów stosowania przepisów art. 28-36 Kodeksu oraz przepisów niniejszego tytułu, Państwa Członkowskie postępują zgodnie z przepisami ustanowionymi w załączniku 23.

Przepisy ustanowione w pierwszej kolumnie załącznika 23 są stosowane zgodnie z odpowiednią uwagą interpretacyjną zamieszczoną w drugiej kolumnie.

2. Przepisy załącznika 24 stosuje się, jeżeli przy określaniu wartości celnej konieczne jest odwołanie się do ogólnie przyjętych zasad rachunkowości.

Artykuł 142

1. Do celów niniejszego tytułu:

- a) „Umowa” oznacza Umowę w sprawie stosowania art. VII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu, zawartą w ramach wielostronnych negocjacji handlowych prowadzonych w latach 1973-1979 i wymienioną w art. 31 ust. 1 tiret pierwsze Kodeksu.
- b) „wyprodukowane towary” oznaczają towary wyhodowane, wytworzone lub wydobyte;
- c) „towary identyczne” oznaczają towary wyprodukowane w tym samym kraju, takie same pod każdym względem, włączając cechy fizyczne, jakość i renomę. Niewielkie różnice w wyglądzie nie wykluczają ich uznania za towary identyczne, odpowiadające pod innymi względami definicji;
- d) „towary podobne” oznaczają towary wyprodukowane w tym samym kraju, które nie będąc podobnymi pod każdym względem, posiadają podobne cechy i podobny skład materiałowy, co pozwala im pełnić te same funkcje i być towarami handlowo zamiennymi; jakość towarów, ich renoma i posiadanie znaku handlowego zaliczają się do czynników, które należy uwzględniać przy ustalaniu, czy towary są podobne;
- e) „towary tego samego gatunku i rodzaju” oznaczają towary zawierające się w grupie lub asortymencie towarowym, wytwarzane przez określoną gałąź przemysłu lub branżę przemysłową i obejmujące towary identyczne lub podobne.

2. Określenia „towary identyczne” i „towary podobne” nie obejmują towarów które, w zależności od przypadku, włączają lub odzwierciedlają prace techniczno-inżynierskie, rozwojowe, artystyczne, projektowe oraz plany i szkice, w stosunku do których nie dokonano korekty na mocy art. 32 ust. 1 lit. b) (iv) Kodeksu, ponieważ elementy te zostały wykonane we Wspólnocie;

Artykuł 143

1. Do celów art. 29 ust. 1 lit. d) i art. 30 ust. 2 lit. c) Kodeksu, osoby uważane są za powiązane tylko, gdy:

- a) jedna jest urzędnikiem lub dyrektorem w firmie drugiej osoby;

- b) są one prawnie uznanymi współnikami w działalności gospodarczej;
- c) są one pracodawcą i pracobiorcą;
- d) jedna z osób bezpośrednio lub pośrednio dysponuje prawami głosu lub udziałem w kapitale zakładowym wynoszącym co najmniej 5% wszystkich praw głosu lub co najmniej 5% kapitału zakładowego drugiej osoby;
- e) jedna z osób bezpośrednio lub pośrednio kontroluje drugą;
- f) obie znajdują się pod bezpośrednią lub pośrednią kontrolą trzeciej osoby;
- g) wspólnie kontrolują, bezpośrednio lub pośrednio, trzecią osobę;
- h) są członkami rodziny. Za członków rodziny uważa się wyłącznie osoby pozostające ze sobą w którymkolwiek z wymienionych poniżej stosunków:
 - mąż i żona,
 - rodzice i dzieci,
 - bracia i siostry (nawet rodzeni lub przyrodni),
 - dziadkowie i wnuki,
 - wujek lub ciotka i bratanek lub siostrzeniec oraz bratanica lub siostrzenica,
 - teściowie i zięć lub synowa,
 - szwagier i szwagierka.

2. Do celów niniejszego tytułu, osoby powiązane w działalności gospodarczej w tym sensie, że jedna z nich jest wyłącznym agentem, wyłącznym dystrybutorem lub wyłącznym koncesjonariuszem drugiej, uważane są za powiązane jedynie, jeżeli odpowiadają kryteriom ustalonym w ust. 1.

Artykuł 144

1. Do celów ustalania, na mocy art. 29 Kodeksu, wartości celnej towarów, których cena nie została faktycznie zapłacona w chwili określonej dla ustalenia wartości celnej, cena należna w ramach rozliczenia w określonym terminie stanowi, co do zasady, podstawę dla określenia wartości celnej.

2. Komisja i Państwa Członkowskie zasięgają opinii w Komitecie w sprawie stosowania ust. 1.

Artykuł 145

Jeżeli towary zgłoszone do swobodnego obrotu stanowią część większej ilości tego samego

towaru zakupionego w ramach jednej transakcji, to cena faktycznie zapłacona lub należna do celów art. 29 ust. 1 Kodeksu jest ceną będącą stosunkiem całkowitej ceny zgłoszonej ilości towarów do całkowitej ilości zakupionej.

Proporcjonalny podział ceny faktycznie zapłaconej lub należnej stosuje się również w przypadku utraty części przesyłki lub szkody zaistniałej przed wprowadzeniem do swobodnego obrotu towarów, dla których ma zostać ustalona wartość celna.

Artykuł 146

Jeżeli cena faktycznie zapłacona lub należna zawiera kwotę podatku wewnętrznego należnego od danych towarów w kraju pochodzenia lub wywozu, to do celów art. 29 ust. 1 Kodeksu kwoty tej nie uwzględnia się przy określaniu wartości celnej pod warunkiem, że wykazano, zgodnie z wymogami właściwych organów celnych, że wspomniane towary były lub będą z niego zwolnione z korzyścią dla kupującego.

Artykuł 147

1. Do celów art. 29 Kodeksu fakt, że towary będące przedmiotem sprzedaży zostały zgłoszone do swobodnego obrotu uważa się za wystarczającą wskazówkę, że zostały one sprzedane w celu wywozu na obszar celny Wspólnoty. Dotyczy to również przypadku kolejnych sprzedaży dokonanych przed określeniem wartości celnej, przy czym każda z cen tych transakcji może, z zastrzeżeniem przepisów art. 178-181, zostać przyjęta za podstawę określenia wartości celnej.

2. Jednakże w przypadku użycia towarów w państwie trzecim, między sprzedażą a wprowadzeniem do swobodnego obrotu, wartość celna nie musi być wartością transakcyjną.

3. Kupujący nie musi spełniać żadnego warunku innego niż ten, że musi być stroną umowy sprzedaży.

Artykuł 148

Jeżeli stosując art. 29 ust. 1 lit. b) Kodeksu ustalono, że sprzedaż lub cena towarów przywożonych jest uzależniona od warunku lub świadczenia, którego wartość można ustalić w odniesieniu do towarów, dla których określana jest wartość celna, to taką wartość uważa się za pośrednią płatność dokonaną przez kupującego na rzecz sprzedającego oraz część ceny zapłaconej lub należnej, pod warunkiem, że dany warunek lub usługa nie odnosi się do:

- a) działalności, do której stosuje się art. 29 ust. 3 lit. b) Kodeksu; lub
- b) elementu, w odniesieniu do którego ma być uiszczona dopłata do ceny zapłaconej lub należnej zgodnie z przepisami art. 32 Kodeksu.

Artykuł 149

1. Do celów art. 29 ust. 3 lit. b) Kodeksu, pojęcie „działalność marketingowa” oznacza wszelką działalność związaną z reklamą i promocją sprzedaży danych towarów, jak również wszelką działalność związaną z gwarancjami odnoszącymi się do tych towarów.

2. Tego rodzaju działalność prowadzona przez kupującego jest uważana za działalność prowadzoną na jego rachunek nawet, jeżeli wynika ona z obowiązku nałożonego na kupującego na podstawie umowy ze sprzedającym.

Artykuł 150

1. W celu stosowania art. 30 ust. 2 lit. a) Kodeksu (wartość transakcyjna towarów identycznych), wartość celna ustalana jest w odniesieniu do wartości transakcyjnej towarów identycznych, sprzedawanych na tym samym poziomie handlu i w zasadzie w takich samych ilościach, co towary, dla których określana jest wartość celna. W przypadku, gdy nie stwierdzono tego rodzaju sprzedaży, przyjmuje się wartość transakcyjną towarów identycznych, sprzedawanych na innym poziomie handlu i/lub w innych ilościach, skorygowaną o różnice wynikające z poziomu handlu i/lub ilości, pod warunkiem, że tego rodzaju korekta może być dokonana na podstawie przedłożonych dowodów, jednoznacznie potwierdzających zasadność i prawidłowość korekty, niezależnie od tego, czy taka korekta prowadzi do zwiększenia czy też zmniejszenia wartości.

2. W przypadku gdy koszty, określone w art. 32 ust. 1 lit. e) Kodeksu, są włączone do wartości transakcyjnej, dokonywana jest korekta w celu uwzględnienia istotnych rozbieżności w takich kosztach i opłatach między towarami przywożonymi a towarami identycznymi, wynikających z różnic w odległościach i rodzajach transportu.

3. Jeżeli, stosując przepisy niniejszego artykułu, stwierdzono istnienie dwóch lub większej liczby wartości transakcyjnych towarów identycznych, to dla ustalenia wartości celnej przywożonych towarów przyjmuje się najniższą wartość transakcyjną.

4. W celu stosowania niniejszego artykułu, wartość transakcyjna towarów wytworzonych przez inną osobę jest brana pod uwagę tylko wtedy, jeżeli na podstawie ust. 1 nie można stwierdzić wartości transakcyjnej dla towarów identycznych wytworzonych przez tę samą osobę, która wyprodukowała towary, których wartość celna ma zostać określona.

5. Do celów niniejszego artykułu, wartość transakcyjna przywożonych towarów identycznych oznacza wartość celną uprzednio określoną, zgodnie z art. 29 Kodeksu, skorygowaną zgodnie z ust. 1 i 2 niniejszego artykułu.

Artykuł 151

1. W celu stosowania art. 30 ust. 2 lit. b) Kodeksu (wartość transakcyjna towarów podobnych), wartość celna ustalana jest w odniesieniu do wartości transakcyjnej towarów podobnych, sprzedawanych na tym samym poziomie handlu i w zasadzie w takich samych ilościach, co towary, dla których określana jest wartość celna. W przypadku, gdy nie stwierdzono tego rodzaju sprzedaży, przyjmuje się wartość transakcyjną towarów podobnych, sprzedawanych na innym poziomie handlu i/lub w innych ilościach, skorygowaną o różnice wynikające z poziomu handlu i/lub ilością, pod warunkiem, że tego rodzaju korekta może być dokonana na podstawie przedłożonych dowodów, jednoznacznie potwierdzających zasadność i prawidłowość korekty, niezależnie od tego czy taka korekta prowadzi do zwiększenia czy też zmniejszenia wartości.

2. W przypadku, gdy koszty określone w art. 32 ust. 1 lit. e) Kodeksu są włączone do wartości transakcyjnej, dokonywana jest korekta w celu uwzględnienia istotnych rozbieżności

w takich kosztach i opłatach między towarami przywożonymi a towarami podobnymi, wynikających z różnic w odległościach i rodzajach transportu.

3. Jeżeli, stosując przepisy niniejszego artykułu, stwierdzono istnienie dwóch lub większej liczby wartości transakcyjnych towarów podobnych, to dla ustalenia wartości celnej przywożonych towarów przyjmuje się najniższą wartość transakcyjną.

4. W celu stosowania niniejszego artykułu, wartość transakcyjna towarów wytworzonych przez inną osobę jest brana pod uwagę tylko wtedy, jeżeli na podstawie ust. 1 nie można stwierdzić wartości transakcyjnej dla towarów podobnych wytworzonych przez tę samą osobę, która wyprodukowała towary, których wartość celna ma zostać określona.

5. Do celów niniejszego artykułu, wartość transakcyjna przywożonych towarów podobnych oznacza wartość celną uprzednio określoną, zgodnie z art. 29 Kodeksu, skorygowaną zgodnie z ust. 1 i 2 niniejszego artykułu.

Artykuł 152

1. a) W przypadku, gdy towary przywożone bądź przywożone towary identyczne lub podobne są sprzedawane we Wspólnocie w takim stanie, w jakim zostały przywiezione, to wartość celna towarów przywożonych, ustalona zgodnie z art. 30 ust. 2 lit. c) Kodeksu, jest oparta na cenie jednostkowej, po której towary przywożone bądź przywożone towary identyczne lub podobne, których wartość celna jest ustalana, są sprzedawane w największych zagregowanych ilościach, w tym samym lub przybliżonym czasie, osobom niepowiązanym z osobami, od których kupują takie towary, z uwzględnieniem potrąceń od ceny o:

(i) marże, zazwyczaj płacone lub uzgodnione do zapłacenia bądź też narzuty, jakie są zazwyczaj stosowane, obejmujące zyski i wydatki (włączając koszty bezpośrednie i pośrednie obrotu danymi towarami) związane ze sprzedażą we Wspólnocie przywożonych towarów tego samego gatunku i rodzaju;

(ii) zwykłe koszty transportu i ubezpieczenia oraz związane z nimi koszty ponoszone we Wspólnocie;

(iii) należności celne przywozowe i inne opłaty należne we Wspólnocie z tytułu przywozu lub sprzedaży towarów.

b) W przypadku gdy towary przywożone bądź przywożone towary identyczne lub podobne nie są sprzedawane w tym samym lub przybliżonym czasie, co czas przywozu towarów podlegających wycenieniu, wartość celna przywożonych towarów określana w niniejszym artykule, z zastrzeżeniem przepisów ust. 1 lit. a), jest ustalana w oparciu o cenę jednostkową, po której towary przywożone bądź przywożone towary podobne lub identyczne są sprzedawane we Wspólnocie możliwie szybko od dnia przywozu towarów podlegających wycenieniu, lecz przed upływem 90 dni od dnia przywozu i w takim samym stanie w jakim zostały przywiezione.

2. W przypadku, gdy towary przywożone bądź przywożone towary identyczne lub

podobne nie są sprzedawane we Wspólnocie w takim stanie, w jakim zostały przywiezione, to na wniosek importera wartość celna jest ustalana na podstawie ceny jednostkowej towarów, po której są sprzedawane we Wspólnocie po dalszym przetworzeniu, w możliwie największych zagregowanych ilościach, osobom niepowiązanym z osobami, od których kupują takie towary, z uwzględnieniem wartości dodanej w wyniku takiego przetworzenia i po odjęciu kosztów przewidzianych w ust. 1 lit. a).

3. Do celów niniejszego artykułu cena jednostkowa, po której towary przywożone są sprzedawane w możliwie największych zagregowanych ilościach jest ceną, po której została sprzedana największa liczba jednostek osobom niepowiązanym z osobami, od których kupują takie towary, na pierwszym poziomie handlu po przywozie właściwym tej sprzedaży.

4. Wszelka sprzedaż we Wspólnocie osobie, która dostarczyła bezpośrednio lub pośrednio, bez ponoszenia opłat lub po obniżonych kosztach, jeden z elementów wymienionych w art. 32 ust. 1 lit. b) Kodeksu, w celu użycia go w produkcji i przy sprzedaży na wywóz towarów przywożonych, nie powinna być uwzględniana przy ustalaniu ceny jednostkowej do celów niniejszego artykułu.

5. Do celów ust. 1 lit. b), pojęcie „możliwie szybko” oznacza dzień, w którym dokonuje się sprzedaży towarów przywożonych bądź przywożonych towarów identycznych lub podobnych w ilości wystarczającej dla określenia ceny jednostkowej.

Artykuł 153

1. W celu stosowania art. 30 ust. 2 lit. d) Kodeksu (wartość kalkulowana), organy celne nie mogą domagać się od osoby niezamieszkałej na stałe we Wspólnocie przedłożenia do zbadania czy też udostępnienia jakichkolwiek danych księgowych lub innych informacji potrzebnych dla ustalenia wartości. Jednakże informacje dostarczone przez producenta towarów do celów ustalenia wartości celnej na podstawie niniejszego artykułu, mogą być weryfikowane w państwie trzecim przez organy celne Państwa Członkowskiego za zgodą producenta i pod warunkiem, że organy te z dostatecznym wyprzedzeniem poinformują o tym organy danego państwa, a te ostatnie nie wyrażą sprzeciwu wobec takich czynności.

2. Koszty lub wartość materiałów i produkcji, określone w art. 30 ust. 2 lit. d) tiret pierwsze Kodeksu, obejmują koszty elementów wymienionych w art. 32 ust. 1 lit. a) (ii) i (iii) Kodeksu.

Obejmują one także, we właściwych proporcjach, wartość każdego produktu lub usługi wymienionej w art. 32 ust. 1 lit. b) Kodeksu, bezpośrednio lub pośrednio dostarczonej przez kupującego w celu użycia w produkcji przywożonych towarów. Wartość prac wymienionych w art. 32 ust. 1 lit. b) (iv) Kodeksu, wykonanych we Wspólnocie włączana jest tylko w takich proporcjach, w jakich prace te zostały wykonane na koszt producenta.

3. Jeżeli dla ustalenia wartości kalkulowanej zostały wykorzystane informacje inne niż te, które zostały dostarczone przez producenta lub w jego imieniu, organy celne powiadamią zgłaszającego, o ile zwrócił się o to z wnioskiem, o źródle tych informacji, o danych i opartych na nich kalkulacjach, z zastrzeżeniem art. 15 Kodeksu.

4. „Koszty ogólne”, określone w art. 30 ust. 2 lit. d) tiret drugie, obejmują koszty bezpośrednie i pośrednie produkcji oraz sprzedaży towarów przeznaczonych do wywozu,

które nie zostały włączone na mocy art. 30 ust. 2 lit. d) tiret pierwsze Kodeksu.

Artykuł 154

Jeżeli pojemniki, określone w art. 32 ust. 1 lit. a) (ii) Kodeksu, mają stać się przedmiotem powtarzającego się przywozu, to koszt ich zostaje, na wniosek zgłaszającego, we właściwy sposób rozłożony na części, zgodnie z ogólnie przyjętymi zasadami rachunkowości.

Artykuł 155

Do celów art. 32 ust. 1 lit. b) (iv) Kodeksu, koszty badań i wstępnych szkiców projektowych nie są włączane do wartości celnej.

Artykuł 156

Art. 33 lit. c) Kodeksu stosuje się *mutatis mutandis*, jeżeli wartość celna jest ustalana z zastosowaniem innej metody niż metoda wartości transakcyjnej.

ROZDZIAŁ 2

Przepisy dotyczące honorariów, tantiem autorskich i opłat licencyjnych

Artykuł 157

1. Do celów art. 32 ust. 1 lit. c) Kodeksu za honoraria, tantiemy autorskie i opłaty licencyjne uważa się w szczególności płatności za skorzystanie z praw odnoszących się do:

- wytworzenia przywożonych towarów (w szczególności patenty, projekty, modele i know-how dotyczącą produkcji), lub
- sprzedaży przywożonych towarów na wywóz (w szczególności znaki towarowe, zarejestrowane wzory), lub
- użycia lub odsprzedaży przywożonych towarów (w szczególności prawa autorskie, technologie traktowane łącznie z przywożonym towarem).

2. Bez uszczerbku dla art. 32 ust. 5 Kodeksu, jeżeli wartość celna przywożonego towaru jest ustalana na podstawie przepisów art. 29 Kodeksu, to honoraria, tantiemy autorskie i opłaty licencyjne dodaje się do ceny faktycznie zapłaconej lub należnej jedynie w przypadku gdy płatność ta:

- pozostaje w związku z towarami, dla których ustalana jest wartość celna, oraz
- stanowi warunek sprzedaży tych towarów.

Artykuł 158

1. Jeżeli przywożone towary stanowią jedynie składnik lub element towarów wytwarzanych we Wspólnocie, to korekty ceny faktycznie zapłaconej lub należnej za te towary dokonuje się tylko, jeżeli honoraria, tantiemy autorskie lub opłaty licencyjne odnoszą

się do tych towarów.

2. Przywóz towarów niezmontowanych lub poddanych przed odsprzedażą jedynie nieznacznemu przetworzeniu, takiemu jak rozcieńczenie lub pakowanie, nie stanowi przeszkody dla uznania honorariów, tantiem autorskich lub opłat licencyjnych za odnoszące się do przywożonych towarów.

3. Jeżeli honoraria, tantiemy autorskie lub opłaty licencyjne odnoszą się w części do przywożonych towarów i w części do innych składników lub elementów składowych dołączonych do towarów po ich przywozie lub świadczeń lub usług dokonanych po przywozie, to stosownego podziału dokonuje się jedynie na podstawie obiektywnych i dających się określić danych, zgodnie z uwagą interpretacyjną dotyczącą art. 32 ust. 2 Kodeksu, zamieszczoną w załączniku 23.

Artykuł 159

Honoraria, tantiemy autorskie lub opłaty licencyjne związane z prawem stosowania znaku towarowego włączane są do ceny faktycznie zapłaconej lub należnej za przywożony towar, wyłącznie, gdy:

- honoraria, tantiemy autorskie lub opłaty licencyjne dotyczą towarów odsprzedawanych w takim samym stanie, w jakim zostały przywiezione lub, które podlegają jedynie nieznacznemu przetworzeniu po przywozie,
- towary te są wprowadzane do obrotu, pod znakiem towarowym umieszczonym przed lub po dokonaniu przywozu, za który honoraria, tantiemy autorskie lub opłaty licencyjne są uiszczane, oraz
- kupujący nie może zaopatrywać się w takie towary od innego dostawcy niepowiązanego ze sprzedającym.

Artykuł 160

Jeżeli kupujący opłaca honoraria, tantiemy autorskie lub opłaty licencyjne osobie trzeciej, to warunki, określone w art. 157 ust. 2, uważa się za spełnione jedynie, o ile sprzedający lub osoba z nim powiązana domaga się od kupującego dokonania takiej płatności.

Artykuł 161

Jeżeli sposób obliczania kwoty honorariów, tantiem autorskich lub opłat licencyjnych uwzględnia cenę przywożonego towaru, to przyjmuje się, o ile nie zaprzeczają temu dowody, że płatność tych honorariów, tantiem autorskich lub opłat licencyjnych pozostaje w związku z towarami, których wartość celna jest ustalana.

Jednakże, gdy kwota honorariów, tantiem autorskich lub opłat licencyjnych obliczana jest niezależnie od ceny przywożonych towarów, to płatność tych honorariów, tantiem autorskich lub opłat licencyjnych może pozostawać w związku z towarem, którego wartość celna jest ustalana.

Artykuł 162

W celu stosowania art. 32 ust. 1 lit. c) Kodeksu, państwo zamieszkania odbiorcy honorariów, tantiem autorskich lub opłat licencyjnych nie stanowi istotnej okoliczności.

ROZDZIAŁ 3

Przepisy dotyczące miejsca wprowadzenia do Wspólnoty

Artykuł 163

1. Do celów art. 32 ust. 1 lit. e) i art. 33 lit. a) Kodeksu za miejsce wprowadzenia na obszar celny Wspólnoty uważa się:

- a) dla towarów przewożonych drogą morską, port wyładunku lub port przeładunku pod warunkiem, że przeładunek potwierdzony został przez organy celne tego portu;
- b) dla towarów przewożonych drogą morską, a następnie wodną drogą śródlądową, pierwszy port - znajdujący się u ujścia rzeki lub kanału lub w dalszym biegu - gdzie dokonanie wyładunku towarów było możliwe pod warunkiem, że wykazano organom celnym, że koszty frachtu do portu wyładunku towarów są wyższe od kosztów frachtu do tego pierwszego portu;
- c) dla towarów przewożonych koleją, wodną drogą śródlądową lub transportem drogowym, miejsce pierwszego urzędu celnego;
- d) dla towarów przewożonych w inny sposób, miejsce przekroczenia granicy lądowej obszaru celnego Wspólnoty.

2. Dla towarów wprowadzanych na obszar celny Wspólnoty a następnie przewożonych do miejsca przeznaczenia znajdującego się w innej części tego obszaru, przez terytorium Austrii, Szwajcarii, Węgier, Republiki Czeskiej i Republiki Słowackiej lub Jugosławii, jakim było ono w dniu 1 stycznia 1991 r., wartość celna ustalana jest w nawiązaniu do pierwszego miejsca wprowadzenia na obszar celny Wspólnoty pod warunkiem, że towary są przewożone bezpośrednio przez terytorium Austrii, Szwajcarii, Węgier, Republiki Czeskiej i Republiki Słowackiej lub Jugosławii, jak określono powyżej, zwykłą drogą poprzez takie terytorium do miejsca przeznaczenia.

3. Dla towarów wprowadzanych na obszar celny Wspólnoty i następnie przewożonych drogą morską do miejsca przeznaczenia znajdującego się w innej części wymienionego obszaru, wartość celna ustalana jest w odniesieniu do pierwszego miejsca wprowadzenia na obszar celny Wspólnoty pod warunkiem, że towary są przewożone do miejsca przeznaczenia bezpośrednio i zwykłą drogą.

4. Przepisy ust. 2 i 3 niniejszego artykułu stosuje się również, gdy towary zostały wyładowane, przeładowane lub czasowo unieruchomione na terytoriach Austrii, Szwajcarii, Węgier, Republiki Czeskiej i Republiki Słowackiej lub terytorium Jugosławii w rozumieniu ust. 2, z powodów odnoszących się wyłącznie do ich transportu.

5. Dla towarów wprowadzanych na obszar celny Wspólnoty i przewożonych bezpośrednio z jednego z francuskich departamentów zamorskich do innej części obszaru celnego

Wspólnoty lub odwrotnie, za miejsce wprowadzenia przyjmuje się miejsce określone w ust. 1 i 2, znajdujące się w tej części obszaru celnego Wspólnoty, z której towary przybyły, jeżeli zostały tam wylądowane lub przeladowane, co zostało poświadczane przez organy celne.

6. Jeżeli warunki określone w ust. 2, 3 i 5 nie są spełniane, za miejsce wprowadzenia przyjmuje się miejsce określone w ust. 1 i znajdujące się w tej części obszaru celnego Wspólnoty, do której towary są wysyłane.

ROZDZIAŁ 4

Przepisy dotyczące kosztów transportu

Artykuł 164

W celu stosowania art. 32 ust. 1 lit. e) i art. 33 lit. a) Kodeksu:

- a) jeżeli towary są przewożone tym samym środkiem transportu do punktu znajdującego się poza miejscem wprowadzenia na obszar celny Wspólnoty, koszty transportu obliczane są proporcjonalnie do odległości przebytej poza i wewnątrz obszaru celnego Wspólnoty, chyba że przedłożone organom celnym dowody wykazują koszty, które zostały poniesione na mocy obowiązującej ogólnej taryfy stawek frachtowych w związku z transportem towarów do miejsca wprowadzenia na obszar celny Wspólnoty;
- b) jeżeli towary zostały zafakturowane po jednolitej cenie franco miejsce przeznaczenia, odpowiadającej cenie w miejscu wprowadzenia, to koszty transportu we Wspólnocie nie są odejmowane od ceny. Jednakże takie odliczenie jest dopuszczalne, jeżeli wykazano przed organami celnymi, że cena franco granica byłaby niższa od jednolitej ceny franco miejsce przeznaczenia;
- c) jeżeli transport dokonany został bezpłatnie lub na koszt kupującego, to koszty transportu do miejsca wprowadzenia, obliczane według taryfy stawek frachtowych zwyczajowo stosowanej dla tych samych środków transportu, włączone są do wartości celnej.

Artykuł 165

1. Wszelkie opłaty pocztowe, którym podlegają towary przesyłane pocztą do miejsca przeznaczenia, są w całości włączone do wartości celnej tych towarów, z wyjątkiem jakichkolwiek dodatkowych opłat pocztowych pobieranych w kraju przywozu.

2. Jednakże opłaty te nie uzasadniają korygowania wartości zgłoszonej celem ustalenia wartości przesyłki o charakterze niekomercyjnym.

3. Ust. 1 i 2 nie stosuje się do towarów przewożonych za pośrednictwem ekspresowych usług pocztowych, znanych jako EMS - Datapost (w Danii EMS - Jetpost, w Niemczech EMS - Kurierpostsendungen, we Włoszech CAI - Post).

Artykuł 166

Koszty transportu lotniczego wliczane do wartości celnej towarów są określane według reguł

i z zastosowaniem wartości procentowych określonych w załączniku 25.

ROZDZIAŁ 5

Wycena niektórych nośników informacji stosowanych w sprzęcie ADP

Artykuł 167

1. Nie naruszając art. 29-33 Kodeksu, przy ustalaniu wartości celnej przywożonych nośników informacji stosowanych w sprzęcie do automatycznego przetwarzania danych i zawierających dane lub instrukcje, uwzględnia się wyłącznie koszt lub wartość samego nośnika informacji. Wartość celna przywożonego nośnika informacji zawierającego dane lub instrukcje nie zawiera więc kosztu lub wartości danych czy instrukcji, o ile taki koszt lub wartość jest wyodrębniona z kosztu lub wartości tego nośnika informacji.
2. Do celów niniejszego artykułu:
 - a) pojęcie „nośnik informacji” nie oznacza układów scalonych, półprzewodników i podobnych urządzeń lub artykułów zawierających takie układy lub urządzenia;
 - b) pojęcie „dane lub instrukcje” nie odnosi się do nagrań dźwiękowych, nagrań filmowych lub nagrań wideo.

ROZDZIAŁ 6

Przepisy dotyczące kursu wymiany

Artykuł 168

Do celów art. 169-172 niniejszego rozdziału

- a) „kurs zanotowany” oznacza:
 - ostatni kurs sprzedaży zanotowany dla transakcji handlowych na najbardziej reprezentatywnym rynku lub rynkach walutowych dla danego Państwa Członkowskiego, lub
 - każdy inny kurs wymiany, w ten sposób zanotowany i wskazany przez to Państwo Członkowskie jako kurs zanotowany pod warunkiem, że odzwierciedla on w sposób tak efektywny, jak to możliwe aktualną wartość tej waluty w transakcjach handlowych;
- b) „opublikowany” oznacza podany do wiadomości publicznej w sposób określony przez dane Państwo Członkowskie;
- c) „waluta” oznacza każdą jednostkę monetarną stosowaną jako środek rozliczeniowy między władzami monetarnymi lub na rynku międzynarodowym.

Artykuł 169

1. Jeżeli elementy służące do ustalenia wartości celnej towaru zostają określone w chwili tego ustalenia w walucie innej niż waluta Państwa Członkowskiego, w którym ustalana jest wartość celna, to kurs wymiany stosowany w celu ustalenia tej wartości, wyrażony w walucie danego Państwa Członkowskiego, jest kursem zanotowanym w przedostatnią środę miesiąca i opublikowanym w tym samym dniu lub w dniu następnym.

2. Kurs zanotowany w przedostatnią środę miesiąca stosowany jest przez następujący po nim miesiąc kalendarzowy z wyjątkiem przypadku, gdy zostanie on zastąpiony kursem ustalonym na podstawie art. 171.

3. Jeżeli w przedostatnią środę, określoną w ust. 1, kurs wymiany nie został zanotowany lub został zanotowany, lecz nie został opublikowany w tym samym dniu lub w dniu następnym, to za kurs zanotowany tej środy uważa się ostatni zanotowany i opublikowany w ciągu czternastu poprzednich dni kurs wymiany dla tej waluty.

Artykuł 170

Jeżeli kurs wymiany nie może zostać ustalony na podstawie art. 169, to kurs wymiany, do którego stosuje się art. 35 Kodeksu jest kursem wskazanym przez dane Państwo Członkowskie i odzwierciedlającym w sposób tak efektywny, jak to możliwe aktualną wartość tej waluty w transakcjach handlowych w odniesieniu do waluty tego Państwa Członkowskiego.

Artykuł 171

1. Jeżeli kurs wymiany zanotowany w ostatnią środę miesiąca i opublikowany w tym dniu lub w dniu następnym różni się o 5% lub więcej od kursu ustalonego zgodnie z art. 169, aby wejść w życie w następnym miesiącu, zastępuje on kurs ustalony zgodnie z art. 169 począwszy od pierwszej środy tego miesiąca jako kurs stosowany do celów art. 35 Kodeksu.

2. W przypadku, gdy podczas okresu stosowania, określonego w poprzednich przepisach, kurs wymiany zanotowany w środę i opublikowany w tym samym dniu lub w dniu następującym po nim, różni się o 5% lub więcej od kursu stosowanego zgodnie z przepisami niniejszego rozdziału, to zastępuje on ten ostatni kurs i wchodzi w życie w następną środę jako kurs, do którego stosuje się art. 35 Kodeksu. Taki kurs zastępczy obowiązuje do końca bieżącego miesiąca pod warunkiem, że kurs ten nie jest zastąpiony na mocy przepisów pierwszego zdania niniejszego ustępu.

3. Jeżeli w Państwie Członkowskim kurs wymiany nie został zanotowany we środę lub jeżeli kurs został zanotowany lecz nie został opublikowany w tym samym dniu lub w dniu następnym, to kursem zanotowanym do celów stosowania w tym Państwie Członkowskim ust. 1 i 2, jest ostatni kurs zanotowany i opublikowany przed tą środą.

Artykuł 172

Jeżeli organy celne Państwa Członkowskiego zezwolą zgłaszającemu na późniejsze uzupełnienie lub dostarczenie danych dotyczących zgłoszenia do swobodnego obrotu towarów w formie zgłoszenia okresowego, to pozwolenie to może, na wniosek zgłaszającego, przewidywać zastosowanie jednolitego kursu przy wymianie na walutę krajową danego Państwa Członkowskiego, elementów służących do określenia wartości celnej wyrażonej w

określonej walucie. W takim przypadku przyjmuje się kurs ustalony zgodnie z niniejszym rozdziałem, stosowany pierwszego dnia okresu objętego danym zgłoszeniem.

ROZDZIAŁ 7

Procedury uproszczone dotyczące niektórych łatwo psujących się towarów

Artykuł 173

1. Do celów ustalenia wartości celnej produktów określonych w załączniku 23, Komisja ustala dla każdej pozycji klasyfikacyjnej wartość jednostkową za 100 kilogramów netto, wyrażoną w walucie Państw Członkowskich.

Wartości jednostkowe stosuje się dla każdego okresu czternastodniowego, który rozpoczyna się w piątek.

2. Wartości jednostkowe ustalane są na podstawie następujących elementów, które Państwa Członkowskie dostarczają Komisji w odniesieniu do każdej pozycji klasyfikacyjnej:

- a) średnia cena jednostkowa franco granica, niezawierająca opłat celnych, wyrażona w walucie danego Państwa Członkowskiego za 100 kilogramów netto, i obliczona na podstawie cen towarów nieuszkodzonych, które obowiązują w centrach handlowych, określonych w załączniku 27, w okresie odniesienia określonym w art. 174 ust. 1;
- b) ilości wprowadzone do swobodnego obrotu w okresie jednego roku kalendarzowego, za pobraniem należności celnych przywozowych.

3. Średnia cena jednostkowa franco granica, niezawierająca opłat celnych, obliczana jest na podstawie wpływów brutto ze sprzedaży dokonanej między importerem a hurtownikiem. Jednakże, w odniesieniu do centrów handlowych w Londynie, Mediolanie i Rungis, za sprzedaż brutto przyjmuje się sprzedaż odnotowaną na tym poziomie handlowym, na którym dane towary są najczęściej sprzedawane w tych ośrodkach.

W ten sposób otrzymane kwoty pomniejsza się o:

- marżę handlową 15% dla centrów handlowych Londynu, Mediolanu i Rungis oraz 8% dla pozostałych centrów handlowych,
- koszty transportu i ubezpieczenia na obszarze celnym,
- kwotę ryczałtową wynoszącą 5 ECU, stanowiącą całość pozostałych kosztów niewłączonych do wartości celnej.

Kwota ta jest przeliczana na walutę każdego Państwa Członkowskiego na podstawie ostatnio obowiązującego kursu ustalonego zgodnie z art. 18 Kodeksu.

- należności celne przywozowe i inne opłaty, których nie ujmuje się w wartości celnej.

4. Państwa Członkowskie mogą ustalić kwotę ryczałtową stosowaną przy odliczaniu kosztów transportu i ubezpieczenia, określone w ust. 3. Kwoty te, jak również sposoby ich

obliczania, są podawane niezwłocznie do wiadomości Komisji.

Artykuł 174

1. Okres odniesienia dla obliczenia średniej ceny jednostkowej, określonej w art. 173 ust. 2 lit. a) jest okresem 14 dni, kończącym się w czwartek poprzedzający tydzień, w którym mają zostać ustalone nowe wartości jednostkowe.
2. Średnia cena jednostkowa jest podawana do wiadomości przez Państwa Członkowskie nie później niż o godzinie 12:00 w poniedziałek w tygodniu, w którym zostały ustalone, z zastosowaniem art. 173, wartości jednostkowe. Jeżeli dzień ten jest dniem wolnym od pracy, powiadomienia dokonuje się w bezpośrednio poprzedzający go dzień roboczy.
3. Ilości dopuszczone do swobodnego obrotu w ciągu roku kalendarzowego dla każdej pozycji klasyfikacyjnej są podawane do wiadomości Komisji przez wszystkie Państwa Członkowskie przed dniem 15 czerwca następnego roku.

Artykuł 175

1. Wartości jednostkowe, określone w art. 173 ust. 1, są ustalane przez Komisję, co drugi wtorek według średniej ważonej średnich cen jednostkowych, określonych w art. 173 ust. 2 lit. a) w zależności od ilości, określonych w art. 173 ust. 2 lit. b).
2. W celu określenia średniej ważonej każda średnia cena jednostkowa, określona w art. 173 ust. 2 lit. a), jest przeliczana na ecu po ostatnich kursach wymiany ustalonych przez Komisję i opublikowanych w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* przed tygodniem, w którym ustalane są wartości jednostkowe. Te same kursy wymiany stosuje się przy przeliczaniu otrzymanych w ten sposób wartości jednostkowych na waluty Państw Członkowskich.
3. Ostatnie opublikowane wartości jednostkowe stosuje się do chwili opublikowania nowych wartości jednostkowych. Jednakże w przypadku wystąpienia dużych wahań cen w jednym lub kilku Państwach Członkowskich, w wyniku na przykład przerwania ciągłości przywozu określonego produktu, nowe wartości jednostkowe mogą zostać ustalone na podstawie faktycznych cen z chwili ustalenia tych wartości.

Artykuł 176

1. Za przesyłki wadliwe uważa się przesyłki, które w czasie właściwym dla ustalania wartości celnej zawierają, co najmniej 5% produktów nienadających się, w stanie, w jakim się znajdują, do spożycia przez ludzi lub, których wartość jest niższa co najmniej o 20% w stosunku do średniej ceny rynkowej zdrowego produktu.
2. Przesyłki wadliwe mogą zostać wycenione:
 - albo po ich przesortowaniu, z zastosowaniem wartości jednostkowych dla części zdrowej i zniszczeniu części wadliwej pod dozorem celnym, lub
 - z zastosowaniem wartości jednostkowych ustalonych dla produktu zdrowego, po odjęciu od ciężaru danej przesyłki części wadliwej, określonej jako taka przez

zaprzysiężonego i uznanego przez organy celne eksperta, lub

- z zastosowaniem wartości jednostkowych ustalonych dla produktu zdrowego, po odjęciu części wadliwej, określonej jako taka przez zaprzysiężonego i uznanego przez organy celne eksperta.

Artykuł 177

1. Dana osoba, zgłaszając lub powodując zgłoszenie wartości celnej produktu lub większej liczby produktów, które przywozi, odwołując się do wartości jednostkowej ustalonej z zastosowaniem niniejszego artykułu, przystępuje do systemu procedur uproszczonych dla bieżącego roku kalendarzowego dotyczących danego produktu lub produktów.

2. Jeżeli następnie, wspomniana osoba odwoła się do innych metod ustalenia wartości celnej produktu lub większej liczby produktów, które przywozi, niż procedury uproszczone, to organy celne właściwego Państwa Członkowskiego są upoważnione do powiadomienia jej, że zostaje ona wyłączona z korzystania z procedur uproszczonych dla wspomnianego produktu lub produktów do końca bieżącego roku kalendarzowego; wyłączenie z procedury uproszczonej może zostać rozszerzone na następny rok kalendarzowy. O wyłączeniu z procedury uproszczonej organy celne Państwa Członkowskiego powiadamiają niezwłocznie Komisję, która informuje o tym organy celne pozostałych Państw Członkowskich.

ROZDZIAŁ 8

Zgłoszenie szczegółowych danych oraz wymagane dokumenty

Artykuł 178

1. Jeżeli konieczne jest ustalenie wartości celnej do celów art. 28-36 Kodeksu, to deklaracja danych odnoszących się do wartości celnej (deklaracja wartości) dołączana jest do zgłoszenia celnego przywożonych towarów. Deklaracja wartości jest sporządzana na formularzu D.W. 1, którego wzór znajduje się w załączniku 28, wraz, w zależności od przypadku, z jednym lub większą liczbą formularzy D.W. 1 *bis*, którego wzór znajduje jest w załączniku 29.

2. Szczególnym wymogiem jest, aby deklaracja wartości, określona w ust. 1, była sporządzana jedynie przez osobę posiadającą miejsce zamieszkania lub prowadzenia działalności gospodarczej na obszarze celnym Wspólnoty i dysponującą wszystkimi faktami odnoszącymi się do deklaracji.

3. Jeżeli wartość celna danych towarów nie może być ustalona z zastosowaniem przepisów art. 29 Kodeksu, organy celne mogą odstąpić od wymogu sporządzenia deklaracji na formularzu określonym w ust. 1. W takich przypadkach osoba określona w ust. 2 dostarcza lub powoduje dostarczenie organom celnym każdej innej informacji, która może być wymagana do celów ustalenia wartości celnej z zastosowaniem innego artykułu wymienionego Kodeksu; tego rodzaju inne informacje są dostarczane w formie i na warunkach, które mogą określić organy celne.

4. Złożenie w urzędzie celnym deklaracji wymaganej w ust. 1 jest, bez uszczerbku dla ewentualnego stosowania przepisów karnych, traktowane jako przyjęcie odpowiedzialności

przez osobę, określoną w ust. 2, w odniesieniu do:

- prawidłowości i kompletności danych podanych w deklaracji,
- autentyczności dokumentów przedstawionych na poparcie tych danych, oraz
- dostarczenia każdej dodatkowej informacji lub dokumentu potrzebnego dla ustalenia wartości celnej towarów.

5. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania w odniesieniu do towarów, których wartość celna jest ustalana według systemu procedur uproszczonych, ustanowionego zgodnie z przepisami art. 173-177.

Artykuł 179

1. O ile nie jest to niezbędne dla właściwego poboru należności celnych przywozowych, organy celne odstępują od wymogu przedstawienia całego lub części deklaracji przewidzianej w art. 178 ust. 1:

- a) gdy wartość celna przywożonych towarów nie przekracza 5 000 ECU za przesyłkę pod warunkiem, że nie są to przesyłki wysyłane partiami lub wysyłane wielokrotnie przez tego samego nadawcę temu samu odbiorcy; lub
- b) gdy dany przywóz pozbawiony jest jakiegokolwiek charakteru handlowego; lub
- c) gdy przedstawienie odpowiednich danych nie jest konieczne dla stosowania Taryfy Celnej Wspólnot Europejskich lub gdy cła przewidziane w Taryfie nie są pobierane, w związku ze stosowaniem szczególnych przepisów celnych.

2. Kwota wyrażona w ecu, określona w ust. 1 lit. a), przeliczana jest zgodnie z art. 18 Kodeksu. Organy celne mogą zaokrąglić w górę lub w dół kwotę otrzymaną po przeliczeniu.

Organy celne mogą pozostawić niezmienną równowartość w walucie krajowej kwoty ustalonej w ecu, jeżeli przy przyjęciu kursu na okres jednego roku, przewidzianego w art. 18 Kodeksu, przeliczenie tej kwoty, przed zaokrągleniem przewidzianym w tym ustępie, prowadzi do zmiany równowartości wyrażonej w walucie krajowej o mniej niż 5% lub jej redukcji.

3. W przypadku towarów będących przedmiotem stałego przywozu, realizowanego na tych samych warunkach handlowych, pochodzących od tego samego sprzedającego i przeznaczonych dla tego samego kupującego, organy celne mogą odstąpić od wymogu dostarczenia w całości danych określonych w art. 178 ust. 1 na poparcie każdego zgłoszenia celnego, ale wymagają tych danych za każdym razem, gdy zmieniają się okoliczności i co najmniej raz na trzy lata.

4. Odstąpienie udzielone na mocy niniejszego artykułu może zostać cofnięte, a przedłożenie D.W. 1 może być wymagane, jeżeli okaże się, że warunki wymagane dla udzielenia takiego odstąpienia nie zostały spełnione lub już nie są spełniane.

Artykuł 180

W przypadku stosowania systemów skomputeryzowanych lub, gdy dane towary są przedmiotem zgłoszenia całościowego, okresowego lub podsumowującego, organy celne mogą zezwolić, aby dane wymagane dla ustalenia wartości celnej były przedkładane w różnej formie.

Artykuł 181

1. Osoba określona w art. 178 ust. 2 dostarcza organom celnym kopię faktury, na podstawie której zgłaszana jest wartość celna przywożonych towarów. Gdy wartość celna zgłaszana jest na piśmie, to kopia ta przechowywana jest przez organy celne.

2. W przypadku pisemnych deklaracji wartości celnej i, gdy faktura odnosząca się do przywożonych towarów wystawiona jest na nazwisko osoby mającej swoją siedzibę w innym Państwie Członkowskim, niż to, w którym zgłaszana jest wartość celna, zgłaszający dostarcza organom celnym dwie kopie tej faktury. Jedna jest przechowywana przez organy celne; druga, opatrzona pieczęcią danego urzędu oraz numerem ewidencyjnym zgłoszenia w tym urzędzie celnym, jest zwracana zgłaszającemu w celu przekazania jej osobie, na której nazwisko wystawiona została faktura.

3. Organy celne mogą rozszerzyć stosowanie przepisów ust. 2 na przypadki, w których osoba, na nazwisko której wystawiona jest faktura ma swoją siedzibę w Państwie Członkowskim, w którym zgłaszana jest wartość celna.

TYTUŁ VI

WPROWADZENIE TOWARÓW NA OBSZAR CELNY

ROZDZIAŁ I

Badanie towarów i pobieranie próbek przez osobę zainteresowaną

Artykuł 182

1. Zgoda na badanie towarów, określone w art. 42 Kodeksu, udzielana jest osobie uprawnionej do nadania towarom przeznaczenia celnego na jej ustny wniosek, chyba że organy celne uważają, że z uwagi na okoliczności niezbędne jest złożenie wniosku na piśmie.

Pobranie próbek dozwolone jest jedynie na pisemny wniosek osoby zainteresowanej.

2. Pisemne wnioski, określone w ust. 1, są podpisywane przez osobę zainteresowaną i składane właściwym organom celnym. Wnioski zawierają następujące dane:

- nazwisko i adres osoby występującej z wnioskiem,
- miejsce, w którym znajdują się towary,
- numer deklaracji skróconej, o ile została ona już przedstawiona, z wyjątkiem przypadków, w których urząd celny sam umieszcza te dane, bądź wskazanie poprzedniej procedury celnej albo dane niezbędne do identyfikacji środka transportu, na

którym znajdują się towary,

- wszystkie inne dane niezbędne do ustalenia tożsamości towarów.

Organy celne udzielają pozwolenia na wniosku okazanym przez zainteresowaną osobę. Gdy wniosek ten dotyczy pobrania próbek, wspomniane organy określają ilość towarów, która ma zostać pobrana.

3. Uprzednie badanie towarów i pobranie próbek dokonywane jest pod kontrolą organów celnych, które w zależności od przypadku ustalają procedury postępowania.

Rozpakowanie, ważenie, ponowne pakowanie i wszystkie inne czynności dokonywane są na towarach na odpowiedzialność i koszt osoby zainteresowanej. Pokrywa ona również koszty związane z analizą.

4. Pobrane próbki podlegają formalnościom w celu nadania im przeznaczenia celnego. Żaden dług celny nie powstaje, gdy w wyniku badania próbki zostały zniszczone lub nieodwracalnie utracone. Art. 182 ust. 5 Kodeksu stosuje się do odpadów i złomu.

ROZDZIAŁ 2

Deklaracja skrócona

Artykuł 183

1. Deklaracja skrócona jest podpisywana przez osobę, która ją sporządziła.
2. Deklaracja skrócona poświadczana jest przez organy celne i przechowywana przez nie w celu weryfikacji, czy towary, do których się ona odnosi, otrzymały przeznaczenie celne w terminie ustanowionym w art. 49 Kodeksu.
3. Deklaracja skrócona dla towarów, które były przewożone w ramach procedury tranzytu przed przedstawieniem ich organom celnym, przybiera formę egzemplarza dokumentu tranzytowego przeznaczonego dla urzędu celnego przeznaczenia.
4. Organy celne mogą zezwolić, aby deklaracja skrócona sporządzona została w formie elektronicznej. W takim przypadku, reguły określone w ust. 2 są odpowiednio dostosowywane.

Artykuł 184

1. Towary objęte deklaracją skróconą, które nie zostały wyładowane ze środka transportu, na którym się znajdują, są ponownie w całości przedstawiane, na każde żądanie organów celnych, przez osobę określoną w art. 183 ust. 1 do czasu, aż danym towarom zostanie nadane przeznaczenie celne.
2. Każda osoba, która po wyładunku posiada towary w celu ich przeniesienia lub składowania, staje się odpowiedzialna za wykonanie obowiązku ponownego przedstawienia towarów w całości na każde żądanie organów celnych.

ROZDZIAŁ 3

Składowanie czasowe

Artykuł 185

1. Jeżeli miejsca określone w art. 51 ust. 1 Kodeksu są na stałe zatwierdzone do czasowego składowania towarów, nazywane są „magazynami składowania czasowego”.
2. Aby zapewnić stosowanie przepisów prawa celnego, organy celne mogą, w przypadku, gdy same nie prowadzą magazynów składowania czasowego, wymagać, aby:
 - a) magazyny składowania czasowego były zamykane na dwa klucze, z których jeden jest w posiadaniu wymienionych organów celnych;
 - b) osoba korzystająca z magazynu składowania czasowego prowadziła ewidencję towarową, która umożliwia śledzenie ruchu towarów.

Artykuł 186

Towary umieszczane są w magazynie składowania czasowego na podstawie deklaracji skróconej. Jednakże, organy celne mogą zażądać złożenia specjalnego zgłoszenia sporządzonego na formularzu, który odpowiada ustalonemu przez te organy wzorowi.

Artykuł 187

Bez uszczerbku dla art. 56 Kodeksu lub dla przepisów mających zastosowanie do sprzedaży towarów przez organy celne, osoba, która sporządziła deklarację skróconą lub, jeżeli taka deklaracja nie została jeszcze złożona, osoby określone w art. 44 ust. 2 Kodeksu, są odpowiedzialne za wprowadzenie w życie środków powziętych przez organy celne na podstawie art. 53 ust. 1 Kodeksu oraz poniesienie ich kosztów.

Artykuł 188

Jeżeli organy celne dokonują sprzedaży towarów zgodnie z art. 53 Kodeksu, odbywa się to zgodnie z regułami obowiązującymi w Państwach Członkowskich.

ROZDZIAŁ 4

Szczególne przepisy mające zastosowanie w odniesieniu do towarów przesyłanych drogą morską lub powietrzną

Sekcja 1

Przepis ogólny

Artykuł 189

Jeżeli towary z państw trzecich wprowadzane są na obszar celny Wspólnoty drogą morską lub powietrzną i są bez przeładunku przesyłane z wykorzystaniem jednolitego dokumentu

przewozowego tym samym środkiem transportu do innego portu lub portu lotniczego we Wspólnocie, to są one przedstawiane organom celnym, w rozumieniu art. 40 Kodeksu, tylko w porcie lub porcie lotniczym, w którym zostają wyładowane lub przeładowane.

Sekcja 2

Szczególne przepisy mające zastosowanie do bagażu podręcznego i zarejestrowanego bagażu podróżnych

Artykuł 190

Do celów niniejszej sekcji:

- a) *port lotniczy Wspólnoty* oznacza każdy port lotniczy znajdujący się na obszarze celnym Wspólnoty;
- b) *międzynarodowy port lotniczy Wspólnoty* oznacza każdy port lotniczy Wspólnoty, który na mocy pozwolenia wydanego przez właściwe organy, jest upoważniony do prowadzenia ruchu lotniczego z państwami trzecimi;
- c) *lot wewnątrzwspólnotowy* oznacza przemieszczenie się statku powietrznego między dwoma portami lotniczymi Wspólnoty, bez międzylądowań, które nie rozpoczynają się lub też nie kończą się w niewspólnotowym porcie lotniczym;
- d) *port Wspólnoty* oznacza każdy port morski znajdujący się na obszarze celnym Wspólnoty;
- e) *wewnątrzwspólnotowy rejs morski* oznacza przemieszczenie, między dwoma portami Wspólnoty, bez zawijania do portów pośrednich, statku regularnie kursującego między dwoma lub większą liczbą określonych portów Wspólnoty;
- f) *statki wycieczkowe* oznaczają statki prywatne dokonujące podróży, których trasa wyznaczana jest przez użytkowników;
- g) *turystyczne lub należące do firm statki powietrzne* oznaczają prywatne statki powietrzne odbywające rejsy, których trasa wyznaczana jest przez użytkowników;
- h) *bagaż* oznacza wszystkie przedmioty przewożone, niezależnie od środków transportu, przez osobę w trakcie podróży.

Artykuł 191

Do celów niniejszej sekcji, w odniesieniu do transportu lotniczego bagaż uważany jest za:

- bagaż zarejestrowany, jeżeli został zarejestrowany w porcie lotniczym wyjścia i jest niedostępny dla osoby w trakcie lotu ani w trakcie międzylądowań, określonych w art. 192 pkt 1 i 2 i w art. 194 pkt 1 i 2 niniejszego rozdziału.
- bagaż podręczny, jeżeli osoba zabiera go ze sobą do kabiny pasażerskiej statku powietrznego.

Artykuł 192

Wszelkie kontrole i wszelkie formalności mające zastosowanie do:

1. bagażu podręcznego i bagażu zarejestrowanego osób odbywających lot na pokładzie statku powietrznego lecącego z niewspólnotowego portu lotniczego, który po międzylądowaniu w porcie lotniczym Wspólnoty kontynuuje lot do innego portu Wspólnoty, są przeprowadzane w tym ostatnim porcie lotniczym pod warunkiem, że jest to międzynarodowy port lotniczy Wspólnoty; w takim przypadku bagaż podlega zasadom mającym zastosowanie w odniesieniu do bagażu osób pochodzących z państw trzecich, jeżeli osoba nie może udowodnić właściwym organom wspólnotowego statusu zawartych w bagażu towarów;
2. bagażu podręcznego i bagażu osób odbywających lot na pokładzie statku powietrznego lądującego w porcie lotniczym Wspólnoty przed kontynuowaniem lotu do niewspólnotowego portu lotniczego, są przeprowadzane w porcie lotniczym wyjścia pod warunkiem, że jest to międzynarodowy port lotniczy Wspólnoty; w takim przypadku, kontrola bagażu podręcznego może zostać przeprowadzona we wspólnotowym porcie lotniczym międzylądowania w celu ustalenia, czy towary znajdujące się tym bagażu spełniają warunki dla ich swobodnego obrotu we Wspólnocie;
3. bagażu osób korzystających z usług morskich, realizowanych przez ten sam statek i obejmujących kolejne etapy obejmujące wyjście z portu niewspólnotowego, zawijanie do portu niewspólnotowego lub kończenie rejsu w porcie niewspólnotowym przeprowadzana jest w porcie, w którym, w zależności od przypadku, bagaże zostały załadowane lub wyładowane.

Artykuł 193

Wszelkie kontrole i wszelkie formalności mające zastosowanie do bagażu osób przebywających na pokładzie:

1. statków wycieczkowych, przeprowadzane są w każdym porcie Wspólnoty, niezależnie od pochodzenia lub przeznaczenia tych statków;
2. turystycznych lub prywatnych statków powietrznych, przeprowadzane są:
 - w pierwszym porcie lotniczym przybycia, który musi być międzynarodowym portem lotniczym Wspólnoty, w odniesieniu do lotów z niewspólnotowego portu lotniczego, jeżeli statek powietrzny po międzylądowaniu kontynuuje lot do innego portu lotniczego Wspólnoty,
 - w ostatnim międzynarodowym porcie lotniczym Wspólnoty, w odniesieniu do lotów z portu lotniczego Wspólnoty, jeżeli statek powietrzny po międzylądowaniu kontynuuje lot do niewspólnotowego portu lotniczego.

Artykuł 194

1. W przypadku bagażu przybywającego do portu lotniczego Wspólnoty na pokładzie statku powietrznego przybywającego z niewspólnotowego portu lotniczego i przeładowywanego w tym porcie lotniczym Wspólnoty na inny statek powietrzny odbywający lot wewnątrzspólnotowy:

- wszelkie kontrole i wszelkie formalności mające zastosowanie do bagażu zarejestrowanego przeprowadzane są w porcie lotniczym przybycia lotu wewnątrzspólnotowego pod warunkiem, że jest to międzynarodowy port lotniczy Wspólnoty,
- wszelkie kontrole bagażu podręcznego przeprowadzane są w pierwszym międzynarodowym porcie lotniczym Wspólnoty; dodatkowe kontrole tego bagażu mogą być przeprowadzane w porcie przybycia lotu wewnątrzspólnotowego jedynie w wyjątkowych przypadkach, jeżeli okażą się konieczne w następstwie kontroli bagażu zarejestrowanego,
- kontrole bagażu zarejestrowanego mogą być przeprowadzane w pierwszym porcie lotniczym Wspólnoty jedynie w wyjątkowych przypadkach, jeżeli okażą się konieczne w następstwie kontroli bagażu podręcznego.

2. W przypadku bagażu załadowanego w porcie lotniczym Wspólnoty na statek powietrzny odbywający lot wewnątrzspólnotowy w celu przeładunku w innym porcie lotniczym Wspólnoty na statek powietrzny, którego miejscem przeznaczenia jest niewspólnotowy port lotniczy:

- wszelkie kontrole i wszelkie formalności mające zastosowanie do bagażu zarejestrowanego przeprowadzane są w porcie lotniczym wyjścia lotu wewnątrzspólnotowego pod warunkiem, że jest to międzynarodowy port lotniczy Wspólnoty,
- wszelkie kontrole bagażu podręcznego przeprowadzane są w ostatnim międzynarodowym porcie lotniczym Wspólnoty; wcześniejsze kontrole tego bagażu mogą być przeprowadzane w porcie lotniczym wyjścia lotu wewnątrzspólnotowego jedynie w wyjątkowych przypadkach, jeżeli okażą się konieczne w następstwie kontroli bagażu zarejestrowanego,
- kontrole bagażu zarejestrowanego mogą być przeprowadzane w ostatnim porcie lotniczym Wspólnoty jedynie w wyjątkowych przypadkach, gdy jeżeli okażą się konieczne w następstwie kontroli bagażu podręcznego.

3. Wszelkie kontrole i wszelkie formalności mające zastosowanie do bagażu przybywającego do portu lotniczego Wspólnoty na pokładzie liniowego lub czarterowego statku powietrznego, przybywającego z niewspólnotowego portu lotniczego i przeładowywanego w tym porcie lotniczym Wspólnoty na turystyczny lub należący do firm statek powietrzny odbywający lot wewnątrzspólnotowy, są przeprowadzane w porcie przybycia tego liniowego lub czarterowego statku powietrznego.

4. Wszelkie kontrole i wszelkie formalności mające zastosowanie do bagażu załadowanego w porcie lotniczym Wspólnoty na pokład turystycznego lub należącego do firm statku powietrznego, przybywającego z niewspólnotowego portu lotniczego i

przeładowywanego w tym porcie lotniczym Wspólnoty na linowy lub czarterowy statek powietrzny, którego miejscem przeznaczenia jest niewspólnotowy port lotniczy, są przeprowadzane w porcie lotniczym wyjścia tego statku powietrznego.

5. Państwa Członkowskie mogą przeprowadzać w międzynarodowym porcie lotniczym Wspólnoty, w którym dokonuje się przeładunku bagażu zarejestrowanego, kontrole bagaży:

- przybywających z niewspólnotowego portu lotniczego i przeładowywanych w międzynarodowym porcie lotniczym Wspólnoty na statek powietrzny, którego miejscem przeznaczenia jest międzynarodowy port lotniczy znajdujący się na terytorium tego samego kraju,
- załadowanych na statek powietrzny w międzynarodowym porcie lotniczym w celu przeładowania ich w innym międzynarodowym porcie lotniczym znajdującym się na terytorium tego samego kraju na statek powietrzny, którego miejscem przeznaczenia jest niewspólnotowy port lotniczy.

Artykuł 195

Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia:

- aby przy przybyciu osoby nie mogły dokonać przeniesienia towarów przed przeprowadzeniem kontroli bagażu podręcznego, nieobjętego art. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3925/91²,
- aby przy wyjściu osoby nie mogły dokonać przeniesienia towarów po przeprowadzeniu kontroli bagażu podręcznego, nieobjętego art. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3925/91,
- aby przy przybyciu dokonano właściwych uzgodnień w celu niedopuszczenia do jakiegokolwiek przeniesienia towarów przed przeprowadzeniem kontroli bagażu zarejestrowanego, nieobjętego art. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3925/91,
- aby przy wyjściu dokonano właściwych uzgodnień w celu niedopuszczenia do jakiegokolwiek przeniesienia towarów po przeprowadzeniu kontroli bagażu zarejestrowanego, nieobjętego art. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3925/91.

Artykuł 196

Bagaż zarejestrowany w porcie lotniczym Wspólnoty jest identyfikowany poprzez etykietę dołączoną w danym porcie lotniczym. Wzór takiej etykiety, jak również jej parametry techniczne, przedstawione są w załączniku 30.

Artykuł 197

Państwa Członkowskie przekazują Komisji wykaz portów lotniczych odpowiadających definicji „międzynarodowego portu lotniczego Wspólnoty”, podanej w art. 190 lit. b). Komisja publikuje ten wykaz w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*, seria C.

² Dz.U. nr L 374 z 31.12.1991, str. 4.

TYTUŁ VII

ZGŁOSZENIA CELNE - PROCEDURA ZWYKŁA

ROZDZIAŁ 1

Zgłoszenie celne na piśmie

Sekcja 1

Przepisy ogólne

Artykuł 198

1. Jeżeli zgłoszenie celne dotyczy dwóch lub większej liczby artykułów, dane dotyczące każdego z tych artykułów uważa się za stanowiące odrębne zgłoszenie.
2. Części składowe zakładu przemysłowego, klasyfikowanego według jednego kodu CN uważane są za stanowiące jedną pozycję towarową.

Artykuł 199

Bez uszczerbku dla ewentualnego stosowania przepisów karnych, złożenie w urzędzie celnym zgłoszenia podpisanego przez zgłaszającego lub jego przedstawiciela czyni go odpowiedzialnym, zgodnie z obowiązującymi przepisami, za:

- prawdziwość informacji podanych w zgłoszeniu,
 - autentyczność załączonych dokumentów,
- oraz
- przestrzeganie wszelkich obowiązków odnoszących się do objęcia danych towarów odpowiednią procedurą.

Artykuł 200

Organy celne przechowują dokumenty towarzyszące zgłoszeniu, chyba że wspomniane organy postanowią inaczej lub, chyba że zgłaszający potrzebuje tych dokumentów do innych czynności. W tym drugim przypadku, organy celne podejmują niezbędne kroki dla zapewnienia, aby dane dokumenty nie mogły być wykorzystane w późniejszym okresie z wyjątkiem sytuacji, gdy odnoszą się one do ilości i wartości towarów, na które pozostają ważne.

Artykuł 201

1. Zgłoszenie składa się w urzędzie celnym, w którym przedstawiono towary. Może ono zostać złożone zaraz po takim przedstawieniu.

2. Organy celne mogą wyrazić zgodę, aby zgłoszenie zostało złożone zanim zgłaszający będzie mógł przedstawić towary. W takim przypadku, organy celne mogą wyznaczyć termin tego przedstawienia, określany w zależności od okoliczności. Jeżeli towary nie zostaną przedstawione w tym terminie, zgłoszenie uważa się za niezłożone.

3. Jeżeli zgłoszenie zostało złożone zanim towary, których dotyczy, przybyły do urzędu celnego lub do innego miejsca wyznaczonego przez organy celne, może zostać przyjęte jedynie po przedstawieniu tych towarów organom celnym.

Artykuł 202

1. Zgłoszenie jest składane we właściwym urzędzie celnym, w wyznaczonych dniach i godzinach urzędowania tego urzędu.

Jednakże organy celne mogą, na wniosek zgłaszającego i na jego koszt, wyrazić zgodę na złożenie zgłoszenia poza wyznaczonymi dniami i godzinami urzędowania.

2. Złożenie zgłoszenia funkcjonariuszom urzędu celnego w innym miejscu wyznaczonym w tym celu, w ramach umowy między organami celnymi a zainteresowanym, jest uznawane za złożenie zgłoszenia w urzędzie celnym.

Artykuł 203

Na zgłoszeniu umieszczana jest data jego przyjęcia.

Artykuł 204

Organy celne mogą zezwolić albo zażądać, aby sprostowania określone w art. 65 Kodeksu, zostały dokonane poprzez złożenie nowego zgłoszenia, mającego zastąpić zgłoszenie pierwotne. W takim przypadku, datą uwzględnianą przy ustalaniu wszelkich należnych opłat oraz przy stosowaniu innych przepisów regulujących daną procedurę celną, jest data przyjęcia zgłoszenia pierwotnego.

Sekcja 2

Stosowane formularze

Artykuł 205

1. Urzędowym wzorem zgłoszenia celnego towarów dokonywanego na piśmie w ramach zwykłej procedury w celu objęcia ich procedurą celną lub ich powrotnego wywozu zgodnie z art. 182 ust. 3 Kodeksu jest jednolity dokument administracyjny.

2. Inne formularze mogą być stosowane w tym celu o ile pozwalają na to przepisy danej procedury celnej.

3. Przepisy ust. 1 i 2 nie wykluczają:

- odstąpienia od zgłoszenia pisemnego przewidzianego w art. 225-236 dla dopuszczenia do swobodnego obrotu, wywozu lub odprawy czasowej,

- odstąpienia przez Państwa Członkowskie od formularza określonego w ust. 1, w przypadku stosowania szczególnych przepisów ustanowionych w art. 237 i 238 w odniesieniu do przesyłek listowych i paczek pocztowych,
- stosowania w szczególnych przypadkach specjalnych formularzy w celu uproszczenia zgłoszenia celnego, o ile organy celne na to zezwolą,
- odstąpienia przez Państwa Członkowskie od formularza określonego w ust. 1, w przypadku istniejących lub przyszłych umów bądź uzgodnień między władzami dwóch lub większej liczby Państw Członkowskich zawartych w celu uproszczenia formalności dla całości lub części handlu między Państwami Członkowskimi,
- stosowania przez osoby zainteresowane wykazów załadunkowych dla wypełnienia formalności tranzytu wspólnotowego w przypadku przesyłek składających się z towarów różnego rodzaju,
- drukowania zgłoszeń wywozowych, tranzytowych lub przywozowych oraz dokumentów potwierdzających wspólnotowy status towarów, które nie są przewożone w ramach wspólnotowej procedury tranzytu wewnętrznego, za pomocą publicznych lub prywatnych systemów przetwarzania danych, w razie konieczności na czystym papierze, na warunkach określonych przez Państwa Członkowskie,
- dopuszczenia przez Państwa Członkowskie, jako zgłoszenia w rozumieniu ust. 1, formularza jednolitego dokumentu administracyjnego wydrukowanego przez komputerowy system przyjmowania zgłoszeń, w przypadku zastosowania tego systemu.

4. Jeżeli formalności spełniane są z wykorzystaniem publicznych lub prywatnych systemów komputerowych, dokonujących również wydruku zgłoszeń, organy celne mogą postanowić, aby:

- odręczny podpis mógł zostać zastąpiony inną techniką identyfikacyjną, która może opierać się na wykorzystaniu kodów i wywoływać takie same skutki prawne jak podpis odręczny. Tego rodzaju uproszczenie może zostać przyznane jedynie wtedy, gdy zostaną spełnione określone przez organy celne warunki techniczne i administracyjne,
- sporządzone w ten sposób zgłoszenia, zamiast ręcznego lub mechanicznego umieszczenia pieczęci urzędu celnego i podpisu upoważnionego funkcjonariusza, mogą być bezpośrednio poświadczane przez te systemy.

5. Jeżeli prawodawstwo wspólnotowe odwołuje się do zgłoszenia wywozowego, zgłoszenia do powrotnego wywozu lub zgłoszenia przywozowego bądź też do zgłoszenia obejmującego towary inną procedurą celną, Państwa Członkowskie nie mogą wymagać przedstawienia innych dokumentów administracyjnych niż te, które są:

- wyraźnie ustanowione aktami wspólnotowymi lub przewidziane tymi aktami,
- wymagane na mocy konwencji międzynarodowych zgodnych z Traktatem,
- wymagane od podmiotów gospodarczych dla udzielania im, na ich wnioski,

udogodnień lub szczególnych ułatwień,

- wymagane, w poszanowaniu przepisów Traktatu, dla wprowadzenia w życie specjalnych przepisów, które nie mogą być wprowadzone w życie jedynie z wykorzystaniem dokumentu, określonego w ust. 1.

Artykuł 206

O ile zaistnieje taka potrzeba, formularz jednolitego dokumentu administracyjnego jest również stosowany w okresie przejściowym, ustanowionym w Akcie Przystąpienia Hiszpanii i Portugalii, w związku z handlem między Wspólnotą w jej składzie z dnia 31 grudnia 1985 r. a Hiszpanią lub Portugalią oraz między tymi dwoma Państwami Członkowskimi w odniesieniu do towarów, dla których cła i opłaty o skutku równoważnym są nadal należne lub towarów nadal podlegających innym środkom przewidzianym w Akcie Przystąpienia.

Do celów akapitu pierwszego, egzemplarz 2 lub, w zależności od przypadku, egzemplarz 7 formularzy stosowanych w handlu z Hiszpanią i Portugalią lub między tymi Państwami Członkowskimi, zostają zniszczone.

Formularz ten jest również stosowany w handlu towarami wspólnotowymi między częściami obszaru celnego Wspólnoty, do których stosuje się przepisy dyrektywy Rady 77/388/EWG³ a częściami tego obszaru, do których przepisy te nie mają zastosowania, lub w handlu między częściami tego obszaru, w których przepisy te nie mają zastosowania.

Artykuł 207

Bez uszczerbku dla art. 205 ust. 3, władze celne Państw Członkowskich mogą zazwyczaj odstąpić, do celów spełniania formalności wywozowych lub przywozowych, od wymogu sporządzania jednej lub większej ilości kopii Jednolitego dokumentu administracyjnego przeznaczonych do użytku organów tego Państwa Członkowskiego pod warunkiem, że zawarte tam informacje są dostępne na innych nośnikach.

Artykuł 208

1. Jednolity dokument administracyjny jest przedstawiany w formie plików zawierających liczbę egzemplarzy wymaganą dla spełnienia formalności dotyczących procedury celnej, którą towar ma zostać objęty.

2. Jeżeli wspólnotowa procedura tranzytowa lub procedura wspólnego tranzytu poprzedzana jest inną procedurą celną bądź następuje po niej inna procedura celna, może zostać przedstawiony plik zawierający liczbę egzemplarzy wymaganą dla spełnienia formalności dotyczących procedury tranzytowej lub procedury ją poprzedzającej lub po niej następującej.

3. Pliki określone w ust. 1 i 2, przyjmują formę:

- albo zestawu składającego się z ośmiu egzemplarzy, zgodnie ze wzorem przedstawionym w załączniku 31,

³ Dz.U. nr L 145 z 13.6.1977, str. 1.

- albo, szczególnie w przypadku wystawiania zgłoszeń za pomocą komputerowego systemu przyjmowania zgłoszeń, dwóch zestawów składających się z czterech następujących po sobie egzemplarzy, zgodnie ze wzorem przedstawionym w załączniku 32.

4. Bez uszczerbku dla art. 205 ust. 3, art. 222-224 lub art. 254-289, formularze zgłoszeń mogą zostać uzupełnione, o ile zaistnieje taka potrzeba, jednym lub większą liczbą formularzy uzupełniających przedstawionych w plikach składających się z egzemplarzy zgłoszenia wymaganych dla spełnienia formalności dotyczących procedury celnej, którą mają zostać objęte towary. Egzemplarze wymagane dla spełnienia formalności dotyczących obecnej lub późniejszej procedury celnej mogą zostać załączone, w zależności od przypadku.

Uzupełniające pliki przyjmują formę:

- albo zestawu składającego się z ośmiu egzemplarzy, zgodnie ze wzorem przedstawionym w załączniku 33,
- albo, szczególnie w przypadku wystawiania zgłoszeń za pomocą komputerowego systemu przyjmowania zgłoszeń, dwóch zestawów składających się z czterech następujących po sobie egzemplarzy, zgodnie ze wzorem przedstawionym w załączniku 34.

Formularze uzupełniające stanowią integralną część jednolitego dokumentu administracyjnego, do którego się odnoszą.

5. Na zasadzie odstępstwa od ust. 4, organy celne mogą ustalić, że formularze uzupełniające nie mogą być stosowane w przypadku korzystania z komputerowego systemu przyjmowania zgłoszeń.

Artykuł 209

1. W przypadku stosowania art. 208 ust. 2, każdy uczestnik bierze na siebie odpowiedzialność jedynie w odniesieniu do danych dotyczących procedury, o której zastosowanie zabiegał jako zgłaszający, główny zobowiązany lub przedstawiciel jednego z nich.

2. Do celów ust. 1, jeżeli zgłaszający stosuje jednolity dokument administracyjny wystawiony w trakcie poprzedniej procedury celnej, jest on zobowiązany, przed złożeniem zgłoszenia, zweryfikować prawidłowość danych zawartych w polach, za które jest odpowiedzialny oraz ich zastosowanie do danych towarów i procedury, o którą się ubiega, oraz uzupełnić je w razie potrzeby.

W przypadkach określonych w akapicie pierwszym, zgłaszający powiadamia niezwłocznie urząd celny, w którym zgłoszenie zostało złożone o każdej stwierdzonej różnicy między danymi towarami a danymi zawartymi w zgłoszeniu. W takim przypadku, zgłaszający sporządza następnie zgłoszenie na nowym formularzu jednolitego dokumentu administracyjnego.

Artykuł 210

Jeżeli jednolity dokument administracyjny jest wykorzystywany dla kilku następujących po sobie procedur celnych, organy celne upewniają się co do zgodności danych umieszczonych na zgłoszeniach, dotyczących poszczególnych procedur.

Artykuł 211

Zgłoszenie musi być sporządzone w jednym z języków urzędowych Wspólnoty, możliwym do przyjęcia przez organy celne Państwa Członkowskiego, w którym spełniane są formalności.

W zależności od potrzeb, organy celne Państwa Członkowskiego przeznaczenia mogą zażądać od zgłaszającego lub od jego przedstawiciela w tym Państwie Członkowskim tłumaczenia zgłoszenia na język urzędowy lub jeden z języków urzędowych tego drugiego państwa. Tłumaczenie zastępuje odpowiednie dane zawarte w danym zgłoszeniu.

Na zasadzie odstępstwa od poprzedniego akapitu, zgłoszenie sporządzone jest w języku urzędowym Wspólnoty możliwym do przyjęcia przez Państwo Członkowskie przeznaczenia w każdym przypadku, gdy zgłoszenie w tym drugim Państwie Członkowskim zostaje dokonane na egzemplarzach innych niż te, które zostały pierwotnie przedstawione w urzędzie celnym Państwa Członkowskiego wyjścia.

Artykuł 212

1. Jednolity dokument administracyjny musi zostać wypełniony zgodnie z uwagami wyjaśniającymi w załączniku 37 oraz z dodatkowymi przepisami ustanowionymi w innym prawodawstwie wspólnotowym.
2. Organy celne zapewniają użytkownikom łatwy dostęp do kopii uwag wyjaśniających określonych w ust. 1.
3. Władze celne każdego Państwa Członkowskiego mogą w zależności od potrzeb uzupełniać uwagi wyjaśniające.

Artykuł 213

Kody stosowane przy wypełnianiu formularza określonego w art. 205 ust. 1, przedstawione są w załączniku 38.

Artykuł 214

W przypadkach, gdy przepisy wymagają sporządzenia uzupełniających egzemplarzy formularza określonego w art. 205 ust. 1, zgłaszający może wykorzystać w tym celu dodatkowe egzemplarze lub fotokopie wymienionego formularza.

Takie dodatkowe egzemplarze lub fotokopie muszą być podpisane przez zgłaszającego, przedstawione organom celnym i poświadczone przez nie na tych samych warunkach, co jednolity dokument administracyjny. Są one przyjmowane przez organy celne tak, jakby były to dokumenty oryginalne pod warunkiem, że ich jakość i czytelność organy te uznają za

zadowalające.

Artykuł 215

1. Formularz określony w art. 205 ust. 1, jest drukowany na papierze klejonym do pisania, samokopiującym, o gramaturze przynajmniej 40 g/m². Papier musi być wystarczająco nieprzezroczysty, aby informacje umieszczone na przedniej stronie nie utrudniały czytelności informacji na odwrotnej stronie oraz przy normalnym używaniu powinien być odporny na darcie i gnienie.

Dla wszystkich egzemplarzy stosuje się biały papier. Jednakże egzemplarze odnoszące się do tranzytu wspólnotowego (1, 4, 5 i 7), pola 1 (pierwsza i trzecia część pola), 2, 3, 4, 5, 6, 8, 15, 17, 18, 19, 21, 25, 27, 31, 32, 33 (pierwsza od lewej część pola), 35, 38, 40, 44, 50, 51, 52, 53, 55 i 56 mają tło zielone.

Formularze drukowane są w kolorze zielonym.

2. Wymiary pól są oparte w poziomie na jednej dziesiątej cala i w pionie na jednej szóstej cala. Wymiary podpodziałów są oparte w poziomie na jednej dziesiątej cala.

3. Oznaczenie kolorami różnych egzemplarzy jest następujące:

a) na formularzach zgodnych z wzorami przedstawionymi w załącznikach 31 i 33:

- egzemplarze 1, 2, 3 i 5 opatrzone są na prawym brzegu paskiem ciągłym odpowiednio w kolorze czerwonym, zielonym, żółtym i niebieskim,
- egzemplarze 4, 6, 7 i 8 opatrzone są na prawym brzegu paskiem przerywanym odpowiednio w kolorze niebieskim, czerwonym, zielonym i żółtym;

b) na formularzach zgodnych z wzorami przedstawionymi w załącznikach 42 i 34, egzemplarze 1/6, 2/7, 3/8 i 4/5 opatrzone są na prawym brzegu paskiem ciągłym i na prawo od niego paskiem przerywanym odpowiednio w kolorze czerwonym, zielonym, żółtym i niebieskim.

Paski te mają szerokość około 3 mm. Pasek przerywany składa się z ciągu czworokątów o długości 3 mm i trzymilimetrowych przerw między nimi.

4. Egzemplarze, na których dane zawarte w formularzach przedstawionych w załącznikach 31 i 33 muszą pojawiać się przez samokopowanie, wymienione są w załączniku 35.

Egzemplarze, na których dane w formularzach przedstawionych w załącznikach 32 i 34 muszą pojawiać się przez samokopowanie, wymienione są w załączniku 36.

5. Formularze mają format 210 x 297 mm, przy czym dopuszczalne są odchylenia w długości od - 5 mm do + 8 mm.

6. Władze celne Państw Członkowskich mogą wymagać, aby na formularzach umieszczona była nazwa i adres drukarni lub znak umożliwiający jej identyfikację. Mogą one poza tym uzależnić dopuszczenie do druku formularzy od uzyskania wcześniejszego

zatwierdzenia technicznego.

Sekcja 3

Dane wymagane zgodnie z daną procedurą celną

Artykuł 216

1. Maksymalny wykaz pól do wykorzystania przy zgłoszeniu objęcia określoną procedurą celną w przypadku zastosowania jednolitego dokumentu administracyjnego zawarty jest w załączniku 37.
2. Załącznik 37 zawiera również minimalny wykaz pól do wykorzystania przy zgłoszeniu objęcia określoną procedurą celną.

Artykuł 217

Dane niezbędne w przypadku stosowania jednego z formularzy określonych w art. 205 ust. 2, wynikają z danego formularza. Uzupełniane są, gdzie stosowne, przez przepisy dotyczące danej procedury celnej.

Sekcja 4

Dokumenty dołączane do zgłoszenia celnego

Artykuł 218

1. Następujące dokumenty dołączane są do zgłoszeń celnych dopuszczenia do swobodnego obrotu:
 - a) faktura, na podstawie której zgłaszana jest wartość celna towarów, na mocy art. 181;
 - b) gdy wymagane jest, na mocy art. 178, zgłoszenie danych dla określenia wartości celnej zgłaszanych towarów, sporządzone zgodnie z warunkami ustanowionymi w tym artykule;
 - c) dokumenty wymagane w celu zastosowania preferencyjnych uzgodnień taryfowych lub innych środków uchylających zasady prawne mające zastosowanie do zgłaszanych towarów;
 - d) wszelkie inne dokumenty wymagane w celu zastosowania przepisów regulujących dopuszczenie zgłaszanych towarów do swobodnego obrotu.
2. Przy składaniu zgłoszenia organy celne mogą zażądać przedłożenia dokumentów przewozowych lub, w zależności od przypadku, dokumentów odnoszących się do poprzedniej procedury celnej.

O ile pojedynczy towar jest przedstawiany w dwóch lub większej ilości opakowań, mogą one również zażądać przedstawienia wykazu opakowań lub równoważnego dokumentu określającego zawartość każdego opakowania.

3. Jednakże, jeżeli towary kwalifikują się do objęcia należnościami celnymi określonymi w art. 81 Kodeksu, dokumenty określone w ust. 1 lit. b) i c) nie muszą być wymagane.

Ponadto w odniesieniu do towarów, które mogą korzystać ze zwolnienia z należności celnych przywozowych, dokumenty określone w ust. 1 lit. a), b) i c) nie muszą być wymagane, chyba że organy celne uznają, że ich przedstawienie jest konieczne dla właściwego stosowania przepisów regulujących dopuszczenie tych towarów do swobodnego obrotu.

Artykuł 219

1. Do zgłoszenia tranzytowego dołączany jest dokument przewozowy. Urząd wyjścia może odstąpić od wymogu przedłożenia tego dokumentu przy spełnianiu formalności. Jednakże dokument przewozowy jest przedkładany w czasie transportu na każde żądanie urzędu celnego lub innego właściwego organu.

2. Bez uszczerbku dla wszelkich mających zastosowanie środków upraszczających, dokument celny wywozu/wysyłki towarów lub powrotnego wywozu towarów poza obszar celny Wspólnoty lub jakikolwiek dokument o skutku równoważnym, jest przedstawiany w urzędzie wyjścia wraz ze zgłoszeniem tranzytowym, do którego się odnosi.

3. Organy celne mogą zażądać, gdzie stosowne, przedłożenia dokumentu odnoszącego się do poprzedniej procedury celnej.

Artykuł 220

1. Dokumentami dołączanymi do zgłoszenia objęcia gospodarczą procedurą celną, z wyjątkiem procedury uszlachetniania biernego, są:

- a) dokumenty ustanowione w art. 218, z wyjątkiem przypadków objęcia procedurą składu celnego w składzie innym niż skład typu D;
- b) pozwolenie na korzystanie z danej procedury celnej lub kopia wniosku o wydanie pozwolenia w przypadku stosowania art. 556 ust. 1 akapit drugi, z wyjątkiem przypadków objęcia procedurą składu celnego lub stosowania art. 568 ust. 3, art. 656 ust. 3 lub art. 695 ust. 3.

2. Dokumentami dołączanymi do zgłoszenia objęcia procedurą uszlachetniania biernego, są:

- a) dokumenty ustanowione w art. 221;
- b) pozwolenie na korzystanie z danej procedury lub kopia wniosku o wydanie pozwolenia w przypadku stosowania art. 751 ust. 1 akapit drugi, z wyjątkiem przypadków stosowania art. 760 ust. 2.

3. Art. 218 ust. 2 stosuje się do zgłoszeń objęcia każdą gospodarczą procedurą celną.

4. Organy celne mogą zezwolić, aby zamiast dołączać dokumenty określone w ust. 1 lit. b) i ust. 2 lit. b) do zgłoszenia, były one przechowywane do ich dyspozycji.

Artykuł 221

1. Do zgłoszenia wywozowego lub zgłoszenia powrotnego wywozu dołączane są wszystkie dokumenty niezbędne dla właściwego stosowania należności celnych wywozowych i przepisów regulujących wywóz lub powrotny wywóz danych towarów.
2. Art. 218 ust. 2 stosuje się do zgłoszeń wywozowych lub zgłoszeń powrotnego wywozu.

ROZDZIAŁ 2

Elektroniczne zgłoszenia celne

Artykuł 222

1. Organy celne mogą zezwolić, aby zgłaszający zastąpił wszystkie lub część danych zawartych w zgłoszeniu pisemnym określonym w załączniku 37, przesłanymi do wyznaczonego urzędu celnego w celu ich elektronicznego przetworzenia, zakodowanymi danymi lub danymi sporządzonymi w dowolnej innej formie określonej przez te organy, które odpowiadają danym wymaganym w przypadku zgłoszeń na piśmie.
2. Organy celne określają warunki przesyłania danych określonych w ust. 1.

Artykuł 223

Organy celne mogą zezwolić między innymi na następujące wykorzystanie komputerów:

- mogą zażądać, aby dane konieczne do spełnienia odpowiednich formalności zostały wprowadzone do ich elektronicznego systemu przetwarzania zgłoszeń, bez wymogu przedstawiania zgłoszenia na piśmie,
- mogą przewidzieć, aby w przypadku, gdy nie został sporządzony dokument odpowiadający zgłoszeniu, zgłoszenie w rozumieniu art. 205 ust. 1 było dokonywane poprzez wprowadzenie danych do komputera.

Artykuł 224

1. Jeżeli formalności wypełniane są przy wykorzystaniu publicznych lub prywatnych systemów komputerowych, organy celne zezwalają osobom, które o to wystąpią, na zastąpienie odręcznego podpisu innym porównywalnym znakiem identyfikacyjnym, który może być oparty na stosowaniu kodów, i który ma takie same skutki prawne jak podpis odręczny.
2. Organy celne mogą zezwolić, aby osoby zainteresowane sporządzały i przysyłały za pomocą komputera wszystkie lub część dokumentów uzupełniających określonych w art. 218-221.
3. Ułatwienia określone w ust. 1 i 2, są udzielane jedynie, o ile zostaną spełnione przewidziane przez organy celne warunki techniczne i administracyjne.

ROZDZIAŁ 3

Zgłoszenia ustne lub zgłoszenia w innej formie

Sekcja 1

Zgłoszenia ustne

Artykuł 225

Przedmiotem ustnego zgłoszenia dopuszczenia do swobodnego obrotu mogą być następujące towary:

- a) towary pozbawione charakteru handlowego:
 - znajdujące się w bagażu osobistym podróżnych, lub
 - przesyłane do osób fizycznych, lub
 - w innych przypadkach o niewielkim znaczeniu, o ile zezwolą na to organy celne;
- b) towary o charakterze handlowym pod warunkiem, że:
 - ich całkowita wartość za przesyłkę i na zgłaszającego nie przekracza progu statystycznego ustanowionego obowiązującymi przepisami wspólnotowymi, oraz
 - przesyłka nie jest częścią serii podobnych przesyłek, oraz
 - towary nie są przewożone przez niezależnego przewoźnika jako część większego transportu;
- c) towary określone w art. 229, jeżeli są one towarami korzystającymi ze zwolnień jako towary zwrócone;
- d) towary określone w art. 230 lit. b) i c).

Artykuł 226

Przedmiotem ustnego zgłoszenia celnego do wywozu mogą być:

- a) towary pozbawione charakteru handlowego:
 - znajdujące się w bagażu osobistym podróżnych, lub
 - wysyłane przez osoby fizyczne;
- b) towary określone w art. 225 lit. b);
- c) towary określone w art. 231 lit. b) i c);

- d) inne towary, w przypadkach o niewielkim znaczeniu gospodarczym, o ile zezwolą na to organy celne.

Artykuł 227

1. Organy celne mogą odstąpić od stosowania przepisów art. 225 i 226 jeżeli osoba, która dokonuje do odprawy celnej, działa na rzecz innej osoby w charakterze agenta celnego.
2. Jeżeli organy celne mają wątpliwości, czy zgłoszone dane są prawidłowe lub kompletne, mogą zażądać przedstawienia zgłoszenia na piśmie.

Artykuł 228

Jeżeli towary zgłoszone ustnie zgodnie z art. 225 i 226 podlegają należnościom celnym przywozowym lub wywozowym, organy celne wydają osobie zainteresowanej pokwitowanie za dokonaną płatność.

Artykuł 229

1. Przedmiotem ustnego zgłoszenia celnego do odprawy czasowej mogą być, zgodnie z warunkami ustanowionymi w art. 696, następujące towary:

- a) - zwierzęta i wyposażenie wymienione w art. 685,
- opakowania wymienione w art. 679,
- sprzęt radiowy i telewizyjny do produkcji i nadawania oraz pojazdy specjalnie przystosowane do powyższych celów wraz z wyposażeniem, przywożone przez organizacje publiczne lub prywatne mające swoją siedzibę poza obszarem celnym Wspólnoty i zaakceptowane przez organy celne, które wydały pozwolenie na dokonanie odprawy czasowej takiego sprzętu i pojazdów,
- instrumenty i aparaty niezbędne dla lekarzy przy niesieniu pomocy pacjentom czekającym na organ do przeszczepu zgodnie z art. 671 ust. 2 lit. c);
- b) towary określone w art. 232;
- c) inne towary, o ile zezwolą na to organy celne.

2. Towary określone w ust. 1, mogą być również przedmiotem zgłoszenia ustnego do powrotnego wywozu z zakończeniem procedury odprawy czasowej.

Sekcja 2

Zgłoszenia celne w innej formie

Artykuł 230

O ile nie zostały wyraźnie zgłoszone organom celnym, za zgłoszone do procedury dopuszczenia do swobodnego obrotu w sposób określony w art. 233, uważane są:

- a) towary pozbawione charakteru handlowego, znajdujące się w bagażu osobistym podróżnych i uprawnione do zwolnień bądź na mocy rozdziału I, tytuł XI rozporządzenia Rady (EWG) nr 918/83⁴, bądź jako towary zwrócone;
- b) towary uprawnione do zwolnień na mocy rozdziału I, tytuły IX i X rozporządzenia Rady (EWG) nr 918/83;
- c) środki transportu uprawnione do zwolnień jako towary zwrócone;
- d) towary przywożone w ramach obrotu o niewielkim znaczeniu i zwolnione z obowiązku doprowadzenia do urzędu celnego zgodnie z art. 38 ust. 4 Kodeksu pod warunkiem, że nie podlegają należnościom celnym przywozowym.

Artykuł 231

O ile nie zostały wyraźnie zgłoszone organom celnym, za zgłoszone do wywozu w sposób określony w art. 233 lit. b) uważane są:

- a) towary pozbawione charakteru handlowego niepodlegające należnościom celnym wywozowym, znajdujące się w bagażu podróżnych;
- b) środki transportu zarejestrowane na obszarze celnym Wspólnoty i przeznaczone do powrotnego przywozu;
- c) towary określone w rozdziale II rozporządzenia Rady (EWG) nr 918/83;
- d) inne towary, w przypadkach o niewielkim znaczeniu gospodarczym, o ile zezwolą na to organy celne.

Artykuł 232

1. O ile nie zostały zgłoszone pisemnie lub ustnie, za zgłoszone do odprawy czasowej w sposób określony w art. 233 zgodnie z przepisami art. 698 i 735, uważane są:

- a) rzeczy osobiste podróżnych i towary przywożone w celach sportowych wymienione w art. 684;
- b) środki transportu wymienione w art. 718-725.

2. O ile nie zostały zgłoszone pisemnie lub ustnie, towary określone w ust. 1 uważane są za zgłoszone do powrotnego wywozu z zakończeniem procedury odprawy czasowej w sposób określony w art. 233.

Artykuł 233

Do celów art. 230-232 czynność uważana za zgłoszenie celne może przyjąć następujące formy:

⁴ Dz.U. nr L 105 z 23.4.1983, str. 1.

- a) w przypadku doprowadzenia towarów do urzędu celnego lub do każdego innego miejsca wyznaczonego lub uznanego zgodnie z art. 38 ust. 1 lit. a) Kodeksu:
- przejście pasem zielonym lub „nic do zgłoszenia” w urzędzie celnym, w którym istnieje system dwóch pasów,
 - przejście przez urząd nieposiadający dwóch kontrolowanych pasów, bez dokonywania zgłoszenia z własnej woli,
 - umieszczenie naklejki samoprzylepnej lub plakietki zgłoszenia celnego „nic do zgłoszenia” na przedniej szybie samochodu osobowego, o ile taka możliwość przewidziana jest w przepisach krajowych.
- b) w przypadku zwolnienia z obowiązku dostarczenia towarów do urzędu celnego zgodnie z przepisami wykonawczymi do art. 38 ust. 4 Kodeksu, w przypadku wywozu zgodnie z art. 231 i w przypadku powrotnego wywozu zgodnie z art. 232 ust. 2:
- sama czynność przekroczenia granicy obszaru celnego Wspólnoty.

Artykuł 234

1. Jeżeli warunki art. 230-232 są spełnione, towary uważane są za przedstawione organom celnym w rozumieniu art. 63 Kodeksu, zgłoszenie uważane jest za przyjęte a zwolnienie towarów za udzielone w chwili, z którą czynność określona w art. 233 została spełniona.
2. Jeżeli kontrola wykazuje, że czynność określona w art. 233 została spełniona, ale towary przywiezione lub wyprowadzone nie spełniają warunków art. 230-232, dane towary uważane są za przywiezione bądź wywiezione z naruszeniem przepisów.

Sekcja 3

Przepisy wspólne dla sekcji 1 i 2

Artykuł 235

Przepisy art. 225-232 nie mają zastosowania w przypadku towarów, w odniesieniu do których wnosi się o zwrot refundacji albo należności celnych, bądź które podlegają środkom zakazów lub ograniczeń, lub jakimkolwiek innym szczególnym formalnościami.

Artykuł 236

Do celów sekcji 1 i 2 pojęcie „podróżny” oznacza:

- A. w przywozie:
1. każdą osobę przybywającą czasowo na obszar celny Wspólnoty, na którym nie zamieszkuje na stałe, oraz
 2. każdą osobę powracającą na obszar celny Wspólnoty i zamieszkującą tam na

stałe, po czasowym pobycie w państwie trzecim;

B. w wywozie:

1. każdą osobę opuszczającą czasowo obszar celny Wspólnoty, na którym zamieszkuje na stałe, jak również
2. każdą osobę, która po pobycie czasowym opuszcza obszar celny Wspólnoty, na którym nie zamieszkuje na stałe.

Sekcja 4

Obrót pocztowy

Artykuł 237

1. Za zgłoszone organom celnym w ramach obrotu pocztowego uważane są:

A. do dopuszczenia do swobodnego obrotu:

a) w chwili ich wprowadzenia na obszar celny Wspólnoty:

- karty pocztowe i listy zawierające wyłącznie wiadomości o charakterze osobistym,
- listy pisane alfabetem Braille'a,
- druki niepodlegające należnościom celnym przywozowym, oraz
- wszystkie inne przesyłki wysyłane listownie lub w paczkach, zwolnione z obowiązku doprowadzenia do urzędu celnego zgodnie z przepisami przyjętymi zgodnie z art. 38 ust. 4 Kodeksu;

b) w chwili ich przedstawienia organom celnym:

- przesyłki wysyłane listownie lub w paczkach inne niż te określone w lit. a) pod warunkiem, że towarzyszy im zgłoszenie C1 i/lub C2/CP3;

B. do wywozu:

- a) w chwili ich przyjęcia przez władze pocztowe, w przypadku przesyłki wysyłane listownie lub w paczkach, niepodlegające należnościom celnym wywozowym;
- b) w chwili ich przedstawienia organom celnym, przesyłki wysyłane listownie lub w paczkach, podlegające należnościom celnym wywozowym, pod warunkiem, że towarzyszy im zgłoszenie C1 i/lub C2/CP3.

2. Za zgłaszającego oraz, w zależności od przypadku, za dłużnika w przypadkach określonych w ust. 1 pkt A, uważany jest odbiorca, a w przypadkach określonych w ust. 1 pkt B, nadawca. Organy celne mogą ustalić, że administracja pocztowa jest uważana za

zgłaszającego oraz, w zależności od przypadku, za dłużnika.

3. Do celów ust. 1, towary niepodlegające należnościami celnym uważane są za przedstawione organom celnym w rozumieniu art. 63 Kodeksu, zgłoszenie celne uważane jest za przyjęte, a zwolnienie za udzielone:

- a) w przywozie, w chwili doręczenia towarów odbiorcy;
- b) w wywozie, w chwili przyjęcia towarów przez organy pocztowe.

4. Jeżeli przesyłka wysyłana listownie lub w paczce, niezwolniona z obowiązku doprowadzenia do urzędu celnego zgodnie z przepisami przyjętymi zgodnie z art. 38 ust. 4 Kodeksu, jest przedstawiana bez zgłoszenia C1 i/lub C2/CP3 lub, jeżeli takie zgłoszenie jest niekompletne, organy celne określają formę, w której zgłoszenie celne musi zostać sporządzone lub uzupełnione.

Artykuł 238

Nie stosuje się art. 237:

- do przesyłek zawierających towary przeznaczone do celów handlowych, których całkowita wartość przekracza próg statystyczny ustanowiony obowiązującymi przepisami wspólnotowymi; organy celne mogą ustalić wyższe progi,
- do przesyłek zawierających towary przeznaczone do celów handlowych, które są częścią serii podobnych czynności,
- jeżeli zostało dokonane zgłoszenie celne w formie pisemnej, ustnej lub z zastosowaniem technik elektronicznego przetwarzania danych,
- do przesyłek zawierających towary określone w art. 235.

TYTUŁ VIII

BADANIE TOWARÓW, USTALENIA URZĘDU CELNEGO I INNE ŚRODKI PODEJMOWANE PRZEZ URZĄD CELNY

Artykuł 239

1. Badanie towarów przeprowadza się w wyznaczonych do tego przez organy celne miejscach i w ustalonych godzinach.

2. Jednakże organy celne mogą zezwolić, na wniosek zgłaszającego, na przeprowadzenie badania towarów w miejscach lub w godzinach innych, niż te określone w ust. 1.

Koszty związane z badaniem ponosi zgłaszający.

Artykuł 240

1. Jeżeli organy celne podejmą decyzję o zbadaniu towarów, informują o tym

zgłaszającego lub jego przedstawiciela.

2. Jeżeli organy celne podejmą decyzję o zbadaniu jedynie części towarów, informują zgłaszającego lub jego przedstawiciela, które towary chcą zbadać. Taka selekcja towarów, dokonana przez organy celne, jest ostateczna.

Artykuł 241

1. Zgłaszający lub wyznaczona przez niego osoba, która ma być obecna przy badaniu towarów, dostarcza organom celnym niezbędnej pomocy w celu ułatwienia im wykonania tego zadania. Jeżeli organy celne uważają okazaną pomoc za niezadowalającą, mogą zażądać od zgłaszającego wyznaczenia innej osoby zdolnej do udzielenia koniecznej pomocy.

2. Jeżeli zgłaszający odmawia uczestniczenia przy badaniu towarów lub wyznaczenia osoby zdolnej do udzielenia pomocy, którą organy celne uważają za niezbędną, organy te wyznaczają ostateczny termin do spełnienia tego wymogu, chyba że ocenią, iż można odstąpić od badania.

Jeżeli z końcem wyznaczonego terminu zgłaszający nie spełnił wymagań stawianych przez organy celne przystępują one, do celów stosowania art. 75 lit. a) Kodeksu, do badania towarów, na odpowiedzialność i koszt zgłaszającego, z udziałem, o ile uważają to za niezbędne, eksperta lub jakiegokolwiek innej osoby wyznaczonej zgodnie z obowiązującymi przepisami.

3. Ustalenia organów celnych dokonane podczas badania przeprowadzonego zgodnie z warunkami określonymi w poprzednim ustępie są w takim samym stopniu wiążące, jak w przypadku badania przeprowadzonego w obecności zgłaszającego.

4. W miejsce środków ustanowionych w ust. 2 i 3, organy celne mogą uznać zgłoszenie za nieważne, gdy nie ma żadnych wątpliwości, że odmowa uczestniczenia w badaniu towarów przez zgłaszającego lub wyznaczenia osoby zdolnej do udzielenia niezbędnej pomocy, nie stanowi przeszkody lub próby przeszkodzenia, w ustaleniu przez organy celne naruszenia przepisów regulujących objęcie towarów odpowiednią procedurą celną, ani nie stanowi uchylecia się albo próby uchylecia się od stosowania przepisów art. 66 ust. 1 lub art. 80 ust. 2 Kodeksu.

Artykuł 242

1. Jeżeli organy celne podejmują decyzję o pobraniu próbek, informują o tym zgłaszającego lub jego przedstawiciela.

2. Organy celne same dokonują pobrania próbek. Jednakże mogą one zażądać, aby zostało ono dokonane pod ich kontrolą przez zgłaszającego lub wyznaczoną przez niego osobę.

Pobraniem próbek dokonuje się zgodnie z metodami ustanowionymi w obowiązujących przepisach.

3. Ilości, które mają zostać pobrane, nie powinny przekraczać ilości niezbędnej dla dokonania analizy lub bardziej szczegółowej kontroli, włączając w to ewentualną kontranalizę.

Artykuł 243

1. Zgłaszający lub osoba wyznaczona przez niego do uczestniczenia przy pobieraniu próbek udziela organom celnym wszelkiej niezbędnej pomocy w celu ułatwienia przeprowadzenia tej czynności.
2. Jeżeli zgłaszający odmawia uczestniczenia przy pobieraniu próbek lub wyznaczenia do tego innej osoby, bądź jeżeli nie udzieli organom celnym wszelkiej pomocy niezbędnej dla ułatwienia tej czynności, stosuje się przepisy art. 241 ust. 1, 2 i 3.

Artykuł 244

Jeżeli organy celne pobierają próbki w celu analizy lub bardziej szczegółowej kontroli, zwalniają dane towary nie czekając na wyniki tej analizy lub kontroli, chyba że istnieją inne podstawy odstąpienia od tych działań i pod warunkiem, że w przypadku, gdy powstał lub może powstać dług celny, kwota określonych należności celnych została już zaksięgowana i zapłacona lub zabezpieczona.

Artykuł 245

1. Ilości pobranych przez urząd celny w charakterze próbki nie odlicza się od ilości zgłoszonej.
2. W przypadku zgłoszenia wywozowego lub zgłoszenia do uszlachetniania biernego, zgłaszający, o ile pozwalają na to okoliczności, jest upoważniony do zastąpienia, w celu uzupełnienia przesyłki, towarów pobranych w charakterze próbki towarami identycznymi.

Artykuł 246

1. O ile pobrane próbki nie zostały zniszczone w związku z przeprowadzaną analizą lub bardziej szczegółową kontrolą, pobrane próbki zwracane są zgłaszającemu na jego wniosek i koszt, gdy nie ma już potrzeby przechowywania ich przez organy celne, w szczególności po wyczerpaniu przez zgłaszającego wszelkich środków odwoławczych od decyzji podjętej przez organy celne na podstawie wyników takiej analizy lub bardziej szczegółowej kontroli.
2. Próbki, których zwrotu nie zażądał zgłaszający, mogą zostać bądź zniszczone, bądź zachowane przez organy celne. Jednakże w szczególnych przypadkach, organy celne mogą zażądać od zgłaszającego zabrania pozostałych próbek.

Artykuł 247

1. Jeżeli organy celne przystępują do weryfikacji zgłoszeń i załączonych do nich dokumentów lub do badania towarów, wskazują, przynajmniej na kopii zgłoszenia przeznaczonej dla organów celnych lub na załączonym do niej dokumencie, podstawę i wyniki każdej takiej weryfikacji lub badania. W przypadku częściowego badania towarów podawane są także dane dotyczące przesyłki podlegającej badaniu.

O ile zaistnieje taka potrzeba, organy celne dokonują na zgłoszeniu adnotacji o nieobecności zgłaszającego lub jego przedstawiciela.

2. Jeżeli wynik weryfikacji zgłoszenia i załączonych do niego dokumentów lub badania towarów wykazuje niezgodność z danymi podanymi w zgłoszeniu, organy celne określają, przynajmniej na przeznaczoną dla nich kopii lub na załączonym do niej dokumencie, dane, które należy wziąć pod uwagę przy naliczaniu należności za te towary oraz, w zależności od przypadku, przy naliczaniu refundacji i innych kwot wypłacanych z tytułu wywozu, oraz przy stosowaniu innych przepisów regulujących procedurę celną, którą objęte są towary.

3. Ustalenia dokonane przez organy celne określają, w odpowiednim przypadku, przyjęte środki pozwalające na ustalenie tożsamości. Ustalenia te zawierają datę i dane niezbędne do identyfikacji funkcjonariusza, który je sporządził.

4. Jeżeli organy celne nie przystępują do weryfikacji zgłoszenia lub badania towarów, mogą nie umieszczać żadnych informacji na zgłoszeniu lub na załączonym do niego dokumencie określonym w ust. 1.

Artykuł 248

1. Udzielenie zwolnienia stanowi podstawę zaksięgowania należności celnych przywozowych ustalonych na podstawie danych zawartych w zgłoszeniu. Jeżeli organy celne uważają, że kontrole, które przeprowadziły mogą doprowadzić do ustalenia kwoty należności celnych przywozowych wyższej od kwoty ustalonej na podstawie danych zawartych w zgłoszeniu, mogą zażądać ponadto złożenia zabezpieczenia wystarczającego na pokrycie różnicy między kwotą wynikającą z danych zawartych w zgłoszeniu a ostateczną kwotą należną za towary. Jednakże, zgłaszający zamiast złożenia zabezpieczenia może zażądać natychmiastowego zaksięgowania kwoty należności, której mogą w ostateczności podlegać towary.

2. Jeżeli na podstawie kontroli przeprowadzonych przez organy celne mogą one określić kwotę należności celnych przywozowych różniącą się od kwoty wynikającej z danych zawartych w zgłoszeniu, zwolnienie towarów stanowi podstawę do natychmiastowego zaksięgowania w ten sposób ustalonej kwoty.

3. Dane towary nie mogą zostać zwolnione, jeżeli organy celne mają wątpliwości co do stosowania zakazów i ograniczeń, a mogą rozstrzygnąć te wątpliwości dopiero po otrzymaniu wyników kontroli, którą przeprowadziły.

Artykuł 249

1. Organy celne ustalają sposób, w jaki zwalniają towary, biorąc pod uwagę miejsce, w którym towary się znajdują i szczególne uzgodnienia dotyczące ich dozoru.

2. W przypadku zgłoszenia na piśmie, na zgłoszeniu lub, w odpowiednim przypadku, na załączonym do niego dokumencie, umieszcza się odniesienie do zwolnienia towarów i daty tego zwolnienia, a kopia jest zwracana zgłaszającemu.

Artykuł 250

1. Jeżeli z powodów określonych w art. 75 lit. a) tiret drugie i trzecie Kodeksu organy celne nie mogły zwolnić towarów, wyznaczają zgłaszającemu termin na uregulowanie

sytuacji towarów.

2. Jeżeli w przypadkach określonych w art. 75 lit. a) tiret drugie Kodeksu, zgłaszający przed upływem terminu określonego w ust. 1, nie przedłożył wymaganych dokumentów, dane zgłoszenie uważane jest za nieważne i organy celne unieważniają je. Stosuje się przepisy art. 66 ust. 3 Kodeksu.

3. W okolicznościach określonych w art. 75 lit. a) tiret trzecie Kodeksu i bez uszczerbku dla jakichkolwiek środków podjętych na mocy art. 66 ust. 1 akapit pierwszy lub art. 182 Kodeksu, jeżeli zgłaszający ani nie zapłacił ani nie zabezpieczył przed upływem terminu określonego w ust. 1 kwoty należności, organy celne mogą przystąpić do wstępnych formalności mających na celu sprzedaż towarów. W takim przypadku, o ile w międzyczasie wymagane warunki nie zostaną spełnione, przystępuje się do sprzedaży towarów, w razie konieczności w formie sprzedaży przymusowej, o ile pozwala na to prawo danego Państwa Członkowskiego. Organy celne informują o tym zgłaszającego.

Organy celne mogą, na odpowiedzialność i koszt zgłaszającego, przekazać dane towary do specjalnego miejsca znajdującego się pod ich dozorem.

Artykuł 251

W drodze odstępstwa od art. 66 ust. 2 Kodeksu, zgłoszenie celne może w następujących przypadkach zostać unieważnione po zwolnieniu towarów:

1. jeżeli ustalono, że towary zostały omyłkowo zgłoszone do procedury celnej powodującej obowiązek zapłacenia należności celnych przywozowych zamiast zostać objęte inną procedurą celną, organy celne unieważniają zgłoszenie, jeżeli wniosek o unieważnienie złożony został w terminie trzech miesięcy od dnia przyjęcia zgłoszenia pod warunkiem, że:

- użycie towarów nie naruszyło warunków procedury celnej, którą powinny zostać objęte,
- w chwili zgłoszenia towary były przeznaczone do objęcia inną procedurą celną, dla której spełniały wszystkie wymagane warunki, oraz
- towary zostaną niezwłocznie objęte procedurą celną, do której były faktycznie przeznaczone.

Zgłoszenie o objęciu towarów tą ostatnią procedurą staje się skuteczne od dnia przyjęcia unieważnionego zgłoszenia.

W wyjątkowych, należycie uzasadnionych przypadkach organy celne mogą zezwolić na przekroczenie trzymiesięcznego okresu.

2. jeżeli towary zostały zgłoszone do wywozu lub do procedury uszlachetnienia biernego, zgłoszenie zostaje unieważnione pod warunkiem, że:

- a) w przypadku towarów, które podlegają należnościom celnym wywozowym, są przedmiotem wniosków o zwrot należności celnych przywozowych, refundacji

lub innych kwot stosowanych w wywozie bądź innych specjalnych środków przy wywozie:

- zgłaszający dostarcza urzędowi celnemu wyjścia dowodów, że towary nie opuściły obszaru celnego Wspólnoty,
- zgłaszający ponownie przedstawia wymienionemu urzędowi wszystkie kopie zgłoszenia celnego, wraz za wszystkimi innymi dokumentami, które zostały mu zwrócone w związku z przyjęciem zgłoszenia,
- zgłaszający dostarcza urzędowi celnemu wyjścia dowody, że wszelkie refundacje i inne kwoty należne w związku ze zgłoszeniem wywozowym dla danych towarów zostały zwrócone lub, że zainteresowane służby podjęły niezbędne środki w celu zapewnienia, że nie zostały one zapłacone, oraz
- zgłaszający spełnia, zgodnie z obowiązującymi przepisami, inne obowiązki przewidziane przez urząd celny wyjścia w celu uregulowania sytuacji towarów.

Unieważnienie zgłoszenia pociąga za sobą anulowanie korekt dokonanych w pozwoleniu na wywóz lub świadectwie o wcześniejszym ustaleniu refundacji przedstawionych wraz z tym zgłoszeniem.

Jeżeli towary zgłoszone do wywozu muszą opuścić obszar celny Wspólnoty w określonym terminie, niedotrzymanie tego terminu pociąga za sobą unieważnienie zgłoszenia;

- b) w przypadku innych towarów, urząd celny wyjścia został poinformowany zgodnie z art. 796 o fakcie, że zgłoszone towary nie opuściły obszaru celnego Wspólnoty.
3. Jeżeli powrotny wywóz towarów pociąga za sobą złożenie zgłoszenia, przepisy ust. 2 stosuje się *mutatis mutandis*.
 4. W przypadku, gdy towary wspólnotowe zostały objęte procedurą składu celnego w rozumieniu art. 98 ust. 1 lit. b) Kodeksu, można zwrócić się z wnioskiem o unieważnienie zgłoszenia objęcia tą procedurą i unieważnienie może zostać dokonane pod warunkiem, że w przypadku nieprzestrzegania określonego przeznaczenia celnego zostały podjęte środki przewidziane odpowiednim prawodawstwem.

Jeżeli z upływem wyznaczonego terminu pozostawiania towarów w ramach procedury składu celnego nie zwrócono się z wnioskiem o nadanie im jednego z przeznaczeń przewidzianych odpowiednim prawodawstwem, organy celne podejmują środki przewidziane takim prawodawstwem.

Artykuł 252

Jeżeli organy celne Kodeksu sprzedają towary na podstawie art. 75, dokonuje się tego zgodnie z art. 188.

TYTUŁ IX

PROCEDURY UPROSZCZONE

ROZDZIAŁ 1

Definicje

Artykuł 253

1. Procedura zgłoszenia niekompletnego pozwala organom celnym na przyjęcie, w należycie uzasadnionych przypadkach, zgłoszenia niezawierającego wszystkich wymaganych danych lub zgłoszenia, do którego nie załączono wszystkich niezbędnych dokumentów wymaganych przez daną procedurę celną.
2. Procedura zgłoszenia uproszczonego pozwala na objęcie towarów daną procedurą celną po przedstawieniu zgłoszenia uproszczonego, z późniejszym przedstawieniem zgłoszenia uzupełniającego, które w zależności od przypadku może być zgłoszeniem całościowym, okresowym lub podsumowującym.
3. Odprawa uproszczona w miejscu pozwala na objęcie towarów daną procedurą celną w pomieszczeniach osoby zainteresowanej lub w innych miejscach wyznaczonych lub uznanych przez organy celne.

ROZDZIAŁ 2

Zgłoszenie dopuszczenia do swobodnego obrotu

Sekcja 1

Zgłoszenie niekompletne

Artykuł 254

Zgłoszenie dopuszczenia do swobodnego obrotu, które organy celne mogą przyjąć na wniosek zgłaszającego, a które nie zawiera niektórych danych określonych w załączniku 37, zawiera przynajmniej dane określone w polach 1 (pierwsza i druga część pola) 14, 21, 31, 37, 40 i 54 jednolitego dokumentu administracyjnego, jak również:

- wystarczająco ściśle oznaczenie towarów, które pozwala organom celnym na niezwłoczne i jednoznaczne określenie danej pozycji lub podpozycji Nomenklatury Scalonej,
- w przypadku towarów podlegających cłom *ad valorem*, ich wartość celną lub, gdy okaże się iż zgłaszający nie jest w stanie zgłosić takiej wartości, prowizoryczne określenie wartości, którą organy celne mogą zaakceptować biorąc pod uwagę, w szczególności, informacje dostępne dla zgłaszającego,
- wszystkie inne dane uważane za niezbędne przez organy celne dla ustalenia tożsamości towarów, wprowadzania w życie przepisów regulujących ich dopuszczenie do

swobodnego obrotu, jak również dla ustalenia kwoty zabezpieczenia, od złożenia którego może być uzależnione zwolnienie towarów.

Artykuł 255

1. Do zgłoszenia dopuszczenia do swobodnego obrotu, które może być przyjęte przez organy celne na wniosek zgłaszającego, a do którego niedołączone zostały niektóre niezbędne dokumenty uzupełniające, załącza się przynajmniej te dokumenty, które muszą być okazane zanim zgłoszone towary będą mogły być dopuszczone do swobodnego obrotu.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1, zgłoszenie, do którego nie załączono jednego lub więcej z wymaganych dokumentów zanim towary mogą być dopuszczone do swobodnego obrotu, może zostać przyjęte po ustaleniu, zgodnie z wymogami organów celnych, że:

- a) dany dokument istnieje i jest ważny;
- b) niedołączenie dokumentu do zgłoszenia spowodowane zostało okolicznościami niezależnymi od woli zgłaszającego;
- c) każda zwłoka w przyjęciu zgłoszenia przeszkodzi towarom w dopuszczeniu do swobodnego obrotu lub spowoduje, że będą podlegały wyższym stawkom celnym.

Dane odnoszące się do brakujących dokumentów są we wszystkich przypadkach podawane na zgłoszeniu.

Artykuł 256

1. Termin udzielony przez organy celne zgłaszającemu na przekazanie danych lub dokumentów brakujących przy przyjmowaniu zgłoszenia nie może przekraczać miesiąca licząc od dnia przyjęcia.

W przypadku dokumentu, od przedłożenia którego uzależnione jest zastosowanie obniżonej lub zerowej stawki celnej w przywozie, jeżeli organy celne mają uzasadnione powody by wierzyć, że towary objęte niekompletnym zgłoszeniem mogą korzystać z takiej obniżonej lub zerowej stawki celnej, na wniosek zgłaszającego może zostać udzielony dodatkowy termin na przedłożenie tego dokumentu. Taki dodatkowy termin nie może przekraczać trzech miesięcy.

W przypadku, gdy brakujące dane lub dokumenty, które mają być dostarczone, dotyczą wartości celnej, organy celne mogą, o ile jest to absolutnie konieczne, wyznaczyć dłuższy termin lub przedłużyć uprzednio wyznaczony termin. Całkowity wyznaczony termin uwzględnia terminy przepisane prawem.

2. Jeżeli obniżona lub zerowa stawka celna w przywozie stosowana jest do towarów dopuszczonych do swobodnego obrotu jedynie w ramach niektórych kontyngentów lub plafonów taryfowych, towary mogą być obciążone powyżej dozwolonych limitów jedynie w chwili rzeczywistego przedstawienia dokumentu, od którego uzależnione jest zastosowanie obniżonej lub zerowej stawki. W każdym przypadku dokument ten musi zostać przedstawiony:

- w przypadku plafonów taryfowych, przed datą, z którą wspólnotowy środek przywraca

normalnie obowiązujące należności celne przywozowe,

- w przypadku kontyngentów taryfowych, przed osiągnięciem ustanowionych limitów.

3. Z zastrzeżeniem ust. 1 i 2, dokument, od którego uzależnione jest zastosowanie obniżonej lub zerowej stawki celnej w przywozie może zostać przedłożony po upływie okresu, dla którego taka obniżona lub zerowa stawka została wyznaczona pod warunkiem, że zgłoszenie odnoszące się do danych towarów zostało przyjęte przed tą datą.

Artykuł 257

1. Przyjęcie przez organy celne zgłoszenia niekompletnego nie stanowi przeszkody lub nie opóźnia zwolnienia towarów tak zgłoszonych, o ile nie ma innych powodów, aby tak uczynić. Bez uszczerbku dla przepisów art. 248, zwolnienie następuje zgodnie z warunkami ustanowionymi w ust. 2-5 poniżej.

2. Jeżeli późniejsze przedłożenie danych lub dokumentu uzupełniającego, brakującego w chwili przyjmowania zgłoszenia, nie może mieć żadnego wpływu na kwotę należności celnych za towary objęte zgłoszeniem, organy celne niezwłocznie przystępują do zaksięgowania kwoty tych należności, obliczanej w zwykły sposób.

3. Jeżeli, zgodnie z art. 254, w zgłoszeniu celnym jest podana prowizoryczna wartość, organy celne:

- niezwłocznie przystępują do zaksięgowania kwoty należności celnych ustalonej na podstawie tej informacji,
- żądają, o ile zaistnieje taka potrzeba, złożenia odpowiedniego zabezpieczenia pokrywającego różnicę między tą kwotą a kwotą, którą mogą zostać ostatecznie obciążone towary.

4. Jeżeli przypadkach w innych niż te określone w ust. 3, późniejsze przedstawienie danych lub dokumentu uzupełniającego brakującego w chwili przyjmowania zgłoszenia może mieć wpływ na kwotę należności za towary objęte zgłoszeniem:

a) w przypadku, gdy późniejsze dostarczenie brakujących danych lub dokumentu może prowadzić do zastosowania obniżonej stawki, organy celne:

- niezwłocznie przystępują do zaksięgowania należności celnych przywozowych naliczonych według obniżonej stawki,
- żądają złożenia zabezpieczenia pokrywającego różnicę między tą kwotą a kwotą, która wynikałaby z zastosowania w odniesieniu do danych towarów należności celnych przywozowych naliczanych według stawki zwykłej;

b) w przypadku, gdy późniejsze dostarczenie brakujących danych lub dokumentu może prowadzić do zastosowania całkowitego zwolnienia towarów z należności celnych, organy celne wymagają złożenia zabezpieczenia pokrywającego kwotę, która byłaby należna w przypadku należności celnych obciążonych zwykłą stawką.

5. Bez uszczerbku dla wszelkich mogących nastąpić w późniejszym okresie zmian, w szczególności w wyniku ostatecznego ustalenia wartości celnej, zgłaszający może w miejsce złożenia zabezpieczenia, zażądać natychmiastowego zaksięgowania:

- w przypadku stosowania ust. 3 tiret drugie lub ust. 4 lit. a) tiret drugie, kwoty należności celnych, której towary mogą w ostateczności podlegać, lub
- w przypadku stosowania ust. 4 lit. b), kwoty należności celnych obliczonej z zastosowaniem zwykłej stawki.

Artykuł 258

Jeżeli z upływem terminu określonego w art. 256, zgłaszający nie dostarczył elementów niezbędnych do ostatecznego ustalenia wartości celnej towarów, lub nie dostarczył brakujących danych bądź dokumentów, organy celne niezwłocznie księgują, tytułem należności za dane towary, kwotę zabezpieczenia przewidzianego zgodnie z przepisami art. 257 ust. 3 tiret drugie lub art. 257 ust. 4 lit. a) tiret drugie i art. 257 ust. 4 lit. b).

Artykuł 259

Zgłoszenie niekompletne przyjęte zgodnie z warunkami określonymi w art. 254-257 może zostać uzupełnione przez zgłaszającego lub zastąpione za zgodą organów celnych innym zgłoszeniem spełniającym warunki ustanowione w art. 62 Kodeksu.

W obydwu przypadkach, datą przyjmowaną do celów ustalenia wszelkich należności celnych i stosowania innych przepisów regulujących dopuszczenie towarów do swobodnego obrotu jest data przyjęcia zgłoszenia niekompletnego.

Sekcja 2

Procedura zgłoszenia uproszczonego

Artykuł 260

1. Po przedstawieniu pisemnego wniosku zawierającego wszystkie wymagane informacje, zgłaszający jest upoważniony, na warunkach i w sposób ustanowiony w art. 261 i 262, do dokonania zgłoszenia dopuszczenia do swobodnego obrotu w formie uproszczonej, o ile towary zostały przedstawione organom celnym.

2. Takie zgłoszenie uproszczone może mieć formę:

- zgłoszenia niekompletnego na jednolitym dokumencie administracyjnym, lub
- innego dokumentu administracyjnego lub handlowego wraz z wnioskiem o dopuszczenie do swobodnego obrotu.

Zawiera ono przynajmniej dane niezbędne dla ustalenia tożsamości towarów.

3. Jeżeli pozwalają na to okoliczności, organy celne mogą zezwolić, aby wniosek o dopuszczenie do swobodnego obrotu określony w ust. 2 tiret drugie został zastąpiony

wnioskiem całościowym dla czynności dopuszczenia do swobodnego obrotu, które mają zostać zrealizowane w określonym czasie. Odniesienie do pozwolenia udzielonego w związku ze złożeniem takiego całościowego wniosku jest umieszczane na przedstawionym zgodnie z ust. 1 dokumencie handlowym lub administracyjnym.

4. Do zgłoszenia uproszczonego dołączane są wszystkie dokumenty, od przedstawienia których uzależnione jest zabezpieczenie dopuszczenia do swobodnego obrotu. Stosuje się art. 255 ust. 2.

5. Niniejszy artykuł stosuje się bez uszczerbku dla art. 278.

Artykuł 261

1. Pozwolenie określone w art. 260, udzielane jest zgłaszającemu pod warunkiem zagwarantowania skutecznej kontroli przestrzegania zakazów lub ograniczeń przywozowych bądź innych przepisów regulujących dopuszczenie do swobodnego obrotu.

2. W zasadzie takiego pozwolenia nie udziela się osobie składającej wniosek, która:

- popełniła poważne naruszenie lub powtórnie naruszyła przepisy prawa celnego,
- jedynie sporadycznie zgłasza towary do dopuszczenia do swobodnego obrotu.

Pozwolenia można nie udzielić również w przypadku, gdy dana osoba działa na rzecz innej osoby, która jedynie sporadycznie zgłasza towary do dopuszczenia do swobodnego obrotu.

3. Bez uszczerbku dla art. 9 Kodeksu, pozwolenie może zostać cofnięte w przypadkach określonych w ust. 2.

Artykuł 262

1. Pozwolenie, określone w art. 260:

- określa urząd lub urzędy celne właściwe dla przyjmowania zgłoszeń uproszczonych,
- wyszczególnia formę i zawartość zgłoszeń uproszczonych,
- wyszczególnia towary, których dotyczy jak również dane, które muszą zostać umieszczone w zgłoszeniu uproszczonym w celu ustalenia tożsamości towarów,
- zawiera odniesienie do zabezpieczenia, które ma złożyć osoba zainteresowana w celu zabezpieczenia mogącego powstać długu celnego.

Wyszczególnia ono również formę i zawartość zgłoszeń uzupełniających oraz wyznacza terminy, w których muszą zostać one złożone wyznaczonym w tym celu organom celnym.

2. Organy celne mogą odstąpić od wymogu przedstawienia zgłoszenia uzupełniającego, jeżeli zgłoszenie uproszczone dotyczy towarów, których wartość celna jest niższa od progu statystycznego przewidzianego w obowiązujących przepisach wspólnotowych i zawiera już wszystkie informacje niezbędne dla dopuszczenia do swobodnego obrotu.

Sekcja 3

Odprawa uproszczona w miejscu

Artykuł 263

Pozwolenie na korzystanie z odprawy uproszczonej w miejscu udzielane jest zgodnie z warunkami i w sposób ustanowiony w art. 264-266, każdej osobie, która życzy sobie, aby dopuszczenie towarów do swobodnego obrotu odbywało się w jej własnych pomieszczeniach lub w innych miejscach określonych w art. 253 i która w tym celu przedstawia organom celnym pisemny wniosek zawierający wszystkie dane niezbędne do udzielenia pozwolenia:

- dla towarów podlegających procedurze wspólnotowego lub wspólnego tranzytu i, w odniesieniu do których osoba, określona powyżej, upoważniona jest do korzystania z procedur uproszczonych przeprowadzanych w urzędzie przeznaczenia, zgodnie z art. 406-409,
- dla towarów uprzednio objętych gospodarczą procedurą celną, bez uszczerbku dla art. 278,
- dla towarów skierowanych po ich przedstawieniu organom celnym, zgodnie z art. 40 Kodeksu, do wymienionych pomieszczeń lub miejsc zgodnie z procedurą tranzytu inną niż ta określona w tiret pierwszym,
- dla towarów wprowadzonych na obszar celny Wspólnoty ze zwolnieniem z wymogu przedstawienia organom celnym, zgodnie z art. 41 lit. b) Kodeksu.

Artykuł 264

1. Pozwolenie, określone w art. 263, udzielane jest pod warunkiem, że:
 - ewidencja wnioskodawcy pozwala organom celnym na przeprowadzanie skutecznych kontroli, w szczególności kontroli z mocą wsteczną,
 - możliwe jest zagwarantowanie przeprowadzenia skutecznej kontroli przestrzegania zakazów lub ograniczeń przywozowych bądź innych przepisów regulujących dopuszczenie do swobodnego obrotu.
2. W zasadzie pozwolenia nie udziela się wnioskodawcy, który:
 - popełnił poważne naruszenie lub powtórnie naruszył przepisy prawa celnego,
 - jedynie sporadycznie zgłasza towary do dopuszczenia do swobodnego obrotu.

Artykuł 265

1. Bez uszczerbku dla art. 9 Kodeksu, organy celne mogą uchylić cofnięcie pozwolenia, jeżeli:

- jego posiadacz wywiąże się z nałożonych na niego obowiązków w terminie wyznaczonym przez organy celne, lub
 - niewywiązanie się z obowiązków nie powoduje żadnych istotnych konsekwencji dla właściwego działania procedury.
2. W zasadzie pozwolenie zostaje cofnięte w przypadku określonym w art. 264 ust. 2 tiret pierwsze.
 3. Pozwolenie może zostać cofnięte w przypadku określonym w art. 264 ust. 2 tiret drugie.

Artykuł 266

1. Aby umożliwić organom celnym właściwe przeprowadzenie czynności, po przybyciu towarów do wyznaczonych do tego miejsc, posiadacz pozwolenia określonego w art. 263 jest w tym celu zobowiązany:

- a) należycie powiadomić organy celne o takim przybyciu, w formie i w sposób przez nie określony, w celu uzyskania zwolnienia towarów;
- b) dokonać wpisu danych towarów do swojej ewidencji. Taki wpis może zostać zastąpiony spełnieniem innej określonej przez organy celne formalności, która daje podobne gwarancje. Wpis określa datę jego dokonania, jak również dane niezbędne dla ustalenia tożsamości towarów.
- c) udostępnić organom celnym wszystkie dokumenty, których przedstawienie może być wymagane w celu stosowania przepisów regulujących dopuszczenie towarów do swobodnego obrotu.

2. Pod warunkiem, że nie będzie miało to wpływu na kontrole prawidłowego przebiegu czynności, organy celne mogą:

- a) zezwolić, aby powiadomienie określone w ust. 1 lit. a) dokonane zostało, gdy tylko przybycie towarów jest bliskie;
- b) w niektórych specjalnych okolicznościach, ze względu na rodzaj danych towarów i szybkość obrotu, zwolnić posiadacza pozwolenia z obowiązku powiadamiania właściwego urzędu celnego o każdym przybyciu towarów pod warunkiem, że dostarczy on temu urzędowi wszystkie informacje, które urząd uzna za niezbędne w celu umożliwienia wykonania prawa do zbadania towarów, jeżeli będzie to konieczne.

W takim przypadku, wpis towarów do ewidencji osoby zainteresowanej jest równoznaczny z ich zwolnieniem.

Artykuł 267

Pozwolenie określone w art. 263, ustanawia szczególne zasady działania procedury i w szczególności wymienia:

- towary, których dotyczy,

- formę obowiązków określonych w art. 266, jak również odniesienia do zabezpieczenia, które ma zapewnić osoba zainteresowana,
- termin dopuszczenia towarów,
- termin, w którym zgłoszenie uzupełniające musi zostać złożone we właściwym, wyznaczonym do tego urzędzie celnym,
- warunki, na których towary mogą zostać objęte, odpowiednio, zgłoszeniem całościowym, okresowym lub podsumowującym.

ROZDZIAŁ 3

Zgłoszenia do gospodarczej procedury celnej

Sekcja 1

Objęcie gospodarczą procedurą celną

Podsekcja 1

Objęcie procedurą składu celnego

A. *Zgłoszenia niekompletne*

Artykuł 268

1. Zgłoszenie o objęciu procedurą składu celnego, które urząd celny objęcia może przyjąć na wniosek zgłaszającego, a które nie zawiera niektórych danych określonych w załączniku 37, zawiera przynajmniej dane niezbędne do ustalenia tożsamości towarów, których dotyczy, włącznie z podaniem ich ilości.
2. Art. 255, 256 i 259 stosuje się *mutatis mutandis*.
3. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania do zgłoszeń o objęciu procedurą wspólnotowych produktów rolnych, określonych w art. 529-534.

B. *Procedura zgłoszenia uproszczonego*

Artykuł 269

1. Po przedstawieniu wniosku, osoba zainteresowana upoważniona jest, zgodnie z warunkami i w sposób ustanowiony w art. 270, do dokonania zgłoszenia o objęciu procedurą na podstawie zgłoszenia uproszczonego, jeżeli towary przedstawione są organom celnym.

Takie zgłoszenie uproszczone może mieć formę:

- zgłoszenia niekompletnego, w sposób określony w art. 268, lub

- dokumentu administracyjnego lub handlowego wraz z wnioskiem o objęcie procedurą.

Zawiera ono dane określone w art. 268 ust. 1.

2. Jeżeli procedura ta stosowana jest w składzie typu D zgłoszenie uproszczone określa również rodzaj danych towarów, w sposób wystarczający do dokonania ich natychmiastowej i jednoznacznej klasyfikacji, jak również określa ich wartość celną.

3. Procedura określona w ust. 1, nie ma zastosowania do składów typu B i F, ani do objęcia procedurą, we wszystkich typach składów, wspólnotowych produktów rolnych określonych w art. 529-534.

Artykuł 270

1. Wniosek określony w art. 269 ust. 1, sporządzany jest na piśmie i zawiera wszystkie dane niezbędne do udzielenia pozwolenia.

Jeżeli pozwalają na to okoliczności, wniosek określony w art. 269 ust. 1, może zostać zastąpiony wnioskiem całościowym w odniesieniu do czynności, które mają zostać dokonane w określonym czasie.

W tym przypadku wniosek jest sporządzany na warunkach ustanowionych w art. 497-502 i przedkładany wraz z wnioskiem o pozwolenie na prowadzenie składu celnego lub o zmianę pierwotnego pozwolenia organom celnym, które wydały pozwolenie na stosowanie procedury.

2. Pozwolenie określone w art. 269 ust. 1, udzielane jest osobie zainteresowanej pod warunkiem, że nie ma to wpływu na prawidłowe przeprowadzenie czynności.

3. W zasadzie pozwolenia nie udziela się, jeżeli:

- nie przedstawiono wszystkich zabezpieczeń niezbędnych dla prawidłowego przeprowadzenia czynności,
- osoba zainteresowana jedynie sporadycznie doprowadza do objęcia towarów procedurą,
- osoba zainteresowana popełniła poważne naruszenie lub powtórnie naruszyła przepisy prawa celnego.

4. Bez uszczerbku dla art. 9 Kodeksu, pozwolenie może zostać cofnięte w przypadkach określonych w ust. 3.

Artykuł 271

Pozwolenie określone w art. 269 ust. 1, ustanawia szczegółowe zasady działania procedury, w szczególności:

- urząd lub urzędy objęcia procedurą,
- formę i zawartość zgłoszenia uproszczonego.

Zgłoszenie uzupełniające nie musi być wymagane.

C. *Odprawa uproszczona w miejscu*

Artykuł 272

1. Pozwolenie na stosowanie odprawy uproszczonej w miejscu udzielane jest zgodnie z warunkami i w sposób ustanowiony w ust. 2 oraz w art. 273 i 274.

2. Art. 269 ust. 2 i art. 270 stosuje się *mutatis mutandis*.

Artykuł 273

1. Aby umożliwić organom celnym właściwe przeprowadzenie czynności, po przybyciu towarów do wyznaczonych do tego miejsc, posiadacz pozwolenia jest w tym celu zobowiązany:

- a) należyce powiadomić organy celne o takim przybyciu, w formie i w sposób przez nie określony;
- b) dokonać wpisu do ewidencji towarowej;
- c) przechowywać do dyspozycji urzędu nadzoru wszystkie dokumenty dotyczące objęcia towarów procedurą.

Wpis do ewidencji towarowej, określony w lit. b), zawiera przynajmniej niektóre dane wykorzystywane w celu ustalenia tożsamości towarów do celów handlowych, włącznie z ich ilością.

2. Stosuje się art. 266 ust. 2.

Artykuł 274

Pozwolenie określone w art. 272 ust. 1, ustanawia szczegółowe zasady działania procedury i w szczególności wymienia:

- towary, których dotyczy,
- formę obowiązków określonych w art. 273,
- termin dopuszczenia towarów.

Zgłoszenie uzupełniające nie musi być wymagane.

Podsekcja 2

Objęcie procedurą uszlachetniania czynnego, przetwarzania pod kontrolą celną lub odprawy czasowej

A. **Zgłoszenia niekompletne**

Artykuł 275

1. Zgłoszenie objęcia gospodarczą procedurą celną, inną niż procedura uszlachetniania biernego i składu celnego, które urząd celny objęcia procedurą może przyjąć na wniosek zgłaszającego, a które nie zawiera niektórych danych, określonych w załączniku 37 lub, do którego nie załączono niektórych dokumentów wymienionych w art. 220, zawiera przynajmniej dane określone w polu 14, 21, 31, 37, 40 i 54 jednolitego dokumentu administracyjnego oraz w polu 44, odniesienie do pozwolenia lub:

- odniesienie do wniosku, w przypadku stosowania art. 556 ust. 1 akapit drugi, lub
- informacje określone w art. 568 ust. 3, art. 656 ust. 3 lub art. 695 ust. 3, jeżeli mogą zostać umieszczone w tym polu w przypadku stosowania uproszczonych procedur wydawania pozwolenia.

2. Art. 255, 256 i 259 stosuje się *mutatis mutandis*.

3. W przypadkach objęcia procedurą uszlachetniania czynnego z zastosowaniem procedury ceł zwrotnych, art. 257 i 258 także stosuje się *mutatis mutandis*.

B. **Zgłoszenie uproszczone i odprawa uproszczona w miejscu**

Artykuł 276

Przepisy art. 260-267 i art. 270 stosuje się *mutatis mutandis* w odniesieniu do towarów zgłoszonych do gospodarczych procedur celnych, określonych w niniejszej podsekcji.

Podsekcja 3

Towary zgłaszane do procedury uszlachetniania biernego

Artykuł 277

Przepisy art. 279-289 stosowane w odniesieniu do towarów zgłaszanych do wywozu stosuje się *mutatis mutandis* w odniesieniu do towarów zgłaszanych do wywozu w ramach procedury uszlachetniania biernego.

Sekcja 2

Zakończenie gospodarczej procedury celnej

Artykuł 278

1. W przypadku zakończenia gospodarczej procedury celnej, innej niż procedura uszlachetniania biernego i procedura składu celnego, mogą być stosowane procedury uproszczone przewidziane dla dopuszczenia do swobodnego obrotu, wywozu i powrotnego wywozu. W przypadku powrotnego wywozu przepisy art. 279-289 stosuje się *mutatis mutandis*.

2. Procedury uproszczone, określone w art. 254-267 mogą być stosowane w odniesieniu do dopuszczenia do swobodnego obrotu towarów korzystających z procedury uszlachetniania biernego.

3. W przypadkach zakończenia procedury składu celnego, można stosować procedury uproszczone przewidziane dla dopuszczenia do swobodnego obrotu, wywozu lub powrotnego wywozu.

Jednakże:

- a) dla towarów objętych procedurą w składzie typu F nie może być dopuszczone stosowanie jakiegokolwiek procedury uproszczonej;
- b) dla towarów objętych procedurą w składzie typu B stosuje się jedynie zgłoszenia niekompletne lub procedurę zgłoszenia uproszczonego;
- c) wydanie pozwolenia na skład typu D pociąga za sobą automatyczne stosowanie odprawy uproszczonej w miejscu dla dopuszczenia do swobodnego obrotu.

Jednakże w przypadkach, gdy osoba zainteresowana chce skorzystać ze stosowania elementów kalkulacyjnych, które nie mogą zostać sprawdzone bez bezpośredniego badania towarów, procedury tej nie można stosować. W tym przypadku mogą zostać zastosowane inne procedury związane z obowiązkiem przedstawienia towarów organom celnym;

- d) w odniesieniu do wspólnotowych towarów rolnych, objętych procedurą składu celnego na podstawie przepisów art. 529-534 nie może być stosowana żadna procedura uproszczona.

ROZDZIAŁ 4

Zgłoszenie wywozowe

Artykuł 279

Formalności, jakie muszą zostać spełnione w urzędzie celnym wywozu, jak przewidziano w art. 792, mogą zostać uproszczone zgodnie z przepisami niniejszego rozdziału.

Do niniejszego rozdziału stosuje się przepisy art. 793 i 796 .

Sekcja 1

Zgłoszenia niekompletne

Artykuł 280

1. Zgłoszenie wywozowe, które urząd celny może przyjąć na wniosek zgłaszającego, a które nie zawiera niektórych danych, określonych w załączniku 37, zawiera przynajmniej dane określone w polu 1 (pierwsza część), 2, 14, 17, 31, 33, 38, 44 i 54 jednolitego

dokumentu administracyjnego, jak również:

- w przypadku, gdy towary podlegają należnościami celnym wywozowym lub jakimkolwiek innym środkiem przewidzianym w ramach wspólnej polityki rolnej, wszystkie informacje wymagane dla właściwego stosowania takich należności celnych lub środków,
- wszelkie inne informacje uznane za niezbędne w celu ustalenia tożsamości towarów, stosowania przepisów regulujących ich wywóz lub dla określenia kwoty zabezpieczenia, wymaganego przed wywozem towarów.

2. Organy celne mogą zwolnić zgłaszającego z obowiązku wypełniania pól 17 i 33 pod warunkiem złożenia przez niego oświadczenia, że wywóz danych towarów nie podlega zakazom lub ograniczeniom, i organy celne nie mają co do tego wątpliwości, a opis towarów pozwala na niezwłoczne i jednoznaczne ustalenie klasyfikacji w Nomenklaturze Scalonej.

3. Na egzemplarzu nr 3 umieszcza się w polu 44 jeden z następujących wpisów:

- Exportación simplificada,
- Forenklet udførsel,
- Vereinfachte Ausfuhr,
- Απλουστευμένη εξαγωγή,
- Simplified exportation,
- Exportation simplifiée,
- Exportazione semplificata,
- Vereenvoudigde uitvoer,
- Exportação simplificada.

4. Art. 255-259 stosuje się *mutatis mutandis* do zgłoszenia wywozowego.

Artykuł 281

W przypadku stosowania art. 789, zgłoszenie uzupełniające lub zastępcze może zostać złożone w urzędzie celnym właściwym dla siedziby eksportera. Jeżeli podwykonawca ma swoją siedzibę w Państwie Członkowskim innym niż to, w którym ma swoją siedzibę eksporter, z możliwości takiej można skorzystać jedynie w przypadku istnienia umów zawartych między władzami zainteresowanych Państw Członkowskich.

Na zgłoszeniu niekompletnym umieszcza się urząd, w którym zostanie złożone zgłoszenie uzupełniające. Urząd celny, w którym zostało złożone zgłoszenie niekompletne przesyła egzemplarze nr 1 i 2 do urzędu celnego, w którym złożono zgłoszenie uzupełniające lub zastępcze.

Sekcja 2

Procedura zgłoszenia uproszczonego

Artykuł 282

1. Na podstawie pisemnego wniosku zawierającego wszystkie informacje niezbędne do uzyskania pozwolenia, zgłaszający zostaje upoważniony, zgodnie z warunkami i w sposób ustanowiony w art. 261 i 262, które stosuje się *mutatis mutandis*, do sporządzenia zgłoszenia wywozowego w formie uproszczonej, w przypadku gdy towary przedstawiane są organom celnym.

2. Bez uszczerbku dla art. 288, zgłoszenie uproszczone stanowi niekompletny jednolity dokument administracyjny, zawierający przynajmniej dane niezbędne do ustalenia tożsamości towarów. Art. 280 ust. 3 i 4 stosuje się *mutatis mutandis*.

Sekcja 3

Odprawa uproszczona w miejscu

Artykuł 283

Pozwolenie na korzystanie z odprawy uproszczonej w miejscu udzielane jest na pisemny wniosek, zgodnie z warunkami i w sposób ustanowiony w art. 284, każdej osobie, zwanej dalej „upoważnionym eksporterem”, która chce, aby formalności wywozowe dokonywane były w jej własnych pomieszczeniach lub w innych miejscach wyznaczonych lub zatwierdzonych przez organy celne.

Artykuł 284

Art. 264 i 265 stosuje się *mutatis mutandis*.

Artykuł 285

1. Aby umożliwić organom celnym właściwe przeprowadzenie czynności, upoważniony eksporter, przed wyprowadzeniem towarów z miejsc określonych w art. 283, zobowiązany jest:

- a) należyście powiadomić organy celne o takim wyprowadzeniu, w formie i w sposób przez nie określony, w celu uzyskania zwolnienia towarów;
- b) dokonać wpisu danych towarów do swojej ewidencji. Taki wpis może zostać zastąpiony spełnieniem innej określonej przez organy celne formalności, która daje podobne gwarancje. Wpis określa datę jego dokonania, jak również dane niezbędne dla ustalenia tożsamości towarów;
- c) udostępnić organom celnym wszystkie dokumenty, których przedstawienie może być wymagane dla zastosowania przepisów regulujących wywóz.

2. W niektórych szczególnych okolicznościach, ze względu na rodzaj danych towarów i szybkość obrotu, organy celne mogą zwolnić upoważnionego eksportera z obowiązku powiadamiania właściwego urzędu celnego o każdym wyprawieniu towarów pod warunkiem, że dostarczy on temu urzędowi wszystkie informacje, które urząd uzna za niezbędne w celu umożliwienia wykonania prawa do zbadania towarów, jeżeli będzie to konieczne.

W takim przypadku wpis towarów do ewidencji upoważnionego eksportera jest równoznaczny z ich zwolnieniem.

Artykuł 286

1. W celu kontroli faktycznego opuszczenia obszaru celnego Wspólnoty, w charakterze dokumentu potwierdzającego wyprawienie stosowany jest egzemplarz nr 3 jednolitego dokumentu administracyjnego.

Pozwolenie przewiduje, że egzemplarz nr 3 jednolitego dokumentu administracyjnego musi zostać uprzednio uwierzytelniony.

2. Uprzednie uwierzytelnienie może zostać dokonane w jeden z następujących sposobów:
- a) poprzez wcześniejsze umieszczenie w polu A pieczęci właściwego urzędu celnego i podpisu funkcjonariusza tego urzędu;
 - b) poprzez umieszczenie przez upoważnionego eksportera specjalnej pieczęci, zgodnej ze wzorem przedstawionym w załączniku 62.

Odcisk pieczęci może zostać uprzednio wydrukowany na formularzach, o ile nadruk ten został dokonany w zatwierdzonej do tego celu drukarni.

3. Przed wyjściem towaru, upoważniony eksporter:
- przeprowadza procedury określone w art. 285;
 - umieszcza na egzemplarzu nr 3 jednolitego dokumentu administracyjnego odniesienie do wpisu do ewidencji, jak również datę jego dokonania.
4. Egzemplarz nr 3, wypełniony zgodnie z ust. 2, w polu 44 zawiera:
- numer pozwolenia, jak również nazwę urzędu celnego, który go udzielił,
 - jeden ze wpisów, określonych w art. 280 ust. 3.

Artykuł 287

1. Pozwolenie, określone w art. 283, ustanawia szczególne zasady działania procedury i w szczególności wymienia:

- towary, których dotyczy,

- formę obowiązków, określonych w art. 285,
- termin zwolnienia towarów,
- zawartość egzemplarza nr 3 jak również środki, przy pomocy których ma być uprawomocniony,
- procedurę przedstawiania zgłoszenia uzupełniającego i termin, w jakim musi zostać ono złożone.

2. Pozwolenie zawiera zobowiązanie upoważnionego eksportera do podjęcia wszelkich niezbędnych środków w celu zabezpieczenia przechowywania specjalnej pieczęci lub formularzy opatrzonych nadrukiem pieczęci urzędu celnego wyjścia lub nadrukiem pieczęci specjalnej.

Sekcja 4

Przepisy wspólne dla sekcji 2 i 3

Artykuł 288

1. Państwa Członkowskie mogą zezwolić na użycie, zamiast jednolitego dokumentu administracyjnego, dokumentu handlowego lub administracyjnego bądź każdego innego środka, gdy cała czynność wywozu przeprowadzana jest na obszarze jednego Państwa Członkowskiego lub w każdym przypadku, gdy możliwość taką przewidują umowy zawarte między władzami zainteresowanych Państw Członkowskich.

2. Dokument lub środek, określony w ust. 1, zawiera przynajmniej dane niezbędne do ustalenia tożsamości towarów, jak również jeden ze wpisów określonych w art. 280 ust. 3, wraz z wnioskiem o udzielenie pozwolenia na dokonanie wywozu.

Jeżeli pozwalają na to okoliczności, organy celne mogą zezwolić, aby wniosek ten został zastąpiony wnioskiem całościowym dla czynności wywozu, które mają być realizowane w podanym okresie. Na tych dokumencie lub środku umieszcza się odniesienie do pozwolenia.

3. Dokument handlowy lub administracyjny, równoważny z egzemplarzem nr 3 jednolitego dokumentu administracyjnego jest dowodem potwierdzającym opuszczenie obszaru celnego Wspólnoty. W przypadku użycia innych środków, sposoby potwierdzania wyprowadzenia towarów określone są, gdzie stosowne, w umowach zawartych między władzami zainteresowanych Państw Członkowskich.

Artykuł 289

Jeżeli czynność wywozu jest w całości realizowana na terytorium jednego Państwa Członkowskiego, to oprócz procedur określonych w sekcjach 2 i 3, przy zapewnieniu przestrzegania polityk Wspólnoty, dane Państwo Członkowskie może przewidzieć inne uproszczenia.

CZĘŚĆ DRUGA

PRZEZNACZENIE CELNE

TYTUŁ I

DOPUSZCZENIE DO SWOBODNEGO OBROTU

ROZDZIAŁ 1

Przepisy ogólne

Artykuł 290

1. Jeżeli towary wspólnotowe są wywożone na podstawie karnetu ATA, zgodnie z art. 797, towary te mogą zostać dopuszczone do swobodnego obrotu na podstawie karnetu ATA.
2. W tym przypadku urząd, w którym towary są dopuszczane do swobodnego obrotu, spełnia następujące formalności:
 - a) weryfikuje informacje znajdujące się w polach A-G odcinka powrotnego przywozu;
 - b) wypełnia grzbiet odcinka i pole „H” odcinka powrotnego wywozu;
 - c) zatrzymuje odcinek powrotnego wywozu.
3. Jeżeli formalności związane z zakończeniem czasowego wywozu towarów wspólnotowych są dokonywane w urzędzie celnym innym niż urząd, przez który towary są wprowadzane na obszar celny Wspólnoty, przemieszczenie tych towarów od tego urzędu do urzędu, w którym wymienione formalności są spełniane, nie wymaga żadnych formalności.

ROZDZIAŁ 2

Dopuszczenie towarów do korzystania z uprzywilejowanego traktowania taryfowego ze względu na ich przeznaczenie

Sekcja 1

Towary inne niż konie przeznaczone do uboju

Artykuł 291

1. Dopuszczenie do swobodnego obrotu towarów z zastosowaniem uprzywilejowanego traktowania taryfowego ze względu na ich przeznaczenie uzależnione jest od udzielenia pisemnego pozwolenia osobie, która dokonuje przywozu towarów, lub która zleca dokonanie ich przywozu w celu dopuszczenia do swobodnego obrotu.
2. Pozwolenie to udzielane jest na pisemny wniosek osoby zainteresowanej przez organy celne Państwa Członkowskiego, w którym towary zostają zgłoszone do dopuszczenia do swobodnego obrotu.

3. W przypadku towarów wymienionych w załączniku 39, wniosek zawiera między innymi następujące informacje:

- a) zwięzły opis zakładów przemysłowych, które mają być wykorzystane do przewidzianego postępowania;
- b) charakter proponowanego postępowania;
- c) rodzaj i ilość towarów, które mają być użyte;
- d) w przypadku stosowania uwag dodatkowych 4 lit. n) i 5 działu 27 Nomenklatury Scalonej, rodzaj, ilość i opis taryfowy uzyskanych towarów.

4. Osoba zainteresowana umożliwia organom celnym, zgodnie z ich wymogami, obserwowanie towarów w przedsiębiorstwach lub w przedsiębiorstwie przy dokonywaniu technicznych procesów ich przetwarzania.

Artykuł 292

1. Organy celne mogą ograniczyć okres ważności pozwolenia, określonego w art. 291.
2. W przypadku cofnięcia pozwolenia, posiadacz pozwolenia niezwłocznie uiszcza należności celne przywzowowe, ustanowione zgodnie z art. 208 Kodeksu, w odniesieniu do towarów, które nie otrzymały jeszcze przypisanego im przeznaczenia.

Artykuł 293

Posiadacz pozwolenia jest zobowiązany do:

- a) nadania towarom przypisanego im przeznaczenia;
- a) prowadzenia ewidencji, która pozwala organom celnym na przeprowadzenie wszelkich kontroli uznanych przez nie za niezbędne dla zapewnienia, że towary faktycznie otrzymały przypisane im przeznaczenie, a także do przechowywania tych ewidencji.

Artykuł 294

1. W ciągu roku od dnia przyjęcia przez organy celne zgłoszenia dopuszczenia do swobodnego obrotu wszystkim towarom nadaje się przypisane przeznaczenie.
2. W przypadku towarów wymienionych w załączniku 40 część 2, okres określony w ust. 1 wynosi pięć lat.
3. Okresy ustanowione w ust. 1 i 2, mogą zostać przedłużone przez organy celne, o ile towarom nie zostało nadane przypisane przeznaczenie ze względu na nieprzewidziane okoliczności lub działanie siły wyższej albo wymagania techniczne procesu obróbki lub przetwarzania towarów.
4. W przypadku towarów wymienionych w załączniku 39, stosuje się ust. 1 i 3, z zastrzeżeniem odmiennych przepisów zawartych w uwagach dodatkowych 4 lit. n) i 5 do

działu 27 Nomenklatury Scalonej.

Artykuł 295

1. Uważa się, że towarom nadano przypisane im przeznaczenie:
 1. w przypadku towarów, które mogą zostać użyte jednorazowo, w chwili nadania im wszystkim w ustanowionych terminach przypisanego przeznaczenia;
 2. w przypadku towarów, które mogą zostać użyte powtórnie, dwa lata po pierwszym nadaniu przeznaczenia; data takiego pierwszego nadania jest umieszczana w ewidencji, określonej w art. 293 lit. b), jednakże:
 - a) materiały wymienione w części 1 załącznika 40, używane przez towarzystwa lotnicze do konserwacji i naprawy ich statków powietrznych lub w ramach umów w sprawie wymiany tych materiałów bądź do celów własnych uważa się za te, którym nadano wspomniane przeznaczenie w chwili pierwszego nadania przeznaczenia do określonego użycia;
 - b) części pojazdów samochodowych przeznaczone do montażu uważa się za te, którym nadano wspomniane przeznaczenie w chwili, kiedy pojazdy te zostają przeniesione na rzecz innych osób;
 - c) towary wymienione w części 1 załącznika 40, przeznaczone dla niektórych kategorii statków powietrznych w celu ich budowy, konserwacji, modernizacji lub wyposażenia uważa się za te, którym nadano wspomniane przeznaczenie w chwili, kiedy statek powietrzny jest przeniesiony na rzecz osoby innej niż posiadacz pozwolenia lub z powrotem oddany do dyspozycji właściciela, między innymi po dokonaniu zabiegów konserwacyjnych, naprawy lub modernizacji;
 - d) towary określone w części 2 załącznika 40, przeznaczone dla niektórych kategorii statków lub platform wiertniczych bądź wydobywczych w celu ich budowy, naprawy, konserwacji, modernizacji, uzbrojenia lub wyposażenia uważa się za te, którym nadano wspomniane przeznaczenie w chwili, kiedy statek lub platforma wiertnicza są przeniesione na rzecz osoby innej niż posiadacz pozwolenia lub z powrotem oddane do dyspozycji właściciela, między innymi po dokonaniu zabiegów konserwacyjnych, naprawy lub modernizacji;
 - e) towary określone w części 2 załącznika 40, dostarczone bezpośrednio na pokład w celu wyposażenia uważa się za te, którym nadano wspomniane przeznaczenie w momencie takiej dostawy;
 - f) powietrzne statki cywilne uważa się za te, którym nadano przeznaczenie w chwili, kiedy zostają zarejestrowane w przeznaczonych do tego celu rejestrach urzędowych.
2. Odpady i złom powstałe w wyniku procesów obróbki lub przetwarzania towarów, jak również naturalne ubytki materiałowe uważane są za towary, którym nadano przeznaczenie.

Artykuł 296

1. W przypadkach właściwie umotywowanej przez posiadacza pozwolenia potrzeby, organy celne mogą zezwolić na składowanie towarów, określonych w niniejszej sekcji, wraz z towarami tego samego rodzaju, jakości, i o takich samych parametrach technicznych i fizycznych.

W przypadkach tego rodzaju składowania towarów, niniejsza sekcja stosuje się do ilości towarów równej ilości towarów dopuszczonych do swobodnego obrotu na mocy niniejszej sekcji.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1, organy celne mogą zezwolić na składowanie towarów wymienionych w załączniku 39, dopuszczonych do swobodnego obrotu zgodnie z niniejszą sekcją, pomieszanych z innymi towarami wymienionymi w tym załączniku lub z surowymi olejami ropy naftowej, objętymi kodem CN 2709 00 00.

3. Mieszane składowanie towarów określonych w ust. 2, które nie są tego samego rodzaju, jakości i parametrów technicznych oraz fizycznych, może być dozwolone jedynie w przypadku, gdy mieszanina ma zostać w całości poddana jednemu z procesów określonych w uwagach dodatkowych 4 i 5 działu 27 Nomenklatury Scalonej.

Artykuł 297

1. W przypadku przeniesienia towarów wewnątrz Wspólnoty, beneficjent przeniesienia musi posiadać pozwolenie wydane zgodnie z art. 291.

2. W drodze odstępstwa od art. 294, towar musi posiadać nadane mu w całości przypisane mu przeznaczenie przez okres jednego roku, licząc od daty przeniesienia; jednakże okres ten może zostać przedłużony na warunkach określonych w art. 294 ust. 3.

Artykuł 298

1. Wysyłka towarów określonych w art. 297, z jednego Państwa Członkowskiego do drugiego odbywa się na podstawie egzemplarza kontrolnego T5, przewidzianego w art. 471-495, pod warunkiem przestrzegania procedur ustanowionych w ust. 2-8.

2. Nadawca wypełnia egzemplarz kontrolny T5 w sześciu egzemplarzach (jeden oryginał i pięć kopii). Kopie są odpowiednio ponumerowane.

Egzemplarz kontrolny T5 zawiera:

- w polu A („Urząd wyjścia”), właściwy urząd celny Państwa Członkowskiego wyjścia,
- w polu 2, nazwisko lub nazwę i pełny adres nadawcy,
- w polu 8, nazwisko lub nazwę i pełny adres odbiorcy,
- w polu „Ważna uwaga” (poniżej pola 14 „Zgłaszający/Przedstawiciel”), między dwoma obecnymi tiret dodaje się tiret trzecie w brzmieniu „w przypadku towarów wysłanych w ramach kontroli „przeznaczenia” adresat wskazany poniżej”,

- w polach 31 i 33, odpowiednio opis towarów w chwili wysyłki, wraz z ilością sztuk oraz właściwy dla nich kod Nomenklatury Scalonej,
- w polu 38, masę netto towarów,
- w polu 103, słownie ilość towarów netto,
- w polu 104, znak w polu „Inne (wyszczególnić)” oraz drukowanymi literami jeden z następujących wpisów:
 - DESTINO ESPECIAL: MERCANCÍAS QUE DEBEN PONERSE A DISPOSICIÓN DEL CESIONARIO [REGLAMENTO (CEE) N° 2454/93, ARTÍCULO 298],
 - SÆRLIGT ANVENDELSESFORMÅL: SKAL STILLES TIL RÅDIGHED FOR ERHVEVEREN (FORORDNING (EØF) Nr. 2554/93, ARTIKEL 298),
 - BESONDERE VERWENDUNG: WAREN SIND DEM ÜBERNEHMER ZUR VERFÜGUNG ZU STELLEN (ARTIKEL 298 DER VERORDNUNG (EWG) Nr. 2454/93),
 - ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΣ: ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΑ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΕΘΟΥΝ ΣΤΗ ΔΙΑΘΕΣΗ ΤΟΥ ΕΚΔΟΧΕΑ [ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 2454/93, ΑΡΘΡΟ, 298],
 - END-USE: GOODS TO BE PLACED AT THE DISPOSAL OF THE TRANSFEREE (REGULATION (EEC) No 2454/93, ARTICLE 298),
 - DESTINATION PARTICULIÈRE: MARCHANDISES À METTRE À LA DISPOSITION DU CESSIONNAIRE [RÈGLEMENT (CEE) N° 2454/93, ARTICLE 298],
 - DESTINAZIONE PARTICOLARE: MERCI DA METTERE A DISPOSIZIONE DEL CESSIONARIO [REGOLAMENTO (CEE) N. 2454/93, ARTICOLO 298],
 - BIJZONDERE BESTEMMING: GOEDEREN TER BESCHIKKING TE STELLEN VAN DE CESSIONARIS (VERORDENING (EEG) Nr. 2454/93 ARTIKEL 298),
 - DESTINO ESPECIAL: MERCADORIAS A PÔR À DISPOÇÃO DO CESSIONÁRIO [REGULAMENTO (CEE) N.º 2454/93, ARTIGO 298.º],
- w polu 106,
 - a) w przypadkach, gdy towary zostały poddane obróbce lub przetworzeniu po dopuszczeniu do swobodnego obrotu, opis towarów w chwili ich dopuszczenia do swobodnego obrotu, jak również właściwy im kod CN;
 - b) numer ewidencyjny i datę zgłoszenia dopuszczenia do swobodnego obrotu, jak również nazwę i adres danego urzędu celnego, w którym zgłoszenie zostało

złożone;

- w polu E, na odwrotnej stronie formularza („Zastrzeżone dla Państwa Członkowskiego wyjścia”):
 - właściwy urząd celny Państwa Członkowskiego przeznaczenia,
 - datę wysyłki towaru.

3. Nadawca włącza do swojej ewidencji, przewidzianej w art. 293 lit. b), pierwszą kopię i przed dokonaniem wysyłki przekazuje drugą i trzecią kopię do właściwego urzędu celnego Państwa Członkowskiego wysyłki, w sposób opisany przez urząd. Wraz z towarem przesyła odbiorcy czwartą i piątą kopię oraz oryginał. Właściwy urząd celny zachowuje w swojej ewidencji drugą kopię, a trzecią kopię dla odbiorcy przekazuje do właściwego urzędu celnego Państwa Członkowskiego.

4. Otrzymując towary odbiorca wpisuje je do swojej ewidencji, przewidzianej w art. 293 lit. b), do której załącza oryginał; czwartą kopię przesyła niezwłocznie do właściwego urzędu celnego Państwa Członkowskiego przeznaczenia w sposób przepisany przez to Państwo Członkowskie, ze wskazaniem daty przybycia. Odbiorca niezwłocznie powiadamia organy celne o nadmiarze towarów, brakach, zamianie lub innych nieprawidłowościach. Ponadto przesyła piątą kopię nadawcy.

5. Z dniem określonym w ust. 4, obowiązki wynikające z niniejszego rozdziału przechodzą z nadawcy na odbiorcę. Do tego czasu obowiązki te ciążyą na nadawcy.

6. Towarów wysyłanych zgodnie z procedurą ustanowioną w niniejszym artykule nie przedstawia się ani w urzędzie wyjścia ani w urzędzie przeznaczenia.

7. Przepisy niniejszego artykułu stosuje się również do towarów przemieszczających się między dwoma punktami znajdującymi się we Wspólnocie przez terytorium Państw EFTA i które w jednym z tych państw są przedmiotem powrotnej wysyłki.

8. Organy celne Państwa Członkowskiego wyjścia i Państwa Członkowskiego przeznaczenia przeprowadzają odpowiednio okresowe kontrole pomieszczeń nadawcy i odbiorcy. Nadawca i odbiorca współpracują w tym względzie i dostarczają wszelkich żądanych informacji.

Artykuł 299

1. W drodze odstępstwa od art. 298, stosowanie egzemplarza kontrolnego T5 nie jest wymagane przez towarzystwa lotnicze dokonujące międzynarodowych przewozów dla transportu materiałów do celów konserwacyjnych lub naprawy statków powietrznych bądź w ramach umów w sprawie handlu tymi materiałami, bądź do celów własnych.

W takim przypadku, przewóz towarów odbywa się na podstawie lotniczego listu przewozowego lub równoważnego dokumentu na warunkach ustanowionych w art. 298 ust. 6.

2. Lotniczy list przewozowy lub równoważny dokument zawiera przynajmniej następujące dane:

- a) nazwę dokonującego wysyłki towarzystwa lotniczego;
- b) nazwę portu lotniczego wyjścia;
- c) nazwę towarzystwa lotniczego odbioru;
- d) nazwę portu lotniczego przeznaczenia;
- e) opis materiałów;
- d) liczbę artykułów.

Dane określone w poprzednim akapicie mogą zostać przedłożone również w zakodowanej formie lub przez odniesienie do załączonego dokumentu.

3. Pierwsza strona lotniczego listu przewozowego lub równoważnego dokumentu musi zawierać drukowanymi literami jeden z następujących wpisów:

- DESTINO ESPECIAL,
- SÆRLIGT ANVENDELSESFORMÅL,
- BESONDERE VERWENDUNG,
- ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΡΟΟΠΙΣΜΟΣ,
- END-USE,
- DESTINATION PARTICULIÈRE,
- DESTINAZIONE PARTICOLARE,
- BIJZONDERE BESTEMMING,
- DESTINO ESPECIAL.

4. W każdym Państwie Członkowskim, każde towarzystwo lotnicze będące nadawcą lub odbiorcą materiałów określonych w ust. 1, do celów kontroli udostępnia właściwym organom celnym ewidencję, przewidzianą w art. 293 lit. b).

5. Towarzystwo lotnicze wysyłki zatrzymuje kopię lotniczego listu przewozowego lub równoważnego dokumentu jako część swojej ewidencji i na warunkach określonych przez organy celne Państwa Członkowskiego wyjścia, udostępnia drugą kopię właściwemu urzędowi celnemu.

Towarzystwo lotnicze odbioru zatrzymuje kopię lotniczego listu przewozowego lub równoważnego dokumentu jako część swojej ewidencji i na warunkach określonych przez organy celne Państwa Członkowskiego przeznaczenia, przekazuje właściwemu urzędowi celnemu drugą kopię.

6. Materiały w stanie nienaruszonym oraz kopie lotniczego listu przewozowego lub równoważnego dokumentu są dostarczane towarzystwu lotniczemu odbioru w miejscach określonych przez organy celne Państwa Członkowskiego, w którym ma swoją siedzibę to towarzystwo. Ponadto materiały te są wprowadzane do ewidencji, określonej w art. 293 lit. b).

Przekazanie materiałów oraz kopii lotniczego listu przewozowego lub równoważnego dokumentu, jak również dokonanie wpisu, określone w poprzednim akapicie, ma miejsce w terminie pięciu dni, licząc od dnia wyjścia statku powietrznego przewożącego materiały.

7. Obowiązki wynikające z niniejszego artykułu przechodzą z towarzystwa lotniczego wysyłki na towarzystwo lotnicze odbioru w chwili przekazania temu towarzystwu lotniczemu odbioru materiałów w stanie nienaruszonym oraz kopii lotniczego listu przewozowego lub równoważnego dokumentu.

Artykuł 300

Organy celne powiadamiane są o wszelkich przeniesieniach w tym samym Państwie Członkowskim. Forma powiadomienia, termin, w którym musi być dokonane i inne warunki ustalane są przez wymienione organy. Powiadomienie wyraźnie określa datę przeniesienia towarów.

Z mocą od tej daty beneficjent przeniesienia przejmuje, w odniesieniu do przeniesionych towarów, obowiązki wynikające z niniejszej sekcji.

Artykuł 301

1. Na wniosek posiadacza pozwolenia wydanego zgodnie z art. 291, organy celne, na warunkach przez siebie ustalonych, wyznaczają miejsca zwane dalej „naziemnymi bazami operacyjnymi”, w których towary wymienione w części 2 sekcja B załącznika 40 mogą być składowane lub mogą być poddawane wszelkiego rodzaju operacjom.

2. Bez uszczerbku dla art. 298, nie są stosowane żadne formalności poza właściwym wpisem do ewidencji przy przepływie towarów określonych w ust. 1 między:

- a) naziemną bazą operacyjną a platformami, znajdującymi na wodach terytorialnych lub poza wodami terytorialnymi, i odwrotnie;
- b) w zależności od przypadku, naziemną bazą operacyjną a miejscem załadunku towarów na platformy oraz miejscem wyładunku platform a naziemną bazą operacyjną;
- c) miejscem załadunku a platformami znajdującymi się na wodach terytorialnych lub poza wodami terytorialnymi, gdy towary zostały załadowane z przeznaczeniem na platformy nie przechodząc przez naziemną bazę operacyjną, i odwrotnie;
- d) platformami znajdującymi się na wodach terytorialnych lub poza wodami terytorialnymi.

Artykuł 302

1. Użycie towaru w celu innym niż przewidziany dla uzyskania uprzywilejowanego traktowania taryfowego, określonego w art. 291, może być zatwierdzone przez organy celne jedynie, jeżeli posiadacz pozwolenia wykazał zgodnie z wymogami organów celnych, że niemożliwe było nadanie towarom przypisanego przeznaczenia z powodów związanych z tą osobą bądź z samymi towarami.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1, w przypadku produktów wymienionych w części 1 i 2 załącznika 40, użycie towaru w celu innym niż przewidziany w ramach uprzywilejowanego traktowania taryfowego jest zatwierdzone przez organy celne w przypadku, gdy ich zdaniem jest to gospodarczo uzasadnione.

3. Zatwierdzenie określone w poprzednich ustępach uzależnione jest od opłacenia przez posiadacza pozwolenia kwoty należności celnych przywozowych, ustalonej zgodnie z art. 208 Kodeksu.

Artykuł 303

1. Organy celne zatwierdzają wywóz towaru poza obszar celny Wspólnoty lub jego zniszczenie pod dozorem celnym jedynie, jeżeli posiadacz pozwolenia może wykazać, zgodnie z wymogami organów celnych, że niemożliwe było nadanie towarom przypisanego przeznaczenia z powodów związanych z tą osobą bądź z samym towarami.

Jeżeli zatwierdza się wywóz towarów poza obszar celny Wspólnoty, od czasu przyjęcia zgłoszenia wywozowego towary uważa się za towary niewspólnotowe.

W przypadku produktów rolnych, w polu 44 jednolitego dokumentu administracyjnego umieszcza się drukowanymi literami jeden z następujących wpisów:

- DESTINO ESPECIAL: MERCANCÍAS PREVISTAS PARA LA EXPORTACIÓN [REGLAMENTO (CEE) N° 2454/93, ARTÍCULO 303]: APLICACIÓN DE LOS MONTANTES COMPENSATORIOS MONETARIOS Y RESTITUCIONES AGRARIAS EXCLUIDA,
- SÆRLIGT ANVENDELSIFORMÅL: VARER BESTEMPT TIL UDFØRSEL I (FORORDNING (EØF) Nr. 2454/93, ARTIKEL 303): ANVENDELSE AF MONETÆRE UDLIGNINGSBELØB OG LANDBRUGSRESTITUTIONER ER UDELUKKET,
- BESONDERE VERWENDUNG: ZUR AUSFUHR VORGESEHENE WAREN (ARTIKEL 303 DER VERORDNUNG (EWG) Nr. 2454/93): ANWENDUNG DER WÄHRUNGSAusGLEICHSBETRÄGE UND LANDWIRTSCHAFTLICHEN AUSFUHRERSTATTUNGEN AUSGESCHLOSSEN,
- ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΣ: ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΑ ΠΟΥ ΠΡΟΟΡΙΖΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΕΞΑΓΩΓΗ [ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 2454/93, ΑΡΘΡΟ 303]: ΑΠΟΚΛΕΙΕΤΑΙ Η ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΩΝ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΩΝ ΠΟΣΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΡΟΦΩΝ,
- END-USE: GOODS DESTINED FOR EXPORTATION (REGULATION (EEC) No 2454/93, ARTICLE 303]: MONETARY COMPENSATORY AMOUNTS AND

AGRICULTURAL REFUNDS NOT APPLICABLE,

- DESTINATION PARTICIULIÈRE: MARCHANDISES PRÉVUES POUR L'EXPORTATION [RÈGLEMENT (CEE) N° 2454/93, ARTICLE 303]: APPLICATION DES MONTANTS COMPENSATOIRES MONÉTAIRES ET RESTITUTIONS AGRICOLES EXCLUE,
- DESTINAZIONE PARTICOLARE: MERCI PREVISTE PER L'ESPORTAZIONE [REGOLAMENTO (CEE) N. 2454/93, ARTICOLO 303]: APPLICAZIONE DEI MONTANTI COMPENSATORI MONETARI E RESTITUZIONI AGRICOLE ESCLUSA,
- BIJZONDERE BESTEMMING: VOOR UITVOER BESTEMDE GOEDEREN (VERORDENING (EEG) Nr. 2454/93, ARTIKEL 303): TOEKENNING VAN MONETAIRE COMPENSERENDE BEDRAGEN EN LANDBOUWRESTITUTIES UITGESLOTEN,
- DESTINO ESPECIAL: MERCADORIAS PREVISTAS PARA A EXPORTAÇÃO [REGULAMENTO (CEE) N.º 2454/93, ARTIGO 303.º]: PLICAÇÃO DOS MONTANTES COMPENSATÓRIOS MONETÁRIOS E RESTITUIÇÕES AGRÍCOLAS EXCLUIDA.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1, w przypadku towarów wymienionych w części 1 i 2 załącznika 40, organy celne zatwierdzają wywóz towarów poza obszar celny Wspólnoty, o ile jest to gospodarczo uzasadnione.

3. Ust. 1 nie ma zastosowania do towarów składowanych w mieszaninie, określonych w art. 296 ust. 3, chyba że cała mieszanina zostaje wywieziona lub zniszczona.

Artykuł 304

1. W przypadku, gdy należność celna przywózowa stosowana w ramach uzgodnień w sprawie przeznaczenia do towarów o szczególnym przeznaczeniu jest nie niższa niż stawka stosowana do tych samych towarów niezależnie od tych uzgodnień, wówczas towary klasyfikowane są według kodu CN odnoszącego się do tego przeznaczenia, a niniejsza sekcja nie ma zastosowania.

2. Niniejsza sekcja nie ma zastosowania do towarów wymienionych w załączniku 41.

Sekcja 2

Konie przeznaczone do uboju

Artykuł 305

1. Dopuszczenie do swobodnego obrotu koni przeznaczonych do uboju objętych kodem CN 0101 19 10 uzależnione jest od następujących warunków:

- a) złożenia zabezpieczenia pokrywającego kwotę długu celnego mogącego powstać, zgodnie z art. 208 Kodeksu, oraz

b) oznakowania każdego konia, zgodnie z wymogami organów celnych, w chwili dopuszczenia do swobodnego obrotu czytelnym znakiem poprzez usunięcie sierści na lewej łopatce za pomocą nożyc lub w inny sposób, zawierającym symbol „X” oznaczający, że koń przeznaczony jest do uboju oraz numer pozwalający na identyfikację konia od chwili dopuszczenia do swobodnego obrotu do chwili jego uboju.

2. Szczegóły oznakowania umieszczane są na zgłoszeniu dopuszczenia danych koni do swobodnego obrotu. Towarzysząca koniom kopia tego zgłoszenia musi dotrzeć do organów określonych w art. 308 ust. 1.

3. Obowiązki zgłaszającego określone są w art. 293.

Artykuł 306

1. Po dopuszczeniu do swobodnego obrotu, konie są bezpośrednio przewożone, z wykorzystaniem środków transportu należycie zaplombowanych przez organy celne (bez uszczerbku dla jakichkolwiek krajowych przepisów dotyczących zdejmowania i koniecznej zamiany zamknięć), do uznanej przez organy celne rzeźni i poddawane ubojowi.

2. W chwili przybycia do rzeźni, zdjęcie zamknięć z pojazdu i wyładunek koni odbywa się w obecności właściwych organów.

3. Ust. 1 i 2 nie mają zastosowania jeżeli urząd celny, który dokonał zwolnienia znajduje się w rzeźni i jeżeli konie niezwłocznie przejmowane są przez organ określony w art. 308 ust. 1.

Ponadto jeżeli urząd celny, który dokonał zwolnienia znajduje się w najbliższym sąsiedztwie rzeźni, organy celne mogą zastosować w miejsce nałożenia zamknięć inne właściwe środki dozoru mające zapewnić bezpośredni przewóz koni do rzeźni i ich przejście przez organ określony w art. 308 ust. 1.

Artykuł 307

Jeżeli po przybyciu do rzeźni koń nie może zostać zidentyfikowany, lub jeżeli nie przestrzegano przepisów art. 306, właściwy organ niezwłocznie informuje właściwy urząd celny, który podejmuje niezbędne środki.

Artykuł 308

1. Dowód, że konie zostały poddane ubojowi, jest dostarczany bądź w formie świadectwa wydanego przez uprawniony do tego organ, bądź w formie poświadczenia tego organu na kopii zgłoszenia, określonego w art. 305 ust. 2, potwierdzającego, że poddane ubojowi zwierzęta są przedmiotem zgłoszenia do swobodnego obrotu.

2. W terminie 30 dni od dnia przyjęcia zgłoszenia do swobodnego obrotu, dowód uboju musi dotrzeć do urzędu celnego, w którym zostało złożone wymienione zgłoszenie bądź bezpośrednio od organu, określonego w ust. 1, bądź za pośrednictwem zgłaszającego, w zależności od decyzji zainteresowanego Państwa Członkowskiego.

TYTUŁ II

TRANZYT

ROZDZIAŁ I

Przepisy ogólne

Artykuł 309

Do celów niniejszego tytułu:

a) *środki transportu* oznaczają, w szczególności:

- każdy pojazd drogowy, przyczepę lub naczepę,
- każdy wagon kolejowy,
- każdą łódź lub statek,
- każdy statek powietrzny,
- każdy kontener w rozumieniu art. 670 lit. g);

b) *urząd wyjścia* oznacza:

urząd celny, w którym rozpoczynają się czynności tranzytu wspólnotowego;

c) *urząd tranzytowy* oznacza:

- urząd celny w miejscu wyprowadzenia z obszaru celnego Wspólnoty, jeżeli przesyłka opuszcza ten obszar w trakcie czynności tranzytu wspólnotowego przez granicę między Państwem Członkowskim a państwem trzecim,
- urząd celny w miejscu wprowadzenia na obszar celny Wspólnoty, jeżeli towary w trakcie czynności tranzytu wspólnotowego znalazły się na obszarze państwa trzeciego;

d) *urząd przeznaczenia* oznacza:

urząd celny, w którym należy przedstawić towary objęte procedurą tranzytu wspólnotowego w celu zakończenia czynności tranzytu wspólnotowego;

e) *urząd składania gwarancji* oznacza:

urząd celny, w którym składana jest gwarancja generalna lub ryczałtowa.

ROZDZIAŁ 2

Zakres zastosowania

Artykuł 310

1. Towary wspólnotowe:

- dla których zostały spełnione celne formalności wywozowe w celu udzielenia refundacji przy wywozie do państw trzecich w ramach wspólnej polityki rolnej,

lub

- w stosunku do których zwrot lub umorzenie należności celnych przywozowych uzależnione jest od dokonania ich powrotnego wywozu poza obszar celny Wspólnoty lub umieszczenia w składzie celnym, w wolnym obszarze celnym lub składzie wolnocłowym, bądź pod jakąkolwiek procedurą celną inną niż dopuszczenie do swobodnego obrotu,

lub

- dopuszczone do swobodnego obrotu w ramach procedury uszlachetniania czynnego z zastosowaniem systemu ceł zwrotnych, w celu ich późniejszego wywozu w formie produktów kompensacyjnych i w stosunku do których wniosek o dokonanie zwrotu może zostać przedstawiony zgodnie z art. 128 Kodeksu, o ile osoba zainteresowana ma zamiar złożyć taki wniosek,

lub

- podlegające systemowi opłat wywozowych i podatków, dla których zostały spełnione formalności celne przy wywozie do państw trzecich w ramach wspólnej polityki rolnej,

lub

- pochodzące ze zapasów interwencyjnych, podlegające środkom kontroli użytkowania i/lub przeznaczenia i dla których spełnione zostały formalności celne przy wywozie do państw trzecich w ramach wspólnej polityki rolnej,

przemieszczają się w ramach wspólnotowej procedury tranzytu zewnętrznego, zgodnie z art. 91 ust. 1 lit. b) Kodeksu.

2. Towary, określone w ust. 1, które nie opuściły obszaru celnego Wspólnoty są traktowane jako towary wspólnotowe, pod warunkiem poświadczenia, że zgłoszenie wywozowe, formalności celne odnoszące się do środków wspólnotowych, które wymagają aby towary opuściły wymieniony obszar celny oraz wszelkie skutki tych formalności zostały unieważnione.

Artykuł 311

Bez uszczerbku dla art. 310 ust. 1, towary wspólnotowe, które przesyłane są:

- a) z jednego punktu znajdującego się na obszarze celnym Wspólnoty do drugiego przez

terytorium jednego lub kilku państw EFTA;

- b) w ramach metod współpracy administracyjnej mających na celu zapewnienie w okresie przejściowym, w handlu między Wspólnotą w jej składzie z dnia 31 grudnia 1985 r. a Hiszpanią lub Portugalią oraz w handlu między tymi dwoma Państwami Członkowskimi, swobodnego przepływu towarów, które jeszcze nie korzystają z całkowitego zniesienia ceł i innych środków ustanowionych w Akcie Przystąpienia;
- c) - z części obszaru celnego Wspólnoty, do której stosowane są przepisy dyrektywy Rady 77/388/EWG, do innej części obszaru celnego Wspólnoty, w której wymienione przepisy nie mają zastosowania, lub
 - z części obszaru celnego Wspólnoty, do której przepisy dyrektywy Rady 77/388/EWG nie mają zastosowania, do innej części obszaru celnego Wspólnoty, w której stosuje się wymienione przepisy, lub
 - z części obszaru celnego Wspólnoty, do której przepisy dyrektywy Rady 77/388/EWG nie mają zastosowania, do innej części obszaru celnego Wspólnoty, w której wymienione przepisy również nie mają zastosowania,

przemieszczają się w ramach wspólnotowej procedury tranzytu wewnętrznego.

Artykuł 312

Transport towarów, do którego stosuje się wspólnotową procedurę tranzytową, może odbywać się w ramach tej procedury między dwoma punktami na obszarze celnym Wspólnoty przez terytorium państwa trzeciego innego niż państwo EFTA pod warunkiem, że transport przez to państwo trzecie odbywa się z zastosowaniem jednolitego dokumentu przewozowego sporządzonego w Państwie Członkowskim; w takim przypadku działanie wymienionej procedury jest zawieszona na terytorium państwa trzeciego.

ROZDZIAŁ 3

Wspólnotowy status towarów

Artykuł 313

1. Z zastrzeżeniem wyjątków wymienionych w ust. 2, wszystkie towary transportowane między dwoma punktami znajdującymi się na obszarze celnym Wspólnoty uważa się za towary wspólnotowe, chyba że potwierdzono, że nie mają one statusu wspólnotowego.
2. Poniższe towary nie są uważane za towary wspólnotowe, chyba że ich status wspólnotowy został potwierdzony zgodnie z art. 314-323:
 - a) towary przewożone z zastosowaniem jednego z dokumentów określonych w art. 163 lit. b)-e) Kodeksu;
 - b) towary przewożone między dwoma punktami znajdującymi się na obszarze celnym Wspólnoty przez terytorium państwa trzeciego;

- c) towary transportowane:
- drogą powietrzną z portu lotniczego znajdującego się w państwie trzecim do portu lotniczego znajdującego się na obszarze celnym Wspólnoty,
 - drogą morską z portu znajdującego się w państwie trzecim do portu znajdującego się na obszarze celnym Wspólnoty,
 - drogą morską z wolnego obszaru celnego usytuowanego na obszarze celnym Wspólnoty, w którym towary zostały załadowane lub przeładowane, do innego portu znajdującego się na tym obszarze, chyba że organy celne potwierdziły poświadczając na dokumentach statku, że przybywa on z miejsca w tym porcie nie będącego częścią wolnego obszaru celnego;
- d) towary znajdujące się w przesyłkach wysłanych z urzędu pocztowego znajdującego się na obszarze celnym Wspólnoty, gdy opakowania lub towarzyszące im dokumenty opatrzone są etykietą, której wzór przedstawiony jest w załączniku 42. OrganY celne Państwa Członkowskiego wysyłki są zobowiązane umieścić lub spowodować umieszczenie takiej etykiety na opakowaniach i na towarzyszących dokumentach w przypadku, gdy wysyłane towary są towarami niewspólnotowymi;
- e) towary przewożone drogą morską z portu znajdującego się na obszarze celnym Wspólnoty do innego portu znajdującego się na tym obszarze, jeżeli zostały przetransportowane:
- na pokładzie statku przybywającego z państwa trzeciego i przewożącego towary załadowane w państwie trzecim, który zawinął do jednego lub kilku portów Wspólnoty, lub
 - na pokładzie statku udającego się do państwa trzeciego i przewożącego towary załadowane w porcie Wspólnoty z przeznaczeniem do państwa trzeciego, który zawinął do jednego lub kilku portów Wspólnoty, lub
 - na pokładzie statku, który między portem Wspólnoty wyjścia a portem Wspólnoty przeznaczenia zawinął do jednego lub kilku portów w państwach trzecich, lub
 - na pokładzie statku przybywającego bezpośrednio z wolnego obszaru celnego, lub
 - na pokładzie statku, który zawinął do portu, w którym usytuowany jest wolny obszar celny, chyba że organy celne potwierdziły poświadczając na dokumentach statku, że przybywa on z miejsca w tym porcie niebędącego częścią wolnego obszaru celnego.
3. a) Bez uszczerbku dla art. 170 Kodeksu, kapitan statku lub jego przedstawiciel zobowiązany jest do poinformowania organów celnych portu, w którym towary są wyładowywane, o przybyciu statku oraz do podania z jakiego portu statek wypłynął z pierwotnym załadunkiem, jak również wszystkich portów, do których statek zawijał lub powinien zawinąć przed dotarciem do portu Wspólnoty przeznaczenia. Kapitan statku przedkłada na żądanie dokumenty potwierdzające przedstawione informacje, np. dziennik pokładowy.

Jeżeli wymagana informacja nie zadowoli organów celnych portu przeznaczenia, to wszystkie transportowane na pokładzie statku towary uważane są za towary niewspólnotowe, chyba że ich status wspólnotowy jest potwierdzony zgodnie z art. 314-323.

- b) Aby spełnić obowiązki, określone w lit. a), kapitan statku lub jego przedstawiciel może przedstawić organom celnym portu Wspólnoty, w którym towary są wyładowywane, kopię noty informacyjnej, poświadczonej przez organy celne portu wyjścia znajdującego się na obszarze celnym Wspólnoty, podając planowany port przeznaczenia oraz wszystkie porty do których statek może zawinąć.

Jednakże przedstawienie noty informacyjnej jest obowiązkowe, jeżeli statek przewozi towary, określone w art. 91 ust. 1 Kodeksu.

- c) Organy celne portu przeznaczenia mogą odstąpić od stosowania przepisów lit. a) i b) w odniesieniu do statków:
- co do których nie ma wątpliwości, że np. z powodu ich rodzaju i geograficznego zasięgu działalności żeglugowej, kursują wyłącznie między portami Wspólnoty i nie zawijają do państw trzecich, lub
 - które użytkowane są przez przedsiębiorstwa żeglugowe posiadające pozwolenie na stosowanie procedur uproszczonych, opisanych w art. 448 ust. 11.

Artykuł 314

1. W przypadkach, określonych w art. 313 ust. 2 lit. a)-c) i e), wspólnotowy status towarów jest potwierdzany jednym z dokumentów przewidzianych w art. 315-318 lub zgodnie ze szczegółowymi procedurami przewidzianymi w art. 319-323.

2. Dokumenty lub szczegółowe procedury, określone w ust. 1 nie są wykorzystywane w odniesieniu do towarów:

- a) które przeznaczone są do wywozu;
lub
- b) które są objęte art. 310 ust. 1 tiret pierwsze;
lub
- c) które znajdują się w opakowaniach nieposiadających statusu wspólnotowego,
lub
- d) które nie są bezpośrednio transportowane z jednego Państwa Członkowskiego do drugiego.

Za bezpośrednio transportowane z jednego Państwa Członkowskiego do drugiego uważa się:

- towary transportowane bez przejazdu przez terytorium państwa trzeciego,
- towary transportowane przez terytorium jednego lub kilku państw trzecich pod warunkiem, że przejazd przez te państwa odbywa się na podstawie jednolitego dokumentu przewozowego sporządzonego w Państwie Członkowskim.

Artykuł 315

1. Dowód wspólnotowego statusu towarów jest dostarczany, zgodnie z niniejszym artykułem, poprzez przedstawienie dokumentu tranzytowego T2L.

2. Dokument tranzytowy T2L sporządzany jest na formularzu zgodnym z egzemplarzem 4 lub egzemplarzem 4/5 wzoru znajdującego się w załącznikach 31 i 32.

Formularz ten jest uzupełniany jednym lub kilkoma formularzami zgodnymi z egzemplarzem 4 lub egzemplarzem 4/5 wzoru znajdującego się w załącznikach 33 i 34.

Jeżeli Państwa Członkowskie nie zezwalają na użycie formularzy uzupełniających przy zastosowaniu informatycznego systemu sporządzania zgłoszeń, formularz ten jest uzupełniany jednym lub kilkoma formularzami zgodnymi z egzemplarzem 4 lub egzemplarzem 4/5 wzoru znajdującego się w załącznikach 31 i 32.

3. Osoba zainteresowana umieszcza symbol „T2L” w prawej części pola 1 formularza oraz symbol „T2L bis” w prawej części pola 1 wszelkich formularzy uzupełniających.

4. Jeżeli dokument tranzytowy T2L ma zostać wystawiony dla przesyłki składającej się z dwóch lub więcej rodzajów towarów, to dane dotyczące tych towarów mogą zostać zawarte w jednym lub kilku wykazach towarowych w rozumieniu art. 341 ust. 2 do art. 344 ust. 2 zamiast wpisywania ich w polach 31 „Opakowania i opis towaru”, 32 „Pozycja”, 35 „Masa brutto (kg)” oraz, gdzie stosowne, 33 „Kod towaru”, 38 „Masa netto (kg)”, 44 „Dodatkowe informacje/załączone dokumenty, świadectwa i pozwolenia” formularza wykorzystywanego do wystawiania dokumentu tranzytowego „T2L”.

Jeżeli korzysta się z wykazów załadunkowych, to odpowiednie pola formularza służącego do wystawiania dokumentu tranzytowego T2L przekreśla się.

5. Górna część pola, określonego w art. 342 lit. b), używana jest do wpisania symbolu „T2L”, dolna część do umieszczenia poświadczenia organów celnych, przewidzianego w art. 316 ust. 2.

Kolumna „Kraj wysyłki/wywozu” wykazu załadunkowego nie musi być wypełniona.

6. Wykaz załadunkowy przedkładany jest w tej samej liczbie egzemplarzy co dokument tranzytowy T2L, którego dotyczy.

7. Jeżeli do jednego dokumentu tranzytowego T2L dołączonych jest kilka wykazów

załadunkowych, to do takich wykazów wpisuje się nadany przez osobę zainteresowaną numer ewidencyjny; ilość załączonych wykazów załadunkowych podaje się w polu 4 „Wykazy załadunkowe” formularza stosowanego do wystawiania dokumentu tranzytowego T2L.

Artykuł 316

1. Z zastrzeżeniem przepisów art. 394, dokument tranzytowy T2L sporządzany jest w jednym egzemplarzu.

2. Na wniosek osoby zainteresowanej, organy celne Państwa Członkowskiego wyjścia poświadczają dokument tranzytowy T2L i, w zależności od przypadku, dokument(-y) T2L *bis*. Poświadczenia takie zawierają następujące dane, które w miarę możliwości podaje się w polu C (urząd wyjścia) tych dokumentów:

- a) na dokumencie tranzytowym T2L, nazwę i pieczęć urzędu wyjścia, podpis właściwego funkcjonariusza, datę poświadczenia i numer ewidencyjny lub numer noty tranzytowej, o ile nota taka jest wymagana;
- b) na dokumencie T2L *bis*, numer podany na dokumencie tranzytowym T2L. Numer ten umieszcza się bądź za pomocą pieczęci zawierającej nazwę urzędu wyjścia, bądź odręcznie. W tym drugim przypadku przystawia się pieczęć służbową tego urzędu.

Dokumenty te zwracane są osobie zainteresowanej, gdy tylko formalności związane z wysyłką towarów do Państwa Członkowskiego zostaną spełnione.

Artykuł 317

1. Bez uszczerbku dla art. 315 i 316, potwierdzenia wspólnotowego statusu towarów dokonuje się, zgodnie z niniejszym artykułem, poprzez przedłożenie faktury lub dokumentu przewozowego odnoszącego się do tych towarów.

2. Na fakturze lub dokumencie przewozowym, określonym w ust. 1, podaje się co najmniej pełną nazwę (nazwisko) i adres nadawcy lub zgłaszającego, jeżeli nadawca i zgłaszający nie są tą samą osobą, liczbę i rodzaj, znaki handlowe i numery opakowań, opis towaru, masę brutto w kilogramach oraz, w miarę potrzeby, numery kontenerów.

Zgłaszający wyraźnie i w sposób widoczny umieszcza na wyżej wymienionym dokumencie symbol „T2L” i swój odręczny podpis.

3. Faktura lub dokument przewozowy, należycie wypełniony i podpisany przez zgłaszającego, jest na jego wniosek poświadczony przez organy celne Państwa Członkowskiego wyjścia. Poświadczenie takie zawiera nazwę i pieczęć urzędu wyjścia, podpis właściwego funkcjonariusza, datę poświadczenia oraz numer ewidencyjny albo numer noty tranzytowej bądź zgłoszenia wywozowego, jeżeli taki dokument jest wymagany.

4. Jeżeli całkowita wartość towarów wspólnotowych ujętych na fakturze lub dokumencie przewozowym wypełnionym i podpisanym zgodnie z ust. 2 lub zgodnie z art. 224 ust. 1 nie przekracza 10 000 ECU, zgłaszający nie musi przedkładać tego dokumentu do poświadczenia przez organy celne Państwa Członkowskiego wyjścia.

W przypadku określonym w poprzednim akapicie, na fakturze lub dokumencie przewozowym podaje się, oprócz danych przewidzianych w ust. 2, nazwę urzędu wyjścia.

5. Niniejszy artykuł stosuje się jedynie, gdy faktura lub dokument przewozowy odnoszą się wyłącznie do towarów wspólnotowych.

Artykuł 318

Jeżeli dokument wykorzystywany dla potwierdzenia wspólnotowego statusu towarów wystawiony jest z mocą wsteczną, opatrzony jest jednym z następujących potwierdzeń w kolorze czerwonym:

- Expedido a posteriori,
- Udstedt efterfølgende,
- Nachträglich ausgestellt,
- Εκδοθέν εκ των υστέρων,
- Issued retroactively,
- Délivré a posteriori,
- Rilasciato a posteriori,
- Achteraf afgegeven,
- Emitido a posteriori.

Artykuł 319

1. Jeżeli towary są przewożone przy użyciu karnetu TIR lub karnetu ATA, zgłaszający może, w celu potwierdzenia wspólnotowego statusu towarów i z zastrzeżeniem przepisów art. 314 ust. 2, w polu przeznaczonym na opis towarów, przed przedstawieniem karnetu do poświadczenia przez urząd celny wyjścia, umieścić w sposób widoczny symbol „T2L” potwierdzony jego podpisem na wszystkich odpowiednich odcinkach wykorzystywanego karnetu. Symbol „T2L” jest uwierzytelniany, na wszystkich odcinkach na których został umieszczony, pieczęcią urzędu wyjścia i podpisem właściwego funkcjonariusza.

2. W przypadkach, gdy towary wspólnotowe i niewspólnotowe umieszczone są jednocześnie na karnecie TIR lub karnecie ATA, obydwie kategorie towarów wyszczególnia się oddzielnie, a symbol „T2L” umieszcza się w taki sposób, aby wyraźnie odnosił się tylko do towarów wspólnotowych.

Artykuł 320

Jeżeli konieczne jest potwierdzenie wspólnotowego statusu silnikowych pojazdów drogowych zarejestrowanych w Państwie Członkowskim, pojazdy takie uważane są za wspólnotowe:

- a) pod warunkiem, że posiadają tablice i dowód rejestracyjny, a dane umieszczone w dowodzie rejestracyjnym i na tablicach rejestracyjnych potwierdzają w niezaprzeczalny sposób ich wspólnotowy status;
- b) w pozostałych przypadkach, zgodnie z art. 315-323.

Artykuł 321

Jeżeli konieczne jest potwierdzenie wspólnotowego statusu wagonów towarowych należących do przedsiębiorstwa kolejowego Państwa Członkowskiego, wagony takie uważane są za wspólnotowe:

- a) gdy numer kodu i znak własności (litery odróżniające) na nich umieszczone potwierdzają w niezaprzeczalny sposób ich wspólnotowy status;
- b) w pozostałych przypadkach, po przedstawieniu jednego z dokumentów określonych w art. 315-318.

Artykuł 322

1. Jeżeli konieczne jest potwierdzenie wspólnotowego statusu opakowań stosowanych do przewozu towarów w handlu wewnątrzspółnotowym, które mogą zostać zidentyfikowane jako należące do osoby mającej swoją siedzibę w Państwie Członkowskim i które powróciły puste po wykorzystaniu w innym Państwie Członkowskim, opakowania te uważane są za wspólnotowe:

- a) gdy zostały zgłoszone jako towary wspólnotowe i nie ma żadnych wątpliwości co do prawdziwości tego zgłoszenia;
- b) w pozostałych przypadkach, zgodnie z art. 315-323.

2. Ułatwienia przewidziane w ust. 1, przydzielane są dla skrzyń, opakowań, palet i innych podobnych materiałów, z wyjątkiem kontenerów w rozumieniu art. 670.

Artykuł 323

Jeżeli konieczne jest potwierdzenie wspólnotowego statusu towarów przewożonych przez podróżnych w ich bagażu, towary te, pod warunkiem że nie są przeznaczone do celów handlowych, uważane są za wspólnotowe:

- a) gdy zostały zgłoszone jako towary wspólnotowe i nie ma żadnych wątpliwości co do prawdziwości tego zgłoszenia;
- b) w pozostałych przypadkach, zgodnie z art. 315-322.

Artykuł 324

Organy celne Państw Członkowskich udzielają sobie wzajemnej pomocy przy kontroli autentyczności i prawdziwości dokumentów oraz prawidłowości szczegółowych procedur, które zgodnie z przepisami niniejszego rozdziału stosowane są dla potwierdzenia

wspólnotowego statusu towarów.

Artykuł 325

Niniejszym wprowadza się dokument T2M jako część metod współpracy administracyjnej, określonych w art. 10 ust. 2 akapit pierwszy Traktatu. Dokument ten służy jako dowód, że produkty złowione przez statki Państw Członkowskich i wprowadzone na obszar celny Wspólnoty w stanie niezmienionym lub po poddaniu ich na pokładach statków Państw Członkowskich procesom, w wyniku których produkty uzyskane nie zostały wyłączone z działu 3 lub kodów CN 1504 albo 2301, spełniają warunki ustanowione w art. 9 ust. 2 wspomnianego Traktatu.

Artykuł 326

Produkty złowione i uzyskane na pokładzie, określone w art. 325, objęte są dokumentem T2M sporządzonym zgodnie z art. 329-333, jeżeli:

- a) statek, który dokonał połowu i, w zależności od przypadku, przerobu produktów na pokładzie dokonuje ich transportu bezpośrednio do innego Państwa Członkowskiego niż to, do którego należy ten statek;
- b) statek Państwa Członkowskiego, na który złowione produkty zostały przeładowane ze statku, określonego w lit. a), dokonuje ich przerobu na pokładzie i dokonuje transportu produktów uzyskanych bezpośrednio na obszar celny Wspólnoty;
- c) inny statek Państwa Członkowskiego, niż określony w lit. a) lub b), na który produkty złowione lub uzyskane zostały przeładowane, dokonuje ich transportu bezpośrednio na obszar celny Wspólnoty;
- d) jeden ze statków, określonych w lit. a), b) lub c) dokonuje transportu produktów złowionych lub uzyskanych bezpośrednio do państwa lub na terytorium poza Wspólnotą, skąd zostają one wysłane na obszar celny Wspólnoty.

Artykuł 327

1. Formularz dokumentu tranzytowego T2M jest zgodny ze wzorem przedstawionym w załączniku 43.
2. Oryginał drukowany jest na papierze niezawierającym ścieru drzewnego, klejonym do pisania i o gramaturze przynajmniej 55 g/m². Przednią stronę formularza pokrywa giloszowany nadruk koloru zielonego, pozwalający na ujawnienie każdego fałszerstwa za pomocą środków mechanicznych lub chemicznych.
3. Formularz T2M ma format 210 x 97 mm, przy czym dopuszczalne są odchylenia w długości od - 5 mm do + 8 mm.
4. Formularz drukowany jest w jednym z języków urzędowych Wspólnoty określonym przez właściwe organy Państwa Członkowskiego, do którego należy statek.
5. Do formularzy T2M dołączone są karnety składające się z 10 formularzy, z jednym

odrywalnym oryginałem i jedną nie usuwalną kopią każdego formularza, uzyskaną przez samokopiowanie. Na drugiej stronie okładki karnetu znajdują się uwagi, które przedstawione są w załączniku 44.

6. Każdy formularz T2M jest oznaczony indywidualnym numerem seryjnym. Tym samym numerem oznaczony jest oryginał i kopia.

7. Państwa Członkowskie mogą zastrzec sobie prawo druku i zestawiania w karnety formularzy T2M lub mogą powierzyć to upoważnionym przez nie drukarniom. W tym ostatnim przypadku, odniesienie do takiego upoważnienia musi być umieszczone na stronie 1 okładki każdego karnetu i na oryginale każdego formularza. Na stronie 1 oryginału każdego formularza musi być podana nazwa i adres drukarni lub znak umożliwiający jej identyfikację.

8. Formularz T2M wypełniany jest w jednym z języków urzędowych Wspólnoty na maszynie lub odręcznie w sposób czytelny; w tym drugim przypadku wypełniane następuje atramentem i drukowanymi literami. Nie może nosić śladów wymazań ani dopisków. Zmiany nanoszone na formularzu wprowadza się poprzez wykreślenie błędnych danych i naniesienie, o ile zaistnieje taka potrzeba, danych poprawnych. Każda w ten sposób dokonana zmiana musi być parafowana przez osobę, która podpisała zgłoszenie zawierające zmiany.

Artykuł 328

Karnet formularzy T2M wydają, na wniosek armatora lub jego przedstawiciela, organy celne portu zarejestrowania lub macierzystego portu statku rybackiego. Karnet wydawany jest jedynie w przypadku, gdy armator lub jego przedstawiciel wypełnił, w języku formularza, pola 1 i 2 wszystkich oryginałów i kopii formularzy zawartych w karnecie. Wydając karnet organy te wypełniają pole 3 wszystkich oryginałów i kopii formularzy zawartych w karnecie.

Artykuł 329

Kapitan statku, który dokonał połowu wypełnia pola 4, 5 i 8 oryginału i kopii jednego z formularzy karnetu przy:

- a) każdym wyładunku złowionych produktów w Państwie Członkowskim innym niż państwo, do którego należy statek;
- b) każdym przeładunku złowionych produktów na inny statek Państwa Członkowskiego;
- c) każdym wyładunku złowionych produktów w kraju lub na obszarze znajdującym się poza obszarem celnym Wspólnoty.

Artykuł 330

Jeżeli złowione produkty zostały poddane przetwarzaniu na pokładzie statku, który je złowił, w wyniku którego uzyskano produkty objęte kodami CN 1504 lub 2301, kapitan tego statku wypełnia pola 4-8 oryginału i kopii danego dokumentu T2M oraz zapisuje proces przetworzenia w dzienniku pokładowym swego statku.

Artykuł 331

Przy przeładunku złowionych produktów, określonych w art. 329 lit. b) lub produktów uzyskanych, określonych w art. 330, wypełnia się również pole 9 oryginału i kopii dokumentu T2M, a zgłoszenie przeładunku podpisują obydwaj zainteresowani kapitanowie. Oryginał dokumentu T2M zostaje zwrócony kapitanowi statku, na który produkty złowione lub uzyskane zostają przeładowane, a przeładunek zostaje zapisany w dziennikach pokładowych obydwu statków.

Artykuł 332

Jeżeli przetwarzania, określonego w art. 330, dokonuje się na pokładzie innego statku Państwa Członkowskiego, na który przeładowano złowione produkty, kapitan tego statku wypełnia pola 6, 7 i 10 oryginału dokumentu T2M, który otrzymał przy przeładunku oraz zapisuje proces przetworzenia w dzienniku pokładowym swego statku.

Artykuł 333

Przy drugim przeładunku złowionych produktów, określonych w art. 329 lit. b) lub produktów uzyskanych, określonych w art. 330, bądź w przypadku przeładunku produktów uzyskanych, określonych w art. 332, wypełnia się również pole 11 oryginału dokumentu T2M, a zgłoszenie przeładunku podpisują obydwaj zainteresowani kapitanowie.

Oryginał dokumentu T2M otrzymuje kapitan statku, na który są przeładowywane produkty złowione lub uzyskane, a przeładunek zostaje zapisany w dziennikach pokładowych obydwu statków.

Artykuł 334

1. Oryginał dokumentu T2M, sporządzony zgodnie z art. 329 i, w zależności od przypadku, art. 330-333, okazywany jest w urzędzie celnym, w którym ujęte w tym dokumencie produkty uzyskane, określone w art. 325, są zgłaszane do objęcia procedurą celną. Organy te mają prawo zażądać jego tłumaczenia. Mogą one ponadto, w celu kontroli prawidłowości danych zawartych w dokumencie T2M, zażądać przedstawienia wszystkich stosownych dokumentów, w szczególności dokumentów pokładowych statków, określonych w art. 326 lit. a), b) i c).

2. Jeżeli ujęte w dokumencie T2M produkty złowione lub uzyskane, określone w art. 325, znajdowały się w państwie lub na terytorium znajdującym się poza Wspólnotą, dokument ten jest ważny tylko w przypadku, gdy towarzyszy mu świadectwo organów celnych tego państwa lub terytorium.

Świadectwo to:

- a) zawiera oświadczenie, że produkty złowione lub uzyskane, których dotyczy ten dokument, pozostawały pod dozorem celnym przez cały okres, w którym znajdowały się w danym państwie lub na danym terytorium i nie zostały tam poddane innym zabiegom niż konieczne do ich konserwacji;
- b) określa datę przybycia lub wyjścia produktów złowionych lub uzyskanych i określa środki transportu wykorzystywane do powrotnej wysyłki do Wspólnoty.

W razie braku takiego świadectwa organy celne Państwa Członkowskiego, w którym wprowadzane są produkty złowione lub uzyskane mogą przyjąć każdy inny dokument uznany przez nie za dokument o skutku równoważnym.

Artykuł 335

1. Jeżeli produkty złowione lub uzyskane, określone w art. 325, były transportowane do państwa lub na terytorium znajdujące się poza Wspólnotą i mają zostać wysłane partiami na obszar celny Wspólnoty, oryginał dokumentu T2M, sporządzony zgodnie z art. 329 i, w zależności od przypadku, art. 330-333, przechowywany jest w tym państwie lub na tym terytorium przez kapitana lub jego przedstawiciela. Kopię tego dokumentu przesyła się niezwłocznie do urzędu celnego portu rejestracji lub macierzystego portu statku rybackiego.

2. Dla każdej przesyłki częściowej, kapitan lub jego przedstawiciel sporządza wyciąg z dokumentu T2M wykorzystując w tym celu formularz wyrwany z karnetu formularzy T2M, wydane zgodnie z art. 328.

W każdym wyciągu umieszcza się odniesienie do dokumentu oryginalnego, a w polu 4 podaje ilość i rodzaj produktów będących przedmiotem częściowej przesyłki.

Każdy wyciąg w widoczny sposób opatruje się jednym z następujących wyrazów:

- Extracto,
- Udskrift,
- Auszug,
- Απόσπασμα,
- Extract,
- Extrait,
- Estratto,
- Uittreksel,
- Extracto.

3. Dla każdej przesyłki częściowej, w urzędzie celnym Państwa Członkowskiego, w którym produkty stanowiące przesyłkę częściową są przedmiotem zgłoszenia o objęcia procedurą celną, przedstawia się oryginał wyciągu z dokumentu T2M wraz ze świadectwem przewidzianym w art. 334 ust. 2.

4. Urząd celny, określony w ust. 3, niezwłocznie przesyła do urzędu celnego portu rejestracji lub macierzystego portu statku rybackiego odpowiednio poświadczoną kopię wyciągu z dokumentu T2M. Ponadto na kopii tej umieszcza się odniesienie do zgłoszenia celnego dotyczącego wyznaczonej procedury celnej.

5. Oryginalny dokument T2M przechowuje się aż do chwili otrzymania przeznaczenia celnego przez wszystkie produkty.

Kapitan lub jego przedstawiciel wpisuje w polu „Uwagi” oryginalnego dokumentu T2M, dla każdego przeznaczenia, liczbę i rodzaj opakowań, masę brutto (w kg), jak również przypisane towarowi przeznaczenie. Jeżeli przeznaczenie to jest takie, że jedna przesyłka częściowa jest wysyłana do Wspólnoty zgodnie z ust. 2, podaje się również numer i datę odpowiedniego wyciągu. Po otrzymaniu przeznaczenia przez wszystkie produkty objęte oryginalnym dokumentem T2M, oryginał tego dokumentu niezwłocznie odsyła się do urzędu celnego portu rejestracji lub macierzystego portu statku rybackiego.

6. W celu zapewnienia poboru należności celnych i innych opłat, które mogą stać się wymagane, organy celne urzędu, określonego w ust. 3, zezwalają na dokonanie odprawy celnej złowionych produktów korzystających ze statusu wspólnotowego, jedynie po złożeniu zabezpieczenia. Zabezpieczenie takie zostaje zwolnione za zgodą urzędu celnego portu rejestracji lub portu macierzystego statku rybackiego. Udzielenie takiej zgody musi nastąpić nie później niż w ciągu jednego miesiąca od przyjęcia oryginału dokumentu T2M, określonego w ust. 5.

Artykuł 336

Opakowania, które przedstawiane są w tym samym czasie co objęte dokumentem T2M produkty złowione lub uzyskane, określone w art. 325, korzystają z procedury wewnątrzspółnotowej jedynie w przypadku gdy zostanie przedstawiony dokument potwierdzający wspólnotowy status tych opakowań.

Artykuł 337

Przy każdym powrocie statku rybackiego do portu rejestracji lub portu macierzystego, o ile od chwili jego wyjścia wykorzystywany był karnet formularzy T2M, armator statku lub jego przedstawiciel zobowiązany jest do przedstawienia tego karnetu w urzędzie celnym, który go wydał, w celu kontroli kopii.

W każdym przypadku przedstawia on również karnet na żądanie organów celnych.

Po przeprowadzeniu kontroli karnet zwracany jest osobie, której został wydany, do czasu aż zostaną wykorzystane wszystkie jego formularze.

Artykuł 338

Jeżeli przed wykorzystaniem wszystkich formularzy T2M statek, do którego odnosi się karnet, określony w art. 327, przestaje spełniać warunki wymagane dla korzystania przez produkty rybołówstwa z procedury wewnątrzspółnotowej w pozostałych Państwach Członkowskich, karnet ten jest niezwłocznie zwracany do urzędu celnego, który go wydał.

Artykuł 339

W celu zapewnienia właściwego stosowania art. 325-340, władze Państw Członkowskich udzielają sobie wzajemnej pomocy w kontroli autentyczności dokumentów T2M i prawidłowości umieszczonych w nich danych.

Artykuł 340

1. Do celów art. 325 i art. 326, statki na stałe zarejestrowane w ewidencji właściwych organów lokalnych (*registros de base*) Ceuty i Melilli nie są uważane za statki Państw Członkowskich.
2. Organy celne portu rejestracji lub portu macierzystego statku rybackiego zarejestrowanego na stałe w ewidencji właściwych organów lokalnych (*registros de base*) Ceuty i Melilli nie są upoważnione do wydawania karnetów formularzy T2M dla takiego statku.
3. Art. 334 ust. 2 stosuje się, jeżeli ujęte w dokumencie T2M produkty złowione lub uzyskane, określone w art. 326, są wyładowywane w porcie Ceuty lub Melilli oraz przeładowywane w celu wysyłki na obszar celny Wspólnoty. Ponadto wyładunek, składowanie i przeładunek takich produktów dokonywany jest w strefach oddzielonych od miejsc przeznaczonych dla produktów wysyłanych gdzie indziej.

ROZDZIAŁ 4

Wspólnotowy tranzyt zewnętrzny

Sekcja 1

Procedura

Artykuł 341

1. Aby przemieszczać się w ramach wspólnotowej procedury tranzytu zewnętrznego każdy towar jest przedmiotem zgłoszenia tranzytowego T1, zgodnie z niniejszą sekcją. Za zgłoszenie tranzytowe T1 uważa się zgłoszenie na formularzu zgodnym z wzorami znajdującymi się w załącznikach 31-34 i wykorzystywanym zgodnie z uwagami określonymi w załącznikach 37 i 38.
2. Wykazy załadunkowe, oparte na wzorze z załącznika 45, mogą na warunkach określonych w art. 343-345 i art. 383, zostać wykorzystane jako części opisowe zgłoszenia do tranzytu wspólnotowego. Użycie to w niczym nie narusza obowiązków dotyczących formalności związanych z każdą procedurą wysyłki/wywozu lub każdą procedurą w Państwie Członkowskim przeznaczenia lub dotyczących związanych z tym formularzy.

Za wykaz załadunkowy uważa się każdy dokument handlowy spełniający warunki art. 342-345 i art. 383, jak również art. 386-388.

Artykuł 342

Wykazy załadunkowe zawierają:

- a) tytuł „Wykaz załadunkowy”;
- b) pole o wielkości 70 x 55 mm, które podzielone jest na górną część o wymiarach 70 x 15

mm przeznaczoną do wpisania symbolu „T”, jak również jednego ze wpisów określonych w art. 346 ust. 1 oraz część dolną o wymiarach 70 x 40 mm przeznaczoną do wpisania danych określonych w art. 345 ust. 3;

c) kolumny w poniższej kolejności z następującymi tytułami:

- numer porządkowy,
- znaki, numery, liczba i rodzaj opakowań; opis towarów,
- kraj wysyłki/wywozu,
- masa brutto (w kilogramach),
- miejsce na wpisy urzędowe.

Szerokość kolumn może w razie potrzeby zostać dostosowana. Jednakże szerokość kolumny zatytułowanej „Miejsce na wpisy urzędowe” wynosi przynajmniej 30 mm. Można ponadto wykorzystać powierzchnię niewymienioną w powyższych lit. a), b) i c).

Artykuł 343

1. Jako wykaz załadunkowy może być stosowana tylko pierwsza strona formularza.
2. Każda pozycja wyszczególniona na wykazie załadunkowym poprzedzona jest numerem porządkowym.
3. Przy każdej pozycji umieszcza się, o ile okaże się to konieczne, specjalne odniesienie przewidziane prawodawstwem wspólnotowym, w szczególności w dziedzinie wspólnej polityki, przedłożonych dokumentów, świadectw i pozwoleń.
4. Bezpośrednio po ostatnim wpisie rysuje się poziomą linię, a puste pola przekreśla się, aby uniemożliwić dokonywanie dalszych wpisów.

Artykuł 344

1. Organy celne każdego Państwa Członkowskiego mogą zezwolić, aby jako wykazy załadunkowe w rozumieniu art. 341 ust. 2, stosowane były wykazy, które nie spełniają wszystkich warunków art. 341 ust. 2 akapit drugi i art. 342.

Użycie takich wykazów może być dopuszczone tylko wtedy, jeżeli:

- a) są wystawione przez przedsiębiorstwa, których ewidencja prowadzona jest z zastosowaniem zintegrowanego elektronicznego lub automatycznego systemu przetwarzania danych;
- b) są tak ukształtowane i tak wypełniane, że mogą być bez trudności wykorzystane przez organy celne;
- c) zawierają, dla każdej pozycji towarowej, dane dotyczące liczby, rodzaju oraz znaków i

numerów opakowań, opis towarów, kraj wysyłki/wywozu, jak również masę brutto w kilogramach.

2. Jako wykazy załadunkowe, określone w ust. 1 mogą być również dopuszczane wykazy, w których opisane są towary, sporządzane w celu wypełnienia formalności związanych z wysyłką/wywozem, nawet wówczas, gdy wykazy te wystawione są przez przedsiębiorstwa, których ewidencja nie jest prowadzona z zastosowaniem zintegrowanego elektronicznego lub automatycznego systemu przetwarzania danych.

3. Organy celne każdego Państwa Członkowskiego mogą zezwolić, aby przedsiębiorstwa których ewidencja prowadzona jest z zastosowaniem zintegrowanego elektronicznego lub automatycznego systemu przetwarzania danych, i które na mocy ust. 1 i 2, mogą już korzystać z wykazów załadunkowych o specjalnym wzorze, stosowały również te wykazy w procedurze tranzytu wspólnotowego obejmującej tylko jeden rodzaj towarów, o ile jest to konieczne biorąc pod uwagę działanie programów komputerowych danych przedsiębiorstw.

Artykuł 345

1. Jeżeli w wypadku przesyłki zawierającej dwa lub więcej rodzaje towarów główny zobowiązany korzysta z możliwości stosowania wykazu załadunkowego, przekreśla się pola 15 „Kraj wysyłki/wywozu”, 33 „Kod towaru”, 35 „Masa brutto (kg)”, 38 „Masa netto (kg)” i w danym przypadku, pole 44 „Dodatkowe informacje, przedłożone dokumenty, świadectwa i pozwolenia” w formularzu stosowanym do celów tranzytu wspólnotowego, a pole 31 „Opakowania i opis towaru” tego formularza nie jest wykorzystywane dla podawania znaków, numerów, liczby i rodzaju opakowań oraz opisu towarów. W takim przypadku formularz nie jest uzupełniany formularzami uzupełniającymi.

2. Wykaz załadunkowy przedstawiany jest w takiej samej liczbie egzemplarzy co zastosowany do procedury tranzytu wspólnotowego formularz, do którego ten wykaz się odnosi.

3. Przy rejestrowaniu zgłoszenia wykaz załadunkowy musi zostać opatrzony tym samym numerem ewidencyjnym co zastosowany do procedury tranzytu wspólnotowego formularz, do którego ten wykaz się odnosi. Numer ten należy nanieść za pomocą stempla zawierającego nazwę urzędu wyjścia, albo odręcznie. W tym drugim przypadku należy umieścić pieczęć służbową urzędu wyjścia.

Podpis funkcjonariusza urzędu wyjścia nie jest obowiązkowy.

4. Jeżeli do jednego formularza stosowanego w procedurze tranzytu wspólnotowego dołączone są dwa lub więcej wykazy załadunkowe, muszą być one opatrzone przez głównego zobowiązanego numerem ewidencyjnym; liczbę załączonych wykazów załadunkowych umieszcza się w polu 4 „Wykazy załadunkowe” wymienionego formularza.

5. Zgłoszenie, które zostało sporządzone na formularzu jednolitego dokumentu administracyjnego z umieszczonym w prawej części pola 1 symbolem „T1” lub „T2”, do którego dołączono jedną lub więcej wykazów załadunkowych traktowane jest, odpowiednio, jako równoważne ze zgłoszeniem do wspólnotowego tranzytu wewnętrznego lub zgłoszeniem do wspólnotowego tranzytu zewnętrznego, do celów art. 341 ust. 1 lub art. 381.

Artykuł 346

1. Jeżeli towary mają przemieszczać się w ramach wspólnotowej procedury tranzytu zewnętrznego, główny zobowiązany umieszcza w prawej części pola 1 stosowanego formularza symbol „T1”. W przypadku stosowania formularzy uzupełniających, główny zobowiązany umieszcza w prawej części pola 1 lub formularzy uzupełniających symbol „T1 bis”.

Jeżeli Państwa Członkowskie nie zezwalają na użycie formularzy uzupełniających w przypadku zastosowania automatycznego systemu wypełniania zgłoszeń, do formularza zgłoszenia do tranzytu wspólnotowego dołącza się jeden lub kilka formularzy, których wzór znajduje się w załącznikach 31 i 32. W takim przypadku symbol „T1 bis” umieszcza się w prawej części pola 1 formularza.

2. Zgłoszenie tranzytowe T1 jest podpisywane przez głównego zobowiązanego i przedstawiane w urzędzie wyjścia w co najmniej trzech egzemplarzach.

3. Jeżeli wspólnotowa procedura tranzytowa następuje w Państwie Członkowskim wyjścia po innej procedurze celnej, to w zgłoszeniu tranzytowym T1 czyni się odniesienie do tej procedury lub do odpowiednich dokumentów celnych.

Artykuł 347

1. Te same środki transportu mogą być wykorzystane do załadowania towarów w kilku urzędach wyjścia i wyładowania towarów w kilku urzędach przeznaczenia.

2. W jednym zgłoszeniu tranzytowym T1 mogą być wyszczególnione tylko towary, które zostały lub mają zostać załadowane na jeden środek transportu w celu przewozu z jednego urzędu wyjścia do jednego urzędu przeznaczenia.

Do celów pierwszego akapitu, następujące środki transportu traktowane są jako jeden środek transportu, o ile transportowane nim towary mają być razem dostarczone:

- a) pojazd drogowy z przyczepą(-ami) lub z naczepą(-ami);
- b) zestaw wagonów kolejowych;
- c) statki, które tworzą jeden zestaw;
- d) kontenery, które zostały załadowane na środki transportu w rozumieniu niniejszego artykułu.

Artykuł 348

1. Urząd wyjścia przyjmuje i rejestruje zgłoszenia tranzytowe T1, określa termin, w którym towary muszą zostać przedstawione w urzędzie przeznaczenia i podejmuje takie środki identyfikacyjne, które uznaje za niezbędne.

2. Urząd wyjścia wpisuje odpowiednie dane do zgłoszenia tranzytowego T1, zachowuje przeznaczoną dla niego kopię, a pozostałe kopie zwraca głównemu zobowiązanemu lub jego

przedstawicielowi.

Artykuł 349

1. Ustalenie tożsamości towarów dokonywane jest z zasady przez nałożenie zamknięć.
2. Zamknięcia nakłada się:
 - a) na przestrzeń zawierającą towary, jeżeli środek transportu został uznany na podstawie innych zasad lub został uznany przez urząd wyjścia za zdatny do nałożenia zamknięć;
 - b) w pozostałych przypadkach na każde indywidualne opakowanie.
3. Za nadające się do nałożenia zamknięć mogą zostać uznane środki transportu:
 - a) na które zamknięcia mogą zostać nałożone w sposób prosty i skuteczny;
 - b) które są zbudowane w taki sposób, że żadne towary nie mogą zostać wyjęte lub załadowane bez pozostawienia widocznych śladów włamania lub naruszenia zamknięć;
 - c) które nie posiadają żadnych schowków, gdzie mogłyby zostać ukryte towary;

oraz

 - d) których przestrzenie ładunkowe są łatwo dostępne dla kontroli organów celnych.
4. Urząd wyjścia może odstąpić od nałożenia zamknięć, jeżeli biorąc pod uwagę inne możliwe środki identyfikacyjne, opis towarów w zgłoszeniu tranzytowym T1 lub w dokumentach uzupełniających pozwala na łatwe ustalenie ich tożsamości.

Artykuł 350

1. Transportu towarów dokonuje z zastosowaniem egzemplarzy zgłoszenia tranzytowego T1 wydanych przez urząd wyjścia głównemu zobowiązanemu lub jego przedstawicielowi.
2. Egzemplarze zgłoszenia tranzytowego T1 przedstawia się na każde żądanie organów celnych.

Artykuł 351

Każde Państwo Członkowskie przekazuje Komisji wykaz, jak również podaje godziny urzędowania urzędów właściwych do dopełniania formalności dotyczących czynności tranzytu wspólnotowego.

Komisja przekazuje te informacje pozostałym Państwom Członkowskim.

Artykuł 352

1. Przesyłka, jak również egzemplarze zgłoszenia tranzytowego T1 przedstawiane są w każdym urzędzie tranzytowym.

2. Przewoźnik przedstawia w każdym urzędzie tranzytowym świadectwo przekroczenia granicy wystawione na formularzu zgodnym z wzorem znajdującym się w załączniku 46.
3. Urzędy tranzytowe nie dokonują kontroli towarów, chyba że zachodzi podejrzenie nieprawidłowości, które mogłyby prowadzić do nadużyć.
4. Jeżeli transport towarów następuje przez inny urząd tranzytowy niż podany w zgłoszeniu tranzytowym T1, urząd ten niezwłocznie przesyła świadectwo przekroczenia granicy do urzędu tranzytowego podanego w zgłoszeniu tranzytowym.

Artykuł 353

Jeżeli towary są załadowywane lub wyładowywane w obecności pośrednich organów celnych, organom tym przedstawia się egzemplarze zgłoszenia tranzytowego T1, zwracane przez urząd(urzędy) wyjścia.

Artykuł 354

1. Towary wyszczególnione w zgłoszeniu tranzytowym T1 mogą, bez potrzeby sporządzenia nowego zgłoszenia, zostać przeładowane na inny środek transportu pod nadzorem organów celnych Państwa Członkowskiego, na którego obszarze ma nastąpić przeładunek. W tym przypadku, właściwe organy umieszczają na zgłoszeniu tranzytowym T1 odpowiednią adnotację.
2. Organy celne mogą, na ustalonych przez siebie warunkach, zezwolić na przeładunek bez swojego nadzoru. W takim przypadku przewoźnik umieszcza w zgłoszeniu tranzytowym T1 odpowiednią adnotację i powiadamia organy celne Państwa Członkowskiego, w którym nastąpił przeładunek, w celu poświadczenia przeładunku.

Artykuł 355

1. Jeżeli podczas transportu zostaną naruszone zamknięcia z przyczyn niezależnych od przewoźnika, niezwłocznie żąda on sporządzenia protokołu przez organy celne Państwa Członkowskiego, w którym znajduje się środek transportu. Zainteresowane organy celne, o ile jest to możliwe, nakładają nowe zamknięcia.
2. W razie wypadku, który powoduje konieczność przeładunku na inny środek transportu stosuje się przepisy art. 354.
3. W razie bezpośrednio grożącego niebezpieczeństwa, które zmusza do natychmiastowego, częściowego lub całkowitego wyładunku, przewoźnik może podjąć działania na własną odpowiedzialność. Odnotowuje on ten fakt w zgłoszeniu tranzytowym T1. W takim przypadku stosuje się ust. 1.
4. Jeżeli z powodu wypadku lub innego zajścia podczas transportu przewoźnik nie może dotrzymać terminu określonego w art. 348, w możliwie krótkim czasie informuje on o tym fakcie organy celne określone w ust. 1. Organy te umieszczają w zgłoszeniu tranzytowym T1 odpowiednie informacje.

Artykuł 356

1. Towary i zgłoszenie tranzytowe T1 przedstawiane są w urzędzie przeznaczenia.
2. Urząd przeznaczenia odnotowuje na egzemplarzach zgłoszenia tranzytowego T1 wyniki przeprowadzonych kontroli, niezwłocznie odsyła jeden egzemplarz do urzędu wyjścia i zachowuje drugi egzemplarz.
3. Wspólnotowa procedura tranzytowa może zostać zakończona w innym urzędzie celnym niż ten, który został podany w zgłoszeniu tranzytowym T1. Urząd ten staje się wówczas urzędem przeznaczenia.
4. Termin wyznaczony przez urząd wyjścia, w którym towary muszą zostać przedstawione w urzędzie przeznaczenia wiąże organy celne państw, przez których terytoria przebiega wspólnotowa procedura tranzytowa i nie może zostać zmieniony przez te organy.
5. Jeżeli towary przedstawione są w urzędzie przeznaczenia po upływie terminu wyznaczonego przez urząd wyjścia, termin uważa się za dotrzymany, o ile zostało uwiarygodnione wobec urzędu przeznaczenia, że niedotrzymanie terminu nastąpiło z powodu okoliczności niezawinionych przez przewoźnika lub głównego zobowiązanego.

Artykuł 357

1. Poświadczenie odbioru wystawiane jest na wniosek osoby, która przedstawiła w urzędzie przeznaczenia przesyłkę wraz z dotyczącym jej dokumentem tranzytowym.
2. Formularz poświadczenia odbioru, na którym poświadczą się, że dokument tranzytu wspólnotowego wraz z opisaną w nim przesyłką został przedstawiony w urzędzie przeznaczenia, jest zgodny z wzorem z załącznika 47. Jednakże w przypadku dokumentu tranzytu wspólnotowego może być stosowany wzór na odwrotnej stronie egzemplarza zwrotnego.
3. Poświadczenie odbioru jest wcześniej wypełniane przez osobę zainteresowaną. Może ono zawierać, obok części zastrzeżonej dla urzędu przeznaczenia, jeszcze inne dane dotyczące przesyłki, jednakże ważność poświadczenia urzędu przeznaczenia dotyczy tylko danych, które zawarte są w części zastrzeżonej dla urzędu.

Artykuł 358

Każde Państwo Członkowskie może wyznaczyć jeden lub kilka urzędów centralnych, do których właściwe urzędy Państwa Członkowskiego przeznaczenia mają odsyłać dokumenty. Państwa Członkowskie, które wyznaczyły tego rodzaju urzędy informują o tym Komisję, określając przy tym rodzaj dokumentów, które należy odsyłać. Następnie Komisja powiadamia o tym pozostałe Państwa Członkowskie.

Sekcja 2

Zabezpieczenia

Podsekcja 1

Przepisy ogólne

Artykuł 359

1. Zabezpieczenie określone w art. 94 ust. 1 Kodeksu, jest ważne w całej Wspólnocie.
2. Zabezpieczenie może zostać złożone dla wielu procedur tranzytu wspólnotowego jako gwarancja generalna lub dla każdej procedury tranzytu wspólnotowego osobno.
3. Z zastrzeżeniem art. 373 ust. 2, zabezpieczenie polega na solidarnej gwarancji osoby trzeciej, fizycznej lub prawnej, która spełnia warunki art. 195 Kodeksu.
4. Dokument gwarancyjny, określony w ust. 3, jest zgodny z wzorem przedstawionym:
 - w załączniku 48, w wypadku gwarancji generalnej,
 - w załączniku 49, w wypadku gwarancji pojedynczej,
 - w załączniku 50, w wypadku gwarancji ryczałtowej.
5. Jeżeli wymagają tego krajowe przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne bądź przyjęte zwyczaje, każde Państwo Członkowskie może zezwolić, aby gwarancja była złożona w innej formie, o ile będzie to miało takie same skutki prawne, jak gwarancja złożona w postaci dokumentu odpowiadającego wzorowi.

Podsekcja 2

Gwarancja generalna

Artykuł 360

Jeżeli wspólnotowa procedura tranzytu zewnętrznego dotycząca towarów przywożonych na obszar celny Wspólnoty z państw trzecich, które są lub muszą być przedmiotem szczególnej informacji, zwłaszcza poprzez stosowanie przepisów rozporządzenia Rady (EWG) nr 1468/81⁵, stwarza podwyższone ryzyko wystąpienia nadużyć, władze celne Państw Członkowskich w porozumieniu z Komisją przyjmują specjalne środki mające na celu wprowadzenie czasowego zakazu stosowania gwarancji generalnej.

Decyzję zakazującą stosowania gwarancji generalnej podjętą przez władzę celną Państwa Członkowskiego stosuje się w odniesieniu do pozostałych Państw Członkowskich.

Władze celne Państw Członkowskich informują się wzajemnie, a także informują Komisję o decyzjach podjętych na mocy niniejszego artykułu.

Po upływie sześciu miesięcy Komisja ustala, czy przyjęte środki powinny dalej obowiązywać.

Artykuł 361

⁵ Dz.U. nr L 144 z 2.6.1981, str. 1.

Bez uszczerbku dla przepisów art. 360, wysokość gwarancji generalnej ustala się w następujący sposób:

1. Kwotę gwarancji generalnej ustala się na poziomie przynajmniej 30% należnych ceł i innych opłat, zgodnie z procedurą przewidzianą w ust. 4 poniżej,
2. Gwarancję generalną ustala się na poziomie odpowiadającym wysokości należnych ceł i innych opłat, zgodnie z przepisami ust. 4 poniżej, jeżeli jest przeznaczona na pokrycie wspólnotowych czynności tranzytu zewnętrznego towarów:
 - przywożonych na obszar celny Wspólnoty,
 - wymienionych w załączniku 53, oraz
 - które były będących przedmiotem szczególnej informacji Komisji dotyczącej czynności tranzytu stwarzających podwyższone ryzyko wystąpienia nadużyć, w szczególności w zastosowaniu przepisów rozporządzenia Rady (EWG) nr 1468/81.

Jednakże organy celne mogą ustalić kwotę gwarancji generalnej na poziomie 50% należnych ceł i innych opłat:

dla osób, które:

- mają siedzibę Państwie Członkowskim, w którym składana jest gwarancja,
- stale korzystają z procedury tranzytu wspólnotowego,
- znajdują się w sytuacji finansowej, która pozwala im na wypełnienie ich zobowiązań, oraz
- nie popełniły poważnego naruszenia przepisów prawa celnego lub podatkowego.

W przypadku stosowania niniejszego akapitu, urząd składania gwarancji umieszcza w polu 7 poświadczenia gwarancji, określonego w art. 362 ust. 3, jeden z następujących wpisów:

- aplicación del punto 2 del artículo 361 del Reglamento (CEE) n° 2454/93,
- anvendelse af artikel 361, nr. 2, i forordning (EØF) nr. 2454/93,
- Anwendung von Artikel 361 Nummer 2 der Verordnung (EWG) Nr. 2454/93,
- Εφαρμογή του άρθρου 361 σημείο 2 δεύτερο εδάφιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2454/93,
- application of Article 361 (2) of Regulation (EEC) No 2454/93,
- application de l'article 361 point 2 du règlement (CEE) n° 2454/93,

- applicazione dell'articolo 361, punto 2 del regolamento (CEE) n. 2454/93,
 - toepassing van artikel 361, punt 2, van Verordening (EEG) nr. 2454/93,
 - aplicação de ponto 2 do artigo 361º do Regulamento (CEE) nº 2454/93.
3. Jeżeli zgłoszenie do procedury tranzytu wspólnotowego, poza towarami objętymi ust. 2 niniejszego artykułu, obejmuje jeszcze inne towary, przepisy dotyczące wysokości gwarancji generalnej stosuje się tak, jak gdyby obydwie kategorie towarów były objęte oddzielnymi zgłoszeniami.

Jednakże nie uwzględnia się obecności towarów należących do jednej z kategorii, których ilość lub wartość jest stosunkowo niewielka.

4. Do celów stosowania niniejszego artykułu dokonuje się oceny:
- dokonanych w okresie jednego tygodnia przesyłek
 - należnych ceł i innych opłat, z uwzględnieniem najwyższej obowiązującej w jednym z zainteresowanych państw stawki.

Ocenę taką przeprowadza się na podstawie dokumentacji handlowej i rachunkowej osoby zainteresowanej, w odniesieniu do dokonanego w trakcie minionego roku transportu towarów, przy czym otrzymaną kwotę dzieli się następnie przez 52.

W przypadku nowych podmiotów gospodarczych urząd składania gwarancji wspólnie z zainteresowaną osobą, opierając się na dostępnych już danych, dokonuje szacunkowej oceny ilości, wartości i opłat w odniesieniu do towarów, które będą przewożone w danym okresie. Przyjmując najwyższe wyliczenie, urząd składania gwarancji określa wartość i przypuszczalne obciążenie podatkami towarów, które mają być przewożone w okresie jednego tygodnia.

Urząd składania gwarancji dokonuje corocznego przeglądu kwoty gwarancji generalnej, w szczególności uwzględniając informacje otrzymane z urzędów wyjścia i w razie potrzeby dostosowuje tę kwotę.

Artykuł 362

1. Gwarancja generalna składana jest w urzędzie składania gwarancji.
2. Urząd składania gwarancji ustala sumę gwarancji, przyjmuje oświadczenia gwarancyjne i udziela głównemu zobowiązanemu pozwolenie na realizację, w ramach gwarancji, czynności tranzytu wspólnotowego z dowolnego urzędu wyjścia.
3. Każda osoba, której udzielono pozwolenia otrzymuje, na warunkach ustanowionych w art. 363-366, poświadczenie gwarancji w jednym lub wielu egzemplarzach wystawionych na formularzu zgodnym z wzorem przedstawionym w załączniku 51.
4. W każdym zgłoszeniu tranzytowym T1 należy wskazać poświadczenie gwarancji.

5. Urząd składania gwarancji może cofnąć pozwolenie, jeżeli nie są już spełniane warunki, na podstawie których zostało udzielone.

Artykuł 363

1. Główny zobowiązany wyznacza na własną odpowiedzialność, na odwrotnej stronie poświadczenia gwarancji, przy wystawianiu tego poświadczenia albo w każdej innej chwili w okresie ważności poświadczenia osoby, które upoważnił do podpisywania w jego imieniu zgłoszeń do tranzytu wspólnotowego. Wyznaczenie to polega na podaniu nazwiska i imienia osoby upoważnionej, jak również wzoru jej podpisu. Każde wpisanie upoważnionej osoby jest potwierdzane podpisem głównego zobowiązanego. Główny zobowiązany jest upoważniony do wykreślenia pól, które nie są wykorzystywane.

2. Główny zobowiązany może w każdym czasie unieważnić znajdujący się na odwrotnej stronie poświadczenia wpis nazwiska osoby upoważnionej.

Artykuł 364

Każda osoba wpisana na odwrotnej stronie przedłożonego urzędowi wyjścia poświadczenia gwarancji uważana jest za upoważnionego przedstawiciela głównego zobowiązanego.

Artykuł 365

Okres ważności poświadczenia gwarancji nie przekracza dwóch lat. Okres ten może jednakże zostać jeden raz przedłużony przez urząd składania gwarancji o najwyżej dwa lata.

Artykuł 366

W przypadku unieważnienia gwarancji, główny zobowiązany jest odpowiedzialny za niezwłoczne zwrócenie urzędowi składania gwarancji wszystkich wydanych mu poświadczeń gwarancji, których okres ważności jeszcze nie upłynął.

Państwa Członkowskie przekazują Komisji dane tych poświadczeń, których okres ważności jeszcze nie upłynął, a Komisja informuje o tym pozostałe Państwa Członkowskie.

Podsekcja 3

Gwarancja ryczałtowa

Artykuł 367

1. Każde Państwo Członkowskie może zezwolić aby gwarancje, bez względu na to, kto jest głównym zobowiązanym, mogły być składane w postaci jednego dokumentu, w wysokości kwoty ryczałtowej 7 000 ECU na każde zgłoszenie, w celu zabezpieczenia płatności ceł i innych opłat, które mogłyby być w danym przypadku należne w ramach zobowiązań wynikających z realizacji czynności tranzytu wspólnotowego. Niniejszy przepis stosuje się bez uszczerbku dla art. 368.

2. Gwarancję ryczałtową składa się w urzędzie składania gwarancji.

Artykuł 368

1. Z wyjątkiem przypadków wymienionych w ust. 2 i 3, urząd wyjścia nie może zażądać wyższego zabezpieczenia niż kwota ryczałtowa 7 000 ECU na każde zgłoszenie do tranzytu wspólnotowego, niezależnie od wysokości kwoty ceł i innych opłat za towary objęte jednym zgłoszeniem.
2. Jeżeli ze względu na szczególne okoliczności, transport towarów wiąże się z podwyższonym ryzykiem i z tej przyczyny gwarancja ryczałtowa 7 000 ECU jest niewystarczająca, urząd wyjścia może wymagać wyższej gwarancji, która odpowiada koniecznej wielokrotności 7 000 ECU, w celu pokrycia ceł dotyczących całkowitej ilości towarów przeznaczonych do wysyłki.
3. Przy transporcie towarów wymienionych w załączniku 52, gwarancja ryczałtowa jest podwyższana, jeżeli ilość przewożonych towarów jest większa od ilości towarów, której odpowiada kwota ryczałtowa 7 000 ECU.

W tym przypadku kwota ryczałtowa ustalana jest jako wielokrotność 7 000 ECU konieczna do zabezpieczenia ilości towarów przeznaczonych do wywozu.

4. W przypadkach określonych w ust. 2 i 3, główny zobowiązany składa w urzędzie wyjścia wymaganą liczbę tytułów gwarancji ryczałtowej w ilości odpowiadającej wielokrotności wymaganej kwoty 7 000 ECU.

Artykuł 369

1. Jeżeli zgłoszenie do tranzytu wspólnotowego, poza towarami wymienionymi w wykazie w załączniku 52 obejmuje jeszcze inne towary, przepisy dotyczące gwarancji ryczałtowej stosuje się tak, jak gdyby obydwie kategorie towarów były objęte oddzielnym zgłoszeniem.
2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, nie bierze się pod uwagę tych towarów należących do jednej z kategorii, których ilość lub wartość jest stosunkowo nieznaczna.

Artykuł 370

1. Przyjęcie przez urząd składania gwarancji zobowiązania gwaranta upoważnia go do wystawienia, zgodnie z warunkami gwarancji, tytułu lub tytułów gwarancji ryczałtowej osobom, które zamierzają występować jako główny zobowiązany i realizować, z wybranego przez siebie urzędu wyjścia, czynności tranzytu wspólnotowego.
2. Formularz tytułu gwarancji ryczałtowej jest zgodny ze wzorem z załącznika 54. Jednakże dane umieszczone na odwrotnej stronie formularza mogą być także umieszczone w górnej części pierwszej strony, przed danymi dotyczącymi wystawcy tytułu, przy czym pozostałe części tekstu pozostają niezmienione.
3. Gwarant odpowiada za każdy tytuł gwarancji ryczałtowej do kwoty 7 000 ECU.
4. Bez uszczerbku dla art. 368 i 371, główny zobowiązany może na podstawie jednego tytułu gwarancyjnego zrealizować jedną czynność tranzytu wspólnotowego. Tytuł przekazuje

się urzędowi wyjścia, który go przechowuje.

Artykuł 371

Gwarant może wystawić tytuły gwarancji ryczałtowej, które:

- są nieważne dla czynności tranzytu wspólnotowego w odniesieniu do towarów wymienionych w załączniku 52, oraz
- mogą być stosowane tylko w ilości maksymalnie siedmiu tytułów na każdy środek transportu w rozumieniu art. 347 ust. 2, dla towarów innych niż wymienione w tiret pierwszym.

W tym celu gwarant umieszcza na takim tytule gwarancji ryczałtowej ukośnie drukowanymi literami, jeden z następujących wpisów:

- VALIDEZ LIMITADA; APLICATIÓN DEL ARTÍCULO 371 DEL REGLAMENTO (CEE) No 2454/93,
- BEGRÆNSET GYLDIGHED - ARTIKEL 371, I FORORDNING (EØF) Nr. 2454/93,
- BESCHRÄNKTE GELTUNG - ARTIKEL 371 DER VERORDNUNG (EWG) Nr. 2454/93,
- ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΕΝΗ ΙΣΧΥΣ: ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 371 ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ (ΕΟΚ) αριθ. 2454/93,
- LIMITED VALIDITY - APPLICATION OF ARTICLE 371 OF REGULATION (EEC) No 2454/93,
- VALIDITÉ LIMITÉE - APPLICATION DE L'ARTICLE 371 DU RÈGLEMENT (CEE) No 2454/93,
- VALIDITÀ LIMITATA - APPLICAZIONE DELL'ARTICOLO 371 DEL REGOLAMENTO (CEE) N. 2454/93,
- BEPERKTE GELDIGHEID - TOEPASSING VAN ARTIKEL 371 VAN VERORDENING (EEG) Nr. 2454/93,
- VALIDADE LIMITADA; APLICAÇÃO DO ARTIGO 371.º DO REGULAMENTO (CEE) N.º 2454/93,

Artykuł 372

Państwo Członkowskie, do którego należy urząd składania gwarancji niezwłocznie powiadamia pozostałe Państwa Członkowskie o unieważnieniu gwarancji.

Podsekcja 4

Zabezpieczenie pojedyncze

Artykuł 373

1. Zabezpieczenie dla pojedynczej czynności tranzytu wspólnotowego składane jest w urzędzie wyjścia. Urząd wyjścia ustala kwotę gwarancji.
2. Zabezpieczenie, określone w ust. 1, może być złożone w gotówce w urzędzie wyjścia. W tym przypadku jest ono zwracane po zwolnieniu zgłoszenia tranzytowego T1 w urzędzie wyjścia.

Podsekcja 5

Przepisy wspólne dla podsekcji 1-4

Artykuł 374

Gwarant zwolniony jest ze swoich zobowiązań jak przewidziano w art. 199 ust. 1 Kodeksu, a ponadto jest on zwolniony ze swoich zobowiązań po upływie 12 miesięcy od daty zarejestrowania zgłoszenia tranzytowego T1, jeżeli nie został on poinformowany przez organy celne Państwa Członkowskiego wyjścia o niezwolnieniu zgłoszenia tranzytowego T1.

Jeżeli przed upływem terminu określonego w pierwszym akapicie, gwarant został poinformowany przez organy celne o niezwolnieniu zgłoszenia tranzytowego T1, wówczas jest on dodatkowo powiadamiany, że musi on lub będzie musiał uiścić kwoty, za które odpowiada w odniesieniu do danej procedury tranzytu wspólnotowego. Powiadomienie to doręczane jest gwarantowi najpóźniej w terminie trzech lat od zarejestrowania zgłoszenia tranzytowego T1. W przypadku braku takiego powiadomienia w powyższym terminie, gwarant jest również zwolniony ze swoich zobowiązań.

Podsekcja 6

Zwolnienie z obowiązku złożenia zabezpieczenia

Artykuł 375

1. W celu udzielenia zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia dla czynności tranzytu wspólnotowego, zobowiązanie, które osoba zainteresowana przyjmuje na siebie zgodnie z art. 95 ust. 2 lit. e) Kodeksu, sporządza się zgodnie z wzorem przedstawionym w załączniku 55.
2. Jeżeli wymagają tego krajowe przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne bądź przyjęte zwyczaje, każde Państwo Członkowskie może zezwolić, aby zobowiązanie mogło być złożone w innej formie, o ile będzie to miało takie same skutki prawne, jak zobowiązanie złożone w postaci dokumentu odpowiadającego wzorowi.

Artykuł 376

1. Zgodnie z art. 95 ust. 3 Kodeksu, zwolnienia z obowiązku złożenia gwarancji nie stosuje się do towarów:

- a) których całkowita wartość przekracza 100 000 ECU na przesyłkę,
lub
 - b) które są wymienione są w załączniku 56 jako przedstawiające zwiększone ryzyko.
2. Zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia nie stosuje się w przypadkach, w których zgodnie z przepisami art. 360, korzystanie z gwarancji generalnej jest zabronione.

Artykuł 377

1. W przypadku zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia na odpowiednim zgłoszeniu tranzytowym T1 podawane jest odniesienie do zaświadczenia, określonego w art. 95 ust. 4 Kodeksu.
 2. Zaświadczenie o zwolnieniu z obowiązku złożenia zabezpieczenia jest zgodne z wzorem znajdującym się w załączniku 57.
 3. Główny zobowiązany wyznacza na własną odpowiedzialność, na odwrotnej stronie zaświadczenia o zwolnieniu z obowiązku złożenia zabezpieczenia, przy wystawianiu tego zaświadczenia albo w każdej innej chwili w okresie ważności zaświadczenia osoby, które upoważnił do podpisywania w jego imieniu zgłoszeń do tranzytu wspólnotowego. Wyznaczenie to polega na podaniu nazwiska i imienia osoby upoważnionej, jak również wzoru jej podpisu. Każde wpisanie upoważnionej osoby jest potwierdzane podpisem głównego zobowiązanego. Główny zobowiązany jest upoważniony do wykreślenia pól, które nie są wykorzystywane.
- Główny zobowiązany może w każdym czasie unieważnić znajdujący się na odwrotnej stronie zaświadczenia wpis nazwiska osoby upoważnionej.
4. Każda osoba wpisana na odwrotnej stronie przedłożonego urzędowi wyjścia zaświadczenia o zwolnieniu z obowiązku złożenia zabezpieczenia uważana jest za upoważnionego przedstawiciela głównego zobowiązanego.
 5. Okres ważności zaświadczenia o zwolnieniu z obowiązku złożenia zabezpieczenia nie przekracza dwóch lat. Okres ten może jednakże zostać jeden raz przedłużony przez urząd składania gwarancji o najwyżej dwa lata.
 6. W przypadku cofnięcia zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia, główny zobowiązany jest odpowiedzialny za niezwłoczne zwrócenie urzędowi składania gwarancji wszystkich wydanych mu zaświadczeń o zwolnieniu z obowiązku złożenia zabezpieczenia, których okres ważności jeszcze nie upłynął.

Państwa Członkowskie przekazują Komisji dane zaświadczeń, które nie zostały zwrócone.

Komisja informuje o tym pozostałe Państwa Członkowskie.

Sekcja 3

Nieprawidłowości; dowód prawidłowej realizacji procedury

Artykuł 378

1. Bez uszczerbku dla art. 215 Kodeksu, jeżeli przesyłka nie została przedstawiona w urzędzie przeznaczenia i nie może zostać ustalone miejsce naruszenia lub nieprawidłowości, uważa się, że takie naruszenie lub nieprawidłowość miały miejsce:

- w Państwie Członkowskim, do którego należy urząd wyjścia,

lub

- w Państwie Członkowskim, do którego należy urząd tranzytowy w miejscu wprowadzenia do Wspólnoty, w którym zostało oddane świadectwo przekroczenia granicy,

chyba że, w terminie ustanowionym w art. 379 ust. 2, który ma zostać określony, zgodnie z wymogami organów celnych dostarczony jest dowód na zgodność procedury tranzytowej z przepisami lub zostanie ustalone miejsce, w którym naruszenie lub nieprawidłowość faktycznie miały miejsce.

2. Jeżeli taki dowód nie został dostarczony, a uważa się że wspomniane naruszenie lub nieprawidłowość miały miejsce w Państwie Członkowskim wyjścia lub Państwie Członkowskim wprowadzenia, jak określono w akapicie pierwszym tiret drugie, cła i inne opłaty odnoszące się do danych towarów pobierane są przez to Państwo Członkowskie, zgodnie z przepisami wspólnotowymi lub krajowymi.

3. Jeżeli przed upływem terminu trzech lat licząc od daty zarejestrowania zgłoszenia tranzytowego T1, zostanie ustalone Państwo Członkowskie, w którym naruszenie lub nieprawidłowość faktycznie miały miejsce, to Państwo Członkowskie, zgodnie z przepisami wspólnotowymi lub krajowymi, przystępuje do pobrania ceł i innych opłat (z wyjątkiem już pobranych, zgodnie z drugim akapitem jako środki własne Wspólnoty) za dane towary. W tym przypadku, po dostarczeniu dowodu takiego uiszczenia, cła i inne pierwotnie nałożone opłaty (z wyjątkiem nałożonych tytułem środków własnych Wspólnoty) zostają zwrócone.

4. Zabezpieczenie obejmujące czynność tranzytu zwalniane jest dopiero po upływie uprzednio wymienionego trzyletniego okresu lub po uiszczeniu ceł i innych opłat mających zastosowanie w Państwie Członkowskim, w którym dane naruszenie lub nieprawidłowość faktycznie miały miejsce.

Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki dla zwalczania wszystkich naruszeń lub nieprawidłowości oraz dla ich skutecznego karania.

Artykuł 379

1. Jeżeli przesyłka nie została przedstawiona w urzędzie przeznaczenia i miejsce naruszenia lub nieprawidłowości nie może zostać ustalone, urząd wyjścia powiadamia o tym głównego zobowiązanego tak szybko, jak to możliwe i w każdym przypadku najpóźniej przed upływem jedenastego miesiąca od daty zarejestrowania zgłoszenia do tranzytu wspólnotowego.

2. W powiadomieniu określonym w ust. 1, wpisuje się w szczególności termin, w jakim dowód prawidłowej realizacji procedury lub miejsce, w którym naruszenie lub nieprawidłowość faktycznie nastąpiły muszą zostać przekazane do urzędu wyjścia zgodnie z wymogami organów celnych. Termin ten wynosi trzy miesiące licząc od dnia powiadomienia, określonego w ust. 1. Jeżeli z upływem tego terminu dowód nie zostanie dostarczony, właściwe Państwo Członkowskie podejmuje kroki w celu odzyskania ceł i innych opłat. W przypadku, gdy to Państwo Członkowskie nie jest państwem urzędu wyjścia, urząd ten niezwłocznie informuje o tym wspomniane Państwo Członkowskie.

Artykuł 380

Dowód prawidłowej realizacji procedury tranzytowej, w rozumieniu art. 378 ust. 1, jest dostarczany organom celnym między innymi:

a) przez przedłożenie dokumentu poświadczonego przez organy celne, z którego wynika, że dane towary zostały przedstawione urzędowi przeznaczenia lub, w przypadku stosowania art. 406, upoważnionemu odbiorcy. Dokument ten zawiera dane wystarczające do ustalenia tożsamości wspomnianych towarów;

lub

b) przez przedłożenie dokumentu celnego wystawionego w państwie trzecim o dopuszczeniu do użytku domowego bądź odpisu lub fotokopii takiego dokumentu; taki odpis lub fotokopia muszą zostać poświadczony na podstawie oryginału przez organ, który poświadczył oryginalny dokument lub przez organy zainteresowanego państwa trzeciego bądź też organy jednego z Państw Członkowskich. Dokument ten zawiera dane wystarczające do ustalenia tożsamości wspomnianych towarów.

ROZDZIAŁ 5

Wspólnotowy tranzyt wewnętrzny

Artykuł 381

1. Wszystkie towary, które mają być przewożone w ramach wspólnotowej procedury tranzytu wewnętrznego, są przedmiotem zgłoszenia tranzytowego T2. Za zgłoszenie tranzytowe T2 uważa się zgłoszenie na formularzu zgodnym z wzorem znajdującym się w załącznikach 31-34 i wykorzystywanym zgodnie z uwagami przedstawionymi w załączniku 37.

2. Rozdział 4 stosuje się *mutatis mutandis* w odniesieniu do wspólnotowej procedury tranzytu wewnętrznego.

ROZDZIAŁ 6

Przepisy wspólne dla rozdziałów 4 i 5

Artykuł 382

1. W przypadku przesyłek zawierających jednocześnie towary, które mają przemieszczać się w ramach wspólnotowej procedury tranzytu zewnętrznego i towary, które mają przemieszczać się w ramach wspólnotowej procedury tranzytu wewnętrznego, dokumenty uzupełniające opatrzone odpowiednio symbolami „T1 bis” lub „T2a” mogą zostać dołączone do formularza zgłoszenia do tranzytu wspólnotowego.

W tym przypadku, na formularzu tym w prawej części pola 1 wpisywany jest symbol „T”; wolną przestrzeń za symbolem „T” przekreśla się; ponadto przekreśla się pola: 32 „Pozycja nr”, 33 „Kod towaru”, 35 „Masa brutto (kg)”, 38 „Masa netto (kg)” i 44 „Dodatkowe informacje, przedłożone dokumenty, świadectwa i pozwolenia”. Numery seryjne dokumentów uzupełniających z symbolem „T1 bis” i dokumentów uzupełniających z symbolem „T2a” wpisywane są w polu 31 „Opakowania i opis towarów” stosowanego formularza zgłoszenia do tranzytu wspólnotowego.

2. W przypadku, gdy w prawej części pola 1 stosowanego formularza nie wpisano jednego z symboli „T1”, „T1 bis” lub „T2”, „T2 bis” bądź też, jeżeli w przesyłce zawierającej jednocześnie towary przemieszczające się w ramach wspólnotowej procedury tranzytu zewnętrznego i towary przemieszczające się w ramach wspólnotowej procedury tranzytu wewnętrznego nie zostały spełnione przepisy ust. 1 i art. 383, to towary transportowane w oparciu o tego rodzaju dokumenty uważa się za towary przewożone w ramach wspólnotowej procedury tranzytu zewnętrznego.

Jednakże do celów stosowania należności celnych wywozowych lub środków dotyczących wywozu w ramach wspólnej polityki handlowej, towary te uważa się za towary przemieszczające się w ramach wspólnotowej procedury tranzytu wewnętrznego.

Artykuł 383

W przypadku przesyłek zawierających jednocześnie towary, które przemieszczają się w ramach wspólnotowej procedury tranzytu zewnętrznego i towary, które przemieszczają się w ramach wspólnotowej procedury tranzytu wewnętrznego, sporządzane są odrębne wykazy załadunkowe, które mogą zostać dołączone do tego samego formularza zgłoszenia do tranzytu wspólnotowego.

W tym przypadku, w prawej części pola 1 wspomnianego formularza wpisywany jest symbol „T”; wolną przestrzeń za symbolem „T” przekreśla się; ponadto przekreśla się pola: 15 „Kraj wysyłki/wywozu”, 32 „Pozycja”, 33 „Kod towaru”, 35 „Masa brutto (kg)”, 38 „Masa netto (kg)” i, w zależności od przypadku, 44 „Dodatkowe informacje, przedłożone dokumenty, świadectwa i pozwolenia”. Numery seryjne wykazów załadunkowych dla każdej z obydwu kategorii towarów wpisywane są w polu 31 „Opakowania i opis towarów”, stosowanego formularza.

Artykuł 384

W miarę potrzeb organy celne Państw Członkowskich przekazują sobie wzajemnie wszystkie ustalenia, dokumenty, sprawozdania, protokoły i informacje dotyczące czynności tranzytu wspólnotowego, jak również informacje o naruszeniach i nieprawidłowościach związanych z tą procedurą.

Artykuł 385

Zgłoszenia tranzytowe oraz dokumenty sporządzane są w uznanym przez organy celne Państwa Członkowskiego wyjścia języku urzędowym Wspólnoty. Niniejszego przypadku nie stosuje się w odniesieniu do tytułów gwarancji ryczałtowej.

W miarę potrzeb organy celne innego Państwa Członkowskiego, w którym muszą być przedstawione zgłoszenia i dokumenty, mogą zażądać ich tłumaczenia na język urzędowy lub jeden z języków urzędowych tego Państwa Członkowskiego.

W przypadku poświadczenia gwarancji, język, w którym ma być ono sporządzone określają organy celne Państwa Członkowskiego urzędu składania gwarancji.

W przypadku zaświadczenia o zwolnieniu z obowiązku złożenia zabezpieczenia, język, w którym ma być ono sporządzone określają organy celne Państwa Członkowskiego, w którym udzielane jest zwolnienie z obowiązku złożenia zabezpieczenia.

Artykuł 386

1. Do formularzy wykazów załadunkowych, świadectw przekroczenia granicy i poświadczeń odbioru stosowany jest papier klejony do pisania, o gramaturze co najmniej 40 g/m²; przy normalnym używaniu powinien być odporny na darcie i gnienie.

2. Do formularzy tytułów gwarancji ryczałtowej stosowany jest papier niezawierający ścieru drzewnego, klejony do pisania, o gramaturze co najmniej 55 g/m². Przednią stronę świadectwa pokrywa giloszowany nadruk koloru czerwonego, pozwalający ujawnić każdego rodzaju fałszerstwo za pomocą środków mechanicznych lub chemicznych.

3. Dla formularzy poświadczenia gwarancji i zaświadczenia o zwolnieniu z obowiązku złożenia zabezpieczenia stosowany jest papier niezawierający ścieru drzewnego o gramaturze co najmniej 100 g/m². Przednią stronę świadectwa po obu stronach pokrywa giloszowany nadruk, pozwalający ujawnić każdego rodzaju fałszerstwo za pomocą środków mechanicznych lub chemicznych. Jest to wzór:

- koloru zielonego, w przypadku poświadczeń gwarancji,
- koloru jasnoniebieskiego, w przypadku zaświadczeń o zwolnieniu z obowiązku złożenia zabezpieczenia.

4. Papier, określony w ust. 1, 2 i 3, jest koloru białego, z wyjątkiem papieru dla wykazów załadunkowych określonych w art. 341 ust. 2, w przypadku których wybór koloru papieru pozostawia się osobom zainteresowanym.

Artykuł 387

Formularze są formatu:

- a) 210 x 297 mm dla wykazów załadunkowych; maksymalna tolerancja wynosząca między - 5 mm a + 8 mm na długości jest dozwolona;
- b) 210 x 148 mm dla świadectw przekroczenia granicy, poświadczeń gwarancji i zaświadczeń o zwolnieniu z obowiązku złożenia zabezpieczenia;

c) 148 x 105 mm dla poświadczeń odbioru i tytułów gwarancji ryczałtowej.

Artykuł 388

1. Na formularzach tytułów gwarancji ryczałtowej podawana jest nazwa i adres drukarni lub znak umożliwiający jej identyfikację. Na każdym tytule gwarancji ryczałtowej umieszczony jest indywidualny numer seryjny.
2. Państwa Członkowskie są odpowiedzialne za druk lub zlecenie druku formularzy poświadczeń gwarancji i zaświadczeń o zwolnieniu z obowiązku złożenia zabezpieczenia. Na każdym z formularzy umieszczony jest numer seryjny do celów identyfikacji.
3. Formularze poświadczeń gwarancji, zaświadczeń o zwolnieniu z obowiązku złożenia zabezpieczenia, jak również tytułów gwarancji ryczałtowej wypełnia się na maszynie do pisania lub w inny mechanograficzny bądź podobny sposób.
4. Wykazy załadunkowe, świadectwa przekroczenia granicy i poświadczenia odbioru mogą być wypełniane na maszynie do pisania albo w inny mechanograficzny lub podobny sposób bądź czytelnie odręcznie; w tym ostatnim przypadku wypełniane są atramentem drukowanymi literami.
5. Nanoszone na formularzu poprawki wprowadza się wyłącznie poprzez wykreślenie błędnych danych i naniesienie koniecznych danych poprawnych. Każda w ten sposób dokonana poprawka musi być parafowana przez osobę, która jej dokonała i wyraźnie poświadczona przez organy celne.

ROZDZIAŁ 7

Środki upraszczające

Sekcja 1

Uproszczona procedura wystawiania dokumentu potwierdzającego wspólnotowy status towarów

Artykuł 389

Bez uszczerbku dla stosowania art. 317 ust. 4, organy celne każdego Państwa Członkowskiego mogą zezwolić, aby każda osoba zwana dalej „upoważnionym nadawcą”, spełniająca warunki ustanowione w art. 390 i która będzie chciała potwierdzić wspólnotowy status towarów korzystając z dokumentu T2L, zgodnie z art. 315 ust. 1, lub z jednego z dokumentów przewidzianych w art. 317, zwanych dalej „dokumentami handlowymi”, korzystała z tych dokumentów bez obowiązku przedstawiania ich do potwierdzenia przez organy celne Państwa Członkowskiego wyjścia.

Artykuł 390

1. Pozwolenie przewidziane w art. 389, udzielane jest jedynie osobom:

- a) które często dokonują wysyłek towarów;
 - b) których ewidencja umożliwia organom celnym kontrolę przeprowadzanych przez nie czynności
 - c) które nie popełniły poważnego naruszenia przepisów prawa celnego lub podatkowego.
2. Organy celne mogą cofnąć pozwolenie, jeżeli upoważniony nadawca nie spełnia już warunków ustanowionych w ust. 1 lub nie przestrzega warunków niniejszej sekcji bądź też warunków określonych w pozwoleniu.

Artykuł 391

1. W pozwoleniu, udzielonym przez organy celne określa się w szczególności:
 - a) urząd zobowiązany do uprzedniego poświadczenia formularzy używanych do wystawiania danych dokumentów, jak przewidziano w art. 392 ust. 1 lit. a);
 - b) sposób, w jaki upoważniony nadawca musi udowodnić, że skorzystał ze wspomnianych formularzy w sposób prawidłowy.
2. Właściwe organy określają termin i sposób, w jaki upoważniony nadawca ma poinformować właściwy urząd, aby mógł on przeprowadzić wszelkie konieczne kontrole przed wyjściem towarów.

Artykuł 392

1. W pozwoleniu określa się, że pole C Urząd wyjścia, znajdujące się na pierwszej stronie formularzy stosowanych do wystawiania dokumentu T2L i, w zależności od przypadku, dokumentu(-ów) T2L *bis* bądź też pierwsza strona dokumentów handlowych muszą być:
 - a) uprzednio opatrzone pieczęcią urzędu określonego w art. 391 ust. 1 lit. a), oraz podpisem funkcjonariusza tego urzędu;

lub

 - b) być opatrzone przez upoważnionego nadawcę specjalną metalową pieczęcią uznaną przez organy celne, zgodną z wzorem przedstawionym w załączniku 62; odcisk takiej pieczęci może zostać uprzednio wydrukowany na formularzu, jeżeli jego druk dokonywany jest przez upoważnioną do tego drukarnię.
2. Najpóźniej w chwili wysyłki towarów, upoważniony nadawca wypełnia i podpisuje formularz. Ponadto, w polu dokumentu T2L przeznaczonym dla kontroli przez urząd wyjścia lub w widocznym miejscu używanego dokumentu handlowego, umieszcza nazwę właściwego urzędu celnego, datę wypełnienia dokumentu, jak również jedno z następujących wyrażień:
 - Procedimiento simplificado,
 - Forenklet fremgangsmåde,

- Vereinfachtes Verfahren,
- Απλουστευμένη διαδικασία,
- Simplified procedure,
- Procédure simplifiée,
- Procedura simplificata,
- Vereenvoudigde regeling,
- Procedimento simplificado,

3. Wypełniony formularz, opatrzony zdaniem określonym w ust. 2 i podpisany przez upoważnionego nadawcę uważa się za równoważny dokumentowi poświadczającemu wspólnotowy status towarów.

Artykuł 393

1. Organy celne mogą zezwolić, aby upoważniony nadawca nie podpisywał dokumentów T2L lub stosowanych dokumentów handlowych opatrzonych specjalną pieczęcią, określoną w załączniku 62, i wystawionych z wykorzystaniem zintegrowanego systemu elektronicznego lub automatycznego przetwarzania danych. Takie pozwolenie jest udzielane pod warunkiem, że upoważniony nadawca zobowiązał się wcześniej na piśmie wobec tych organów do przyjęcia odpowiedzialności prawnej za wystawianie wszystkich dokumentów T2L lub wszystkich dokumentów handlowych opatrzonych specjalną pieczęcią.

2. Na dokumentach tranzytowych T2L lub dokumentach handlowych sporządzonych zgodnie w ust. 1, umieszcza się w miejscu przeznaczonym na podpis upoważnionego nadawcy, jedno z następujących wyrażeń:

- Dispensa de firma,
- Fritaget for underskrift,
- Freistellung von der Unterschriftsleistung,
- Δεν απαιτείται υπογραφή,
- Signature waived,
- Dispense de signature,
- Dispensa dalla firma,
- Van ondertekening vrijgesteld,
- Dispensada a assinatura.

Artykuł 394

Upoważniony nadawca sporządza kopię każdego dokumentu T2L lub każdego innego dokumentu handlowego wydanego zgodnie z niniejszą sekcją. Organy celne określają warunki, na jakich kopia dokumentu jest przedstawiana do celów kontroli i przechowywana przez okres co najmniej dwóch lat.

Artykuł 395

1. Upoważniony nadawca jest zobowiązany do:
 - a) przestrzegania przepisów niniejszej sekcji oraz pozwolenia;
 - b) podjęcia wszelkich niezbędnych środków dla bezpiecznego przechowywania specjalnej pieczęci lub formularzy opatrzonych odciskiem pieczęci urzędu określonego w art. 391 ust. 1 lit. a) lub specjalnej pieczęci.
2. W przypadku nadużycia przy stosowaniu formularzy dokumentów T2L lub dokumentów handlowych uprzednio opatrzonych pieczęcią urzędu określonego w art. 391 ust. 1 lit. a) lub specjalną pieczęcią, upoważniony nadawca, niezależnie od tego kto popełnił nadużycie i bez uszczerbku dla wszczęcia postępowania karnego, odpowiada za uiszczenie ceł i innych opłat, które w związku z nadużyciem nie zostały uiszczone w określonym Państwie Członkowskim, o ile nie udowodni organom celnym, które udzieliły pozwolenia, że podjął środki wymagane na mocy ust. 1 lit. b).

Artykuł 396

Organy celne Państwa Członkowskiego wysyłki mogą wyłączyć niektóre kategorie towarów lub niektóre transporty towarów z możliwości stosowania ułatwień przewidzianych w niniejszej sekcji.

Sekcja 2

Uproszczenie formalności tranzytowych w urzędach wyjścia i przeznaczenia

Artykuł 397

W przypadku stosowania procedury tranzytu wspólnotowego, formalności związane z tą procedurą są upraszczane zgodnie z przepisami niniejszej sekcji.

Jednakże niniejszej sekcji nie stosuje się do towarów, do których stosuje się przepisy art. 463-470.

Podsekcja 1

Formalności w urzędzie wyjścia

Artykuł 398

Organy celne każdego Państwa Członkowskiego mogą zezwolić każdej osobie, która spełnia warunki ustanowione w art. 399 i która zamierza realizować czynności tranzytu

wspólnotowego (zwanej danej „upoważnionym nadawcą”), aby nie przedstawiała w urzędzie wyjścia towarów ani zgłoszenia do tranzytu wspólnotowego w odniesieniu do tych towarów.

Artykuł 399

1. Pozwolenie przewidziane w art. 398, udzielane jest jedynie osobom:
 - a) które często dokonują wysyłek towarów;
 - b) których ewidencja umożliwia organom celnym kontrolę przeprowadzanych przez nie czynności;
 - c) które złożyły gwarancję generalną, jeżeli zgodnie z przepisami tranzytu wspólnotowego zabezpieczenie jest wymagane; oraz
 - d) które nie popełniły poważnego naruszenia przepisów prawa celnego lub podatkowego.
2. Organy celne mogą cofnąć pozwolenie, jeżeli upoważniony nadawca nie spełnia już warunków ustanowionych w ust. 1 lub nie przestrzega warunków niniejszej podsekcji bądź też warunków określonych w pozwoleniu

Artykuł 400

W pozwoleniu wydawanym przez organy celne określa się w szczególności:

- a) urząd lub urzędy właściwe do działania jako urzędy wyjścia dla przesyłek;
- b) termin i sposób, w jaki upoważniony nadawca ma poinformować urząd wyjścia o przesyłkach, które zostaną dokonane, aby urząd ten mógł w przeprowadzić wszelkie konieczne kontrole przed wyjściem towarów;
- c) termin, w którym towary muszą zostać przedstawione w urzędzie przeznaczenia;
- d) środki identyfikacyjne, które należy podjąć. W tym celu organy celne mogą nakazać, aby środki transportu lub opakowania zostały opatrzone przez upoważnionego nadawcę specjalnymi zamknięciami dopuszczonymi przez organy celne.

Artykuł 401

1. W pozwoleniu określa się, że pole przeznaczone dla urzędu wyjścia znajdujące się na przedniej stronie formularzy zgłoszenia do tranzytu wspólnotowego musi być:

- a) uprzednio opatrzone pieczęcią urzędu wyjścia oraz podpisem funkcjonariusza tego urzędu;

lub

- b) opatrzone przez upoważnionego nadawcę specjalną metalową pieczęcią uznaną przez organy celne, zgodną z wzorem przedstawionym w załączniku 62; odcisk takiej pieczęci może zostać uprzednio wydrukowany na formularzu, jeżeli jego druk

dokonywany jest przez upoważnioną do tego drukarnię.

Upoważniony nadawca wypełnia pole podając datę wysyłki towarów, a zgłoszeniu tranzytowemu nadaje numer zgodnie z regułami określonymi w pozwoleniu.

2. Organy celne mogą nakazać stosowanie formularzy, które w celach ustalenia tożsamości towarów opatrzone są znakami wyróżniającymi.

Artykuł 402

1. Najpóźniej w chwili wysyłki towarów, upoważniony nadawca uzupełnia należycie wypełnione zgłoszenie do tranzytu wspólnotowego, podając na przedniej stronie egzemplarzy 1 i 4, w polu „Kontrola urzędu wyjścia”, termin, w którym towary muszą zostać przedstawione w urzędzie przeznaczenia, zastosowane środki pozwalające na ustalenie tożsamości towarów, jak również jedno z następujących wyrażień:

- Procedimiento simplificado,
- Forenklet fremgangsmåde,
- Vereinfachtes Verfahren,
- Απλουστευμένη διαδικασία,
- Simplified procedure,
- Procédure simplifiée,
- Procedura semplificata,
- Vereenvoudigde regeling,
- Procedimento simplificado.

2. Po dokonaniu wysyłki egzemplarz nr 1 jest niezwłocznie przesyłany do urzędu wyjścia. Organy celne mają prawo określić w pozwoleniu, że egzemplarz nr 1 ma zostać odesłany do urzędu wyjścia, gdy tylko zostanie sporządzone zgłoszenie do tranzytu wspólnotowego. Pozostałe egzemplarze towarzyszą towarom, zgodnie z art. 341-380.

3. Jeżeli organy celne Państwa Członkowskiego wyjścia przeprowadzają kontrolę przesyłki przy wyjściu, to odnotowują ten fakt w polu „Kontrola urzędu wyjścia”, znajdującym się na przedniej stronie egzemplarzy nr 1 i 4 zgłoszenia do tranzytu wspólnotowego.

Artykuł 403

Należycie wypełnione i uzupełnione danymi wyszczególnionymi w art. 402 ust. 1 zgłoszenie do tranzytu wspólnotowego jest równoważne z dokumentem wspólnotowego tranzytu wewnętrznego lub, w zależności od przypadku, z dokumentem wspólnotowego tranzytu zewnętrznego, a upoważniony nadawca, który podpisał zgłoszenie jest głównym

zobowiązany.

Artykuł 404

1. Organy celne mogą zezwolić, aby upoważniony nadawca nie podpisywał zgłoszeń do tranzytu wspólnotowego opatrzonych specjalną pieczęcią, określoną w załączniku 62, i wystawionych z wykorzystaniem zintegrowanego systemu elektronicznego lub automatycznego przetwarzania danych. Takie pozwolenie jest udzielane pod warunkiem, że upoważniony nadawca zobowiązał się wcześniej na piśmie wobec tych organów, że będzie występował jako główny zobowiązany we wszystkich czynnościach tranzytu wspólnotowego przeprowadzanych z zastosowaniem dokumentów tranzytu wspólnotowego opatrzonych specjalną pieczęcią.

2. Na dokumentach tranzytu wspólnotowego wystawionych zgodnie z ust. 1 umieszcza się w polu przeznaczonym na podpis głównego zobowiązanego, jedno z następujących wyrażień:

- Dispensa de firma,
- Fritaget for underskrift,
- Freistellung von der Unterschriftsleistung,
- Δεν απαιτείται υπογραφή,
- Signature waived,
- Dispense de signature,
- Dispensa dalla firma,
- Van ondertekening vrijgesteld,
- Dispensada a assinatura.

Artykuł 405

1. Upoważniony nadawca jest zobowiązany do:

- a) przestrzegania przepisów niniejszej podsekcji oraz pozwolenia;
- b) podjęcia wszelkich niezbędnych środków dla bezpiecznego przechowywania specjalnej pieczęci lub formularzy opatrzonych odciskiem pieczęci urzędu wyjścia lub specjalnej pieczęci.

2. W przypadku nadużycia przy stosowaniu formularzy uprzednio opatrzonych pieczęcią urzędu wyjścia lub specjalną pieczęcią, upoważniony nadawca, niezależnie od tego, kto popełnił nadużycie i bez uszczerbku dla wszczęcia postępowania karnego, odpowiada za uiszczenie ceł i innych opłat, które były należne w określonym Państwie Członkowskim za towary przewożone z zastosowaniem tych formularzy, o ile nie udowodni on organom celnym, które udzieliły pozwolenia, że podjął środki wymagane na mocy ust. 1 lit. b).

Podsekcja 2

Formalności w urzędzie przeznaczenia

Artykuł 406

1. Organy celne każdego Państwa Członkowskiego mogą zezwolić, aby towary przewożone w ramach procedury tranzytu wspólnotowego nie były przedstawiane w urzędzie przeznaczenia, jeżeli są przeznaczone dla osoby, która spełnia warunki ustanowione w art. 407 (zwanej dalej „upoważnionym odbiorcą”), która uprzednio otrzymała pozwolenie organów celnych Państwa Członkowskiego, do którego należy urząd przeznaczenia.
2. W przypadku określonym w ust. 1, główny zobowiązany wypełnił ciążące na nim na mocy art. 96 ust. 1 lit. a) Kodeksu, zobowiązania, gdy tylko egzemplarze dokumentu tranzytu wspólnotowego towarzyszące przesyłce, jak również towary w nienaruszonym stanie, zostały dostarczone w wyznaczonym terminie upoważnionemu odbiorcy w jego pomieszczeniach lub w miejscach określonych w pozwoleniu, a zachowane zostały wszelkie środki pozwalające na ustalenie tożsamości towarów.
3. Dla każdej przesyłki, która została mu dostarczona na warunkach określonych w ust. 2, upoważniony odbiorca, na żądanie przewoźnika, wystawia poświadczenie odbioru, w którym oświadcza, że dokument oraz towary zostały mu dostarczone.

Artykuł 407

1. Pozwolenie, określone w art. 406, udzielane jest jedynie osobom:
 - a) które często otrzymują przesyłki w ramach procedury tranzytu wspólnotowego;
 - b) których ewidencja umożliwia organom celnym kontrolę czynności;
 - c) które nie popełniły poważnego lub ponownego naruszenia przepisów prawa celnego lub podatkowego.
2. Organy celne mogą cofnąć pozwolenie, jeżeli upoważniony odbiorca nie spełnia już warunków ustanowionych w ust. 1 lub nie przestrzega warunków ustanowionych w niniejszej podsekcji lub w pozwoleniu.

Artykuł 408

W pozwoleniu wydawanym przez organy celne określa się w szczególności:

- a) urząd lub urzędy właściwe do działania jako urzędy przeznaczenia dla przesyłek otrzymywanych przez upoważnionego odbiorcę;
- b) termin i sposób w jaki upoważniony odbiorca ma poinformować urząd przeznaczenia o przybyciu towarów, aby urząd ten mógł w przeprowadzić wszelkie konieczne kontrole po przybyciu towarów.

2. Bez uszczerbku dla art. 410, organy celne określają w pozwoleniu, czy upoważniony odbiorca może dysponować towarem po jego przybyciu bez interwencji urzędu przeznaczenia.

Artykuł 409

1. W odniesieniu do przesyłek, które przybywają do jego pomieszczeń lub miejsc określonych w pozwoleniu, upoważniony odbiorca zobowiązany jest:

- a) niezwłocznie poinformować, zgodnie z procedurą przewidzianą w pozwoleniu, urząd przeznaczenia o wszelkich nadmiarach, brakach, zamianach lub innych nieprawidłowościach takich, jak uszkodzenie zamknięć;
- b) niezwłocznie przesłać do urzędu przeznaczenia egzemplarze dokumentu tranzytu wspólnotowego, które towarzyszyły przesyłce, podając datę przybycia i stan wszelkich nałożonych zamknięć.

2. Urząd przeznaczenia umieszcza na wspomnianych egzemplarzach dokumentu tranzytu wspólnotowego wymagane dane.

Podsekcja 3

Inne przepisy

Artykuł 410

Organy celne Państwa Członkowskiego wyjścia lub przeznaczenia mogą wyłączyć niektóre kategorie towarów z ułatwień przewidzianych w art. 398 i 406.

Artykuł 411

1. Jeżeli zwolnienie z przedłożenia w urzędzie wyjścia zgłoszenia do tranzytu wspólnotowego dotyczy towarów, które mają zostać wysłane w oparciu o list przewozowy CIM lub wykaz zdawczy TR, zgodnie z art. 413-442, organy celne ustalają środki niezbędne dla zapewnienia, aby arkusze 1, 2 i 3 listu przewozowego CIM lub arkusze 2, 3A i 3B wykazu zdawczego TR zostały opatrzone odpowiednio symbolem „T1” lub „T2”.

2. Jeżeli towary przewożone na mocy art. 413-442 są przeznaczone dla upoważnionego odbiorcy, organy celne mogą przewidzieć, na zasadzie odstępstwa od art. 406 ust. 2 i art. 409 ust. 1 lit. b), aby arkusze 2 i 3 listu przewozowego CIM lub arkusze 1, 2 i 3A wykazu zdawczego TR, były bezpośrednio przekazywane przez przedsiębiorstwa kolejowe lub przez przedsiębiorstwo transportowe do urzędu przeznaczenia.

Sekcja 3

Uproszczenie formalności dla towarów przewożonych koleją

Podsekcja 1

Przepisy ogólne dotyczące przewozu kolejowego

Artykuł 412

Art. 352 nie stosuje się do przewozu towarów koleją.

W przypadkach, w których zgodnie z przepisami art. 352 ust. 2, musi zostać przedłożone świadectwo przekroczenia granicy, ewidencje przedsiębiorstw kolejowych traktowane są jako takie świadectwo.

Artykuł 413

W przypadkach, w których stosuje się procedurę tranzytu wspólnotowego, formalności związane z tą procedurą mogą zostać uproszczone zgodnie z przepisami art. 414-425, art. 441 i 442, dla przewozów towarów dokonywanych przez przedsiębiorstwa kolejowe w oparciu o „list przewozowy CIM i przesyłki ekspresowe” zwany dalej „listem przewozowym CIM”.

Artykuł 414

List przewozowy CIM jest równoważny z:

- a) zgłoszeniem lub notą tranzytową T1, w przypadku towarów przemieszczających się w ramach wspólnotowej procedury tranzytu zewnętrznego,
- b) zgłoszenie lub notą tranzytową T2, w przypadku towarów przemieszczających się w ramach wspólnotowej procedury tranzytu wewnętrznego.

Artykuł 415

Przedsiębiorstwo kolejowe każdego Państwa Członkowskiego udostępnia organom celnym swojego państwa ewidencje przechowywane w swoich biurach rachunkowych do celów kontroli.

Artykuł 416

1. Przedsiębiorstwo kolejowe, które przyjmuje towary do transportu z zastosowaniem listu przewozowego CIM traktowanego jako zgłoszenie lub nota T1 bądź T2, staje się głównym zobowiązaniem dla tej czynności.
2. Przedsiębiorstwo kolejowe Państwa Członkowskiego, przez którego terytorium towary wprowadzane są do Wspólnoty, staje się głównym zobowiązaniem dla czynności w odniesieniu do towarów, które zostały przyjęte do transportu koleją państwa trzeciego.

Artykuł 417

Przedsiębiorstwa kolejowe zapewniają, aby przesyłki transportowane w ramach procedury tranzytu wspólnotowego, były oznaczone identyfikatorami z piktogramem, którego wzór znajduje się w załączniku 58.

Identyfikatory umieszczane są na liście przewozowym CIM, jak również na wagonie kolejowym w przypadku ładunków zamkniętych lub, w pozostałych przypadkach, na opakowaniu lub opakowaniach.

Artykuł 418

Jeżeli umowa przewozu jest zmieniana w taki sposób, że:

- czynności transportu, które miały zakończyć się poza obszarem celnym Wspólnoty kończą się na tym obszarze,
- czynności transportu, które miały zakończyć się na obszarze celnym Wspólnoty kończą się poza tym obszarem,

przedsiębiorstwa kolejowe nie mogą wykonać zmienionej umowy bez wcześniejszej zgody urzędu wyjścia.

We wszystkich innych przypadkach przedsiębiorstwa kolejowe mogą wykonać zmienioną umowę; niezwłocznie informują urząd wyjścia o dokonanej zmianie.

Artykuł 419

1. W przypadku czynności tranzytu wspólnotowego, który zaczyna się i ma się zakończyć na obszarze celnym Wspólnoty, w urzędzie wyjścia przedkłada się list przewozowy CIM.

2. Urząd wyjścia w sposób wyraźny umieszcza, w polu przeznaczonym dla organów celnych arkuszy 1, 2 i 3 listu przewozowego CIM:

- symbol „T1”, jeżeli towary przemieszczają się w ramach wspólnotowej procedury tranzytu zewnętrznego;
- w zależności od przypadku, symbol „T2”, „T2 ES” lub „T2 PT”, jeżeli towary przemieszczają się w ramach wspólnotowej procedury tranzytu wewnętrznego, zgodnie z art. 311 lit. b) lub art. 165 Kodeksu.

Symbol „T2”, „T2 ES” lub „T2 PT” poświadczany jest pieczęcią urzędu wyjścia.

3. Wszystkie egzemplarze listu przewozowego CIM zwracane są osobie zainteresowanej.

4. Towary, określone w art. 311 lit a), obejmowane są wspólnotową procedurą tranzytu wewnętrznego na całym odcinku podróży ze wspólnotowego dworca wyjścia do dworca przeznaczenia na obszarze celnym Wspólnoty, zgodnie z ustaleniami każdego Państwa Członkowskiego, bez obowiązku przedkładania w urzędzie wyjścia listu przewozowego CIM wystawionego na te towary oraz bez umieszczania identyfikatorów, określonych w art. 417. Jednakże, zwolnienie to nie ma zastosowania do listów przewozowych CIM sporządzonych w odniesieniu do towarów objętych przepisami art. 463-470.

5. W odniesieniu do towarów, określonych w ust. 2, urząd celny dworca przeznaczenia przejmuje rolę urzędu przeznaczenia. Jednakże, jeżeli towary dopuszczane są do swobodnego obrotu lub obejmowane inną procedurą celną na dworcu pośrednim, to urząd właściwy dla tego dworca przejmuje rolę urzędu przeznaczenia.

W odniesieniu do towarów określonych w art. 311 lit. a), w urzędzie przeznaczenia nie są

spełniane żadne formalności.

6. Do celów kontroli określonej w art. 415, przedsiębiorstwa kolejowe w państwie przeznaczenia, w odniesieniu do czynności transportu określonych w ust. 4, udostępniają organom celnym wszystkie listy przewozowe CIM, zgodnie z przepisami wskazanymi w umowie wzajemnej z tymi organami.

7. Jeżeli dokonuje się transportu towarów wspólnotowych koleją z punktu znajdującego się w Państwie Członkowskim do punktu znajdującego się w innym Państwie Członkowskim przez terytorium państwa trzeciego nie należącego do EFTA, to stosuje się wspólnotową procedurę tranzytu wewnętrznego. W takim przypadku, przepisy ust. 4, ust. 5 akapit drugi i ust. 6 stosuje się *mutatis mutandis*.

Artykuł 420

Uwzględniając środki stosowane przez towarzystwa kolejowe w celu ustalenia tożsamości towarów, zasadą ogólną jest, że urząd wyjścia nie nakłada zamknięć na środki transportu lub opakowania.

Artykuł 421

1. W przypadkach określonych w art. 419 ust. 5 akapit pierwszy, przedsiębiorstwo kolejowe Państwa Członkowskiego właściwe dla urzędu przeznaczenia, przekazuje temu urzędowi arkusze 2 i 3 listu przewozowego CIM.

2. Urząd przeznaczenia niezwłocznie poświadcza arkusz 2 oraz zwraca go przedsiębiorstwu kolejowemu i zachowuje arkusz 3.

Artykuł 422

1. Art. 419 i 420 stosuje się do transportu, który zaczyna się na obszarze celnym Wspólnoty i ma się zakończyć poza tym obszarem.

2. Urząd celny właściwy dla dworca granicznego, przez który towary w tranzycie opuszczają obszar celny Wspólnoty, przejmuje zadania urzędu przeznaczenia.

3. W urzędzie przeznaczenia nie wypełnia się żadnych formalności.

Artykuł 423

1. Jeżeli transport towarów zaczyna się i ma się zakończyć poza obszarem celnym Wspólnoty, to urząd celny właściwy dla dworca granicznego, przez który towary wprowadzane są na obszar celny Wspólnoty, przejmuje rolę urzędu wyjścia.

W urzędzie wyjścia nie wypełnia się żadnych formalności.

2. Urząd celny właściwy dla dworca przeznaczenia przejmuje rolę urzędu przeznaczenia. Jednakże, jeżeli towary są dopuszczane do swobodnego obrotu lub obejmowane inną procedurą celną na dworcu pośrednim, to urząd celny właściwy dla tego dworca przejmuje rolę urzędu przeznaczenia.

Formalności ustanowione w art. 421 wypełniane są w urzędzie przeznaczenia.

Artykuł 424

1. Jeżeli transport towarów zaczyna się i ma się zakończyć na obszarze celnym Wspólnoty, to urzędami celnymi przejmującymi zadania urzędu wyjścia oraz urzędu przeznaczenia są urzędy określone odpowiednio w art. 423 ust. 1 i art. 422 ust. 2.

2. W urzędach wyjścia lub przeznaczenia nie wypełnia się żadnych formalności.

Artykuł 425

Towary będące przedmiotem transportu, określonego w art. 423 ust. 1 lub art. 424 ust. 1, są uznawane za towary przewożone w ramach wspólnotowej procedury tranzytu zewnętrznego, chyba że ich status wspólnotowy został potwierdzony zgodnie z przepisami art. 313-340.

Podsekcja 2

Przepisy odnoszące się towarów przewożonych w dużych kontenerach

Artykuł 426

W przypadkach, w których stosowana jest wspólnotowa procedura tranzytowa, formalności związane z tą procedurą są upraszczane zgodnie z przepisami art. 427-442 dla towarów przewożonych przez przedsiębiorstwa kolejowe w dużych kontenerach za pośrednictwem przedsiębiorstw przewozowych w oparciu o wykaz zdawczy zwany do celów niniejszego tytułu „wykazem zdawczym TR”. Czynności takie obejmują, w zależności od przypadku, wysyłanie przesyłek przez przedsiębiorstwa transportowe przy użyciu innych środków transportu niż kolej do dworca wyjścia znajdującego się w kraju wysyłki oraz z dworca przeznaczenia znajdującego się w kraju przeznaczenia, jak również wszelkie transporty drogą morską realizowane w trakcie przejazdu między tymi dworcami.

Artykuł 427

Do celów art. 426-442:

1. „przedsiębiorstwo transportowe” oznacza przedsiębiorstwo założone przez przedsiębiorstwa kolejowe w formie spółki, której są one współnikami, w celu przewozu towarów w dużych kontenerach, w oparciu o wykazy zdawcze TR;
2. „duży kontener” oznacza: kontener w rozumieniu art. 670 lit. g):
 - skonstruowany w taki sposób, że można na niego w sposób skuteczny nałożyć zamknięcia, jeżeli wymaga tego stosowanie art. 435,
 - takich rozmiarów, że jego powierzchnia ograniczona przez cztery dolne zewnętrzne narożniki wynosi nie mniej niż 7 m²,
3. „wykaz zdawczy TR” oznacza dokument wystawiony przy zawieraniu umowy przewozu, na mocy którego przedsiębiorstwo transportowe przewozi jeden lub kilka

dużych kontenerów w transporcie międzynarodowym od jednego nadawcy do jednego odbiorcy. Wykaz zdawczy TR opatrzony jest w prawym górnym rogu numerem seryjnym umożliwiającym jego identyfikację. Numer ten składa się w ośmiu cyfr poprzedzonych literami TR.

Wykaz zdawczy TR składa się z następujących arkuszy w porządku numerycznym:

- 1: arkusz dla siedziby zarządu przedsiębiorstwa transportowego,
- 2: arkusz dla krajowego przedstawiciela przedsiębiorstwa transportowego na dworcu przeznaczenia,
- 3A: arkusz dla urzędu celnego,
- 3B: arkusz dla odbiorcy,
- 4: arkusz dla siedziby zarządu przedsiębiorstwa transportowego,
- 5: arkusz dla krajowego przedstawiciela przedsiębiorstwa transportowego na dworcu wyjścia,
- 6: arkusz dla nadawcy.

Każdy arkusz wykazu zdawczego TR, z wyjątkiem arkusza 3A, ma po prawej stronie umieszczony zielony pasek o szerokości około czterech centymetrów;

4. „Wykaz dużych kontenerów” zwany dalej „wykazem” oznacza dokument załączony do wykazu zdawczego TR, który jest jego częścią składową i, w oparciu o który przewożonych jest kilka dużych kontenerów z jednego dworca wyjścia do jednego dworca przeznaczenia, w których spełniane są formalności celne.

Wykaz wystawiany jest w tej samej liczbie egzemplarzy co wykaz zdawczy TR, do którego się odnosi.

Ilość wykazów wpisywana jest w przeznaczonym do tego polu, w prawym górnym rogu wykazu zdawczego TR.

Ponadto numer seryjny wykazu zdawczego TR jest wpisywany w prawym górnym rogu każdego wykazu.

Artykuł 428

Wykaz zdawczy TR stosowany przez przedsiębiorstwo transportowe jest równoważny:

- a) ze zgłoszeniem lub notą T1, w zależności od przypadku, w odniesieniu do towarów przewożonych w ramach wspólnotowej procedury tranzytu zewnętrznego;
- b) ze zgłoszeniem lub notą T2, w zależności od przypadku, w odniesieniu do towarów przewożonych w ramach wspólnotowej procedury tranzytu wewnętrznego.

Artykuł 429

1. W każdym Państwie Członkowskim przedsiębiorstwo transportowe udostępnia organom celnym do celów kontroli, za pośrednictwem swojego krajowego przedstawiciela lub przedstawicieli, ewidencje prowadzone w biurze lub biurach rachunkowych lub u tego przedstawiciela bądź przedstawicieli krajowych.

2. Przedsiębiorstwo transportowe lub jego krajowy przedstawiciel bądź przedstawiciele przekazują tak szybko, jak to możliwe organom celnym, na ich wniosek, wszystkie dokumenty, ewidencje lub informacje dotyczące już zrealizowanych lub będących w drodze przesyłek, o których organy te, ich zdaniem, powinny wiedzieć.

3. W przypadkach, w których zgodnie z art. 428, wykazy zdawcze TR traktowane są jako zgłoszenia lub noty T1 lub T2, przedsiębiorstwo transportowe lub jego krajowy przedstawiciel bądź przedstawiciele:

- a) informują urząd celny przeznaczenia o każdym arkuszu 1 wykazu zdawczego TR, przesłanym mu bez poświadczenia organów celnych;
- b) informują urząd celny wyjścia o każdym arkuszu 1 wykazu zdawczego TR, który nie został mu zwrócony i jeżeli nie może ono ustalić, czy dana przesyłka została w sposób prawidłowy przedstawiona w urzędzie celnym przeznaczenia lub czy przesyłka została wywieziona poza obszar celny Wspólnoty do państwa trzeciego na mocy art. 437.

Artykuł 430

1. W przypadku czynności transportu, określonych w art. 426, przejętych przez przedsiębiorstwo transportowe w Państwie Członkowskim, przedsiębiorstwo kolejowe tego Państwa Członkowskiego staje się głównym zobowiązaniem.

2. W przypadku czynności transportu, określonych w art. 426, przejętych przez przedsiębiorstwo transportowe w państwie trzecim, głównym zobowiązaniem staje się przedsiębiorstwo kolejowe Państwa Członkowskiego, przez którego obszar przesyłka wprowadzana jest na obszar celny Wspólnoty.

Artykuł 431

Jeżeli podczas przewozu dokonywanego przy wykorzystaniu innych środków niż kolej do dworca wyjścia lub z dworca przeznaczenia, muszą zostać spełnione formalności celne, każdy wykaz zdawczy TR może obejmować tylko jeden duży kontener.

Artykuł 432

Przedsiębiorstwo transportowe zapewnia, aby czynności transportu dokonywane w ramach procedury tranzytu wspólnotowego były oznaczone identyfikatorami z piktogramem, którego wzór przedstawiony jest w załączniku 58. Identyfikatory umieszczane są na wykazie zdawczym TR, jak również na dużym kontenerze lub kontenerach.

Artykuł 433

Jeżeli umowa przewozu jest zmieniona w taki sposób, że:

- czynności transportu, które miały zakończyć poza obszarem celnym Wspólnoty kończą się na tym obszarze,
- czynności transportu, które miały zakończyć na obszarze celnym Wspólnoty kończą się poza tym obszarem,

przedsiębiorstwo transportowe nie może wykonać zmienionej umowy bez wcześniejszej zgody urzędu wyjścia.

We wszystkich innych przypadkach przedsiębiorstwo transportowe może wykonać zmienioną umowę; niezwłocznie informuje urząd wyjścia o dokonanej zmianie.

Artykuł 434

1. W przypadku czynności tranzytu wspólnotowego, która zaczyna się i ma się zakończyć na obszarze celnym Wspólnoty, w urzędzie wyjścia przedkłada się wykaz zdawczy TR.

2. Urząd wyjścia w sposób wyraźny umieszcza, w polu przeznaczonym dla organów celnych arkuszy 2 i 3A i 3B wykazu zdawczego TR:

- symbol „T1”, jeżeli towary przemieszczają się w ramach wspólnotowej procedury tranzytu zewnętrznego,
- w zależności od przypadku, symbol „T2”, „T2 ES” lub „T2 PT”, jeżeli towary przemieszczają się w ramach wspólnotowej procedury tranzytu wewnętrznego, zgodnie z art. 311 lit. b) i art. 165 Kodeksu.
- symbole „T2”, „T2 ES” lub „T2 PT” poświadczane są pieczęcią urzędu wyjścia.

3. Jeżeli wykaz zdawczy TR dotyczy zarówno kontenerów zawierających towary przemieszczające się w ramach wspólnotowej procedury tranzytu zewnętrznego jak i kontenerów zawierających towary przemieszczające się w ramach wspólnotowej procedury tranzytu wewnętrznego, zgodnie z art. 311 lit. b) i art. 165 Kodeksu, urząd wyjścia wpisuje w polu przeznaczonym dla organów celnych arkuszy 2, 3A i 3B wykazu zdawczego TR, oddzielnie numery kontenerów zgodnie z rodzajem towarów, które się w nich znajdują i umieszcza przy właściwych numerach kontenera(-ów) odpowiednio symbol „T1” oraz symbol „T2” lub „T2 ES” lub „T2 PT”.

4. Jeżeli w przypadkach określonych w ust. 3 korzysta się z wykazów dużych kontenerów, to dla każdej kategorii kontenerów sporządza się oddzielne wykazy oraz, w polu przeznaczonym dla organów celnych arkuszy 2, 3A i 3B wykazu zdawczego TR, umieszcza się numer(-y) seryjny(-e) wykazu(-ów) dużych kontenerów. Symbol „T1” lub symbole „T2”, „T2 ES” lub „T2 PT” umieszcza przy numerze(-ach) seryjnym(-ch) według kategorii kontenerów, do których się odnoszą.

5. Wszystkie arkusze wykazu zdawczego TR zwracane są osobie zainteresowanej.

6. Towary określone w art. 311 lit a), obejmowane są wspólnotową procedurą tranzytu wewnętrznego na całym odcinku podróży, zgodnie z ustaleniami każdego Państwa

Członkowskiego, bez obowiązku przedkładania w urzędzie wyjścia wykazu zdawczego TR wystawionego na te towary oraz bez umieszczania identyfikatorów, określonych w art. 432. Jednakże, zwolnienie to nie ma zastosowania do wykazu zdawczego TR sporządzonego w odniesieniu do towarów objętych przepisami art. 463-470.

7. W odniesieniu do towarów określonych w ust. 2, wykaz zdawczy TR musi zostać przedłożony w urzędzie przeznaczenia, w którym towary zostają zgłoszone do dopuszczenia do swobodnego obrotu lub objęcia inną procedurą celną.

W odniesieniu do towarów, określonych w art. 311 lit. a), w urzędzie celnym przeznaczenia nie są spełniane żadne formalności.

8. Do celów kontroli określonej w art. 429, przedsiębiorstwo transportowe w kraju przeznaczenia, w odniesieniu do czynności transportu określonych w ust. 6, udostępniają organom celnym wszystkie wykazy zdawcze TR, zgodnie z przepisami wskazanymi w umowie wzajemnej z tymi organami.

9. Jeżeli dokonuje się transportu towarów wspólnotowych koleją z punktu znajdującego się w Państwie Członkowskim do punktu znajdującego się w innym Państwie Członkowskim przez terytorium państwa trzeciego nienależącego do EFTA, to stosuje się wspólnotową procedurę tranzytu wewnętrznego. W takim przypadku, przepisy ust. 6, ust. 7 akapit drugi i ust. 8 stosuje się *mutatis mutandis*.

Artykuł 435

Tożsamość towarów zabezpiecza się zgodnie z przepisami art. 349. Jednakże zasadą ogólną jest, że urząd wyjścia nie nakłada zamknięć na duże kontenery, jeżeli przedsiębiorstwa kolejowe podjęły środki identyfikacyjne. Jeżeli zamknięcia zostały nałożone, to odnotowuje się ten fakt w polach przeznaczonych dla organów celnych na arkuszach 3A i 3B wykazu zdawczego TR.

Artykuł 436

1. W przypadkach określonych w art. 434 ust. 7 akapit pierwszy, przedsiębiorstwo transportowe przekazuje urzędowi przeznaczenia arkusze 1, 2 i 3A wykazu zdawczego TR.

2. Urząd przeznaczenia niezwłocznie poświadcza arkusze 1 i 2 oraz zwraca je przedsiębiorstwu transportowemu i zachowuje arkusz 3A.

Artykuł 437

1. Art. 434 ust. 1-5 i art. 435 stosuje się do transportu, który zaczyna się na obszarze celnym Wspólnoty i ma się zakończyć poza tym obszarem.

2. Urząd celny właściwy dla dworca granicznego, przez który towary w tranzycie opuszczają obszar celny Wspólnoty, przejmuje zadania urzędu przeznaczenia.

3. W urzędzie przeznaczenia nie wypełnia się żadnych formalności.

Artykuł 438

1. Jeżeli transport towarów zaczyna się i ma się zakończyć poza obszarem celnym Wspólnoty, to urząd celny właściwy dla dworca granicznego, przez który towary wprowadzane są na obszar celny Wspólnoty, przejmuje rolę urzędu wyjścia. W urzędzie wyjścia nie wypełnia się żadnych formalności.

2. Urząd celny, w którym przedstawione zostają towary przejmuje zadania urzędu przeznaczenia.

Formalności ustanowione w art. 436 wypełnia się w urzędzie przeznaczenia.

Artykuł 439

1. Jeżeli transport towarów zaczyna się i ma się zakończyć na obszarze celnym Wspólnoty, to urzędami celnymi przejmującymi zadania urzędu wyjścia oraz urzędu przeznaczenia są urzędy określone odpowiednio w art. 438 ust. 1 i art. 437 ust. 2.

2. W urzędach wyjścia lub przeznaczenia nie wypełnia się żadnych formalności.

Artykuł 440

Towary będące przedmiotem transportu określonego w art. 438 ust. 1 lub art. 439 ust. 1, są uznawane za towary przewożone w ramach wspólnotowej procedury tranzytu zewnętrznego, chyba że ich status wspólnotowy został potwierdzony zgodnie z przepisami art. 313-340.

Podsekcja 3

Inne przepisy

Artykuł 441

1. Art. 341 ust. 2 akapit drugi i art. 342-344 stosuje się do wykazów załadunkowych, które w danym przypadku są załączone do listu przewozowego CIM lub wykazu zdawczego TR. Liczbę takich wykazów wpisuje się w polu przeznaczonym na podanie danych dotyczących dokumentów towarzyszących listowi przewozowemu CIM lub wykazowi zdawczemu TR, w zależności od przypadku.

Ponadto na wykazie załadunkowym wpisuje się numer wagonu, do którego odnosi się list przewozowy CIM lub, w zależności od przypadku, numer kontenera zawierającego towary.

2. W przypadku czynności transportu rozpoczynających się na obszarze celnym Wspólnoty i obejmujących zarówno przewóz towarów w ramach wspólnotowej procedury tranzytu zewnętrznego jak i przewóz towarów w ramach wspólnotowej procedury tranzytu wewnętrznego, sporządzane są oddzielne wykazy załadunkowe; w przypadku towarów przewożonych w dużych kontenerach w oparciu o wykaz zdawczy TR, sporządza się oddzielne wykazy dla każdego dużego kontenera, w którym znajdują się jednocześnie obydwie kategorie towarów.

Numery ewidencyjne wykazów załadunkowych odnoszących się do każdej z dwu kategorii towarów, wpisywane są w polu przeznaczonym na opis towarów listu przewozowego CIM lub wykazu zdawczego TR, w zależności od przypadku.

3. W przypadkach określonych w ust. 1 i 2, oraz do celów procedur przewidzianych w art. 413-442, wykazy załadunkowe załączone do listu przewozowego CIM lub wykazu zdawczego TR stanowią ich integralną część i mają takie same skutki prawne.

Oryginały takich wykazów załadunkowych poświadczane są pieczęcią przez dworzec wysyłki.

Podsekcja 4

Zakres stosowania procedur zwykłych i uproszczonych

Artykuł 442

1. W przypadkach, w których stosowana jest wspólnotowa procedura tranzytowa, przepisy art. 412-441 nie wykluczają możliwości stosowania procedur ustanowionych w art. 341-380, jednakże z zastosowaniem w takim przypadku przepisów art. 415 i 417 lub art. 429 i 432.

2. W przypadkach określonych w ust. 1, przy sporządzaniu listu przewozowego CIM lub wykazu zdawczego TR, w polu przeznaczonym na dane dotyczące dokumentów towarzyszących, umieszcza się w sposób widoczny odniesienie do dokumentu(-ów) tranzytu wspólnotowego. Odniesienie obejmuje rodzaj dokumentu, urząd wystawienia, datę i numer rejestracyjny każdego zastosowanego dokumentu.

Ponadto, arkusz 2 listu przewozowego CIM lub arkusze 1 i 2 wykazu zdawczego TR poświadczane są przez przedsiębiorstwo kolejowe odpowiedzialne za dworzec, który jako ostatni zaangażowany był w procedurę tranzytu wspólnotowego. Przedsiębiorstwo to poświadcza dokument po upewnieniu się, że transport towarów nastąpi w oparciu o wymieniony dokument lub dokumenty tranzytu wspólnotowego.

3. Jeżeli czynność tranzytu wspólnotowego realizowana jest w oparciu o wykaz zdawczy TR zgodnie z przepisami art. 426-440, to list przewozowy CIM stosowany w ramach tej czynności jest wyłączony z zakresu ust. 1 i 2 oraz art. 412-425. W liście przewozowym CIM, w polu przeznaczonym na dane dotyczące dokumentów towarzyszących w sposób widoczny umieszcza się odniesienie do wykazu zdawczego TR. Odniesienie to zawiera wyrazy „Wykaz zdawczy TR”, po których następuje numer seryjny.

ROZDZIAŁ 8

Szczególne przepisy stosowane do niektórych rodzajów transportu

Sekcja 1

Transport lotniczy

Artykuł 443

Procedurę tranzytu wspólnotowego stosuje się obowiązkowo jedynie do towarów transportowanych drogą powietrzną, gdy załadunek lub przeładunek dokonywany jest w porcie lotniczym we Wspólnocie.

Artykuł 444

1. Jeżeli, zgodnie z art. 443, wspólnotowa procedura tranzytowa jest obowiązkowa dla towarów przewożonych drogą powietrzną z portu lotniczego Wspólnoty, manifest jest równoważny zgłoszeniu do tranzytu wspólnotowego pod warunkiem, że zawiera informacje wyszczególnione w dodatku 3 załącznika 9 do Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym.

2. Jeżeli czynności tranzytu odnoszą się zarówno do towarów, które muszą przemieszczać się w ramach wspólnotowej procedury tranzytu zewnętrznego oraz do towarów, które muszą przemieszczać się w ramach wspólnotowej procedury tranzytu wewnętrznego, towary takie umieszcza się na oddzielnych manifestach.

3. Manifest lub manifesty, określone w ust. 1 i 2, opatrzone są datą i podpisane są przez towarzystwo lotnicze jako zgłoszenia do procedury tranzytu wspólnotowego oraz określają status celny towarów, do których się odnoszą. Tak wypełnione i podpisane manifest lub manifesty są traktowane w zależności od przypadku jako zgłoszenie tranzytowe T1 lub zgłoszenie tranzytowe T2.

Manifest lub manifesty, określone w ust. 1 i 2, zawierają następujące dane:

- nazwę towarzystwa lotniczego, które dokonuje transportu towarów,
- numer lotu,
- datę lotu,
- nazwę portu lotniczego załadunku (port lotniczy wyjścia) i wyładunku (port lotniczy przeznaczenia),

oraz dla każdej przesyłki wyszczególnionej w manifestach:

- numer lotniczego listu przewozowego,
- liczbę opakowań,
- skrócony opis towarów lub, w zależności od przypadku, wyraz „połączone”, w razie konieczności w formie skróconej (odpowiednik przesyłki zbiorczej),
- masę brutto.

4. Towarzystwo lotnicze dokonujące transportu towarów, którym towarzyszą manifesty określone w ust. 1-3, staje się głównym zobowiązanym w odniesieniu do tego transportu.

5. Z wyjątkiem przypadków, w których towarzystwo lotnicze jest upoważnionym nadawcą w rozumieniu art. 398, manifesty, określone w ust. 1-3, przedkłada się do poświadczenia organom celnym portu lotniczego wyjścia w dwóch lub więcej egzemplarzach, a organy te zachowują jeden egzemplarz.

Organy te mogą, do celów kontroli, zażądać przedłożenia wszystkich lotniczych listów przewozowych, które odnoszą się do przesyłek wymienionych w manifestach.

6. Towarzystwo lotnicze, które dokonuje transportu towarów, informuje organy celne portu lotniczego przeznaczenia o nazwie portu lub portów lotniczych wyjścia.

Organy celne portu lotniczego przeznaczenia mogą odstąpić od tego wymogu w odniesieniu do towarzystwa lotniczego, co do którego, między innymi ze względu na charakter lub zasięg geograficzny realizowanych połączeń lotniczych, nie ma żadnych wątpliwości co do portu lub portów lotniczych wyjścia.

7. Egzemplarz manifestów przewidzianych w ust. 1-5 przedstawiany jest organom celnym portu lotniczego przeznaczenia. Organy te zatrzymują egzemplarz takich manifestów.

8. Bez uszczerbku dla ust. 7, organy celne portu lotniczego przeznaczenia mogą, do celów kontroli, zażądać przedłożenia manifestów dotyczących wszystkich towarów wyładowanych w porcie lotniczym.

Organy te mogą również, do celów kontroli, zażądać przedłożenia wszystkich lotniczych listów przewozowych, które odnoszą się do przesyłek wymienionych w manifestach.

9. Organy celne portu lotniczego przeznaczenia przesyłają w okresach miesięcznych organom celnym każdego portu lotniczego wyjścia sporządzony przez towarzystwo lotnicze wykaz manifestów, określonych w ust. 1-3, które zostały im przedłożone w poprzednim miesiącu. Wykaz taki jest uwierzytelniony przez organy celne portu lotniczego przeznaczenia.

Przy każdym z manifestów umieszczonych w takim wykazie podaje się następujące informacje:

- numer referencyjny manifestu,
- nazwę towarzystwa lotniczego (może być skrótowo), które dokonało transportu towarów,
- numer lotu,
- datę lotu.

Organy celne, na warunkach, które same określą, mogą w drodze dwustronnych lub wielostronnych uzgodnień zezwolić towarzystwu lotniczemu, aby samo, zgodnie z pierwszym akapitem, przekazywało informacje organom celnym każdego portu lotniczego wyjścia. Organy celne udzielające takiego pozwolenia odpowiednio informują organy celne pozostałych Państw Członkowskich.

W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości związanych z informacjami zawartymi w manifestach umieszczonych we wspomnianym wykazie, urząd przeznaczenia informuje o tym urząd wyjścia powołując się w szczególności na lotniczy list przewozowy odnoszący się do danych towarów.

10. Zamiast stosowania manifestu wymienionego w ust. 1, na wniosek zainteresowanego

towarzystwa lotniczego, organy celne Państw Członkowskich mogą zezwolić w drodze dwustronnych lub wielostronnych uzgodnień na zastosowanie uproszczonych procedur tranzytu wspólnotowego z wykorzystaniem technologii wymiany danych w działaniach między zainteresowanymi towarzystwami lotniczymi.

11. a) W przypadku międzynarodowych towarzystw lotniczych, które mają swoje siedziby lub regionalne przedstawicielstwa na obszarze celnym Wspólnoty i które:

- wykorzystują systemy wymiany danych do przekazywania informacji między portami lotniczymi wyjścia a przeznaczenia na tym obszarze, oraz
- spełniają warunki lit. b),

wspólnotowa procedura tranzytowa opisana w ust. 1-9 jest, na ich wniosek, upraszczana.

Po przyjęciu wniosku, organy celne Państwa Członkowskiego, w którym towarzystwo lotnicze ma swoją siedzibę, powiadamiają organy celne pozostałych Państw Członkowskich, na których terytoriach znajdują się urzędy wyjścia i przeznaczenia połączone systemami wymiany danych.

Jeżeli w terminie sześćdziesięciu dni licząc od daty powiadomienia nie wniesiono żadnego sprzeciwu, organy celne, z zastrzeżeniem art. 97 ust. 2 lit. a) Kodeksu, zezwalają na stosowanie procedury uproszczonej opisanej w lit. c).

Pozwolenie to jest ważne we wszystkich zainteresowanych Państwach Członkowskich i ma zastosowanie jedynie do czynności tranzytowych dokonywanych między portami lotniczymi określonymi w pozwoleniu.

b) Procedura uproszczona przewidziana w lit. c) udzielana jest wyłącznie towarzystwom lotniczym, które:

- dokonują znaczącej liczby lotów wewnątrzspółnotowych,
- często wysyłają i odbierają towary,
- prowadzą księgowość w sposób ręczny lub zautomatyzowany, który umożliwia organom celnym weryfikację dokonywanych przez nie czynności przy wyjściu i w miejscu przeznaczenia,
- nie popełniły poważnego lub ponownego naruszenia przepisów prawa celnego lub podatkowego,
- udostępniają całą dokumentację do dyspozycji organów celnych,
- przyjmują całkowitą odpowiedzialność wobec organów celnych, biorąc na siebie obowiązki i współpracując przy wyjaśnianiu wszelkich naruszeń i nieprawidłowości.

c) Procedura uproszczona stosowana jest w następujący sposób:

- towarzystwo lotnicze odnotowuje w swojej dokumentacji handlowej informacje o statusie wszystkich przesyłek,
- manifest w porcie lotniczym wyjścia, który przesyłany jest w ramach systemu wymiany danych, staje się manifestem w porcie lotniczym przeznaczenia,
- towarzystwo lotnicze podaje właściwy status T1, T2, TE (odpowiednik T2ES), TP (odpowiednik T2 PT) oraz C (odpowiednik T2L) każdej pozycji wymienionej w manifeście,
- wspólnotowa procedura tranzytowa jest uważana za zakończoną, gdy tylko manifest przekazany w drodze wymiany danych jest udostępniony organom celnym portu lotniczego przeznaczenia, a towary zostały im przedstawione,
- wydruk manifestu przekazywanego w drodze wymiany danych okazywany jest na żądanie organów celnych portów lotniczych wyjścia i przeznaczenia,
- organy celne portu lotniczego wyjścia przeprowadzają, z mocą wsteczną, systemowe kontrole audytowe, oparte na analizie możliwego ryzyka,
- organy celne portu lotniczego przeznaczenia przeprowadzają systemowe kontrole audytowe, oparte na analizie możliwego ryzyka oraz jeżeli okaże się to konieczne, przesyłają organom celnym portu lotniczego wyjścia w celu weryfikacji szczegóły dotyczące manifestów otrzymanych w drodze wymiany danych,
- towarzystwo lotnicze jest odpowiedzialne za ustalenie i powiadomienie organów celnych portu lotniczego wyjścia o wszystkich stwierdzonych w porcie lotniczym przeznaczenia wykroczeniach i nieprawidłowościach,
- organy celne portu lotniczego przeznaczenia powiadamiają w rozsądnym terminie organy celne portu lotniczego wyjścia o wszystkich wykroczeniach i nieprawidłowościach,
- takie przypadki wykroczeń i nieprawidłowości mogą być rozstrzygane w ramach procedur, które zostaną uzgodnione przez towarzystwo lotnicze i organy celne w miejscu przeznaczenia i wyjścia.

Artykuł 445

Jeżeli, zgodnie z art. 443, wspólnotowa procedura tranzytowa jest obowiązkowa dla towarów transportowanych drogą powietrzną z portu lotniczego Wspólnoty, to przepisy art. 444 nie wykluczają możliwości skorzystania przez każdą zainteresowaną osobę z procedury tranzytu wspólnotowego ustanowionej w art. 341-380. W takim przypadku procedury ustanowione w art. 444 nie mają zastosowania.

Sekcja 2

Transport drogą morską

Artykuł 446

Procedurę tranzytu wspólnotowego stosuje się obowiązkowo jedynie w odniesieniu do towarów transportowanych drogą morską, gdy załadunek lub przeładunek dokonywany jest w porcie we Wspólnocie.

Artykuł 447

Wspólnotowa procedura tranzytowa nie ma zastosowania, jeżeli towary określone w art. 91 ust. 1 Kodeksu, są ładowane na statek w porcie znajdującym się na obszarze celnym Wspólnoty:

- w celu wywozu do państwa trzeciego bez wyładunku lub przeładunku w innym porcie znajdującym się na obszarze celnym Wspólnoty, lub
- w celu ich transportu do wolnego obszaru celnego znajdującego się w porcie; w tym przypadku wykorzystanie noty informacyjnej, określonej w art. 313 ust. 3 lit. b) jest obowiązkowe.

Artykuł 448

1. Jeżeli, zgodnie z art. 446, wspólnotowa procedura tranzytowa jest obowiązkowa dla towarów przewożonych drogą morską z portu wspólnotowego, to organy celne Państwa Członkowskiego mogą na wniosek zainteresowanych przedsiębiorstw żeglugowych i z zastrzeżeniem warunków ustanowionych w ust. 2-10, uprościć procedury tranzytu wspólnotowego zezwalając na stosowanie manifestu odnoszącego się do tych towarów, jako zgłoszenia lub noty tranzytu wspólnotowego.

2. Po przyjęciu wniosku organy celne Państwa Członkowskiego, w którym przedsiębiorstwo żeglugowe ma swoją siedzibę, powiadamiają organy celne pozostałych Państw Członkowskich, na terytorium których znajdują się przewidziane porty wyjścia i przeznaczenia.

Jeżeli w ciągu sześćdziesięciu dni licząc od daty powiadomienia nie wniesiono żadnego sprzeciwu, organy celne udzielają zainteresowanemu przedsiębiorstwu żeglugowemu pozwolenia. Pozwolenie jest ważne we wszystkich zainteresowanych Państwach Członkowskich jako dwustronne lub wielostronne uzgodnienie, określone w art. 97 ust. 2 lit. a) Kodeksu.

W przypadku nieudzielenia takiego pozwolenia stosuje się procedurę tranzytu wspólnotowego określoną w art. 341-380.

Przepisy niniejszego artykułu nie wykluczają możliwości stosowania przez każdą osobę, łącznie z przedsiębiorstwami żeglugowymi, którym udzielono takiego pozwolenia, procedury tranzytu wspólnotowego, określonej w art. 341-380, o ile zaistnieje taka potrzeba.

3. Pozwolenie określone w ust. 1, udzielane jest tylko towarzystwom żeglugowym, które:

- prowadzą ewidencje umożliwiające organom celnym kontrolę prowadzonych przez nie czynności,
- nie popełniły poważnego lub ponownego naruszenia przepisów prawa celnego lub podatkowego,
- wykorzystują manifesty:
 - których wzór zawiera przynajmniej nazwę i pełny adres zainteresowanego przedsiębiorstwa żeglugowego, oznakowanie statku, miejsce załadunku, miejsce wyładunku, numer konosamentu oraz, dla każdej przesyłki, liczbę, opis towarów, masę brutto w kilogramach, a także o ile zaistnieje taka potrzeba, numery kontenerów,
 - mogą bez trudności być kontrolowane i wykorzystywane przez organy celne,
 - należycie wypełnione i podpisane, mogą być przedstawione organom celnym przed wyjściem statków, których dotyczą.

4. Pozwolenie określone w ust. 1 określa, że jeżeli czynności transportu odnoszą się zarówno do towarów, które mają przemieszczać się w ramach wspólnotowej procedury tranzytu zewnętrznego oraz do towarów, które mają przemieszczać się w ramach wspólnotowej procedury tranzytu wewnętrznego, wówczas towary te wyszczególnia się w oddzielnych manifestach.

5. Manifest lub manifesty określone w ust. 1 i 3, opatrzone są datą i podpisane przez przedsiębiorstwa żeglugowe jako zgłoszenia do procedury tranzytu wspólnotowego oraz określają status celny towarów, do których się odnoszą. Tak wypełnione i podpisane manifest lub manifesty są równoważne ze zgłoszeniem tranzytowym T1 lub zgłoszeniem tranzytowym T2, w zależności od przypadku.

6. Przedsiębiorstwo żeglugowe dokonujące transportu towarów, którym towarzyszą manifesty określone w ust. 1-4, staje się głównym zobowiązanym w odniesieniu do tego transportu.

7. Z wyjątkiem przypadków, w których przedsiębiorstwo żeglugowe jest upoważnionym nadawcą w rozumieniu art. 398, manifesty określone w 1-4, przedkłada się do poświadczenia organom celnym portu wyjścia w dwóch lub więcej egzemplarzach, a organy te zachowują jeden egzemplarz.

8. Manifesty wymienione w ust. 1-4 przedstawia się do potwierdzenia organom celnym portu przeznaczenia. Organy te zatrzymują jeden egzemplarz manifestu do celów objęcia towarów, w razie konieczności, dozorem celnym.

9. Bez uszczerbku dla ust. 8, organy celne portu przeznaczenia mogą, do celów kontroli, zażądać przedłożenia manifestów i konosamentów dotyczących wszystkich towarów rozładowanych w porcie.

10. Organy celne portu przeznaczenia przesyłają w okresach miesięcznych organom celnym

każdego portu wyjścia sporządzony przez przedsiębiorstwa żeglugowe lub ich przedstawicieli wykaz manifestów, określonych w ust. 1-4, które zostały im przedłożone w poprzednim miesiącu. Wykaz ten jest uwierzytelniony przez organy celne portu przeznaczenia.

Przy każdym z manifestów umieszczonych w takim wykazie podaje się następujące informacje:

- numer referencyjny manifestu,
- nazwę przedsiębiorstwa żeglugowego (może być skrótowo), które dokonało transportu towarów,
- datę transportu.

W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości związanych z informacjami zawartymi w manifestach umieszczonych we wspomnianym wykazie, urząd przeznaczenia informuje o tym urząd wyjścia powołując się w szczególności na konosamenty odnoszące się do danych towarów.

11. a) W przypadku międzynarodowych przedsiębiorstw żeglugowych, które mają swoje siedziby lub regionalne przedstawicielstwa na obszarze celnym Wspólnoty i które spełniają warunki określone w lit. b), wspólnotowa procedura tranzytowa opisana w ust. 1-10, może zostać na ich wniosek jeszcze bardziej uproszczona.

Po przyjęciu wniosku, organy celne Państwa Członkowskiego, w którym przedsiębiorstwo żeglugowe ma swoją siedzibę, powiadamiają organy celne pozostałych Państw Członkowskich, na których terytorium znajdują się przewidziane porty wyjścia i przeznaczenia.

Jeżeli w terminie sześćdziesięciu dni licząc od daty powiadomienia nie wniesiono żadnego sprzeciwu, organy celne, z zastrzeżeniem art. 97 ust. 2 lit. a) Kodeksu, pozwalają na stosowanie procedury uproszczonej opisanej w lit. c).

Pozwolenie to jest ważne we wszystkich zainteresowanych Państwach Członkowskich i ma zastosowanie jedynie do czynności tranzytowych dokonywanych między portami wymienionymi w pozwoleniu.

- b) Procedura uproszczona przewidziana w lit. c) udzielana jest wyłącznie przedsiębiorstwom żeglugowym, które:
- są upoważnione do stosowania manifestów zgodnie z przepisami niniejszego artykułu,
 - dokonują znaczącej liczby regularnych kursów wewnątrzwspólnotowych po wyznaczonych trasach,
 - często wysyłają i odbierają towary,
 - przyjmują całkowitą odpowiedzialność wobec organów celnych, biorąc na siebie obowiązki i współpracując przy wyjaśnianiu wszelkich naruszeń i

nieprawidłowości.

c) Procedura uproszczona stosowana jest w następujący sposób:

- przedsiębiorstwo żeglugowe odnotowuje w swojej dokumentacji i kopiach manifestów informacje o statusie wszystkich przesyłek,
- przedsiębiorstwo żeglugowe może wykorzystywać jeden manifest dla wszystkich transportowanych towarów; w tym przypadku podaje ono właściwy status T1, T2, TE (odpowiednik T2ES), TP (odpowiednik T2PT) i C (odpowiednik T2L) każdej pozycji wymienionej w manifestcie,
- wspólnotowa procedura tranzytowa jest uważana za zakończoną po przedstawieniu manifestów i towarów organom celnym portu przeznaczenia,
- organy celne portu wyjścia przeprowadzają, z mocą wsteczną, systemowe kontrole audytowe, oparte na analizie możliwego ryzyka,
- organy celne portu przeznaczenia przeprowadzają systemowe kontrole audytowe, oparte na analizie możliwego ryzyka oraz jeżeli okaże się to konieczne, przesyłają organom celnym portu wyjścia w celu weryfikacji szczegóły dotyczące manifestów,
- przedsiębiorstwo żeglugowe jest odpowiedzialne za ustalenie i powiadomienie organów celnych portu wyjścia o wszystkich stwierdzonych w porcie przeznaczenia wykroczeniach i nieprawidłowościach,
- organy celne portu przeznaczenia powiadamiają w rozsądnym terminie organy celne portu wyjścia o wszystkich wykroczeniach i nieprawidłowościach,

Artykuł 449

W drodze odstępstwa od art. 446, towary załadowane na pokład lub przeładowane w wolnym obszarze celnym ustanowionym w porcie znajdującym się na obszarze celnym Wspólnoty traktuje się jak załadowane na pokład lub przeładowane w państwie trzecim, chyba że organy celne potwierdzą poświadczając dokumenty statku, że dany statek przybywa z miejsca w porcie, które nie jest częścią wolnego obszaru celnego.

Sekcja 3

Transport rurociągami

Artykuł 450

1. W przypadkach, w których stosuje się procedurę tranzytu wspólnotowego, formalności odnoszące się do procedury są dostosowywane, zgodnie z przepisami ust. 2-6, do towarów transportowanych rurociągami.

2. Towary transportowane rurociągami uważa się za objęte procedurą tranzytu wspólnotowego:

- w chwili ich wprowadzenia na obszar celny Wspólnoty, jeżeli towary zostały wprowadzone na ten obszar rurociągami,
- w chwili ich umieszczenia w rurociągu, jeżeli towary znajdują się już na obszarze celnym Wspólnoty.

W miarę potrzeby, wspólnotowy status towarów zostaje potwierdzony zgodnie z przepisami art. 313-340.

3. W odniesieniu do towarów określonych w ust. 2, głównym zobowiązanym jest użytkownik rurociągu, który ma swoją siedzibę w Państwie Członkowskim, przez którego terytorium towary są wprowadzane na obszar celny Wspólnoty lub użytkownik rurociągu mający swoją siedzibę w Państwie Członkowskim, w którym rozpoczął się transport.

4. Do celów art. 96 ust. 2 Kodeksu, użytkownik rurociągu mający swoją siedzibę w Państwie Członkowskim, przez terytorium którego towary transportowane są rurociągiem, uważany jest za przewoźnika.

5. Czynność tranzytu wspólnotowego uważana jest za zakończoną w chwili, z którą towary transportowane rurociągami docierają do urządzeń odbiorcy lub sieci dystrybucyjnej odbiorcy i zostają wpisane do jego ewidencji.

6. Przedsiębiorstwa zajmujące się przewozem towarów muszą prowadzić ewidencję, którą udostępniają organom celnym do celów wszelkich kontroli uznanych za konieczne w ramach czynności tranzytu wspólnotowego, określonych w ust. 2-4.

ROZDZIAŁ 9

Transport w ramach procedury karnetu TIR lub karnetu ATA

Sekcja 1

Przepisy wspólne

Artykuł 451

1. Jeżeli, zgodnie z art. 91 ust. 2 lit. b) i c) i art. 163 ust. 2 lit. b) Kodeksu, towary transportowane są z jednego punktu znajdującego się na obszarze celnym Wspólnoty do drugiego:

- w ramach procedury międzynarodowego przewozu towarów na podstawie karnetów TIR (Konwencja TIR),
- na podstawie karnetów ATA (Konwencja ATA),

to obszar celny Wspólnoty uważany jest, w odniesieniu do reguł użycia karnetów TIR lub ATA do celów tego transportu, za jeden obszar.

2. Do celów stosowania karnetów ATA jako dokumentów tranzytowych, „tranzyt” oznacza przewóz towarów z jednego urzędu celnego znajdującego się na obszarze celnym Wspólnoty do drugiego urzędu celnego znajdującego się na tym samym obszarze.

Artykuł 452

Jeżeli transport towarów z jednego punktu znajdującego się na obszarze celnym Wspólnoty do drugiego, odbywa się częściowo przez terytorium państwa trzeciego, to kontrole i formalności związane z procedurą TIR lub ATA dokonywane są w punktach, przez które towary czasowo opuszczają obszar celny Wspólnoty i przez które ponownie wkraczą na ten obszar.

Artykuł 453

1. Towary transportowane na podstawie karnetów TIR lub ATA w ramach obszaru celnego Wspólnoty uważa się za towary niewspólnotowe, chyba że ich status wspólnotowy zostanie należycie potwierdzony.

2. Wspólnotowy status towarów, określonych w ust. 1, ustalany jest zgodnie z przepisami art. 314-324.

Artykuł 454

1. Niniejszy artykuł stosuje się bez uszczerbku dla przepisów szczególnych Konwencji TIR i Konwencji ATA dotyczących odpowiedzialności zrzeczeń gwarantujących (stowarzyszeń poręczających) przy stosowaniu karnetu TIR lub karnetu ATA.

2. Jeżeli podczas lub przy okazji transportu dokonywanego na podstawie karnetu TIR lub tranzytu dokonywanego na podstawie karnetu ATA, okaże się, że w określonym Państwie Członkowskim miało miejsce naruszenie lub nieprawidłowość, to Państwo Członkowskie, zgodnie z przepisami wspólnotowymi lub krajowymi, pobiera cła i inne opłaty, które mogą być należne, bez uszczerbku dla wszczęcia postępowania karnego.

3. Jeżeli nie można ustalić, na jakim terytorium miało miejsce naruszenie lub nieprawidłowość, wówczas uważa się, że takie naruszenie lub nieprawidłowość miały miejsce w Państwie Członkowskim, w którym zostały stwierdzone, chyba że w terminie ustanowionym w art. 455 ust. 1 zgodnie z wymogami organów celnych, dostarczony jest dowód na prawidłowość czynności lub zostanie ustalone miejsce, w którym naruszenie lub nieprawidłowość faktycznie miały miejsce.

Jeżeli dowód taki nie zostanie dostarczony i zatem uważa się dalej, że wspomniane naruszenie lub nieprawidłowość miały miejsce w Państwie Członkowskim, w którym zostały stwierdzone, odnoszące się do danych towarów pobierane są przez to Państwo Członkowskie, zgodnie z przepisami wspólnotowymi lub krajowymi.

Jeżeli w okresie późniejszym zostanie ustalone Państwo Członkowskie, w którym naruszenie lub nieprawidłowość faktycznie miały miejsce, to cła i inne opłaty (z wyjątkiem już pobranych, zgodnie z drugim akapitem jako środki własne Wspólnoty), którym podlegają towary w tym Państwie Członkowskim zostają mu zwrócone przez Państwo Członkowskie,

które pierwotnie je odzyskało. W takim przypadku, każda nadwyżka zostaje zwrócona osobie, która pierwotnie uiściła należności.

Jeżeli kwota ceł i innych opłat pierwotnie pobranych oraz zwróconych przez Państwo Członkowskie, które je odzyskało jest niższa od kwoty ceł i innych opłat należnych w Państwie Członkowskim, w którym faktycznie miało miejsce naruszenie lub nieprawidłowość, to Państwo Członkowskie pobiera różnicę zgodnie z przepisami wspólnotowymi lub krajowymi.

Władze celne Państw Członkowskich podejmują niezbędne środki mające na celu zwalczanie wszystkich działań sprzecznych z przepisami i ich skuteczne karanie.

Artykuł 455

1. Jeżeli podczas lub przy okazji transportu dokonywanego na podstawie karnetu TIR lub tranzytu dokonywanego na podstawie karnetu ATA, okaże się, że miało miejsce naruszenie lub nieprawidłowość, to organy celne powiadamiają posiadacza karnetu TIR lub karnetu ATA oraz zrzeczenie gwarantujące w terminie przewidzianym, w zależności od przypadku, w art. 11 ust. 1 Konwencji TIR lub art. 6 ust. 4 Konwencji ATA.

2. Dowód na prawidłowość czynności dokonanej na podstawie karnetu TIR lub karnetu ATA w rozumieniu art. 454 ust. 3 akapit pierwszy, jest dostarczany w terminie przewidzianym, w zależności od przypadku, w art. 11 ust. 2 Konwencji TIR lub art. 7 ust. 1 i 2 Konwencji ATA.

3. Dowód taki może zostać przedstawiony zgodnie z wymogami organów celnych między innymi przez:

- a) przedłożenie dokumentu poświadczonego przez organy celne, potwierdzającego, że dane towary zostały przedstawione w urzędzie przeznaczenia. Dokument ten musi zawierać informacje umożliwiające ustalenie tożsamości wspomnianych towarów; lub
- b) przedłożenie dokumentu celnego wystawionego w państwie trzecim o dopuszczeniu do użytku domowego bądź odpisu lub fotokopii takiego dokumentu; taki odpis lub fotokopia muszą zostać poświadczony na podstawie oryginału przez organ, który poświadczył oryginalny dokument lub przez organy zainteresowanego państwa trzeciego bądź też organy jednego z Państw Członkowskich. Dokument ten musi zawierać informacje wystarczające do ustalenia tożsamości wspomnianych towarów; lub
- c) w przypadku Konwencji ATA - dowody określone w art. 8 tej Konwencji.

Sekcja 2

Przepisy odnoszące się do procedury karnetu TIR

Artykuł 456

Do celów art. 1 lit. h) Konwencji TIR „przejściowy urząd celny” oznacza każdy urząd celny, przez który pojazd drogowy, zespół pojazdów lub kontener, zdefiniowane w Konwencji TIR,

jest przywożony na lub wywożony z obszaru celnego Wspólnoty w czasie operacji TIR.

Artykuł 457

Do celów art. 8 ust. 4 Konwencji TIR, jeżeli przesyłka jest wprowadzana na obszar celny Wspólnoty lub procedura rozpoczyna się w urzędzie celnym wyjścia znajdującym się na obszarze celnym Wspólnoty, to stowarzyszenie poręczające staje się lub jest odpowiedzialne wobec organów celnych każdego Państwa Członkowskiego, przez którego obszar jest przewożona przesyłka TIR aż do punktu, w którym opuszcza obszar celny Wspólnoty lub do urzędu celnego przeznaczenia na tym obszarze.

Sekcja 3

Przepisy odnoszące się do procedury karnetu ATA

Artykuł 458

1. Organy celne wyznaczają w każdym Państwie Członkowskim biuro koordynujące, mające zapewnić koordynację wszelkich działań dotyczących naruszeń i nieprawidłowości odnoszących się do karnetów ATA.

Organy te informują Komisję o wyznaczeniu biur koordynujących wraz z podaniem ich dokładnych adresów. Wykaz tych biur publikowany jest w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*, seria C.

2. Do celów ustalenia Państwa Członkowskiego odpowiedzialnego za pobieranie ceł i innych należnych opłat, Państwem Członkowskim, w którym stwierdzono, w rozumieniu art. 454 ust. 3 akapit drugi, naruszenie lub nieprawidłowość podczas czynności tranzytu realizowanej na podstawie karnetu ATA jest Państwo Członkowskie, w którym odnaleziono towary, lub jeżeli nie zostały one odnalezione, Państwo Członkowskie, którego biuro koordynujące posiada ostatni odcinek karnetu.

Artykuł 459

1. Jeżeli organy celne Państwa Członkowskiego stwierdziły powstanie długu, to roszczenia kieruje się w możliwie krótkim czasie do zrzeczenia gwarantującego tego Państwa Członkowskiego. Jeżeli powstanie długu wiąże się z faktem, że towary objęte karnetem ATA nie zostały powrotnie wywiezione lub nie otrzymały dopuszczonego przeznaczenia celnego w terminie przewidzianym w Konwencji ATA, roszczenie kierowane jest najwcześniej w terminie trzech miesięcy od daty wygaśnięcia ważności karnetu.

2. Biuro koordynujące, które występuje z roszczeniem, przesyła równocześnie do biura koordynującego właściwego miejscowo dla urzędu odprawy czasowej, notę informacyjną sporządzoną na formularzu, którego wzór znajduje się w załączniku 59.

Do takiej noty informacyjnej dołącza się kopię odcinka, dla którego nie zakończono formalności, chyba że biuro koordynujące nie jest w posiadaniu takiego odcinka. Nota może również zostać użyta w każdym przypadku, gdy okaże się to konieczne.

Artykuł 460

1. Kwoty ceł i podatków wynikające z roszczenia, określonego w art. 459, nalicza się za pomocą wzoru formularza naliczania należności, określonego w załączniku 60, który wypełnia się zgodnie z instrukcją załączoną do wzoru.

Formularz naliczania należności może zostać przesłany po wystąpieniu z roszczeniem w terminie nieprzekraczającym trzech miesięcy, a w żadnym przypadku sześciu miesięcy licząc od dnia, w którym organy celne wszczęły postępowanie roszczeniowe.

2. Zgodnie z art. 461 i w sposób w nim przewidziany, przesłanie tego formularza przez władzę celną do właściwego zrzeszenia gwarantującego, związanego z tą władzą celną nie zwalnia pozostałych zrzeszeń gwarantujących we Wspólnocie z obowiązku zapłacenia ceł i innych opłat w przypadku stwierdzenia, że naruszenie lub nieprawidłowość miały miejsce w innym Państwie Członkowskim niż to, w którym zostało wszczęte postępowanie.

3. Formularz naliczania należności wypełnia się, w zależności od przypadku, w dwóch lub trzech egzemplarzach. Pierwszy egzemplarz przeznaczony jest dla stowarzyszenia poręczającego związanego z organami celnymi Państwa Członkowskiego, w którym zgłoszono roszczenie. Drugi egzemplarz zachowuje biuro koordynujące, które wystawiło formularz. O ile zaistnieje taka potrzeba, wystawiające biuro koordynujące przesyła trzeci egzemplarz do biura koordynującego właściwego miejscowo dla urzędu odprawy czasowej.

Artykuł 461

1. Jeżeli stwierdzono, że naruszenie lub nieprawidłowość miało miejsce w innym Państwie Członkowskim niż to, w którym wszczęto postępowanie, to biuro koordynujące pierwszego Państwa Członkowskiego zamyka postępowanie w stopniu, w jakim go dotyczy.

2. W celu zakończenia postępowania biuro to przesyła do biura koordynującego drugiego Państwa Członkowskiego będące w jego posiadaniu akta oraz, o ile zaistnieje taka potrzeba, zwraca stowarzyszeniu poręczającemu, z którym jest związane, kwoty, które zostały już zdeponowane lub wstępnie uiszczone.

Jednakże postępowanie zostaje zakończone jedynie wtedy, gdy biuro koordynujące pierwszego Państwa Członkowskiego otrzyma oświadczenie z biura koordynującego drugiego Państwa Członkowskiego wskazujące, że postępowanie w sprawie roszczenia zostało wszczęte w tym drugim Państwie Członkowskim, zgodnie z regułami Konwencji ATA. Oświadczenie to sporządzane jest zgodnie z wzorem z załącznika 61.

3. Biuro koordynujące Państwa Członkowskiego, w którym miało miejsce naruszenie lub nieprawidłowość, przejmuje postępowanie roszczeniowe i pobiera, o ile zaistnieje taka potrzeba, od stowarzyszenia poręczającego, z którym jest związane, kwoty ceł i opłat zgodne ze stawkami obowiązującymi w Państwie Członkowskim, w którym mieści się biuro.

4. Przekazanie postępowania musi nastąpić w terminie jednego roku licząc od wygaśnięcia ważności karnetu i pod warunkiem, że płatność nie jest płatnością ostateczną na podstawie art. 7 ust. 2 lub 3 Konwencji ATA. Jeżeli termin ten zostanie przekroczony stosuje się art. 454 ust. 3 akapit trzeci i czwarty.

ROZDZIAŁ 10

Transport w ramach procedury formularza 302

Artykuł 462

1. Jeżeli zgodnie z art. 91 ust. 2 lit. e) i art. 163 ust. 2 lit. e) Kodeksu, towary transportowane są z jednego punktu znajdującego się na obszarze celnym Wspólnoty do drugiego na podstawie formularza 302 ustanowionego w ramach Konwencji między Państwami-Stronami Traktatu Północnoatlantyckiego dotyczącej statusu ich sił zbrojnych, podpisanej w Londynie dnia 16 czerwca 1951 r., to obszar celny Wspólnoty uważany jest, w odniesieniu do reguł regulujących stosowanie tego formularza do celów takiego transportu, za jedno terytorium.

2. Jeżeli transport towarów, określony w ust. 1, odbywa się częściowo przez terytorium państwa trzeciego, to kontrole i formalności związane z formularzem 302 dokonywane są w punktach, przez które towary czasowo opuszczają obszar celny Wspólnoty i przez które ponownie wkraczają na ten obszar.

3. Jeżeli okaże się, że w trakcie lub w związku z transportem dokonywanym na podstawie formularza 302, w określonym Państwie Członkowskim miało miejsce naruszenie lub nieprawidłowość, to Państwo Członkowskie zgodnie z przepisami wspólnotowymi lub krajowymi pobiera cła i inne opłaty, które mogą być należne, bez uszczerbku dla wszczęcia postępowania karnego.

4. Art. 454 ust. 3 stosuje się *mutatis mutandis*.

ROZDZIAŁ 11

Użycie dokumentów tranzytu wspólnotowego do celów stosowania środków odnoszących się do wywozu niektórych towarów

Artykuł 463

1. Niniejszy rozdział ustanawia warunki, na których towary przemieszczające się wewnątrz obszaru celnego Wspólnoty w ramach procedury tranzytu wspólnotowego lub w ramach innej tranzytowej procedury celnej, których wywóz poza Wspólnotę jest zakazany lub podlega ograniczeniom, cłom lub innym opłatom.

2. Jednakże warunki te mają zastosowanie jedynie w przypadku, gdy środki wprowadzające zakaz, ograniczenie, cło lub inną opłatę przewidują ich stosowanie i bez uszczerbku dla przepisów szczególnych, które środki te mogą obejmować.

Artykuł 464

Jeżeli towary, określone w art. 463 ust. 1, objęte są procedurą tranzytu wspólnotowego, to główny zobowiązany umieszcza w polu zatytułowanym „Opis towaru” zgłoszenia do tranzytu wspólnotowego jedno z następujących wyrażień:

- Salida de la Comunidad sometida a restricciones

- Udpassage fra Fællesskabet undergivet restriktioner
- Ausgang aus der Gemeinschaft - Beschränkungen unterworfen
- Έξοδος από την Κοινότητα υποκείμενη σε περιορισμούς,
- Export from the Community subject to restrictions
- Sortie de la Communauté soumise à des restrictions
- Uscita dalla Comunità assoggettata a restrizioni
- Verlaten van de Gemeenschap aan beperkingen onderworpen
- Saída da Comunidade sujeita a restrições
- Salida de la Comunidad sujeta a pago de derechos,
- Udpassage fra Fællesskabet betinget af afgiftsbetaling,
- Ausgang aus der Gemeinschaft - Abgabenerhebungen unterworfen,
- Έξοδος από την Κοινότητα υποκείμενη σε επιβάρυνση,
- Export from the Community subject to duty,
- Sortie de la Communauté soumise à imposition,
- Uscita dalla Comunità assoggettata a tassazione,
- Verlaten van de Gemeenschap aan belastingheffing onderworpen,
- Saida da Comunidade sujeita a pagamento de imposições,

Artykuł 465

1. Jeżeli towary określone w art. 463 ust. 1, są objęte inną procedurą tranzytową niż procedura wspólnego tranzytu, urząd celny, w którym dokonywane są formalności wymagane dla ich wysyłki, nakazuje wypełnić egzemplarz kontrolny T5 przewidziany w art. 472. Osoba zainteresowana umieszcza w polu 104 egzemplarza kontrolnego T5, odpowiednio jedno z oznaczeń przewidzianych w art. 464.

2. Urząd celny, określony w ust. 1, umieszcza na dokumencie celnym, na podstawie którego transportowane będą towary, odpowiednio jedno z wyrażeń określonych w art. 464.

Artykuł 466

Art. 464 i 465 nie mają zastosowania, jeżeli dla towarów zgłoszonych do wywozu poza obszar celny Wspólnoty do urzędu celnego, w którym załatwiane są formalności wywozowe,

został dostarczony dowód, że przyjęty został środek administracyjny zwalniający towary z ograniczeń, że należności celne wywozowe bądź należne opłaty zostały uiszczone albo też, że, uwzględniając okoliczności, towary te mogą opuścić obszar celny Wspólnoty bez dalszych formalności.

Artykuł 467

1. Jeżeli środki, określone w art. 463 ust. 2, przewidują konieczność złożenia zabezpieczenia, takie zabezpieczenie jest składane w przypadkach, gdy zgodnie z informacjami umieszczonymi w dokumencie celnym, towary określone w art. 463 ust. 1, przemieszczające się między dwoma punktami znajdującymi się na obszarze celnym Wspólnoty, mają opuścić ten obszar w trakcie transportu inaczej niż drogą powietrzną.

2. Zabezpieczenie składane jest albo w urzędzie, w którym spełniane są formalności wymagane dla wysyłki towarów albo w innym organie wyznaczonym do tego przez Państwo Członkowskie, do którego ten urząd należy, zgodnie z regułami przewidzianymi przez organy celne tego Państwa Członkowskiego. W przypadku środków nakładających cła wywozowe lub inne opłaty, gdy towary są przewożone w ramach procedury tranzytu wspólnotowego, gdy zostało złożone inne zabezpieczenie niż w gotówce, albo gdy ze względu na osobę głównego zobowiązanego przewidziane jest zwolnienie z obowiązku złożenia zabezpieczenia, to zabezpieczenie nie musi zostać złożone.

Artykuł 468

1. Art. 465 stosuje się również w odniesieniu do towarów, określonych w art. 463 ust. 1, przemieszczających się między dwoma punktami znajdującymi się na obszarze celnym Wspólnoty przez terytorium Państwa EFTA i które zostają powtórnie wysłane z jednego z tych państw.

W drodze odstępstwa od art. 482, oryginał egzemplarza kontrolnego T5 towarzyszy towarom do właściwego urzędu celnego Państwa Członkowskiego przeznaczenia.

Urząd wyjścia wyznacza termin, w którym towary muszą zostać powrotnie przywiezione na obszar celny Wspólnoty.

2. Jeżeli środki określone w art. 463 ust. 2, przewidują obowiązek złożenia zabezpieczenia, to w drodze odstępstwa od art. 467 takie zabezpieczenie składane jest w przypadku wszystkich transakcji objętych ust. 1.

Artykuł 469

Jeżeli towary nie są bezpośrednio po swoim przybyciu do urzędu celnego przeznaczenia dopuszczane do swobodnego obrotu, to urząd ten podejmuje niezbędne kroki dla zapewnienia wprowadzenia w życie środków określonych w art. 463 ust. 2.

Artykuł 470

W przypadkach, gdy towary określone w art. 463 ust. 1, przemieszczające w sposób określony w art. 467 nawet drogą powietrzną, nie zostaną w wyznaczonym terminie powrotnie przywiezione na obszar celny Wspólnoty, to uważa się je za nielegalnie

wywiezione z Państwa Członkowskiego, z którego zostały wysłane do państwa trzeciego, chyba że potwierdzono, że zostały zniszczone na skutek działania siły wyższej lub nieprzewidzianych okoliczności.

ROZDZIAŁ 12

Przepisy odnoszące się do dokumentów (egzemplarz kontrolny T5), których należy używać przy stosowaniu środków wspólnotowych pociągających za sobą kontrole użycia i/lub przeznaczenia towarów

Artykuł 471

Do celów niniejszego rozdziału:

a) „właściwe organy” oznaczają:

organy celne lub każdy inny organ odpowiedzialny za stosowanie niniejszego rozdziału;

b) „urząd” oznacza:

urząd celny lub organizację odpowiedzialną na poziomie lokalnym za stosowanie niniejszego rozdziału.

Artykuł 472

1. Jeżeli wprowadzanie w życie środków wspólnotowych uzależnione jest od udowodnienia, że warunki przewidziane przez te środki w odniesieniu do użycia i/lub przeznaczenia towarów przywożonych do, wywożonych z lub przemieszczających się w obrębie obszaru celnego Wspólnoty zostały spełnione, dowód taki przedstawiany jest poprzez przedłożenie egzemplarza kontrolnego T5. Za egzemplarz kontrolny T5 uważa się wypełniony formularz T5, wraz z, w zależności od przypadku, jednym lub kilkoma formularzami T5 *bis*, jak przewidziano w art. 478 lub jedną bądź kilkoma wykazami załadunkowymi T5, jak przewidziano w art. 479 lub 480.

Nie wyklucza się możliwości jednoczesnego stosowania, ale dla innych celów, kilku egzemplarzy kontrolnych T5, pod warunkiem, że każdy z nich jest przewidziany prawodawstwem wspólnotowym.

2. Każda osoba, która podpisuje egzemplarz kontrolny T5 w rozumieniu ust. 1, jest zobowiązana do nadania towarom opisanym w tym dokumencie zgłoszonego użycia i/lub wysłania ich do zgłoszonego miejsca przeznaczenia.

Artykuł 473

Formularze egzemplarzy kontrolnych T5 odpowiadają wzorom w załącznikach 63, 64 i 65. Wypełniane są zgodnie z uwagą wyjaśniającą z załącznika 66 i, o ile zaistnieje taka potrzeba, przy uwzględnieniu wszelkich dodatkowych reguł ustanowionych w innym prawodawstwie wspólnotowym. Każde Państwo Członkowskie może w razie konieczności uzupełnić uwagę wyjaśniającą.

Egzemplarz kontrolny T5 jest wystawiany i używany zgodnie z art. 476-485.

Artykuł 474

1. Użyty papier jest koloru jasnoniebieskiego, klejony do pisania i o gramaturze nie mniejszej niż 40 g/m². Papier jest wystarczająco gruby, aby informacje umieszczone na przedniej stronie nie utrudniały czytelności informacji na odwrotnej stronie oraz przy normalnym używaniu jest odporny na darcie i gnienie.
2. Formularz jest formatu:
 - a) 210 x 297 mm dla formularzy T5 (załącznik 63) i formularzy T5 bis (załącznik 64); maksymalna tolerancja wynosząca między - 5 mm a + 8 mm na długości jest dozwolona;
 - b) 297 x 240 mm dla wykazów załadunkowych T5 (załącznik 65); maksymalna tolerancja wynosząca między - 5 mm a + 8 mm na długości jest dozwolona;
3. Oznaczenie kolorami poszczególnych egzemplarzy formularzy jest następujące:
 - oryginał opatrzony jest na prawym brzegu paskiem ciągłym w kolorze czarnym,
 - szerokość tego paska wynosi około 3 mm.
4. Adres zwrotny i uwaga na pierwszej stronie formularza mogą być wydrukowane w kolorze czerwonym.

Artykuł 475

Właściwe organy Państw Członkowskich mogą zażądać, aby na formularzach egzemplarza kontrolnego T5 podana była nazwa i adres drukarni lub symbol pozwalający na jej identyfikację.

Artykuł 476

Egzemplarz kontrolny sporządzany jest w języku urzędowym Wspólnoty, który jest możliwy do przyjęcia przez właściwe organy Państwa Członkowskiego wyjścia.

W zależności od potrzeb, właściwe organy innego Państwa Członkowskiego, w którym dokument ten jest przedstawiany, mogą zażądać jego tłumaczenia na język urzędowy lub jeden z języków urzędowych tego Państwa Członkowskiego.

Artykuł 477

1. Egzemplarz kontrolny T5 wypełniany jest na maszynie do pisania lub w sposób mechaniczny bądź podobny. Może zostać również wypełniony w sposób czytelny odręcznie, atramentem i drukowanymi literami.

Formularze nie mogą nosić śladów wymazań ani dopisków. Zmiany nanoszone na formularzu wprowadza się poprzez wykreślenie błędnych danych i naniesienie, o ile zaistnieje taka

potrzeba, danych poprawnych. Każda w ten sposób dokonana zmiana musi być parafowana przez osobę, która jej dokonała i wyraźnie uwierzytelniona przez właściwe organy.

2. Egzemplarz kontrolny T5 może zostać również sporządzony i wypełniony z zastosowaniem techniki reprodukcji pod warunkiem, że będą przestrzegane przepisy odnoszące się do wzorów, papieru, formatu, języka, który należy stosować, czytelności, zakazu wymazywania i nadpisywania oraz sposobu dokonywania poprawek.

Artykuł 478

1. Właściwe organy każdego Państwa Członkowskiego mogą zezwolić przedsiębiorstwom mającym swoje siedziby na ich terytorium na dołączenie do egzemplarza kontrolnego T5 jednego lub kilku formularzy T5 *bis* w przypadkach, gdy wszystkie formularze dotyczą jednej wysyłki towarów, załadowanych na jeden środek transportu i przeznaczonych dla jednego odbiorcy oraz które mają zostać w jednakowy sposób użyte i/lub otrzymać jedno przeznaczenie.

2. Liczbę używanych formularzy T5 *bis* podaje się w polu 3 egzemplarza kontrolnego T5, do której są dołączone. Numer ewidencyjny egzemplarza kontrolnego T5 umieszcza się w polu przeznaczonym do rejestracji każdego formularza T5 *bis*. Całkowitą liczbę opakowań objętych formularzem T5 i formularzami T5 *bis* podaje się w polu 6 egzemplarza kontrolnego T5.

Artykuł 479

1. Właściwe organy każdego Państwa Członkowskiego mogą zezwolić przedsiębiorstwom mającym swoje siedziby na ich terytorium na dołączenie do egzemplarza kontrolnego T5 jednej lub kilku wykazów załadunkowych T5 zawierających dane umieszczane zwykle w polach 31, 33, 35, 38, 100, 103 i 105 formularza T5 pod warunkiem, że wszystkie formularze dotyczą jednej wysyłki towarów, załadowanych na jeden środek transportu i przeznaczonych dla jednego odbiorcy oraz które mają zostać w jednakowy sposób użyte i/lub otrzymać jedno przeznaczenie.

2. Można wykorzystać jedynie przednią stronę formularza wykazu załadunkowego T5. Każda pozycja umieszczona na wykazie załadunkowym T5 poprzedzona jest numerem porządkowym, a wszystkie dane określone w nagłówkach kolumn wykazu są wpisywane.

Bezpośrednio pod ostatnim wpisem umieszcza się poziomą linię, a niewykorzystane miejsca przekreśla w sposób uniemożliwiający dokonanie późniejszych wpisów. Na dole odpowiednich kolumn podaje się całkowitą liczbę opakowań zawierających towary wyszczególnione na wykazie, ich całkowitą masę brutto oraz masę netto tych towarów.

3. W przypadku użycia wykazów załadunkowych T5, pola 31, 33, 35, 38, 100, 103 i 105 egzemplarza kontrolnego T5, do którego się odnoszą, przekreśla się, a do egzemplarza kontrolnego nie można dołączać formularzy T5 *bis*.

4. Liczbę używanych formularzy T5 *bis* podaje się w polu 4 egzemplarza kontrolnego T5. Numer ewidencyjny egzemplarza kontrolnego T5 umieszcza się w polu przeznaczonym do rejestracji każdego wykazu załadunkowego T5. Całkowitą liczbę opakowań objętych poszczególnymi wykazami załadunkowymi podaje się w polu 6 egzemplarza kontrolnego T5.

Artykuł 480

1. Pozwolenie, określone w art. 479 ust. 1, może przewidywać, że przedsiębiorstwa, których ewidencja oparta jest na elektronicznym lub automatycznym zintegrowanym systemie przetwarzania danych, mogą stosować wykazy załadunkowe T5 sporządzone w takim systemie i które, chociaż zawierają wszystkie dane znajdujące się na wykazie, którego wzór przedstawiony jest w załączniku 65, nie spełniają wszystkich warunków art. 473-475 i art. 477 oraz warunku art. 479 ust. 2 dotyczącego obowiązku umieszczenia, przy każdej pozycji na wykazie, numeru porządkowego. Jednakże, wykazy takie sporządzone i wypełniane są w taki sposób, aby właściwe urzędy mogły bez trudności z nich korzystać.
2. Pozwolenia udziela się jedynie tym przedsiębiorstwom, które przedstawią gwarancje, które odpowiednie organy uznają za konieczne.
3. W charakterze wykazów załadunkowych, określonych w art. 479 ust. 1, można dopuścić również użycie wykazów opisowych, sporządzonych do celów spełnienia formalności wysyłkowych/wywozowych, nawet jeżeli wykazy takie są sporządzane przez przedsiębiorstwa, których ewidencja nie jest oparta na elektronicznym lub automatycznym zintegrowanym systemie przetwarzania danych.
4. Posiadacz pozwolenia jest odpowiedzialny za każde niewłaściwe użycie, przez jakąkolwiek osobę, wykazów załadunkowych, które sporządził.

Artykuł 481

1. Formularze egzemplarza kontrolnego T5 i, w zależności od przypadku, formularze T5 *bis* lub wykazy załadunkowe T5 sporządzane są przez osobę zainteresowaną w jednym oryginale i przynajmniej jednej kopii. Każdy z tych dokumentów musi być opatrzony oryginalnym podpisem osoby zainteresowanej.
2. Na egzemplarzu kontrolnym T5 i, w zależności od przypadku, formularzach T5 *bis* lub wykazach załadunkowych T5 umieszcza się, w odniesieniu do opisu towarów i wszelkich dodatkowych informacji, wszystkie dane wymagane przepisami dotyczącymi środków wspólnotowych pociągających za sobą kontrolę.
3. Jeżeli towary nie są objęte procedurą tranzytu wspólnotowego, to na egzemplarzu kontrolnym T5 musi być umieszczone odniesienie do dokumentu odnoszącego się do stosowanej w danym przypadku procedury. W przypadku, gdy nie stosowana jest procedura tranzytu, na egzemplarzu kontrolnym T5 umieszcza się jedno z następujących wyrażień:
 - mercancias fuera del procedimiento de transito,
 - ingen forsendelsesprocedure,
 - nicht im Versandverfahren befindliche Waren,
 - είτε σε μνεία «Εμπορεύματα εκτός διαδικασίας διαμετακόμισης»,
 - goods not covered by a transit procedure,

- marchandises hors procédure de transit,
- merci non vincolate ad una procedura di transito,
- goederen niet geplaatst onder een regeling voor douanevervoer,
- mercadorias não abrangidas por un procedimiento de tránsito,

4. Na dokumencie tranzytu wspólnotowego lub dokumencie odnoszącym się do realizowanej procedury tranzytowej umieszcza się odniesienie do wydanego egzemplarza lub wydanych egzemplarzy kontrolnych T5.

Artykuł 482

1. Jeżeli towary przemieszczają się w ramach procedury tranzytu wspólnotowego lub w ramach innej celnej procedury tranzytowej, to urząd wyjścia wystawia egzemplarz kontrolny T5. Urząd wyjścia zatrzymuje kopię egzemplarza kontrolnego T5. Oryginał egzemplarza kontrolnego T5 towarzyszy towarom przynajmniej do urzędu, w którym użycie i/lub przeznaczenie towarów zostanie poświadczony na takich samych zasadach, jak dokumenty odnoszące się do realizowanej procedury tranzytu.

2. Jeżeli towary podlegające kontrolom dotyczącym ich użycia i/lub przeznaczenia nie są objęte procedurą tranzytu, to egzemplarz kontrolny T5 jest wystawiany przez właściwe organy Państwa Członkowskiego wysyłki. Organ te zatrzymują kopię egzemplarza kontrolnego T5.

Na egzemplarzu kontrolnym T5 umieszcza się jedno z wyrażeń określonych w art. 481 ust. 3.

3. Egzemplarz kontrolny T5 i, w zależności od przypadku, formularz(-e) T5 *bis* lub wykaz(-y) załadunkowy(-e) T5 potwierdzane są przez właściwe organy Państwa Członkowskiego wyjścia. Potwierdzenie takie obejmuje następujące elementy, które powinny znajdować się w polu A (urząd wyjścia) tych dokumentów:

- a) w przypadku egzemplarza kontrolnego T5, nazwę i pieczęć urzędu wyjścia, podpis uprawnionej osoby, datę potwierdzenia oraz numer ewidencyjny, który może być wcześniej wydrukowany;
- b) w przypadku formularza T5 *bis* i/lub wykazu załadunkowego T5, numer umieszczony na egzemplarzu kontrolnym T5. Numer ten nanosi się albo przy użyciu pieczęci zawierającej nazwę urzędu wyjścia albo odręcznie. W tym drugim przypadku, przystawia się urzędową pieczęć wymienionego urzędu.

Jak tylko wszystkie urzędowe formalności zostaną spełnione, oryginały tych dokumentów zwracane są osobie zainteresowanej.

4. Towary i oryginały egzemplarzy kontrolnych T5 przedstawiane są w urzędzie przeznaczenia.

Artykuł 483

1. Urząd przeznaczenia przeprowadza lub na swoją odpowiedzialność powoduje przeprowadzenie kontroli dotyczących przewidzianego lub przypisanego użycia i/lub przeznaczenia.
2. Urząd przeznaczenia rejestruje dane z egzemplarza kontrolnego T5 poprzez, gdzie właściwe, zatrzymanie fotokopii tego dokumentu oraz rejestruje wyniki przeprowadzonej kontroli
3. Bez uszczerbku dla art. 485, oryginał egzemplarza kontrolnego T5 jest przesyłany na adres podany w polu „Odesłać do” po spełnieniu wszystkich wymaganych formalności i po dokonaniu przez urząd przeznaczenia właściwej adnotacji.

Artykuł 484

Osoba, która przedstawia w urzędzie przeznaczenia egzemplarz kontrolny T5, jak również przesyłkę, do której się odnosi, może otrzymać, o ile tego zażąda, poświadczenie odbioru wystawione na formularzu, którego wzór znajduje się w załączniku 47.

To poświadczenie odbioru nie może zastąpić egzemplarza kontrolnego T5.

Artykuł 485

1. W przypadku przesyłki towarów, której towarzyszy egzemplarz kontrolny T5, właściwe organy Państw Członkowskich zezwalają, aby taka przesyłka i egzemplarz kontrolny T5 zostały podzielone przed zakończeniem procedury, dla której formularz został wystawiony. Przesyłki powstałe w wyniku takiego podziału mogą być przedmiotem dalszego podziału.
2. Ust. 1 pozostaje bez uszczerbku dla stosowania środków wspólnotowych w odniesieniu do produktów z interwencji, które mają zostać poddane kontroli wykorzystania i/lub przeznaczenia i które są przetwarzane w innym Państwie Członkowskim przed nadaniem im końcowego użycia i/lub osiągnięciem ich miejsca przeznaczenia.
3. Podziału, określonego w ust. 1, dokonuje się zgodnie z ust. 4-7. Państwa Członkowskie mają prawo odstąpić od tych przepisów w przypadkach, w których wszystkie przesyłki powstałe w wyniku podziału mają mieć nadane końcowe użycie i/lub mają osiągnąć miejsce przeznaczenia w Państwie Członkowskim, w którym następuje podział.
4. Urząd, w którym dokonuje się podziału, wydaje zgodnie z art. 481, wyciąg z egzemplarza kontrolnego T5 dla każdej z części podzielonej przesyłki, używając w tym celu egzemplarza kontrolnego T5.

W każdym wyciągu zawarte są między innymi dodatkowe informacje umieszczone w polach 100, 104, 105, 106 i 107 pierwotnego egzemplarza kontrolnego T5 i podana jest masa oraz ilość netto towarów, do których wyciąg się odnosi. W polu 106 każdego wyciągu umieszcza się numer ewidencyjny, datę, urząd i państwo wystawiające pierwotny egzemplarz kontrolny T5, z użyciem jednego z następujących zwrotów:

- Extracto del ejemplar de control:

-
(número, fecha, oficina y país de expedición)
- Udskrift af kontrol eksemp lar:
 -
(nummer, dato, udstedelsessted og land)
 - Auszug aus dem Kontrollexemplar:
 -
(Nummer, Datum, ausstellende Stelle und Ausstellungsland)
 - Απόσπασμα του αντιτύπου ελέγχου:
 -
(αριθμός, ημερομηνία, γραφείο και χώρα εκδόσεως)
 - Extract of control copy:
 -
(Number, date, office and country of issue)
 - Extrait de l'exemplaire de contrôle:
 -
(numéro, date, bureau et pays de délivrance)
 - Estratto dell'esemplare di controllo:
 -
(numero, data, ufficio e paese di emissione)
 - Uittreksel uit controle-exemplaar:
 -
(nummer, datum, kantoor en land van afgifte)
 - Extracto do exemplar de controlo:
 -
(número, data, estância, país de emissão)

5. Urząd, w którym dokonuje się podziału, odnotowuje dokonanie podziału na pierwotnym egzemplarzu kontrolnym T5. W tym celu umieszcza on w polu „kontrola użycia i/lub przeznaczenia” jedno z następujących wyrażień:

- ... (número) extractos expedidos - copias adjuntas,
- ... (antal) udstedte udskrifter - kopier vedfoejt,

- ... (Anzahl) Auszuege ausgestellt - Durchschriften liegen bei,
- ... (αριθμός) εκδοθέντα αποσπάσματα - συνημμένα αντίγραφα,
- ... (number) extracts issued - copies attached,
- ... (nombre) extraits délivrés - copies ci-jointes,
- ... (numero) estratti rilasciati - copie allegate,
- ... (aantal) uittreksels afgegeven - kopieën bijgevoegd,
- ... (quantidade) extractos emitidos - cópias juntas

Pierwotny egzemplarz kontrolny T5 wraz z kopiami wystawionych wyciągów odsyła się niezwłocznie na adres podany w polu „Odesłać do”.

Urząd, w którym dokonuje się podziału, zatrzymuje kopie pierwotnego egzemplarza kontrolnego i wystawionych wyciągów.

6. Oryginały wyciągów z egzemplarza kontrolnego T5 wraz z odnoszącymi się do procedury dokumentami, jeżeli takie istnieją, dołącza się do każdej z części podzielonej przesyłki.

7. Właściwe urzędy w Państwie Członkowskim przeznaczenia części podzielonej przesyłki przeprowadzają lub powodują przeprowadzenie, na swoją odpowiedzialność, kontroli przewidzianego lub wymaganego użycia i/lub przeznaczenia. Zgodnie z art. 483 ust. 3 wpisują właściwe dane na wyciągach i odsyłają je na adres podany w polu „Odesłać do”.

8. W przypadku dalszego podziału przewidzianego w ust. 1, ust. 2-7 stosuje się *mutatis mutandis*.

Artykuł 486

1. Egzemplarz kontrolny T5 może zostać wystawiony z mocą wsteczną pod warunkiem, że:

- osoba zainteresowana nie jest odpowiedzialna za niezłożenie wniosku lub niewydanie tego dokumentu w chwili wysyłki towarów, lub może ona przedstawić właściwym organom dowody, że braki te nie zostały spowodowane przez jej nieostrożność lub zaniedbanie,
- osoba zainteresowana przedstawi dowód, że egzemplarz kontrolny T5 odnosi się do towarów, w stosunku do których wszystkie urzędowe formalności zostały spełnione,
- osoba zainteresowana przedłoży dokumenty wymagane dla wydania egzemplarza kontrolnego T5,

- zostanie wykazane właściwym organom, że wydanie egzemplarza kontrolnego T5 z mocą wsteczną nie doprowadzi do uzyskania korzyści majątkowych, które nie byłyby należne w związku z realizowaną procedurą tranzytu, statusem celnym towarów i ich użyciem i/lub przeznaczeniem.

2. Jeżeli egzemplarz kontrolny T5 zostaje wystawiony z mocą wsteczną, umieszcza się na nim jedno z następujących wyrażení w kolorze czerwonym:

- Expedido a posteriori,
- Udstedt efterfølgende,
- Nachträglich ausgestellt,
- Εκδοθέν εκ των υστέρων,
- Issued retroactively,
- Délivré a posteriori,
- Rilasciato a posteriori,
- Achteraf afgegeven,
- Emitido a posteriori.

Ponadto, osoba zainteresowana podaje na takim egzemplarzu kontrolnym T5 dane środka transportu, na którym zostały wysłane towary, datę wyjścia oraz, w zależności od przypadku, datę przedstawienia towarów w urzędzie przeznaczenia.

3. Egzemplarz kontrolny T5 wydany z mocą wsteczną może zostać odnotowany przez urząd przeznaczenia dopiero wtedy, gdy urząd ten stwierdzi, że towary objęte tym dokumentem zostały użyte i/lub otrzymały przeznaczenie w sposób przewidziany lub wymagany przez środek wspólnotowy odnoszący się do przywozu, wywozu lub przepływu tych towarów na obszarze celnym Wspólnoty.

4. W przypadku utraty oryginału mogą zostać wydane duplikaty egzemplarzy kontrolnych T5, wyciągów z egzemplarzy kontrolnych T5, formularzy T5 *bis* i wykazów załadunkowych T5. Duplikat musi być opatrzony, wykonanym drukowanymi literami w kolorze czerwonym, napisem „DUPLICATA”, jak również pieczęcią urzędu, który go wystawił i podpisem uprawnionego funkcjonariusza.

Artykuł 487

W drodze odstępstwa od art. 472, i o ile przepisy odnoszące się do odpowiedniego środka wspólnotowego nie przewidują inaczej, każde Państwo Członkowskie ma prawo wymagać, aby dowód, iż towary zostały użyte i/lub otrzymały przeznaczenie w przewidziany lub przypisany sposób, został przedstawiony zgodnie z procedurą krajową pod warunkiem, że towary nie opuszczają jego terytorium przed przewidzianym lub wymaganym użyciem i/lub przeznaczeniem.

Artykuł 488

Właściwe organy każdego Państwa Członkowskiego mogą, w ramach swoich kompetencji, zwolnić każdą osobę, która spełnia warunki określone w art. 489, i która zamierza wysłać towary, dla których musi zostać wystawiony egzemplarz kontrolny T5 (zwaną dalej „upoważnionym nadawcą”), z obowiązku przedstawiania w urzędzie wyjścia danych towarów lub odnoszącego się do nich egzemplarza kontrolnego.

Artykuł 489

1. Pozwolenie przewidziane w art. 488, udzielane jest jedynie osobom:
 - a) które często dokonują wysyłek towarów;
 - b) których ewidencja umożliwi organom celnym kontrolę przeprowadzanych przez nie czynności;
 - c) które złożyły zabezpieczenie, jeżeli wydanie egzemplarza kontrolnego T5 jest uzależnione od złożenia zabezpieczenia;oraz
 - d) które nie popełniły poważnych lub powtórnych naruszeń danego prawodawstwa.
2. Właściwe organy podejmują właściwe środki, aby zapewnić, że zabezpieczenie określone w ust. 1 lit. c), zostało złożone.

Artykuł 490

W pozwoleniu wydawanym przez właściwe organy określone są, w szczególności:

- a) urząd lub urzędy właściwe do występowania w charakterze urzędu wyjścia dla przesyłek;
- b) termin, jak również procedura, według której upoważniony nadawca ma poinformować urząd wyjścia o planowanych przesyłkach, aby urząd ten mógł przeprowadzić wszelkie konieczne kontrole przed wyjściem towarów;
- c) termin, w którym towary muszą zostać przedstawione w urzędzie przeznaczenia; termin ten wyznaczany jest z uwzględnieniem warunków transportu;
- d) środki identyfikacyjne, które należy zastosować. W tym celu, właściwe organy mogą nakazać, aby środki transportu lub opakowania zaopatrzone zostały w specjalne zamknięcia, dopuszczone przez właściwe organy i nałożone przez upoważnionego nadawcę.

Artykuł 491

1. W pozwoleniu określa się, że pole przeznaczone dla urzędu wyjścia znajdujące się na

przedniej stronie egzemplarza kontrolnego T5 jest:

- a) uprzednio opatrzone pieczęcią urzędu wyjścia oraz podpisem funkcjonariusza tego urzędu;

lub
- b) opatrzone przez upoważnionego nadawcę specjalną metalową pieczęcią uznaną przez organy celne, zgodną z wzorem przedstawionym w załączniku 62; odcisk takiej pieczęci może zostać uprzednio wydrukowany na formularzu, jeżeli jego druk dokonywany jest przez zatwierdzoną do tego celu drukarnię.

Upoważniony nadawca wypełnia pole podając datę wysyłki towarów, a w zgłoszeniu numer, zgodnie z regułami ustanowionymi w tym celu w pozwoleniu.

2. Właściwe organy mogą nakazać stosowanie formularzy, które w celach identyfikacji opatrzone są znakami wyróżniającymi.

Artykuł 492

1. Najpóźniej w chwili wysyłki towarów, upoważniony nadawca uzupełnia należycie wypełniony egzemplarz kontrolny T5, podając na przedniej stronie w polu „Kontrola urzędu wyjścia”, w zależności od przypadku, termin, w którym towary należy przedstawić w urzędzie przeznaczenia i odniesienie do dokumentu wywozowego wymagane przez Państwo Członkowskie wysyłki, jak również stosowane środki identyfikacyjne oraz umieszczając w tym polu jeden z następujących wpisów:

- Procedimiento simplificado,
- Forenklet fremgangsmade,
- Vereinfachtes Verfahren,
- Απλουστευμένη διαδικασία,
- Simplified procedure,
- Procédure simplifiée,
- Procedura semplificata,
- Vereenvoudigde regeling,
- Procedimento simplificado.

2. Po dokonaniu wysyłki towarów, upoważniony nadawca niezwłocznie przesyła do urzędu wyjścia kopię egzemplarza kontrolnego T5 wraz z wszystkimi specjalnymi dokumentami, na podstawie których wystawiono egzemplarz kontrolny T5.

3. Jeżeli urząd wyjścia przeprowadza kontrolę przesyłki przy wyjściu, to fakt takiej

kontroli odnotowuje w polu „Kontrola urzędu wyjścia” znajdującym się na przedniej stronie egzemplarza kontrolnego T5.

4. Należycie wypełniony i uzupełniony wpisami, określonymi w ust. 1, oraz podpisany przez upoważnionego nadawcę egzemplarz kontrolny uważa się za wystawiony przez urząd wyjścia, który wstępnie poświadczył formularz zgodnie z art. 491 ust. 1 lit. a), lub którego nazwa jest umieszczona na specjalnej pieczęci, określonej w art. 491 ust. 1 lit. b), w celu potwierdzenia, że dane towary zostały użyte i/lub otrzymały określone przeznaczenie.

Artykuł 493

1. Upoważniony nadawca:

- a) przestrzega przepisów niniejszego rozdziału oraz warunków pozwolenia;
- b) podejmuje wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ochrony specjalnej pieczęci lub formularzy opatrzonych nadrukiem pieczęci urzędu wyjścia bądź też nadrukiem specjalnej pieczęci.

2. Upoważniony nadawca ponosi wszelkie konsekwencje, w szczególności finansowe, błędów, opuszczeń i innych wad sporządzonych przez niego egzemplarzy kontrolnych T5, lub zaistniałych w samym przebiegu procedur, z których korzysta na mocy pozwolenia, przewidzianego w art. 488.

3. W przypadku niewłaściwego użycia przez jakąkolwiek osobę formularzy egzemplarza kontrolnego T5, które zostały uprzednio opatrzone pieczęcią urzędu wyjścia lub pieczęcią specjalną, upoważniony nadawca odpowiada, bez uszczerbku dla wszczęcia postępowania karnego, za uiszczenie ceł i innych opłat, które nie zostały uiszczone oraz za zwrot korzyści finansowych, które zostały uzyskane w następstwie takiego niewłaściwego użycia, chyba że wykaże właściwym organom, od których uzyskał pozwolenie, że zastosował wymagane na mocy ust. 1 lit. b) środki.

Artykuł 494

1. Właściwe organy mogą zezwolić, aby formularze egzemplarza kontrolnego T5 opatrzone specjalną pieczęcią, określoną w załączniku 62, sporządzone z wykorzystaniem elektronicznego lub automatycznego zintegrowanego systemu przetwarzania danych, nie były podpisywane przez upoważnionego nadawcę. Pozwolenie może zostać udzielone pod warunkiem że upoważniony nadawca zobowiąże się uprzednio wobec tych organów na piśmie do wzięcia odpowiedzialności, bez uszczerbku dla wszczęcia postępowania karnego, za uiszczenie ceł i innych opłat, które nie zostały uiszczone oraz za zwrot korzyści finansowych, które zostały uzyskane w następstwie niewłaściwego użycia formularzy egzemplarza kontrolnego T5 opatrzonych nadrukiem specjalnej pieczęci.

2. Na formularzach egzemplarza kontrolnego T5 wystawionych zgodnie z ust. 1, umieszcza się, w polu przeznaczonym na podpis zgłaszającego, jeden z następujących wpisów:

- Dispensa de firma,

- Fritaget for underskrift,
- Freistellung von der Unterschriftsleistung,
- Δεν απαιτείται υπογραφή,
- Signature waived,
- Dispense de signature,
- Dispensa dalla firma,
- Van ondertekening vrijgesteld,
- Dispensada a assinatura.

Artykuł 495

Formularze, określone w załącznikach I, II i III do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2823/87⁶, które były używane przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, mogą być w dalszym ciągu używane aż do wyczerpania zapasów, ale najpóźniej do dnia 31 grudnia 1995 r.

TYTUŁ III

GOSPODARCZE PROCEDURY CELNE

ROZDZIAŁ 1

Przepisy wspólne

Sekcja 1

Definicje

Artykuł 496

Do celów niniejszego tytułu:

- a) *urząd nadzoru*: oznacza urząd celny uprawniony przez organy celne każdego Państwa Członkowskiego, które wydało pozwolenie, do nadzoru nad procedurą, jak wskazano w pozwoleniu;
- b) *urząd objęcia procedurą*: oznacza urząd lub urzędy celne uprawnione przez organy celne Państwa Członkowskiego, które wydało pozwolenie, do przyjmowania zgłoszeń objęcia procedurą lub procedurami, jak wskazano w pozwoleniu;
- c) *urząd zakończenia*: oznacza urząd lub urzędy celne uprawnione przez organy celne

⁶ Dz.U. nr L 270 z 23.9.1987, str. 1.

Państwa Członkowskiego, które wydało pozwolenie, do przyjmowania zgłoszeń nadających towarom, w związku z objęciem gospodarczą procedurą celną, zatwierdzone przeznaczenie celne, jak wskazano w pozwoleniu.

Sekcja 2

Nadanie procedury - procedura zwykła

Artykuł 497

1. Bez uszczerbku dla ust. 3 i art. 568, 656, 695 i 760, wniosek o udzielenie pozwolenia na korzystanie z gospodarczej procedury celnej (włącznie z wnioskami o udzielenie pozwolenia na prowadzenie składu celnego lub korzystanie z procedury składu celnego), zwany dalej „wnioskiem”, sporządzany jest na piśmie.

Jest on zgodny z odpowiednim wzorem z załącznika 67. Wnioskodawca podaje we wniosku wszystkie wymagane informacje odnoszące się do różnych pozycji wymienionych w tym wzorze według numeru pozycji, jak wskazano w załącznikach 67/A-67/E, włączając uwagi. Wniosek jest podpisany i opatrzony datą.

Jeżeli wyznaczone organy celne uznają, że informacje podane we wniosku są niewystarczające, to niniejszy ustęp nie wyklucza możliwości zażądania od wnioskodawcy przedłożenia dodatkowych informacji ani zażądania podania innych danych niezbędnych dla stosowania przepisów regulujących inne dziedziny niż te, które uregulowane są przepisami niniejszego tytułu.

2. Do wniosku załącza się wszystkie odnoszące się do niego dokumenty albo oryginały lub kopie wszelkich uzupełniających dowodów lub dokumentów odnoszących się do danych, które mają być zawarte we wniosku i których przedstawienie jest niezbędne do jego rozpatrzenia. W przypadku, gdy niezbędne okaże się uzupełnienie niektórych informacji, do wniosku mogą zostać również załączone dodatkowe arkusze. Wszystkie takie dokumenty, dowody lub arkusze dodatkowe załączone do wniosku stanowią jego integralną część. We wniosku podaje się liczbę jego załączników.

3. Na zasadzie jednostkowych przypadków organy celne mogą zezwolić, w odniesieniu do wniosku o wznowienie lub zmianę pozwolenia, na przedstawienie przez posiadacza pozwolenia pisemnego wniosku zawierającego w szczególności dane dotyczące wcześniejszego pozwolenia i wskazującego, o ile zaistnieje taka potrzeba, wszelkie zmiany, których należy dokonać.

4. Bez uszczerbku dla procedur uproszczonych przewidzianych w art. 568, 656, 695 i 760, wniosek, który nie spełnia warunków ustanowionych w niniejszym artykule i który nie jest przedstawiany zgodnie z art. 509, 555, 651, 691 i 750 nie może zostać przyjęty.

Artykuł 498

Złożenie wniosku podpisanego przez wnioskodawcę wyraża wolę osoby zainteresowanej korzystania z gospodarczej procedury celnej, o którą zabiega i, bez uszczerbku dla możliwego stosowania przepisów karnych, zgodnie z obowiązującymi w Państwach Członkowskich przepisami, jest traktowane jako zobowiązanie co do:

- prawidłowości informacji podanych we wniosku,
- autentyczności załączonych dokumentów, oraz
- przestrzegania wszystkich obowiązków odnoszących się do gospodarczej procedury celnej, o którą osoba zabiega.

Artykuł 499

1. Przed wydaniem pozwolenia, organy celne właściwe do udzielania pozwoleń, upewniają się, czy wszystkie warunki wymagane dla udzielenia pozwolenia są spełnione.
2. Pozwolenie nie jest udzielane, gdy wniosek nie może zostać przyjęty w rozumieniu art. 497 ust. 4.

Artykuł 500

1. Bez uszczerbku dla art. 568, 656, 695 i 760, pozwolenie na korzystanie z gospodarczej procedury celnej przewidziane w art. 85 Kodeksu (włącznie z pozwoleniem na prowadzenie składu celnego lub korzystanie z procedury składu celnego), sporządzane jest na formularzu zgodnym z odpowiednimi przepisami załączników 68/A-68/E. Pozwolenie jest podpisywane i opatrzone datą.
2. Wnioskodawca jest powiadamiany o wydaniu pozwolenia.
3. Bez uszczerbku dla odstępstw przewidzianych w art. 556 ust. 1 i art. 751 ust. 1, pozwolenie staje się skuteczne od dnia jego wydania.
4. Pozwolenie może obejmować, w zależności od przypadku, jedno lub większą ilość objęć daną procedurą.
5. W drodze odstępstwa od ust. 1, w przypadku wznowienia lub zmiany wydanego wcześniej pozwolenia, po złożeniu wniosku zgodnie z art. 497 ust. 3, organy celne, na zasadzie jednostkowych przypadków, mogą albo przyjąć decyzję wskazującą pola, które mają zostać zmienione z powołaniem się na zmieniane pozwolenie albo wydać nowe pozwolenie.

Artykuł 501

1. Jeżeli jeden z warunków wymaganych dla wydania pozwolenia nie jest spełniony, organy celne odrzucają wniosek.
2. Decyzja o odrzuceniu wniosku sporządzana jest na piśmie i przekazywana do wiadomości wnioskodawcy, zgodnie z art. 6 ust. 3 Kodeksu.

Artykuł 502

1. Organy celne przechowują wnioski oraz ich załączniki, wraz z wszelkimi wydanymi pozwoleniami.

2. W przypadku wydania pozwolenia, wnioski, załączniki i pozwolenie przechowuje się przez co najmniej trzy lata licząc od końca roku kalendarzowego, w którym wygasa ważność pozwolenia, lub w przypadku pozwolenia na prowadzenie składu celnego bądź korzystanie z procedury składu celnego, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym pozwolenie zostało unieważnione lub cofnięte.

3. W przypadku odrzucenia wniosku bądź unieważnienia lub cofnięcia pozwolenia, wniosek oraz albo decyzja odrzucająca wniosek albo pozwolenie, w zależności od przypadku, wraz z wszystkimi załącznikami przechowywane są przez okres co najmniej trzech lat licząc od końca roku kalendarzowego, w którym wniosek został odrzucony lub pozwolenie zostało unieważnione bądź cofnięte.

ROZDZIAŁ 2

Skład celny

Sekcja 1

Przepisy ogólne

Podsekcja 1

Definicje i typy składów

Artykuł 503

Do celów niniejszego rozdziału:

- a) *towary rolne* oznaczają: towary będące przedmiotem rozporządzeń, określonych w art. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 565/80⁷. Towary będące przedmiotem rozporządzenia Rady (EWG) nr 3033/80⁸ (towary powstałe w wyniku przetworzenia produktów rolnych) lub rozporządzenia Rady (EWG) nr 3035/80⁹ (produkty rolne wywiezione w postaci towarów nieobjętych załącznikiem II Traktatu) są uważane za towary rolne;
- b) *zaliczka* oznacza: zapłatę przed wywozem towarów kwoty równej refundacji wywozowej, o ile jest ona przewidziana rozporządzeniem Rady (EWG) nr 565/80;
- c) *towary prefinasowane* oznaczają: wszystkie towary przeznaczone do wywozu w stanie niezmienionym, które są przedmiotem zaliczki, określone jednakże przez reguły wspólnotowe pozwalające na taką zapłatę;
- d) *prefinasowany produkt podstawowy* oznacza: każdy produkt przeznaczony do wywozu po przetworzeniu wykraczającym poza czynności określone w art. 532, w formie produktu przetworzonego, który jest przedmiotem zaliczki;
- e) *towary przetworzone* oznaczają: każdy produkt lub towary powstałe z przetworzenia

⁷ Dz.U. nr L 62 z 7.3.1980, str. 5.

⁸ Dz.U. nr L 323 z 29.11.1980, str. 1.

⁹ Dz.U. nr L 323 z 29.11.1980, str. 27.

prefinansowanego produktu podstawowego, określone jednakże przez reguły wspólnotowe pozwalające na taką zapłatę.

Artykuł 504

1. Bez uszczerbku dla ust. 2 i 3, składy celne, w których towary są składowane w ramach procedury składu celnego klasyfikowane są w następujący sposób:

- skład typu A: skład publiczny, zgodnie z art. 99 akapit drugi tiret pierwsze Kodeksu, w którym odpowiedzialność spoczywa na prowadzącym skład,
- skład typu B: skład publiczny, zgodnie z art. 99 akapit drugi tiret pierwsze Kodeksu, w którym odpowiedzialność spoczywa na każdym korzystającym ze składu, zgodnie z art. 102 ust. 1 Kodeksu, uwzględniając art. 105 akapit drugi Kodeksu,
- skład typu C: skład prywatny, zgodnie z art. 99 akapit drugi tiret drugie Kodeksu, w którym prowadzący skład jest korzystającym, ale nie musi być właścicielem towarów,
- skład typu D: skład prywatny, zgodnie z art. 99 akapit drugi tiret drugie Kodeksu, w którym prowadzący skład jest korzystającym, ale nie musi być właścicielem towarów, oraz gdzie stosuje się procedurę określoną w art. 112 ust. 3 Kodeksu.

2. Procedura składu celnego może być również stosowana w składzie prywatnym, zgodnie z art. 99 akapit drugi tiret drugie Kodeksu, w którym prowadzący skład jest korzystającym, ale niekoniecznie właścicielem towarów, w ramach systemu umożliwiającego składowanie towarów w urządzeniach przeznaczonych do składowania należących do posiadacza pozwolenia, zgodnie z art. 98 ust. 3 Kodeksu. System ten określa się jako skład typu E.

3. Jeżeli skład będący składem publicznym, zgodnie z art. 99 akapit drugi tiret pierwsze Kodeksu, prowadzony jest przez organy celne, określa się go jako skład typu F.

4. Połączenie w jednym pomieszczeniu lub miejscu typów składu, określonych w ust. 1, 2 i 3 jest zakazane.

Podsekcja 2

Umiejscowienie składu celnego

Artykuł 505

1. Z wyjątkiem składów typu E i typu F, skład celny stanowią pomieszczenia lub każde inne ograniczone miejsce, zatwierdzone przez organy celne.

2. Jeżeli organy celne zdecydują się zarządzać składem typu F, to wyznaczają pomieszczenia lub miejsce, które stanowią skład. Decyzja ta jest publikowana w formie stosowanej przez Państwa Członkowskie dla publikacji swoich instrumentów administracyjnych lub prawnych.

3. Miejsce zatwierdzone przez organ celny jako „magazyn czasowego składowania”,

zgodnie z art. 185, lub prowadzone przez organy celne może zostać również zatwierdzone jako skład typu A, B, C lub D, lub prowadzone jako skład typu F.

Artykuł 506

Składy typu A, typu C, typu D i typu E mogą również zostać zatwierdzone jako magazyny żywności zgodnie z art. 38 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3665/87¹⁰.

Podsekcja 3

Środki polityki handlowej

Artykuł 507

Jeżeli akty wspólnotowe przewidują środki polityki handlowej stosowane w stosunku do:

- a) dopuszczania towarów do swobodnego obrotu, to nie mają one zastosowania gdy towary obejmowane są procedurą składu celnego, ani w okresie ich pozostawania w składzie;
- b) wprowadzania towarów na obszar celny Wspólnoty, to stosuje się je przy objęciu towarów niewspólnotowych procedurą składu celnego;
- c) wywozu towarów, to stosuje się je przy wywozie poza obszar celny Wspólnoty towarów wspólnotowych po ich objęciu procedurą składu celnego.

Sekcja 2

Przepisy dotyczące udzielania pozwoleń

Artykuł 508

Przepisy niniejszej sekcji stosuje się do wszystkich typów składów z wyjątkiem składów typu F.

Artykuł 509

Wniosek o udzielenie pozwolenia przedstawiony zostaje, zgodnie z art. 497 i załącznikiem 67/A, organom celnym wyznaczonym przez Państwo Członkowskie, w którym znajdują się miejsca, które mają zostać zatwierdzone jako składy celne lub, w przypadku składu typu E, organom celnym wyznaczonym przez Państwo Członkowskie, w którym prowadzona jest główna księgowość osoby prowadzącej skład.

Artykuł 510

1. Pozwolenie może zostać udzielone jedynie, gdy wnioskodawca wykaże istnienie rzeczywistej gospodarczej potrzeby składowania i jeżeli skład celny jest przeznaczony przede wszystkim do składowania towarów; jednakże, towary mogą być poddawane zabiegom zwyczajowym, uszlachetnianiu czynnemu lub przetwarzaniu pod kontrolą celną, na

¹⁰ Dz.U. nr L 351 z 14.12.1987, str. 1.

warunkach określonych w art. 106 i 109 Kodeksu pod warunkiem, że procesy te nie będą dominujące w stosunku do działalności polegającej na składowaniu towarów.

2. Do celów art. 86 Kodeksu, przy ustalaniu, czy koszty administracyjne związane z nadzorem i kontrolą składu celnego są proporcjonalne z gospodarczymi potrzebami składowania, uwzględnia się między innymi typ składu celnego i procedury, które mogą zostać zastosowane.

Artykuł 511

1. Pozwolenie wydawane jest przez organy celne wyznaczone przez każde Państwo Członkowskie, w którym zgodnie z art. 509 został złożony wniosek.

Pozwolenie staje się skuteczne z dniem jego wydania lub, o ile jest to w nim określone, z datą późniejszą. Jednakże, jeżeli osoba składa wniosek o udzielenie pozwolenia na prowadzenie prywatnego składu celnego, a organy celne w drodze wyjątku powiadamiają tę osobę o zgodzie na wydanie takiego pozwolenia na piśmie w inny sposób niż z zastosowaniem formularza określonego w załączniku 68/A, to pozwolenie staje się skuteczne z dniem tego powiadomienia. Kopia powiadomienia jest załączona do pozwolenia i stanowi jego integralną część.

2. Bez uszczerbku dla reguł dotyczących unieważniania, cofania i wprowadzania zmian, pozwolenia udzielane są na czas nieograniczony.

3. W pozwoleniach wymieniona jest między innymi nazwa urzędu celnego odpowiedzialnego za nadzór nad składem celnym. Może tam być również określone, o ile zaistnieje taka potrzeba, że towary, które są niebezpieczne lub które mogą doprowadzić do zepsucia innych towarów, bądź które wymagają z innych względów szczególnych urządzeń, muszą zostać umieszczone w pomieszczeniach specjalnie wyposażonych do ich przyjęcia.

W przypadku składu prywatnego, pozwolenie może określać również kategorie towarów, które mogą być w tym składzie składowane.

4. Jeżeli osoba zainteresowana zwróci się z wnioskiem, aby towary mogły zostać przedstawione lub zgłoszone do procedury w urzędzie celnym innym niż urząd nadzoru, a nie będzie miało to wpływu na prawidłowość przeprowadzanej operacji, organy celne mogą upoważnić jeden lub kilka urzędów do działania jako urząd(urzędy) objęcia procedurą.

Jeżeli procedura dotyczy więcej niż jednego Państwa Członkowskiego, to organy celne, które wydały pozwolenie przesyłają jego kopię pozostałym zainteresowanym organom celnym.

Artykuł 512

1. Warunek gospodarczej potrzeby składowania, określony w art. 510 ust. 1, uważany jest za już niespełniany, gdy osoba zainteresowana zwróci się z pisemnym wnioskiem o cofnięcie pozwolenia.

2. Pozwolenie może zostać również cofnięte, gdy organy celne uznają, że skład celny nie jest już wykorzystywany lub nie jest w wystarczającym stopniu wykorzystywany, aby uzasadniało to jego dalsze istnienie.

Sekcja 3

Objęcie towarów procedurą

Artykuł 513

1. Towary, które mają zostać objęte procedurą składu celnego i odpowiadające im zgłoszenia objęcia odpowiednią procedurą, przedstawia się w urzędzie nadzoru lub, w przypadku stosowania art. 511 ust. 4, w urzędzie objęcia procedurą wskazanym w pozwoleniu.

2. W przypadku stosowania art. 511 ust. 4 akapit drugi, urząd celny objęcia procedurą wysyła do urzędu nadzoru, niezwłocznie po zwolnieniu towarów, kopię lub dodatkowy arkusz zgłoszenia, określony w ust. 1, lub kopię dokumentu administracyjnego lub handlowego stosowanego do celów objęcia towarów procedurą. Nazwa i adres tego urzędu umieszczone są w polu 44 zgłoszenia lub na dokumencie handlowym lub administracyjnym.

Jeżeli urząd objęcia procedurą uważa to za niezbędne, może zażądać, aby urząd nadzoru powiadomił go o przybyciu towarów.

Przepisy regulujące procedurę składu celnego stosuje się od dnia przyjęcia przez urząd objęcia procedurą zgłoszenia objęcia procedurą; takie zgłoszenie służy również do transportu towarów, który musi nastąpić jak najszybciej oraz ich wprowadzenia do pomieszczeń składu celnego bez przedstawiania ich w urzędzie nadzoru.

Procedura ta nie ma zastosowania do składu typu B.

3. Procedura określona w ust. 2, może być również stosowana bez wniosku ze strony osoby zainteresowanej, z przyczyn związanych z wewnętrzną organizacją urzędów celnych, w szczególności z przyczyn związanych ze stosowaniem metod informatycznych.

Podsekcja 1

Procedura zwykła

Artykuł 514

Zgłoszenie określone w art. 513, dokonywane jest zgodnie z art. 198-252.

Podsekcja 2

Procedury uproszczone

Artykuł 515

Procedury uproszczone przewidziane w art. 76 Kodeksu stosuje się zgodnie z art. 268-274.

Artykuł 516

Procedury przewidziane w art. 514 i 515 stosuje się również w odniesieniu do przejścia towarów składowanych czasowo, określonych w art. 505 ust. 3, pod procedurę składu celnego.

Sekcja 4

Działanie składów celnych i procedura składu celnego

Podsekcja 1

Ewidencja towarowa

Artykuł 517

1. W składach typu A, typu C, typu D i typu E organy celne wyznaczają prowadzącego skład jako osobę, która zobowiązana jest do prowadzenia ewidencji towarowej, określonej w art. 105 Kodeksu.

Ewidencja towarowa jest udostępniana urzędowi nadzoru w celu umożliwienia mu dokonywania wszelkich kontroli.

2. W składzie celnym typu B, urząd nadzoru przechowuje zgłoszenia objęcia procedurą lub dokumenty administracyjne stosowane przy takim objęciu procedurą w celu monitorowania jej zakończenia. Nie prowadzi się ewidencji towarowej.

Bez uszczerbku dla innych przepisów wspólnotowych regulujących przechowywanie dokumentów celnych, urząd nadzoru może wyznaczyć, w ramach swojej wewnętrznej organizacji, terminy przechowywania tych zgłoszeń na miejscu. Terminy te mogą zostać przedłużone.

W przypadku gdy towary, których dotyczy zgłoszenie lub dokument, nie otrzymały przed upływem wspomnianych terminów przeznaczenia celnego, urząd nadzoru wnosi o przyznanie tym towarom przeznaczenia celnego lub o zastąpienie zgłoszenia albo pierwotnego dokumentu objęcia towarów procedurą, nowym zgłoszeniem zawierającym wszystkie dane starego zgłoszenia lub dokumentu.

3. W składzie typu F, w ewidencji celnej umieszcza się wszystkie informacje określone w art. 520. Ewidencja ta zastępuje ewidencję towarową, określoną w art. 105 Kodeksu.

Artykuł 518

Bez uszczerbku dla art. 517 ust. 3, urząd nadzoru nie prowadzi ewidencji towarowej.

Jednakże może on prowadzić, dla swoich potrzeb administracyjnych, rejestr wszystkich przyjętych zgłoszeń.

Artykuł 519

Jeżeli ewidencja prowadzona przez korzystającego ze składu, do celów handlowych lub podatkowych, zawiera wszystkie niezbędne dla nadzoru dane, uwzględniając typ składu

celnego i procedury stosowane do objęcia oraz zakończenia, a dane te mogą zostać wykorzystane do celów nadzoru, to organy celne zatwierdzają taką ewidencję jako ewidencję towarową, określoną w art. 105 Kodeksu.

Artykuł 520

1. Ewidencja towarowa, określona w art. 105 Kodeksu, zawiera wszystkie dane niezbędne do właściwego stosowania procedury i jej nadzoru.

Obejmuje w szczególności:

- a) informacje zawarte w polach 1, 31, 37 i 38 zgłoszenia objęcia procedurą;
- b) numery zgłoszeń, na podstawie których towary otrzymały dopuszczone przeznaczenie celne zamykające procedurę składu celnego;
- c) datę, numery innych dokumentów celnych i wszystkich innych dokumentów dotyczących objęcia i zakończenia;
- d) informacje umożliwiające monitorowanie towarów, w szczególności miejsca, w którym się znajdują oraz dane dotyczące każdego przeniesienia towarów z jednego składu celnego do drugiego bez zakończenia procedury;
- e) informacje dotyczące wspólnego składowania towarów określonych w art. 524;
- f) wszystkie inne szczegóły, które mogą okazać się niezbędne w celu identyfikacji towarów;
- g) informacje dotyczące zabiegów zwyczajowych, którym zostają poddane towary;
- h) informacje dotyczące czasowego usunięcia towarów z pomieszczeń składu celnego.

2. Ewidencja towarowa w składzie celnym typu D poza danymi określonymi w ust. 1, zawiera informacje określone w wykazie podstawowym przewidzianym w załączniku 37.

3. Ewidencja towarowa musi, w każdej chwili, wykazywać aktualny stan zapasu towarów, które nadal pozostają pod procedurą składu celnego. Prowadzący skład musi złożyć w urzędzie nadzoru, w terminach określonych przez organy celne, wykaz towarów pozostających na składzie.

4. W przypadku stosowania art. 112 ust. 2 Kodeksu, wartość celna towarów przed dokonaniem na nich zabiegów, jest uwzględniana w ewidencji towarowej.

5. W przypadku stosowania procedur uproszczonych (objęcia lub zakończenia), przepisy niniejszego artykułu stosuje się *mutatis mutandis*.

Artykuł 521

1. Towary objęte procedurą składu celnego w składzie typu A, typu C lub typu D wpisuje się do ewidencji towarowej, zgodnie z art. 107 Kodeksu, w chwili ich fizycznego

umieszczenia w składzie celnym, na podstawie danych uznanych lub przyjętych przez urząd nadzoru bądź urząd objęcia procedurą, zgodnie z art. 513 ust. 2.

2. Jeżeli towary są objęte procedurą w składzie typu E, wpis do ewidencji towarowej, określony w ust. 1, dokonywany jest w chwili przybycia towarów do magazynów posiadacza pozwolenia.

3. Jeżeli skład celny spełnia w tym samym czasie funkcję magazynu czasowego składowania, zgodnie z art. 505 ust. 3, to wpis do ewidencji towarowej, określony w ust. 1 dokonywany jest:

- w przypadku zastosowania odprawy uproszczonej w miejscu, określonej w art. 272, do przeniesienia ze składowania czasowego pod procedurę składu celnego, przed upływem terminu wyznaczonego na mocy art. 49 Kodeksu,
- w pozostałych przypadkach, w chwili zwolnienia towarów w wyniku złożenia zgłoszenia objęcia towarów procedurą składu celnego.

4. Dane odnoszące się do zakończenia procedury muszą zostać umieszczone w ewidencji towarowej:

- w przypadku stosowania jednej z procedur uproszczonych, w chwili opuszczenia przez towary pomieszczeń składu celnego,
- w pozostałych przypadkach, w chwili zwolnienia towarów w wyniku złożenia zgłoszenia objęcia towarów przeznaczeniem celnym.

Podsekcja 2

Zabiegi zwyczajowe

Artykuł 522

1. Bez uszczerbku dla ust. 2 i 3, zabiegi zwyczajowe, którym mogą być poddawane towary niewspólnotowe wymienione są w załączniku 69.

2. Jeżeli dokonanie zabiegów spowodowałoby korzyść w naliczaniu należności celnych przywozowych za towary poddane zabiegom w porównaniu do należności za towary przed zabiegiem, to można na nie zezwolić tylko pod warunkiem, że wniosek określony w art. 112 ust. 2 Kodeksu, zostanie złożony w chwili złożenia wniosku o pozwolenie na dokonanie zwyczajowego zabiegu.

W tym przypadku wniosek o zastosowanie bardziej korzystnych elementów kalkulacyjnych w składzie typu D, określonych w art. 112 ust. 3 Kodeksu, nie może zostać przyjęty.

3. Jeżeli w wyniku zabiegu kwota należności celnych przywozowych byłaby wyższa od kwoty należności celnych przywozowych za towary przed zabiegiem, osoba zainteresowana nie przedstawia wniosku określonego w art. 112 ust. 2 Kodeksu.

W tym przypadku, prowadzący skład typu D zrzeka się wszelkich korzyści, które mógłby

uzyskać ze stosowania elementów kalkulacyjnych uznanych lub przyjętych w odniesieniu do towarów poddanych zabiegom w chwili, kiedy zostały objęte procedurą.

4. Jeżeli towary objęte procedurą składu celnego zgłaszane są do przeznaczenia celnego lub wykorzystywane w innym celu niż dopuszczenie do swobodnego obrotu oraz jeżeli stosuje się ust. 2, w polu 31 zgłoszenia do przeznaczenia celnego umieszcza się jedno z następujących oznaczeń:

- Mercancias MU,
- SB varer,
- UB-Waren,
- Εμπορεύματα ΣΕ,
- UFH goods,
- Marchandises MU,
- Merci MU,
- GB-goederen,
- Mercadorias MU.

Oznaczenie to należy przenieść na każdy dokument odnoszący się do procedury celnej lub składowania czasowego, którym podlegają kolejno dane towary.

5. Gdy towary, do których stosuje się ust. 2, objęte jedną procedurą celną, dopuszczane są do swobodnego obrotu lub obejmowane inną procedurą celną, co mogłoby powodować powstanie długu celnego, stosuje się dokument informacyjny INF 8. Sporządzany jest w oryginale i jednej kopii na formularzu zgodnym ze wzorem i przepisami ustanowionymi w załączniku 70.

Organy celne, którym złożono zgłoszenie o objęciu procedurą dopuszczenia do swobodnego obrotu lub o objęciu inną procedurą celną, co mogłoby spowodować powstanie długu celnego, z wykorzystaniem poświadczonego przez nie dokumentu informacyjnego INF 8, zwracają się z wnioskiem do urzędu nadzoru nad składem celnym, w którym zostały dokonane zwyczajowe zabiegi, o podanie rodzaju, wartości celnej i ilości zgłoszonych towarów, które zostałyby uwzględnione, gdyby nie zostały poddane wspomnianym zabiegom.

Oryginał dokumentu INF 8 przesyłany jest do urzędu nadzoru nad składem celnym; kopię zachowują organy celne, które poświadczyły pole 14 formularza.

Urząd nadzoru nad składem celnym podaje informacje wymagane dla pól 11, 12 i 13, poświadcza pole 15 i odsyła oryginał dokumentu INF 8 do urzędu celnego określonego w polu 4.

6. Zgłaszający może zwrócić się z wnioskiem o wydanie dokumentu INF 8 w chwili

składania zgłoszenia określonego w ust. 4.

W tym przypadku urząd nadzoru podaje informacje określone w polach 11, 12 i 13, poświadczając pole 15 i zwraca oryginał dokumentu INF 8 zgłaszającemu.

Artykuł 523

1. Przed dokonaniem zwyczajowych zabiegów osoba zainteresowana musi zwrócić się na piśmie do urzędu nadzoru, w każdym pojedynczym przypadku, o wydanie pozwolenia na przeprowadzenie takich zabiegów.

2. We wnioskach o wydanie pozwolenia na dokonanie zwyczajowych zabiegów muszą zostać podane wszystkie dane niezbędne dla stosowania przepisów regulujących procedurę składu celnego, w szczególności art. 522 ust. 2 i 3.

Jeżeli wniosek zostaje zatwierdzony, urząd nadzoru wydaje pozwolenie umieszczając na tym wniosku odpowiednie potwierdzenie i opatruje go pieczęcią. W takim przypadku art. 502 stosuje się *mutatis mutandis*.

3. Bez uszczerbku dla art. 522, pozwolenie na prowadzenie składu celnego lub, w odniesieniu do składu typu E, pozwolenie na korzystanie z procedury, może określać zwyczajowe zabiegi, które mogą być dokonywane w ramach procedury. W tym przypadku powiadomienie urzędu nadzoru, w formie przez niego określonej, że zabieg będzie miał miejsce, zastępuje wniosek określony w ust. 1.

Podsekcja 3

Wspólne składowanie towarów o różnym statusie celnym

Artykuł 524

1. Pod warunkiem, że nie ma to wpływu na prawidłowe przeprowadzenie operacji, urząd nadzoru zezwala, aby towary wspólnotowe inne niż towary, określone w art. 98 ust. 1 lit. b) Kodeksu oraz towary niewspólnotowe były składowane razem w tych samych magazynach.

2. Jeżeli wspólne składowanie, określone w ust. 1, spowoduje niemożliwość określenia w każdej chwili statusu celnego każdego rodzaju towarów, to składowanie dozwolone jest jedynie w przypadku, gdy są to towary ekwiwalentne.

Za ekwiwalentne uważa się towary objęte tą samą podpozycją Nomenklatury Scalonej, o tej samej jakości handlowej i mające takie same parametry techniczne.

Podsekcja 4

Czasowe wyprowadzenie

Artykuł 525

1. Przed przystąpieniem do czasowego wyprowadzenia towarów z pomieszczeń składu celnego, osoba zainteresowana zwraca się do urzędu nadzoru, w każdym pojedynczym

przypadku, z pisemnym wnioskiem o wydanie pozwolenia na takie wyprowadzenie.

2. Wniosek o wydanie pozwolenia na czasowe wyprowadzenie zawiera wszystkie dane niezbędne dla stosowania przepisów regulujących procedurę składu celnego. Jeżeli wniosek zostanie uznany, urząd nadzoru wydaje pozwolenie umieszczając na wniosku odpowiednie potwierdzenie i swoją pieczęć.

W tym przypadku art. 502 stosuje się *mutatis mutandis*.

3. Pozwolenia na prowadzenie składu celnego mogą określać możliwość czasowego wyprowadzenia towarów. W tym przypadku powiadomienie urzędu nadzoru, w formie przez niego określonej, że towary zostaną czasowo wyprowadzone zastępuje wniosek określony w ust. 1.

4. Przepisy art. 522 i 523 stosuje się w przypadku, gdy zwyczajowe zabiegi mają być dokonywane w okresie czasowego wyprowadzenia towarów ze składu.

Podsekcja 5

Przeniesienie towarów z jednego składu celnego do drugiego bez zakończenia procedury

Artykuł 526

1. Przeniesienie towarów z jednego składu celnego do drugiego bez zakończenia procedury składu celnego odbywa się z zastosowaniem formularza odpowiadającego wzorowi, sporządzonego zgodnie z art. 205 i zgodnie z procedurą opisaną w załączniku 71.

2. Procedurę uproszczoną opisaną w załączniku 72 stosuje się:

- gdy skład celny, z którego towary są wysyłane, może korzystać z odprawy uproszczonej w miejscu, określonej w art. 253 ust. 3, a skład celny, w którym towary zostaną umieszczone może korzystać z odprawy uproszczonej w miejscu, w celu objęcia procedurą celną, określoną w art. 272,

lub

- gdy ta sama osoba jest odpowiedzialna za oba składy celne

lub

- gdy ewidencje towarowe są połączone w sposób elektroniczny.

3. Odpowiedzialność za towary przenoszone między składami przechodzi na prowadzącego skład celny, w którym towary zostaną umieszczone w chwili przejścia przez niego towarów i wprowadzenia ich do jego ewidencji towarowej.

4. Jeżeli towary mające zostać przeniesione zostały poddane zwyczajowym zabiegom i gdy stosuje się art. 522 ust. 2, to dokument określony w ust. 1, musi obejmować rodzaj, wartość celną i ilość przenoszonych towarów, które należałoby uwzględnić w przypadku powstania długu celnego, jeżeli dane towary nie zostałyby poddane tym zabiegom.

W odniesieniu do tych towarów art. 522 ust. 4, 5 i 6 stosuje się *mutatis mutandis*.

5. Towary objęte procedurą nie mogą zostać przeniesione z jednego składu celnego do drugiego bez zakończenia procedury, jeżeli skład, z którego lub do którego przenoszone są towary, jest składem typu B.

Podsekcja 6

Inwentaryzacja

Artykuł 527

Urząd nadzoru, jeżeli uzna to za konieczne dla zapewnienia prawidłowego funkcjonowania składu celnego, może wymagać, aby była przeprowadzana, okresowo lub nie, inwentaryzacja wszystkich lub części towarów objętych procedurą składu celnego.

Sekcja 5

Zakończenie procedury

Artykuł 528

1. W przypadku wspólnego składowania towarów równoważnych, określonych w art. 524 ust. 2, towary zgłoszone do przeznaczenia celnego mogą być uważane za towary wspólnotowe lub niewspólnotowe, w zależności od wyboru osoby zainteresowanej.

Stosowanie przepisów pierwszego akapitu nie może w żadnym wypadku powodować przyznania nadanego statusu celnego większej ilości towarów niż ta, która faktycznie posiada ten status i jest składowana w składzie celnym w chwili wyprowadzenia towarów zgłoszonych do przeznaczenia celnego.

2. W przypadku całkowitego zniszczenia lub nieodwracalnej utraty towarów, zniszczona lub utracona część towarów objętych procedurą zostaje oszacowana z uwzględnieniem proporcji towarów tego samego rodzaju objętych procedurą i znajdujących się w pomieszczeniach składu celnego w chwili, gdy zniszczenie lub utrata miała miejsce, chyba że prowadzący skład może przedstawić dowód odnoszący się do faktycznej ilości zniszczonych lub utraconych towarów objętych procedurą.

Sekcja 6

Szczególne przepisy dotyczące wspólnotowych produktów rolnych

Artykuł 529

1. Przepisy sekcji 1-5, z wyjątkiem art. 522 i 524, stosuje się do towarów prefinansowanych objętych procedurą składu celnego zgodnie z art. 98 ust. 1 lit. b) Kodeksu.

Artykuł 530

1. Jeżeli zgłoszenie określone w art. 513 ust. 1, dotyczy towarów prefinansowanych, sporządzane jest na formularzu przewidzianym w art. 205.
2. Egzemplarz dokumentu określonego w ust. 1 stanowi „zgłoszenie płatności” przewidziane w art. 25 ust. 1 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3665/87.
3. Do zgłoszenia załącza się wszystkie dokumenty, których przedłożenie jest konieczne dla objęcia procedurą towarów prefinansowanych, w szczególności pozwolenia na wywóz lub świadectwa o wcześniejszym ustaleniu refundacji, określonych w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3719/88¹¹.

Artykuł 531

1. Bez uszczerbku dla ust. 2, przyjęcie zgłoszenia objęcia procedurą składu celnego towarów prefinansowanych, określonego w art. 530, może nastąpić jedynie po złożeniu zabezpieczenia, zgodnie z art. 6 rozporządzenia Rady (EWG) nr 565/80 i art. 31 ust. 1 i 2 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3665/87. Stosuje się przepisy rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2220/85¹².
2. Organy celne mogą zezwolić, aby zabezpieczenie, określone w ust. 1, zostało złożone po przyjęciu zgłoszenia objęcia procedurą na warunkach ustanowionych w art. 31 ust. 3 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3665/87.

Artykuł 532

Bez uszczerbku dla rozporządzenia Komisji (EWG) nr 815/89¹³ dotyczącego jęczmienia barwionego, towary prefinansowane objęte procedurą składu celnego mogą być poddawane zabiegom przewidzianym w art. 28 ust. 4 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3665/87; rodzaje zabiegów wymienione są w załączniku 73.

Artykuł 533

1. Procedura składu celnego zostaje zakończona z chwilą przyjęcia zgłoszenia wywozowego.
2. Po przyjęciu zgłoszenia wywozowego, towary pozostają pod kontrolą celną aż do opuszczenia obszaru celnego Wspólnoty.

W tym czasie towary mogą być składowane w pomieszczeniach składu celnego nie będąc objęte procedurą składu celnego.

3. Stosowanie przez urząd nadzoru przepisów niniejszego artykułu pozostaje bez uszczerbku dla możliwości przeprowadzania przez właściwe organy weryfikacji w ramach wspólnej polityki rolnej.

Artykuł 534

¹¹ Dz.U. nr L 331 z 2.12.1988, str. 1.

¹² Dz.U. nr L 205 z 3.8.1985, str. 5.

¹³ Dz.U. nr L 86 z 31.3.1989, str. 34.

1. Zgłoszenie wywozowe towarów prefinansowanych objętych procedurą składu celnego dokonywane jest na formularzu przewidzianym w art. 205.

2. Do zgłoszenia załącza się wszystkie dokumenty, określone w art. 221, włączając pozwolenie na wywóz lub świadectwo o wcześniejszym ustaleniu refundacji, określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3719/88.

3. Data wyprowadzenia towarów z obszaru celnego Wspólnoty zostaje odnotowana na odwrotnej stronie dokumentu, określonego w ust. 1.

Jeżeli przed opuszczeniem obszaru celnego Wspólnoty, towary, w odniesieniu do których zgłoszenie wywozowe zostało przyjęte, przemieszczają się przez część tego obszaru, to stosuje się procedury przewidziane w art. 6, 6a i 7 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3665/87.

4. Za towary, które opuściły obszar celny Wspólnoty uważa się towary, które otrzymały przeznaczenie równoznaczne z wywozem zgodnie z przepisami art. 34 i 42 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3665/87.

Sekcja 7

Wykorzystanie składu celnego bez objęcia towarów procedurą

Podsekcja 1

Towary wspólnotowe

Artykuł 535

Przetworzenia prefinansowanych produktów podstawowych w pomieszczeniach składu celnego dokonuje się zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (EWG) nr 565/80.

Artykuł 536

1. Jeżeli organy celne zażądają, aby towary wspólnotowe, inne niż te, określone w art. 98 ust. 2 lit. b) i ust. 3 Kodeksu, które są składowane w pomieszczeniach składu celnego, zostały wymienione w ewidencji towarowej, określonej w art. 105 Kodeksu, zgodnie z art. 106 ust. 3 Kodeksu, to ich status celny musi być wyraźnie potwierdzony odpowiednią adnotacją.

2. Bez uszczerbku dla art. 524, urząd nadzoru może ustanowić specjalne metody ustalania tożsamości takich towarów, w szczególności w celu umożliwienia ich odróżnienia od towarów objętych procedurą składu celnego składowanych w tych samych pomieszczeniach.

3. Towary, określone w ust. 1, mogą być wykorzystywane do zwyczajowych zabiegów, procesów uszlachetniania czynnego lub przetwarzania pod kontrolą celną.

Artykuł 537

W pomieszczeniach składu celnego bez objęcia procedurą składu celnego mogą być składowane:

- towary, które muszą pozostawać pod kontrolą celną, zgodnie z art. 3 ust. 6 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3665/87,
- towary, które czasowo znajdują się na obszarze celnym Wspólnoty w celu ich przeładunku zgodnie z art. 6a wspomnianego rozporządzenia.

Art. 536 ust. 1 i 2 stosuje się do tych towarów.

Podsekcja 2

Towary niewspólnotowe

Artykuł 538

1. Przepisy niniejszej podsekcji stosuje się do procesów uszlachetniania czynnego (system zawiesznień) lub przetwarzania pod kontrolą celną dokonywanych w pomieszczeniach składów typu A, C i D, w których dla objęcia procedurą, powrotnego wywozu lub dopuszczenia do swobodnego obrotu dopuszczona jest odprawa uproszczona w miejscu.

2. O ile nie jest inaczej przewidziane w niniejszej sekcji, przepisy ustanowione w odniesieniu do procedury uszlachetniania czynnego lub przetwarzania pod kontrolą celną stosuje się do:

- procesów uszlachetniania czynnego z zastosowaniem systemu ceł zwrotnych,
- procesów uszlachetniania czynnego (system zawiesznień lub ceł zwrotnych) lub przetwarzania pod kontrolą celną, dokonywanych w pomieszczeniach składów typu B lub F bądź w pomieszczeniach wykorzystywanych do składowania towarów objętych procedurą składu celnego w składzie typu E,
- procesów dokonywanych w pomieszczeniach składów typu A, C lub D niespełniających warunków ustanowionych w ust. 1.

Artykuł 539

Jeżeli nie zostaną zapewnione wszystkie zabezpieczenia niezbędne dla prawidłowego przeprowadzenia procesów, organy celne wstrzymują pozwolenie na korzystanie z procedur uproszczonych, określonych w niniejszej podsekcji. Organy celne mogą, bez uszczerbku dla art. 510, wstrzymać pozwolenie osobom, które nie dokonują często procesów uszlachetniania czynnego lub przetwarzania pod kontrolą celną.

Artykuł 540

Procesy uszlachetniania lub przetwarzania przeprowadzane w ramach procedury uszlachetniania czynnego lub przetwarzania pod kontrolą celną w pomieszczeniach składu celnego, określone w art. 538 ust. 1, nie są dokonywane do czasu udzielenia pozwolenia, określonego w art. 556 lub 651.

Pozwolenie musi określać, w jakim składzie celnym (podając typ składu) będą dokonywane

procesy.

Artykuł 541

1. Aby korzystać z procedur przewidzianych w niniejszej podsekcji, posiadacz pozwolenia prowadzi, odpowiednio, „ewidencję uszlachetniania czynnego” lub „ewidencję przetwarzania pod kontrolą celną”, określone w art. 556 ust. 3 i art. 651 ust. 3, które zawierają także numery pozwolenia.
2. Do celów sporządzenia rozliczenia procedury, określonego w art. 595 lub 664, numery wpisów do ewidencji, określonych w ust. 1 zastępują numery zgłoszeń i dokumentów, określonych w art. 595 ust. 3 lub art. 664 ust. 3.
3. Wpisy do „ewidencji uszlachetniania czynnego” lub „ewidencji przetwarzania pod kontrolą celną” umożliwiają organom celnym monitorowanie w każdym czasie dokładnej sytuacji wszystkich towarów lub produktów objętych daną procedurą.

Artykuł 542

1. Jeżeli towary objęte są procedurą uszlachetniania czynnego lub przetwarzania pod kontrolą celną w chwili ich wprowadzenia do pomieszczeń składu celnego, stosuje się odprawę uproszczoną w miejscu, określoną w art. 276.
2. Wpis do ewidencji uszlachetniania czynnego lub ewidencji przetwarzania pod kontrolą celną odnosi się do dokumentu, na podstawie którego przewożono towary.

Artykuł 543

1. Jeżeli towary znajdujące się w pomieszczeniach składu celnego objęte są procedurą uszlachetniania czynnego lub procedurą przetwarzania pod kontrolą celną, stosuje się odprawę uproszczoną w miejscu, określoną w art. 276.
2. Procedura składu celnego zostaje zakończona poprzez dokonanie wpisu, w zależności od przypadku, do ewidencji uszlachetniania czynnego lub ewidencji przetwarzania pod kontrolą celną. Numery tych wpisów zostają odnotowane w ewidencji towarowej składu celnego.

Artykuł 544

1. Jeżeli produkty kompensacyjne lub towary w stanie niezmienionym, które zostały objęte procedurą uszlachetniania czynnego w pomieszczeniach składu celnego lub produkty przetworzone bądź towary w stanie niezmienionym, które zostały objęte procedurą przetwarzania pod kontrolą celną w pomieszczeniach składu celnego, objęte są procedurą składu celnego, stosuje się odprawę uproszczoną w miejscu, określoną w art. 272.
2. Procedura uszlachetniania czynnego i procedura przetwarzania pod kontrolą celną zostaje zakończona poprzez dokonanie wpisu do ewidencji towarowej składu celnego. Numery tego wpisu zostają odnotowane, w zależności od przypadku, w ewidencji uszlachetniania czynnego lub w ewidencji przetwarzania pod kontrolą celną.

3. Określenia przewidziane w art. 610 umieszcza się w ewidencji towarowej składu celnego.

Artykuł 545

1. Jeżeli procedura uszlachetniania czynnego lub procedura przetwarzania pod kontrolą celną zostaje zakończona w czasie, gdy produkty kompensacyjne, przetworzone produkty lub towary w stanie niezmienionym są wyprowadzane z pomieszczeń składu celnego w drodze powrotnego wywozu tych produktów lub towarów, stosuje się odprawę uproszczoną w miejscu, określoną w art. 283.

2. Jeżeli procedura uszlachetniania czynnego lub procedura przetwarzania pod kontrolą celną zostaje zakończona w czasie, gdy produkty kompensacyjne, przetworzone produkty lub towary w stanie niezmienionym są wyprowadzane z pomieszczeń składu celnego w drodze dopuszczenia do swobodnego obrotu tych produktów lub towarów, stosuje się odprawę uproszczoną w miejscu, określoną w art. 263 i 267.

3. Jeżeli procedura uszlachetniania czynnego lub procedura przetwarzania pod kontrolą celną zostaje zakończona w czasie, gdy produkty kompensacyjne, przetworzone produkty lub towary w stanie niezmienionym są wyprowadzane z pomieszczeń składu celnego w drodze objęcia ich procedurą inną niż dopuszczenie do swobodnego obrotu lub powrotny wywóz, stosuje się w tym celu zwykle lub uproszczone procedury ustanowione w tym celu.

4. Wyprowadzenie produktów kompensacyjnych, produktów przetworzonych lub towarów w stanie niezmienionym z pomieszczeń składu celnego nie musi być odnotowywane w ewidencji towarowej.

Artykuł 546

Art. 544 ust. 2 i art. 545 ust. 2 i 4 pozostają bez uszczerbku dla możliwości stosowania art. 122, 135 i 136 Kodeksu dotyczących naliczania opłat za towary lub produkty objęte procedurą uszlachetniania czynnego bądź przetwarzania pod kontrolą celną.

Artykuł 547

1. Pod warunkiem, że prawidłowe przeprowadzenie procesu nie zostanie naruszone, organy celne zezwalają, aby towary niewspólnotowe objęte procedurą składu celnego i towary przywożone lub produkty kompensacyjne objęte procedurą uszlachetniania czynnego były składowane razem w tych samych magazynach.

2. Jeżeli status towarów objętych procedurą składu celnego albo produktów kompensacyjnych lub towarów w stanie niezmienionym objętych procedurą uszlachetniania czynnego jest przypisany do towarów, towary te podlegają wszelkim przepisom regulującym daną procedurę, włączając w szczególności przepisy dotyczące należności i poboru odsetek wyrównawczych.

3. Art. 524 ust. 2 i art. 528 ust. 1 i 2 stosuje się *mutatis mutandis*.

Sekcja 8

Wymiana informacji

Artykuł 548

Zgodnie z niniejszym rozdziałem, każde Państwo Członkowskie informuje Komisję o ogólnych środkach w odniesieniu do:

- wyznaczania organów celnych, zgodnie z art. 509,
- art. 104 Kodeksu,
- art. 106 ust. 3 Kodeksu,
- art. 513 ust. 3.

Komisja publikuje te informacje w serii C *Dziennika Urzędowego Wspólnot Europejskich*.

ROZDZIAŁ 3

Uszlachetnianie czynne

Sekcja 1

Przepisy ogólne

Artykuł 549

Do celów niniejszego rozdziału:

- a) *główne produkty kompensacyjne* oznaczają: produkty kompensacyjne, dla uzyskania których pozwolono na zastosowanie procedury uszlachetniania czynnego;
- b) *wtórne produkty kompensacyjne* oznaczają: produkty kompensacyjne, inne niż główne produkty kompensacyjne, które są koniecznymi produktami ubocznymi procesu uszlachetniania,
- c) *straty* oznaczają: część przywożonych towarów, która została zniszczona i utracona w trakcie procesów uszlachetniania, w szczególności poprzez wyparowanie, wysuszenie, uwolnienie się w postaci gazu lub wyflukanie;
- d) *metoda klucza ilościowego* oznacza: obliczanie proporcji przywożonych towarów stanowiących część różnych produktów kompensacyjnych w odniesieniu do ilości przywożonych towarów;
- e) *metoda klucza wartościowego* oznacza: obliczanie proporcji przywożonych towarów stanowiących część różnych produktów kompensacyjnych w odniesieniu do wartości produktów kompensacyjnych;
- f) *operator* oznacza: osobę dokonującą wszystkich lub części procesów uszlachetniania;

- g) *kompensacja ekwiwalentna* oznacza: system, który zgodnie z art. 115 ust. 1 lit. a) Kodeksu, pozwala aby produkty kompensacyjne zostały uzyskane z towarów ekwiwalentnych, które muszą spełniać warunki ustanowione w art. 569 ust. 1;
- h) *uprzedni wywóz* oznacza: system, który zgodnie z art. 115 ust. 1 lit. b) Kodeksu, pozwala aby produkty kompensacyjne uzyskane z towarów ekwiwalentnych zostały wywiezione poza obszar celny Wspólnoty przed objęciem przywożonych towarów procedurą z zastosowaniem systemu zawiesznień;
- i) *obrót trójstronny* oznacza: system, w którym objęcie przywożonych towarów procedurą we Wspólnocie odbywa się w innym urzędzie celnym niż urząd, przez który nastąpił uprzedni wywóz produktów kompensacyjnych;
- j) *termin powrotnego wywozu* oznacza: termin, w którym produkty muszą otrzymać jedno z dopuszczalnych przeznaczeń, przewidzianych na mocy art. 89 Kodeksu;
- k) *zestawienie miesięczne* oznacza: stosowanie art. 118 ust. 2 akapit drugi Kodeksu w stosunku do terminów powrotnego wywozu, które rozpoczynają bieg w danym miesiącu kalendarzowym;
- l) *zestawienie kwartalne* oznacza: stosowanie art. 118 ust. 2 akapit drugi Kodeksu w stosunku do terminów powrotnego wywozu, które rozpoczynają bieg w danym kwartale.

Artykuł 550

Towary określone w art. 114 ust. 2 lit. c), które mogą być używane jako akcesoria produkcyjne, wymienione są w załączniku 74.

Sekcja 2

Nadanie procedury - procedura zwykła

Artykuł 551

1. Pozwolenie na stosowanie systemu zawiesznień udzielane jest jedynie w przypadku, gdy wnioskodawca ma faktyczny zamiar dokonania powrotnego wywozu głównych produktów kompensacyjnych poza obszar celny Wspólnoty. W takim przypadku pozwolenie na stosowanie systemu zawiesznień może zostać udzielone dla wszystkich towarów, które mają być uszlachetnione.
2. Pozwolenie na stosowanie systemu ceł zwrotnych udzielane jest jedynie w przypadkach, określonych w art. 124 Kodeksu, jeżeli istnieją możliwości wywozu głównych produktów kompensacyjnych poza obszar celny Wspólnoty.
3. Jeżeli warunki stosowania obu systemów są spełnione, wnioskodawca może ubiegać się o udzielenie pozwolenia na zastosowanie systemu zawiesznień albo systemu ceł zwrotnych.

Artykuł 552

1. Warunki gospodarcze ustanowione w art. 117 lit. c) Kodeksu uważane są za spełnione między innymi:

- a) jeżeli przetwarzanie zawiera jeden z następujących procesów oznaczonych odpowiednim kodem:
- (i) procesy dokonywane w ramach realizacji umowy o pracę nakładczą zawartej z osobą posiadającą swoją siedzibę w państwie trzecim. Za „pracę nakładczą” uważa się każde uszlachetnianie, które jest realizowane zgodnie z instrukcjami i na rzecz głównego zobowiązanego posiadającego swoją siedzibę poza obszarem celnym w zasadzie za pokryciem jedynie kosztów przetworzenia towarów przywożonych bezpośrednio lub pośrednio i oddanych do dyspozycji posiadacza pozwolenia (kod 6201);
 - (ii) procesy obejmujące towary pozbawione charakteru handlowego (kod 6202);
 - (iii) naprawy, włącznie z remontem i regulacją (kod 6301);
 - (iv) normalne zabiegi mające na celu konserwację towarów, poprawę ich wyglądu lub jakości handlowej bądź przygotowanie do dystrybucji lub odsprzedaży (kod 6302);
 - (v) procesy, w których wartość każdego rodzaju towarów, według ośmiocyfrowego kodu CN, przywożonych na podstawie pozwolenia nie przekracza 200 000 ECU na wnioskodawcę i na rok kalendarzowy, niezależnie od liczby operatorów przeprowadzających procesy uszlachetniania.

Jednakże dla towarów i produktów wymienionych w załączniku 75, wartość graniczna wynosi 100 000 ECU. Wartość ta jest wartością celną towarów, ustaloną na podstawie danych znanych i dokumentów przedstawionych w chwili składania wniosku.

Można odstąpić od niniejszego punktu w odniesieniu do niektórych przywożonych towarów, zgodnie z procedurą Komitetu (kod 6400);

- b) jeżeli żadne towary porównywalne do towarów przeznaczonych do uszlachetnienia nie są produkowane we Wspólnocie (kod 6101);

Za „towary porównywalne” uważa się towary objęte tym samym ośmiocyfrowym kodem CN, posiadające taką samą jakość handlową i takie same parametry techniczne, uwzględniając produkty kompensacyjne, które mają zostać uzyskane;

- c) jeżeli towary porównywalne, określone w lit. b) nie są produkowane we Wspólnocie w wystarczającej ilości (kod 6102);
- d) jeżeli towary porównywalne określone w lit. b) nie mogą zostać oddane przez producentów mających swoją siedzibę we Wspólnocie do dyspozycji wnioskodawcy we właściwym terminie. Towary nie mogą zostać oddane we „właściwym terminie”, gdy producenci posiadający siedzibę we Wspólnocie nie są w stanie oddać porównywalnych towarów do dyspozycji operatora w terminie niezbędnym do przeprowadzenia

przewidzianej operacji handlowej, pomimo tego, że wniosek został wniesiony w prawidłowym terminie (kod 6103);

e) jeżeli towary porównywalne, określone w lit. b) produkowane są we Wspólnocie, ale nie mogą zostać użyte z następujących powodów:

(i) ich cena spowodowałaby, że operacja handlowa byłaby **nieopłacalna** (economically impossible) (kod 6104).

W celu oszacowania, czy cena porównywalnych towarów produkowanych we Wspólnocie spowodowałaby, że przeprowadzenie operacji handlowej jest gospodarczo niemożliwe, uwzględnia się między innymi wpływ, jaki użycie towarów produkowanych we Wspólnocie miałoby na cenę nabycia produktu kompensacyjnego i w konsekwencji na zbyt tego produktu na rynki państw trzecich, uwzględniając:

- cenę towarów nieodprawionych, przeznaczonych do uszlachetnienia oraz cenę towarów porównywalnych produkowanych we Wspólnocie pomniejszoną o podatki krajowe, które zostały zwrócone lub mają zostać zwrócone w przypadku wywozu, włączając refundacje lub inne kwoty ustanowione w ramach wspólnej polityki rolnej.

Przy porównywaniu cen uwzględnia się również warunki sprzedaży, w szczególności warunki płatności oraz proponowane warunki dostawy towarów wspólnotowych,

- cenę, która może zostać uzyskana za produkty kompensacyjne na rynku państw trzecich, ustaloną na podstawie korespondencji handlowej lub innych informacji;

(ii) ich jakość i parametry techniczne nie pozwalają operatorowi na wytworzenie wymaganych produktów kompensacyjnych (kod 6105);

(iii) nie spełniają wymogów wyraźnie określonych przez nabywcę produktów kompensacyjnych, pochodzącego z państwa trzeciego (kod 6106);

(iv) produkty kompensacyjne muszą zostać uzyskane z towarów przywożonych w celu zapewnienia zgodności z przepisami dotyczącymi ochrony własności przemysłowej lub handlowej (kod 6107);

f) jeżeli w odniesieniu do jednego rodzaju towarów, który ma zostać objęty procedurą w określonym czasie, osoba składająca wniosek o udzielenie pozwolenia:

(i) w tym określonym czasie, pokrywa 80% swojego całkowitego zapotrzebowania na takie towary wchodzące w skład produktów kompensacyjnych na obszarze celnym Wspólnoty w postaci towarów porównywalnych, określonych w lit. b), produkowanych we Wspólnocie; w celu stosowania niniejszego przepisu, wnioskodawca musi dostarczyć organom celnym dokumenty uzupełniające, które pozwalają na upewnienie się organów celnych, że przewidywane zakupy towarów wspólnotowych mogą być racjonalnie realizowane. Takie dokumenty

uzupełniające, które dołącza się do wniosku, mogą przyjąć formę np. kopii dokumentów handlowych lub urzędowych odnoszących się do zakupów dokonanych we wcześniejszym okresie referencyjnym lub do zamówień bądź też do przewidywanych zakupów w tym uwzględnianym okresie.

Bez uszczerbku dla art. 87 ust. 2 Kodeksu, o ile zaistnieje taka potrzeba, organy celne sprawdzają z końcem danego okresu, czy wspomniany odsetek jest prawidłowy (kod 7001);

- (ii) próbuje zabezpieczyć się przed rzeczywistymi trudnościami w zaopatrzeniu, co jest odpowiednio udowodnione organom celnym w odniesieniu do towarów tego samego rodzaju i jeżeli odsetek zaopatrzenia w towary produkowane we Wspólnocie jest niższy niż odsetek podany w (i) (kod 7002);
- (iii) dostarcza organom celnym dowodu, że poczyniła wszelkie niezbędne kroki w celu zaopatrzenia się w towary do uszlachetnienia we Wspólnocie, ale nie otrzymała odpowiedzi od żadnego producenta wspólnotowego (kod 7003);
- (iv) buduje cywilne statki powietrzne dla towarzystw lotniczych (kod 7004);
- (v) dokonuje napraw, modyfikacji lub przekształcenia cywilnych statków powietrznych (kod 7005).

2. Ust. 1 lit. f) (i) nie ma zastosowania do towarów wymienionych w załączniku II do Traktatu.

3. Wnioskodawca podaje we wniosku powody, dla których warunki gospodarcze uważane są za spełnione w rozumieniu ust. 1.

Artykuł 553

1. Jeżeli w wyjątkowych okolicznościach wnioskodawca uważa, że warunki gospodarcze są spełnione z innych względów niż te wymienione w art. 552, to podaje ona te powody w swoim wniosku (kod 8000).

2. Jeżeli organy celne uznają, że w przypadkach innych niż przewidziane w art. 552 warunki gospodarcze są spełnione, to pozwolenie może zostać udzielone na czas ograniczony, który nie może przekraczać dziewięciu miesięcy.

Dane zawarte we wniosku o udzielenie pozwolenia, dotyczące warunków gospodarczych, podawane są do wiadomości Komisji w ciągu miesiąca od dnia wydania pozwolenia. Komisja informuje o tym pozostałe Państwa Członkowskie.

Organy celne mogą, na wniosek posiadacza pozwolenia, przedłużyć jego ważność, jeżeli odpowiednie przepisy nie zostały przyjęte we właściwym czasie, zgodnie z procedurą Komitetu.

3. Jeżeli organy celne uważają, że zalecane jest przeprowadzenie konsultacji na poziomie wspólnotowym w celu upewnienia się, czy warunki gospodarcze umożliwiające wydanie pozwolenia są spełnione, Państwo Członkowskie tych organów przedstawia przypadek

Komisji, która informuje o tym pozostałe Państwa Członkowskie.

Jeżeli organy celne nie uważają, że zalecane jest wydanie pozwolenia przed przeprowadzeniem konsultacji na poziomie wspólnotowym, to przekazują one Komisji dane dotyczące wniosku, tak szybko jak jest to możliwe.

W przypadku, gdy organy celne uważają, że pozwolenie może zostać wydane przed przeprowadzeniem konsultacji, ust. 2 może być stosowany *mutatis mutandis*.

Artykuł 554

Przy ocenie warunków gospodarczych, jedynym powodem udzielenia pozwolenia nie może być:

- a) fakt, że wspólnotowy producent towarów porównywalnych, które mogą zostać wykorzystane w procesach uszlachetniania jest przedsiębiorstwem konkurencyjnym dla osoby występującej z wnioskiem o zastosowanie procedury;
- b) fakt, że towary są produkowane we Wspólnocie przez jedno przedsiębiorstwo.

Artykuł 555

1. Wniosek sporządzany jest zgodnie z art. 497 oraz zgodnie ze wzorem z załącznika 67/B i przedkładany przez osobę, której może zostać udzielone pozwolenie na mocy art. 86, 116 i 117 Kodeksu.

2. a) Wniosek przedkładany jest organom celnym wyznaczonym przez Państwo Członkowskie, w którym ma zostać dokonane uszlachetnienie.
- b) Jeżeli przewiduje się, że kolejne uszlachetnienie zostanie dokonane przez wnioskodawcę lub na jego rzecz w różnych Państwach Członkowskich, to można wnosić o udzielenie jednego pozwolenia.

W takim przypadku wniosek, który zawiera wszystkie dane dotyczące ciągu procesów oraz dokładne miejsca, w których będą przeprowadzane, przedkładany jest organom celnym Państwa Członkowskiego, w którym zostanie przeprowadzony pierwszy z tych procesów.

3. Jeżeli proces uszlachetniania ma być dokonany w ramach umowy o pracę nakładczą zawartej między dwiema osobami mającymi swoją siedzibę we Wspólnocie, wniosek składany jest przez głównego zobowiązanego lub w jego imieniu.

4. Do celów art. 117 lit. a) Kodeksu zdanie drugie, „przywóz nie mający charakteru handlowego” oznacza przywóz towarów określonych w art. 1 ust. 6.

Artykuł 556

1. Bez uszczerbku dla art. 568, pozwolenie wydawane jest przez organy, którym został przedstawiony wniosek na mocy art. 555 ust. 2, i sporządzane jest zgodnie z art. 500 oraz zgodnie ze wzorem z załącznika 68/B.

W drodze odstępstwa od art. 500 ust. 3 i w wyjątkowych, należycie uzasadnionych przypadkach, organy celne mogą wydać pozwolenie z mocą wsteczną. Jednakże, moc wsteczna pozwolenia nie może wykraczać poza datę złożenia wniosku.

2. W przypadku stosowania art. 555 ust. 2 lit. b), pozwolenie nie może zostać wydane bez zgody organów celnych wyznaczonych przez Państwa Członkowskie, w których znajdują się miejsca wskazane we wniosku. Stosuje się następującą procedurę:

- a) organy celne, którym przedstawiony został wniosek, po upewnieniu się, że warunki gospodarcze można uważać za spełnione w odniesieniu do planowanego procesu, przekazują wniosek oraz projekt pozwolenia organom celnym w innych zainteresowanych Państwach Członkowskich; wymieniony projekt obejmuje co najmniej współczynnik produktywności, zatwierdzone metody ustalania tożsamości towarów, urzędy celne określone w pkt. 11 wzoru pozwolenia z załącznika 68/B, wszelkie zastosowane uproszczone procedury objęcia procedurą, przeniesienia lub zakończenia oraz reguły, których należy przestrzegać, między innymi w odniesieniu do powiadamiania urzędu nadzoru;
- b) organy celne po otrzymaniu powiadomienia przekazują wszelkie zastrzeżenia tak szybko jak jest to możliwe i najpóźniej w terminie dwóch miesięcy licząc od dnia przekazania wniosku i projektu pozwolenia;
- c) organy celne, określone w lit. a), po podjęciu wszystkich środków dla zapewnienia spłacenia długu celnego, który może powstać w odniesieniu do przywożonych towarów, mogą wydać pozwolenie, jeżeli w terminie określonym w lit. b), nie otrzymały informacji o istnieniu zastrzeżeń do projektu pozwolenia;
- d) Państwo Członkowskie, które wydało pozwolenie, przesyła jego kopię wszystkim Państwom Członkowskim określonym powyżej.

W ten sposób wydane pozwolenia są ważne jedynie w Państwach Członkowskich określonych powyżej.

Państwa Członkowskie przekazują Komisji nazwy i adresy organów celnych wyznaczonych do przyjmowania wniosków i projektów pozwoleń, określonych w lit. a). Komisja odpowiednio informuje pozostałe Państwa Członkowskie.

3. W celu zapewnienia właściwego stosowania przepisów regulujących procedurę, organy celne mogą w celu ułatwienia kontroli wymagać, aby posiadacz pozwolenia prowadził lub zlecił prowadzenie ewidencji towarowej, zwanej dalej „ewidencją uszlachetniania czynnego”, która określa ilości przywożonych towarów objętych procedurą i uzyskanych produktów kompensacyjnych, jak również wszystkie dane niezbędne do monitorowania procesu oraz do właściwego obliczania należności celnych przywozowych, które mogą być należne.

„Ewidencja uszlachetniania czynnego” udostępniana jest celnemu urzędowi nadzoru, aby umożliwić mu przeprowadzenie kontroli niezbędnych dla prawidłowej realizacji procedury. Jeżeli procesy uszlachetniania przeprowadzane są w dwóch lub więcej przedsiębiorstwach, ewidencja towarowa w każdej chwili wskazuje informacje odnoszące się do realizacji procedury w każdym przedsiębiorstwie.

Jeżeli ewidencja prowadzona przez posiadacza do celów handlowych pozwala na nadzorowanie procedury, to organy celne uznają tę ewidencję za ważną „ewidencję uszlachetniania czynnego”, w rozumieniu poprzedniego akapitu.

Artykuł 557

Gdy art. 556 ust. 2 nie ma zastosowania a produkty kompensacyjne mają zostać uzyskane z innych produktów kompensacyjnych uzyskanych w zastosowaniu wydanego już pozwolenia, osoba dokonująca lub zlecająca przeprowadzenie kolejnych procesów uszlachetniania musi przedstawić nowy wniosek zgodny z załącznikiem 67/B, podając numery wydanego już pozwolenia. W takim przypadku warunki gospodarcze uważane są za spełnione i nie przeprowadza się już ich oceny (kod 6303).

Artykuł 558

1. Okres ważności pozwolenia ustalany jest przez organy celne z uwzględnieniem warunków gospodarczych i szczególnych potrzeb osoby występującej z wnioskiem.

Jeżeli okres ważności pozwolenia przekracza dwa lata, warunki, na podstawie których zostało ono wydane są okresowo poddawane przeglądowi w terminach określonych w pozwoleniu.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1, okres ważności pozwolenia na korzystanie z procedury w odniesieniu do produktów określonych w art. 560 ust. 2, nie przekracza trzech miesięcy.

Artykuł 559

1. Udzielając pozwolenia wyznaczone organy celne określają, zgodnie z art. 118 Kodeksu, termin, w którym produkty kompensacyjne muszą zostać powrotnie wywiezione, uwzględniając okres niezbędny dla przeprowadzenia procesów uszlachetnienia, jaki podano w pozwoleniu dla określonej ilości towarów, ilość przywożonych towarów dopuszczonych do procedury, jak również okres niezbędny dla nadania przeznaczenia celnego produktom kompensacyjnym.

2. Jeżeli uzasadniają to zaistniałe okoliczności, termin określony dla powrotnego wywozu może zostać przedłużony nawet po upływie pierwotnie wyznaczonego terminu.

Artykuł 560

1. Bez uszczerbku dla ust. 2, w przypadku produktów rolnych w rodzaju określonym w art. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 565/80, które są przeznaczone do powrotnego wywozu w formie produktów przetworzonych lub towarów w rozumieniu art. 2 lit. b) lub c) wymienionego rozporządzenia, termin powrotnego wywozu nie przekracza sześciu miesięcy.

2. W przypadku produktów określonych w art. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 804/68¹⁴, które są przeznaczone do wytworzenia produktów określonych w wymienionym artykule lub towarów określonych w Załączniku do wymienionego rozporządzenia, termin powrotnego wywozu nie przekracza czterech miesięcy.

¹⁴ Dz.U. nr L 148 z 28.6.1968, str. 13.

Artykuł 561

1. W przypadku uprzedniego wywozu organy celne wyznaczają termin, określony w art. 118 ust. 3 Kodeksu, uwzględniając czas potrzebny na zaopatrzenie i transport przywożonych towarów do Wspólnoty.
2. Okres określony w ust. 1, nie przekracza:
 - trzech miesięcy, w przypadku towarów podlegających systemowi regulacji cen,
 - okresu ważności pozwolenia na przywóz wydanego zgodnie z rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 2630/81¹⁵, w odniesieniu do cukru surowego objętego kodem CN 1701 11 lub 1701 12,
 - sześciu miesięcy w przypadku wszystkich innych towarów. Jednakże, termin ten może zostać przedłużony po przedstawieniu przez posiadacza pozwolenia uzasadnionego wniosku pod warunkiem, że całkowity okres nie przekracza dwunastu miesięcy. Jeżeli uzasadniają to zaistniałe okoliczności przedłużenie może zostać dokonane nawet po upływie początkowo ustalonego terminu.

Artykuł 562

1. Terminy określone w art. 559 i 560, rozpoczynają bieg od dnia przyjęcia zgłoszenia objęcia towarów procedurą lub, w ramach systemu ceł zwrotnych, zgłoszenia dopuszczenia do swobodnego obrotu.
2. Terminy określone zgodnie z art. 561, rozpoczynają bieg od dnia przyjęcia zgłoszenia wywozowego.

Artykuł 563

1. Pozwolenie na stosowanie zestawienia miesięcznego lub kwartalnego udzielane jest przez organy celne należycie uprawnione przez Państwo Członkowskie, w którym wnioskuje się o jego udzielenie, jeżeli jest przewidywane, że przywożone towary zostaną objęte na bieżąco procedurą w celu poddania ich procesowi uszlachetnienia i powrotnego wywozu w formie produktów kompensacyjnych, aby termin powrotnego wywozu był mniej więcej stały.
2. W przypadku zestawienia miesięcznego, wszystkie terminy powrotnego wywozu rozpoczynające bieg w danym miesiącu upływają ostatniego dnia miesiąca kalendarzowego, w którym upływa termin powrotnego wywozu odnoszący się do ostatniego objęcia procedurą dokonanego w danym miesiącu.
3. W przypadku zestawienia kwartalnego, wszystkie terminy powrotnego wywozu rozpoczynające bieg w danym kwartale upływają ostatniego dnia kwartału, w którym upływa termin powrotnego wywozu odnoszący się do ostatniego objęcia procedurą dokonanego w danym kwartale.

¹⁵ Dz.U. nr L 258 z 11.9.1981, str. 16.

4. Zestawienie miesięczne lub kwartalne stosowane jest z uwzględnieniem przykładów znajdujących się w załączniku 76.

Artykuł 564

1. Jeżeli udzielono pozwolenia na stosowanie zestawienia miesięcznego w odniesieniu do produktów rolnych, określonych w art. 560 ust. 1, to terminy powrotnego wywozu, określone w art. 563 ust. 2, upływają najpóźniej ostatniego dnia piątego miesiąca kalendarzowego następującego po miesiącu, w którym pozwolono na zestawienie.

2. Jeżeli udzielono pozwolenia na stosowanie zestawienia miesięcznego w odniesieniu do produktów rolnych, określonych w art. 560 ust. 2, to terminy powrotnego wywozu upływają najpóźniej ostatniego dnia czwartego miesiąca następującego po miesiącu, w którym pozwolono na zestawienie.

3. Jeżeli udzielono pozwolenia na stosowanie zestawienia kwartalnego w odniesieniu do produktów rolnych, określonych w art. 560 ust. 1, to terminy powrotnego wywozu określone w art. 563 ust. 3, upływają najpóźniej ostatniego dnia kwartału następującego po kwartale, w którym pozwolono na zestawienie.

4. Nie pozwala się na stosowanie zestawienia kwartalnego w odniesieniu do produktów określonych w art. 560 ust. 2.

Artykuł 565

Terminy określone w art. 563 i 564, rozpoczynają bieg od dnia przyjęcia zgłoszenia objęcia towarów procedurą.

Artykuł 566

1. Z zastrzeżeniem art. 567, współczynnik produktywności określony w art. 114 ust. 2 lit. f) Kodeksu, lub sposób ustalania takiego współczynnika określony w art. 119 Kodeksu, wyznaczany jest, o ile jest to możliwe, na podstawie danych dotyczących produkcji, które można sprawdzić w ewidencji przedsiębiorstwa operatora.

2. Współczynnik lub sposób ustalania współczynnika wyznaczane są zgodnie z ust. 1 i podlegają weryfikacji organów celnych z mocą wsteczną.

Artykuł 567

1. Ryczałtowy współczynnik produktywności, określony w ust. 2 stosuje się jedynie do przywożonych towarów solidnej, dobrej jakości handlowej, które spełniają wszelkie normy jakości ustanowione w przepisach wspólnotowych.

2. Ryczałtowe współczynniki produktywności podane w 5 kolumnie załącznika 77 stosuje się do procesów uszlachetniania czynnego przeprowadzanych na towarach wymienionych w kolumnie 1 tego załącznika, które prowadzą do uzyskania produktów kompensacyjnych wymienionych w kolumnach 3 i 4.

Sekcja 3

Nadanie procedury - procedura uproszczona

Artykuł 568

1. Niniejszy artykuł stosuje się w przypadku gdy procesy uszlachetnienia mają być realizowane w jednym Państwie Członkowskim, z wyjątkiem przypadków, w których stosowany jest system kompensacji ekwiwalentnej.

2. Jeżeli uproszczone procedury objęcia procedurą, ustanowione w art. 76 Kodeksu, nie są stosowane oraz w przypadkach określonych w art. 552 ust. 1 lit. a), każdy urząd celny uprawniony przez organy celne do wydawania pozwoleń z zastosowaniem procedury uproszczonej, dopuszcza aby złożenie zgłoszenia objęcia procedurą z zastosowaniem systemu zawiesznień lub zgłoszenia dopuszczenia do swobodnego obrotu z zastosowaniem systemu cel zwrotnych, stanowiło wnioski o udzielenie pozwolenia.

W takim przypadku przyjęcie zgłoszenia stanowi pozwolenie, a przyjęcie to w każdym przypadku pozostaje uzależnione od warunków dotyczących udzielenia pozwolenia.

3. Do zgłoszeń przedstawionych na mocy ust. 2 załącza się dokument sporządzony przez zgłaszającego, zawierający następujące informacje, o ile są one niezbędne, chyba że informacje te mogą zostać umieszczone w polu 44 formularza stosowanego do samych zgłoszeń:

- a) jeżeli osoba występująca z wnioskiem o zastosowanie procedury nie jest zgłaszającym, nazwisko lub firmę i adres osoby występującej z wnioskiem;
- b) jeżeli operator nie jest wnioskodawcą lub zgłaszającym, nazwisko lub firmę i adres operatora;
- c) rodzaj procesu uszlachetnienia;
- d) opis handlowy i/lub techniczny produktów kompensacyjnych;
- e) szacowany współczynnik produktywności lub, w zależności od przypadku, sposób wyznaczania tego współczynnika;
- f) przewidywany termin powrotnego wywozu;
- g) miejsce, w którym ma zostać przeprowadzony proces uszlachetnienia.

Art. 498 stosuje się *mutatis mutandis*.

4. Art. 502 stosuje się *mutatis mutandis*.

Sekcja 4

Kompensacja ekwiwalentna i uprzedni wywóz

Podsekcja 1

Kompensacja ekwiwalentna w ramach systemu zawiesznień i systemu cel zwrotnych

Artykuł 569

1. Bez uszczerbku dla ust. 2 i art. 570 ust. 2, aby można było zastosować kompensację ekwiwalentną, towary ekwiwalentne muszą być objęte tą samą ośmiocyfrową podpozycją kodu CN, posiadać tę samą jakość handlową i takie same parametry techniczne jak towary przywożone.
2. W odniesieniu do towarów określonych w załączniku 78, stosuje się specjalne przepisy ustanowione w tym załączniku.
3. Zastosowanie kompensacji ekwiwalentnej możliwe jest jedynie w przypadku, gdy osoba zainteresowana wnosi o to w swoim wniosku oraz gdy w pozwoleniu wyszczególnione są elementy, określone w ust. 1, wspólne dla towarów ekwiwalentnych i towarów przywożonych, jak również środki ich kontroli.
4. Jeżeli pozwolenie przewiduje możliwość zastosowania kompensacji ekwiwalentnej, w pozwoleniu wskazuje się specjalne środki, które mają zostać podjęte w celu zapewnienia przestrzegania przepisów mających zastosowanie do tego systemu.
5. Jeżeli pozwolenie nie wyszczególnia zastosowania kompensacji ekwiwalentnej, ale posiadacz pozwolenia chce korzystać z tego systemu, posiadacz ten wnosi o zmianę pierwotnie udzielonego pozwolenia. Wniosek sporządzany jest zgodnie z art. 497.

Artykuł 570

1. Jeżeli uzasadniają to zaistniałe okoliczności, organy celne mogą zezwolić, aby towary ekwiwalentne znajdowały w bardziej zaawansowanym stadium wytworzenia niż towary przywożone pod warunkiem, że podstawowa część procesu uszlachetnienia, któremu poddawane są towary ekwiwalentne, dokonywana jest w przedsiębiorstwie posiadacza pozwolenia lub w przedsiębiorstwie, gdzie wymieniony proces jest dokonywany na jego rzecz.
2. Przed zastosowaniem systemu kompensacji ekwiwalentnej osoba zainteresowana w każdym przypadku umożliwi organom celnym ustalenie tożsamości elementów określonych w art. 569 ust. 1.

Artykuł 571

1. W przypadku korzystania z systemu kompensacji ekwiwalentnej z pominięciem uprzedniego wywozu, zmiana statusu celnego towarów przywożonych i towarów ekwiwalentnych określonych w art. 115 ust. 3 Kodeksu, odbywa się w chwili przyjęcia zgłoszenia o zakończeniu procedury. Jednakże, jeżeli posiadacz pozwolenia wprowadza do obrotu we Wspólnocie przywożone towary w stanie niezmienionym lub w formie produktów kompensacyjnych przed zakończeniem procedury, to dla towarów przywożonych i towarów ekwiwalentnych zmiana statusu celnego następuje w chwili, gdy towary te są wprowadzane do obrotu.

2. Zmiana statusu celnego określona w ust. 1, nie zmienia pochodzenia wywożonych towarów.

3. W przypadku całkowitego zniszczenia lub nieodwracalnej utraty towarów w stanie niezmienionym lub produktów kompensacyjnych, stosunek zniszczonych lub utraconych towarów obliczany jest z uwzględnieniem proporcji towarów przywożonych znajdujących się na składzie towarów, tego samego rodzaju, w przedsiębiorstwie posiadacza pozwolenia w chwili, kiedy miało miejsce zniszczenie lub utrata, chyba że posiadacz pozwolenia może przedstawić dowód odnoszący się do faktycznej ilości zniszczonych lub utraconych towarów przywożonych.

Podsekcja 2

Uprzedni wywóz w ramach systemu zawiesznień

Artykuł 572

1. Jeżeli w ramach systemu zawiesznień korzysta się z kompensacji ekwiwalentnej, art. 569, 570 i art. 571 ust. 2 i 3 stosuje się *mutatis mutandis*.

2. Zmiana statusu celnego, określonego w art. 115 ust. 3 Kodeksu, następuje w przypadku zastosowania uprzedniego wywozu:

- w odniesieniu do wywożonych produktów kompensacyjnych, w chwili przyjęcia zgłoszenia wywozowego i pod warunkiem, że towary przywożone są objęte procedurą,
- w odniesieniu do towarów przywożonych i towarów ekwiwalentnych, w chwili zwolnienia przywożonych towarów, które są przedmiotem zgłoszenia objęcia procedurą.

Sekcja 5

Przepisy mające zastosowanie do systemu zawiesznień

Podsekcja 1

Objęcie towarów procedurą

Artykuł 573

1. Procedury regulujące objęcie towarów procedurą uszlachetniania czynnego (system zawiesznień) stosuje się również w odniesieniu do towarów przywożonych w ramach systemu kompensacji ekwiwalentnej, z zastosowaniem lub z pominięciem uprzedniego wywozu.

2. Bez uszczerbku dla art. 570 ust. 2, towary ekwiwalentne wykorzystywane w ramach systemu kompensacji ekwiwalentnej z zastosowaniem lub z pominięciem uprzedniego wywozu, nie podlegają procedurom objęcia procedurą.

- a) ***Procedura zwykła***

Artykuł 574

1. Z wyjątkiem stosowania art. 568, zgłoszenie objęcia przywożonych towarów procedurą uszlachetniania czynnego (system zawiesznień) składane jest w jednym z urzędów objęcia procedurą określonych w pozwoleniu.
2. W przypadku stosowania art. 568, zgłoszenie, określone w ust. 1, składane jest w właściwym uprawnionym urzędzie celnym.

Artykuł 575

1. Zgłoszenie określone w art. 574, dokonywane jest zgodnie z art. 198-252.
2. Bez uszczerbku dla stosowania art. 568, opis towarów podany w zgłoszeniu, określony w ust. 1, odpowiada specyfikacji znajdującej się w pozwoleniu.

W przypadku stosowania systemu kompensacji ekwiwalentnej, dane umieszczone w zgłoszeniu są wystarczająco dokładne, aby umożliwić identyfikację danych, określonych w art. 569 ust. 1.

3. Do celów art. 62 ust. 2 Kodeksu, do zgłoszenia dołącza się dokumenty przewidziane w art. 220; w przypadku korzystania z obrotu trójstronnego, z wyjątkiem stosowania art. 605, dołącza się również dokument INF 5 zgodnie z art. 604.

b) *Procedury uproszczone*

Artykuł 576

1. Procedury uproszczone przewidziane w art. 76 Kodeksu stosuje się zgodnie z art. 275 i 276.
2. Organy celne wstrzymują pozwolenie na korzystanie z odprawy uproszczonej w miejscu, przewidzianej w art. 276, w odniesieniu do osób, które nie mogą prowadzić ewidencji uszlachetniania czynnego określonej w art. 556 ust. 3.
3. Zgłoszenie uzupełniające, określone w art. 76 ust. 2 Kodeksu, dostarczane jest w wyznaczonym terminie i najpóźniej w chwili złożenia rozliczenia procedury.

Podsekcja 2

Zakończenie procedury

Artykuł 577

1. Zgodnie z art. 89 Kodeksu, procedura uszlachetniania czynnego (system zawiesznień) jest zakończona w stosunku do towarów przywożonych, gdy produkty kompensacyjne lub towary w stanie niezmienionym zostały zgłoszone do nowego przeznaczenia celnego, a wszystkie inne warunki korzystania z procedury zostały spełnione.

W przypadku stosowania art. 115 ust. 1 lit. b) Kodeksu, procedura jest zakończona po

przyjęciu przez organy celne zgłoszenia, którego przedmiotem są towary niewspólnotowe.

2. Do celów zakończenia procedury uszlachetniania czynnego, z wywozem produktów kompensacyjnych poza obszar celny Wspólnoty utożsamiane są:

- a) dostawa produktów kompensacyjnych dla osób mogących korzystać ze zwolnień na podstawie Konwencji wiedeńskiej o stosunkach dyplomatycznych z dnia 18 kwietnia 1961 r., albo Konwencji wiedeńskiej o stosunkach konsularnych z dnia 24 kwietnia 1963 r. bądź innych konwencji konsularnych, albo Konwencji nowojorskiej o misjach specjalnych z dnia 16 grudnia 1969 r.;
- b) dostawa produktów kompensacyjnych dla sił zbrojnych państw trzecich stacjonujących na terytorium Państwa Członkowskiego, zgodnie z art. 136 rozporządzenia Rady (EWG) nr 918/83;
- c) dostawa cywilnych statków powietrznych dla towarzystw lotniczych mających swoje siedziby na obszarze celnym Wspólnoty;
- d) naprawa, modyfikacja lub przekształcenie cywilnych statków powietrznych lub części cywilnych statków powietrznych dokonywana w ramach procesu uszlachetniania czynnego.

3. Procedura jest zakończona z uwzględnieniem ilości towarów przywożonych odpowiadających produktom kompensacyjnym, które otrzymały jedno z przeznaczeń celnych, określonych w ust. 1 lub 2, albo ilości towarów w stanie niezmienionym, które otrzymały takie przeznaczenie.

Artykuł 578

Zgłoszenie, w celu nadania produktom kompensacyjnym lub towarom w stanie niezmienionym jednego z przeznaczeń celnych, zawiera wszystkie dane niezbędne dla zakończenia procedury.

Artykuł 579

1. Jeżeli w wyniku nieprzewidzianych okoliczności lub działania siły wyższej, charakter i/lub parametry techniczne przywożonych towarów uległy zmianie w taki sposób, że uzyskanie produktów kompensacyjnych, dla których wydane zostało pozwolenie na uszlachetnianie czynne (system zawiesznień) stało się niemożliwe, to posiadacz pozwolenia informuje urząd celny nadzoru o zaistniałej sytuacji.

2. Art. 571 ust. 3 stosuje się *mutatis mutandis*.

3. Ust. 1 i 2 pozostają bez uszczerbku dla art. 9 i art. 87 ust. 2 Kodeksu w przypadku, gdy dana zmiana mogła mieć wpływ na utrzymanie w mocy pozwolenia lub na jego treść.

4. Niniejszy artykuł stosuje się *mutatis mutandis* w odniesieniu do produktów kompensacyjnych.

Artykuł 580

1. Warunki dopuszczenia do swobodnego obrotu towarów w stanie niezmienionym lub głównych produktów kompensacyjnych uważa się za spełnione, jeżeli osoba zainteresowana zgłosi, że nie może nadać tym produktom lub towarom przeznaczenia celnego pozwalającego na niestosowanie wobec nich należności celnych przywozowych.

2. Organy celne mogą zezwolić na całościowe dopuszczenie do swobodnego obrotu. Pozwolenie udzielane jest jedynie w przypadku, gdy nie jest to sprzeczne z innymi przepisami wspólnotowymi odnoszącymi się do dopuszczenia do swobodnego obrotu.

3. Towary przywożone mogą zostać wprowadzone do wspólnotowego obrotu albo w formie produktów kompensacyjnych lub w formie towarów w stanie niezmienionym, z pominięciem formalności dopuszczenia do swobodnego obrotu w chwili ich wprowadzenia do obrotu.

Jedynie do celów ust. 4, w ten sposób wprowadzonych do obrotu towarów nie uważa się za towary, które otrzymały jedno z przeznaczeń celnych określonych w art. 89 Kodeksu.

4. Przywożone towary, nawet w formie produktów kompensacyjnych lub towarów w stanie niezmienionym, będące przedmiotem całościowego pozwolenia na dopuszczenie do swobodnego obrotu, które z upływem wyznaczonego terminu powrotnego wywozu (o ile jest to potrzebne zgodnie z art. 561) nie otrzymały żadnego przeznaczenia celnego, określonego w art. 89 Kodeksu, uważane są za dopuszczone do swobodnego obrotu, a zgłoszenie dopuszczenia do swobodnego obrotu uważane jest za złożone i przyjęte, a zwolnienie za udzielone z chwilą upływu tego terminu.

5. Towary wprowadzone do wspólnotowego obrotu zgodnie z ust. 3 uważane są za towary wspólnotowe od chwili tego wprowadzenia.

Artykuł 581

Bez uszczerbku dla stosowania procedur uproszczonych, wszelkie produkty kompensacyjne lub towary w stanie niezmienionym, które mają otrzymać jedno z zatwierdzonych przeznaczeń celnych, są przedstawiane w urzędzie przeznaczenia w celu poddania formalnościom celnym właściwym dla danego przeznaczenia, zgodnie z mającymi zastosowanie ogólnymi przepisami.

Jednakże urząd nadzoru może zezwolić, aby takie produkty lub towary zostały przedstawione w innym urzędzie celnym, niż ten określony w akapicie pierwszym.

a) ***Procedura zwykła***

Artykuł 582

1. Z wyjątkiem stosowania art. 568, zgłoszenie zakończenia procedury uszlachetniania czynnego (system zawiesznień) składa się w jednym z urzędów zakończenia określonych w pozwoleniu.

2. W przypadku stosowania art. 568, zgłoszenie określone w ust. 1, składa się w urzędzie celnym, który wydał pozwolenie.

3. Jednakże urząd nadzoru może zezwolić, aby zgłoszenie, określone w ust. 1, zostało przedstawione w innym urzędzie celnym, niż te określone w ust. 1 i 2.

Artykuł 583

1. Zgłoszenie określone w art. 582, sporządzane jest zgodnie z przepisami ustanowionymi dla danego przeznaczenia celnego.

2. Opis produktów kompensacyjnych lub towarów w stanie niezmienionym objętych zgłoszeniem określonym w ust. 1, odpowiada specyfikacji znajdującej się w pozwoleniu.

3. Do celów art. 62 ust. 2 Kodeksu, do zgłoszenia zakończenia procedury dołącza się dokumenty, których przedstawienie jest konieczne dla objęcia towarów daną procedurą, jak przewidziano w art. 218-221.

b) *Procedury uproszczone*

Artykuł 584

Procedury uproszczone przewidziane w art. 76 Kodeksu stosuje się zgodnie z art. 278.

c) *Przepisy dotyczące naliczania należności*

Artykuł 585

1. Jeżeli przywożonym towarem jest oliwa z oliwek objęta pozycjami 1509 lub 1510 Nomenklatury Scalonej i pozwolono na dopuszczenie do swobodnego obrotu tego towaru w stanie niezmienionym lub w formie produktów kompensacyjnych objętych kodem CN 1509 90 00 lub 1510 00 90, to należną rolniczą opłatą wyrównawczą jest:

- rolnicza opłata wyrównawcza podana w pozwoleniu na przywóz, wydanym w ramach procedury przetargowej, z zastrzeżeniem przepisów art. 4 ust. 2 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3136/78 z dnia 28 grudnia 1987 r.¹⁶,

lub

- ostatnia minimalna rolnicza opłata wyrównawcza wyznaczona przez Komisję przed dniem przyjęcia zgłoszenia dopuszczenia do swobodnego obrotu, jeżeli pozwolenie, określone w art. 6 wymienionego rozporządzenia, zostało przedłożone lub, gdy ilość dopuszczona do swobodnego obrotu nie przekracza 100 kilogramów.

2. Ust. 1 stosuje się również, gdy przywożonymi towarami są oliwki objęte kodem CN 0709 90 39 lub 0711 20 90 CN i gdy udzielono pozwolenia na dopuszczenie do swobodnego obrotu produktów kompensacyjnych objętych taryfowym kodem CN 1509 90 00 lub 1510 00 90.

Artykuł 586

¹⁶ Dz.U. nr L 370 z 30.12.1978, str. 72.

W przypadku dopuszczenia do swobodnego obrotu towarów w stanie niezmienionym lub produktów kompensacyjnych w innym Państwie Członkowskim niż to, w którym towary zostały objęte procedurą, Państwo Członkowskie dopuszczenia do swobodnego obrotu pobiera należności celne przywozowe wskazane w dokumencie informacyjnym INF 1, przewidzianym w art. 611, zgodnie z odpowiednimi wskazaniem.

Artykuł 587

1. Jeżeli produkty kompensacyjne są dopuszczane do swobodnego obrotu i wysokość długu celnego jest ustalana na podstawie elementów kalkulacyjnych właściwych dla przywożonych towarów, zgodnie z art. 121 Kodeksu, to pola 15, 16, 34, 41 i 42 zgłoszenia odnoszą się do towarów w stanie niezmienionym.

2. Dane określone w ust. 1 nie muszą zostać dostarczone, jeżeli dokument informacyjny INF 1, określony w art. 611, lub inny dokument zawierający takie same dane jak dokument informacyjny jest załączony do zgłoszenia dopuszczenia do swobodnego obrotu.

Artykuł 588

1. Wykaz produktów kompensacyjnych i procesów uszlachetniania, do których stosuje się art. 122 lit. a) tiret pierwsze Kodeksu, znajduje się w załączniku 79.

Do celów niniejszego artykułu, zniszczenie produktów kompensacyjnych innych niż te, do których stosuje się art. 122 lit. a) tiret pierwsze Kodeksu jest traktowane jako wywóz poza obszar celny Wspólnoty.

2. Datą stosowaną do ustalania należności celnych przywozowych w odniesieniu do produktów kompensacyjnych, określonych w ust. 1, jest data przyjęcia zgłoszenia dopuszczenia do swobodnego obrotu.

3. Urząd nadzoru może zezwolić na stosowanie art. 122 lit. a) tiret pierwsze Kodeksu przy ustalaniu należności za odpady, złom, pozostałości, resztki i odpadki inne niż te, które zostały wymienione w wykazie określonym w ust. 1.

Każde Państwo Członkowskie powiadamia w okresach sześciomiesięcznych Komisję o przypadkach stosowania niniejszego ustępu.

Artykuł 589

1. Powstanie długu celnego w odniesieniu do produktów kompensacyjnych lub towarów w stanie niezmienionym pociąga za sobą konieczność uiszczenia odsetek wyrównawczych od kwoty powstałych należności celnych przywozowych.

2. Ust. 1 nie ma zastosowania:

- w przypadku powstania długu celnego na podstawie art. 216 Kodeksu,
- w przypadku dopuszczenia do swobodnego obrotu odpadów i złomu powstałych w wyniku zniszczenia na mocy art. 182 Kodeksu,

- w przypadku dopuszczenia do swobodnego obrotu wtórnych produktów kompensacyjnych, określonych w załączniku 79, pod warunkiem, że są one proporcjonalne do ilości wywiezionych głównych produktów kompensacyjnych,
- gdy kwota odsetek wyrównawczych, naliczonych zgodnie z ust. 4, nie przekracza 20 ECU w odniesieniu do jednego zgłoszenia dopuszczenia do swobodnego obrotu,
- gdy posiadacz pozwolenia wnosi o dopuszczenie do swobodnego obrotu i dostarcza dowód, że szczególne okoliczności, które nie zostały spowodowane zaniedbaniem lub świadomym działaniem z jego strony, doprowadziły do tego, że dokonanie wywozu na warunkach przez niego przewidywanych i należycie uzasadnionych przy składaniu wniosku o udzielenie pozwolenia, jest niemożliwe lub nieopłacalne.

3. Wniosek o rozpatrzenie sprawy na mocy przepisów ust. 2 tiret piąte przedkładany jest organom celnym wskazanym przez Państwo Członkowskie, które wydało pozwolenie. Wniosek może zostać przyjęty wyłącznie w przypadku, gdy załączone są do niego wszystkie dokumenty uzupełniające niezbędne do zbadania w całości przedstawionego przypadku.

Jeżeli organy celne otrzymują wniosek dotyczący odsetek wyrównawczych na kwotę 3000 ECU lub mniejszą na rozliczenie procedury oraz stwierdzą, że podstawy przedstawione na poparcie wniosku odpowiadają sytuacji, przewidzianej w ust. 2 tiret piąte, to odstępują od stosowania ust. 1. W takim przypadku organy celne przechowują dokumenty uzupełniające przez okres trzech lat.

We wszystkich innych przypadkach, w których zamierzają one pozytywnie rozpatrzyć wniosek, przekazują go Komisji wraz z dokumentacją zawierającą wszystkie materiały niezbędne do jego rozpatrzenia w całości. Zwolnienie udzielone przez organy celne w odniesieniu do wprowadzenia produktów kompensacyjnych lub towarów w stanie niezmiennym do swobodnego obrotu może być uzależnione od złożenia zabezpieczenia, którego kwota ustalana jest zgodnie z ust. 4.

Komisja niezwłocznie powiadamia zainteresowane Państwo Członkowskie o otrzymaniu dokumentacji. Państwo Członkowskie, które przekazało wniosek odstępuje od stosowania ust. 1, jeżeli w terminie dwóch miesięcy licząc od dnia powiadomienia o otrzymaniu wniosku, Komisja nie wyraziła zastrzeżeń.

Komisja informuje Państwa Członkowskie o otrzymanych wnioskach i podjętych w związku z tym działaniach.

4. a) Roczne stopy procentowe ustalane są przez Komisję na podstawie średniej arytmetycznej krótkoterminowych stóp procentowych w każdym Państwie Członkowskim, stosowanych w tym samym półroczu kalendarzowym poprzedniego roku.

Stosuje się je również w odniesieniu do wszystkich długów celnych powstałych w półrocznym okresie.

Stosowana stopa procentowa jest stopą stosowaną w Państwie Członkowskim, w którym były dokonane lub powinny być dokonane procesy uszlachetniania

czynnego albo pierwszy z tych procesów.

Stopy procentowe publikowane są w serii L *Dziennika Urzędowego Wspólnot Europejskich*, najpóźniej w miesiącu poprzedzającym miesiąc ich stosowania.

- b) Stopy procentowe stosowane są za miesiąc kalendarzowy w okresie między pierwszym dniem miesiąca następującego po miesiącu, w którym przywożone towary, wobec których procedura została zakończona, zostały po raz pierwszy objęte procedurą, a ostatnim dniem miesiąca, w którym powstał dług celny.

W celu uproszczenia ustalania okresu uwzględnianego do celów stosowania odsetek wyrównawczych, w szczególności w odniesieniu do procesów, w których liczba przywożonych towarów i/lub produktów kompensacyjnych sprawia, że zastosowanie zwykłych przepisów jest gospodarczo niewykonalne, organy celne mogą zezwolić, na wniosek osoby zainteresowanej, aby okres naliczania odsetek był oparty na okresach obrotu magazynowego wykorzystywanych do uzyskania produktów kompensacyjnych.

Przez okres obrotu magazynowego rozumie się średni czas od chwili, w której towary wykorzystywane do uzyskania produktów kompensacyjnych przybyły do fabryki, aż do momentu jej opuszczenia. Okres ten ustalany jest na podstawie stosunku wartości średnich zapasów towarów niezbędnych do uzyskania produktów kompensacyjnych po cenie nabycia do rocznego obrotu.

Uzyskana liczba, pomnożona przez dwanaście i zaokrąglona w górę do kolejnej liczby całkowitej stanowi liczbę miesięcy, dla których stosowane są odsetki wyrównawcze.

Uproszczenie przewidziane powyżej dozwolonej jest przez organy celne jedynie pod warunkiem, że możliwa jest weryfikacja okresu obrotu magazynowego.

Okres, który ma być uwzględniany przy stosowaniu odsetek wyrównawczych nie może być krótszy od jednego miesiąca.

- c) Kwota odsetek naliczana jest na podstawie należności celnych przywozowych, stopy odsetek, określonej w lit. a) i okresu, określonego w lit. b) powyżej.

Artykuł 590

1. W szczególnych przypadkach, w szczególności jeżeli chodzi o procesy przetwarzania, w których uczestniczą dwa lub kilka Państw Członkowskich, na wniosek osoby zainteresowanej można stosować uproszczone metody naliczania i księgowania odsetek wyrównawczych.

2. Jeżeli zainteresowane Państwa Członkowskie upewniły się co do możliwości realizacji proponowanych procedur, powiadają o tym Komisję, a Komisja informuje pozostałe Państwa Członkowskie. Procedury, o których poinformowana została Komisja, mogą być stosowane, chyba że Komisja powiadomi zainteresowane Państwa Członkowskie, w terminie dwóch miesięcy od dnia otrzymania projektu, o wszelkich zastrzeżeniach dotyczących takiego stosowania.

Artykuł 591

1. Stosunek przywożonych towarów będących częścią produktów kompensacyjnych obliczany jest w razie konieczności w celu ustalenia należności celnych przywozowych. Nie przeprowadza się takiego obliczenia, między innymi, jeżeli kwota długu ustalona jest wyłącznie na podstawie art. 122 Kodeksu.

2. Obliczeń dokonuje się zgodnie z metodami określonymi w art. 592-594, lub z zastosowaniem każdej innej metody dającej takie same wyniki.

Artykuł 592

Metoda klucza ilościowego (produkty kompensacyjne) stosowana jest w przypadku, gdy w wyniku procesów uszlachetniania czynnego powstaje jeden rodzaj produktów kompensacyjnych. W takim przypadku ilość przywożonych towarów odpowiadająca ilości produktów kompensacyjnych, w stosunku do których powstał dług celny, obliczana jest przy zastosowaniu do całkowitych ilości wymienionych towarów współczynnika odpowiadającego stosunkowi ilości produktów kompensacyjnych, w stosunku do których powstał dług celny, do całkowitej ilości produktów kompensacyjnych.

Artykuł 593

1. Metoda klucza ilościowego (towary przywożone) stosowana jest w przypadku, gdy wszystkie składniki towarów przywożonych wchodzi w skład każdego produktu kompensacyjnego.

Przy określaniu, czy stosować taką metodę nie bierze się pod uwagę strat.

Ilość przywożonych towarów używanych w wytwarzaniu każdego produktu kompensacyjnego określana jest przy zastosowaniu kolejno, w stosunku do całkowitych ilości przywożonych towarów, współczynnika odpowiadającego stosunkowi ilości wymienionych towarów wchodzących w skład każdego rodzaju produktów kompensacyjnych do całkowitej ilości towarów wchodzących w skład produktów kompensacyjnych jako całości.

Ilość przywożonych towarów odpowiadająca ilości produktów kompensacyjnych, w stosunku do których powstał dług celny, ustalana jest przy zastosowaniu współczynnika uzyskanego w sposób określony w art. 592 do ilości przywożonych towarów użytych w wytwarzaniu wymienionego produktu, obliczonej zgodnie z akapitem trzecim.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1, metodę klucza ilościowego (towary przywożone) stosuje się również do przetwarzania pszenicy durum w celu uzyskania kaszy „kuskus”, kasz i innych mączek.

Artykuł 594

1. Metodę klucza wartościowego stosuje się we wszystkich przypadkach, w których nie mają zastosowania art. 592 i 593. Jednakże, w uzgodnieniu z posiadaczem pozwolenia oraz w celu uproszczenia, organy celne mogą stosować metodę klucza ilościowego (towary przywożone) zamiast metody klucza wartościowego, jeżeli zastosowanie jednej i drugiej

metody dałoby podobne wyniki.

2. W celu określenia ilości towarów przywożonych użytych do wytworzenia każdego rodzaju produktu kompensacyjnego, stosuje się kolejno, w stosunku do całkowitych ilości przywożonych towarów, współczynnik odpowiadający stosunkowi wartości każdego produktu kompensacyjnego do całkowitej wartości tych produktów, obliczonej zgodnie z ust. 3.

3. Zgodnie z art. 36 ust. 1 Kodeksu, wartością każdego z różnych produktów kompensacyjnych uwzględnianą przy stosowaniu klucza wartościowego jest:

- najnowsza cena sprzedaży we Wspólnocie produktów identycznych lub podobnych pod warunkiem, że nie miały na to wpływu powiązania między kupującym a sprzedającym, lub jeżeli cena ta nie jest znana,
- najnowsza cena ex-works we Wspólnocie pod warunkiem, że nie miały na nią wpływu powiązania między kupującym a sprzedającym.

Jeżeli wartość nie może zostać ustalona na mocy akapitu pierwszego, to jest ona ustalana przez urząd celny nadzoru w jakikolwiek rozsądny sposób.

4. Ilość przywożonych towarów odpowiadająca ilości produktów kompensacyjnych, w stosunku do których powstał dług celny, obliczana jest z zastosowaniem współczynnika określonego na warunkach określonych w art. 592, dla ilości towarów przywożonych użytych do wytworzenia wymienionego produktu, obliczonej zgodnie z ust. 2.

d) *Rozliczenie procedury*

Artykuł 595

1. Bez uszczerbku dla art. 596 ust. 3, posiadacz pozwolenia dostarcza do urzędu nadzoru rozliczenie procedury.

2. Rozliczenie procedury zawiera między innymi następujące dane:

- a) numer pozwolenia;
- b) ilość każdego rodzaju przywożonych towarów oraz numery zgłoszenia objęcia tych towarów procedurą;
- c) kod Nomenklatury Scalonej przywożonych towarów;
- d) wartość celną przywożonych towarów, jak również stawki należności celnych przywozowych właściwe tym towarom;
- e) wyznaczony współczynnik produktywności;
- f) rodzaj i ilość produktów kompensacyjnych oraz ich przeznaczenie celne, wraz z numerami zgłoszeń celnych, z zastosowaniem których produkty kompensacyjne zostały objęte przeznaczeniem celnym;

- g) wartość produktów kompensacyjnych, jeżeli zakończenie procedury dokonywane jest z zastosowaniem klucza wartościowego;
- h) kwotę należności celnych przywozowych, która ma zostać uiszczona za ilość przywożonych towarów uważanych za dopuszczone do swobodnego obrotu na mocy art. 580 ust. 3;
- i) towary przywożone objęte procedurą w ramach obrotu trójstronnego.

3. Jeżeli stosowane są procedury uproszczone dotyczące objęcia procedurą lub zakończenia procedury, to danymi zgłoszeniami i dane dokumentami są te przewidziane w art. 76 ust. 2 Kodeksu. W rozliczeniu jest również podana ilość towarów uważanych za dopuszczone do swobodnego obrotu zgodnie z art. 580.

Artykuł 596

1. Rozliczenie procedury dostarczane jest w terminie trzydziestu dni po upływie terminu powrotnego wywozu liczonego, o ile zaistnieje taka potrzeba, zgodnie z art. 565. Jeżeli stosuje się zestawienie miesięczne lub kwartalne, rozliczenie procedury przedstawia się za każdy miesiąc lub za każdy kwartał.

2. Bez uszczerbku dla ust. 3 i art. 597 ust. 4, jeżeli skorzystano z systemu uprzedniego wywozu, rozliczenie procedury dostarczane jest najpóźniej trzydzieści dni po upływie terminu wyznaczonego zgodnie z art. 561.

3. Urząd nadzoru może sam dokonać rozliczenia procedury w takich samych terminach jak określone w ust. 1 i 2. W takim przypadku w pozwoleniu musi zostać umieszczona odpowiednia adnotacja.

Artykuł 597

1. Kwotę należności celnych przywozowych za towary przywożone, nawet w formie produktów kompensacyjnych lub w formie towarów w stanie niezmienionym uważanych za dopuszczone do swobodnego obrotu zgodnie z art. 580 ust. 3, uiszcza się najpóźniej przy przedstawieniu rozliczenia procedury, które może być oparte na podstawie zgłoszenia podsumowującego.

2. Jeżeli ustalenie kwoty należności celnych przywozowych wiąże się z identyfikacją pozostałych elementów kalkulacyjnych właściwych dla przywożonych towarów, rozliczenie procedury wykazuje również te elementy oraz, o ile zaistnieje taka potrzeba, stosunek przywożonych towarów będących częścią produktów kompensacyjnych, ustalony zgodnie z art. 592-594.

3. Posiadacz pozwolenia udostępnia urzędowi nadzoru wszystkie dokumenty dotyczące towarów uważanych za dopuszczone do swobodnego obrotu zgodnie z art. 580 ust. 3, których przedstawienie jest niezbędne dla właściwego stosowania przepisów regulujących dopuszczenie towarów do swobodnego obrotu.

4. Urząd nadzoru może wyrazić zgodę na:

- a) rozliczenie procedury określone w art. 595 ust. 1, sporządzone komputerowo lub w każdy inny sposób określony przez ten urząd;
- b) rozliczenie procedury na zgłoszeniu objęcia towarów procedurą.

Artykuł 598

Urząd nadzoru odnotowuje rozliczenie procedury na podstawie przeprowadzonej weryfikacji, informując, o ile jest to niezbędne, posiadacza pozwolenia o wynikach tej weryfikacji i przechowuje rozliczenie procedury oraz odnoszące się do niego dokumenty przez okres co najmniej trzech lat kalendarzowych licząc od końca roku, w którym sporządzono rozliczenie. Jednakże, wymieniony urząd celny może zdecydować, że dokumenty odnoszące się do rozliczenia procedury będą przechowywane przez posiadacza pozwolenia. W takim przypadku dokumenty przechowywane są przez taki sam okres.

Artykuł 599

Jeżeli przywożone towary zostały objęte procedurą na mocy jednego pozwolenia, ale na podstawie kilku zgłoszeń, to produkty kompensacyjne lub towary w stanie niezmienionym, które otrzymały przeznaczenie celne, uważane są za uzyskane z towarów przywożonych objętych procedurą na podstawie najwcześniejszego ze zgłoszeń.

2. Ust. 1 nie ma zastosowania w przypadku, gdy posiadacz pozwolenia może wykazać, że produkty kompensacyjne lub towary w stanie niezmienionym, określone w ust. 1, zostały uzyskane z określonych towarów przywożonych.

Podsekcja 3

Obrót trójstronny

Artykuł 600

Organy celne, określone w art. 556, mogą zezwolić na stosowanie obrotu trójstronnego jedynie w ramach systemu uprzedniego wywozu.

Artykuł 601

1. W przypadku obrotu trójstronnego wykorzystywany jest dokument informacyjny, zwany „dokumentem informacyjnym INF 5”.

2. Dokument informacyjny INF 5 sporządzany jest na formularzu zgodnym z wzorem i oznaczeniami zawartymi w załączniku 81, w jednym oryginale i trzech kopiach, które muszą zostać łącznie przedstawione w urzędzie celnym, w którym dokonywane są formalności wywozowe.

Dokument informacyjny INF 5 jest sporządzany dla ilości przywożonych towarów równej ilości wywiezionych produktów kompensacyjnych. Jeżeli przewidywane jest dokonanie przywozu partiami, to może zostać sporządzona większa liczba dokumentów INF 5.

3. W przypadku kradzieży, utraty lub zniszczenia dokumentu informacyjnego INF 5, importer może zażądać w urzędzie celnym, który go poświadczył, wydania duplikatu. Dany urząd przychyliła się do wniosku w przypadku, gdy można ustalić, że przywożone towary, w odniesieniu do których wystąpiono z wnioskiem o wydanie duplikatu, nie zostały objęte procedurą.

Oryginał oraz kopie w ten sposób wydane dokumentu informacyjnego INF 5 opatrzone są jednym z następujących oznaczeń:

- DUPLICADO,
- DUPLIKAT,
- DUPLIKAT,
- АНТИГΡΑΦΟ,
- DUPLICATE,
- DUPLICATA,
- DUPLICATO,
- DUPLICAAT,
- SEGUNDA VIA.

Artykuł 602

1. Przy przedkładaniu zgłoszenia wywozowego dla produktów kompensacyjnych w urzędzie celnym, w którym dokonywane są formalności wywozowe, przedkładany jest dokument INF 5, sporządzony zgodnie z art. 601 ust. 2.

2. W przypadku, gdy produkty kompensacyjne opuszczają obszar celny Wspólnoty poprzez urząd celny, w którym przyjęte zostało zgłoszenie wywozowe, wymieniony organ poświadcza pola 9 i 10 dokumentu INF 5, zachowuje kopię nr 1 i zwraca oryginał oraz pozostałe kopie zgłaszającemu.

Jeżeli urząd celny nie jest urzędem nadzoru, poświadcza kopię 1 i odsyła ją do urzędu nadzoru.

3. W przypadku, gdy produkty kompensacyjne opuszczają obszar celny Wspólnoty poprzez urząd celny inny niż urząd celny, w którym przyjęte zostało zgłoszenie wywozowe, produkty te są przewożone poza obszar celny Wspólnoty w ramach wspólnotowej procedury tranzytu zewnętrznego.

W dokumencie tranzytowym, w polu przeznaczonym na opis towarów umieszcza się jedno z oznaczeń, określonych w art. 610 ust. 1, wraz z literami EX-IM.

W przypadkach przewidzianych w niniejszym ustępie, urząd celny, w którym zostało przyjęte

zgłoszenie wywozowe, wypełnia pole 9 podając w nim dane dokumentu tranzytowego T1 oraz symbol T1. Urząd celny wyprawdzenia wypełnia pole 10, przesyła kopię 1 do urzędu nadzoru i zwraca oryginał oraz pozostałe kopie zgłaszającemu.

4. Produkty kompensacyjne, określone w ust. 3, nie mogą otrzymać innego przeznaczenia niż bezpośredni wywóz do państwa trzeciego.

Artykuł 603

Towary przywożone mogą zostać objęte procedurą w urzędzie celnym objęcia innym niż urząd pierwotnie wskazany, jeżeli zmiana taka jest dozwolona przez urząd nadzoru lub przez urząd celny, w którym w rzeczywistości zostają spełnione formalności objęcia przywożonych towarów procedurą. Urząd ten powiadamia o dokonanej zmianie urząd nadzoru.

Artykuł 604

1. Zgłoszeniu objęcia przywożonych towarów procedurą musi towarzyszyć oryginał oraz kopie 2 i 3 dokumentu informacyjnego INF 5.

2. Urząd celny, w którym złożone zostało zgłoszenie objęcia procedurą, podaje na oryginale oraz na kopiach 2 i 3 dokumentu informacyjnego INF 5, ilości przywożonych towarów objętych procedurą, jak również datę przyjęcia zgłoszenia. Przesyła niezwłocznie kopię 3 do urzędu nadzoru, zwraca oryginał zgłaszającemu i zachowuje kopię 2.

3. Po otrzymaniu kopii 3, urząd nadzoru niezwłocznie podaje do wiadomości posiadacza pozwolenia ilość przywożonych towarów objętych procedurą, jak również datę tego objęcia.

Artykuł 605

W przypadku gdy urząd objęcia procedurą oraz urząd, w którym dokonywane są formalności wywozowe znajdują się w tym samym Państwie Członkowskim, organy celne mogą przewidzieć inne procedury.

Podsekcja 4

Szczególne środki polityki handlowej

Artykuł 606

Jeżeli wniosek o udzielenie pozwolenia odnosi się do towarów podlegających środkom polityki handlowej, określonym w art. 607 ust. 1 lit. a), to przy składaniu wniosku nie jest wymagane przedłożenie żadnego pozwolenia, pozwolenia lub innego podobnego dokumentu.

Artykuł 607

1. Jeżeli akty wspólnotowe przewidują szczególne środki polityki handlowej w odniesieniu do:

a) dopuszczenia towarów do swobodnego obrotu, wymienione środki nie mają zastosowania ani do objęcia towarów procedurą uszlachetniania czynnego ani w

okresie, w którym pozostają objęte procedurą;

- b) towarów wprowadzonych na obszar celny Wspólnoty, wymienione środki stosuje się przy objęciu przywożonych towarów procedurą uszlachetniania czynnego.
2. Towary niewspólnotowe, nawet jeżeli nie podlegają należnościom celnym przywozowym, mogą zostać również objęte procedurą w ramach systemu zawiesznień:
- a) w celu odstąpienia od środków polityki handlowej stosowanych do dopuszczenia towarów do swobodnego obrotu;
 - b) w celu odstąpienia od środków polityki handlowej stosowanych do wywozu towarów w stanie niezmienionym lub produktów kompensacyjnych, bez uszczerbku dla środków polityki handlowej stosowanych do wywozu produktów pochodzących ze Wspólnoty.
3. W przypadku stosowania ust. 1 lit. a) lub ust. 2, przy objęciu procedurą nie jest wymagane przedstawienie żadnego pozwolenia, pozwolenia lub innego dokumentu.

Artykuł 608

Z zastrzeżeniem przepisów stosowanych w tej materii, powrotny wywóz towarów niewspólnotowych objętych procedurą nie powoduje stosowania środków polityki handlowe ustanowionych dla wywozu towarów w stanie niezmienionym lub produktów kompensacyjnych, bez uszczerbku dla środków polityki handlowej stosowanych do wywozu produktów pochodzących ze Wspólnoty.

Artykuł 609

1. Dopuszczenie do swobodnego obrotu towarów przywożonych w postaci towarów w stanie niezmienionym albo w postaci produktów kompensacyjnych innych niż wtórne produkty kompensacyjne wymienione w załączniku 79, uzależnione jest od stosowania przez organy celne wszelkich obowiązujących środków polityki handlowej w stosunku do przywożonych towarów w chwili przyjęcia zgłoszenia dopuszczenia do swobodnego obrotu.
2. W przypadku, gdy o dopuszczenie do swobodnego obrotu zabiega się w Państwie Członkowskim innym niż to, w którym przywożone towary zostały objęte procedurą, to takie dopuszczenie do swobodnego obrotu uzależnione jest od stosowania wszelkich środków polityki handlowej obowiązujących w Państwie Członkowskim, w którym towary zostały objęte procedurą w chwili przyjęcia zgłoszenia dopuszczenia do swobodnego obrotu.

Podsekcja 5

Współpraca administracyjna

Artykuł 610

1. Jeżeli produkty kompensacyjne lub towary w stanie niezmienionym umieszczone są w wolnym obszarze celnym lub składzie wolnocłowym bądź objęte jedną z procedur zawieszających pozwalających na zakończenie procedury uszlachetniania czynnego, to w polu przeznaczonym na opis towarów w dokumencie właściwym dla wymienionego

przeznaczenia celnego lub, w przypadku stosowania procedur uproszczonych, w dokumencie handlowym lub wykorzystywanej ewidencji, umieszcza się dodatkowo do informacji przewidzianych stosowaną procedurą jedno z następujących oznaczeń:

- Mercancías PA/S,
- A.F./S-varer,
- A.V./S-Waren,
- Εμπορεύματα ET/A,
- I.P./S. goods,
- Marchandises PA/S,
- Merci PA/S,
- AV/S-goederen,
- Mercadorias AA/S.

2. Jeżeli towary przywożone objęte procedurą w ramach systemu zawiesznień podlegają szczególnym środkom polityki handlowej, a środki te są nadal stosowane w chwili objęcia tych towarów w stanie niezmienionym lub w postaci produktów kompensacyjnych jedną z procedur zawieszających lub w chwili ich umieszczenia w wolnym obszarze celnym bądź w składzie wolnocłowym, oznaczenie, przewidziane w ust. 1, uzupełnia się jednym z następujących wpisów:

- Política comercial,
- Handelspolitik,
- Handelspolitik,
- Εμπορική πολιτική,
- Commercial policy,
- Politique commerciale,
- Politica commerciale,
- Handelspolitiek,
- Política comercial.

3. Urząd zakończenia upewnia się, czy określenia, przewidziane w ust. 1 i 2 zostały umieszczone, odpowiednio, na wszelkich dokumentach, które zostały wydane jako dokumenty zastępujące lub uchylające dokumenty określone w tych ustępach.

Artykuł 611

1. Dokument informacyjny, zwany dokumentem INF 1, składa się z oryginału i dwóch kopii sporządzonych na formularzu zgodnym ze wzorem i przepisami znajdującymi się w załączniku 82.
2. Dokument INF 1 określony w ust. 1, stosowany jest przy:
 - a) ustalaniu wysokości zabezpieczenia określonego w art. 88 Kodeksu;
 - b) dopuszczaniu do swobodnego obrotu produktów kompensacyjnych lub towarów w stanie niezmienionym w urzędzie celnym innym niż urząd zakończenia.

Artykuł 612

W przypadku, gdy dokument INF 1 używany jest do celów art. 611 ust. 2 lit. a), to w polu 2 musi zostać umieszczone odpowiednie oznaczenie.

Artykuł 613

1. Na mocy art. 611 ust. 2 lit. b), jeżeli zabiega się o dopuszczenie do swobodnego obrotu całości lub części produktów kompensacyjnych albo towarów w stanie niezmienionym, to organy celne odpowiedzialne za przyjęcie zgłoszenia, przy użyciu potwierdzonego przez nie dokumentu INF 1, wymagają, aby urząd nadzoru określił:
 - w polu 9 a), kwotę należności celnych przywozowych, które będą należne na mocy art. 121 lub art. 128 ust. 4 Kodeksu,
 - w polu 9 b), kwotę odsetek wyrównawczych, które będą należne na mocy art. 589,
 - ilość, kod CN i pochodzenie przywożonych towarów użytych przy wytworzeniu produktów kompensacyjnych dopuszczonych do swobodnego obrotu.

Kwota należności celnych przywozowych odzwierciedla również wszelkie różnice między:

- kwotą należności celnych przywozowych ustalonych z zastosowaniem przepisów art. 121 Kodeksu lub kwotą zwróconych albo umorzonych należności celnych przywozowych, a
- kwotą należności celnych przywozowych już ustalonych albo należności, które mają zostać zwrócone lub umorzone.

2. Jeżeli zgłoszenie o dopuszczenie do swobodnego obrotu odnosi się do produktów lub towarów określonych w art. 610 ust. 2, i jeżeli w Państwie Członkowskim, w którym pozwolono na zastosowanie procedury, mają być zastosowane środki polityki handlowej, to organy celne odpowiedzialne za przyjęcia zgłoszenia dopuszczenia do swobodnego obrotu przy użyciu potwierdzonego przez nie dokumentu INF 1, wymagają, aby urząd nadzoru określił, czy obowiązujące w odniesieniu do towarów objętych procedurą uszlachetniania czynnego środki polityki handlowej zostały faktycznie zastosowane.

3. Oryginał i jedna kopia dokumentu INF 1 przesyłane są do urzędu nadzoru, a jedną kopię zachowują organy, które poświadczyły dokument.

4. W przypadku, gdy dokument INF wykorzystywany jest w celu stosowania środków polityki handlowej, urząd nadzoru, który otrzymuje ten dokument powiadamia posiadacza pozwolenia o wniosku.

5. Urząd nadzoru, do którego przesyłany jest dokument INF 1, umieszcza wymagane informacje w polach 8, 9 i 10 dokumentu, poświadcza go, zachowuje kopię i zwraca oryginał. Jednakże nie jest zobowiązany do umieszczenia tych informacji po upływie terminu, w którym musi on przechowywać dokument w swoich archiwach.

6. Produkty umieszczone na dokumencie INF 1 uważane są za dopuszczone do swobodnego obrotu w dniu określonym w polu 2 jedynie do celów naliczenia kwoty, określonej w ust. 1.

Artykuł 614

W przypadku ubiegania się o dopuszczenie do swobodnego obrotu, gdy zgodnie z przepisami art. 612 sporządzony został dokument INF 1, ten sam dokument INF 1 może zostać wykorzystany pod warunkiem, że zawiera:

- w polu 9 (a), kwotę należności celnych przywózowych za przywożone towary, zgodnie z art. 121 ust. 1 lub art. 128 ust. 4 Kodeksu, oraz
- w polu 11, datę pierwszego objęcia procedurą danych przywożonych towarów.

Jeżeli informacje te nie zostały podane, to nowy dokument INF 1 poświadczany jest zgodnie z art. 613.

Artykuł 615

1. Posiadacz pozwolenia może zażądać poświadczenia dokumentu INF 1 przy przekazywaniu produktów kompensacyjnych lub towarów drugiemu posiadaczowi pozwolenia lub przy przekazywaniu ich do zakładu drugiego upoważnionego operatora.

2. W takim przypadku urząd nadzoru umieszcza określenia, przewidziane w art. 614.

Podsekcja 6

Przeniesienie towarów

Artykuł 616

1. Bez uszczerbku dla art. 617-623, jeżeli produkty lub towary mają przemieszczać się na obszarze celnym Wspólnoty, w ramach przeniesienia pozwolenia, bądź w ramach jednego pozwolenia, to transport danych produktów lub towarów odbywa się zgodnie z przepisami dotyczącymi tranzytu zewnętrznego.

2. W dokumencie wspólnotowego tranzytu zewnętrznego lub dokumencie traktowanym jako dokument tranzytu zewnętrznego umieszczone są potwierdzenia, określone w art. 610.

3. Jeżeli pozwolono na zastosowanie takich procedur przeniesienia, są one ustalane w pozwoleniu. Procedury te zastępują procedury przewozowe przewidziane procedurą tranzytu zewnętrznego. W przypadku przeniesienia produktów lub towarów przez posiadacza jednego pozwolenia posiadaczowi drugiego pozwolenia, obydwa pozwolenia przewidują procedury przeniesienia.

Pozwolenie na korzystanie z danych procedur może zostać udzielone jedynie w przypadku, gdy posiadacz pozwolenia prowadzi lub zleca prowadzenie ewidencji uszlachetniania czynnego, określonej w art. 556 ust. 3.

a) ***Przepisy regulujące przeniesienie towarów lub produktów w ramach jednego pozwolenia***

Artykuł 617

Organy celne zezwalają, aby przeniesienie produktów kompensacyjnych lub towarów w stanie niezmienionym z urzędzeń jednego operatora do urzędzeń drugiego operatora w celu późniejszego ich przetworzenia, zostało dokonane z pominięciem formalności celnych i zakończenia procedury uszlachetniania czynnego, na podstawie wpisu do ewidencji uszlachetniania czynnego.

Artykuł 618

Posiadacz pozwolenia pozostaje odpowiedzialny za przeniesione towary lub produkty.

b) ***Przepisy regulujące przeniesienie towarów lub produktów przez posiadacza pozwolenia posiadaczowi drugiego pozwolenia***

Artykuł 619

Organy celne zezwalają, aby przeniesienie produktów kompensacyjnych lub towarów w stanie niezmienionym przez posiadacza pozwolenia posiadaczowi drugiego pozwolenia, zostało dokonane na podstawie wpisu do ewidencji uszlachetniania czynnego pierwszego posiadacza i zgodnie z procedurą opisaną w załączniku 83.

Artykuł 620

1. Odpowiedzialność za przeniesione towary lub produkty przechodzi na posiadacza drugiego pozwolenia w chwili przejęcia przez niego dostawy tych towarów lub produktów i wpisania ich do jego ewidencji uszlachetniania czynnego.

2. Taki wpis do ewidencji uszlachetniania czynnego powoduje ponowne objęcie towarów lub produktów procedurą w imieniu posiadacza drugiego pozwolenia.

c) ***Przepisy ogólne***

Artykuł 621

1. Pod warunkiem, że nie będzie miało to wpływu na prawidłowość procedury, organy celne, na innych warunkach które określają, zezwalają:

- a) na przewóz towarów przywożonych, z pominięciem formalności celnych, z urzędu objęcia procedurą do zakładu operatora, a produktów kompensacyjnych lub towarów w stanie niezmienionym z zakładu operatora do urzędu zakończenia;
- b) na wcześniejsze uwierzytelnienie formularzy, określonych w załączniku 83, lub na wypełnienie przez operatora formularzy, określonych w załączniku 83, i opatrzenie ich specjalną, uznaną przez organy metalową pieczęcią;
- c) na dopełnienie formalności z zastosowaniem systemu informatycznego pod warunkiem, że taki system gwarantuje właściwe wprowadzenie w życie przepisów niniejszego rozdziału.

2. W przypadku stosowania ust. 1 lit. a), urząd nadzoru musi zostać poinformowany przez urząd objęcia procedurą, że przywożone towary zostały objęte procedurą oraz przez urząd zakończenia, że produkty kompensacyjne lub towary w stanie niezmienionym zostały wywiezione, poprzez przesłanie sporządzonych w tym celu dodatkowych kopii zgłoszenia wraz dokumentami towarzyszącymi.

Artykuł 622

Posiadacz pozwolenia jest odpowiedzialny za wcześniejsze powiadomienie organów celnych, w formie i w sposób ustalony przez te organy, o przeniesieniach, które mają zostać dokonane.

Artykuł 623

1. W przypadku stosowania procedur przeniesienia, określonych w niniejszej podsekcji, przy przedstawianiu rozliczenia procedury mogą być stosowane przepisy art. 580 dotyczące towarów uważanych za dopuszczone do swobodnego obrotu pod warunkiem, że nie jest to sprzeczne z innymi przepisami wspólnotowymi dotyczącymi dopuszczania do swobodnego obrotu

2. Urząd nadzoru informuje urząd lub urzędy celne objęcia procedurą o zakończeniu procedur, podając numery zgłoszeń objęcia procedurą, które przyjął.

Sekcja 6

Przepisy stosowane w ramach systemu cel zwrotnych

Podsekcja 1

Dopuszczenie do swobodnego obrotu w ramach systemu cel zwrotnych

Artykuł 624

Procedury przewidziane dla dopuszczenia do swobodnego obrotu w ramach systemu cel zwrotnych stosuje się do towarów przywożonych, włączając towary przywożone w ramach

systemu kompensacji ekwiwalentnej bez uprzedniego przywozu (specjalne dopuszczenie do swobodnego obrotu bez stosowania należności celnych przywozowych).

a) ***Procedura zwykła***

Artykuł 625

1. Z wyjątkiem przypadku stosowania art. 568, zgłoszenie dopuszczenia do swobodnego obrotu w ramach systemu ceł zwrotnych jest składane w jednym z urzędów objęcia procedurą, określonych w pozwoleniu.

2. W przypadku stosowania art. 568, zgłoszenie określone w ust. 1, jest składane w jednym z należycie uprawnionych urzędów celnych.

Artykuł 626

1. Zgłoszenie, określone w art. 625, jest dokonywane zgodnie z art. 198-252.

2. Stosuje się art. 575 ust. 2 i 3.

b) ***Procedury uproszczone***

Artykuł 627

1. Procedury uproszczone przewidziane w art. 76 Kodeksu dla dopuszczania do swobodnego obrotu w ramach systemu ceł zwrotnych stosowane są zgodnie z art. 275 i 276.

2. Stosuje się art. 576 ust. 2.

3. Zgłoszenie uzupełniające, określone w art. 76 ust. 2 Kodeksu, dostarczane jest w wyznaczonym terminie i najpóźniej w chwili składania wniosku o dokonanie zwrotu.

Podsekcja 2

Zwrot lub umorzenie należności

Artykuł 628

Przypadki określone w art. 577 ust. 2 są traktowane jako wywóz produktów kompensacyjnych poza Wspólnotę.

Artykuł 629

Zgłoszenie lub wnioski o nadanie produktom kompensacyjnym jednego z przeznaczeń celnych, określonych w art. 128 Kodeksu, zawiera wszystkie dane niezbędne do uzasadnienia wniosku o dokonanie zwrotu.

Artykuł 630

Bez uszczerbku dla stosowania procedur uproszczonych, każdy produkt kompensacyjny,

który ma otrzymać jedno z przeznaczeń celnych, jest przedstawiany w urzędzie celnym zakończenia i zostaje poddany formalnościom celnym przewidzianym dla danego przeznaczenia, zgodnie z mającymi zastosowanie ogólnymi przepisami.

Artykuł 631

1. Z wyjątkiem przypadków stosowania art. 568, zgłoszenie nadające produktom kompensacyjnym jedno z przeznaczeń celnych, określonych art. 128 Kodeksu, składane jest w jednym z urzędów zakończenia wyszczególnionych w pozwoleniu.
2. W przypadku stosowania art. 568, zgłoszenie określone w ust. 1, składane jest w urzędzie, który wydał pozwolenie.
3. Jednakże urząd nadzoru może zezwolić, aby zgłoszenie, określone w ust. 1, zostało złożone w urzędzie celnym innym niż określone w ust. 1 i 2.

Artykuł 632

1. Zgłoszenie określone w art. 631, sporządzane jest zgodnie z przepisami ustanowionymi w odniesieniu do danego przeznaczenia celnego.
2. Stosuje się art. 583 ust. 2 i 3.

Artykuł 633

Procedury uproszczone przewidziane w art. 76 Kodeksu dotyczące zakończenia procedury stosuje się zgodnie z art. 278.

Artykuł 634

1. Procent przywożonych towarów wchodzących w skład produktów kompensacyjnych oblicza się w razie konieczności w celu określenia należności celnych przywozowych, które mają zostać zwrócone lub umorzone. Obliczenia takiego nie dokonuje się w przypadku, gdy wszystkie produkty kompensacyjne otrzymują jedno z przeznaczeń, określonych w art. 128 Kodeksu.
2. Obliczenia dokonuje się zgodnie z metodami, określonymi w art. 635-637, lub z zastosowaniem jakiegokolwiek innej metody dającej takie same wyniki.

Artykuł 635

Metoda klucza ilościowego (produkty kompensacyjne) stosowana jest w przypadku, gdy w wyniku procesów uszlachetniania czynnego powstaje jeden rodzaj produktów kompensacyjnych. W takim przypadku ilość przywożonych towarów odpowiadająca ilości produktów kompensacyjnych, w stosunku do których może zostać złożony wniosek o udzielenie zwrotu lub umorzenie, obliczana jest przy zastosowaniu do całkowitych ilości wymienionych towarów współczynnika odpowiadającego stosunkowi ilości produktów kompensacyjnych, w odniesieniu do których można ubiegać się o zwrot lub umorzenie, do całkowitej ilości produktów kompensacyjnych.

Artykuł 636

Metoda klucza ilościowego (towary przywożone) stosowana jest w przypadku, gdy wszystkie składniki towarów przywożonych wchodzi w skład każdego produktu kompensacyjnego.

Przy określaniu, czy stosować taką metodę nie bierze się pod uwagę strat.

Ilość towarów przywożonych w ramach systemu ceł zwrotnych i używanych w wytwarzaniu każdego produktu kompensacyjnego określana jest przy zastosowaniu kolejno, w stosunku do całkowitych ilości przywożonych towarów, współczynnika odpowiadającego stosunkowi ilości wymienionych towarów wchodzących w skład każdego rodzaju produktów kompensacyjnych do całkowitej ilości towarów wchodzących w skład produktów kompensacyjnych jako całości.

Ilość przywożonych towarów odpowiadająca ilości produktów kompensacyjnych, w stosunku do których można ubiegać się o zwrot lub umorzenie, ustalana jest przy zastosowaniu, dla ilości przywożonych towarów użytych w wytwarzaniu wymienionego produktu, obliczonej zgodnie z akapitem trzecim, współczynnika uzyskanego w sposób wskazany w art. 635.

Artykuł 637

1. Metodę klucza wartościowego stosuje się we wszystkich przypadkach, w których nie mają zastosowania art. 635 i 636. Jednakże, w uzgodnieniu z posiadaczem pozwolenia oraz w celu uproszczenia, organy celne mogą stosować metodę klucza ilościowego (towary przywożone) zamiast metody klucza wartościowego, jeżeli zastosowanie jednej i drugiej metody dałoby podobne wyniki.

2. W celu określenia ilości towarów przywożonych użytych do wytworzenia każdego rodzaju produktu kompensacyjnego, stosuje się kolejno, w stosunku do całkowitych ilości przywożonych towarów, współczynnik odpowiadający stosunkowi wartości każdego produktu kompensacyjnego do całkowitej wartości tych produktów, obliczonej zgodnie z ust. 3.

3. Stosuje się art. 594 ust. 3.

4. Ilość przywożonych towarów odpowiadająca ilości produktów kompensacyjnych, w stosunku do których można ubiegać się o zwrot lub umorzenie, obliczana jest przy zastosowaniu współczynnika uzyskanego w sposób wskazany w art. 635, dla ilości towarów przywożonych użytych do wytworzenia wymienionego produktu, obliczonej zgodnie z ust. 2.

Artykuł 638

1. Zwrot lub umorzenie należności celnych przywozowych uzależnione jest od złożenia przez posiadacza pozwolenia, w urzędzie nadzoru, wniosku zwanego dalej „wnioskiem o udzielenie zwrotu/UCZ”. Wniosek ten należy złożyć w dwóch egzemplarzach.

2. Z zastrzeżeniem ust. 4, jeżeli pozwolenie zostało wydane na mocy art. 556 ust. 2, wniosek o udzielenie zwrotu/UCZ może zostać złożony jedynie w urzędzie nadzoru Państwa Członkowskiego, które wydało pozwolenie.

3. Jeżeli stosowany jest art. 557, wniosek może zostać złożony jedynie przez jednego posiadacza.

4. W szczególnych przypadkach, na pisemny wniosek osób zainteresowanych, jeżeli dwa lub kilka Państw Członkowskich zaangażowanych w procesy uszlachetniania dopuszczają możliwość przedstawienia wniosku o udzielenie zwrotu/UCZ organom celnym innego Państwa Członkowskiego niż to, określone w ust. 2, to państwa te najpierw przekazują wnioski Komisji wraz z projektem procedur, które mają zapewnić prawidłowe sporządzenie wniosku o udzielenie zwrotu/UCZ, określonego w art. 640. Komisja odpowiednio informuje pozostałe Państwa Członkowskie. Procedury, o których powiadomiona została Komisja, mogą być stosowane, chyba że Komisja powiadomi zainteresowane Państwa Członkowskie, w terminie dwóch miesięcy od dnia otrzymania projektu, o jakichkolwiek zastrzeżeniach w odniesieniu do ich stosowania.

Artykuł 639

1. Termin, określony w art. 128 ust. 3 Kodeksu, w jakim musi zostać złożony wniosek o udzielenie zwrotu/UCZ wynosi maksymalnie sześć miesięcy od dnia, w którym produkty kompensacyjne otrzymały jedno z przeznaczeń celnych określonych w art. 128 ust. 1 Kodeksu.

2. Jeżeli uzasadnione jest to szczególnymi okolicznościami, organy celne mogą przedłużyć termin, określony w ust. 1, nawet po jego upływie.

Artykuł 640

1. Wniosek o udzielenie zwrotu/UCZ zawiera między innymi następujące dane:

- a) numer pozwolenia;
- b) ilość każdego rodzaju przywożonych towarów, w odniesieniu do których wnioskuje się o udzielenie zwrotu lub umorzenie;
- c) kod CN przywożonych towarów;
- d) wartość celną przywożonych towarów, jak również stawki należności celnych przywozowych za te towary, uznane przez organy celne z dniem przyjęcia zgłoszenia o objęcie procedurą dopuszczenia do swobodnego obrotu w ramach systemu ceł zwrotnych;
- e) datę dopuszczenia do swobodnego obrotu towarów przywożonych w ramach systemu ceł zwrotnych;
- f) numery zgłoszeń, w oparciu o które przywożone towary zostały dopuszczone do swobodnego obrotu w ramach systemu ceł zwrotnych;
- g) rodzaj i ilość produktów kompensacyjnych oraz przeznaczenie celne, jakie zostało im przydzielone;
- h) wartość produktów kompensacyjnych, jeżeli w celu zakończenia użyta jest procedura

klucza wartościowego;

- i) wyznaczony współczynnik produktywności;
- j) numery zgłoszeń, z zastosowaniem których produkty kompensacyjne zostały umieszczone w celu otrzymania jednego z przeznaczeń celnych, określonych w art. 128 Kodeksu;
- k) kwotę należności celnych przywozowych, która ma zostać zwrócona lub umorzona, jak również kwotę wszelkich pobranych odsetek wyrównawczych, uwzględniając między innymi należności celne przywozowe za pozostałe produkty kompensacyjne.

2. Jeżeli zastosowano uproszczone procedury odnoszące się do formalności dopuszczania do swobodnego obrotu w ramach systemu ceł zwrotnych oraz wywozu, to zgłoszeniami i dokumentami są te, które zostały określone w art. 76 ust. 2 Kodeksu.

Artykuł 641

1. Jeżeli urząd nadzoru uznaje, że zgłoszenia określone w art. 640 ust. 1 lit. f) i j), jak również inne takie dokumenty określone przez wymieniony urząd powinny być przechowywane przez posiadacza pozwolenia, te zgłoszenia i dokumenty są udostępniane temu urzędowi.

2. Jednakże, jeżeli stosuje się art. 646, należyce poświadczone oryginały dokumentów INF 7 dołączane są do wniosku.

Artykuł 642

1. Urząd nadzoru może zezwolić, aby wnioski nie zawierały niektórych danych, określonych w art. 640 ust. 1, o ile dane te nie służą do obliczenia kwoty, która ma zostać zwrócona lub umorzona.

2. Urząd nadzoru może zezwolić, aby wniosek o udzielenie zwrotu/UCZ, określony w art. 640 ust. 1, był sporządzany komputerowo lub w każdej innej formie określonej przez ten urząd.

Artykuł 643

Urząd nadzoru odnotowuje wniosek o udzielenie zwrotu/UCZ na podstawie przeprowadzonej weryfikacji, informuje posiadacza pozwolenia o wynikach tej weryfikacji; organ przechowuje wniosek oraz dotyczące go dokumenty przez okres co najmniej trzech lat kalendarzowych licząc od końca roku, w którym wydał decyzję w sprawie wniosku.

Jednakże, urząd nadzoru może zdecydować, aby dokumenty odnoszące się do wniosku były przechowywane przez posiadacza pozwolenia. W takim przypadku dokumenty te przechowywane są przez taki sam okres.

Podsekcja 3

Współpraca administracyjna

Artykuł 644

1. Jeżeli produkty kompensacyjne w ramach systemu ceł zwrotnych otrzymują jedno z przeznaczeń celnych, określonych w art. 128 ust. 1 tiret drugie Kodeksu, pozwalających na udzielenie zwrotu, to w dokumencie odnoszącym się do procedury lub w dokumencie stosowanym w wolnym obszarze celnym bądź składzie wolnocłowym, w polu przeznaczonym na opis towarów umieszcza się jedno z następujących oznaczeń:

- Mercancías PA/R,
- A.F./T-varer,
- A.V./R-Waren,
- Εμπορεύματα ET/E,
- I.P./D. goods,
- Marchandises PA/R,
- Merci PA/R,
- AV/T-goederen,
- Mercadorias AA/D.

2. Urząd zakończenia upewnia się, czy oznaczenia, określone w ust. 1, umieszczone są na wszystkich dokumentach wydanych w celu zastąpienia lub zwolnienia dokumentów, określonych w tym ustępie.

Artykuł 645

Jeżeli produkty kompensacyjne uzyskane w wyniku procedury uszlachetniania czynnego w ramach systemu ceł zwrotnych przesyłane są do innego urzędu nadzoru w tym samym lub innym Państwie Członkowskim z zastosowaniem wspólnotowej procedury tranzytu zewnętrznego, która może uzasadniać wnioski o udzielenie zwrotu, a także gdy dla tych produktów wnioskuje się o wydanie nowego pozwolenia na dokonanie uszlachetnienia czynnego, to należycie uprawnione do wydania takiego nowego pozwolenia organy celne, bądź z zastosowaniem systemu ceł zwrotnych, bądź z zastosowaniem systemu zawieszek, wykorzystują dokument INF 1, określony w art. 611, w celu określenia kwoty należności celnych przywozowych, które mają zostać nałożone lub kwoty mogącego powstać długu celnego.

Artykuł 646

1. Dokument informacyjny zwany dokumentem INF 7, składa się z oryginału i jednej kopii na formularzu zgodnym z wzorem i przepisami załącznika 84.

2. Dokument INF 7 określony w ust. 1, stosowany jest tam, gdzie produkty

kompensacyjne uzyskane w wyniku procedury uszlachetniania w ramach systemu ceł zwrotnych, przekazywane są, bez składania wniosku o udzielenie zwrotu, do urzędu nadzoru innego niż urząd, w którym zostały dopuszczone do swobodnego obrotu, i otrzymują tam, w stanie niezmienionym lub po zakończeniu procesów uszlachetniania, na których przeprowadzenie zostało wydane stosowne pozwolenie, jedno z przeznaczeń celnych pozwalających na dokonanie zwrotu lub umorzenie, zgodnie z art. 128 ust. 1 Kodeksu. O ile zaistnieje taka potrzeba, urząd celny, w którym zostało nadane takie przeznaczenie celne, wydaje na wniosek osoby zainteresowanej dokument informacyjny INF 7.

Artykuł 647

1. Dokument informacyjny przedstawiany jest przez osobę zainteresowaną wraz ze zgłoszeniem celnym wykorzystywanym w celu nadania wnioskowanego przeznaczenia celnego.
2. Urząd, w którym zostało przedstawione zgłoszenie, określone w ust. 1, poświadcza dokument informacyjny INF 7, zwraca oryginał i jedną kopię posiadaczowi pozwolenia oraz zachowuje drugą kopię.

Sekcja 7

Wymiana informacji z Komisją

Artykuł 648

1. Państwa Członkowskie przekazują Komisji:
 - a) dane, wskazane w załączniku 85, w odniesieniu do każdego pozwolenia, gdzie wartość przywożonych towarów przekracza, na każdego operatora i na rok kalendarzowy, granice ustanowione w art. 552 ust. 1 lit. a) (v); tego rodzaju powiadomienie nie jest konieczne, gdy pozwolenie na dokonanie uszlachetnienia czynnego wydane zostało na podstawie jednego lub kilku warunków gospodarczych określonych następującymi kodami: 6106, 6107, 6201, 6202, 6203, 6301, 6302, 6303, 7004 lub 7005.

Jednakże w odniesieniu do produktów określonych w art. 560 ust. 2, przekazywane dane muszą dotyczyć każdego udzielonego pozwolenia, niezależnie od wartości produktów lub kodu stosowanego w celu określenia warunków gospodarczych.
 - b) dane, wskazane w załączniku 86, w odniesieniu do każdego nieuwzględnionego z powodu niespełnienia warunków gospodarczych zgłoszenia o udzielenie pozwolenia;
 - c) dane odnoszące się do przypadków, w których nie może zostać zastosowana stawka ryczałtowa, określona w art. 567, gdyż, pomimo że dane procesy uszlachetniania czynnego dokonywane są na przywożonych towarach wymienionych w pierwszej kolumnie załącznika 77, to uzyskane produkty kompensacyjne są inne niż produkty w takim samym stadium przetworzenia określone w kolumnie 3 lub 4.
2. Dane, określone w ust. 1 lit. a) i b) przekazuje się w miesiącu następującym po miesiącu, w którym wydano pozwolenie lub odrzucono wniosek o udzielenie pozwolenia. Są one rozpowszechniane przez Komisję wśród pozostałych Państw Członkowskich i są badane

przez Komitet w przypadkach, w których okaże się to konieczne.

Artykuł 649

1. Państwa Członkowskie przekazują Komisji:
 - a) wykaz organów celnych w których można składać wnioski o udzielenie pozwolenia, z wyjątkiem przypadków, w których stosuje się art. 568;
 - b) wykaz urzędów celnych uprawnionych do przyjmowania zgłoszeń o objęciu procedurą w ramach systemu zawiesznień lub zgłoszeń dopuszczenia do swobodnego obrotu w ramach systemu ceł zwrotnych, zgodnie z art. 568.
2. Informacje, określone w ust. 1, przekazywane są dwa miesiące przed rozpoczęciem stosowania niniejszego rozporządzenia i następnie w ciągu miesiąca następującego po tym, w którym dane Państwo Członkowskie dokonało zmiany zakresu właściwości urzędów celnych.
3. Ku pożytkowi podmiotów gospodarczych, Komisja publikuje te informacje w serii C *Dziennika Urzędowego Wspólnot Europejskich*.

ROZDZIAŁ 4

Przetwarzanie pod kontrolą celną

Sekcja 1

Przepisy ogólne

Artykuł 650

Zgodnie z art. 131 Kodeksu, towary wymienione w kolumnie i wykazu załącznika 87, które mają zostać poddane przetworzeniom określonym w II kolumnie tego wykazu, mogą korzystać z procedury przetwarzania pod kontrolą celną.

Podsekcja 1

Nadanie procedury - procedura zwykła

Artykuł 651

1. Wniosek sporządzany jest zgodnie z art. 497 i zgodnie ze wzorem z załącznika 67/C, oraz składany jest przez osobę, której może zostać udzielone pozwolenie na mocy art. 86, 132 i 133 Kodeksu.
2.
 - a) Wniosek przedkładany jest organom celnym wyznaczonym przez Państwo Członkowskie, w którym ma zostać dokonane przetworzenie.
 - b) Jeżeli procesy przetwarzania mają zostać przeprowadzone przez wnioskodawcę lub na jego rzecz w różnych Państwach Członkowskich, to można ubiegać się o uzyskanie jednego pozwolenia.

W takim przypadku wniosek, który zawiera wszystkie dane odnoszące się do przebiegu procesów, jak również dokładnie określa miejsca, w których zostaną przeprowadzone, składany jest organom celnym Państwa Członkowskiego, w którym zostanie przeprowadzony pierwszy z tych procesów.

Artykuł 652

1. Bez uszczerbku dla art. 656, pozwolenie wydawane jest przez organy, którym został przedstawiony wniosek na mocy art. 651 ust. 2, i sporządzane jest zgodnie z art. 500 oraz zgodnie ze wzorem z załącznika 68/C.
2. W przypadku stosowania art. 651 ust. 2 lit. b), pozwolenie nie może zostać wydane bez zgody organów celnych wyznaczonych przez Państwa Członkowskie, w których znajdują się miejsca wskazane we wniosku. Stosuje się następującą procedurę:
 - a) organy celne, którym przedstawiony został wniosek, po upewnieniu się, że warunki gospodarcze można uważać za spełnione w odniesieniu do planowanego procesu, przekazują wniosek oraz projekt pozwolenia organom celnym w innych zainteresowanych Państwach Członkowskich; wymieniony projekt obejmuje co najmniej współczynnik produktywności, zatwierdzone metody ustalania tożsamości towarów, urzędy celne określone w pkt. 9 wzoru pozwolenia z załącznika 68/C, wszelkie zastosowane uproszczone procedury objęcia procedurą, przeniesienia lub zakończenia oraz reguły, których należy przestrzegać, między innymi w odniesieniu do powiadamiania urzędu nadzoru;
 - b) organy celne po otrzymaniu powiadomienia przekazują wszelkie zastrzeżenia tak szybko, jak jest to możliwe i najpóźniej w terminie dwóch miesięcy licząc od dnia przekazania wniosku i projektu pozwolenia;
 - c) organy celne, określone w lit. a), po podjęciu wszystkich środków dla zapewnienia spłacenia długu celnego, który może powstać w odniesieniu do przywożonych towarów, mogą wydać pozwolenie, jeżeli w terminie określonym w lit. b), nie otrzymały informacji o istnieniu zastrzeżeń do projektu pozwolenia;
 - d) Państwo Członkowskie, które wydało pozwolenie, przesyła jego kopię wszystkim Państwom Członkowskim określonym powyżej.

W ten sposób wydane pozwolenia są ważne jedynie w Państwach Członkowskich określonych powyżej.

Państwa Członkowskie przekazują Komisji nazwy i adresy organów celnych wyznaczonych do przyjmowania wniosków i projektów pozwoleń określonych w lit. a). Komisja odpowiednio informuje pozostałe Państwa Członkowskie.

3. W celu zapewnienia właściwego stosowania przepisów regulujących procedurę, organy celne mogą w celu ułatwienia kontroli, wymagać aby posiadacz pozwolenia prowadził lub zlecił prowadzenie ewidencji towarowej, zwanej dalej „ewidencją przetwarzania pod kontrolą celną”, która określa ilości przywożonych towarów objętych procedurą i uzyskanych produktów kompensacyjnych, jak również wszystkie dane niezbędne do monitorowania

procesu oraz do właściwego obliczania należności celnych przywozowych, które mogą być należne.

„Ewidencja przetwarzania pod kontrolą celną” udostępniana jest urzędowi nadzoru, aby umożliwić mu przeprowadzenie kontroli niezbędnej dla prawidłowej realizacji procedury.

Jeżeli ewidencja prowadzona przez wnioskodawcę do celów handlowych pozwala na nadzorowanie procedury, to organy celne uznają tę ewidencję za ważną „ewidencję przetwarzania pod kontrolą celną”.

Artykuł 653

Okres ważności każdego pozwolenia ustalany jest przez organy celne z uwzględnieniem szczególnych potrzeb osoby występującej z wnioskiem.

Jeżeli okres ten przekracza dwa lata, warunki, na podstawie których zostało ono wydane są okresowo badane w przedziałach czasowych określonych w pozwoleniu.

Artykuł 654

1. Udzielając pozwolenia wyznaczone organy celne określają, zgodnie z art. 134 Kodeksu, termin, w którym przetworzone produkty mają otrzymać przeznaczenie celne, uwzględniając okres niezbędny dla przeprowadzenia procesu przetworzenia, jak również okres niezbędny dla nadania przeznaczenia celnego produktom przetworzonym.

2. Jeżeli uzasadniają to zaistniałe okoliczności, termin wyznaczony w pozwoleniu może zostać przedłużony nawet po upływie pierwotnie wyznaczonego terminu.

Artykuł 655

1. Współczynnik produktywności lub sposób ustalania tego współczynnika, określony w art. 134 Kodeksu, wyznaczany jest, o ile jest to możliwe, na podstawie danych dotyczących produkcji, które można sprawdzić w ewidencji posiadacza pozwolenia.

2. Współczynnik lub sposób jego ustalania wyznaczany jest zgodnie z ust. 1, z zastrzeżeniem weryfikacji przez organy celne z mocą wsteczną.

Podsekcja 2

Nadanie procedury - procedura uproszczona

Artykuł 656

1. Niniejszy artykuł stosuje się w przypadkach, w których procesy przetwarzania realizowane są w jednym Państwie Członkowskim.

2. Jeżeli nie są stosowane uproszczone procedury objęcia procedurą, określone w art. 76 Kodeksu, każdy urząd celny uprawniony przez organy celne do wydawania pozwoleń z zastosowaniem procedury uproszczonej, dopuszcza aby złożenie zgłoszenia objęcia procedurą stanowiło jednocześnie wniosek o udzielenie pozwolenia. W takim przypadku przyjęcie

zgłoszenia stanowi pozwolenie, a przyjęcie to w każdym przypadku pozostaje uzależnione od warunków dotyczących udzielenia pozwolenia.

3. Do zgłoszeń przedstawionych na mocy ust. 2 załącza się dokument sporządzony przez zgłaszającego, zawierający następujące informacje, o ile są one niezbędne, chyba że informacje te mogą zostać umieszczone w polu 44 formularza stosowanego do samych zgłoszeń:

- a) jeżeli osoba występująca z wnioskiem o zastosowanie procedury nie jest zgłaszającym, nazwisko lub firmę i adres osoby występującej z wnioskiem;
- b) jeżeli osoba dokonująca przetwarzania nie jest osobą występującą z wnioskiem lub zgłaszającym, lub firmę i adres tej osoby;
- c) rodzaj procesu przetworzenia;
- d) opis handlowy i/lub techniczny przetworzonych produktów, które mają zostać uzyskane;
- e) współczynnik produktywności lub, odpowiednio, sposób wyznaczania tego współczynnika;
- f) przewidywany termin nadania przywożonym towarom przeznaczenia celnego;
- g) miejsce, w którym ma zostać przeprowadzony proces przetwarzania.

Art. 498 stosuje się *mutatis mutandis*.

4. Art. 502 stosuje się *mutatis mutandis*.

Sekcja 2

Objęcie towarów procedurą

Artykuł 657

1. Z wyjątkiem przypadków, w których stosuje się art. 656, zgłoszenie objęcia towarów procedurą przetwarzania pod kontrolą celną, składa się w jednym z określonych w pozwoleniu urzędów objęcia procedurą.

2. W przypadku stosowania art. 656, zgłoszenie określone w ust. 1, składa się w jednym z należycie uprawnionych urzędów celnych.

Artykuł 658

1. Zgłoszenie określone w art. 657, sporządzane jest zgodnie z przepisami art. 198-252.

2. Bez uszczerbku dla stosowania art. 656, opis towarów znajdujący się na zgłoszeniu określonym w ust. 1, odpowiada specyfikacji znajdującej się w pozwoleniu.

3. Do celów 62 ust. 2 Kodeksu, do zgłoszenia objęcia procedurą dołącza się dokumenty określone w art. 220.

Artykuł 659

1. Procedury uproszczone przewidziane w art. 76 Kodeksu stosuje się zgodnie z art. 275 i 276.

2. Organy celne wstrzymują pozwolenie na korzystanie z odprawy uproszczonej w miejscu, przewidzianej w art. 276, w odniesieniu do osób, którym nie można udowodnić prowadzenia ewidencji przetwarzania pod kontrolą celną, określonej w art. 652 ust. 3.

3. Zgłoszenie uzupełniające określone w art. 76 ust. 2 Kodeksu, dostarczane jest w wyznaczonym terminie i najpóźniej w chwili złożenia rozliczenia procedury.

Sekcja 3

Zakończenie procedury

Artykuł 660

1. Zakończenia procedury dokonuje się albo na podstawie ilości przywożonych towarów odpowiadających, przy zastosowaniu współczynnika produktywności, produktem przetworzonym albo na podstawie ilość towarów w stanie niezmienionym, które otrzymały przeznaczenie celne.

2. O ile jest to konieczne, zgodnie z art. 135 Kodeksu, reguły zawarte w art. 591-594 dotyczące stosunku przywożonych towarów będących częścią produktów stosuje się *mutatis mutandis*.

Artykuł 661

1. Z wyjątkiem przypadków, w których stosuje się art. 656, zgłoszenie zakończenia procedury przetwarzania towarów pod kontrolą celną składane jest w jednym z określonych w pozwoleniu urzędów zakończenia.

2. W przypadku stosowania art. 656, zgłoszenie określone w ust. 1, składane jest w urzędzie celnym, który wydał pozwolenie.

3. Jednakże, urząd nadzoru może zezwolić, aby zgłoszenie, określone w ust. 1, zostało przedstawione w innym urzędzie celnym niż urząd określony w ust. 1 i 2.

Artykuł 662

1. Zgłoszenie określone w art. 661, sporządzane jest zgodnie z przepisami ustanowionymi dla danego przeznaczenia celnego.

2. Opis produktów przetworzonych lub towarów przywożonych objętych zgłoszeniem określonym w ust. 1, odpowiada specyfikacji znajdującej się w pozwoleniu.

3. Stosuje się przepisy art. 583 ust. 3.

Artykuł 663

Procedury uproszczone przewidziane w art. 76 Kodeksu dla zakończenia procedury stosuje się zgodnie z art. 278 ust. 1.

Artykuł 664

1. Posiadacz pozwolenia dostarcza do urzędu nadzoru rozliczenie procedury w terminie trzydziestu dni od upływu terminu zakończenia.

2. Rozliczenie procedury zawiera między innymi następujące dane:

- a) numer pozwolenia;
- b) ilość każdego rodzaju przywożonych towarów oraz numery zgłoszeń objęcia tych towarów procedurą;
- c) kod CN przywożonych towarów;
- d) wartość celna przywożonych towarów;
- e) wyznaczony współczynnik produktywności;
- f) rodzaj i ilość oraz ich przeznaczenie celne, wraz z numerami zgłoszeń celnych, z zastosowaniem których przetworzone produkty zostały objęte przeznaczeniem celnym;
- g) koszty przetworzenia, jeżeli art. 666 tiret czwarte ma być stosowany;
- h) kod CN produktów przetworzonych.

3. Jeżeli stosowane są procedury uproszczone dotyczące objęcia procedurą lub zakończenia procedury, to zgłoszeniami i danymi dokumentami, są te przewidziane w art. 76 ust. 3 Kodeksu.

Artykuł 665

4. Urząd nadzoru może wyrazić zgodę na:

- a) rozliczenie procedury, określone w art. 595 ust. 1, sporządzone komputerowo lub w każdy inny sposób określony przez ten urząd;
- b) rozliczenie procedury na zgłoszeniu o objęcie towarów procedurą.

2. Stosuje się przepisy art. 598.

3. Urząd nadzoru może sam dokonać rozliczenia procedury w terminie przewidzianym w art. 664 ust. 1. W takim przypadku w pozwoleniu umieszcza się odpowiednią adnotację.

Artykuł 666

Zgodnie z art. 36 ust. 1 Kodeksu, jeżeli przetworzone produkty zostają dopuszczone do swobodnego obrotu, ich wartość celna jest, w zależności od wyboru osoby zainteresowanej dokonanego w dniu przyjęcia zgłoszenia objęcia procedurą dopuszczenia do swobodnego obrotu:

- ustaloną w tym samym lub podobnym czasie wartością celną towarów identycznych lub podobnych, wyprodukowanych w jakimkolwiek państwie trzecim,
- ich ceną sprzedaży pod warunkiem, że nie miały na nią wpływu powiązania między kupującym a sprzedającym,
- ceną sprzedaży we Wspólnocie towarów identycznych lub podobnych pod warunkiem, że nie miały na nią wpływu powiązania między kupującym a sprzedającym,
- wartością celną przywożonych towarów wraz z kosztami przetworzenia.

Artykuł 667

Jeżeli środki polityki handlowej obowiązują w odniesieniu do towarów w chwili przyjęcia zgłoszenia objęcia procedurą dopuszczenia do swobodnego obrotu, to środki te nie mają zastosowania do produktów przetworzonych, chyba że środki te obowiązują również w odniesieniu do produktów identycznych jak produkty przetworzone.

W takim przypadku środki te stosuje się w odniesieniu do ilości przywożonych towarów, która rzeczywiście była użyta do wytworzenia dopuszczonych do swobodnego obrotu produktów przetworzonych.

Sekcja 4

Wymiana informacji z Komisją

Artykuł 668

1. Państwa Członkowskie przekazują Komisji:
 - a) dane, wskazane w załączniku 88, w odniesieniu do każdego pozwolenia, gdzie wartość przywożonych towarów przekracza, na każdego operatora i na rok kalendarzowy 100 000 ECU;
 - b) dane, wskazane w załączniku 86, w odniesieniu do każdego wniosku o udzielenie pozwolenia nieuwzględnionego z powodu niespełnienia warunków gospodarczych, określonych w art. 133 lit. e).
2. Dane określone w ust. 1 lit. a) i b), przekazywane są w ciągu miesiąca następującego po miesiącu, w którym wydano pozwolenie lub odrzucono wniosek o udzielenie pozwolenia. Są one rozpowszechniane przez Komisję wśród pozostałych Państw Członkowskich i są badane przez Komitet w przypadkach, w których jest to uznane za konieczne.

Artykuł 669

1. Państwa Członkowskie przekazują Komisji:
 - a) wykaz organów celnych, którym należy składać wnioski o udzielenie pozwolenia, z wyjątkiem przypadków, w których stosuje się art. 656;
 - b) wykaz urzędów celnych uprawnionych do przyjmowania zgłoszeń objęcia procedurą na mocy art. 656.
2. Stosuje się art. 649 ust. 2 i 3.

ROZDZIAŁ 5

Odprawa czasowa

Sekcja 1

Przepisy ogólne

Artykuł 670

Do celów niniejszego rozdziału:

- a) *urząd wprowadzenia* oznacza: urząd celny, przez który towary, którym towarzyszy karnet ATA są wprowadzane na obszar celny Wspólnoty;
- b) *urząd wyprowadzenia* oznacza: urząd celny przez który towary, którym towarzyszy karnet ATA, opuszczają obszar celny Wspólnoty;
- c) *środek transportu* oznaczają: wszelkie środki transportu przeznaczone do transportu osób lub towarów. Termin ten obejmuje części zapasowe oraz zwykłe akcesoria i wyposażenie, włącznie z przyrządami stosowanymi do załadunku, umocowywania lub zabezpieczania towarów przywożonych wraz ze środkiem transportu;
- d) *osoba mająca swoją siedzibę poza obszarem celnym Wspólnoty* oznacza: osobę fizyczną zamieszkałą na stałe poza obszarem celnym Wspólnoty lub osobę prawną mającą zarejestrowaną siedzibę poza tym obszarem;
- e) *użytek handlowy* oznacza: wykorzystywanie środka transportu do odpłatnego transportu osób lub odpłatnego bądź przemysłowego lub handlowego przewozu towarów za opłatą lub bezpłatnie;
- f) *użytek prywatny* oznacza: wykorzystywanie środków transportu przez osobę zainteresowaną wyłącznie w celach osobistych, z wyłączeniem użytku handlowego;
- g) *kontener* oznacza: urządzenie umożliwiające transport (przenośna skrzynia, ruchoma cysterna, nadwozie zdejmowane lub inna podobna konstrukcja):
 - całkowicie lub częściowo zamknięte, aby tworzyło pomieszczenie przeznaczone

do umieszczenia towarów,

- o stałym charakterze i odpowiednio wytrzymałe, aby nadawało się do wielokrotnego użytku,
- specjalnie skonstruowane, aby ułatwić przewóz towarów przez jeden lub więcej środków transportu bez konieczności dokonywania przeładunków jego zawartości,
- skonstruowane tak, aby można było nim łatwo operować, w szczególności w czasie przeładunku z jednego środka transportu na drugi,
- wykonane w taki sposób, aby można je było łatwo napełnić lub opróżnić, o całkowitej pojemności jednego metra sześciennego lub większej.

Platformy załadunkowe są traktowane jako kontenery.

Pojęcie kontener obejmuje akcesoria i wyposażenie kontenera stosownie dla danego typu pod warunkiem, że takie akcesoria i wyposażenie są transportowane wraz z kontenerem. Pojęcie kontener nie obejmuje pojazdów, akcesoriów lub części zapasowych do pojazdów, opakowań lub palet.

W drodze odstępstwa od tiret ostatniego, pojęcie kontener stosuje się również do kontenerów, o całkowitej pojemności mniejszej niż jeden metr sześcienny, wykorzystywanych w transporcie powietrznym.

- h) *transport pod zamknięciem celnym* oznacza: wykorzystywanie kontenera do transportu towarów w przypadku, gdy ustalenie ich tożsamości zapewniają zamknięcia celne kontenera;
- i) *nadwozie zdejmowane* oznacza: przedział załadunkowy, który nie jest wyposażony w żaden środek napędowy i jest specjalnie przeznaczony do transportu na pojeździe drogowym, a podwozia takiego pojazdu i ramy wewnętrzne karoserii są specjalnie do tego przeznaczone. Definicja ta obejmuje również skrzynie, które są częściami ładunku specjalnie przeznaczonego do transportu kombinowanego;
- j) *kontenery stanowiące przedział częściowo zamknięty* oznaczają: urządzenia składające się z podstawy i nadbudowy oddzielających przestrzeń załadunkową równoważną przestrzeni kontenera zamkniętego; nadbudowa wykonana jest zwykle z elementów metalowych stanowiących szkielet kontenera; tego rodzaju kontenery mogą posiadać również jedną lub kilka ścianek bocznych lub czołowych; w niektórych przypadkach posiadają jedynie dach umocowany na podstawie poprzez prostopadłe słupy; tego rodzaju kontenery wykorzystywane są zwłaszcza do przewozu towarów o dużej objętości (np. pojazdy silnikowe);
- k) *platformy załadunkowe* oznaczają: platformy ładunkowe nieposiadające nadbudowy lub posiadające jedynie nadbudowę niekompletną, o takiej samej długości i szerokości jak kontenery wyposażone w części narożne wyższe i niższe umocowane na boku platformy w celu umożliwienia użycia tych samych urządzeń do załadunku i podnoszenia jak w przypadku kontenerów;

- l) *akcesoria i wyposażenie kontenera* oznaczają: w szczególności następujące części, nawet jeżeli są one zdejmowalne:
 - (i) wyposażenie służące do kontroli, zmiany lub utrzymywania temperatury wewnątrz kontenera;
 - (ii) małe przyrządy, takie jak rejestratory temperatury lub wstrząsów, służące do podawania lub rejestracji zmiany warunków otoczenia i wstrząsów;
 - (iii) przegrody wewnętrzne, palety, półki, podpory, haki i podobne przyrządy służące do układania towarów;
- m) *paleta* oznacza: urządzenie, na którego powierzchni może zostać zgromadzona pewna ilość towarów, aby tworzyły jednostkę ładunkową w celu jej transportowania lub obsługiwania bądź układania przy pomocy urządzeń mechanicznych. Urządzenie to składa się z dwóch płaszczyzn oddzielonych wspornikami lub z jednej płaszczyzny podtrzymywanej przez podstawki lub ze specjalnej płaszczyzny stosowanej w transporcie powietrznym; całkowita wysokość urządzenia jest zmniejszona do minimum umożliwiającego obsługiwanie go za pomocą rolek, wózków widłowych lub wózków paletowych; może być również wyposażona w nadbudowę;
- n) *użytkownik kontenera lub palety* oznacza: osobę, która będąc lub nie będąc właścicielem kontenera lub palety, kontroluje w istocie ich przewóz;
- o) *korzystający z procedury dla kontenera lub palety* oznacza: użytkownika kontenera lub palety albo jego przedstawiciela;
- p) *ruch wewnętrzny* oznacza: przewóz osób zabranych lub towarów załadowanych na obszarze celnym Wspólnoty i mających wysiąść lub zostać wyładowanymi na tym obszarze.

Sekcja 2

Odprawa czasowa towarów innych niż środki transportu

Podsekcja 1

Odprawa czasowa z całkowitym zwolnieniem: zakres i warunki

a) *Wyposażenie zawodowe*

Artykuł 671

1. Wyposażenie zawodowe korzysta z procedury odprawy czasowej z całkowitym zwolnieniem z należności celnych przywozowych.
2. Wyposażenie zawodowe oznacza:
 - a) wyposażenie dla prasy albo do nadawania programów radiowych lub telewizyjnych,

które jest potrzebne przedstawicielom prasy albo organizacji radiowych lub telewizyjnych mającym swoją siedzibę poza obszarem celnym Wspólnoty i udającym się na ten obszar w celu zrelacjonowania czy też nadania lub nagrania materiału dla określonych programów;

- b) wyposażenie kinematograficzne potrzebne osobie mającej swoją siedzibę poza obszarem celnym Wspólnoty i udającej się na ten obszar w celu zrealizowania określonego filmu lub filmów;
- c) każde inne wyposażenie potrzebne do wykonywania zajęcia zarobkowego, prac rzemieślniczych lub zawodu osobie mającej swoją siedzibę poza obszarem celnym Wspólnoty udającej się na ten obszar w celu wykonania określonego zadania. Nie obejmuje ono wyposażenia, które ma być wykorzystane do produkcji na skalę przemysłową lub do pakowania towarów albo też (z wyjątkiem narzędzi ręcznych) do eksploatacji bogactw naturalnych, budowy, naprawy lub konserwacji konstrukcji budowlanych, czy też do wykonywania robót ziemnych i realizacji podobnych projektów;
- d) aparaturę pomocniczą do wyposażenia wymienionego w lit. a), b) i c) niniejszego ustępu oraz akcesoria do tego wyposażenia.

Wykaz opisowy towarów uznawanych za takie wyposażenia znajduje się w załączniku 90.

3. Z procedury odprawy czasowej, określonej w ust. 1 korzysta wyposażenie zawodowe pod warunkiem, że:

- a) jest własnością osoby mającej swoją siedzibę poza obszarem celnym Wspólnoty;
- b) jest przywożone przez osobę mającą swoją siedzibę poza tym obszarem;
- c) jest używane wyłącznie przez osobę udającą się na ten obszar lub pod jej osobistym nadzorem.

Jednakże warunek określony w lit. c) nie ma zastosowania w przypadku wyposażenia przywiezionego do produkcji filmów, programów telewizyjnych lub dzieł audiowizualnych zgodnie z umową o koprodukcji, której stroną jest osoba mająca swoją siedzibę na obszarze celnym Wspólnoty.

W przypadku nadawania wspólnego programu radiowego lub telewizyjnego, wyposażenie zawodowe może być przedmiotem umowy najmu lub podobnego uzgodnienia, którego stroną jest osoba mająca swoją siedzibę na obszarze celnym Wspólnoty.

Artykuł 672

Części zapasowe przywożone później w celu dokonania naprawy wyposażenia zawodowego, które zostało przywiezione na czas określony, korzystają z udogodnień procedury odprawy czasowej na tych samych warunkach jak samo wyposażenie.

- b) ***Towary przeznaczone do wystawiania lub wykorzystywania na wystawach, targach, spotkaniach lub podobnych imprezach***

Artykuł 673

1. Z odprawy czasowej z całkowitym zwolnieniem z należności celnych przywózowych korzystają:

- a) towary przeznaczone w celu wystawienia lub prezentacji na imprezie;
- b) towary przeznaczone do wykorzystania w związku z prezentacją przywożonych produktów na imprezie, takie jak:
 - towary potrzebne do celów prezentacji przywożonego urządzenia lub aparatury, która ma być wystawiona,
 - materiał do budowy lub dekoracji tymczasowych stoisk osób mających swoją siedzibę poza Wspólnotą, łącznie z wyposażeniem elektrycznym,
 - materiał reklamowy i pokazowy, jak również inne wyposażenie, które jest materiałem reklamowym dla wystawianych towarów przywożonych, takie jak nagrania dźwięku i obrazu, filmy i przezrocza, jak również aparatura do wykorzystania wraz z nimi;
- c) wyposażenie, łącznie z wyposażeniem do tłumaczenia, aparaturą nagrywającą dźwięk i obraz oraz filmami o charakterze edukacyjnym, naukowym lub kulturalnym, przeznaczone do wykorzystania na międzynarodowych spotkaniach, konferencjach lub kongresach;
- d) żywe zwierzęta, które mają zostać wystawione lub uczestniczyć w imprezach;
- e) produkty uzyskane podczas imprez z przywiezionych czasowo towarów, urządzeń, aparatury lub zwierząt.

2. Za imprezy uważane są:

- a) wystawy, targi, salony i podobne imprezy o charakterze handlowym, przemysłowym, rolnym lub rzemieślniczym;
- b) wystawy lub spotkania organizowane głównie w celach charytatywnych;
- c) wystawy lub spotkania organizowane głównie w celu promocji dziedzin wiedzy, sztuki, rzemiosła, sportu lub w celu promocji działalności naukowej, edukacyjnej, technicznej, kulturalnej, dotyczącej związków zawodowych lub turystycznej, bądź w celu propagowania wiedzy religijnej lub kultu, bądź przyjaźni między narodami;
- d) spotkania przedstawicieli organizacji lub grup organizacji międzynarodowych;
- e) uroczystości i spotkania o charakterze oficjalnym lub upamiętniającym określone zdarzenia,

z wyjątkiem wystaw organizowanych prywatnie w sklepach lub pomieszczeniach

handlowych, w celu sprzedaży przywożonych towarów.

c) ***Materiały pedagogiczne i wyposażenie naukowe***

Artykuł 674

1. Z procedury odprawy czasowej z całkowitym zwolnieniem z należności celnych przywozowych korzystają:

- a) materiały pedagogiczne;
- b) części zapasowe i akcesoria do takich materiałów;
- c) narzędzia specjalnie przeznaczone do konserwacji, sprawdzania, dokonywania pomiarów lub naprawy takich materiałów.

2. Materiały pedagogiczne oznaczają każdego rodzaju materiał przeznaczony wyłącznie do celów nauczania lub szkolenia zawodowego, w szczególności modele, instrumenty, urządzenia i maszyny.

Wykaz towarów uważanych za materiały pedagogiczne znajduje się w załączniku 91.

3. Z procedury odprawy czasowej, określonej w ust. 1 materiały pedagogiczne, części zamienne, akcesoria i narzędzia korzystają pod warunkiem, że:

- a) są sprowadzane przez upoważnione placówki i są używane pod nadzorem i na odpowiedzialność takich placówek;
- b) są używane do celów niehandlowych;
- c) są sprowadzane w rozsądnej ilości, biorąc pod uwagę zamierzone przeznaczenie przywozu;
- d) w czasie, gdy znajdują się na obszarze celnym Wspólnoty, pozostają własnością osoby mającej swoją siedzibę poza tym obszarem.

4. Okres, przez który materiały pedagogiczne mogą pozostawać w ramach procedury odprawy czasowej wynosi dwanaście miesięcy.

Artykuł 675

1. Z odprawy czasowej z całkowitym zwolnieniem z należności celnych przywozowych korzystają:

- a) wyposażenie naukowe;
- b) części zapasowe i akcesoria do wyżej wymienionego wyposażenia;
- c) narzędzia specjalnie przeznaczone do konserwacji, sprawdzania, dokonywania pomiarów lub naprawy wyposażenia naukowego wykorzystywanego na obszarze

Wspólnoty wyłącznie do celów badań naukowych lub nauczania.

2. Wyposażenie naukowe oznacza instrumenty, aparaturę i maszyny użytkowane do celów badań naukowych lub nauczania.
3. Z procedury odprawy czasowej, określonej w ust. 1 wyposażenie naukowe, części zapasowe, akcesoria i narzędzia korzystają pod warunkiem, że:
 - a) są sprowadzane przez upoważnione placówki i są używane pod nadzorem i na odpowiedzialność takich placówek;
 - b) są używane do celów niehandlowych;
 - c) są sprowadzane w rozsądnej ilości, biorąc pod uwagę zamierzone przeznaczenie przywozu;
 - d) w czasie, gdy znajdują się na obszarze celnym Wspólnoty, pozostają własnością osoby mającej swoją siedzibę poza tym obszarem.
4. Okres, przez który wyposażenie naukowe może pozostawać w ramach procedury odprawy czasowej wynosi dwanaście miesięcy.

Artykuł 676

1. Do celów art. 674 ust. 3 lit. a), upoważnione placówki oznaczają placówki nauczania lub szkolenia zawodowego, publiczne lub prywatne, nieprowadzące działalności zarobkowej i które otrzymały odpowiednią zgodę wyznaczonych organów Państwa Członkowskiego, które wydało pozwolenie na dokonanie odprawy czasowej materiału pedagogicznego.
2. Do celów art. 675 ust. 3 lit. a), upoważnione placówki oznaczają placówki naukowe lub nauczania, publiczne lub prywatne, nieprowadzące działalności zarobkowej i które otrzymały odpowiednią zgodę wyznaczonych organów Państwa Członkowskiego, które wydało pozwolenie na dokonanie odprawy czasowej wyposażenia naukowego.

d) *Sprzęt medyczny, chirurgiczny i laboratoryjny*

Artykuł 677

1. Z odprawy czasowej z całkowitym zwolnieniem z należności celnych przywozowych korzysta sprzęt medyczny, chirurgiczny i laboratoryjny przeznaczony dla szpitali i innych instytucji medycznych.
2. Z procedury odprawy czasowej, określonej w ust. 1 wymieniony sprzęt korzysta pod warunkiem, że:
 - a) został wysłany okazjonalnie tytułem nieodpłatnego wypożyczenia;
 - b) przeznaczony jest do celów diagnostycznych lub terapeutycznych.
3. Przesyłka okazjonalna oznacza każdą przesyłkę sprzętu medycznego, chirurgicznego i

laboratoryjnego dokonaną na prośbę szpitali lub innych instytucji medycznych, które znajdując się w wyjątkowych okolicznościach pilnie potrzebują takiego wyposażenia w celu uzupełnienia braków swojego wyposażenia medycznego.

e) ***Sprzęt przeznaczony do zwalczania skutków katastrof***

Artykuł 678

1. Z odprawy czasowej z całkowitym zwolnieniem z należności celnych przywozowych korzysta sprzęt przeznaczony do użycia w ramach środków podjętych w celu zwalczania skutków katastrof zaistniałych na obszarze celnym Wspólnoty.

2. Z procedury odprawy czasowej, określonej w ust. 1 wymieniony sprzęt korzysta pod warunkiem, że:

- jest przywożony tytułem nieodpłatnego wypożyczenia,
- jest przeznaczony dla instytucji państwowych lub instytucji upoważnionych przez właściwe organy.

f) ***Opakowania***

Artykuł 679

1. Z odprawy czasowej z całkowitym zwolnieniem z należności celnych przywozowych korzystają opakowania.

2. Opakowania oznaczają:

- a) pojemniki wykorzystywane lub przeznaczone do wykorzystania, w stanie w jakim zostały przywiezione, w celu zapakowania lub opakowania towarów;
- b) podstawy wykorzystywane lub przeznaczone do wykorzystania do zawinięcia, składania lub przytwierdzania towarów,

z wyjątkiem materiałów do pakowania takich jak: słoma, papier, wata szklana i wióry, przywożonych luzem.

3. Odprawa czasowa, określona w ust. 2, udzielana jest pod warunkiem, że :

- a) jeżeli opakowania są przywożone pełne, zgłoszono, że zostaną powrotnie wywiezione puste lub pełne;
- b) jeżeli opakowania są przywożone puste, zgłoszono, że zostaną powrotnie wywiezione pełne.

4. Opakowania objęte procedurą odprawy czasowej nie mogą być wykorzystywane, nawet okazjonalnie, w ruchu wewnętrznym, z wyjątkiem ich wykorzystania w celu wywozu towarów poza obszar celny Wspólnoty. W przypadku przywozu opakowań pełnych, zakaz ten stosuje się jedynie od chwili, z którą zostały opróżnione ze swojej zawartości.

5. Okres, przez który opakowania mogą pozostawać w ramach procedury odprawy czasowej wynosi sześć miesięcy.

g) ***Inne towary kwalifikujące się do odprawy czasowej z całkowitym zwolnieniem***

Artykuł 680

Z odprawy czasowej z całkowitym zwolnieniem z należności celnych przywózowych korzystają:

- a) formy, matryce, klisze, rysunki, projekty i inne podobne artykuły, przeznaczone dla osoby mającej swoją siedzibę na obszarze celnym Wspólnoty, gdy co najmniej 75% produkcji powstałej w wyniku ich użycia jest wywożone poza ten obszar;
- b) przyrządy do pomiarów, kontroli, testowania i inne podobne artykuły, przeznaczone dla osoby mającej swoją siedzibę na obszarze celnym Wspólnoty w celu użycia w procesie produkcyjnym, jeżeli co najmniej 75% produkcji powstałej w wyniku ich użycia jest wywożone poza ten obszar;
- c) specjalne narzędzia i przyrządy oddane do dyspozycji osoby mającej swoją siedzibę na obszarze celnym Wspólnoty w celu użycia do produkcji towarów, które mają zostać w całości wywiezione pod warunkiem, że takie specjalne narzędzia i przyrządy pozostają własnością osoby mającej swoją siedzibę poza obszarem celnym Wspólnoty;
- d) wszelkiego rodzaju towary, które mają zostać poddane testom, doświadczeniom lub pokazom, wliczając w to próby i doświadczenia niezbędne dla procedur homologacji, ale z wyjątkiem testów, doświadczeń lub pokazów stanowiących działalność zarobkową;
- e) wszelkiego rodzaju towary, które mają służyć do przeprowadzenia testów, doświadczeń lub pokazów, ale z wyjątkiem testów, doświadczeń lub pokazów stanowiących działalność zarobkową;
- f) próbki reprezentatywne dla określonej kategorii towarów, które mają być wystawiane, w celu zdobycia zamówień na towary podobne.

Artykuł 681

1. Z odprawy czasowej z całkowitym zwolnieniem z należności celnych przywózowych korzystają zastępcze środki produkcji.

2. Okres, przez który zastępcze środki produkcji mogą pozostawać w ramach procedury odprawy czasowej wynosi sześć miesięcy.

3. Zastępcze środki produkcji oznaczają przyrządy, aparaturę i maszyny tymczasowo i nieodpłatnie udostępnione klientowi przez dostawcę lub naprawiającego w związku z oczekiwaniem na dostawę lub naprawę podobnych towarów.

Artykuł 682

1. Z odprawy czasowej z całkowitym zwolnieniem z należności celnych przywozowych korzystają:

- a) towary używane, przywożone w celu sprzedaży na aukcjach;
- b) towary przywożone w ramach umowy sprzedaży z zastrzeżeniem pomyślnego przebiegu testów;
- c) dzieła sztuki przywożone w celu wystawienia, z zamiarem ewentualnej sprzedaży;
- d) przesyłki bez obowiązku kupna, wyrobów futrzarskich, kamieni szlachetnych, dywanów i wyrobów jubilerskich pod warunkiem, że ich szczególny charakter nie stoi na przeszkodzie w ich przywozie w charakterze próbek.

2. Okres pozostawania towarów, określonych w ust. 1, w ramach procedury odprawy czasowej wynosi sześć miesięcy w odniesieniu do lit. a), b) i c) i cztery tygodnie w odniesieniu do lit. d).

3. Do powyższych celów:

- towary używane oznaczają towary inne niż towary nowo wyprodukowane,
- przesyłki bez obowiązku kupna oznaczają przesyłki towarów, które nadawca chciałby sprzedać, a które odbiorca może zakupić po przeprowadzeniu testów.

Artykuł 683

1. Z odprawy czasowej z całkowitym zwolnieniem z należności celnych przywozowych korzystają:

- a) naświetlone i wywołane filmy kinematograficzne, pozytywy i inne zarejestrowane nośniki obrazu, przeznaczone do obejrzenia przed ich użytkowaniem handlowym;
- b) filmy, taśmy magnetyczne i filmy na podłożu magnetycznym oraz inne nośniki dźwięku, przeznaczone do udźwiękowania, dubbingu lub reprodukcji;
- c) filmy pokazujące produkty lub działania produktów bądź sprzętu zagranicznego, pod warunkiem że nie są przeznaczone do publicznej projekcji w celu zarobkowym;
- d) zapisane nośniki danych, przesłane bezpłatnie i przeznaczone do wykorzystania w automatycznym przetwarzaniu danych.

Artykuł 684

1. Z odprawy czasowej z całkowitym zwolnieniem z należności celnych przywozowych korzystają przedmioty osobistego użytku oraz towary przywożone w celach sportowych.

2. W tym celu:

- a) przedmioty osobistego użytku oznaczają wszystkie przedmioty, nowe lub używane, których podróżny może potrzebować do jego lub jej osobistego użytku w czasie podróży, biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności podróży, ale wyłączając wszelkie towary przywożone w celach handlowych;
 - b) towary przywożone w celach sportowych oznaczają artykuły sportowe i inne przedmioty do wykorzystania przez podróżnych w zawodach lub pokazach sportowych albo też do treningu na obszarze celnym Wspólnoty.
3. Wykaz opisowy takich towarów znajduje się w załączniku 92.

Artykuł 685

Z odprawy czasowej z całkowitym zwolnieniem z należności celnych przywozowych korzystają:

- a) żywe zwierzęta wszystkich gatunków przywożone w celu ujeżdżenia, treningu lub reprodukcji albo w celu poddania leczeniu weterynaryjnemu;
- b) żywe zwierzęta wszystkich gatunków przywożone w celu okresowego pędzenia lub wypasu;
- c) zwierzęta pociągowe i sprzęt pociagowy należące do osób mających swoją siedzibę poza obszarem celnym Wspólnoty ale w sąsiedztwie tego obszaru, pod warunkiem że są przywożone przez takie osoby w celu eksploatacji gruntów położonych na obszarze celnym Wspólnoty związanej z wykonywaniem prac rolnych lub leśnych, włączając zrywkę lub transport drewna bądź hodowlę ryb;
- d) materiały reklamujące turystykę. Wykaz opisowy towarów uznawanych za materiały reklamujące turystykę znajduje się w załączniku 93.

Artykuł 686

1. Z odprawy czasowej z całkowitym zwolnieniem z należności celnych przywozowych korzystają materiały o charakterze socjalnym dla marynarzy.

2. W tym celu:

- materiały o charakterze socjalnym oznaczają materiały przeznaczone do działalności o charakterze kulturalnym, oświatowym, wypoczynkowym, religijnym lub sportowym marynarzy,
- marynarze oznacza wszystkie osoby transportowane na pokładzie statku, wykonujące obowiązki w związku z pracą lub służbą na statku znajdującym się na morzu.

3. Wykaz towarów uważanych za materiały o charakterze socjalnym dla marynarzy znajduje się w załączniku 94.

4. Z procedury odprawy czasowej określonej w ust. 1 materiały te korzystają pod warunkiem, że są one:

- a) wylądowane ze statku przeznaczonego do międzynarodowego transportu morskiego w celu ich czasowego wykorzystania na lądzie przez załogę przez okres nieprzekraczający postoju w porcie;
- b) przywożone w celu czasowego użycia w placówkach o charakterze kulturalnym lub społecznym w okresie dwunastu miesięcy. Placówki o charakterze kulturalnym lub społecznym oznaczają schroniska, kluby lub centra rekreacyjne dla marynarzy, prowadzone bądź przez organy urzędowe, bądź przez organizacje religijne lub inne organizacje o celu niezarobkowym, jak również miejsca kultu, gdzie regularnie odprawiane są nabożeństwa dla marynarzy.

Artykuł 687

Z odprawy czasowej z całkowitym zwolnieniem z należności celnych przywozowych korzysta różnego rodzaju wyposażenie używane pod nadzorem i na odpowiedzialność władzy publicznej do budowy, naprawy lub konserwacji znajdującej się w strefach przygranicznych infrastruktury o ogólnym znaczeniu.

Artykuł 688

1. Z odprawy czasowej z całkowitym zwolnieniem z należności celnych przywozowych korzystają towary przywożone czasowo na obszar celny Wspólnoty, w szczególnych sytuacjach niewywołujących skutków gospodarczych.
2. Odprawa czasowa towarów przywożonych sporadycznie na obszar celny Wspólnoty na okres nieprzekraczający trzech miesięcy, których wartość jest niższa od 4 000 ECU, uważana jest za jedną ze szczególnych sytuacji niewywołujących skutków gospodarczych.

Artykuł 689

1. Każde Państwo Członkowskie może zdecydować się udzielić zamiast częściowego zwolnienia, określonego w art. 142 Kodeksu, całkowitego zwolnienia dla towarów przywożonych sporadycznie na jego terytorium na okres nieprzekraczający trzech miesięcy.
2. W wyniku dokonywanej przez Komitet analizy powiadomień określonych w art. 746 ust. 1 lit. c), przyjmuje się przepisy mające na celu wyłączenie niektórych operacji z zakresu stosowania ust. 1, jeżeli stwierdzono, że naruszają one warunki konkurencyjności we Wspólnocie lub naruszają interesy podmiotów gospodarczych mających tam swoje siedziby.

Podsekcja 2

Szczególne przepisy odnoszące się do towarów, które mogą korzystać z procedury z częściowym zwolnieniem

Artykuł 690

Zgodnie z art. 142 ust. 2 Kodeksu, wykaz towarów, które nie mogą korzystać z procedury odprawy czasowej z częściowym zwolnieniem z należności celnych przywozowych znajduje się w załączniku 95.

Podsekcja 3

Nadanie procedury

a) *Procedura zwykła*

Artykuł 691

1. Wniosek sporządzany jest zgodnie z art. 497 i zgodnie z wzorem z załącznika 67/D, oraz przedkładany przez osobę, której może zostać udzielone pozwolenie na mocy art. 86 i 138 Kodeksu.
2. a) Wniosek jest przedkładany organom celnym wyznaczonym przez Państwo Członkowskie, w którym towary mają zostać użyte.
b) Jeżeli przewiduje się, że towary zostaną użyte w kilku Państwach Członkowskich, to można ubiegać się o udzielenie jednego pozwolenia. Wniosek taki składany jest organom celnym wyznaczonym przez Państwo Członkowskie, w którym towary mają zostać użyte po raz pierwszy.

W takim przypadku wniosek zawiera dane dotyczące przebiegu użycia, jak również miejsca, w których towary przywożone czasowo będą wykorzystane.

Artykuł 692

1. Bez uszczerbku dla art. 695, pozwolenie wydają organy, którym przedstawiony został wniosek na mocy art. 691 ust. 2, a wniosek sporządzany jest zgodnie z art. 500 i zgodnie z wzorem z załącznika 68/D.
2. W przypadku stosowania art. 691 ust. 2 lit. b), pozwolenie nie może zostać wydane bez zgody organów celnych wyznaczonych przez Państwo Członkowskie, w którym znajdują się miejsca wskazane we wniosku. Stosowana jest następująca procedura:
 - a) organy celne, którym przedłożony został wniosek, przekazują pozostałym zainteresowanym organom celnym wniosek i projekt pozwolenia; projekt ten obejmuje przynajmniej miejsce wykorzystania, opis handlowy i/lub techniczny, przewidywaną ilość i wartość, artykuł, na mocy którego występuje się z wnioskiem o udzielenie pozwolenia, sposoby ustalania tożsamości towarów, urzędy celne określone w pkt 8 wzoru pozwolenia z załącznika 68/D i, o ile zaistnieje taka potrzeba, reguły, których należy przestrzegać między innymi w celu poinformowania urzędu nadzoru;
 - b) pozostałe zainteresowane organy celne powiadamiają w możliwie krótkim czasie i najpóźniej w terminie dwóch miesięcy od dnia przekazania wniosku i projektu pozwolenia, o wszelkich zaistniałych zastrzeżeniach.
 - c) organy celne, określone w lit. a) mogą wydać pozwolenie, jeżeli w terminie określonym w lit. b), nie uzyskały informacji o zastrzeżeniach wobec projektu pozwolenia;

- d) Państwo Członkowskie, które wydało pozwolenie, przesyła jego kopię wszystkim Państwom Członkowskim określonym powyżej.

W ten sposób wydane pozwolenia są ważne jedynie w Państwach Członkowskich określonych powyżej.

Państwa Członkowskie przekazują Komisji, nazwy i adresy organów celnych wyznaczonych do przyjmowania wniosków i projektów pozwoleń, określonych w lit. a). Komisja odpowiednio informuje pozostałe Państwa Członkowskie.

Artykuł 693

Okres ważności pozwolenia wyznaczany jest przez organy celne w każdym pojedynczym przypadku, z uwzględnieniem szczególnych potrzeb wnioskodawcy.

Artykuł 694

1. Wydając pozwolenie, wyznaczone organy celne określają termin, w którym przywożone towary muszą otrzymać przeznaczenie celne, uwzględniając terminy przewidziane w art. 140 ust. 2 Kodeksu i art. 674, 675, 677, 679, 681, 682 i 688 oraz termin potrzebny do osiągnięcia celu odprawy czasowej.

2. Do celów art. 140 ust. 3 Kodeksu, za wyjątkowe okoliczności uważa się wszystkie zdarzenia wymagające użycia towaru w dodatkowym okresie dla osiągnięcia celu, który uzasadniał zastosowanie odprawy czasowej.

3. Jeżeli udzielane jest przedłużenie, które powoduje przekroczenie przewidzianego terminu, ustalone jest ono z uwzględnieniem okoliczności, które przeszkodziły posiadaczowi pozwolenia w wywiązaniu się w wymienionym terminie z obowiązku powrotnego wywozu.

b) *Procedury uproszczone*

Artykuł 695

1. Niniejszy artykuł może być stosowany w przypadku, gdy użycie ma nastąpić w jednym Państwie Członkowskim lub w kilku Państwach Członkowskich. Niniejszy artykuł jest stosowany w przypadkach, w których nie wnosi się o stosowanie art. 142 ust. 1 Kodeksu lub art. 688 i 689.

2. Jeżeli uproszczone procedury objęcia procedurą, przewidziane w art. 76 Kodeksu, nie są stosowane, to urząd celny uprawniony przez organy celne do wydawania pozwoleń z zastosowaniem procedury uproszczonej dopuszcza, aby złożenie zgłoszenia objęcia procedurą stanowiło wniosek o udzielenie pozwolenia.

W takim przypadku przyjęcie zgłoszenia stanowi pozwolenie, a przyjęcie to w każdym przypadku pozostaje uzależnione od warunków dotyczących udzielenia pozwolenia, włączając decyzję urzędu nadzoru wymienionego w polu 44 formularza.

3. Do zgłoszenia przedstawionego na mocy ust. 2 załącza się dokument sporządzony przez zgłaszającego, zawierający następujące informacje, o ile są one niezbędne, chyba że

informacje te mogą zostać umieszczone w polu 44 formularza stosowanego do samego zgłoszenia:

- a) jeżeli osoba występująca z wnioskiem o zastosowanie procedury nie jest zgłaszającym, nazwisko lub firmę i adres osoby występującej z wnioskiem i w zależności od przypadku, właściciela towarów;
- b) jeżeli użytkownik nie jest zgłaszającym, nazwisko lub firmę i adres użytkownika towarów;
- c) artykuł, na mocy którego występuje się z wnioskiem o zastosowanie procedury;
- d) przewidywany czas pozostawania towarów w ramach procedury;
- e) miejsce, w którym towary mają zostać użyte;
- f) każde zastosowanie procedur przewidzianych w art. 713 i 714.

Art. 498 stosuje się *mutatis mutandis*.

4. Art. 502 stosuje się *mutatis mutandis*.

Artykuł 696

1. W przypadkach przewidzianych w art. 229 ust. 1 lit. a) i c) stosuje się uproszczoną procedurę udzielania pozwoleń pod warunkiem, że zgłaszający przedłoży na poparcie zgłoszenia ustnego wykaz, w którym podane są:

- a) jego nazwisko (nazwa) i adres;
- b) opis handlowy towarów;
- c) wartość towarów;
- d) przewidywany okres pozostawania towarów w danym Państwie Członkowskim;
- e) dokładna informacja dotycząca ilości każdego rodzaju towarów;
- f) miejsce wykorzystania w przypadkach określonych w art. 229 ust. 1 lit. a) tiret czwarte.

2. Opatrzony datą i podpisany przez wnioskodawcę wykaz, składany jest w urzędzie celnym w dwóch egzemplarzach; jeden egzemplarz jest poświadczany przez urząd celny i zwracany osobie zainteresowanej, a drugi zachowuje wymieniony urząd.

Poświadczenie wykazu przez urząd celny traktowane jest jako pozwolenie.

3. Wykazy odnoszące się do zwierząt i wyposażenia, określonego art. 229 ust. 1 tiret pierwsze, mogą zostać wykorzystane w okresie jednego roku dla wszystkich wprowadzeń na obszar celny Wspólnoty.

Wykazy te składa się co roku we właściwym urzędzie celnym przed dokonaniem pierwszej operacji odprawy czasowej.

Artykuł 697

1. Przedstawienie karnetu ATA w uprawnionym przez organy celne urzędzie celnym, w celu skorzystania z procedury odprawy czasowej, jest równoznaczne ze złożeniem wniosku o udzielenie pozwolenia, a przyjęcie tego karnetu (odcinka odprawy czasowej) jest równoznaczne z udzieleniem pozwolenia na korzystanie z procedury.

2. Towary, w stosunku do których odprawa czasowa może zostać zastosowana zgodnie procedurą opisaną w ust. 1, wymienione są w załączniku 96.

3. Urzędy celne mogą przyjmować jedynie karnety ATA:

a) wydane w jednym z państw, które jest umawiającą się stroną Konwencji ATA oraz poświadczone i gwarantowane przez zrzeczenie wchodzące w skład międzynarodowego systemu gwarancji.

Komisja przekazuje Państwom Członkowskim wykaz danych państw i zrzeczeń;

b) poświadczone przez organy celne w polu do tego przeznaczonym na stronie tytułowej karnetu, oraz

c) ważne na obszarze celnym Wspólnoty.

Artykuł 698

Rzeczy osobistego użytku i towary przywożone w celach sportowych, określone w art. 684, mogą korzystać z procedury bez pisemnego wniosku lub pozwolenia, chyba że wyraźnie zażądają tego organy celne.

W takim przypadku akt przewidziany w art. 233 uważany jest za wniosek o udzielenie odprawy czasowej, a brak interwencji organów celnych za udzielenie pozwolenia.

Podsekcja 4

Objęcie towarów procedurą

Artykuł 699

1. Z wyjątkiem przypadków stosowania art. 695-697, zgłoszenie objęcia towarów procedurą odprawy czasowej składane jest w jednym z urzędów celnych objęcia procedurą określonych w pozwoleniu.

2. W przypadku stosowania art. 695 i 696, zgłoszenie określone w art. 701 lub wykaz składane są w jednym z należycie uprawnionych urzędów celnych.

3. W przypadku stosowania art. 697, przedstawienie karnetu ATA w celu objęcia towarów procedurą odprawy czasowej dokonywane jest w następujących urzędach celnych:

- a) w przypadku towarów określonych w załączniku 95 pkt. 2-9, 11 i 20, w urzędach objęcia procedurą, w których właściwości miejscowej mają być używane towary;
- b) w pozostałych przypadkach, w każdym innym urzędzie wprowadzenia uprawnionym do działania jako urząd objęcia procedurą. W takim przypadku urząd wprowadzenia działa jako urząd objęcia procedurą.

Jeżeli w wyjątkowych przypadkach urząd wprowadzenia, uprawniony do działania jako urząd objęcia procedurą, nie jest w stanie sprawdzić, czy spełnione są wszystkie warunki procedury odprawy czasowej, to zezwala on na przewiezienie towarów do urzędu przeznaczenia zdolnego do sprawdzenia, czy wspomniane warunki zostały spełnione, z zastosowaniem karnetu ATA jako dokumentu tranzytowego.

4. Organy celne Państw Członkowskich nadają swoim urzędom celnym uprawnienia do działania jako urzędy objęcia procedurą lub urzędem wprowadzenia do działania jako urzędy objęcia procedurą.

Artykuł 700

Do celów art. 88 Kodeksu, przypadki, w których nie można żądać zabezpieczenia przy objęciu procedurą odprawy czasowej, wymienione są w załączniku 97.

a) **Procedura zwykła**

Artykuł 701

- 1. Zgłoszenie określone w art. 699 ust. 1 i 2, sporządza się zgodnie z art. 198-252.
- 2. Bez uszczerbku dla stosowania art. 695, opis towarów podany w zgłoszeniu określonym w ust. 1, jest zgodny ze specyfikacją znajdującą się w pozwoleniu.
- 3. W przypadku stosowania art. 699 ust. 3, urząd objęcia procedurą spełnia następujące formalności:
 - a) weryfikuje dane podane w polach A-G odcinka przywozowego;
 - b) wypełnia grzbiet odcinka i pole H odcinka przywozowego; termin powrotnego wywozu towarów, który ma zostać wpisany w polu H lit. b), nie może przekraczać terminu ważności karnetu, bez uszczerbku dla specjalnych terminów, określonych w art. 140 ust. 2 Kodeksu;
 - c) podaje w polu H lit. e) odcinka powrotnego wywozu nazwę i adres urzędu objęcia procedurą; oraz
 - d) zatrzymuje odcinek przywozowy.

b) **Procedury uproszczone**

Artykuł 702

Procedury uproszczone przewidziane w art. 76 Kodeksu stosuje się zgodnie z art. 275 i 276.

Podsekcja 5

Zakończenie procedury

a) ***Ogólne przepisy dotyczące przeznaczeń celnych przewidzianych w art. 89 Kodeksu***

Artykuł 703

Objęcie przeznaczeniem celnym towarów już podlegających procedurze odprawy czasowej z częściowym zwolnieniem uzależnione jest od uiszczenia każdej kwoty należnej na mocy art. 143 Kodeksu.

Artykuł 704

1. Procedurę odprawy czasowej uważa się za zakończoną w odniesieniu do towarów przywożonych na mocy art. 673, które zostały skonsumowane, zniszczone lub bezpłatnie rozdane publiczności na imprezie.

Rodzaj takich towarów lub produktów, określonych w art. 673 ust. 1 lit. e), musi jednakże odpowiadać charakterowi imprezy, liczbie zwiedzających i znaczeniu udziału wystawcy w wymienionej imprezie.

2. Ust. 1 nie ma zastosowania do napojów spirytusowych, wyrobów tytoniowych lub paliw.

b) ***Procedury zwykłe***

Artykuł 705

1. Z wyjątkiem przypadków, w których stosuje się art. 695-697, zgłoszenie o zakończeniu procedury odprawy czasowej składa się w jednym z określonych w pozwoleniu urzędów celnych zakończenia.

2. W przypadku stosowania art. 695, zgłoszenie określone w ust. 1 lub, w zależności od przypadku, wykaz składany jest w urzędzie celnym, który wydał pozwolenie.

3. W przypadku stosowania art. 697, karnet ATA przedstawiany jest w uprawnionym urzędzie celnym zakończenia.

4. Jednakże urząd celny nadzoru może zezwolić, aby zgłoszenie określone w ust. 1 i 2, zostało przedstawione w innym urzędzie celnym niż te, określone we wspomnianych ustępach.

Artykuł 706

1. Zgłoszenie określone w art. 705 ust. 1 i 2, sporządzane jest zgodnie z przepisami ustanowionymi w odniesieniu do przeznaczenia celnego.

2. Opis towarów podany w zgłoszeniu, określony w ust. 1, jest zgodny ze specyfikacją znajdującą się w pozwoleniu.

3. W przypadku stosowania art. 705 ust. 3, urząd zakończenia:

a) wypełnia grzbiet odcinka i pole H odcinka powrotnego wywozu;

b) zatrzymuje odcinek powrotnego wywozu i odsyła go niezwłocznie do urzędu określonego w polu H lit. e) tego odcinka.

c) ***Procedury uproszczone***

Artykuł 707

Procedury uproszczone przewidziane w art. 76 Kodeksu stosuje się zgodnie z art. 278.

Podsekcja 6

Przepisy dotyczące naliczania należności

Artykuł 708

Zgodnie z art. 144 ust. 1 Kodeksu, w przypadku towarów określonych w art. 673 i art. 682 ust. 1 lit. a), c) i d), miarodajnym momentem w celu określenia długu celnego jest czas przyjęcia zgłoszenia dopuszczenia do swobodnego obrotu.

Artykuł 709

1. Dopuszczenie do swobodnego obrotu przywożonych towarów uprzednio objętych procedurą odprawy czasowej pociąga za sobą konieczność uiszczenia odsetek wyrównawczych od całkowitej kwoty należności celnych przywozowych.

2. Ust. 1 nie ma zastosowania w przypadku dopuszczenia do swobodnego obrotu towarów uprzednio objętych procedurą odprawy czasowej na mocy art. 673, 678, 682, 684 i 685 lit. d).

3. a) Roczne stopy procentowe są stopami wyznaczonymi zgodnie z art. 589 ust. 4 lit. a).

b) Odsetki nalicza się za miesiąc kalendarzowy i okres między pierwszym dniem miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonano pierwszego objęcia procedurą przywożonych towarów, dla których procedura zostaje zakończona, a ostatnim dniem miesiąca, w którym towary zostały dopuszczone do swobodnego obrotu. Miarodajny okres, który uwzględnia się przy naliczaniu odsetek wyrównawczych nie może być krótszy od jednego miesiąca.

c) Kwota odsetek naliczana jest na podstawie należności celnych przywozowych, stopy procentowej określonej w lit. a) i okresu określonego w lit. b).

Artykuł 710

W przypadku naruszenia lub nieprawidłowości popełnionych w trakcie lub w związku z operacją odprawy czasowej realizowaną z zastosowaniem karnetu ATA, przepisy art. 454 i 455, jak również art. 458-461 dla przypadków, w których karnet ATA stosowany jest jako dokument tranzytowy, stosuje się *mutatis mutandis* do uiszczania wymaganych należności celnych przywozowych.

Podsekcja 7

Współpraca administracyjna

Artykuł 711

Jeżeli przywożone towary umieszczone są w wolnym obszarze celnym lub składzie wolnocłowym bądź objęte jedną z procedur zawieszających pozwalających na zakończenie procedury odprawy czasowej, to w polu przeznaczonym na opis towarów w dokumencie właściwym dla wymienionego przeznaczenia celnego lub, w przypadku stosowania procedur uproszczonych, w dokumencie handlowym lub wykorzystywanej ewidencji, umieszcza się dodatkowo jedno z następujących oznaczeń przewidzianych stosowaną procedurą:

- Mercancías IT,
- MI-varer,
- V.V.-Waren,
- Εμπορεύματα ΠΕ,
- T.A. goods,
- Marchandises AT,
- Merci A.T.,
- TI-goederen,
- Mercadorias I.T

Podsekcja 8

Przeniesienie towarów

Artykuł 712

1. Bez uszczerbku dla art. 713 i 714, jeżeli towary mają przemieszczać się na obszarze celnym Wspólnoty, bądź w ramach przeniesienia pozwolenia, bądź w ramach tego samego pozwolenia, to transport danych towarów odbywa się zgodnie z przepisami dotyczącymi tranzytu zewnętrznego.

2. W dokumencie wspólnotowego tranzytu zewnętrznego lub dokumencie traktowanym jako dokument tranzytu zewnętrznego umieszczona jest ostateczna data powrotnego wywozu i jedno z potwierdzeń określonych w art. 711.

Artykuł 713

1. Na wniosek osoby zainteresowanej, transport towarów określonych w art. 712 ust. 1, może odbywać się w ramach jednego pozwolenia zgodnie z procedurami przeniesienia przewidzianymi w ust. 3 i 4 niniejszego artykułu.

2. Jeżeli pozwolono na zastosowanie takich procedur przeniesienia, to muszą one zostać przewidziane w pozwoleniu. Zastępują one wtedy procedury przewozowe przewidziane procedurą tranzytu zewnętrznego.

3. Organy celne zezwalają, aby przeniesienie towarów z urzędu objęcia procedurą do urzędu zakończenia dokonane zostało bez innych formalności celnych niż te, przewidziane w art. 715 ust. 3 i bez zakończenia procedury odprawy czasowej.

4. Odpowiedzialność za przenoszone towary ponosi posiadacz pozwolenia.

5. Posiadacz pozwolenia zobowiązany jest do wcześniejszego powiadomienia organów celnych o zamiarze dokonania przeniesienia w formie i w sposób określony przez te organy.

Artykuł 714

1. Pod warunkiem, że nie zostanie naruszona prawidłowość dokonania operacji, organy celne, na innych warunkach, które same wyznaczają, zezwalają na przewóz towarów przywożonych z pominięciem formalności celnych, z urzędu objęcia do miejsca wykorzystania i z miejsca wykorzystania do urzędu zakończenia.

2. Osoba zainteresowana informuje urząd nadzoru o powrotnym wywozie towarów objętych procedurą odprawy czasowej przysyłając egzemplarz zgłoszenia wywozowego, który został jej zwrócony.

Artykuł 715

1. W przypadku stosowania art. 712, przy objęciu towarów procedurą tranzytu zewnętrznego, organy celne, na żądanie posiadacza pozwolenia, poświadczają dokument informacyjny przewidziany w ust. 3.

2. W przypadku stosowania art. 713, dokument informacyjny przewidziany w ust. 3 jest poświadczany w chwili objęcia towarów procedurą lub w chwili rozpoczęcia operacji przeniesienia.

3. Dokument informacyjny, zwany dalej „dokumentem INF 6”, składa się z oryginału i dwóch kopii. Wystawiany jest on na formularzu odpowiadającym wzorowi z załącznika 98.

Artykuł 716

1. Dokument INF 6 zawiera wszystkie informacje, niezbędne dla organów celnych:

- datę objęcia przywożonych towarów procedurą odprawy czasowej,
- określone w tym dniu elementy kalkulacyjne,
- kwotę już pobranych w związku z częściowym zwolnieniem należności celnych przywozowych i okres uwzględniany dla ich pobrania.

2. Oryginał i jedna kopia dokumentu INF 6 są zwracane osobie zainteresowanej; jedną kopię zachowuje urząd celny, który ją poświadczył; drugą kopię osoba zainteresowana zwraca do urzędu zakończenia i po poświadczeniu przez ten urząd, osoba zainteresowana odsyła ją do urzędu celnego, który ją pierwotnie poświadczył.

Sekcja 3

Odprawa czasowa środków transportu

Podsekcja 1

Odprawa czasowa z całkowitym zwolnieniem: zakres i warunki

Artykuł 717

Bez uszczerbku dla art. 718 ust. 7, art. 719 ust. 10 lit. b) i ust. 11, art. 721 ust. 5, art. 722 ust. 3 i art. 723 ust. 3 i 7, środki transportu, określone w lit. a)-d) poniżej, nie mogą zostać wypożyczone, wynajęte, oddane w zastaw, odstąpione ani oddane do dyspozycji osobie mającej swoją siedzibę we Wspólnocie.

a) *Środki transportu drogowego*

Artykuł 718

1. Z procedury odprawy czasowej mogą korzystać pojazdy drogowo do użytku handlowego.
2. Do celów niniejszego artykułu, pojazdy oznaczają wszystkie pojazdy drogowo, włącznie z ich przyczepami, które mogą zostać dołączone do takich pojazdów.
3. Bez uszczerbku dla ust. 4, korzystanie z procedury odprawy czasowej określonej w ust. 1, uzależnione jest od warunku, aby pojazdy były:
 - a) przywiezione przez osobę mającą swoją siedzibę poza obszarem celnym Wspólnoty lub na rzecz tej osoby;
 - b) wykorzystane do użytku handlowego przez tę osobę lub na jej rzecz; oraz
 - c) zarejestrowane poza obszarem celnym Wspólnoty na nazwisko osoby mającej swoją siedzibę poza tym obszarem. Jednakże, jeżeli pojazdy nie są zarejestrowane, warunek ten uważa się za spełniony w przypadku, gdy pojazdy te należą do osoby mającej swoją siedzibę poza obszarem celnym Wspólnoty;

d) wykorzystywane wyłącznie do transportu rozpoczynającego się lub końącego poza obszarem celnym Wspólnoty.

4. Jeżeli przyczepa dołączona jest do pojazdu silnikowego zarejestrowanego na obszarze celnym Wspólnoty, to pozwolenie na korzystanie z odprawy czasowej może zostać udzielone nawet w przypadku, gdy warunki ustanowione w ust. 3 lit. a) i b) nie są spełniane.

5. Pojazdy określone w ust. 1, mogą pozostawać na obszarze celnym Wspólnoty z zastrzeżeniem warunków ustanowionych w ust. 3, przez okres niezbędny do zrealizowania operacji, w związku z którymi zabiega się o udzielenie pozwolenia na korzystanie z odprawy czasowej, takimi jak przewóz, umieszczenie podróźnych w środku transportu i wysadzenie ich, załadunek i wyładunek towarów, transport i konserwacja.

6. Do celów ust. 3 lit. a) i b), osoby działające na rzecz osoby mającej swoją siedzibę poza obszarem celnym Wspólnoty muszą być należycie upoważnione przez tę osobę.

7. W drodze odstępstwa od ust. 3:

a) pojazdy do użytku handlowego mogą, z zastrzeżeniem warunków ust. 6, być prowadzone przez osoby fizyczne mające swoją siedzibę na obszarze celnym Wspólnoty;

b) organy celne mogą zezwolić:

- aby w wyjątkowych przypadkach, osoba mająca swoją siedzibę na obszarze celnym Wspólnoty przywoziła i użytkowała pojazdy do użytku handlowego objęte procedurą odprawy czasowej w ograniczonym okresie, wyznaczonym przez te organy dla każdego rozpatrywanego przypadku,

- aby osoba fizyczna mająca swoją siedzibę na obszarze celnym Wspólnoty i zatrudniona przez osobę mającą swoją siedzibę poza tym obszarem, przywoziła i użytkowała na tym obszarze, do celów handlowych, pojazd należący do osoby mającej swoją siedzibę poza tym obszarem. Pojazd dopuszczony do procedury odprawy czasowej może również być użyty do celów prywatnych, gdy jest to użytek uboczny i okazjonalny w stosunku do użytku handlowego i został przewidziany w umowie o pracę;

c) pojazdy do użytku handlowego mogą być używane w ruchu wewnętrznym, jeżeli obowiązujące przepisy transportowe, odnoszące się w szczególności do warunków jego dostępności i wykonywania, przewidują taką możliwość.

Artykuł 719

1. Procedurę odprawy czasowej stosuje się do pojazdów drogowych do użytku prywatnego.

2. Do celów niniejszego artykułu, pojazdy oznaczają wszystkie pojazdy drogowe, włącznie z przyczepami kempingowymi i przyczepami, które mogą zostać dołączone do pojazdu silnikowego.

3. Korzystanie z procedury odprawy czasowej, określonej w ust. 1, uzależnione jest od warunku, aby pojazdy były:

- a) przywiezione przez osobę mającą swoją siedzibę poza obszarem celnym Wspólnoty;
- b) wykorzystywane przez osoby zainteresowane do użytku prywatnego
- c) zarejestrowane poza obszarem celnym Wspólnoty na nazwisko osoby mającej swoją siedzibę poza tym obszarem. Jednakże jeżeli pojazdy nie są zarejestrowane, powyższy warunek uważa się za spełniony w przypadku, gdy pojazdy te należą do osoby mającej swoją siedzibę poza obszarem celnym Wspólnoty.

4. W drodze odstępstwa od ust. 3:

- a) procedura może być zastosowana również w przypadku pojazdów niewspólnotowych, które są tymczasowo zarejestrowane na obszarze celnym Wspólnoty w celu ich powrotnego wywozu oraz posiadają tablicę rejestracyjną wydaną osobie mającej swoją siedzibę poza tym obszarem;
- b) organy celne mogą zezwolić, aby osoba fizyczna mająca swoją siedzibę na obszarze celnym Wspólnoty i zatrudniona przez osobę mającą swoją siedzibę poza tym obszarem przywozła i użytkowała do celów prywatnych lub do wykonywania odpłatnej działalności niebędącej użytkowaniem handlowym, pojazd należący do tej osoby, gdy użytek ten został przewidziany w umowie o pracę.

5. Procedurę odprawy czasowej stosuje się również w następujących wypadkach:

- a) gdy prywatny pojazd zarejestrowany jest w państwie zamieszkania użytkownika jest regularnie używany na obszarze celnym Wspólnoty do przejazdów z miejsca zamieszkania do miejsca pracy i z powrotem. Pozwolenie na stosowanie takiej procedury nie podlega żadnym innym ograniczeniom czasowym;
- b) gdy student wykorzystuje prywatny pojazd zarejestrowany w państwie jego zamieszkania na obszarze celnym Wspólnoty, na którym student się kształci, wyłącznie do celów związanych z odbywaniem przez niego studiów.

6. Bez uszczerbku dla ust. 5 lit. a), pojazdy określone w ust. 1, mogą pozostawać na obszarze celnym Wspólnoty przez:

- a) okres sześciu miesięcy, bez przerw lub z przerwami, w ciągu każdych 12 miesięcy;
- b) okres pobytu studenta na obszarze celnym Wspólnoty, w przypadkach określonych w ust. 5 lit. b).

7. Ust. 5 lit. b) i ust. 6 lit. b) stosuje się *mutatis mutandis* do osób wypełniających określone działania, których czas jest określony.

8. Do celów ust. 3 lit. a) i b), pojazdy do użytku prywatnego nie mogą zostać wynajęte, wypożyczone lub udostępnione po ich przywozie, lub jeżeli zostały wynajęte, wypożyczone

bądź udostępnione z chwilą ich przywozu, nie mogą zostać odnajęte lub podnajęte bądź stać się przedmiotem wtórnego wypożyczenia bądź udostępnienia na obszarze celnym Wspólnoty, w celu innym niż natychmiastowy powrotny wywóz.

9. Zgodnie z ust. 8, pojazdy do użytku prywatnego należące do przedsiębiorstwa wynajmującego pojazdy, mającego swoją siedzibę poza obszarem celnym Wspólnoty, mogą zostać odnajęte osobie fizycznej mającej swoją siedzibę poza tym obszarem w celu ich powrotnego wywozu w terminie ustalonym przez organy celne, jeżeli znajdują się na tym obszarze w wyniku wykonywania umowy najmu.

10. Niezależnie od ust. 8:

- a) współmałżonek, jak również wstępni i zstępni w linii prostej osoby fizycznej zamieszkałej poza obszarem celnym Wspólnoty i mającej stałe miejsce zamieszkania poza tym obszarem, mogą używać odprawiony już czasowo pojazd do użytku prywatnego;
- b) pojazd do użytku prywatnego może być okazjonalnie używany przez osobę fizyczną zamieszkałą na obszarze celnym Wspólnoty, jeżeli osoba ta działa na rzecz i zgodnie z zaleceniami znajdującego się na tym obszarze posiadacza pozwolenia na korzystanie z procedury odprawy czasowej.

11. W drodze odstępstwa od art. 717:

- a) możliwość korzystania z procedury odprawy czasowej przewidzianej w ust. 9 dotyczy również osób fizycznych mających swoją siedzibę na obszarze celnym Wspólnoty; pojazdy mogą również zostać sprowadzone z obszaru celnego Wspólnoty przez pracownika przedsiębiorstwa wynajmującego mającego swoją siedzibę na tym obszarze;
- b) osoba fizyczna mająca swoją siedzibę na obszarze celnym Wspólnoty może wynająć lub pożyczyć poza tym obszarem, w celu powrotu do Państwa Członkowskiego, w którym zamieszkuje na stałe, pojazd do użytku prywatnego spełniającego warunki ustanowione w ust. 3 lit. c). Termin, w którym pojazd musi zostać powrotnie wywieziony wyznaczają organy celne, uwzględniając szczególne okoliczności każdego przypadku;
- c) organy celne mogą zezwolić, aby możliwość korzystania z odprawy czasowej określonej w ust. 4, objęła osoby fizyczne zamieszkałe na stałe na obszarze celnym Wspólnoty, w przypadku przeniesienia stałego miejsca zamieszkania poza ten obszar na następujących warunkach:
 - osoba zainteresowana udowodni w jakikolwiek możliwy do przyjęcia przez organy celne sposób, że zmieniła stałe miejsce zamieszkania,
 - wywóz pojazdu musi nastąpić w terminie trzech miesięcy od dnia rejestracji.

12. Do celów ust. 6 lit. a), aby przerwać okres pozostawiania na obszarze celnym Wspólnoty pojazdu odprawionego czasowo posiadacz pozwolenia na korzystanie z odprawy czasowej

informuje o tym organy celne oraz przestrzega środków, które organy te uznają za stosowne, aby pojazd nie został użyty czasowo.

Artykuł 720

1. Art. 719, z wyjątkiem jego ust. 12, stosuje się *mutatis mutandis* do zwierząt pod wierzch lub pociągowych oraz do ich zaprzęgów wjeżdżających na obszar celny Wspólnoty.
2. Zwierzęta i ich zaprzęgi wymienione w ust. 1, mogą pozostawać na obszarze celnym Wspólnoty przez okres trzech miesięcy.

b) Szynowe środki transportu

Artykuł 721

1. Z odprawy czasowej mogą korzystać szynowe środki transportu.
2. Do celów niniejszego artykułu, szynowe środki transportu oznaczają wszelki sprzęt trakcyjny, pociągi samobieżne i wagony samobieżne, jak również wszelkiego rodzaju wagony przeznaczone do transportu osób i rzeczy.
3. Korzystanie z procedury odprawy czasowej, określonej w ust. 1, uzależnione jest od spełnienia warunku, aby szynowe środki transportu:
 - a) należały do osób mających swoje siedziby poza obszarem celnym Wspólnoty;
 - b) były zarejestrowane w sieci szynowej usytuowanej poza obszarem celnym Wspólnoty.
4. Szynowe środki transportu mogą pozostawać na obszarze celnym Wspólnoty przez okres dwunastu miesięcy.
5. W drodze odstępstwa od art. 717:
 - a) szynowe środki transportu mogą zostać oddane do dyspozycji osoby mającej swoją siedzibę na obszarze celnym Wspólnoty w przypadku, gdy są wspólnie użytkowane na mocy umowy, zgodnie z którą każda sieć może używać urządzeń pozostałych sieci jako swoich własnych;
 - b) organy celne mogą zezwolić, aby w wyjątkowych przypadkach osoba mająca swoją siedzibę na obszarze celnym Wspólnoty przywoziła i użytkowała wagony przeznaczone do przewozu towarów objętych procedurą odprawy czasowej, w ograniczonym okresie, wyznaczonym przez wymienione organy w odniesieniu do każdego przypadku.

c) Środki transportu lotniczego

Artykuł 722

1. Z odprawy czasowej mogą korzystać środki transportu lotniczego.

2. Środki transportu, określone w ust. 1, mogą pozostawać na obszarze celnym Wspólnoty przez okres niezbędny dla przeprowadzenia operacji, dla których wnioskowano o dokonanie odprawy czasowej, np. przewozu, zabrania i wysadzenia pasażerów, wylądunku i załadunku towarów, transportu i konserwacji.

3. Art. 718 ust. 6, 7 i 8 stosuje się *mutatis mutandis* do statków powietrznych przeznaczonych do użytku handlowego. W szczególności, organy celne mogą w wyjątkowych przypadkach zezwolić na dokonanie przywozu i użytek przez osobę mającą swoją siedzibę na obszarze celnym Wspólnoty statków powietrznych objętych procedurą odprawy czasowej w ograniczonym okresie, wyznaczonym przez wymienione organy w odniesieniu do każdego przypadku.

4. W przypadku, gdy środki transportu, określone w ust. 1, przeznaczone są do transportu lotniczego na użytek prywatny, stosuje się warunki ustanowione w art. 719 ust. 3.

5. Środki transportu, określone w ust. 4, mogą pozostawać na obszarze celnym Wspólnoty przez okres sześciu miesięcy, z przerwami lub bez przerw, w ciągu każdych dwunastu miesięcy.

6. Art. 719 ust. 8-12 stosuje się *mutatis mutandis* w odniesieniu do statków powietrznych przeznaczonych do użytku prywatnego.

d) **Środki transportu przeznaczone do żeglugi morskiej lub śródlądowej**

Artykuł 723

1. Z odprawy czasowej mogą korzystać środki transportu przeznaczone do żeglugi morskiej lub śródlądowej.

2. Środki transportu określone w ust. 1, mogą pozostawać na obszarze celnym Wspólnoty przez okres niezbędny dla zrealizowania operacji, dla których wystąpiono z wnioskiem o zastosowanie odprawy czasowej, takich jak przewóz, zaokrętowanie i wysadzenie podróżnych, załadunek i wylądunek towarów, transport i konserwacja.

3. Art. 718 ust. 6 i 7 stosuje się *mutatis mutandis* w odniesieniu do handlowych środków transportu przeznaczonych do żeglugi morskiej lub śródlądowej. W szczególności, organy celne mogą zezwolić w wyjątkowych przypadkach na dokonanie przywozu i użytek przez osobę mającą swoją siedzibę na obszarze celnym Wspólnoty statków objętych procedurą odprawy czasowej w ograniczonym okresie, wyznaczanym przez wymienione organy w odniesieniu do każdego przypadku.

4. W przypadku, gdy środki transportu określone w ust. 1, używane są do prywatnej żeglugi morskiej lub śródlądowej, stosuje się warunki ustanowione w art. 719 ust. 3.

5. Środki transportu, określone w ust. 4, mogą pozostawać na obszarze celnym Wspólnoty przez okres sześciu miesięcy, z przerwami lub bez przerw, w ciągu każdych dwunastu miesięcy.

6. Art. 719 ust. 8-12 stosuje się *mutatis mutandis* do środków transportu przeznaczonych do żeglugi morskiej lub śródlądowej na użytek prywatny.

7. W drodze odstępstwa od art. 717, jeżeli niewystarczająca infrastruktura portów położonych nad jeziorami znajdującymi się poza obszarem celnym Wspólnoty nie pozwala na cumowanie środków transportu przeznaczonych do żeglugi śródlądowej na użytek prywatny, organy celne mogą zezwolić w wyjątkowych przypadkach na przywóz przez osobę fizyczną mającą swoją siedzibę na obszarze celnym Wspólnoty statków objętych procedurą odprawy czasowej i używanego w części wspólnotowej jeziora położonego jednocześnie na tym obszarze i w państwie, w którym statek jest zarejestrowany. Osoba zainteresowana musi udowodnić, zgodnie z wymogami organów celnych, że infrastruktura portów położonych nad jeziorami jest niewystarczająca.

e) **Palety**

Artykuł 724

1. Z odprawy czasowej mogą korzystać palety.
2. Palety, których tożsamość można ustalić, mogą pozostawać na obszarze celnym Wspólnoty przez okres dwunastu miesięcy, który na wniosek osoby zainteresowanej może zostać skrócony.
3. Palety inne niż określone w ust. 2, mogą pozostawać na obszarze celnym Wspólnoty przez okres sześciu miesięcy, który może zostać skrócony na wniosek osoby zainteresowanej.

f) **Kontenery**

Artykuł 725

1. Z odprawy czasowej mogą korzystać kontenery dopuszczone do transportu pod zamknięciem celnym lub po prostu oznakowane, jeżeli są one wprowadzone na obszar celny Wspólnoty na rzecz ich właściciela lub użytkownika bądź ich przedstawicieli.
2. Kontenery inne niż określone w ust. 1, mogą korzystać z odprawy czasowej, jeżeli pozwolą na to organy celne Państwa Członkowskiego, w którym wnosi się o objęcie procedurą.
3. Kontenery objęte procedurą odprawy czasowej mogą pozostawać na obszarze celnym Wspólnoty przez okres dwunastu miesięcy.
4. Kontenery objęte procedurą odprawy czasowej mogą być używane w ruchu wewnętrznym przed ich powrotnym wywozem poza obszar celny Wspólnoty. Jednakże, jeżeli w innym przypadku kontenery miałyby być przewożone puste w obrębie obszaru jednego Państwa Członkowskiego, to mogą zostać użyte jedynie jeden raz przy każdym pobycie w Państwie Członkowskim do przewozu towarów załadowanych na obszarze tego Państwa Członkowskiego, które mają zostać rozładowane na obszarze tego samego państwa.
5. Bez uszczerbku dla art. 729 ust. 1, akcesoria i normalne wyposażenie kontenerów mogą zostać przywiezione z kontenerem, aby zostać powrotnie wywiezione oddzielnie lub z innym kontenerem, bądź oddzielnie, aby zostać powrotnie wywiezione z kontenerem.

Artykuł 726

1. Art. 725 ust. 1 stosuje się do kontenerów, które są lub nie są dopuszczone do transportu pod zamknięciem celnym, na których umieszczone są na stałe, w odpowiednim i widocznym miejscu, następujące dane:

- a) dane identyfikacyjne właściciela lub użytkownika;
- b) znaki i numery identyfikacyjne kontenera podane przez właściciela lub użytkownika;
- c) ciężar własny kontenera, włącznie z całym zamontowanym na stałe wyposażeniem; oraz
- d) kraj macierzysty kontenera.

Jednakże informacje określone w lit. c) nie są wymagane w przypadku znakowania ruchomych skrzyń stosowanych w transporcie kombinowanym kolejowo-drogowym, a informacje określone w lit. d) nie są wymagane w przypadku znakowania kontenerów stosowanych w transporcie lotniczym.

2. Kraj macierzysty kontenera może zostać podany z zastosowaniem pełnej nazwy bądź za pomocą kodu kraju ISO alfa-2 przewidzianego międzynarodową normą ISO 3166, bądź za pomocą wyróżniającego dwuliterowego znaku państwa rejestracji pojazdów samochodowych poruszających się drogami międzynarodowymi, bądź za pomocą cyfr w przypadku ruchomych skrzyń stosowanych do transportu kombinowanego kolejowo-drogowego. Dane identyfikacyjne właściciela lub użytkownika mogą zostać podane w formie pełnej nazwy (nazwiska) lub za pomocą ustalonego oznaczenia, z wyjątkiem symboli takich jak emblematy lub chorągiewki.

3. Jeżeli kontener oznakowany zgodnie z ust. 1 i 2 ukazany jest jako należący do Państwa Członkowskiego, uważa się, że kontener taki spełnia warunki ustanowione w art. 9 i 10 Traktatu.

Jednakże osoba korzystająca z procedury musi dostarczyć, na wniosek organów celnych Państwa Członkowskiego w którym przechowywany jest kontener, informacje dotyczące statusu celnego tego kontenera.

Artykuł 727

1. Kontenery:

- a) na których umieszczone są, oprócz informacji przewidzianych w art. 726 ust. 1, następujące dane umieszczone na tablicy homologacyjnej zgodnie z regułami określonymi w ust. 2:
 - numer seryjny nadany przez producenta (numer fabryczny), oraz
 - jeżeli objęte są homologacją, numery lub litery identyfikacyjne typu;
- b) spełniające warunki techniczne, określone w ust. 2; oraz

- c) które zostały dopuszczone przez Państwo Członkowskie lub jedno z państw wymienionych w załączniku 99, zgodnie z procedurami przewidzianymi w ust. 2,

uznawane są za zatwierdzone do transportu pod zamknięciem celnym.

2. Reguły techniczne stosowane do kontenerów, które mogą zostać zatwierdzone do transportu pod zamknięciem celnym i procedury dotyczące takiego zatwierdzenia, są zgodne z warunkami i procedurami określonymi odpowiednio w części I i części II załącznika 7 do Konwencji TIR stanowiącej Załącznik do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2112/78¹⁷. Każda wchodząca w życie zmiana odnosząca się do załącznika 7 do Konwencji TIR stosuje się również do celów niniejszego rozporządzenia.

Reguły te są stosowane zgodnie z uwagami wyjaśniającymi znajdującymi się w części III załącznika 7.

3. Jeżeli stwierdzono, że zatwierdzone kontenery nie spełniają wymogów technicznych określonych w ust. 2, lub gdy kontener jest poważnie uszkodzony i w związku z tym nie spełnia norm wymaganych dla uzyskania zatwierdzenia do transportu pod zamknięciem celnym, urząd celny działa zgodnie z załącznikiem 100.

Artykuł 728

Art. 725 ust. 4 stosuje się zgodnie z uwagą wyjaśniającą w załączniku 101.

g) Części zapasowe, akcesoria i wyposażenie zwykłe

Artykuł 729

1. Z odprawy czasowej mogą korzystać zwykłe części zapasowe, akcesoria i wyposażenie, włącznie ze sprzętem do sztautowania, mocowania lub zabezpieczania towarów, które przywożone są ze środkami transportu, dla których są przeznaczone, lub oddzielnie.

2. Części zapasowe przywożone razem ze środkami transportu, dla których są przeznaczone lub oddzielnie są używane wyłącznie do przeprowadzania małych napraw i niewielkich zwyczajowych zabiegów konserwacyjnych tych środków transportu.

3. Rutynowe zabiegi konserwacyjne i naprawy środków transportu, których przeprowadzenie było konieczne w trakcie podróży na obszar celny Wspólnoty lub w ramach tego obszaru nie stanowią zmian w rozumieniu art. 137 Kodeksu i mogą być przeprowadzane w okresie korzystania z odprawy czasowej.

Podsekcja 2

Nadanie procedury

a) Przypadek ogólny

¹⁷ Dz.U. nr L 252 z 28.9.1978, str. 1.

Artykuł 730

Z wyjątkiem przypadków stosowania art. 724 i 725 i bez uszczerbku dla art. 728, środki transportu mogą korzystać z procedury bez konieczności składania wniosku lub uzyskania pisemnego pozwolenia.

W takim przypadku czynność przewidziana w art. 233 uważana jest za wniosek o udzielenie pozwolenia na korzystanie z odprawy czasowej, a brak interwencji organów celnych za udzielenie pozwolenia.

Artykuł 731

Paletom określonym w art. 724 ust. 2, i kontenerom określonym w art. 725 ust. 1, może zostać nadana procedura w sposób określony w art. 730 pod warunkiem, że osoba korzystająca z procedury:

- a) jest reprezentowana na obszarze celnym Wspólnoty i przekazuje organom celnym wyznaczonym przez każde z Państw Członkowskich, w których mają pozostawać palety lub kontenery, dane umożliwiające identyfikację przedstawiciela i zakres jego pełnomocnictwa.
- b) dostarczy, na żądanie wyznaczonych organów celnych Państwa Członkowskiego, w którym mają pozostawać palety lub kontenery, informacje dotyczące miejsca i daty wprowadzenia palet i kontenerów na obszar celnym Wspólnoty oraz poda datę ich wyprowadzenia z tego obszaru, jak również informacje dotyczące ruchów tych palet lub kontenerów na tym obszarze.

b) *Przypadki szczególne*

Artykuł 732

1. W przypadku stosowania art. 724 ust. 3 i art. 725 ust. 2, aby skorzystać z odprawy czasowej, użytkownik lub jego przedstawiciel przedstawia wniosek we właściwym urzędzie celnym Państwa Członkowskiego, gdzie kontenery lub palety, które mają zostać objęte procedurą, są wprowadzane na obszar celnym Wspólnoty.

2. Wniosek sporządza się na piśmie w dowolnej formie możliwej do przyjęcia przez organy celne. Zawiera on następujące informacje:

- a) nazwisko, firmę i adres użytkownika lub jego przedstawiciela;
- b) zobowiązanie do przestrzegania przepisów art. 731 lit. b);
- c) w przypadku stosowania art. 724 ust. 3, liczbę i opis palet.

3. Wniosek może być wnioskiem całościowym i odnosić się do większej liczby operacji odprawy czasowej.

4. W przypadku pojedynczej operacji odprawy czasowej przedstawienie wykazu określonego w art. 736 ust. 1 lit. b) zastępuje wniosek.

Artykuł 733

1. Urząd celny, w którym przedstawiony został wniosek, wydaje decyzję i, w zależności od przypadku, udziela „czasowego” pozwolenia na dokonanie odprawy czasowej, zwanego dalej pozwoleniem.
2. Pozwolenie udzielane jest jedynie dla kontenerów, których tożsamość może zostać ustalona przy ich powrotnym wywozie.
3. Pozwolenie podpisuje właściwy urząd celny, który zachowuje jego kopię. W pozwoleniu określone są między innymi zasady, na jakich użytkownik powinien dostarczyć informacje przewidziane w art. 731 lit. b).
4. Pozwolenie może być pozwoleniem generalnym i odnosić się do większej liczby operacji odprawy czasowej.
5. W przypadku pojedynczej operacji odprawy czasowej, przyjęcie przez organy celne wykazu, określonego w art. 736 ust. 1 lit. b), jest równoznaczne z udzieleniem pozwolenia.

c) *Terminy określone w art. 140 Kodeksu*

Artykuł 734

Do celów art. 140 ust. 3 Kodeksu, art. 694 ust. 2 stosuje się do środków transportu. Jeżeli osoba korzystająca z procedury może wykazać, że palety określone w art. 724 ust. 2 i 3, lub kontenery określone w art. 725 ust. 1 i 2, nie były używane przez jakiś czas, to ich nieużywanie uważane jest za wyjątkową okoliczność uzasadniającą przedłużenie terminu.

Podsekcja 3

Objęcie towarów procedurą

Artykuł 735

1. Środki transportu obejmuje się procedurą odprawy czasowej w sposób przewidziany w art. 232 ust. 1.
2. Zgodnie z art. 88 Kodeksu, w przypadku objęcia procedurą odprawy czasowej środków transportu, które nie zostały zgłoszone, nie jest wymagane złożenie zabezpieczenia.

Artykuł 736

1. W drodze odstępstwa od art. 735 ust. 1, jeżeli w chwili objęcia procedurą lub w trakcie przeprowadzania kontroli urząd celny nadzoru uzna, że istnieje poważne ryzyko niewywiązania się z obowiązku powrotnego wywozu środka transportu, procedurę odprawy czasowej stosuje się z zastrzeżeniem:
 - a) przedłożenia zgłoszenia sporządzonego zgodnie z art. 205 ust. 1 lub dokumentu przewidzianego międzynarodową konwencją, jak określono w art. 205 ust. 3;

- b) w przypadku kontenerów, zgłoszenia ustnego określonego w art. 229 ust. 1, z załączeniem wykazu.

W wykazie podaje się:

- (i) nazwisko, firmę i adres użytkownika lub jego przedstawiciela;
- (ii) środki służące do ustalenia tożsamości kontenerów;
- (iii) liczbę kontenerów oraz ilość i rodzaj zwykłych części zapasowych, akcesoriów i wyposażenia.

2. W drodze odstępstwa od art. 735 ust. 1, sprzęt określony w art. 729 ust. 1, przywożony oddzielnie od środków transportu, dla których jest przeznaczony, podlega formalnościom ustanowionym w ust. 1 lit. a), bez uszczerbku dla szerszych ułatwień przewidzianych w obowiązujących umowach.

3. W drodze odstępstwa od art. 735 ust. 2, jeżeli urząd nadzoru uzna, że ust. 1 ma zastosowanie i że płatność mogącego powstać długu celnego nie jest zapewniona, wymagane jest złożenie zabezpieczenia.

Artykuł 737

1. Środki transportu objęte procedurą odprawy czasowej z zakończeniem procedury uszlachetniania czynnego są traktowane jako środki transportu, które zostały wprowadzone na obszar celny Wspólnoty.

2. Datą objęcia procedurą odprawy czasowej środków transportu określonych w ust. 1, jest data ich pierwszego wykorzystania w ramach tej procedury.

3. Do celów dokonania rozliczenia procedury uszlachetniania czynnego, osoba korzystająca z procedury odprawy czasowej wydaje posiadaczowi pozwolenia na korzystanie z procedury uszlachetniania czynnego świadectwo zastępujące dokumenty, przewidziane w art. 595 ust. 3.

Podsekcja 4

Zakończenie procedury

Artykuł 738

Części zastąpione w wyniku dokonania naprawy lub zabiegu konserwacyjnego i nowe części zapasowe, które są uszkodzone lub wadliwe, otrzymują jedno z przeznaczeń celnych dopuszczonych dla przywożonych towarów.

Artykuł 739

W przypadku środków transportu szynowego określonych w art. 721 i palet określonych w art. 724 użytkowanych wspólnie na mocy umowy, procedura zostaje zakończona również w

przypadku, gdy środki transportu szynowego tego samego typu lub palety tego samego typu lub równej wartości jak te, które zostały oddane do dyspozycji osoby mającej swoją siedzibę na obszarze celnym Wspólnoty, otrzymują jedno z dopuszczonych przeznaczeń celnych.

Artykuł 740

1. Zakończenie procedury odprawy czasowej środków transportu, które zostały objęte procedurą na warunkach przewidzianych w art. 735, odbywa się:

- a) w przypadku powrotnego wywozu, w sposób określony w art. 232 ust. 2;
- b) w przypadku zgłoszenia do jakiegokolwiek innego przeznaczenia celnego, w sposób przewidziany dla danego przeznaczenia.

2. W przypadku, gdy został zastosowany art. 736, procedura odprawy czasowej zostaje zakończona w odniesieniu do danych środków transportu poprzez przedstawienie środków transportu do dopuszczonego przeznaczenia celnego wraz ze zgłoszeniem lub dokumentem, określonym w art. 736, w terminie wyznaczonym przez urząd celny, w którym przedstawiono dokument lub przedłożono zgłoszenie.

Podsekcja 5

Przepisy końcowe

Artykuł 741

Przepisy niniejszej sekcji nie naruszają obowiązujących przepisów w dziedzinie transportu, w szczególności przepisów dotyczących warunków dostępu do transportu i jego realizacji.

Artykuł 742

Bez uszczerbku dla odstępstw przewidzianych w niniejszym rozdziale lub dla szerszych ułatwień zawartych w obowiązujących umowach, organy celne mogą cofnąć czasowe pozwolenie na dokonanie odprawy czasowej w odniesieniu do środków transportu, jeżeli stwierdzą między innymi:

- że środki transportu drogowego do użytku handlowego użytkowane były w ruchu wewnętrznym,
- że prywatne środki transportu wykorzystywane były w ruchu wewnętrznym do użytku handlowego,
- że środki transportu zostały wydierżawione, wypożyczone lub udostępnione po ich przywozie lub, jeżeli zostały wydierżawione lub wypożyczone bądź udostępnione w chwili ich przywozu, zostały odnajęte lub podnajęte, bądź zostały powtórnie wypożyczone lub udostępnione na obszarze celnym Wspólnoty, w celu innym niż bezpośredni powrotny wywóz.

Sekcja 4

Szczególne sposoby zakończenia procedury

Artykuł 743

Do celów niniejszego rozdziału, zrzeczenie się towarów na rzecz Skarbu Państwa, w należycie uzasadnionych wyjątkowych przypadkach, jest zawsze możliwe po uzyskaniu zgody organów celnych.

Sekcja 5

Środki polityki handlowej

Artykuł 744

Jeżeli akty wspólnotowe przewidują środki polityki handlowej w sprawie:

- a) dopuszczenia towarów do swobodnego obrotu, to środki te nie mają zastosowania ani przy objęciu towarów procedurą odprawy czasowej ani podczas ich pozostawiania w ramach procedury;
- b) towarów wprowadzanych na obszar celny Wspólnoty, to środki te są stosowane przy objęciu towarów procedurą odprawy czasowej;
- c) wywozu, to środki te nie mają zastosowania przy powrotnym wywozie poza obszar celny Wspólnoty po objęciu procedurą odprawy czasowej.

Artykuł 745

Dopuszczenie do swobodnego obrotu przywożonych towarów uzależnione jest od stosowania przez organy celne środków polityki handlowej obowiązujących wobec tych towarów w chwili przyjęcia zgłoszenia dopuszczenia do swobodnego obrotu.

Sekcja 6

Wymiana informacji

Artykuł 746

1. Państwa Członkowskie przekazują Komisji:
 - a) informacje o przypadkach stosowania art. 696 zgodnie z art. 229 ust. 1 lit. c);
 - b) informacje określone w załączniku 102 w odniesieniu do każdego pozwolenia, gdzie wartość przywożonych towarów przekracza 4 000 ECU, a na dokonanie odprawy czasowej udzielono pozwolenia zgodnie z art. 688;
 - c) informacje określone w załączniku 103 w odniesieniu do każdego pozwolenia, gdzie na dokonanie odprawy czasowej udzielono pozwolenia zgodnie z art. 689.

2. Informacje określone w ust. 1 lit. b) i c), przekazywane są najpóźniej do dnia 15 marca i do dnia 15 września każdego roku w odniesieniu do pozwoleń wydanych w poprzednim półroczu. Komisja przekazuje je pozostałym Państwom Członkowskim, a jeżeli zostanie to uznane za niezbędne są one badane przez Komitet.

Artykuł 747

1. Państwa Członkowskie przekazują Komisji:
 - a) wykaz organów celnych, którym należy składać wnioski o udzielenie pozwolenia, z wyjątkiem przypadków stosowania art. 695, 696 i 697;
 - b) wykaz urzędów celnych uprawnionych do przyjmowania zgłoszeń objęcia procedurą zgodnie z art. 695, 696, 697 i 699.
2. Stosuje się przepisy art. 649 ust. 2 i 3.

ROZDZIAŁ 6

Uszlachetnianie bierne

Sekcja 1

Przepisy ogólne

Artykuł 748

Do celów niniejszego rozdziału:

- a) *główne produkty kompensacyjne* oznaczają: produkty kompensacyjne, dla uzyskania których pozwolono na zastosowanie procedury uszlachetniania biernego;
- b) *wtórne produkty kompensacyjne* oznaczają: produkty kompensacyjne, inne niż główne produkty kompensacyjne, które są koniecznymi produktami ubocznymi procesu uszlachetniania biernego,
- c) *straty* oznaczają: część przywożonych towarów, która została zniszczona i utracona w trakcie procesów uszlachetniania, w szczególności poprzez wyparowanie, wysuszenie, uwolnienie się w postaci gazu lub wyflukanie;
- d) *metoda klucza ilościowego* oznacza: obliczanie proporcji przywożonych towarów stanowiących część różnych produktów kompensacyjnych w odniesieniu do ilości przywożonych towarów;
- e) *metoda klucza wartościowego* oznacza: obliczanie proporcji przywożonych towarów stanowiących część różnych produktów kompensacyjnych w odniesieniu do wartości produktów kompensacyjnych;
- f) *uprzedni przywóz* oznacza: system przewidziany w art. 154 ust. 4 Kodeksu;

- g) *obrót trójstronny* oznacza: system, w którym produkty kompensacyjne dopuszczane są do swobodnego obrotu z całkowitym lub częściowym zwolnieniem z należności celnych przywozowych w innym urzędzie celnym niż urząd, przez który dokonano czasowego wywozu;
- h) *kwota do odliczenia* oznacza: kwotę należności celnych przywozowych, która zostałaby zastosowana w odniesieniu do przywożonych czasowo towarów, jeżeli zostałyby one przywiezione na obszar celny Wspólnoty z państwa, w którym zostało przeprowadzone ich uszlachetnienie lub ostatni proces uszlachetnienia;
- i) *koszty załadunku, transportu i ubezpieczenia* oznaczają: wszystkie koszty związane z załadunkiem, transportem i ubezpieczeniem towarów, włączając:
- prowizje i koszty pośrednictwa, z wyjątkiem prowizji od zakupu,
 - koszty pojemników niestanowiących całości z towarami wywożonymi czasowo,
 - koszty pakowania, obejmujące pracę i materiały,
 - koszty manipulacyjne związane z transportem towarów.

Podsekcja 1

Nadanie procedury - procedura zwykła

Artykuł 749

1. Do celów art. 148 lit. b) Kodeksu, organy celne upewniają się, że możliwe jest ustalenie, iż produkty kompensacyjne zostały wytworzone z towarów wywożonych czasowo, korzystając w szczególności z:

- a) potwierdzania lub opisu znaków szczególnych lub numerów fabrycznych;
- b) nakładania zamknięć, pieczęci, wybitych znaków lub innych znaków wyróżniających;
- c) pobierania próbek, ilustracji lub opisów technicznych;
- d) przeprowadzania analiz;
- e) badania dokumentów uzupełniających dotyczących rozpatrywanej transakcji (takich jak umowy, korespondencja lub faktury), które jednoznacznie wykazują, że produkty kompensacyjne mają zostać wytworzone z towarów wywiezionych czasowo.

Organy celne mogą również użyć „dokumentu informacyjnego w celu ułatwienia czasowego wywozu towarów wysyłanych z jednego państwa w celu przetworzenia, obróbki lub naprawy do drugiego państwa”, przewidzianego zaleceniem Rady Współpracy Celnej z dnia 3 grudnia 1963 r. i znajdującym się w załączniku 104.

2. Jeżeli zabiega się o zastosowanie procedury w celu dokonania naprawy towarów z zastosowaniem lub z pominięciem systemu standardowej wymiany, to organy celne

upewniają się, czy wywożone czasowo towary mogą być przedmiotem naprawy. Jeżeli organy celne oceniają, że warunek ten nie jest spełniony, odmawiają udzielenia pozwolenia.

3. Jeżeli zabiega się o zastosowanie systemu standardowej wymiany, to organy celne stosują między innymi środki weryfikacji określone w ust. 1 lit. a), c), d) lub e). W przypadku ust. 1 lit. e) dokumenty uzupełniające jednoznacznie wykazują, że przewidywana naprawa zostanie zrealizowana poprzez dostarczenie produktu zamiennego spełniającego warunki ustanowione w art. 155 ust. 1 Kodeksu.

4. Do celów ust. 3, organy celne upewniają się szczególnie, czy pozwolenie na zastosowanie procedury poprzez zastąpienie, przewidzianej w art. 154 ust. 1 Kodeksu, nie zostało udzielone w celu poprawy parametrów technicznych towarów.

W tym celu przystępują one do kontroli:

- umów i innych dokumentów uzupełniających dotyczących naprawy, oraz
- umów sprzedaży lub leasingu i/lub faktur dotyczących wywożonych czasowo towarów lub towarów, w skład których wchodzi wywiezione czasowo towary, w szczególności warunków, które są w nich określone.

5. Jeżeli nie można ustalić, czy produkty kompensacyjne zostaną wytworzone z towarów wywiezionych czasowo i zabiega się u organów celnych o odstępstwo na mocy art. 148 lit. b), organy te przedstawiają wniosek Komisji.

Artykuł 750

1. Wniosek sporządzany jest zgodnie z art. 497 oraz zgodnie ze wzorem z załącznika 67/E i przedkładany przez osobę, której może zostać udzielone pozwolenie na mocy art. 86, 147 i 148 Kodeksu.

2. a) Wniosek przedkładany jest organom celnym wyznaczonym przez Państwo Członkowskie, w którym znajdują się towary mające być czasowo wywiezione.
- b) Jeżeli przewiduje się, że towary zostaną wywiezione z kilku Państw Członkowskich, to można wnioskować o udzielenie jednego pozwolenia. Wniosek ten składany jest organom celnym wyznaczonym przez Państwo Członkowskie, w którym znajduje się część tych towarów.

W takim przypadku wniosek zawiera wszystkie dane dotyczące przebiegu operacji, jak również określa miejsca czasowego wywozu.

Artykuł 751

1. Bez uszczerbku dla art. 760 i 761, pozwolenie wydają organy, którym przedstawiony został wniosek na mocy 750 ust. 2, a wniosek sporządzany jest zgodnie z art. 500 i zgodnie ze wzorem z załącznika 68/E.

W drodze odstępstwa od art. 500 ust. 3 i w wyjątkowych, należycie uzasadnionych przypadkach, organy celne mogą wydać pozwolenie z mocą wsteczną. Moc wsteczna takiego

pozwolenia nie może wykraczać poza chwilę złożenia wniosku o udzielenie pozwolenia. Odstępstwo to nie ma zastosowania w przypadkach standardowej wymiany z zastosowaniem uprzedniego przywozu.

2. W przypadku stosowania art. 750 ust. 2 lit. b), pozwolenie nie może zostać wydane bez zgody organów celnych wyznaczonych przez Państwo Członkowskie, w którym znajdują się miejsca wskazane we wniosku. Stosowana jest następująca procedura:

- a) organy celne, którym przedstawiony został wniosek, po upewnieniu się czy warunki gospodarcze w odniesieniu do przewidywanej operacji można uznać za spełnione, przekazują pozostałym zainteresowanym organom celnym wniosek i projekt pozwolenia; projekt ten obejmuje przynajmniej współczynnik produktywności, zatwierdzone środki identyfikacji, urzędy celne określone w pkt 11 wzoru pozwolenia z załącznika 68/E, i, o ile zaistnieje taka potrzeba, urząd celny odpowiedzialny za dany proces („urząd nadzoru”) oraz wszelkie zastosowane uproszczone procedury objęcia procedurą lub dopuszczenia do swobodnego obrotu, jak również reguły, których należy przestrzegać między innymi w celu poinformowania urzędu nadzoru;
- b) pozostałe zainteresowane organy celne powiadamiają w możliwie krótkim czasie i najpóźniej w terminie dwóch miesięcy od dnia przekazania wniosku i projektu pozwolenia, o wszelkich zaistniałych zastrzeżeniach.
- c) organy celne, określone w lit. a) mogą wydać pozwolenie, jeżeli w terminie określonym w lit. b) nie uzyskały informacji o zastrzeżeniach wobec projektu pozwolenia;
- d) Państwo Członkowskie, które wydało pozwolenie, przesyła jego kopię wszystkim Państwom Członkowskim określonym powyżej.

W ten sposób wydane pozwolenia są ważne jedynie w Państwach Członkowskich określonych powyżej.

Państwa Członkowskie przekazują Komisji, nazwy i adresy organów celnych wyznaczonych do przyjmowania wniosków i projektów pozwoleń określonych w lit. a). Komisja odpowiednio informuje pozostałe Państwa Członkowskie.

Artykuł 752

1. Pozwolenie na stosowanie systemu standardowej wymiany z pominięciem uprzedniego przywozu, może również zostać użyte do powrotnego przywozu produktów kompensacyjnych zamiast produktów zamiennych pod warunkiem, że wszystkie warunki są spełnione.

2. Jeżeli uzasadniają to okoliczności i wszystkie warunki wymagane dla udzielenia pozwolenia na korzystanie ze standardowego systemu wymiany z pominięciem uprzedniego przywozu zostały spełnione, organy celne mogą zezwolić posiadaczowi pozwolenia na uszlachetnianie bierne, które nie przewiduje takiego systemu, na przywóz produktów zamiennych.

Osoba zainteresowana przedkłada wniosek najpóźniej z chwilą przywozu tych produktów.

Artykuł 753

Okres ważności pozwolenia ustalany jest przez organy celne z uwzględnieniem warunków gospodarczych i szczególnych potrzeb osoby występującej z wnioskiem o udzielenie pozwolenia.

Jeżeli okres ważności przekracza dwa lata, to warunki gospodarcze, na podstawie których zostało wydane pozwolenie są okresowo poddawane przeglądowi w terminach określonych w pozwoleniu.

Artykuł 754

1. Termin, w którym produkty kompensacyjne muszą być powrotnie przywiezione na obszar celny Wspólnoty, wyznaczany jest z uwzględnieniem czasu niezbędnego na realizację procesów uszlachetniania i transport towarów wywiezionych czasowo oraz produktów kompensacyjnych. Termin ten liczony jest od dnia przyjęcia zgłoszenia objęcia procedurą.

2. W ramach systemu standardowej wymiany z pominięciem uprzedniego przywozu, termin, w którym produkty zamienne muszą być przywiezione na obszar celny Wspólnoty wyznaczany jest z uwzględnieniem czasu niezbędnego na zastąpienie wywożonych czasowo towarów oraz na transport towarów wywiezionych czasowo i produktów zamiennych. Termin ten liczony jest od dnia przyjęcia zgłoszenia objęcia procedurą.

3. Powrotny przywóz produktów kompensacyjnych określonych w ust. 1 i przywóz produktów zamiennych, określonych w ust. 2, uważa się dokonany, gdy produkty te są:

- dopuszczone do swobodnego obrotu, lub
- umieszczone w wolnym obszarze celnym lub składzie wolnocłowym, albo objęte procedurą składu celnego bądź uszlachetniania czynnego, lub
- objęte procedurą wspólnotowego tranzytu zewnętrznego.

4. Datą uwzględnianą przy stosowaniu niniejszego artykułu jest data przyjęcia zgłoszenia dopuszczenia do swobodnego obrotu, zgłoszenia dotyczącego objęcia jednym z przeznaczeń celnych wymienionych w ust. 3 lub data wprowadzenia do wolnego obszaru celnego bądź składu wolnocłowego.

Artykuł 755

Jeżeli uzasadniają to okoliczności, termin określony w art. 754, może zostać przedłużony nawet po upływie pierwotnie udzielonego terminu.

Artykuł 756

1. Jeżeli uzasadniają to okoliczności, termin określony w art. 157 Kodeksu, może zostać przedłużony nawet po upływie pierwotnie udzielonego terminu.

2. Do celów art. 157 ust. 1 Kodeksu, za równoznaczne z wywozem uważa się umieszczenie towarów, w celu ich późniejszego wywozu, w wolnym obszarze celnym lub składzie wolnocłowym bądź objęcie procedurą składu celnego.

Artykuł 757

Bez uszczerbku dla art. 758, współczynnik produktywności, określony w art. 149 ust. 2 Kodeksu, wyznaczany jest najpóźniej w chwili objęcia towarów procedurą, z uwzględnieniem danych technicznych procesu lub procesów, które mają zostać przeprowadzone, jeżeli są one znane, lub, w przypadku ich braku, danych dostępnych we Wspólnocie a dotyczących tego samego rodzaju procesów.

Artykuł 758

Jeżeli uzasadniają to okoliczności, organy celne mogą wyznaczyć współczynnik produktywności po objęciu towarów procedurą, ale najpóźniej w dniu przyjęcia zgłoszenia dopuszczenia do swobodnego obrotu produktów kompensacyjnych.

Artykuł 759

1. Do celów art. 147 ust. 2 Kodeksu, pozwolenie określone w art. 751, wydawane jest na wniosek osoby dokonującej wywozu towarów wywożonych czasowo nawet, jeżeli nie jest ona osobą, która dokonuje procesów uszlachetnienia. O zastosowanie odstępstwa od tej reguły można ubiegać się we wniosku przedstawionym organom celnym Państwa Członkowskiego, w którym wnioskodawca ma swoją siedzibę. Odstępstwo takie stosuje się również w przypadku obrotu trójstronnego.

Pozwolenie wydawane jest wnioskodawcy.

Odstępstwo pozwala osobie innej niż posiadacz pozwolenia na zgłoszenie dopuszczenia do swobodnego obrotu produktów kompensacyjnych i wydanie tej osobie zgody na korzystanie z procedury.

2. Do wniosku muszą zostać załączone wszystkie dokumenty uzupełniające, których złożenie jest wymagane do zbadania wniosku. Takie dokumenty muszą wskazywać w szczególności:

- korzyści, które mogłyby wynikać ze stosowania art. 147 ust. 2 Kodeksu, w postaci wzrostu sprzedaży towarów wywożonych czasowo w porównaniu do sprzedaży dokonywanej w normalnych warunkach,
- dowód, że wnioskowane odstępstwo nie naruszyłoby istotnych interesów wspólnotowych producentów produktów identycznych lub podobnych jak produkty kompensacyjne, które mają zostać powrotnie przywiezione.

3. Jeżeli organy celne są w posiadaniu wszystkich niezbędnych informacji, przekazują wniosek Komisji wraz ze swoją opinią.

Po przyjęciu wniosku, Komisja przekazuje informacje Państwom Członkowskim.

Komisja decyduje, zgodnie z procedurą Komitetu, czy i na jakich warunkach można udzielić pozwolenia i określa w szczególności środki kontrolne, które należy zastosować w celu zapewnienia, aby zwolnienie określone w art. 151 Kodeksu, zostało udzielone jedynie dla

produktów kompensacyjnych, w skład których faktycznie wchodzi towary wywiezione czasowo.

Podsekcja 2

Nadanie procedury - procedury uproszczone

Artykuł 760

1. Jeżeli uproszczone procedury objęcia procedurą, przewidziane w art. 76 Kodeksu, nie są stosowane, a procesy uszlachetniania wiążą się z naprawą towarów, to urząd celny uprawniony przez organy celne do wydawania pozwoleń z zastosowaniem procedury uproszczonej dopuszcza, aby złożenie zgłoszenia objęcia procedurą stanowiło wniosek o udzielenie pozwolenia.

W takim przypadku przyjęcie zgłoszenia stanowi pozwolenie, a przyjęcie to w każdym przypadku pozostaje uzależnione od warunków dotyczących udzielenia pozwolenia.

2. Do zgłoszenia przedstawionego na mocy ust. 1 załącza się dokument sporządzony przez zgłaszającego zawierający następujące informacje, o ile są one niezbędne, chyba że informacje te mogą zostać umieszczone w polu 44 formularza stosowanego do samego zgłoszenia:

- a) jeżeli osoba występująca z wnioskiem o zastosowanie procedury nie jest zgłaszającym, nazwisko lub firmę i adres osoby występującej z wnioskiem;
- b) opis handlowy i/lub techniczny produktów kompensacyjnych;
- c) rodzaj procesów uszlachetniania;
- d) termin potrzebny na dokonanie powrotnego przywozu produktów kompensacyjnych;
- e) współczynnik produktywności lub, odpowiednio, sposób wyznaczania współczynnika produktywności;
- f) środki ustalania tożsamości towarów.

Art. 498 stosuje się *mutatis mutandis*.

3. Art. 502 stosuje się *mutatis mutandis*.

Artykuł 761

1. Jeżeli procesy uszlachetniania dotyczą napraw dokonywanych odpłatnie lub nieodpłatnie i pozbawionych charakteru handlowego, to wyznaczony przez organy celne urząd może zezwolić, na wniosek zgłaszającego, aby zgłoszenie dopuszczenia do swobodnego obrotu stanowiło jednocześnie wniosek o udzielenie pozwolenia. W takich przypadkach pozwolenie udzielane jest poprzez przyjęcie tego zgłoszenia, a przyjęcie to uzależnione jest od warunków udzielenia pozwolenia.

2. Do celów ust. 1, „naprawa pozbawiona charakteru handlowego” oznacza naprawę towarów, włączając przywrócenie ich do pierwotnego stanu i uporządkowanie, która:

- jest naprawą okazjonalną, oraz
- odnosi się wyłącznie do towarów przeznaczonych do użytku osobistego importera lub jego rodziny, których rodzaj lub ilość nie wskazuje na przeznaczenie handlowe.

3. Udowodnienie niehandlowego charakteru towaru należy do wnioskodawcy. Urząd celny nie przyznaje ułatwień, określonych w ust. 1, chyba że wszystkie warunki zostaną spełnione.

Sekcja 2

Objęcie towarów procedurą

Artykuł 762

Procedury przewidziane dla objęcia towarów procedurą uszlachetniania biernego stosują się do towarów wywożonych czasowo, włączając w to towary wywożone czasowo w ramach wymiany standardowej z zastosowaniem uprzedniego przywozu lub z jego pominięciem.

Podsekcja 1

Procedura zwykła

Artykuł 763

1. Z wyjątkiem przypadków stosowania art. 760 i 761, zgłoszenie objęcia towarów wywożonych czasowo procedurą uszlachetniania biernego (zgłoszenie wywozowe) składane jest w jednym z urzędów objęcia procedurą określonych w pozwoleniu.

2. W przypadku stosowania art. 760, zgłoszenie określone w ust. 1 składane jest w jednym z należycie uprawnionych urzędów celnych.

Artykuł 764

1. Zgłoszenie określone w art. 763, sporządzane jest zgodnie z przepisami ustanowionymi w odniesieniu do wywozu.

2. Bez uszczerbku dla stosowania art. 761, opis towarów umieszczony na zgłoszeniu określonym w ust. 1, odpowiada specyfikacji znajdującej się w pozwoleniu.

3. Stosuje się przepisy art. 658 ust. 3.

Podsekcja 2

Procedury uproszczone

Artykuł 765

Procedury uproszczone przewidziane w art. 76 Kodeksu, stosuje się zgodnie z art. 277.

Sekcja 3

Uprawnienie do zwolnienia w ramach procedury

Artykuł 766

Bez uszczerbku dla art. 754 (upływ terminu przewidzianego w art. 149 ust. 1 Kodeksu), uprawnienie do zwolnienia w ramach procedury uszlachetniania biernego uzależnione jest od złożenia zgłoszenia dopuszczenia do swobodnego obrotu.

Artykuł 767

1. Z wyjątkiem przypadków stosowania art. 760 i 761, zgłoszenie objęcia procedurą dopuszczenia do swobodnego obrotu składane jest w jednym z wymienionych w pozwoleniu urzędów zakończenia.
2. W przypadku stosowania art. 760, zgłoszenie określone w ust. 1 składane jest w urzędzie celnym, który wydał pozwolenie.
3. W przypadku stosowania art. 761, zgłoszenie dopuszczenia do swobodnego obrotu składane jest w jednym z należycie uprawnionych przez organy celne urzędów celnych.
4. Jednakże urząd nadzoru może zezwolić na złożenie zgłoszenia określonego w ust. 1, w innym urzędzie celnym niż te określone w ust. 1 i 2.

Artykuł 768

1. Zgłoszenie określone w art. 767, sporządzane jest zgodnie z art. 198-252.
2. Bez uszczerbku dla stosowania art. 761, opis produktów kompensacyjnych lub zamiennych wymienionych na zgłoszeniu określonym w ust. 1, odpowiada specyfikacji znajdującej się w pozwoleniu.
3. Do celów art. 62 ust. 2 Kodeksu, dokumentami, które mają zostać dołączone do zgłoszenia są te, których przedłożenie jest wymagane dla dopuszczenia towarów do swobodnego obrotu, jak przewidziano w art. 218-221, oraz:
 - kopia zgłoszenia objęcia procedurą lub, w przypadkach stosowania obrotu trójstronnego, dokument INF 2, przewidziany w art. 781, oraz
 - jeżeli zgłoszenie dopuszczenia do swobodnego obrotu jest złożone po upływie terminów wyznaczonych zgodnie z art. 149 ust. 1 Kodeksu i stosuje się art. 754 ust. 3, każdy dokument uzupełniający pozwalający stwierdzić, czy produkty kompensacyjne lub zamiennie otrzymały przeznaczenia celne w danych terminach.

Artykuł 769

Procedury uproszczone przewidziane w art. 76 Kodeksu stosuje się przy dopuszczaniu do swobodnego obrotu w ramach procedury, zgodnie z art. 254-267 i art. 278.

Sekcja 4

Przepisy dotyczące naliczania należności

Artykuł 770

Przy naliczaniu kwoty którą należy odliczyć, określonej w art. 151 ust. 2 akapit pierwszy Kodeksu nie uwzględnia się:

a) opłat przewidzianych w:

- art. 14 ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2727/75 w sprawie rynku zbóż¹⁸,
- art. 13 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2759/75 w sprawie rynku wieprzowiny¹⁹,
- art. 8 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2771/75 w sprawie rynku jaj²⁰,
- art. 8 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2777/75 w sprawie rynku mięsa drobiowego²¹,
- art. 23 i 25a rozporządzenia Rady (EWG) nr 1035/72 w sprawie rynku owoców i warzyw²²,
- art. 53 ust. 3 rozporządzenia Rady (EWG) nr 822/87 w sprawie rynku wina²³;

b) ceł antydumpingowych i ceł wyrównawczych,

które mogłyby zostać zastosowane wobec towarów wywożonych czasowo, w przypadku ich przywozu do danego Państwa Członkowskiego z państwa, w którym miał miejsce proces uszlachetniania lub ostatni taki proces.

Artykuł 771

1. W przypadku stosowania art. 151 ust. 2 akapit drugi Kodeksu, kosztów załadunku, transportu i ubezpieczenia towarów wywożonych czasowo do miejsca, w którym przeprowadzono proces uszlachetniania lub ostatni taki proces, nie wlicza się do:

- wartości towarów wywożonych czasowo, która jest uwzględniana przy ustalaniu wartości celnej produktów kompensacyjnych, zgodnie z art. 32 ust. 1 lit. b) (i) Kodeksu,

¹⁸ Dz.U. nr L 281 z 1.11.1975, str. 1.

¹⁹ Dz.U. nr L 282 z 1.11.1975, str. 1.

²⁰ Dz.U. nr L 282 z 1.11.1975, str. 49.

²¹ Dz.U. nr L 282 z 1.11.1975, str. 77.

²² Dz.U. nr L 118 z 20.5.1972, str. 1.

²³ Dz.U. nr L 84 z 27.3.1987, str. 1.

- kosztów uszlachetniania, jeżeli wartość towarów wywożonych czasowo nie może zostać ustalona z zastosowaniem art. 32 ust. 1 lit. b) (i) Kodeksu, określonego w tiret pierwszym.

2. Koszty uszlachetniania określone w ust. 1 obejmują koszty załadunku, transportu i ubezpieczenia produktów kompensacyjnych z miejsca, w którym przeprowadzono proces uszlachetniania lub ostatni taki proces, do miejsca ich wprowadzenia na obszar celny Wspólnoty.

3. Koszty naprawy określone w art. 153 Kodeksu, stanowią całkowitą płatność dokonaną lub mającą być dokonaną przez posiadacza pozwolenia osobie dokonującej naprawy lub na rzecz tej osoby za dokonaną naprawę, i uwzględniają wszystkie płatności dokonane lub mające być dokonane jako warunki naprawy towarów wywożonych czasowo przez posiadacza pozwolenia osobie dokonującej naprawy, lub przez posiadacza pozwolenia w celu uregulowania zobowiązań wobec osoby dokonującej naprawy.

Płatność taka nie musi koniecznie przyjąć formy transferu pieniędzy. Może zostać dokonana w formie akredytywy lub instrumentów przenoszalnych i może być płatnością bezpośrednią lub pośrednią.

Art. 143 stosuje się do oceny powiązań między posiadaczem pozwolenia a operatorem.

Artykuł 772

1. Stosunek towarów wywożonych czasowo stanowiących część produktów kompensacyjnych obliczany jest z zastosowaniem jednej z metod określonych w art. 773-775, gdy wszystkie produkty kompensacyjne inne niż wtórne produkty kompensacyjne, określone w art. 774 ust. 3, powstałe w wyniku określonego procesu uszlachetnienia nie zostały jednocześnie dopuszczone do swobodnego obrotu.

2. Obliczeń, określonych w art. 773-775, dokonuje się na podstawie przykładów przedstawionych w załączniku 105 lub z zastosowaniem każdej innej metody obliczeń dającej takie same wyniki.

Artykuł 773

1. Jeżeli w wyniku procesów uszlachetniania biernego z jednego lub kilku rodzajów towarów wywiezionych czasowo powstaje jedynie jeden rodzaj produktów kompensacyjnych, to dla określenia kwoty do odliczenia przy dopuszczeniu do swobodnego obrotu produktów kompensacyjnych stosuje się metodę klucza ilościowego (produkty kompensacyjne).

2. Do celów ust. 1, ilość każdego rodzaju towarów wywożonych czasowo równa ilości produktów kompensacyjnych dopuszczonych do swobodnego obrotu, którą uwzględnia się dla ustalenia kwoty do odliczenia, obliczana jest przy zastosowaniu, w odniesieniu do całkowitych ilości każdego rodzaju tych towarów współczynnika będącego stosunkiem ilości produktów kompensacyjnych dopuszczonych do swobodnego obrotu do całkowitej ilości produktów kompensacyjnych.

Artykuł 774

1. Jeżeli w wyniku procesów uszlachetniania biernego z jednego lub kilku rodzajów towarów wywiezionych czasowo powstaje większa liczba produktów kompensacyjnych, a wszystkie składniki tych towarów są zawarte w każdym z różnych rodzajów produktów kompensacyjnych, to dla określenia kwoty do odliczenia przy dopuszczeniu produktów kompensacyjnych do swobodnego obrotu stosuje się metodę klucza ilościowego (towary wywożone czasowo).
2. W celu ustalenia, czy ma zastosowanie metoda określona w ust. 1, nie bierze się pod uwagę strat.
3. Przy określaniu stosunku towarów wywożonych czasowo, wtórne produkty kompensacyjne takie jak odpady, złom, pozostałości, resztki i odpadki traktuje się jako straty.
4. Przy stosowaniu ust. 1, ilość każdego rodzaju towarów wywożonych czasowo używanych do wytworzenia każdego rodzaju produktów kompensacyjnych, ustalana jest przy zastosowaniu kolejno, w odniesieniu do całkowitych ilości każdego rodzaju gatunków towarów wywożonych czasowo, współczynnika będącego stosunkiem ilości danych towarów zawartych w każdym produkcie kompensacyjnym do całkowitej ilości tych towarów zawartych w całości danych produktów kompensacyjnych.
5. Ilość każdego rodzaju towarów wywożonych czasowo równa ilości każdego rodzaju produktu kompensacyjnego dopuszczonego do swobodnego obrotu, którą uwzględnia się przy określaniu kwoty do odliczenia, ustalana jest przy zastosowaniu, w odniesieniu do ilości każdego rodzaju wywożonych czasowo towarów używanych do wytworzenia każdego rodzaju tych produktów, obliczonej zgodnie z ust. 4, współczynnika ustalonego zgodnie z art. 773 ust. 2.

Artykuł 775

1. Metoda klucza wartościowego stosowana jest we wszystkich przypadkach, w których nie mają zastosowania art. 773 i 774.

Jednakże po uzgodnieniu z posiadaczem pozwolenia i w celu uproszczenia, organy celne mogą stosować zamiast metody klucza wartościowego metodę klucza ilościowego (towary wywożone czasowo), jeżeli zastosowanie obydwu metod daje podobne wyniki.

2. W celu ustalenia ilości każdego rodzaju towarów wywożonych czasowo i używanych do wytworzenia każdego rodzaju produktów kompensacyjnych, stosuje się kolejno, w odniesieniu do całkowitych ilości towarów wywożonych czasowo, współczynnik będący stosunkiem wartości celnej każdego z produktów kompensacyjnych do wartości celnej wszystkich tych produktów.
3. Jeżeli jeden rodzaj produktów kompensacyjnych nie został powrotnie przywieziony, to wartość tych produktów, którą uwzględnia się do celów stosowania klucza wartościowego jest ostatnią ceną sprzedaży we Wspólnocie produktów identycznych lub podobnych pod warunkiem, że nie miały na nią wpływu powiązania między kupującym a sprzedającym.

W celu ustalenia, czy istnieją powiązania między kupującym a sprzedającym, stosuje się art. 143.

Jeżeli wartość nie może zostać ustalona z zastosowaniem powyższych przepisów, to organy celne ustalają ją w jakikolwiek racjonalny sposób.

4. Ilość każdego rodzaju towarów wywożonych czasowo równa ilości każdego rodzaju produktów kompensacyjnych dopuszczonych do swobodnego obrotu, którą uwzględnia się przy określaniu kwoty do odliczenia, ustalana jest z zastosowaniem, w odniesieniu do ilości każdego rodzaju towarów wywożonych czasowo, używanych do wytworzenia tych produktów, obliczonej zgodnie z ust. 2, współczynnika obliczonego zgodnie z art. 773 ust.2.

Artykuł 776

1. Jeżeli wydawane jest pozwolenie na dokonanie uszlachetnienia biernego, które nie przewiduje naprawy, a organy celne, w porozumieniu z posiadaczem pozwolenia, są w stanie ustalić przybliżoną kwotę należności celnych do uiszczenia na mocy przepisów dotyczących częściowego zwolnienia z należności celnych przywozowych, to organy te mogą ustalić średnią stawkę należności celnych stosowaną dla wszystkich procesów uszlachetniania, które mają zostać przeprowadzone na mocy tego pozwolenia (zestawienie zakończenia), w przypadku przedsiębiorstw często dokonujących uszlachetniania biernego.

2. Stawka określona w ust. 1, ustalana jest dla każdego okresu nieprzekraczającego sześciu miesięcy, na podstawie:

- dokonanego z wyprzedzeniem przybliżonego szacunku kwoty do zapłacenia za ten okres, lub
- doświadczenia zdobytego przy poborze kwot płaconych we wcześniejszym równoważnym okresie.

Stawka ta jest odpowiednio podwyższana, w celu uniknięcia sytuacji, w której zaksięgowana kwota należności celnych przywozowych byłaby niższa od kwoty prawnie należnej.

3. Stawkę określoną w ust. 1, stosuje się tymczasowo w odniesieniu do kosztów uszlachetniania produktów kompensacyjnych dopuszczonych do swobodnego obrotu w identycznym okresie referencyjnym jak okres uwzględniany przy obliczeniach, określonych w ust. 2, bez konieczności dokonywania przy każdym dopuszczeniu do swobodnego obrotu obliczeń w celu dokładnego ustalenia kwoty należności celnych przywozowych do zapłacenia.

4. Kwota należności celnych przywozowych wynikająca z zastosowania przepisów niniejszego artykułu, jest księgowana na warunkach i w terminach przewidzianych w art. 217-232 Kodeksu.

5. Na koniec każdego okresu referencyjnego organy celne dokonują całościowego zakończenia procedury i przeprowadzają obliczenie końcowe, zgodnie z przepisami odnoszącymi się do częściowego zwolnienia z należności celnych przywozowych.

6. Jeżeli w wyniku końcowych obliczeń okaże się, że dokonano zaksięgowania zbyt wysokiej kwoty należności celnych przywozowych, lub gdy zaksięgowana kwota należności celnych przywozowych jest niższa od prawnie należnej mimo podwyższenia dokonanego zgodnie z ust. 2, to dokonuje się dostosowania.

Sekcja 5

Obrót trójstronny

Artykuł 777

1. Organy celne określone w art. 751, zezwalają na stosowanie obrotu trójstronnego:
 - a) w ramach pozwolenia określonego w art. 147 lub art. 152 Kodeksu; lub
 - b) na szczególny wniosek posiadacza pozwolenia, złożony po udzieleniu pozwolenia, ale przed dopuszczeniem do swobodnego obrotu produktów kompensacyjnych lub zamiennych.
2. Stosowanie obrotu trójstronnego nie jest dozwolone w przypadku stosowania systemu standardowej wymiany z dokonaniem uprzedniego przywozu.

Artykuł 778

1. Bez uszczerbku dla art. 783, w przypadku obrotu trójstronnego wykorzystywany jest dokument informacyjny, znany jako „INF 2”.
2. Dokument informacyjny INF 2, odpowiadający wzorowi i przepisom zawartym w załączniku 106, składa się z oryginału i jednej kopii, które są łącznie przedstawiane w urzędzie celnym objęcia.

Dokument informacyjny INF 2 sporządzany jest dla ilości towarów objętych procedurą. Jeżeli przewiduje się, że powrotny przywóz produktów kompensacyjnych lub produktów zamiennych dokonany zostanie w kilku przesyłkach do różnych urzędów celnych, to na wniosek posiadacza pozwolenia urząd objęcia wydaje większą liczbę dokumentów INF 2 sporządzanych dla ilości towarów objętych procedurą.

3. W przypadku kradzieży, utraty lub zniszczenia dokumentu informacyjnego INF 2, posiadacz pozwolenia na korzystanie z procedury uszlachetniania biernego może wystąpić do urzędu celnego który go poświadczył, z wnioskiem o wydanie duplikatu. Dany urząd przychyliła się do wniosku w przypadku, gdy można ustalić, że towary wywożone czasowo, w odniesieniu do których wystąpiono z wnioskiem o wydanie duplikatu, nie zostały jeszcze powrotnie przywiezione.

W ten sposób wydany duplikat zawiera jedno z następujących oznaczeń:

- DUPLICADO,
- DUPLIKAT,
- DUPLIKAT,
- АΝΤΙΓΡΑΦΟ,

- DUPLICATE,
- DUPLICATA,
- DUPLICATA,
- DUPLICAAT,
- SEGUNDA VIA

4. Wniosek o wydanie dokumentu informacyjnego INF 2 stanowi zgodę posiadacza pozwolenia określoną w art. 150 ust. 1 lit. b) Kodeksu.

Artykuł 779

1. Urząd objęcia procedurą poświadcza oryginał i kopię dokumentu informacyjnego INF 2.
2. Urząd ten zachowuje kopię, a oryginał zwraca zgłaszającemu.

2. Jeżeli urząd objęcia procedurą uzna, że urząd celny, w którym zostanie przedstawione zgłoszenie o objęcia procedurą dopuszczenia do swobodnego obrotu, powinien znać niektóre dane, które nie zostały umieszczone w dokumencie informacyjnym, umieszcza takie dane w tym dokumencie informacyjnym.

3. Oryginał dokumentu informacyjnego INF 2 przedstawiany jest w urzędzie celnym, przez który towary opuszczają obszar celny Wspólnoty. Urząd ten poświadcza na oryginale fakt, że towary opuściły ten obszar i zwraca dokument osobie, która go przedstawiła.

Artykuł 780

1. Jeżeli urząd objęcia procedurą ma poświadczyć dokument informacyjny INF 2, wskazuje w polu 16 środki zastosowane dla ustalenia tożsamości wywożonych czasowo towarów.

2. W przypadku pobierania próbek lub używania ilustracji bądź opisów technicznych, urząd określony w ust. 1, uwierzytelnia takie próbki, ilustracje lub opisy techniczne poprzez nałożenie zamknięć celnych urzędu bądź na te towary, jeżeli jest to możliwe ze względu na ich rodzaj, bądź na opakowanie w taki sposób, aby nie można go było naruszyć.

Do próbek, ilustracji lub opisów technicznych jest dołączana etykieta opatrzona pieczęcią urzędu oraz numerami zgłoszenia wywozowego, w sposób zapobiegający jej zamianie.

3. Próbki, ilustracje lub opisy techniczne, uwierzytelnione i zaplombowane zgodnie z ust. 2, są zwracane eksporterowi, który przedstawia je z nienaruszonymi zamknięciami przy powrotnym przywozie produktów kompensacyjnych lub zamiennych.

4. W przypadku konieczności dokonania analizy, której wyniki będą znane dopiero po poświadczeniu przez urząd celny dokumentu informacyjnego INF 2, dokument zawierający wyniki analizy przekazywany jest eksporterowi w odpowiednio zabezpieczonej kopercie.

Artykuł 781

1. Przy składaniu zgłoszenia dopuszczenia do swobodnego obrotu, importer produktów kompensacyjnych lub produktów zamiennych przedstawia w urzędzie zakończenia oryginał dokumentu informacyjnego INF 2, jak również, w odpowiednim przypadku, środki identyfikacyjne, określone w art. 780 ust. 3 i 4.

2. Jeżeli produkty kompensacyjne lub produkty zamienne dopuszczane są do swobodnego obrotu w jednej przesyłce bądź w kilku przesyłkach, ale w tym samym urzędzie celnym, to urząd ten odnotowuje na oryginale dokumentu informacyjnego INF 2 ilości towarów wywożonych czasowo równe ilości produktów kompensacyjnych lub zamiennych dopuszczonych do swobodnego obrotu. Jeżeli zwalniany jest dokument informacyjny INF 2, wówczas zostaje załączony do właściwego zgłoszenia. W przypadku braku zgłoszenia zostaje on zwrócony zgłaszającemu i zostaje to odnotowane w polu 44 formularza określonego w art. 205.

3. Jeżeli produkty kompensacyjne lub produkty zamienne dopuszczane są do swobodnego obrotu w jednej przesyłce bądź w kilku przesyłkach, ale w tym samym urzędzie celnym, a art. 778 ust. 2 nie został zastosowany, to urząd celny, w którym złożone zostało pierwsze zgłoszenie dopuszczenia do swobodnego obrotu zastępuje, na wniosek zgłaszającego, pierwotny dokument informacyjny INF 2 dokumentami informacyjnymi INF 2 sporządzonymi dla ilości towarów wywożonych czasowo, która nie została jeszcze dopuszczona do swobodnego obrotu. Urząd celny umieszcza na tym zastępczym dokumencie lub dokumentach informacyjnych numer pierwotnego dokumentu informacyjnego i nazwę urzędu celnego, który go wydał. Ilości podane w tym zastępczym dokumencie lub dokumentach informacyjnych wliczane są do ilości podanych na pierwotnym dokumencie informacyjnym INF 2, który już raz zwolniony w ten sposób, zostaje załączony do pierwotnego zgłoszenia dopuszczenia do swobodnego obrotu. Każdy zwalniany zastępczy dokument informacyjny jest załączany do właściwego zgłoszenia dopuszczenia do swobodnego obrotu.

Artykuł 782

Urząd zakończenia ma prawo zażądać od urzędu celnego, który poświadczył dokument informacyjny INF 2, przeprowadzenia po odprawie celnej weryfikacji autentyczności dokumentu informacyjnego i dokładności umieszczonych w nim danych, jak również wszelkich wpisanych informacji dodatkowych.

Urząd celny, który poświadczył dokument informacyjny INF 2 czyni zadość żądaniu tak szybko, jak to możliwe.

Artykuł 783

Uproszczone procedury informowania i kontroli mogą być stosowane wobec szczególnego obrotu trójstronnego.

Zainteresowane Państwa Członkowskie przesyłają wcześniej Komisji projekt procedur przewidzianych dla danego obrotu, a Komisja informuje pozostałe Państwa Członkowskie.

Procedury uproszczone, o których powiadomiona została Komisja, mogą zostać wprowadzone w życie, chyba że w terminie dwóch miesięcy od dnia przyjęcia projektu

powiadomi zainteresowane Państwa Członkowskie o istnieniu zastrzeżeń dotyczących wprowadzenia w życie tej procedury.

Sekcja 6

Środki polityki handlowej

Artykuł 784

1. Obowiązujące w wywozie środki polityki handlowej stosuje się z chwilą przyjęcia zgłoszenia objęcia procedurą.
2. Ust. 1 nie narusza decyzji pozwalających, aby popiół i pozostałości miedzi oraz stopy miedzi objęte kodem CN 2620 oraz odpady miedzi i stopy miedzi objęte kodem CN 7404 00 nie zostały zaliczone do kontyngentów wywozowych.

Artykuł 785

1. Jeżeli produkty kompensacyjne określone w art. 145 ust. 1 Kodeksu są dopuszczane do swobodnego obrotu, środki polityki handlowej obowiązujące wobec tych produktów w chwili przyjęcia zgłoszenia dopuszczenia do swobodnego obrotu, stosuje się jedynie, gdy produkty te nie pochodzą ze Wspólnoty, w rozumieniu art. 23 i 24 Kodeksu.
2. Obowiązujące w przywozie środki polityki handlowej nie mają zastosowania w przypadku stosowania systemu standardowej wymiany ani w przypadku napraw lub przy przeprowadzaniu uzupełniających procesów uszlachetniania, które mają zostać przeprowadzone zgodnie z art. 123 Kodeksu.

Sekcja 7

Współpraca administracyjna

Artykuł 786

1. Państwa Członkowskie przesyłają Komisji informacje zawarte w załączniku 107, dotyczące każdego wniosku o udzielenie pozwolenia, który został odrzucony ze względu na niespełnienie warunków gospodarczych.
2. Informacje określone w ust. 1, przesyłane są w miesiącu następującym po tym, w którym wniosek o udzielenie pozwolenia został odrzucony. Komisja przekazuje te informacje pozostałym Państwom Członkowskim, a w przypadkach, gdy zostanie to uznane za to niezbędne, są one badane przez Komitet.

Artykuł 787

1. Państwa Członkowskie przekazują Komisji:
 - a) wykaz organów celnych, którym przedstawia się wnioski o udzielenie pozwolenia, z wyjątkiem przypadków, w których stosuje się art. 760 i 761;

- b) wykaz urzędów celnych uprawnionych do wydawania pozwoleń zgodnie z art. 760 i 761.
2. Stosuje się przepisy art. 649 ust. 2 i 3.

TYTUŁ IV

PRZEPISY WYKONAWCZE DOTYCZĄCE WYWOZU

ROZDZIAŁ I

Wywóz ostateczny

Artykuł 788

1. W rozumieniu art. 161 ust. 5 Kodeksu, za eksportera uważa się osobę, na rzecz której dokonywane jest zgłoszenie i która w chwili jego przyjęcia jest właścicielem towarów lub posiada podobne prawo do dysponowania danymi towarami.
2. Jeżeli własność lub podobne prawo do dysponowania towarami posiada osoba mająca swoją siedzibę poza Wspólnotą na podstawie umowy, w oparciu o którą odbywa się wywóz, to za eksportera uważana jest strona umowy mająca swoją siedzibę we Wspólnocie.

Artykuł 789

W przypadku podwykonawstwa, zgłoszenie wywozowe może zostać również złożone w urzędzie celnym właściwym dla miejsca siedziby podwykonawcy.

Artykuł 790

Jeżeli ze względów organizacyjnych nie można zastosować przepisów art. 161 ust. 5 zdanie pierwsze Kodeksu, to zgłoszenie może zostać złożone w każdym urzędzie celnym właściwym dla danej operacji w zainteresowanym Państwie Członkowskim.

Artykuł 791

1. Mając na uwadze odpowiednio uzasadnione powody, zgłoszenie wywozowe może zostać przyjęte:
- w urzędzie celnym innym niż określony w art. 161 ust. 5 zdanie pierwsze Kodeksu
 - lub
 - w urzędzie celnym innym niż określony w art. 790.

W takim przypadku kontrole odnoszące się do stosowania zakazów i ograniczeń uwzględniają szczególnie charakter tej sytuacji.

2. Jeżeli w przypadkach określonych w ust. 1, formalności wywozowe nie są dokonywane w Państwie Członkowskim, w którym eksporter ma swoją siedzibę, to urząd celny w którym

zostało złożone zgłoszenie wywozowe przesyła kopię jednolitego dokumentu administracyjnego wyznaczonym organom Państwa Członkowskiego, w którym eksporter ma swoją siedzibę.

Artykuł 792

Bez uszczerbku dla art. 207, jeżeli zgłoszenie wywozowe sporządzane jest na podstawie jednolitego dokumentu administracyjnego, to należy wykorzystać egzemplarze 1, 2 i 3 tego dokumentu. Urząd celny, w którym złożone zostało zgłoszenie wywozowe (urząd celny wywozu), opatruje pieczęcią pole A i, w zależności od przypadku, wypełnia pole D. W przypadku udzielenia zwolnienia towarów zachowuje egzemplarz 1, przesyła egzemplarz 2 do urzędu statystycznego Państwa Członkowskiego urzędu celnego wywozu i zwraca egzemplarz 3 osobie zainteresowanej.

Artykuł 793

1. Egzemplarz 3 jednolitego dokumentu administracyjnego, jak również towary zwolnione do wywozu, przedstawiane są w urzędzie celnym wyprowadzenia.

2. *Urząd celny wyprowadzenia* oznacza:

- a) w przypadku towarów wywożonych koleją, pocztą, drogą powietrzną lub drogą morską, urząd celny właściwy dla miejsca, w którym towary przejmowane są w ramach umowy przewozu w celu transportu do państwa trzeciego przez towarzystwo kolejowe, organy pocztowe, towarzystwo lotnicze bądź przedsiębiorstwo żeglugowe;
- b) w przypadku towarów wywożonych rurociągami i w przypadku energii elektrycznej, urząd wyznaczony przez Państwo Członkowskie, w którym znajduje się siedziba eksportera;
- c) w przypadku towarów wywożonych w inny sposób lub w okolicznościach nieobjętych lit. a) i b), ostatni urząd celny przed opuszczeniem przez towary obszaru celnego Wspólnoty.

3. Urząd celny wyprowadzenia upewnia się, czy przedstawione towary są towarami zgłoszonymi oraz nadzoruje i potwierdza ich fizyczne wyjście, poświadczając odwrotną stronę egzemplarza 3. Poświadczenie stanowi pieczęć z nazwą urzędu i datą. Urząd celny wyprowadzenia zwraca egzemplarz 3 osobie, która przedstawiła egzemplarz, z zamiarem jego zwrotu zgłaszającemu.

W przypadku wysyłki partiami, poświadczenia dokonuje się tylko dla towarów faktycznie wywiezionych. W przypadku wysyłki partiami przez kilka urzędów celnych, urząd celny wyprowadzenia, w którym został przedstawiony oryginał egzemplarza 3 poświadczają, po przedstawieniu należycie uzasadnionego wniosku, kopię egzemplarza 3 dla każdej ilości danych towarów, w celu przedstawienia go w innym zainteresowanym urzędzie wyprowadzenia. Oryginał egzemplarza 3 zostaje odpowiednio odnotowany.

Jeżeli cała operacja przeprowadzana jest na obszarze jednego Państwa Członkowskiego, to Państwo Członkowskie może nie wymagać poświadczania egzemplarza 3. W takim przypadku ten egzemplarz nie jest zwracany.

4. Jeżeli urząd celny wyprowadzenia stwierdza braki, odnotowuje to na przedstawionym egzemplarzu zgłoszenia i powiadamia urząd celny wywozu.

Jeżeli urząd celny wyprowadzenia stwierdza nadwyżkę, to odmawia wyprowadzenia tych towarów do czasu spełnienia formalności wywozowych.

Jeżeli urząd celny wyprowadzenia stwierdza różnicę w rodzaju towarów, to odmawia wyprowadzenia tych towarów do czasu spełnienia formalności wywozowych i informuje urząd celny wywozu.

5. W przypadkach określonych w ust. 2 lit. a), urząd celny wyprowadzenia poświadcza egzemplarz 3 zgłoszenia wywozowego zgodnie z ust. 3, po opatrzeniu dokumentu przewozowego potwierdzeniem „Wywóz” w kolorze czerwonym i swoją pieczęcią. W przypadku regularnych linii żeglugowych, transportu bezpośredniego lub bezpośrednich lotów do państw trzecich przeznaczenia, jeżeli operatorzy są w stanie zagwarantować za pomocą innych środków prawidłowość przebiegu operacji, to umieszczenie potwierdzenia „Wywóz” nie jest wymagane.

6. Jeżeli chodzi o towary wysyłane do państw trzecich lub do urzędu celnego wyprowadzenia z zastosowaniem procedury tranzytowej, urząd wyjścia poświadcza egzemplarz 3, zgodnie z ust. 3, i zwraca go po opatrzeniu potwierdzeniem „Wywóz” w kolorze czerwonym wszystkich egzemplarzy dokumentu tranzytowego lub każdego innego zastępującego go dokumentu. Urząd celny wyprowadzenia kontroluje fizyczne wyprowadzenie towarów.

Pierwszy akapit nie ma zastosowania w przypadkach zwolnienia z określonego w art. 419 ust. 4 i 7 i art. 434 ust. 6 i 9 przedstawienia w urzędzie wyjścia, .

7. Urząd celny wywozu może zażądać od eksportera dostarczenia dowodu, że towary opuściły obszar celny Wspólnoty.

Artykuł 794

1. Towary niepodlegające zakazom lub ograniczeniom, i których wartość na przesyłkę i na zgłaszającego nie przekracza 3 000 ECU mogą zostać zgłoszone w urzędzie celnym wyprowadzenia.

Państwa Członkowskie mogą przewidzieć, że niniejszy przepis nie będzie stosowany, gdy osoba sporządzająca zgłoszenie wywozowe działa jako zawodowy agent celny na rzecz innych osób.

2. Zgłoszenia ustne mogą być dokonywane jedynie w urzędzie celnym wyprowadzenia.

Artykuł 795

Jeżeli towary opuszczają obszar celny Wspólnoty bez zgłoszenia wywozowego, to zgłoszenie takie składane jest z mocą wsteczną przez eksportera w urzędzie celnym właściwym dla miejsca, w którym eksporter ma swoją siedzibę. W takich okolicznościach stosuje się przepisy art. 790.

Przyjęcie takiego zgłoszenia uzależnione jest od przedstawienia przez eksportera, zgodnie z wymogami organów danego urzędu celnego, dowodu dotyczącego rodzaju i ilości danych towarów oraz okoliczności, w jakich towary te opuściły obszar celny Wspólnoty. Urząd ten poświadcza również egzemplarz 3 jednolitego dokumentu administracyjnego.

Przyjęcie zgłoszenia z mocą wsteczną nie stanowi przeszkody dla stosowania obowiązujących sankcji ani konsekwencji, które mogą wynikać w odniesieniu do wspólnej polityki rolnej.

Artykuł 796

1. Jeżeli towary zwolnione w celu wywozu nie opuściły obszaru celnego Wspólnoty, to eksporter niezwłocznie informuje urząd celny wywozu. Egzemplarz 3 zgłoszenia jest zwracany do tego urzędu.

2. Jeżeli w przypadkach określonych w art. 793 ust. 5 lub 6, zmiana umowy przewozu powoduje zakończenie na obszarze celnym Wspólnoty czynności transportu, która miała się zakończyć poza tym obszarem, to dane przedsiębiorstwa lub organy mogą przystąpić do realizacji zmienionej umowy tylko za zgodą urzędu celnego określonego w art. 793 ust. 2 lit. a), lub w przypadku czynności tranzytowej, za zgodą urzędu wyjścia. W takich przypadkach egzemplarz 3 powinien zostać zwrócony.

ROZDZIAŁ 2

Wywóz czasowy z zastosowaniem karnetu ATA

Artykuł 797

1. Wywóz może zostać dokonany z zastosowaniem karnetu ATA, jeżeli spełniane są niżej wymienione warunki:

a) karnet ATA jest wydany w Państwie Członkowskim Wspólnoty i poświadczony oraz gwarantowany przez zrzeszenie mające swoją siedzibę we Wspólnocie, które wchodzi w skład międzynarodowego systemu gwarancji.

Komisja publikuje wykaz zrzeszeń;

b) karnet ATA stosuje się jedynie do towarów wspólnotowych:

- które przy wywozie poza obszar celny Wspólnoty nie podlegały wywozowym formalnościom celnym w celu zapłaty refundacji lub innych kwot wywozowych w ramach wspólnej polityki rolnej,
- w odniesieniu do których nie zostały przyznane żadne inne korzyści finansowe w ramach wspólnej polityki rolnej poza tymi, które połączone są z zobowiązaniem wywozu danych towarów,
- w odniesieniu do których nie został złożony wniosek o udzielenie zwrotu.

c) dokumenty określone w art. 221, muszą zostać przedstawione. Organy celne mogą

zażądać przedłożenia dokumentu przewozowego;

d) towary muszą być przeznaczone do powrotnego wywozu.

2. Jeżeli towary umieszczone na karnecie ATA objęte są procedurą do celów powrotnego wywozu, urząd celny wywozu spełnia następujące formalności:

a) sprawdza, czy dane umieszczone w polach A-G odcinka wywozowego zgadzają się z towarami umieszczonymi na karnecie;

b) wypełnia, o ile jest to konieczne, pole „Zaświadczenie władz celnych” znajdujące się na stronie tytułowej karnetu;

c) wypełnia grzbiet odcinka i pole H odcinka wywozowego;

d) podaje swoją nazwę w polu H lit. b) odcinka powrotnego przywozu;

e) zatrzymuje odcinek wywozowy.

3. Jeżeli urząd celny wywozu nie jest urzędem wyprowadzenia, to urząd celny wywozu spełnia formalności, określone w ust. 2, ale nie wypełnia pola 7 grzbietu odcinka wywozowego, które musi zostać wypełnione przez urząd celny wyprowadzenia.

4. Termin powrotnego wywozu towarów ustanowiony przez organy celne w polu H lit. b) odcinka wywozowego nie może przekraczać terminu ważności karnetu.

Artykuł 798

Jeżeli towary, które opuściły obszar celny Wspólnoty z zastosowaniem karnetu ATA, nie są już przeznaczone do powrotnego przywozu, zgłoszenie wywozowe zawierające dane określone w załączniku 37 przedstawiane jest w urzędzie celnym wywozu.

Po przedstawieniu danego karnetu, urząd celny poświadcza egzemplarz 3 zgłoszenia wywozowego oraz unieważnia grzbiet odcinka i odcinek powrotnego wywozu.

TYTUŁ V

INNE DOPUSZCZONE PRZEZNACZENIA CELNE

ROZDZIAŁ 1

Wolne obszary celne i składy wolnocłowe

Sekcja 1

Przepisy ogólne

Artykuł 799

1. Do celów niniejszego rozdziału, operator oznacza każdą osobę prowadzącą działalność

polegającą na składowaniu, obróbce, przetwarzaniu, sprzedaży lub zakupie towarów w wolnym obszarze celnym lub składzie wolnocłowym.

2. Definicje zawarte w art. 503 stosują się również w odniesieniu do niniejszego rozdziału.

Artykuł 800

Jeżeli akty wspólnotowe przewidują stosowanie środków polityki handlowej w stosunku do:

- a) dopuszczania towarów do swobodnego obrotu, to środki takie nie mają zastosowania ani przy umieszczaniu towarów w wolnym obszarze celnym lub składzie wolnocłowym ani podczas całego okresu pozostawania towarów w wolnym obszarze celnym lub składzie wolnocłowym;
- b) wprowadzania towarów na obszar celny Wspólnoty, to środki takie stosuje się przy umieszczaniu towarów niewspólnotowych w wolnym obszarze celnym lub składzie wolnocłowym;
- c) wywozu towarów, to środki takie stosuje się przy wywozie towarów wspólnotowych z wolnego obszaru celnego lub składu wolnocłowego poza obszar celny Wspólnoty. Towary te podlegają nadzorowi organów celnych.

Artykuł 801

Każda osoba może ubiegać się o ustanowienie części obszaru celnego Wspólnoty wolnym obszarem celnym lub o utworzenie składu wolnocłowego.

Istniejące i działające we Wspólnocie wolne obszary celne wymienione są w załączniku 108.

Artykuł 802

Ogrodzenie odgraniczające wolny obszar celny lub pomieszczenia składu wolnocłowego jest tak skonstruowane, aby ułatwiało organom celnym zewnętrzny nadzór wolnego obszaru celnego lub składu wolnocłowego i nie pozwalało na nieprawidłowe opuszczenie przez towary tego obszaru lub składu.

Strefa zewnętrzna granicząca z ogrodzeniem jest tak zagospodarowana, aby pozwalała organom celnym na sprawowanie odpowiedniego nadzoru. Wstęp do tej strefy wymaga uzyskania zgody tych organów.

Artykuł 803

1. Wniosek o pozwolenie na budowę w wolnym obszarze celnym składany jest na piśmie.
2. Wniosek określony w ust. 2, określa, w ramach jakiej działalności będzie użytkowana nieruchomość, jak również podaje wszystkie pozostałe informacje, które umożliwią organom celnym dokonanie oceny podstaw dla udzielenia pozwolenia.
3. Organy celne udzielają pozwolenia, jeżeli stosowanie ustawodawstwa celnego nie będzie utrudnione.

4. Ust. 1, 2 i 3 stosuje się również w przypadku przebudowy nieruchomości w wolnym obszarze celnym lub nieruchomości stanowiącej skład wolnocłowy.

Artykuł 804

Bez uszczerbku dla nadzoru określonego w art. 168 ust. 1 Kodeksu, organy celne przeprowadzają kontrole określone w art. 168 ust. 2 i 4 jedynie wyrywkowo lub kiedy mają uzasadnione wątpliwości dotyczące przestrzegania obowiązującego prawodawstwa.

Sekcja 2

Działalność prowadzona w wolnym obszarze celnym lub składzie wolnocłowym i zatwierdzenie ewidencji towarowej

Artykuł 805

W przypadku działalności określonych w art. 176 ust. 1 Kodeksu, powiadomienie określone w art. 172 ust. 1 Kodeksu, dokonywane jest w formie przedstawienia wniosku o zatwierdzenie ewidencji towarowej określonej w art. 808.

Artykuł 806

Operator podejmuje wszelkie środki ostrożności, aby osoby, które zatrudnia w celu prowadzenia jego działalności przestrzegały prawodawstwa celnego.

Artykuł 807

1. Przed rozpoczęciem działalności w wolnym obszarze celnym lub składzie wolnocłowym, ewidencja towarowa określona w art. 176 Kodeksu, prowadzona przez każdego operatora jest zatwierdzana przez organy celne.
2. Zatwierdzenie określone w ust. 1, udzielane jest jedynie osobom, które zapewniają konieczne gwarancje dotyczące stosowania przepisów odnoszących się do wolnych obszarów celnych i składów wolnocłowych.

Artykuł 808

1. Wniosek o zatwierdzenie określone w art. 807, zwany dalej „wnioskiem”, składany jest na piśmie organom celnym wyznaczonym przez Państwo Członkowskie, w którym znajduje się wolny obszar celny lub strefa wolnocłowa.
2. We wniosku określa się, która z działalności wymienionych w art. 176 ust. 1 Kodeksu jest przewidywana. Wniosek zawiera szczegółowy opis prowadzonej lub mającej być prowadzonej ewidencji towarowej, rodzaj i status celny towarów, których dotyczą wymienione rodzaje działalności i, w zależności od przypadku, procedurę celną, pod którą będą prowadzone, oraz wszelkie inne informacje niezbędne organom celnym dla upewnienia się co do właściwego stosowania przepisów regulujących działalność wolnych obszarów celnych i składów wolnocłowych.

3. Wnioski i odnoszące się do nich dokumenty przechowywane są przez organy celne przez okres co najmniej trzech lat od końca roku kalendarzowego, w którym operator zaprzestał prowadzenia działalności w wolnym obszarze celnym lub składzie wolnocłowym.

Artykuł 809

Zatwierdzenie ewidencji towarowej wydawane jest na piśmie oraz jest opatrzone datą i podpisane.

O wydaniu zatwierdzenia powiadamia się wnioskodawcę.

Kopia zatwierdzenia przechowywana jest przez okres określony w art. 808 ust. 3.

Artykuł 810

1. Organy celne zmieniają lub cofają zatwierdzenie w przypadku, gdy zakazują na mocy art. 172 ust. 2 lub 3 Kodeksu prowadzenia działalności w wolnym obszarze celnym lub składzie wolnocłowym osobie, której wydano zatwierdzenie.

2. Organy celne cofają zatwierdzenie w przypadku powtarzającego się znikania towarów, które nie może zostać w zadowalający sposób wyjaśnione.

3. W przypadku cofnięcia zatwierdzenia, działalność, dla której prowadzona jest ewidencja towarowa, nie może być już prowadzona w wolnym obszarze celnym lub składzie wolnocłowym.

Sekcja 3

Wprowadzenie towarów do wolnego obszaru celnego lub składu wolnocłowego

Artykuł 811

Bez uszczerbku dla art. 812 i 813, jeżeli towary są wprowadzane do wolnego obszaru celnego lub składu wolnocłowego nie jest wymagane przedstawienie towarów ani zgłoszenie celne organom celnym.

Przybycie towarów do miejsc, w których prowadzona jest działalność jest niezwłocznie wpisywane w ewidencji towarowej, określonej w art. 807.

Artykuł 812

Dokumentem przewozowym, określonym w art. 168 ust. 4 Kodeksu, jest każdy dokument związany z transportem, taki jak list przewozowy, dowód dostawy, manifest lub kwit wysyłkowy pod warunkiem, że zawiera on wszystkie informacje niezbędne dla ustalenia tożsamości towarów.

Artykuł 813

1. Bez uszczerbku dla jakichkolwiek procedur uproszczonych przewidzianych w ramach procedury celnej, która ma zostać zakończona, jeżeli towary objęte procedurą celną mają

zostać przedstawione organom celnym zgodnie z art. 170 ust. 2 lit. a) Kodeksu, to wraz z towarami musi zostać przedstawiony odpowiedni dokument.

2. W przypadku, gdy procedura uszlachetniania czynnego lub procedura odprawy czasowej zostaje zakończona poprzez objęcie produktów kompensacyjnych lub towarów przywożonych w ramach wspólnotowej procedury tranzytu zewnętrznego, po czym następuje wprowadzenie do wolnego obszaru celnego lub składu wolnocłowego w celu późniejszego wywozu poza obszar celny Wspólnoty, to organy celne przeprowadzają wrywkowe kontrole, aby upewnić się, czy oznaczenia, określone w art. 817 ust. 3 lit. f), zostały umieszczone w ewidencji towarowej.

Organy celne upewniają się również, czy w przypadku przeniesienia towarów między dwoma operatorami w wolnym obszarze celnym, zostało to wpisane do ewidencji towarowej odbiorcy.

Artykuł 814

Jeżeli w odniesieniu do towarów podjęto decyzję o dokonaniu zwrotu lub umorzeniu należności celnych przywozowych pozwalając na ich umieszczenie w wolnym obszarze celnym lub składzie wolnocłowym, organy celne wydają zaświadczenie określone w art. 887 ust. 5.

Artykuł 815

Bez uszczerbku dla art. 823, wprowadzenie do wolnego obszaru celnego lub składu wolnocłowego towarów podlegających należnościom celnym wywozowym lub innym przepisom stosowanym w wywozie, wobec których organy celne stawiają, na mocy art. 170 ust. 3 Kodeksu, wymóg powiadomienia o nich urzędu celnego, nie stwarza obowiązku przedstawiania dokumentu przy wprowadzeniu, ani systematycznych i ogólnych kontroli wprowadzanych towarów.

Artykuł 816

Jeżeli organy celne poświadczają wspólnotowy lub niewspólnotowy status towarów, zgodnie z art. 170 ust. 4 Kodeksu, stosują formularz zgodny z wzorem i przepisami określonymi w załączniku 109.

Sekcja 4

Funkcjonowanie wolnego obszaru celnego lub składu wolnocłowego

Artykuł 817

1. Operator prowadzący zatwierdzoną ewidencję towarową, zgodnie z art. 807, wpisuje w niej wszystkie dane potrzebne do kontroli właściwego stosowania prawodawstwa celnego.
2. Operator powiadamia organy celne o każdym stwierdzonym przez niego i niespowodowanym przyczynami naturalnymi zniknięciu towarów.
3. Bez uszczerbku dla art. 824, ewidencja towarowa obejmuje:

- a) dane dotyczące oznakowania, numerów identyfikacyjnych, liczbę i rodzaj opakowań, ilość i zwykły handlowy opis towarów, jak również, w zależności od przypadku, znaki identyfikacyjne kontenera;
- b) informacje umożliwiające monitorowanie towarów, w szczególności miejsca, w których się znajdują;
- c) numery dokumentu przewozowego używanego przy wprowadzaniu i wyprowadzaniu towarów;
- d) status celny i, w zależności od przypadku, numery zaświadczenia potwierdzającego ten status określony w art. 816;
- e) dane dotyczące zabiegów zwyczajowych;
- f) w przypadku, gdy wprowadzenie do wolnego obszaru celnego lub składu wolnocłowego ma służyć zakończeniu procedury uszlachetnienia czynnego, procedury odprawy czasowej lub procedury składu celnego bądź też zakończeniu wspólnotowej procedury tranzytu zewnętrznego, która sama służyła do zakończenia jednej z tych procedur, oznaczenia określone w:
 - art. 522 ust. 4,
 - art. 610 ust. 1 i art. 644 ust. 1,
 - art. 711;
- g) w przypadku, gdy towary zostały objęte wspólnotową procedurą tranzytu zewnętrznego w związku z opuszczeniem wolnego obszaru celnego lub składu wolnocłowego, a procedura ta zostaje zakończona poprzez wprowadzenie towarów do wolnego obszaru celnego lub składu wolnocłowego, oznaczenie przewidziane w art. 818 ust. 4;
- h) dane dotyczące towarów, które w przypadku dopuszczenia do swobodnego obrotu lub odprawy czasowej, nie podlegałyby należnościom celnym przywozowym lub środkom polityki handlowej, których wykorzystanie lub przeznaczenie musi być kontrolowane.

4. W przypadku, gdy do celów procedury celnej wymagane jest prowadzenie księgowości, to informacje umieszczane w tej księgowości nie muszą być ujęte w ewidencji towarowej, określonej w ust. 1.

Artykuł 818

1. Zwyczajowymi zabiegami określonymi w art. 173 lit. b) Kodeksu, są te, które zostały zdefiniowane w załączniku 69.

2. Jeżeli dokonanie zabiegów spowodowałoby korzyść w naliczaniu należności celnych przywozowych za towary niewspólnotowe poddane zabiegom w porównaniu do należności za towary przed zabiegiem, to można na nie zezwolić tylko pod warunkiem, że wniosek określony w art. 178 ust. 2 Kodeksu, zostanie złożony w chwili złożenia wniosku o

pozwolenie na dokonanie zwyczajowego zabiegu, zgodnie z art. 525 ust. 1 i 2.

3. Jeżeli w wyniku zabiegów kwota należności celnych przywozowych byłaby wyższa od kwoty należności celnych przywozowych za towary przed poddaniem ich zabiegom, zabiegi te mogą być przeprowadzone bez pozwolenia, a osoba zainteresowana nie może już wystąpić z wnioskiem określonym w art. 178 ust. 2 Kodeksu.

4. Jeżeli towary umieszczone w wolnym obszarze celnym lub składzie wolnocłowym zgłaszane są do przeznaczenia celnego innego niż dopuszczenie do swobodnego obrotu lub powrotny wywóz bądź składowanie czasowe, i jeżeli stosuje się ust. 2, w polu 31 zgłoszenia objęcia towarów danym przeznaczeniem lub w polu przeznaczonym na opis towarów w dokumencie wykorzystywanym do składowania czasowego umieszcza się jedno z następujących oznaczeń:

- Mercancías MU,
- SB varer,
- UB - Waren,
- Εμπορεύματα ΣΕ,
- UFH goods,
- Marchandises MU,
- Merci MU,
- GB-goederen,
- Mercadorias MU.

5. Jeżeli po objęciu procedurą celną towary, do których stosuje się ust. 2, są dopuszczane do swobodnego obrotu lub obejmowane inną procedurą celną, co mogłoby spowodować powstanie długu celnego, wykorzystywany jest dokument informacyjny INF 8 określony w załączniku 70.

Organy celne, którym złożone zostało zgłoszenie dopuszczenia do swobodnego obrotu lub objęcia inną procedurą celną, co mogłoby spowodować powstanie długu celnego, z wykorzystaniem poświadczonego przez nie dokumentu informacyjnego INF 8 zwracają się z wnioskiem do organów celnych właściwych dla nadzoru wolnego obszaru celnego lub składu wolnocłowego, w którym zostały przeprowadzone zwyczajowe zabiegi, o podanie rodzaju, wartości celnej i ilości zgłoszonych towarów, które zostałyby uwzględnione w przypadku, gdyby dane towary nie zostały poddane wspomnianym zabiegom.

Oryginał formularza INF 8 przesyłany jest do organów celnych właściwych dla nadzoru wolnego obszaru celnego lub składu wolnocłowego; kopię zachowują organy celne, które poświadczyły pole 14 formularza.

Organy celne właściwe dla nadzoru wolnego obszaru celnego lub składu wolnocłowego

zapewniają informacje wymagane dla pól 11, 12 i 13, poświadczają pole 15 i odsyłają oryginał formularza INF 8 do urzędu celnego określonego w polu 4.

6. W chwili wyprowadzania towarów z wolnego obszaru celnego lub składu wolnocłowego zgłaszający może zwrócić się z wnioskiem o wydanie formularza INF 8 dla objęcia inną procedurą celną niż swobodny obrót lub powrotny wywóz.

W takim przypadku organy celne właściwe dla nadzoru wolnego obszaru celnego lub składu wolnocłowego zapewniają informacje określone w polach 11, 12 i 13, poświadczają pole 15 i zwracają oryginał formularza INF 8 zgłaszającemu.

Artykuł 819

1. Bez uszczerbku dla art. 175 ust. 2 Kodeksu, jeżeli towary niewspólnotowe są dopuszczane do swobodnego obrotu w wolnym obszarze celnym lub składzie wolnocłowym, to procedurę przewidzianą w art. 253 ust. 3 stosuje się bez uprzedniego pozwolenia organów celnych. W takim przypadku zatwierdzenie ewidencji towarowej określone w art. 809, obejmuje również wykorzystywanie wymienionej ewidencji towarowej do celów kontroli uproszczonej procedury dopuszczania do swobodnego obrotu.

2. Wspólnotowy status towarów dopuszczonych do swobodnego obrotu, zgodnie z ust. 1, poświadczany jest wystawianym przez operatora dokumentem określonym w załączniku 109.

Sekcja 5

Wyprowadzanie towarów z wolnego obszaru celnego lub składu wolnocłowego

Artykuł 820

Dane dotyczące wyprowadzenia towarów z miejsc, w których prowadzona jest działalność są niezwłocznie wpisywane do ewidencji towarowej, określonej w art. 807, w celu zapewnienia podstawy dla kontroli przeprowadzanych przez organy celne określone w art. 822.

Artykuł 821

Bez uszczerbku dla procedur mających zastosowanie w przypadkach, w których wywóz podlega należnościami celnymi wywozowym lub środkom polityki handlowej albo przepisom sekcji 6, jeżeli towary są bezpośrednio wyprowadzane poza obszar celny Wspólnoty nie jest wymagane przedstawienie towarów ani zgłoszenie celne.

Artykuł 822

Bez uszczerbku dla art. 827, w celu upewnienia się, że przestrzegane są przepisy dotyczące wywozu, powrotnego wywozu lub wysyłki stosowane do towarów wyprowadzanych z wolnego obszaru celnego lub składu wolnocłowego, organy celne przeprowadzają wrywkowe kontrole ewidencji towarowej operatora.

Sekcja 6

Szczególne przepisy dotyczące wspólnotowych towarów rolnych

Artykuł 823

1. Towary prefinansowane umieszczone w wolnym obszarze celnym lub składzie wolnocłowym zgodnie z art. 5 rozporządzenia Rady (EWG) nr 565/80 są przedstawiane i zgłaszane organom celnym.
2. Zgłoszenie określone w ust. 1, sporządzane jest zgodnie z art. 530.

Artykuł 824

Ewidencja towarowa określona w art. 807, obejmuje oprócz danych określonych w art. 817, datę umieszczenia towarów prefinansowanych w wolnym obszarze celnym lub składzie wolnocłowym, jak również numery zgłoszenia wprowadzenia.

Artykuł 825

Art. 532 stosuje się do zabiegów dokonywanych na towarach prefinansowanych.

Artykuł 826

Przetwarzanie podstawowych produktów prefinansowanych w wolnym obszarze celnym lub składzie wolnocłowym przeprowadzone jest zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (EWG) nr 565/80.

Artykuł 827

1. Towary prefinansowane są zgłaszane do wywozu i opuszczają obszar celny Wspólnoty w terminie ustanowionym przez wspólnotowe prawodawstwo rolne.
2. Zgłoszenie określone w ust. 1, sporządzane jest zgodnie z art. 534.
3. Bez uszczerbku dla rozporządzenia Rady (EWG) nr 386/90²⁴, organy celne przeprowadzają wrywkowe kontrole na podstawie ewidencji towarowej w celu zapewnienia, że terminy określone w ust. 1 są przestrzegane.

Artykuł 828

Magazyn żywności może zostać ustanowiony w wolnym obszarze celnym lub składzie wolnocłowym, zgodnie z art. 38 rozporządzenia Komisji (EWG) 3665/87²⁵.

Sekcja 7

Procedury obowiązujące w przypadku stosowania procedury uszlachetniania czynnego (system zawiesznień) lub procedury przetwarzania pod kontrolą celną w wolnym obszarze celnym lub składzie wolnocłowym

Artykuł 829

²⁴ Dz.U. nr L 42 z 16.2.1990, str. 6.

²⁵ Dz.U. nr L 351 z 14.12.1987, str. 1.

Procesy przetwarzania przeprowadzane w ramach procedury uszlachetniania czynnego (system zawiesznień) lub przetwarzania pod kontrolą celną w wolnym obszarze celnym lub składzie wolnocłowym mogą być przeprowadzane jedynie po udzieleniu pozwolenia, określonego w art. 556 lub art. 652.

Pozwolenie określa wolny obszar celny lub skład wolnocłowy, w którym będą przeprowadzane procesy.

Artykuł 830

Organy celne mogą wstrzymać udzielenie pozwolenia na korzystanie z procedur uproszczonych, określonych w niniejszej sekcji, jeżeli nie zostaną przedstawione wszystkie gwarancje wymagane dla prawidłowego przebiegu procesów.

Organy celne mogą wstrzymać udzielenie pozwolenia osobom, które nie przeprowadzają często procesów uszlachetniania czynnego lub przetwarzania pod kontrolą celną.

Artykuł 831

1. Posiadacz pozwolenia prowadzi ewidencję uszlachetniania czynnego lub ewidencję przetwarzania pod kontrolą celną określone odpowiednio w art. 556 ust. 3 i art. 652 ust. 3, w których podane są także numery pozwolenia.

2. Do celów sporządzenia rozliczenia procedury, określonego w art. 595 lub 664, numery wpisów do ewidencji określonych w ust. 1, zastępują numery zgłoszeń i dokumentów określonych w art. 595 ust. 3 lub w art. 664 ust. 3.

Artykuł 832

1. Objęcie towarów procedurą uszlachetniania czynnego lub przetwarzania pod kontrolą celną w chwili ich wprowadzenia do wolnego obszaru celnego lub składu wolnocłowego odbywa się z zastosowaniem odprawy uproszczonej w miejscu, ustanowionej w art. 276.

2. Jednakże operator może zażądać, aby została zastosowana zwykła procedura objęcia procedurą uszlachetniania czynnego lub przetwarzania pod kontrolą celną.

3. W przypadku stosowania odprawy uproszczonej w miejscu zgodnie z art. 276, wpis do ewidencji uszlachetniania czynnego lub do ewidencji przetwarzania pod kontrolą celną zastępuje wpis do ewidencji towarowej wolnego obszaru celnego lub składu wolnocłowego.

4. Wpis do ewidencji uszlachetniania czynnego lub do ewidencji przetwarzania pod kontrolą celną zawiera odniesienie do dokumentu, na podstawie którego były przewożone towary.

Artykuł 833

1. Objęcie procedurą uszlachetniania czynnego lub procedurą przetwarzania pod kontrolą celną towarów już znajdujących się w wolnym obszarze celnym lub składzie wolnocłowym odbywa się z zastosowaniem odprawy uproszczonej w miejscu określonej w art. 276.

2. W ewidencji towarowej wolnego obszaru celnego lub składu wolnoćlowego podawane są numery wpisu do ewidencji uszlachetniania czynnego lub ewidencji przetwarzania pod kontrolą celną.

Artykuł 834

1. Wpis do ewidencji towarowej wolnego obszaru celnego lub składu wolnoćlowego kończy procedurę uszlachetniania czynnego lub procedurę przetwarzania pod kontrolą celną w odniesieniu do produktów kompensacyjnych, produktów przetworzonych lub towarów w stanie niezmienionym znajdujących się w wolnym obszarze celnym lub składzie wolnoćlowym. Numery tego wpisu umieszczane są w ewidencji uszlachetniania czynnego lub, w zależności od przypadku, ewidencji przetwarzania pod kontrolą celną.

2. Oznaczenia określone w art. 610 umieszczane są w ewidencji towarowej wolnego obszaru celnego lub składu wolnoćlowego.

Artykuł 835

1. Jeżeli zakończenie procedury uszlachetniania czynnego w odniesieniu do produktów kompensacyjnych lub towarów w stanie niezmienionym, bądź zakończenie procedury przetwarzania pod kontrolą celną w odniesieniu do produktów przetworzonych lub towarów w stanie niezmienionym, odbywa się w chwili opuszczenia wolnego obszaru celnego lub składu wolnoćlowego, poprzez powrotny wywóz tych produktów lub towarów, to stosuje się odprawę uproszczoną w miejscu, ustanowioną w art. 283.

Bez uszczerbku dla procedur mających zastosowanie w przypadkach, w których wywóz podlega należnościami celnymi wywozowym lub środkiem polityki handlowej, w przypadku bezpośredniego wyprowadzenia produktów lub towarów z wolnego obszaru celnego lub składu wolnoćlowego poza obszar celny Wspólnoty nie jest wymagane zgłoszenie wywozowe.

2. Jeżeli zakończenie procedury uszlachetniania czynnego w odniesieniu do produktów kompensacyjnych lub towarów w stanie niezmienionym bądź procedury przetwarzania pod kontrolą celną w odniesieniu do produktów przetworzonych, odbywa się w chwili opuszczenia wolnego obszaru celnego lub składu wolnoćlowego poprzez dopuszczenie tych produktów lub towarów do swobodnego obrotu, to stosuje się odprawę uproszczoną w miejscu określoną w art. 263-267.

3. Jeżeli zakończenie procedury uszlachetniania czynnego bądź procedury przetwarzania pod kontrolą celną odbywa się w chwili opuszczenia przez produkty kompensacyjne, produkty przetworzone lub towary w stanie niezmienionym wolnego obszaru celnego lub składu wolnoćlowego, w celu objęcia ich procedurą inną niż dopuszczenie do swobodnego obrotu lub wywóz, to stosuje się procedury zwykłe lub uproszczone ustanowione w tym celu.

4. Przepisy art. 832 ust. 2 stosuje się *mutatis mutandis*.

5. W przypadku stosowania ust. 1 i 2 nie jest konieczne dokonanie adnotacji w ewidencji towarowej wolnego obszaru celnego lub składu wolnoćlowego o opuszczeniu przez produkty kompensacyjne, produkty przetworzone lub towary w stanie niezmienionym wolnego obszaru

celnego lub składu wolnocłowego.

Artykuł 836

Art. 835 ust. 2 i 5 pozostaje bez uszczerbku dla stosowania art. 123, 135 i 136 Kodeksu dotyczących naliczania należności za towary lub produkty objęte procedurą uszlachetniania czynnego lub procedurą przetwarzania pod kontrolą celną.

Artykuł 837

Przed końcem miesiąca następującego po zakończeniu każdego kwartału, organy celne Republiki Federalnej Niemiec przesyłają Komisji informacje określone w załączniku 85, dotyczące pozwoleń na dokonywanie uszlachetniania czynnego, wydanych lub zmienionych w poprzednim kwartale w Starym Wolnocłowym Porcie w Hamburgu, które nie podlegają warunkom gospodarczym ustanowionym dla procedury uszlachetniania czynnego.

Artykuł 838

Wspólnotowy status towarów produktów kompensacyjnych lub przetworzonych, bądź towarów w stanie niezmienionym dopuszczonych do swobodnego obrotu wewnątrz bądź przy wyjściu z wolnego obszaru celnego lub składu wolnocłowego, poświadczany jest wystawianym przez operatora dokumentem określonym w załączniku 109.

Pierwszy akapit stosuje się również do produktów kompensacyjnych lub towarów w stanie niezmienionym wprowadzonych do wspólnotowego obrotu zgodnie z art. 580 ust. 3.

Artykuł 839

Wpisy do ewidencji uszlachetniania czynnego lub ewidencji przetwarzania pod kontrolą celną muszą umożliwiać organom celnym dokonanie w każdej chwili weryfikacji dokładnej sytuacji wszystkich towarów lub produktów objętych jedną z danych procedur lub znajdujących się w wolnym obszarze celnym bądź składzie wolnocłowym.

Sekcja 8

Przekazywanie informacji

Artykuł 840

1. Organy celne Państw Członkowskich przekazują Komisji następujące informacje:
 - a) o wolnych obszarach celnych wyznaczonych przez nie lub tych, które po wyznaczeniu rozpoczynają działalność oraz o składach wolnocłowych, na których utworzenie i działalność zezwoliły, niezależnie od ich nazwy;
 - b) o wyznaczonych organach celnych, do których należy składać wnioski określone w art. 808;
 - c) o zmianach ustaleń dotyczących zasad kontroli procedury uszlachetniania czynnego lub procedury przetwarzania pod kontrolą celną, zgodnie z art. 173 Kodeksu.

2. Komisja publikuje informacje określone w ust. 1 lit. a) i b), w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*, seria C.

ROZDZIAŁ 2

Powrotny wywóz, zniszczenie i zrzeczenie się towarów

Artykuł 841

Jeżeli na dokonanie powrotnego wywozu wymagane jest zgłoszenie celne, to przepisy art. 788-796 stosuje się *mutatis mutandis*, bez uszczerbku dla szczególnych przepisów, które mogą być stosowane przy zakończeniu poprzedniej gospodarczej procedury celnej.

Artykuł 842

1. Do celów art. 182 ust. 3 Kodeksu, powiadomienie o zniszczeniu towarów sporządzane jest na piśmie i podpisane przez osobę zainteresowaną. Powiadomienie musi zostać dokonane w czasie umożliwiającym organom celnym nadzorowanie zniszczenia.

2. Jeżeli dane towary są już przedmiotem zgłoszenia przyjętego przez organy celne, organy te potwierdzają fakt zniszczenia na zgłoszeniu i unieważniają zgłoszenie, zgodnie z art. 66 Kodeksu,.

Organy celne obecne przy niszczeniu towaru podają na formularzu lub zgłoszeniu rodzaj towaru oraz ilość odpadów i złomu pozostałych po dokonaniu zniszczenia, w celu określenia mających do nich zastosowanie elementów kalkulacyjnych, jakie mają zostać użyte przy przyznaniu towarom innego przeznaczenia celnego.

3. Przepisy ust. 2 akapit pierwszy stosuje się *mutatis mutandis* do towarów będących przedmiotem zrzeczenia na rzecz Skarbu Państwa.

TYTUŁ VI

TOWARY OPUSZCZAJĄCE OBSZAR CELNY WSPÓLNOTY

Artykuł 843

1. Jeżeli towary nieobjęte procedurą celną, których wywóz poza Wspólnotę jest zakazany lub podlega ograniczeniom, należnościami celnym wywozowym lub innym opłatom wywozowym, opuszczają obszar celny Wspólnoty z zamiarem ponownego ich wprowadzenia na inną część tego obszaru, to wyprowadzenie wiąże się z wystawieniem egzemplarza kontrolnego T5, zgodnie z regułami ustanowionymi w art. 472-495.

2. Przepisy ust. 1 nie mają zastosowania do transportu dokonywanego przez towarzystwa lotnicze lub przedsiębiorstwa żeglugowe pod warunkiem, że transport morski dokonywany jest bezpośrednio regularną linią żeglugową bez zawijania do portów poza obszarem celnym Wspólnoty.

3. Egzemplarz kontrolny T5 może zostać sporządzony w każdym urzędzie celnym, w którym przedstawiane są towary i musi zostać przedstawiony wraz z danymi towarami w urzędzie celnym wyrowadzenia.

4. Na wymienionym egzemplarzu umieszczone są:

- w polach 31 i 33, odpowiednio opis towarów i właściwy kod Nomenklatury Scalonej,
- w polu 38, masa netto towarów,
- w polu 104, zakreślone pole „Pozostałe (do wyszczególnienia)” oraz drukowanymi literami, jeden z następujących wpisów:

„Wyprowadzenie ze Wspólnoty podlega ograniczeniom - towary, które mają zostać powrotnie wprowadzone na obszar Wspólnoty”;

„Wyprowadzenie ze Wspólnoty podlega należnościami celnym - towary, które mają zostać powrotnie wprowadzone na obszar Wspólnoty”

5. Oryginał egzemplarza kontrolnego T5 przedstawiany jest wraz z towarami w urzędzie celnym właściwym dla miejsca, w którym towary zostają powrotnie wprowadzone na obszar celny Wspólnoty.

6. Egzemplarz kontrolny T5 jest niezwłocznie zwracany przez urząd celny określony w ust. 5, urzędowi celnemu, który go sporządził, po zaznaczeniu krzyżykiem przez urząd celny określony w ust. 5 w polu „J: Kontrola użycia i/lub przeznaczenia” pierwszego pola i umieszczeniu w nim daty powrotnego wprowadzenia towarów na obszar celny Wspólnoty.

Jednakże w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w polu „Uwagi” umieszcza się odpowiednią adnotację.

CZEŚĆ III

TOWARY POWRACAJĄCE

Artykuł 844

1. Zgodnie z art. 185 ust. 2 lit. b) Kodeksu z należności celnych przywózowych zwolnione są:

- towary uprzednio wywiezione z obszaru celnego Wspólnoty, w odniesieniu do których zostały spełnione wywozowe formalności celne wymagane dla uzyskania refundacji lub innych kwot przewidzianych we wywozie w ramach wspólnej polityki rolnej,

lub

- towary, w odniesieniu do których udzielone zostało, w ramach wspólnej polityki rolnej, innego rodzaju ułatwienie finansowe niż wymienione refundacje lub inne kwoty nakładające obowiązek wywozu wymienionych towarów,

pod warunkiem, że stwierdzono, gdzie stosowne, że refundacje lub inne zapłacone kwoty zostały zwrócone albo że właściwe organy podjęły wszelkie niezbędne kroki, aby takie sumy zostały wstrzymane bądź też stwierdzono, że inne udzielone korzyści finansowe zostały anulowane i że towary te:

- (i) nie mogły zostać wprowadzone do użytku domowego w państwie, do którego zostały wysłane z powodów związanych z prawem obowiązującym w tym państwie;
- (ii) zostały zwrócone przez odbiorcę ze względu na uszkodzenie lub niezgodność z warunkami dotyczącej ich umowy;
- (iii) zostały powrotnie przywiezione na obszar celny Wspólnoty w związku z innego rodzaju okolicznościami, na które eksporter nie miał wpływu, ze względu na które nie mogły zostać użyte zgodnie z zamierzonym celem.

2. Okoliczności określone w ust. 1 (iii), obejmują:

- a) towary powracające na obszar celny Wspólnoty w konsekwencji awarii, która nastąpiła przed dostarczeniem odbiorcy albo samych towarów albo też środka transportu, na którym były przewożone;
- b) towary pierwotnie wywiezione w celu konsumpcji lub sprzedaży na targach handlowych lub innej podobnej imprezie, które nie zostały tam skonsumowane lub sprzedane;
- c) towary, które nie mogły zostać dostarczone odbiorcy w związku z niezdolnością fizyczną lub prawną tego odbiorcy do wywiązania się z umowy, na mocy której dokonano wywozu towarów;
- d) towary, które w wyniku zakłóceń naturalnych, politycznych lub społecznych nie mogły zostać dostarczone odbiorcy lub dotarły do niego po upływie terminu dostawy przewidzianego umową, na mocy której dokonano wywozu towarów, ostatecznego terminu dostawy;
- e) produkty objęte wspólną organizacją rynku owoców i warzyw wywożonych w ramach sprzedaży konsygnacyjnej, i które nie zostały sprzedane na rynku państwa trzeciego przeznaczenia.

3. Towary wywiezione w ramach wspólnej polityki rolnej z wykorzystaniem pozwolenia na wywóz lub świadectwa o wcześniejszym ustaleniu refundacji, nie są zwalniane z należności celnych przywózowych, chyba że zostanie stwierdzone, że właściwe przepisy wspólnotowe zostały spełnione.

4. Towary określone w ust. 1, nie mogą korzystać ze zwolnienia, chyba że zostały zgłoszone do swobodnego obrotu na obszarze celnym Wspólnoty w terminie dwunastu miesięcy od dnia spełnienia formalności celnych związanych z ich wywozem.

Artykuł 845

Towary powracające korzystają ze zwolnienia z należności celnych przywózowych nawet

jeżeli stanowią jedynie część towarów uprzednio wywiezionych poza obszar celny Wspólnoty.

To samo odnosi się również do przypadku, gdy towary składają się z części lub wyposażenia będącego elementami maszyn, instrumentów, aparatury lub innych produktów uprzednio wywiezionych poza obszar celny Wspólnoty.

Artykuł 846

1. W drodze odstępstwa od art. 186 Kodeksu, ze zwolnienia z należności celnych przywozowych korzystają towary powracające, które znajdują się w jednej z następujących sytuacji:

- a) towary, które po ich wywiezieniu poza obszar celny Wspólnoty zostały poddane jedynie zabiegom niezbędnym dla utrzymania ich w dobrym stanie lub zabiegom jedynie zmieniającym ich wygląd;
- b) towary, które po ich wywiezieniu poza obszar celny Wspólnoty, zostały poddane innym zabiegom niż niezbędne dla utrzymania ich w dobrym stanie lub zabiegom innym niż zmieniające ich wygląd, ale okazały się wadliwe lub niezdatne do przewidywanego użytku, pod warunkiem, że spełniony jest jeden z następujących warunków:
 - towary te poddane zostały wymienionym zabiegom lub zabiegom wyłącznie celu ich naprawy lub utrzymania ich w dobrym stanie,
 - ich niezdatność do przewidywanego użytku została stwierdzona dopiero po rozpoczęciu wymienionych zabiegów.

2. Jeżeli towary powracające zostały poddane zabiegom, zgodnie z ust. 1 lit. b), a zabiegi takie wiązałyby się z pobraniem należności celnych przywozowych jak za towary objęte procedurą uszlachetniania biernego, to stosuje się obowiązujące w ramach wymienionej procedury reguły naliczania należności.

Jednakże jeżeli towary zostały poddane operacji polegającej na ich naprawie lub przywróceniu do dobrego stanu, które stały się konieczne w związku z nieprzewidzianymi okolicznościami, które zaistniały poza obszarem celnym Wspólnoty, co zostało potwierdzone zgodnie z wymogami organów celnych, towary zostają zwolnione z należności celnych przywozowych pod warunkiem, że w wyniku przeprowadzenia operacji wartość powracających towarów nie stanie się wyższa od ich wartości w chwili wywozu poza obszar celny Wspólnoty.

3. Do celów ust. 2 akapit drugi:

- a) *konieczna naprawa lub przywrócenie do dobrego stanu, które stały się konieczne* oznacza: każdą czynność powodującą naprawienie wad funkcjonalnych lub szkód materialnych, które powstały gdy towary znajdowały się poza obszarem celnym Wspólnoty, bez wykonania których towary nie mogłyby zostać użyte w normalny sposób i zgodnie z ich przeznaczeniem;
- b) uważa się, że w wyniku przeprowadzenia operacji wartość powracających towarów nie

stała się wyższa od ich wartości w chwili wywozu poza obszar celny Wspólnoty, jeżeli operacja ta nie wykracza poza to co jest niezbędne do umożliwienia, aby towary te mogły być dalej używane w ten sam sposób jak w chwili wywozu.

Jeżeli naprawa lub przywrócenie towarów do dobrego stanu wymaga zamontowania części zapasowych, to zamontowanie tych części jest ograniczone wyłącznie do części niezbędnych dla umożliwienia, aby towary mogły być dalej używane w ten sam sposób jak w chwili wywozu.

Artykuł 847

Na wniosek osoby zainteresowanej, po spełnieniu wywozowych formalności celnych, organy celne wydają dokument zawierający informacje niezbędne dla ustalenia tożsamości towarów w przypadku powrotnego ich wprowadzenia na obszar celny Wspólnoty.

Artykuł 848

1. Za towary powracające mogą zostać uznane:

- towary, do których przy zgłoszeniu dopuszczenia do swobodnego obrotu dołączono następujące dokumenty:
 - a) egzemplarz zgłoszenia wywozowego zwrócony przez organy celne eksporterowi lub odpowiednio poświadczoną przez te organy kopię tego dokumentu; lub
 - b) dokument informacyjny, przewidziany w art. 850.

Jeżeli dowody dostępne organom celnym w urzędzie celnym powrotnego przywozu lub dowody dostarczone im przez osobę zainteresowaną wskazują, że zgłoszone do swobodnego obrotu towary są towarami, które zostały pierwotnie wywiezione poza obszar celny Wspólnoty i że w chwili wywozu spełniały warunki wymagane dla uznania ich za towary powracające, to dokumenty określone w lit. a) i b), nie są wymagane;

- towary objęte karnetem ATA wydanym we Wspólnocie.

Towary te mogą zostać uznane za towary powracające w zakresie ustanowionym w art. 185 Kodeksu, nawet jeżeli termin ważności karnetu ATA został przekroczony.

W każdym przypadku formalności ustanowione w art. 290 ust. 2 muszą zostać spełnione.

2. Ust. 1 tiret pierwsze nie ma zastosowania do międzynarodowego przepływu opakowań, środków transportu lub niektórych towarów korzystających ze szczególnej procedury celnej, jeżeli przepisy autonomiczne lub umowne stanowią, że dokumenty celne nie są wymagane w takich okolicznościach.

Nie stosuje się ich również w przypadkach, w których towary mogą być zgłaszane do dopuszczenia do swobodnego obrotu w formie ustnej lub w jakikolwiek inny sposób.

3. Jeżeli organy celne urzędu powrotnego przywozu uznają to za konieczne, mogą zażądać, aby osoba zainteresowana dostarczyła dodatkowy dowód, w szczególności w celu umożliwienia ustalenia tożsamości powrotnie przywożonych towarów.

Artykuł 849

1. Oprócz dokumentów określonych w art. 848, przy każdym zgłoszeniu dopuszczenia do swobodnego obrotu towarów powracających, których wywóz mógł zostać dokonany po spełnieniu wywozowych formalności celnych w celu udzielenia refundacji lub innych kwot przewidzianych w wywozie w ramach wspólnej polityki rolnej, przedstawia się również zaświadczenie wydane przez organy właściwe do udzielania takich refundacji lub kwot w Państwie Członkowskim wywozu. Zaświadczenie takie zawiera wszystkie dane konieczne do umożliwienia urzędowi celnemu, któremu dane towary są zgłaszane do swobodnego obrotu, sprawdzenia, czy zaświadczenie to odnosi się do tych towarów.

2. Jeżeli wywóz towarów nie wiązał się ze spełnieniem wywozowych formalności celnych w celu udzielenia refundacji lub innych kwot przewidzianych w wywozie w ramach wspólnej polityki rolnej, to zaświadczenie zawiera jedno z następujących oznaczeń:

- Sin concesión de restituciones u otras cantidades a la exportación,
- Ingen restitutioner eller andre beløb ydet ved udførslen,
- Keine Ausfuhrerstattungen oder sonstige Ausfuhrvergünstigungen,
- Δεν έτυχαν επιδοτήσεων ή άλλων χορηγήσεων κατά την εξαγωγή;
- No refunds or other amounts granted on exportation,
- Sans octroi de restitution ou autres montants à l'exportation,
- Senza concessione di restituzioni o altri importi all'esportazione,
- Geen restituties of andere bij de uitvoer verleende bedragen,
- Sem concessão de restituições ou outros montantes na exportação,

3. Jeżeli wywóz towarów wiązał się ze spełnieniem wywozowych formalności celnych w celu udzielenia refundacji lub innych kwot przewidzianych w ramach wspólnej polityki rolnej, to zaświadczenie zawiera jedno z następujących oznaczeń:

- Restituciones y otras cantidades a la exportación reintegradas por... (cantidad),
- De ved udførslen ydede restitutioner eller andre beløb er tilbagebetalt for... (mængde),
- Ausfuhrerstattungen und sonstige Ausfuhrvergünstigungen für... (Menge) zurückbezahlt,
- Επιδοτήσεις και άλλες χορηγήσεις κατά την εξαγωγή επεστράφησαν για ... (ποσότητα);

- Refunds and other amounts on exportation repaid for... (quantity),
- Restitutions et autres montants à l'exportation remboursés pour... (quantité),
- Restituzioni e altri importi all'esportazione rimborsati per... (quantità),
- Restituties en andere bedragen bij de uitvoer voor... (hoeveelheid) terugbetaald,
- Restituições e outros montantes na exportação reembolsados para... (quantidade),
lub
- Título de pago de restituciones u otras cantidades a la exportación anulado por... (cantidad),
- Ret til udbetaling af restitutioner eller andre beløb ved udførslen er annulleret for... (mængde),
- Auszahlungsanordnung über die Ausfuhrerstattungen und sonstigen Ausfuhrvergünstigungen für... (Menge) ungültig gemacht,
- Αποδεικτικό πληρωμής επιδοτήσεων ή άλλων χορηγήσεων κατά την εξαγωγή ακυρωμένο για ... (ποσότητας),
- Entitlement to payment of refunds or other amounts on exportation cancelled for... (quantity),
- Titre de paiement des restitutions ou autres montants à l'exportation annulé pour... (quantité),
- Titolo di pagamento delle restituzioni o di altri importi all'esportazione annullato per... (quantità),
- Aanspraak op restituties of andere bedragen bij uitvoer vervallen voor... (hoeveelheid),
- Título de pagamento de restituições ou outros montantes na exportação anulado para... (quantidade),

w zależności od tego, czy refundacje te lub inne kwoty przewidziane w wywozie zostały już czy też nie zostały wypłacone przez właściwe organy.

4. W przypadku określonym w art. 848 ust. 1 tiret pierwsze lit. b), zaświadczenie określone w ust. 1, sporządzane jest na dokumencie informacyjnym INF 3 przewidzianym w art. 850.

5. Jeżeli organy celne w urzędzie celnym, w którym towary są zgłaszane do swobodnego obrotu dysponują środkami za pomocą których mogą upewnić się, że nie udzielono i nie będzie można udzielić w późniejszym okresie żadnej refundacji lub innej kwoty przewidzianej w wywozie w ramach wspólnej polityki rolnej, to zaświadczenie określone w ust. 1 nie jest wymagane.

Artykuł 850

Dokument informacyjny INF 3 sporządzany jest w oryginale i dwóch kopiach na formularzu zgodnym z wzorem znajdującym się w załączniku 110.

Artykuł 851

1. Z zastrzeżeniem ust. 3, dokument informacyjny INF 3 wydawany jest na wniosek eksportera przez organy celne w urzędzie celnym wywozu w chwili spełnienia formalności wywozowych w odniesieniu do danych towarów, jeżeli dany eksporter zgłosi, że istnieje możliwość, iż wymienione towary powrócą przez inny urząd celny niż urząd celny wywozu.

2. Dokument informacyjny INF 3 może zostać również wydany na wniosek eksportera przez organy celne w urzędzie celnym wywozu po spełnieniu wywozowych formalności celnych w odniesieniu do danych towarów pod warunkiem, że organy te mogą stwierdzić na podstawie informacji, którymi dysponują, że dane zawarte we wniosku przedstawionym przez eksportera dotyczą towarów wywiezionych.

3. W przypadku towarów określonych w art. 849 ust. 1, dokument informacyjny INF 3 może zostać wydany dopiero po spełnieniu odpowiednich wywozowych formalności celnych i z zastrzeżeniem przepisów ust. 2.

Ponadto, dokument informacyjny INF 3 może zostać wydany jedynie pod warunkiem, że:

- a) pole B zostało uprzednio wypełnione i poświadczone przez organy celne; oraz
- b) pole A zostało uprzednio wypełnione i poświadczone przez organy celne w przypadku, gdy informacje w nim zawarte są wymagane.

Artykuł 852

1. Dokument informacyjny INF 3 zawiera wszystkie informacje wymagane przez organy celne w celu ustalenia tożsamości wywożonych towarów.

2. Jeżeli przewiduje się, że wywożone towary powrócą na obszar celny Wspólnoty przez kilka urzędów celnych innych niż urząd celny wywozu, to eksporter może wystąpić z wnioskiem o wydanie kilku dokumentów informacyjnych INF 3 dla całości wywiezionych towarów.

Podobnie, eksporter może wystąpić z wnioskiem do organów celnych, które wydały dokument informacyjny INF 3, o zastąpienie go kilkoma dokumentami INF 3 dla całości towarów ujętych na pierwotnie wydanym dokumencie informacyjnym INF 3.

Eksporter może również wystąpić z wnioskiem o wydanie dokumentu informacyjnego INF 3 jedynie dla części wywożonych towarów.

Artykuł 853

Oryginał i jedna kopia dokumentu informacyjnego INF 3 zwracane są eksporterowi w celu

przedstawienia ich w urzędzie celnym powrotnego przywozu. Drugą kopię zachowują w swoich urzędowych archiwach organy celne, które ją wydały.

Artykuł 854

Urząd celny powrotnego przywozu rejestruje na oryginale i kopii dokumentu informacyjnego INF 3 ilość towarów powracających zwolnionych z należności celnych przywozowych, zachowuje oryginał i przesyła organom celnym, które go wydały, kopię dokumentu opatrzoną numerem i datą zgłoszenia do swobodnego obrotu.

Wymienione organy celne porównują tę kopię z kopią znajdującą się w ich posiadaniu i zachowują ją w swoich urzędowych archiwach.

Artykuł 855

W przypadku kradzieży, utraty lub zniszczenia oryginału dokumentu informacyjnego INF 3, osoba zainteresowana może wystąpić do organów celnych, które go wydały, z wnioskiem o wydanie duplikatu. Jeżeli uzasadnione jest to okolicznościami, organy przychylają się do wniosku. W ten sposób wydany duplikat zawiera jedno z następujących oznaczeń:

- DUPLICADO,
- DUPLIKAT,
- DUPLIKAT,
- АНТИГРΑΦΟ,
- DUPLICATE,
- DUPLICATA,
- DUPLICATO,
- DUPLICAAT,
- SEGUNDA VIA,

Organy celne rejestrują wydanie duplikatu na będącej w ich posiadaniu kopii dokumentu informacyjnego INF 3.

Artykuł 856

1. Na wniosek organów celnych urzędu powrotnego wywozu, organy celne urzędu wywozu przekazują tym organom wszystkie informacje, którymi dysponują umożliwiające ustalenie, czy towary spełniają warunki wymagane dla korzystania z przepisów niniejszej części.

2. Dokument informacyjny INF 3 może zostać wykorzystany do złożenia wniosku i przekazania informacji określonych w ust. 1

CZĘŚĆ IV
DŁUG CELNY
TYTUŁ I
ZABEZPIECZENIA

Artykuł 857

1. Rodzaje zabezpieczeń inne niż zabezpieczenia w formie depozytu w gotówce lub w formie poręczenia, w rozumieniu art. 193, 194 i 195 Kodeksu, jak również depozyt w gotówce lub złożenie zabezpieczeń, które mogą zostać przyjęte Państwa Członkowskie bez wymogu spełnienia warunków określonych w art. 194 ust. 1, są następujące:

- a) ustanowienie hipoteki, długu gruntowego, zastawu użytkowego lub innego prawa uważanego za równoważne prawu dotyczącemu nieruchomości;
- b) przelew wierzytelności, ustanowienie zastawu połączone lub niepołączone z utratą posiadania, na towarach, papierach wartościowych lub wierzytelnościach, w szczególności na bankowej książeczce oszczędnościowej, lub na wpisie do państwowego rejestru długów;
- c) ustanowienie umownej solidarności dłużników przez osobę trzecią upoważnioną do tego przez organy celne, a zwłaszcza przedstawienie weksła, którego zapłata jest zagwarantowana przez osobę trzecią;
- d) depozyt gotówkowy lub równoważne mu zabezpieczenie w walucie innej niż waluta Państwa Członkowskiego, w której złożone jest zabezpieczenie;
- e) udział, pod warunkiem wpłaty składki, w ogólnym systemie zabezpieczeń zarządzanym przez organy celne.

2. Okoliczności i warunki, w których można korzystać z form zabezpieczenia określonych w ust. 1 ustalane są przez organy celne.

Artykuł 858

Złożenie zabezpieczenia w gotówce nie daje prawa do wypłacania przez organy celne odsetek.

TYTUŁ II
POWSTANIE DŁUGU

ROZDZIAŁ I

Uchybienia niemające znaczącego wpływu na składowanie czasowe lub procedurę celną

Artykuł 859

Za niemające znaczącego wpływu na właściwe funkcjonowanie składowania czasowego lub procedury celnej w rozumieniu art. 204 ust. 1 Kodeksu uważa się następujące uchybienia pod warunkiem:

- że nie stanowią one próby pozaprawnego usunięcia towaru spod dozoru celnego,
- że nie są spowodowane wyraźnym zaniedbaniem ze strony osoby zainteresowanej, oraz
- że wszystkie formalności konieczne w celu uregulowania sytuacji towarów są następnie przeprowadzane:
 1. przekroczenie terminu, w którym towar powinien otrzymać jedno z przeznaczeń celnych przewidzianych w ramach składowania czasowego lub danej procedury celnej, jeżeli przedłużenie terminu mogło zostać udzielone, gdyby ubiegano się o nie w terminie;
 2. w przypadku towarów objętych procedurą tranzytu, przekroczenie terminu na przedstawienie towarów w urzędzie celnym przeznaczenia, jeżeli przedstawienie takie ma miejsce w terminie późniejszym;
 3. w przypadku towarów składowanych czasowo lub objętych procedurą składu celnego, zabiegi dokonane bez uprzedniego pozwolenia organów celnych pod warunkiem, że takie zabiegi byłyby dozwolone, jeżeli ubiegano się o pozwolenie;
 4. w przypadku towarów objętych procedurą odprawy czasowej, użycie towarów w sposób inny niż przewidziany w pozwoleniu pod warunkiem, że takie użycie byłoby dozwolone, gdyby ubiegano się o pozwolenie;
 5. w przypadku towarów składowanych czasowo lub objętych procedurą celną, przeniesienie towarów bez pozwolenia pod warunkiem, że towary mogą zostać przedstawione na żądanie organów celnych;
 6. w przypadku towarów składowanych czasowo lub objętych procedurą celną, wyprowadzenie towarów poza obszar celny Wspólnoty lub ich wprowadzenie do wolnego obszaru celnego bądź składu wolnocłowego bez spełnienia niezbędnych formalności;
 7. w przypadku towarów korzystających z uprzywilejowanego traktowania taryfowego ze względu na ich przeznaczenie, przeniesienie towarów bez powiadomienia organów celnych, podczas gdy towary nie otrzymały jeszcze przewidzianego przeznaczenia pod warunkiem, że:
 - a) w ewidencji towarowej prowadzonej przez osobę przenoszącą zarejestrowany jest fakt przeniesienia; oraz
 - b) osoba przejmująca jest posiadaczem pozwolenia odnoszącego się do danych towarów.

Artykuł 860

Organy celne uważają dług celny za powstały na mocy art. 204 ust. 1 Kodeksu, chyba że osoba mogąca stać się dłużnikiem wykaze, że spełnione zostały warunki art. 859.

Artykuł 861

Fakt, że uchybienia określone w art. 859 nie powodują powstania długu celnego nie stanowi przeszkody dla stosowania obowiązujących przepisów karnych ani przepisów pozwalających na cofanie pozwoleń wydanych w ramach danej procedury celnej.

ROZDZIAŁ 2

Naturalne straty

Artykuł 862

1. Do celów art. 206 Kodeksu, organy celne, na wniosek osoby zainteresowanej, uwzględniają brakujące ilości w każdym przypadku, gdy może zostać wykazane, że stwierdzone braki wynikają wyłącznie z charakteru towaru, a nie z zaniedbania lub manipulacji ze strony tej osoby.

2. W szczególności, zaniedbanie lub manipulacja oznacza każde nieprzestrzeganie reguł dotyczących transportu, składowania, poddawania zabiegom, obróbki lub przetwarzania danych towarów, wydanych przez organy celne lub wynikających ze zwyczajowej praktyki.

Artykuł 863

Organy celne mogą zwolnić osobę zainteresowaną z obowiązku wykazania, że towary zostały nieodwracalnie utracone z powodów związanych z ich charakterem, jeżeli upewniły się, że utrata ta nie może być uzasadniona w inny sposób.

Artykuł 864

Obowiązujące w Państwach Członkowskich przepisy krajowe dotyczące standardowych współczynników nieodwracalnych strat związanych z charakterem samych towarów są stosowane w przypadku niedostarczenia przez osobę zainteresowaną dowodu, że faktycznie poniesiona strata przekracza stratę wyliczoną z zastosowaniem standardowych współczynników właściwych dla danych towarów.

ROZDZIAŁ 3

Status celny towarów znajdujących się w sytuacjach niezgodnych z przepisami

Artykuł 865

Za usunięcie towarów spod dozoru celnego w rozumieniu art. 203 ust. 1 Kodeksu, uważane jest zgłoszenie celne danych towarów lub każda inna czynność mająca takie same skutki prawne, jak również przedstawienie właściwym organom celnym dokumentu w celu poświadczenia, gdy takie postępowanie spowodowało fałszywe nadanie temu towarowi

statusu celnego towaru wspólnotowego.

Artykuł 866

Bez uszczerbku dla ustanowionych przepisów dotyczących zakazów i ograniczeń, które mogą być stosowane w odniesieniu do danych towarów, jeżeli zgodnie z art. 202, 203, 204 lub 205 Kodeksu powstał dług celny w przywozie i gdy należności celne przywózowe zostały uiszczone, towary te uważa się za towary wspólnotowe bez konieczności zgłoszenia dopuszczenia ich do swobodnego obrotu.

Artykuł 867

Orzeczenie przepadku towaru w rozumieniu art. 233 lit. c) i d) Kodeksu nie ma wpływu na status celny danych towarów.

TYTUŁ III

ZAKSIĘGOWANIE I POKRYCIE PO ZWOLNIENIU TOWARÓW

Artykuł 868

Państwa Członkowskie mogą zwalniać z obowiązku zaksięgowania kwoty należności mniejszych niż 10 ECU.

Po zwolnieniu towarów nie pokrywa się należności przywózowych lub należności celnych wywózowych, których wysokość za dokonanie określonego pokrycia po zwolnieniu towarów jest mniejsza niż 10 ECU.

Artykuł 869

Organy celne same podejmują decyzję o nieksięgowaniu niepobranych należności po zwolnieniu towarów:

- a) w przypadkach, w których zastosowano preferencyjne traktowanie taryfowe w kontekście kontyngentu taryfowego, plafonu taryfowego lub innych ustaleń, gdy uprawnienie do tego rodzaju traktowania zostało zniesione w chwili przyjęcia zgłoszenia celnego, bez opublikowania tego faktu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* przed dopuszczeniem danych towarów do swobodnego obrotu lub, gdy nie zostało to opublikowane, podano to we właściwej formie do wiadomości publicznej w zainteresowanym Państwie Członkowskim, zobowiązany działał w dobrej wierze i przestrzegał wszystkich przepisów przewidzianych w obowiązującym prawodawstwie w odniesieniu do zgłoszenia celnego;
- b) w przypadkach, w których uznają one, że warunki określone w art. 220 ust. 2 lit. b) Kodeksu zostały spełnione, pod warunkiem, że kwota niepobrana od zainteresowanego podmiotu gospodarczego w odniesieniu do jednej lub większej liczby czynności przywozu lub wywozu, ale z powodu jednej pomyłki jest niższa od 2 000 ECU;
- c) w przypadkach, w których Państwo Członkowskie właściwe dla tych organów zostało do tego upoważnione, zgodnie z art. 875.

Artykuł 870

1. Każde Państwo Członkowskie przesyła Komisji wykaz przypadków, w których zastosowano przepisy art. 869 lit. a), b) lub c), wraz z krótkim opisem każdego przypadku.
2. Wykaz określony w ust. 1 przekazywany jest w pierwszym i trzecim kwartale każdego roku, dla wszystkich przypadków będących przedmiotem decyzji o nieksięgowaniu niepobranych należności w poprzednim półroczu.
3. Komisja przekazuje wykaz pozostałym Państwom Członkowskim.
4. Wykazy są okresowo badane przez Komitet.

Artykuł 871

W przypadkach innych niż określone w art. 869, jeżeli organy celne uznają, że warunki ustanowione w art. 220 ust. 2 lit. b) zostały spełnione lub mają wątpliwości co do dokładnego zakresu kryteriów tego przepisu w odniesieniu do danego przypadku, organy te przekazują przypadek Komisji, aby mogła zostać podjęta decyzja zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 872-876. Dokumenty przekazane Komisji zawierają wszystkie informacje niezbędne do dokładnego zbadania przedstawionego przypadku.

Po otrzymaniu dokumentów Komisja niezwłocznie powiadamia odpowiednio dane Państwo Członkowskie.

Jeżeli okaże się, że informacje przekazane przez Państwo Członkowskie są niewystarczające dla podjęcia decyzji w sprawie przedstawionego jej przypadku przy pełnej znajomości faktów, Komisja może zażądać przekazania dodatkowych informacji.

Artykuł 872

W terminie 15 dni od przyjęcia dokumentów określonych w art. 871 akapit pierwszy, Komisja przekazuje ich kopie Państwom Członkowskim.

Sprawa badania tych dokumentów zostaje możliwie szybko wpisana do porządku obrad Komitetu, przewidzianego w art. 247 Kodeksu.

Artykuł 873

Po konsultacji grupy ekspertów składającej się z przedstawicieli wszystkich Państw Członkowskich zebranych w ramach Komitetu w celu zbadania danego przypadku, Komisja podejmuje decyzję określając, czy badane okoliczności pozwalają czy też nie na nieksięgowanie danych należności.

Decyzja taka musi zostać podjęta w terminie sześciu miesięcy od dnia otrzymania przez Komisję dokumentów, określonych w art. 871 akapit pierwszy. Jeżeli Komisja uzna, że konieczne jest zażądanie od Państwa Członkowskiego uzupełniających informacji potrzebnych do podjęcia decyzji, to termin sześciu miesięcy zostaje przedłużony o czas, który upłynął od dnia przesłania przez Komisję wniosku o przekazanie uzupełniających informacji do dnia otrzymania tych informacji.

Artykuł 874

Zainteresowane Państwo Członkowskie jest powiadamiane o decyzji określonej w art. 873, w możliwie krótkim czasie i w każdym przypadku w terminie 30 dni licząc od dnia upływu terminu, wyznaczonego w wymienionym artykule.

Kopia tej decyzji przesyłana jest pozostałym Państwom Członkowskim.

Artykuł 875

Jeżeli decyzja określona w art. 873, stanowi, że badane okoliczności pozwalają na nieksięgowanie danych należności, Komisja może, na warunkach które sama ustali, upoważnić jedno lub kilka Państw Członkowskich do nieksięgowania należności po dokonaniu odprawy celnej w przypadkach, które są podobne biorąc pod uwagę fakty i prawo.

W takim przypadku decyzja określona w art. 873 przekazywana jest również każdemu w ten sposób uprawnionemu Państwu Członkowskiemu.

Artykuł 876

Jeżeli Komisja nie podejmie decyzji w terminie określonym w art. 873 lub nie przekazuje zainteresowanemu Państwu Członkowskiemu decyzji w terminie określonym w art. 874, to organy celne tego Państwa Członkowskiego nie księgują danych należności.

TYTUŁ IV

ZWROT LUB UMORZENIE NALEŻNOŚCI CELNYCH PRZYWOZOWYCH LUB WYWOZOWYCH

ROZDZIAŁ I

Przepisy ogólne

Artykuł 877

1. Do celów niniejszego tytułu:
 - a) *urząd celny zaksięgowania* oznacza: urząd celny, w którym zostały zaksięgowane należności celne przywozowe lub wywozowe, o których zwrot lub umorzenie złożony został wniosek;
 - b) *organ celny decyzji* oznacza: organ celny Państwa Członkowskiego, w którym dokonano zaksięgowania należności celnych przywozowych lub wywozowych, o których zwrot lub umorzenie złożony został wniosek i które upoważnione są do podejmowania decyzji w sprawie tego wniosku;
 - c) *urząd celny nadzoru* oznacza: urząd celny, właściwy w odniesieniu do towarów, które dały podstawę do zaksięgowania należności przywozowych lub wywozowych, o zwrot lub umorzenie których się wnosi; urząd ten przeprowadza niektóre kontrole niezbędne

dla oceny wniosku;

- d) *wykonawczy urząd celny* oznacza: urząd celny, który przyjmuje środki niezbędne dla zapewnienia właściwego wykonania decyzji o udzieleniu zwrotu lub umorzeniu należności celnych przywozowych lub wywozowych.

2. Ten sam urząd celny może w całości lub w części sprawować funkcje urzędu zaksięgowania, organu celnego decyzji, urzędu celnego nadzoru i wykonawczego urzędu celnego.

ROZDZIAŁ 2

Przepisy wykonawcze odnoszące się do art. 236-239 Kodeksu

Sekcja 1

Wniosek

Artykuł 878

1. Wniosek o udzielenie zwrotu lub o umorzenie należności celnych przywozowych lub wywozowych, zwany dalej „wnioskiem o udzielenie zwrotu lub o umorzenie” składany jest przez osobę, która uiściła te należności, lub która jest zobowiązana do ich uiszczenia, bądź przez osoby, które przejęły jej prawa i obowiązki.

Wniosek o udzielenie zwrotu lub o umorzenie może zostać również złożony przez przedstawiciela osoby lub osób, określonych w pierwszym akapicie.

2. Bez uszczerbku dla art. 882, wniosek o udzielenie zwrotu lub o umorzenie zostaje sporządzony w oryginale i jednej kopii na formularzu zgodnym z wzorem i przepisami załącznika 111.

Jednakże wniosek o udzielenie zwrotu lub o umorzenie może zostać również złożony na wniosek osoby lub osób określonych w ust. 1, na czystej kartce papieru pod warunkiem, że zawarte są na niej informacje umieszczone w wymienionym załączniku.

Artykuł 879

1. Wnioski o udzielenie zwrotu lub o umorzenie wraz z dokumentami określonymi w art. 6 ust. 1 Kodeksu, muszą zostać złożone w urzędzie celnym zaksięgowania, chyba że organy celne wyznaczają w tym celu inny urząd celny; urząd ten niezwłocznie po przyjęciu wniosku przekazuje go do organu decyzji, o ile nie są to te same urzędy.

2. Urząd celny określony w ust. 1, wpisuje datę przyjęcia wniosku na oryginale i kopii wniosku. Kopia zostaje zwrócona wnioskodawcy.

W przypadku stosowania art. 878 ust. 2 akapit drugi, wymieniony urząd celny na piśmie potwierdza wnioskodawcy przyjęcie wniosku.

Artykuł 880

Bez uszczerbku dla wszelkich szczególnych przepisów przyjętych w ramach wspólnej polityki rolnej, jeżeli wniosek dotyczy towarów, w odniesieniu do których przy składaniu odpowiedniego zgłoszenia celnego przedstawione zostało pozwolenie na przywóz lub pozwolenie na wywóz albo świadectwo o wcześniejszym ustaleniu refundacji, to do wniosku musi również zostać dołączone zaświadczenie, wydane przez organy odpowiedzialne za wydanie takich pozwoleń lub świadectw, potwierdzające, że zostały podjęte niezbędne kroki w celu unieważnienia skutków takiego pozwolenia lub świadectwa.

Jednakże zaświadczenie to nie jest wymagane w przypadku, gdy:

- organy celne, którym złożony został wniosek same wydały dane pozwolenie lub świadectwo,
- podany we wniosku powód wiąże się z fizyczną pomyłką pozostającą bez jakiegokolwiek wpływu na zakres danego pozwolenia lub świadectwa.

Artykuł 881

1. Urząd celny określony w art. 879, może przyjąć wniosek niezawierający wszystkich informacji, które powinny zostać umieszczone w formularzu określonym w art. 878 ust. 2. Jednakże wniosek musi zawierać przynajmniej informacje, które mają być umieszczone w polach 1-3 i 7.

2. W przypadku stosowania ust. 1 wspomniany urząd celny wyznacza termin na dostarczenie wszelkich brakujących danych i/lub dokumentów.

3. Jeżeli termin wyznaczony przez urząd celny, zgodnie z ust. 2, nie został dotrzymany to wniosek uważa się za wycofany.

Wnioskodawca zostaje o tym niezwłocznie powiadomiony.

Artykuł 882

1. Dla towarów powracających, na które nałożono należności celne wywozowe przy ich wywozie poza obszar celny Wspólnoty, zwrot lub umorzenie tych należności uzależnione jest od przedstawienia organom celnym wniosku z załączonym:

- a) dokumentem wydanym jako dowód wypłacenia uiszczonych sum w przypadku, gdy zostały one już pobrane;
- b) oryginałem lub poświadczoną przez urząd celny powrotnego wywozu kopią zgłoszenia o dopuszczeniu towarów powracających do swobodnego obrotu.

Dokument ten opatrzony jest przez urząd celny powrotnego wywozu jednym z następujących wpisów:

- Mercancías de retorno en aplicación de la letra b) del apartado 2 del artículo 185 de Código,

- Returvarer i henhold til kodeksens artikel 185, stk. 2, litra b),
 - Rückwaren gemäß Artikel 185 Absatz 2 Buchstabe b) des Zollkodex,
 - Εμπορεύματα επανεισαγόμενα κατ' εφαρμογή του άρθρου 185 παράγραφος 2 στοιχείο β) του κώδικα
 - Goods admitted as returned goods under Article 185 (2) (b) of the Code,
 - Marchandises en retour en application de l'article 185 paragraphe 2 point b) du code,
 - Merci in reintroduzione in applicazione dell'articolo 185, paragrafo 2, lettera b) del codice,
 - Goederen die met toepassing van artikel 185, lid 2, onder b), van het Wetboek kunnen worden toegelaten als terugkerende goederen,
 - Mercadorias de retorno por aplicação da alínea b) do n.º 2 do artigo 185.º do código,
- c) egzemplarzem zgłoszenia wywozowego zwróconego eksporterowi przy spełnianiu formalności wywozowych towarów, lub poświadczoną przez urząd celny wywozu kopią tego zgłoszenia.

Jeżeli organ celny decyzji dysponuje już danymi znajdującymi się w jednym lub większej ilości zgłoszeń określonych w lit. a), b) lub c) powyżej, to przedstawienie tych zgłoszeń nie jest wymagane.

2. Wniosek określony w ust. 1, musi zostać złożony w urzędzie celnym określonym w art. 879, w terminie dwunastu miesięcy licząc od dnia przyjęcia zgłoszenia wywozowego.

Sekcja 2

Procedura udzielania zwrotów lub umorzeń

Artykuł 883

Organ celny decyzji może zezwolić na dokonanie formalności celnych, od których może być uzależnione udzielenie zwrotu lub umorzenie, przed wydaniem decyzji dotyczącej wniosku o udzielenie zwrotu lub o umorzenie. Tego rodzaju pozwolenie pozostaje całkowicie bez uszczerbku dla decyzji w sprawie tego wniosku.

Artykuł 884

Bez uszczerbku dla art. 883 i do czasu wydania decyzji w sprawie wniosku o udzielenie zwrotu lub o umorzenie, towary, w odniesieniu do których wnioskuje się o udzielenie zwrotu lub o umorzenie należności, nie mogą zostać przeniesione w inne miejsce niż to, które zostało określone we wspomnianym wniosku, chyba że wnioskodawca uprzednio powiadomi urząd

celny określony w art. 879, który następnie informuje o tym organ celny decyzji.

Artykuł 885

1. Jeżeli wniosek o udzielenie zwrotu lub o umorzenie dotyczy przypadku, w którym konieczne jest uzyskanie dodatkowych informacji lub przeprowadzenie badania towaru, w celu upewnienia się, czy warunki korzystania ze zwrotu lub umorzenia ustanowione w Kodeksie oraz w niniejszym tytule zostały spełnione organ celny decyzji przyjmuje w tym celu wszelkie niezbędne środki, o ile zaistnieje taka potrzeba prosząc o pomoc urząd celny nadzoru, określając rodzaj potrzebnych informacji lub rodzaj kontroli, które należy przeprowadzić.

Urząd celny nadzoru tak szybko jak to możliwe spełnia ten wniosek i przekazuje organowi celnemu decyzji uzyskane informacje i wyniki przeprowadzonej kontroli.

2. Jeżeli towary będące przedmiotem wniosku znajdują się w Państwie Członkowskim innym niż to, w którym zostały zaksięgowane należności celne przywozowe lub wywozowe za te towary, stosuje się przepisy rozdziału 4 niniejszego tytułu.

Artykuł 886

1. Jeżeli organ celny decyzji jest w posiadaniu wszystkich potrzebnych danych, wydaje na piśmie decyzję w sprawie wniosku o udzielenie zwrotu lub o umorzenie, zgodnie z art. 6 ust. 2 i 3 Kodeksu.

2. Jeżeli wniosek zostaje przyjęty, decyzja musi zawierać wszystkie dane niezbędne do jej wykonania.

W zależności od okoliczności, w decyzji przedstawione muszą zostać wszystkie lub część następujących danych:

- a) informacje pozwalające na ustalenie tożsamości towarów, których dotyczy decyzja;
- b) podstawę udzielenia zwrotu lub umorzenia należności celnych przywozowych lub wywozowych z odniesieniem do odpowiedniego artykułu Kodeksu, i w zależności od przypadku, do odpowiedniego artykułu niniejszego tytułu;
- c) użycie, które musi otrzymać towar lub miejsce przeznaczenia, do którego ma zostać wysłany, w zależności od możliwości przewidzianych w szczególnym przypadku na mocy Kodeksu i, o ile jest to konieczne, na podstawie szczególnego pozwolenia organu celnego decyzji;
- d) termin na spełnienie formalności, od których uzależnione jest udzielenie zwrotu lub umorzenie należności celnych przywozowych lub wywozowych;
- e) oświadczenie, że zwrot lub umorzenie należności celnych przywozowych lub wywozowych zostanie udzielony dopiero po otrzymaniu przez wykonawczy urząd celny informacji od organu celnego decyzji, że formalności, od których uzależnione jest udzielenie zwrotu lub umorzenie zostały spełnione;

- f) dane dotyczące wszelkich wymogów, którym podlegają towary do czasu wykonania decyzji;
- g) uwagę informującą beneficjenta, że musi on z chwilą przedstawienia towaru zwrócić oryginał decyzji do wybranego przez siebie wykonawczego urzędu celnego.

Artykuł 887

1. Wykonawczy urząd celny podejmuje kroki w celu zapewnienia:
 - gdzie stosowne, aby wymogi określone w art. 886 ust. 2 lit. f) zostały spełnione,
 - aby w każdym przypadku towary zostały faktycznie użyte zgodnie z użyciem lub przesłane do miejsca przeznaczenia określonego w decyzji o udzieleniu zwrotu lub o umorzeniu należności celnych przywózowych lub wywózowych.
2. Jeżeli decyzja określa, że towary mogą zostać umieszczone w składzie celnym, wolnym obszarze celnym lub składzie wolnocłowym, a beneficjent korzysta z tej możliwości, to niezbędne formalności muszą zostać spełnione w wykonawczym urzędzie celnym.
3. Jeżeli decyzja o udzieleniu zwrotu lub o umorzeniu należności określa, że użycie, które musi otrzymać towar lub miejsce przeznaczenia, do którego mają zostać wysłane, może zostać ustanowione jedynie w innym Państwie Członkowskim niż państwo, w którym znajduje się wykonawczy urząd celny, to dowód zgodności dostarczany jest poprzez przedłożenie egzemplarza kontrolnego T5 wydanego i użytego zgodnie z przepisami art. 471-495 i niniejszym artykułem.

Na egzemplarzy kontrolnym T5 muszą być podane:

- a) w polu 33, kod towarów w Nomenklaturze Scalonej;
 - b) w polu 103, słownie, ilość towarów netto;
 - c) w polu 104, w zależności od przypadku, wyrażenie „wyprowadzenie z obszaru celnego Wspólnoty” lub jedno z następujących oznaczeń w pozycji „pozostałe”:
 - bezpłatne przekazanie do następującej instytucji charytatywnej...;
 - zniszczenie pod dozorem celnym,
 - objęcie następującą procedurą celną...;
 - umieszczenie w wolnym obszarze celnym lub składzie wolnocłowym;
 - d) w polu 106, numery decyzji o udzieleniu zwrotu lub umorzeniu należności celnych;
 - e) w polu 107, wyrażenie „art. 877-912 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93”.
4. Urząd celny nadzoru, który ustala lub na swoją odpowiedzialność zleca ustalenie, że towary zostały faktycznie przeznaczone do przewidzianego użycia lub przybyły do

przeznaczonego miejsca przeznaczenia, wypełnia pole „Kontrola użycia i/lub przeznaczenia” dokumentu kontrolnego zaznaczając krzyżykiem potwierdzenie „przyznano użycie i/lub przeznaczenie zgłoszone na pierwszej stronie”, podając właściwą datę.

5. Jeżeli wykonawczy urząd celny upewnił się, że warunki ustalone w ust. 1, zostały spełnione, to przesyła odpowiednie zaświadczenie organowi celnemu decyzji.

Artykuł 888

Jeżeli organ celny decyzji pozytywnie rozpatrzył wniosek o udzielenie zwrotu lub o umorzenie, to dokonuje on tego zwrotu lub umorzenia po otrzymaniu zaświadczenia określonego w art. 887 ust. 5.

Artykuł 889

1. Jeżeli wniosek o udzielenie zwrotu lub o umorzenie oparty jest na istnieniu, w dniu przyjęcia zgłoszenia dopuszczenia do swobodnego obrotu, obniżonej lub zerowej stawki należności celnych przywozowych dotyczących towarów w ramach kontyngentu taryfowego, plafonu taryfowego lub innego rodzaju preferencyjnych uzgodnień taryfowych, to zwrot lub umorzenie udzielane jest jedynie w przypadku, gdy w dniu złożenia wniosku wraz z niezbędnymi dokumentami:

- w przypadku kontyngentu taryfowego, nie został on wyczerpany,
- w innych przypadkach, stawka celna normalnie należna nie została przywrócona.

Jednakże zwrotu lub umorzenia udziela się nawet, jeżeli warunki określone w poprzednim akapicie nie zostały spełnione w związku błędem popełnionym przez same organy celne, które nie zastosowały obniżonych lub zerowych stawek należności celnych za towary, a zgłoszenie dopuszczenia do swobodnego obrotu zawierało wszystkie dane i zostały do niego załączone wszystkie dokumenty konieczne dla zastosowania obniżonej lub zerowej stawki.

2. Każde Państwo Członkowskie przesyła Komisji wykaz przypadków, w których zastosowano przepisy ust. 1 akapit drugi, wraz z krótkim opisem każdego przypadku.

Stosuje się art. 870 ust. 2, 3 i 4.

Artykuł 890

Jeżeli wraz z wnioskiem o udzielenie zwrotu lub o umorzenie przedstawiono świadectwo pochodzenia, świadectwo przewozowe, dokument wspólnotowego tranzytu wewnętrznego lub jakikolwiek stosowny dokument poświadczający, że przywożone towary w chwili przyjęcia zgłoszenia dopuszczenia do swobodnego obrotu były uprawnione do korzystania z traktowania wspólnotowego lub preferencyjnego traktowania taryfowego, to organ celny decyzji uwzględnia taki wniosek pod warunkiem, że w odpowiedni sposób wykazano:

- że w ten sposób przedstawiony dokument w szczególności odnosi się do danych towarów i że wszystkie warunki odnoszące się do przyjęcia takiego dokumentu zostały spełnione,

- że wszystkie inne warunki wymagane dla udzielenia preferencyjnego traktowania taryfowego zostały spełnione.

Zwrotu lub umorzenia dokonuje się po przedstawieniu towarów. Jeżeli towary nie mogą zostać przedstawione w wykonawczym urzędzie celnym, urząd ten udziela zwrotu lub umorzenia jedynie, gdy z informacji, którymi dysponuje jednoznacznie wynika, że świadectwo lub dokument przedstawiony po zwolnieniu towarów ma zastosowanie do wymienionych towarów.

Artykuł 891

Zwrotu lub umorzenia należności nie udziela się w przypadku, gdy wraz z wnioskiem przedstawiono świadectwo o wcześniejszym ustaleniu opłat.

Artykuł 892

Zwrotu lub umorzenia należności celnych przywozowych na mocy art. 238 Kodeksu nie udziela się w przypadku, gdy:

- fakt wadliwości towarów został uwzględniony przy ustalaniu warunków umowy, w szczególności ceny, w związku z czym wymienione towary objęte zostały procedurą celną określającą obowiązek uiszczenia należności celnych przywozowych,
- po stwierdzeniu wadliwości lub niezgodności z warunkami umowy towary zostały sprzedane przez importera.

Artykuł 893

1. Bez uszczerbku dla art. 900 ust. 1 lit. c), organ celny decyzji wyznacza termin na spełnienie formalności celnych wymaganych dla udzielenia zwrotu lub umorzenia, który nie może przekraczać dwóch miesięcy licząc od dnia przekazania decyzji o udzieleniu zwrotu lub o umorzeniu należności celnych przywozowych lub wywozowych.

2. Niedotrzymanie terminu określonego w ust. 1, powoduje utratę prawa do zwrotu lub umorzenia należności celnych z wyjątkiem przypadku, gdy osoba, której dotyczy decyzja dostarczy dowód, że niedotrzymanie terminu spowodowane zostało nieprzewidzianymi okolicznościami lub działaniem siły wyższej.

Artykuł 894

Jeżeli zniszczenie towaru, na które zezwolił organ celny decyzji, spowodowało powstanie odpadów lub złomu, to po wydaniu pozytywnej decyzji w sprawie do wniosku o udzielenie zwrotu lub dokonanie umorzenia takie odpady lub złom uważane są za towary niewspólnotowe.

Artykuł 895

Jeżeli zostało udzielone pozwolenie określone w art. 238 ust. 2 akapit drugi Kodeksu, to organy celne podejmują wszystkie niezbędne kroki w celu zapewnienia, że towary umieszczone w składzie celnym, wolnym obszarze celnym lub składzie wolnocłowym będą

mogły zostać później uznane za towary niewspólnotowe.

Artykuł 896

1. Towary, które w ramach wspólnej polityki rolnej zostały objęte procedurą celną określającą obowiązek uiszczenia należności celnych przywózowych na mocy pozwolenia na przywóz lub świadectwa o wcześniejszym ustaleniu refundacji, mogą korzystać z art. 237, 238 i 239 Kodeksu jedynie wówczas, gdy wykazano, zgodnie z wymogami urzędu celnego, określonego w art. 879, że właściwe organy podjęły wszelkie niezbędne kroki w celu unieważnienia skutków w odniesieniu do świadectwa, na podstawie którego dokonano przywozu.

2. Ust. 1 stosuje się również w przypadku powrotnego wywozu, umieszczenia w składzie celnym, wolnym obszarze celnym lub składzie wolnocłowym albo zniszczenia towarów.

Artykuł 897

Jeżeli przedmiotem wywozu, powrotnego wywozu lub zniszczenia albo każdego innego dozwolonego przeznaczenia celnego nie jest artykuł kompletny, ale jedna lub większa liczba części lub elementów tego artykułu, to kwota jaka ma zostać zwrócona lub umorzona jest różnicą między kwotą należności celnych przywózowych za artykuł kompletny a kwotą należności celnych przywózowych, które zastosowanoby w odniesieniu do pozostałych części tego artykułu, jeżeli te artykuły te zostałyby objęte w stanie niezmienionym procedurą celną zawierającą obowiązek uiszczenia tych należności w dniu, w którym nastąpiło objęcie procedurą artykułu kompletnego.

Artykuł 898

Kwotę określoną w art. 240 Kodeksu, niniejszym ustala się na 10 ECU.

ROZDZIAŁ 3

Szczególne przepisy dotyczące stosowania art. 239 Kodeksu

Sekcja 1

Decyzje podejmowane przez organy celne Państw Członkowskich

Artykuł 899

Bez uszczerbku dla innych sytuacji, które mają być rozpatrywane w każdym przypadku oddzielnie zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 905-909, jeżeli organ celny decyzji ustali, że przedłożony mu na mocy art. 239 ust. 2 Kodeksu wniosek o udzielenie zwrotu lub o umorzenie:

- oparty jest o powody odpowiadające jednej z okoliczności określonych w art. 900-903, i że nie wynikają one ze świadomego działania lub oczywistego zaniedbania ze strony osoby zainteresowanej, wówczas udzielają zwrotu lub umarzają dane należności celne przywózowe.

„Osoba zainteresowana” oznacza osobę lub osoby określone w art. 878 ust. 1, lub ich przedstawicieli, jak również każdą inną osobę, która uczestniczyła w spełnianiu formalności celnych odnoszących się do danych towarów lub która udzieliła instrukcji potrzebnych dla spełnienia tych formalności,

- oparty jest o powody odpowiadające jednej z okoliczności, określonych w art. 904, wówczas nie udzielają zwrotu lub nie umarzają danych należności celnych przywozowych.

Artykuł 900

1. Należności celne przywozowe są zwracane lub umarzane w przypadku, gdy:
 - a) towary niewspólnotowe objęte procedurą celną obejmującą całkowite lub częściowe zwolnienie z należności celnych przywozowych lub towary dopuszczone do swobodnego obrotu z zastosowaniem uprzywilejowanego traktowania taryfowego ze względu na ich przeznaczenie, zostały skradzione pod warunkiem, że zostaną w krótkim terminie odzyskane i znajdują się z powrotem w pierwotnej sytuacji celnej, w stanie w jakim były, gdy zostały wycofane;
 - b) towary niewspólnotowe zostały nieświadomie wycofane spod procedury celnej z całkowitym lub częściowym zwolnieniem z danych należności celnych, którą były objęte, pod warunkiem, że gdy tylko pomyłka zostanie stwierdzona, znajdują się one z powrotem w pierwotnej sytuacji celnej, w stanie w jakim były, gdy zostały wycofane;
 - c) niemożliwe jest uruchomienie mechanizmu otwierającego środek transportu, na którym znajdują się towary uprzednio dopuszczone do swobodnego obrotu i w dalszej kolejności, po przybyciu do miejsca przeznaczenia, niemożliwe jest dokonanie ich rozładunku pod warunkiem, że zostaną one niezwłocznie powrotnie wywiezione;
 - d) towary początkowo dopuszczone do swobodnego obrotu zostają następnie zwrócone niewspólnotowemu dostawcy, na mocy procedury uszlachetniania biernego, aby umożliwić mu - z pominięciem opłat - na usunięcie usterek występujących przed zwolnieniem towarów (nawet jeżeli zostały stwierdzone po zwolnieniu towarów) lub w celu doprowadzenia ich do stanu zgodnego z przepisami umowy, w wyniku której zostały dopuszczone do swobodnego obrotu, a dany dostawca decyduje się na zatrzymanie towarów na stałe, gdyż nie może usunąć usterek lub jest to dla niego nieopłacalne;
 - e) w chwili podjęcia przez organy celne decyzji o zaksięgowaniu należności celnych przywozowych po dokonaniu odprawy celnej, którym faktycznie podlegały towary dopuszczone do swobodnego obrotu z całkowitym zwolnieniem od tych należności, stwierdzono, że towary te zostały powrotnie wywiezione poza obszar celny Wspólnoty z pominięciem dozoru celnego po ustaleniu, że warunki materialne ustanowione w Kodeksie dla zwrotu lub umorzenia takich należności celnych przywozowych mogłyby zostać faktycznie spełnione w chwili, gdy powrotny wywóz miał miejsce, gdyby kwota ta została pobrana przy dopuszczaniu tego towaru do swobodnego obrotu;
 - f) organ sądowy wydał zakaz obrotu towarem uprzednio objętym procedurą celną określającą obowiązek osoby zainteresowanej uiszczenia należności celnych

przywozowych w normalnych warunkach, po czym dany towar zostaje powrotnie wywieziony poza obszar celny Wspólnoty lub zniszczony pod kontrolą organów celnych pod warunkiem, że zostało stwierdzone, że dany towar nie został w rzeczywistości użyty we Wspólnocie;

- g) towary zostały objęte procedurą celną określającą obowiązek uiszczenia tych należności przez zgłaszającego uprawnionego do dokonania tej czynności z własnej inicjatywy oraz, z powodów od niego niezależnych, nie mogły zostać dostarczone odbiorcy;
- h) towary zostały wysłane do odbiorcy w wyniku pomyłki nadawcy;
- i) towary okazały się niezdatne do użytku przewidzianego przez odbiorcę z powodu oczywistej faktycznej pomyłki w jego zamówieniu;
- j) towary, wobec których, po zwolnieniu do procedury celnej określającej obowiązek uiszczenia należności celnych przywozowych stwierdzono, że nie były, w chwili zwolnienia, zgodne z obowiązującymi regulami dotyczącymi ich użycia lub obrotu nimi i nie mogą z tego względu być używane do celów przewidzianych przez odbiorcę;
- k) użycie towarów przez odbiorcę do przewidzianych celów jest niemożliwe lub w znacznym stopniu ograniczone w wyniku podjęcia, przez organ lub inną instytucję posiadającą odpowiednie uprawnienia decyzyjne, środków o charakterze ogólnym, po dniu, w którym zostały zwolnione do procedury celnej określającej obowiązek uiszczenia należności celnych przywozowych;
- l) całkowite lub częściowe zwolnienie towarów z należności celnych przywozowych, o co zabiegała osoba zainteresowana zgodnie z obowiązującymi przepisami nie może z powodów niezależnych od osoby zainteresowanej zostać udzielone przez organy celne, które odpowiednio księgują należności celne przywozowe, które stały się należne,
- m) towary dotarły do odbiorcy po ostatecznym terminie dostawy, który został przewidziany w umowie, na mocy której zostały objęte procedurą celną przewidującą obowiązek uiszczenia należności celnych przywozowych;
- n) towary nie mogły zostać sprzedane na obszarze celnym Wspólnoty i zostały bezpłatnie przekazane instytucjom charytatywnym:
 - prowadzącym swoją działalność w państwach trzecich pod warunkiem, że posiadają przedstawicielstwa we Wspólnocie,
 - lub
 - prowadzącym swoją działalność na obszarze celnym Wspólnoty pod warunkiem, że mogą korzystać ze zwolnienia w przypadku przywozu do swobodnego obrotu podobnych towarów pochodzących z państw trzecich.

2. Bez uszczerbku dla ust. 3, zwrot lub umorzenie należności celnych przywozowych w przypadkach określonych w ust. 1 lit. c) i f)-n), uzależnione jest, z wyjątkiem przypadków, w których towary te zostają zniszczone na polecenie władzy publicznej lub zostają bezpłatnie przekazane instytucji charytatywnej prowadzącej swoją działalność we Wspólnocie, od

dokonania ich powrotnego wywozu poza obszar celny Wspólnoty pod nadzorem celnym.

Jeżeli organowi celnemu decyzji przedstawiono wniosek, to może on zezwolić, aby zamiast dokonania powrotnego wywozu towarów zostały one zniszczone lub objęte w celu powrotnego wywozu wspólnotową procedurą tranzytu zewnętrznego lub procedurą składu celnego albo umieszczone w wolnym obszarze celnym lub w składzie wolnocłowym.

Aby otrzymać jedno z wyżej wymienionych przeznaczeń celnych, towary uważane są za towary niewspólnotowe.

W takim przypadku organy celne podejmują wszelkie potrzebne środki w celu zapewnienia, że towary umieszczone w składzie celnym, w wolnym obszarze celnym lub składzie wolnocłowym, będą mogły zostać później uznane za towary niewspólnotowe.

3. W przypadkach określonych w ust. 1 lit. h) i i), zwrot lub umorzenie należności celnych przywozowych uzależnione jest od dokonania powrotnego wywozu towarów na adres pierwotnego dostawcy lub inny adres przez niego podany.

4. Ponadto zgodnie z wymogami urzędu celnego nadzoru musi zostać ustalone, że towary nie zostały użyte ani sprzedane przed ich powrotnym wywozem.

Artykuł 901

1. Należności celne przywozowe są zwracane lub umarzane w przypadku, gdy:

- a) towary omyłkowo zgłoszone do procedury celnej określającej obowiązek uiszczenia należności celnych przywozowych zostały powrotnie wywiezione poza obszar celny Wspólnoty nie będąc uprzednio objęte procedurą celną, którą powinny zostać objęte pod warunkiem, że warunki ustanowione w art. 237 Kodeksu zostały spełnione;
- b) towary zostały powrotnie wywiezione lub zniszczone zgodnie z art. 238 ust. 2 lit. b) bez dozoru celnego pod warunkiem, że pozostałe warunki ustanowione w tym artykule zostały spełnione;
- c) towary zostały powrotnie wywiezione lub zniszczone bez dozoru celnego, zgodnie z art. 900 ust. 1 lit. c) i f)-n) pod warunkiem, że pozostałe warunki ustanowione w art. 900 ust. 2 i 4 zostały spełnione.

2. Udzielenie zwrotu lub umorzenie należności celnych przywozowych w przypadkach określonych w ust. 1, uzależnione jest od:

- a) przedstawienia wszystkich dowodów koniecznych do umożliwienia organom celnym decyzji upewnienia się, czy towary, w odniesieniu do których wnosi się o udzielenie zwrotu lub umorzenie:
 - zostały faktycznie powrotnie wywiezione poza obszar celny Wspólnoty lub
 - zostały zniszczone pod nadzorem organów lub urzędowo uprawnionych do takiego zniszczenia osób;

- b) zwrotu organowi celnemu decyzji każdego dokumentu poświadczającego wspólnotowy status danych towarów, na podstawie którego wymienione towary mogły opuścić obszar celny Wspólnoty lub przedstawienia każdego dowodu, który organ ten uważa za niezbędny dla upewnienia się, że dany dokument nie będzie mógł zostać w późniejszym okresie wykorzystany przy żadnym przywozie towarów do Wspólnoty.

Artykuł 902

1. Do celów art. 901 ust. 2:

- a) jako dowody konieczne do umożliwienia organowi celnemu decyzji upewnienia się czy towary w odniesieniu do których wnosi się o udzielenie zwrotu lub o umorzenie, zostały faktycznie powrotnie wywiezione poza obszar celny Wspólnoty, wnioskodawca przedstawia:

- oryginał lub poświadczoną kopię zgłoszenia towarów do wywozu poza obszar celny Wspólnoty,

oraz

- zaświadczenie urzędu celnego, przez który towary faktycznie opuściły obszar celny Wspólnoty.

Jeżeli tego rodzaju zaświadczenie nie może zostać przedstawione, dowód, że towary opuściły obszar celny Wspólnoty może zostać przedstawiony w formie:

- zaświadczenia urzędu celnego państwa trzeciego przeznaczenia potwierdzającego przybycie towarów lub
- oryginału lub poświadczonej kopii zgłoszenia celnego towarów dokonanego w państwie trzecim przeznaczenia.

Do dokumentów tych musi zostać załączona dokumentacja urzędowa i handlowa umożliwiająca organom celnym decyzji skontrolowanie, czy towary będące przedmiotem wywozu poza obszar celny Wspólnoty są tymi samymi towarami, które zostały zgłoszone do procedury celnej przewidującej obowiązek uiszczenia należności celnych przywozowych, to znaczy:

- oryginał lub poświadczona kopia zgłoszenia do wymienionej procedury,

oraz

- o ile organ celny decyzji uznaje to za konieczne, dokumenty handlowe lub urzędowe (takie jak faktury, szczegółowe wykazy, dokumenty tranzytowe lub świadectwa sanitarne) zawierające pełny opis towarów (opis handlowy, ilość, znaki i inne dane identyfikacyjne), które zostały przedstawione wraz ze zgłoszeniem do wymienionej procedury lub ze zgłoszeniem do wywozu poza obszar celny Wspólnoty, albo ze zgłoszeniem celnym sporządzonym dla towarów w państwie trzecim przeznaczenia, w zależności od przypadku;

- b) jako dowody konieczne do umożliwienia organowi celnemu decyzji upewnienia się, czy towary, w odniesieniu do których wnosi się o udzielenie zwrotu lub o umorzenie, zostały faktycznie zniszczone pod nadzorem organów lub osób do tego urzędowo upoważnionych, wnioskodawca przedstawia:
- protokół lub zgłoszenie zniszczenia sporządzony przez organy, pod nadzorem których towary zostały zniszczone lub ich poświadczoną kopię, lub
 - zaświadczenie sporządzone przez osobę upoważnioną do potwierdzenia faktu zniszczenia, wraz z dowodem jej upoważnienia.

Dokumenty te muszą zawierać wystarczająco pełny opis zniszczonych towarów (opis handlowy, ilość, znaki i inne dane identyfikacyjne), aby umożliwić organom celnym upewnienie się, poprzez porównanie z danymi podanymi w zgłoszeniu do procedury celnej przewidującej obowiązek uiszczenia należności celnych przywozowych i w załączonych dokumentach handlowych (faktury, szczegółowe wykazy itp.), że zniszczone towary są tymi samymi towarami, które zostały zgłoszone do procedury.

2. Jeżeli dowody określone w ust. 1, okażą się niewystarczające, aby organ celny decyzji podjął decyzję w sprawie przedstawionego mu przypadku na podstawie pełnej znajomości faktów lub, gdy niektóre dowody nie mogą zostać przedstawione, dowody takie mogą zostać uzupełnione lub zastąpione przez wszelkie inne dokumenty, które dany organ uzna za konieczne.

Artykuł 903

1. W odniesieniu do towarów powracających, których wywóz poza obszar celny Wspólnoty wiązał się z poborem należności celnych wywozowych, wprowadzenie tych towarów do swobodnego obrotu daje prawo do zwrotu pobranych z tego tytułu sum.

2. Ust. 1 stosuje się wyłącznie do towarów znajdujących się w jednej z sytuacji określonych w art. 844.

Dowód na to, że towary znajdują się w jednej z sytuacji określonych w art. 185 ust. 2 lit. b) Kodeksu musi zostać dostarczony do urzędu celnego, w którym towary są zgłaszane do swobodnego obrotu.

3. Ust. 1 stosuje się nawet wówczas, gdy towary stanowią jedynie część towarów uprzednio wywiezionych poza obszar celny Wspólnoty.

Artykuł 904

1. Należności celne przywozowe nie są zwracane lub umarzane, gdy w zależności od przypadku, jedynym powodem przedstawienia wniosku o udzielenie zwrotu lub o umorzenie jest:

- a) powrotny wywóz poza obszar celny Wspólnoty towarów uprzednio objętych procedurą celną określającą obowiązek uiszczenia należności celnych przywozowych, dokonany z powodów innych niż określone w art. 237 lub 238 Kodeksu bądź w art. 900 lub 901, zwłaszcza niesprzedanie;

- b) zniszczenie towarów zgłoszonych do procedury celnej określającej obowiązek uiszczenia należności celnych przywozowych po dokonaniu przez organy celne ich zwolnienia, niezależnie z jakich powodów nastąpiło, z wyjątkiem przypadków wyraźnie określonych prawodawstwem wspólnotowym;
- c) przedstawienie z zamiarem uzyskania uprzywilejowanego traktowania taryfowego dla towarów zgłoszonych do swobodnego obrotu dokumentów, które okazały się później dokumentami sfałszowanymi, podrobionymi lub nieważnymi do celów udzielenia tego rodzaju preferencji, nawet jeżeli dokumenty te przedłożono w dobrej wierze

Sekcja 2

Decyzje podejmowane przez Komisję

Artykuł 905

1. Jeżeli na mocy art. 239 ust. 2 Kodeksu, organ celny decyzji, który otrzymał wniosek o udzielenie zwrotu lub o umorzenie nie jest w stanie wydać decyzji na podstawie art. 899 a do wniosku załączone są dowody, które mogą stanowić o wyjątkowej, wynikającej z okoliczności sytuacji niespowodowanej ani podstępem osoby zainteresowanej ani jej oczywistym zaniedbaniem, to Państwo Członkowskie, któremu podlega ten organ, przekazuje taką sprawę Komisji w celu jej rozstrzygnięcia zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 906-909.

Pojęcie „osoba zainteresowana” należy rozumieć tak samo jak w przypadku art. 899.

We wszystkich innych przypadkach organ celny decyzji odrzuca wniosek.

2. Dokumentacja przekazana Komisji obejmuje wszystkie fakty niezbędne dla całościowego zbadania przedstawionego przypadku.

Komisja niezwłocznie potwierdza właściwemu Państwu Członkowskiemu otrzymanie dokumentacji.

Jeżeli okaże się, że informacje przekazane przez Państwo Członkowskie są niewystarczające, aby wydać w tej sprawie decyzję zgodnie z posiadaną znajomością faktów, Komisja może zwrócić się o przekazanie jej dodatkowych informacji.

3. Nie czekając na zakończenie procedury przewidzianej w art. 906-909, organ celny decyzji może po przedstawieniu mu wniosku zezwolić przed wydaniem przez Komisję decyzji w rozpatrywanej sprawie na spełnienie formalności celnych dotyczących powrotnego wywozu towarów lub ich zniszczenia. Takie pozwolenie pozostaje całkowicie bez uszczerbku dla ostatecznej decyzji podjętej w rozpatrywanym przypadku.

Artykuł 906

W terminie 15 dni od otrzymania dokumentacji, określonej w art. 905 ust. 2, Komisja przekazuje jej kopie Państwom Członkowskim.

Rozpatrzenie tego przypadku zostaje włączone do porządku dziennego posiedzenia Komitetu, przewidzianego w art. 247 Kodeksu.

Artykuł 907

Po konsultacji grupy ekspertów składającej się z przedstawicieli wszystkich Państw Członkowskich zebranych w Komitecie w celu zbadania danego przypadku, Komisja podejmuje decyzję określającą, czy szczególna zbadana sytuacja uzasadnia udzielenie zwrotu lub umorzenie czy też nie.

Decyzja ta podejmowana jest w terminie sześciu miesięcy licząc od dnia otrzymania przez Komisję dokumentacji, określonej w art. 905 ust. 2. Jeżeli Komisja uznała za konieczne zażądać od Państwa Członkowskiego dostarczenia dodatkowych informacji w celu wydania decyzji, to termin sześciu miesięcy zostaje przedłużony o czas, który upłynął od dnia wysłania przez Komisję wniosku o przedstawienie dodatkowych informacji do dnia ich otrzymania przez Komisję.

Artykuł 908

1. Zainteresowane Państwo Członkowskie jest powiadamiane o decyzji, określonej w art. 907, w możliwie krótkim czasie i w każdym przypadku w terminie trzydziestu dni od dnia upływu terminu wyznaczonego w art. 907.

Kopia decyzji przesyłana jest pozostałym Państwom Członkowskim.

2. Organ decyzji wydaje decyzję w sprawie przedstawionego mu na podstawie decyzji Komisji wniosku, o którym został powiadomiony zgodnie z ust. 1.

3. Jeżeli decyzja, określona w art. 907, określa, że rozpatrywane okoliczności uzasadniają udzielenie zwrotu lub umorzenie, to Komisja może na warunkach, które sama określi, upoważnić jedno lub więcej Państw Członkowskich do dokonania zwrotu lub umorzenia należności celnych w przypadkach obejmujących podobne kwestie, biorąc pod uwagę fakty i prawo.

W takim przypadku decyzja określona w art. 907, przekazywana jest również każdemu w ten sposób upoważnionemu, Państwu Członkowskiemu.

Artykuł 909

Jeżeli Komisja nie podjęła decyzji w terminie wyznaczonym w art. 907 lub nie powiadomiła o decyzji danego Państwa Członkowskiego w terminie wyznaczonym w art. 908, organ celny decyzji uwzględnia wniosek.

ROZDZIAŁ 4

Pomoc administracyjna między organami celnymi Państw Członkowskich

Artykuł 910

W przypadkach określonych w art. 885 ust. 2, organ celny decyzji przesyła urzędowi celnemu

nadzoru dwie kopie wniosku sporządzonego na piśmie na formularzu odpowiadającym wzorowi z załącznika 112. Do wniosku załącza się oryginały lub kopie wniosku o udzielenie zwrotu lub o umorzenie oraz wszystkich dokumentów koniecznych do umożliwienia urzędowi celnemu nadzoru uzyskania informacji lub przeprowadzenia wnioskowanej kontroli.

Artykuł 911

1. W terminie dwóch tygodni od dnia przyjęcia wniosku, urząd celny nadzoru zbiera informacje lub przeprowadza kontrole wnioskowane przez organ celny decyzji. Wpisuje wyniki swoich działań w przeznaczony do tego części na oryginale dokumentu, określonego w art. 910 i odsyła ten dokument organowi celnemu decyzji, wraz ze wszystkimi przekazanymi mu dokumentami.

2. Jeżeli nie jest możliwe zebranie informacji lub przeprowadzenie wnioskowanej kontroli w terminie dwóch tygodni, wyznaczonym w ust. 1 to urząd celny nadzoru potwierdza w tym terminie przyjęcie przedłożonego do tego organu wniosku zwracając organowi celnemu decyzji kopię dokumentu określonego w art. 910, wraz z odpowiednią adnotacją.

Artykuł 912

Wykonawczy urząd celny przesyła zaświadczenie, określone w art. 887 ust. 5, organowi celnemu decyzji na formularzu odpowiadającym wzorowi z załącznika 113.

CZEŚĆ V

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 913

Następujące rozporządzenia i dyrektywy tracą moc:

- rozporządzenie Komisji (EWG) nr 37/70 z dnia 9 stycznia 1970 r. w sprawie określania pochodzenia podstawowych części zapasowych przeznaczonych dla uprzednio wysłanego sprzętu, maszyn, aparatów lub pojazdów²⁶,
- rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2632/70 z dnia 23 grudnia 1970 r. w sprawie określania pochodzenia odbiorników radiowych i telewizyjnych²⁷,
- rozporządzenie Komisji (EWG) nr 315/71 z dnia 12 lutego 1971 r. w sprawie określania pochodzenia win bazowych przeznaczonych do wyrobu wermutów, oraz pochodzenia wermutów²⁸,
- rozporządzenie Komisji (EWG) nr 861/71 z dnia 27 kwietnia 1971 r. w sprawie określania pochodzenia magnetofonów²⁹,

²⁶ Dz.U. nr L 7 z 10.1.1970, str. 6.

²⁷ Dz.U. nr L 279 z 24.12.1970, str. 35.

²⁸ Dz.U. nr L 36 z 13.2.1971, str. 10.

²⁹ Dz.U. nr L 95 z 28.4.1971, str. 11.

- rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3103/73 z dnia 14 listopada 1973 r. w sprawie świadectw pochodzenia i wniosków o wydanie takich świadectw³⁰,
- rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2945/76 z dnia 26 listopada 1976 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia (EWG) nr 754/76 w sprawie stosowania stawek celnych na towary powracające na obszar celny Wspólnoty³¹, ostatnio zmienione Aktem Przystąpienia Hiszpanii i Portugalii,
- rozporządzenie Komisji (EWG) nr 137/79 z dnia 19 grudnia 1978 r. w sprawie ustanowienia specjalnej metody współpracy administracyjnej w celu stosowania wewnątrzwspólnotowej procedury w odniesieniu do połowów dokonywanych przez statki Państw Członkowskich³², ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 3399/91³³,
- rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1494/80 z dnia 11 czerwca 1980 r. w sprawie uwag interpretacyjnych i ogólnie przyjętych zasad rachunkowości w zakresie wartości celnej³⁴,
- rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1495/80 z dnia 11 czerwca 1980 r. wprowadzające w życie niektóre przepisy rozporządzenia Rady (EWG) nr 1224/80 w sprawie wartości celnej towarów³⁵, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 558/91³⁶,
- rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1496/80 z dnia 11 czerwca 1980 r. w sprawie deklaracji szczegółowych danych dotyczących wartości celnej i w sprawie dokumentów, które należy dostarczyć³⁷, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 949/93³⁸,
- rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1574/80 z dnia 20 czerwca 1980 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania art. 16 i 17 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1430/79 w sprawie zwrotu lub umarzania należności celnych przywozowych lub wywozowych³⁹,
- rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3177/80 z dnia 5 grudnia 1980 r. w sprawie miejsca wprowadzenia uwzględnianego w ramach stosowania art. 14 ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1224/80 w sprawie wartości celnej towarów⁴⁰, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2779/90⁴¹,
- rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3179/80 z dnia 5 grudnia 1980 r. w sprawie opłat pocztowych uwzględnianych przy określaniu wartości celnej towarów wysyłanych

³⁰ Dz.U. nr L 315 z 16.11.1973, str. 34.

³¹ Dz.U. nr L 335 z 4.12.1976, str. 1.

³² Dz.U. nr L 20 z 27.1.1979, str. 1.

³³ Dz.U. nr L 320 z 22.11.1991, str. 19.

³⁴ Dz.U. nr L 154 z 21.6.1980, str. 3.

³⁵ Dz.U. nr L 154 z 21.6.1980, str. 14.

³⁶ Dz.U. nr L 62 z 8.3.1991, str. 24.

³⁷ Dz.U. nr L 154 z 21.6.1980, str. 16.

³⁸ Dz.U. nr L 101 z 27.4.1993, str. 7.

³⁹ Dz.U. nr L 161 z 26.6.1980, str. 3.

⁴⁰ Dz.U. nr L 335 z 12.12.1980, str. 1.

⁴¹ Dz.U. nr L 267 z 29.9.1990, str. 36.

- poczta⁴², ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1264/90⁴³,
- rozporządzenie Komisji (EWG) nr 553/81 z dnia 12 lutego 1981 r. w sprawie świadectw pochodzenia i wniosków o wystawienie takich świadectw⁴⁴,
 - rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1577/81 z dnia 12 czerwca 1981 r. ustanawiające system procedur uproszczonych w celu określenia wartości celnej niektórych łatwo psujących się towarów⁴⁵, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 3334/90⁴⁶,
 - dyrektywa Komisji 82/57/EWG z dnia 17 grudnia 1981 r. ustanawiająca niektóre przepisy wykonawcze do dyrektywy Rady 79/695/EWG w sprawie harmonizacji procedur dopuszczania towarów do obrotu⁴⁷, ostatnio zmieniona dyrektywą 83/371/EWG⁴⁸,
 - dyrektywa Komisji 82/347/EWG z dnia 23 kwietnia 1982 r. ustanawiająca niektóre przepisy wykonawcze do dyrektywy Rady 81/177/EWG w sprawie harmonizacji procedur wywozu towarów wspólnotowych⁴⁹,
 - rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3040/83 z dnia 28 października 1983 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania art. 2 i 14 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1430/79 w sprawie zwrotu lub umarzania należności celnych przywozowych lub wywozowych⁵⁰,
 - rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3158/83 z dnia 9 listopada 1983 r. w sprawie wpływu honorariów autorskich i opłat licencyjnych na wartość celną⁵¹,
 - rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1751/84 z dnia 13 czerwca 1984 r. ustanawiające niektóre przepisy w celu stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 3599/82⁵², ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 3693/92⁵³,
 - rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3548/84 z dnia 17 grudnia 1984 r. ustanawiające przepisy w celu stosowania rozporządzenia (EWG) nr 2763/83 w sprawie procedury przetwarzania towarów pod kontrolą celną przed ich dopuszczeniem do swobodnego obrotu⁵⁴, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2361/87⁵⁵,
 - rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1766/85 z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie kursu wymiany walut stosowanego przy określeniu wartości celnej⁵⁶, ostatnio zmienione

⁴² Dz.U. nr L 335 z 12.12.1990, str. 62.

⁴³ Dz.U. nr L 124 z 15.5.1990, str. 32.

⁴⁴ Dz.U. nr L 59 z 5.3.1981, str. 1.

⁴⁵ Dz.U. nr L 154 z 13.6.1981, str. 26.

⁴⁶ Dz.U. nr L 321 z 21.11.1990, str. 6.

⁴⁷ Dz.U. nr L 28 z 5.2.1982, str. 38.

⁴⁸ Dz.U. nr L 204 z 28.7.1983, str. 63.

⁴⁹ Dz.U. nr L 156 z 7.6.1982, str. 1.

⁵⁰ Dz.U. nr L 297 z 29.10.1983, str. 13.

⁵¹ Dz.U. nr L 309 z 10.11.1983, str. 19.

⁵² Dz.U. nr L 171 z 29.6.1984, str. 1.

⁵³ Dz.U. nr L 374 z 22.11.1992, str. 28.

⁵⁴ Dz.U. nr L 331 z 19.12.1984, str. 5.

⁵⁵ Dz.U. nr L 215 z 5.8.1987, str. 9.

⁵⁶ Dz.U. nr L 168 z 28.6.1985, str. 21.

- rozporządzeniem (EWG) nr 593/91⁵⁷,
- rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3787/86 z dnia 11 grudnia 1986 r. w sprawie unieważniania lub cofania pozwoleń wydawanych w ramach niektórych gospodarczych procedur celnych⁵⁸,
 - rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3799/86 z dnia 12 grudnia 1986 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1430/79 w sprawie zwrotu lub umarzania należności celnych przywozowych lub wywozowych⁵⁹,
 - rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2458/87 z dnia 31 lipca 1987 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2473/86 w sprawie procedury uszlachetniania biernego i systemu standardowej wymiany⁶⁰, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 3692/92⁶¹,
 - rozporządzenie Komisji (EWG) nr 4128/87 z dnia 9 grudnia 1987 r. ustanawiające warunki klasyfikacji tytoniu suszonego ogniowo-rurowo typu Virginia, suszonego powietrzem na jasny typu Burley (włączając hybrydy Burley), suszonego powietrzem na jasny typu Maryland i suszonego ogniowo, objętego podpozycjami 2401 10 10-2401 10 49 i 2401 20 10-2401 20 49 Nomenklatury Scalonej⁶²,
 - rozporządzenie Komisji (EWG) nr 4129/87 z dnia 9 grudnia 1987 r. określające warunki klasyfikacji niektórych żywych zwierząt z gatunku bydła domowego i niektórych gatunków wołowiny w Nomenklaturze Scalonej wymienionej w załączniku C Umowy między Wspólnotą Europejską a Jugosławią,⁶³,
 - rozporządzenie Komisji (EWG) nr 4130/87 z dnia 9 grudnia 1987 r. ustanawiające warunki klasyfikacji świeżych winogron deserowych z odmiany Emperor (*Vitis vinifera* cv.) objętych podpozycją 0806 10 11 Nomenklatury Scalonej⁶⁴,
 - rozporządzenie Komisji (EWG) nr 4131/87 z dnia 9 grudnia 1987 r. określające warunki klasyfikacji win porto, Madera, Sherry, muszkatel Setubal i wina Tokaj (Aszu i Szamorodni) objętych podpozycjami 2204 21 41, 2204 21 51, 2204 29 41, 2204 29 45, 2204 29 51 i 2204 29 55 Nomenklatury Scalonej⁶⁵, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2490/91⁶⁶,
 - rozporządzenie Komisji (EWG) nr 4132/87 z dnia 9 grudnia 1987 r. określające warunki klasyfikacji whisky burbońskiej w podpozycjach 2208 30 11 i 2208 30 19 Nomenklatury Scalonej⁶⁷,

⁵⁷ Dz.U. nr L 66 z 13.3.1991, str. 14.

⁵⁸ Dz.U. nr L 350 z 12.12.1986, str. 14.

⁵⁹ Dz.U. nr L 352 z 13.12.1986, str. 19.

⁶⁰ Dz.U. nr L 230 z 17.8.1987, str. 1.

⁶¹ Dz.U. nr L 374 z 22.12.1987, str. 26.

⁶² Dz.U. nr L 387 z 31.12.1987, str. 1.

⁶³ Dz.U. nr L 387 z 31.12.1987, str. 9.

⁶⁴ Dz.U. nr L 387 z 31.12.1987, str. 16.

⁶⁵ Dz.U. nr L 387 z 31.12.1987, str. 22.

⁶⁶ Dz.U. nr L 231 z 20.8.1991, str. 1.

⁶⁷ Dz.U. nr L 387 z 31.12.1987, str. 36.

- rozporządzenie Komisji (EWG) nr 4133/87 z dnia 9 grudnia 1987 r. określające warunki klasyfikacji wódki, objętej podpozycjami 2208 90 31 i 2208 90 59 Nomenklatury Scalonej, przywożonej do Wspólnoty na podstawie uprzywilejowanego traktowania taryfowego przewidzianego w Umowie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką Finlandii w sprawie dwustronnego handlu winami i napojami spirytusowymi⁶⁸,
- rozporządzenie Komisji (EWG) nr 4134/87 z dnia 9 grudnia 1987 r. określające warunki klasyfikacji przetworów znanych jako fondue z sera w podpozycji 2106 90 10 Nomenklatury Scalonej⁶⁹,
- rozporządzenie Komisji (EWG) nr 4135/87 z dnia 9 grudnia 1987 r. określające warunki klasyfikacji naturalnego azotanu sodu i naturalnego azotanu sodowo-potasowego objętych odpowiednio podpozycjami 3102 50 10 i 3105 91 10 Nomenklatury Scalonej⁷⁰,
- rozporządzenie Komisji (EWG) nr 4136/87 z dnia 9 grudnia 1987 r. określające warunki klasyfikacji koni przeznaczonych do uboju w podpozycji 0101 19 10 Nomenklatury Scalonej⁷¹,
- rozporządzenie Komisji (EWG) nr 4137/87 z dnia 9 grudnia 1987 r. określające warunki klasyfikacji towarów w podpozycjach 0408 11 90, 0408 19 90, 0408 91 90, 0408 99 90, 1106 20 10, 2501 00 51, 3502 10 10 i 3502 90 10 Nomenklatury Scalonej⁷²,
- rozporządzenie Komisji (EWG) nr 4138/87 z dnia 9 grudnia 1987 r. określające warunki korzystania w przywozie ziemniaków, słodkiej kukurydzy, niektórych zbóż i owoców oraz nasion oleistych przeznaczonych do siewu, z uprzywilejowanego traktowania taryfowego ze względu na ich przeznaczenie⁷³,
- rozporządzenie Komisji (EWG) nr 4139/87 z dnia 9 grudnia 1987 r. określające warunki korzystania w przywozie niektórych produktów naftowych z uprzywilejowanego traktowania taryfowego ze względu na ich przeznaczenie⁷⁴,
- rozporządzenie Komisji (EWG) nr 4140/87 z dnia 9 grudnia 1987 r. określające warunki klasyfikacji gazy młynarskiej, niekonfekcjonowanej w podpozycji 5911 20 00 Nomenklatury Scalonej⁷⁵,
- rozporządzenie Komisji (EWG) nr 4141/87 z dnia 9 grudnia 1987 r. określające warunki korzystania w przywozie przez produkty przeznaczone dla niektórych kategorii statków powietrznych i statków z uprzywilejowanego traktowania taryfowego ze względu na ich przeznaczenie⁷⁶, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr

⁶⁸ Dz.U. nr L 387 z 31.12.1987, str. 42.

⁶⁹ Dz.U. nr L 387 z 31.12.1987, str. 48.

⁷⁰ Dz.U. nr L 387 z 31.12.1987, str. 54.

⁷¹ Dz.U. nr L 387 z 31.12.1987, str. 60.

⁷² Dz.U. nr L 387 z 31.12.1987, str. 63.

⁷³ Dz.U. nr L 387 z 31.12.1987, str. 67.

⁷⁴ Dz.U. nr L 387 z 31.12.1987, str. 70.

⁷⁵ Dz.U. nr L 387 z 31.12.1987, str. 74.

⁷⁶ Dz.U. nr L 387 z 31.12.1987, str. 76.

1418/9⁷⁷,

- rozporządzenie Komisji (EWG) nr 4142/87 z dnia 9 grudnia 1987 r. określające warunki korzystania w przywozie przez niektóre towary z uprzywilejowanego traktowania taryfowego ze względu na ich przeznaczenie⁷⁸, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 3803/92⁷⁹,
- rozporządzenie Komisji (EWG) nr 693/88 z dnia 4 marca 1988 r. w sprawie definicji pojęcia produktów pochodzących do celów stosowania przez Europejską Wspólnotę Gospodarczą preferencji taryfowych wobec niektórych produktów z krajów rozwijających się⁸⁰, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 3660/92⁸¹,
- rozporządzenie Komisji (EWG) nr 809/88 z dnia 14 marca 1988 r. w sprawie definicji pojęcia „produktów pochodzących” i metod współpracy administracyjnej stosowanych w przywozie do Wspólnoty produktów pochodzących z terytoriów okupowanych⁸², ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2774/88⁸³,
- rozporządzenie Komisji (EWG) nr 4027/88 z dnia 21 grudnia 1988 r. ustanawiające przepisy dotyczące procedury odprawy czasowej kontenerów⁸⁴, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 3348/89⁸⁵,
- rozporządzenie Komisji (EWG) nr 288/89 z dnia 3 lutego 1989 r. w sprawie określenia pochodzenia układów scalonych⁸⁶,
- rozporządzenie Komisji (EWG) nr 597/89 z dnia 8 marca 1989 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2144/87 w sprawie długu celnego⁸⁷,
- rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2071/89 z dnia 11 lipca 1989 r. w sprawie określenia pochodzenia fotokopiarek z systemem optycznym lub stykowych⁸⁸,
- rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3850/89 z dnia 15 grudnia 1989 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 802/68 z dnia 27 czerwca 1968 r. w sprawie wspólnej definicji pochodzenia towarów w odniesieniu do niektórych produktów rolnych korzystających ze szczególnych procedur przywozowych⁸⁹,
- rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2561/90 z dnia 30 lipca 1990 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2503/88 w sprawie składów

⁷⁷ Dz.U. nr L 135 z 30.5.1991, str. 28.

⁷⁸ Dz.U. nr L 387 z 31.12.1987, str. 82.

⁷⁹ Dz.U. nr L 384 z 30.12.1992, str. 15.

⁸⁰ Dz.U. nr L 77 z 22.3.1988, str. 77.

⁸¹ Dz.U. nr L 370 z 19.12.1992, str. 11.

⁸² Dz.U. nr L 86 z 30.3.1988, str. 1.

⁸³ Dz.U. nr L 249 z 8.9.1988 str. 5.

⁸⁴ Dz.U. nr L 355 z 23.12.1988, str. 22.

⁸⁵ Dz.U. nr L 323 z 8.11.1989, str. 17.

⁸⁶ Dz.U. nr L 33 z 4.2.1989, str. 23.

⁸⁷ Dz.U. nr L 65 z 9.3.1989, str. 11.

⁸⁸ Dz.U. nr L 196 z 12.7.1989, str. 24.

⁸⁹ Dz.U. nr L 374 z 22.12.1989, str. 8.

celnych⁹⁰, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 3001/92⁹¹,

- rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2562/90 z dnia 30 lipca 1990 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2504/88 w sprawie wolnych obszarów celnych i składów wolnocłowych⁹², ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2485/91⁹³,
- rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2883/90 z dnia 5 października 1990 r. w sprawie określania pochodzenia soku winogronowego⁹⁴,
- rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2884/90 z dnia 5 października 1990 r. w sprawie określania pochodzenia niektórych towarów uzyskanych z jaj⁹⁵,
- rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3561/90 z dnia 11 grudnia 1990 r. w sprawie określania pochodzenia niektórych wyrobów ceramicznych⁹⁶,
- rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3620/90 z dnia 14 grudnia 1990 r. w sprawie określania pochodzenia świeżego, chłodzonego lub mrożonego mięsa i podrobów z niektórych gatunków zwierząt domowych⁹⁷,
- rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3672/90 z dnia 18 grudnia 1990 r. w sprawie określania pochodzenia łożysk kulkowych, wałeczkowych, baryłkowych lub igiełkowych⁹⁸,
- rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3716/90 z dnia 19 grudnia 1990 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 4046/89 w sprawie zabezpieczenia składanego w celu zapewnienia uiszczenia długu celnego⁹⁹,
- rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3796/90 z dnia 21 grudnia 1990 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1715/90 w sprawie informacji udzielanych przez organy celne Państw Członkowskich dotyczących klasyfikacji towarów w nomenklaturze celnej¹⁰⁰, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2674/92¹⁰¹,
- rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1364/91 z dnia 24 maja 1991 r. określające pochodzenie materiałów i wyrobów włókienniczych objętych sekcją XI Nomenklatury Scalonej¹⁰²,

⁹⁰ Dz.U. nr L 246 z 10.9.1990, str. 1.

⁹¹ Dz.U. nr L 301 z 17.10.1992, str. 16.

⁹² Dz.U. nr L 246 z 10.9.1990, str. 33.

⁹³ Dz.U. nr L 228 z 17.8.1991, str. 34.

⁹⁴ Dz.U. nr L 276 z 6.10.1990, str. 13.

⁹⁵ Dz.U. nr L 276 z 6.10.1990, str. 14.

⁹⁶ Dz.U. nr L 347 z 12.12.1990, str. 10.

⁹⁷ Dz.U. nr L 351 z 15.12.1990, str. 25.

⁹⁸ Dz.U. nr L 356 z 19.12.1990, str. 30.

⁹⁹ Dz.U. nr L 358 z 21.12.1990, str. 48.

¹⁰⁰ Dz.U. nr L 365 z 28.12.1990, str. 17.

¹⁰¹ Dz.U. nr L 271 z 16.9.1992, str. 5.

¹⁰² Dz.U. nr L 130 z 25.5.1991, str. 18.

- rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1365/91 z dnia 24 maja 1991 r. w sprawie określenia pochodzenia linteru bawełnianego, filcu i impregnowanych materiałów nietkanych, odzieży skórzanej, obuwia i bransoletek do zegarków z materiałów włókienniczych¹⁰³,
- rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1593/91 z dnia 12 czerwca 1991 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 719/91 w sprawie stosowania we Wspólnocie karnetów TIR i karnetów ATA jako dokumentów tranzytowych¹⁰⁴,
- rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1656/91 z dnia 13 czerwca 1991 r. ustanawiające szczególne przepisy mające zastosowanie do niektórych rodzajów procesów uszlachetniania czynnego lub przetwarzania pod kontrolą celną¹⁰⁵,
- rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2164/91 z dnia 23 lipca 1991 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania art. 5 ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1697/79 w sprawie odzyskiwania, po dokonaniu odprawy celnej, należności celnych przywozowych lub wywozowych, które nie były wymagane od osoby odpowiedzialnej za zapłatę za towary zgłoszone do procedury celnej przewidującej obowiązek uiszczenia takich należności¹⁰⁶,
- rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2228/91 z dnia 26 czerwca 1991 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1999/85 w sprawie procedury uszlachetniania czynnego¹⁰⁷, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 3709/92¹⁰⁸,
- rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2249/91 z dnia 25 lipca 1991 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1855/89 w sprawie odprawy czasowej środków transportu¹⁰⁹,
- rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2365/91 z dnia 31 lipca 1991 r. ustanawiające warunki stosowania na obszarze celnym Wspólnoty karnetu ATA przy odprawie czasowej towarów lub czasowym wywozie towarów poza ten obszar¹¹⁰,
- rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3717/91 z dnia 18 grudnia 1991 r. ustalające wykaz towarów, które mogą korzystać z procedury pozwalającej na przetwarzanie towarów pod kontrolą celną przed ich dopuszczeniem do swobodnego obrotu¹¹¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 209/93¹¹²,
- rozporządzenie Komisji (EWG) nr 343/92 z dnia 22 stycznia 1992 r. w sprawie definicji pojęcia produktów pochodzących i metod współpracy administracyjnej stosowanych w przywozie do Wspólnoty produktów pochodzących z Republik Chorwacji i Słowenii

¹⁰³ Dz.U. nr L 130 z 25.5.1991, str. 28.

¹⁰⁴ Dz.U. nr L 148 z 13.6.1991, str. 11.

¹⁰⁵ Dz.U. nr L 151 z 15.6.1991, str. 39.

¹⁰⁶ Dz.U. nr L 201 z 24.7.1991, str. 16.

¹⁰⁷ Dz.U. nr L 210 z 31.7.1991, str. 1.

¹⁰⁸ Dz.U. nr L 378 z 23.12.1992, str. 6.

¹⁰⁹ Dz.U. nr L 204 z 27.7.1991, str. 31.

¹¹⁰ Dz.U. nr L 216 z 3.8.1991, str. 24.

¹¹¹ Dz.U. nr L 351 z 20.12.1991, str. 23.

¹¹² Dz.U. nr L 25 z 2.2.1993, str. 18.

oraz Jugosłowiańskich Republik Bośni-Hercegowiny i Macedonii¹¹³, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 3660/92¹¹⁴,

- rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1214/92 z dnia 21 kwietnia 1992 r. w sprawie przepisów w celu wykonania procedury tranzytu wspólnotowego oraz niektórych uproszczeń tej procedury¹¹⁵, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 3712/92¹¹⁶,
- rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1823/92 z dnia 3 lipca 1992 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 3925/91 dotyczące zniesienia kontroli i formalności stosowanych wobec bagażu podręcznego i w ładowni osób odbywających lot wewnątrzwspólnotowy oraz bagażu osób przekraczających morze wewnątrz Wspólnoty¹¹⁷,
- rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2453/92 z dnia 31 lipca 1992 r. wprowadzające rozporządzenie Rady (EWG) nr 717/91 dotyczące jednolitego dokumentu administracyjnego¹¹⁸, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 607/93¹¹⁹,
- rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2674/92 z dnia 15 września 1992 r. uzupełniające przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (EWG) nr 1715/90 w sprawie informacji udzielanych przez organy celne Państw Członkowskich dotyczących klasyfikacji towarów w nomenklaturze celnej¹²⁰,
- rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2713/92 z dnia 17 września 1992 r. w sprawie przepływu towarów między niektórymi częściami obszaru celnego Wspólnoty¹²¹,
- rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3269/92 z dnia 10 listopada 1992 r. ustanawiające niektóre przepisy wykonawcze do art. 161, 182 i 183 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny w zakresie procedury wywozu, powrotnego wywozu oraz towarów opuszczających obszar celny Wspólnoty¹²²,
- rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3566/92 z dnia 8 grudnia 1992 r. w sprawie dokumentów używanych do celu wykonania środków wspólnotowych pociągających za sobą weryfikację użycia i/lub przeznaczenia towarów¹²³,
- rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3689/92 z dnia 21 grudnia 1992 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 719/91 w sprawie stosowania we Wspólnocie karnetów TIR i karnetów ATA jako dokumentów tranzytowych oraz rozporządzenia Rady (EWG) nr 3599/82 w sprawie procedury odprawy czasowej¹²⁴,

¹¹³ Dz.U. nr L 38 z 14.2.1992, str. 1.

¹¹⁴ Dz.U. nr L 370 z 19.12.1992, str. 11.

¹¹⁵ Dz.U. nr L 132 z 16.5.1992, str. 1.

¹¹⁶ Dz.U. nr L 378 z 23.12.1992, str. 15.

¹¹⁷ Dz.U. nr L 185 z 4.7.1992, str. 8.

¹¹⁸ Dz.U. nr L 249 z 28.8.1992, str. 1.

¹¹⁹ Dz.U. nr L 65 z 17.3.1993, str. 5.

¹²⁰ Dz.U. nr L 271 z 16.9.1992, str. 1.

¹²¹ Dz.U. nr L 275 z 18.9.1992, str. 11.

¹²² Dz.U. nr L 326 z 12.11.1992, str. 11.

¹²³ Dz.U. nr L 362 z 11.12.1992, str. 11.

¹²⁴ Dz.U. nr L 374 z 22.12.1992, str. 14.

- rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3691/92 z dnia 21 grudnia 1992 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 719/91 w sprawie stosowania we Wspólnocie karnetów TIR i karnetów ATA jako dokumentów tranzytowych oraz rozporządzenia Rady (EWG) nr 3599/82 w sprawie procedury odprawy czasowej¹²⁵,
- rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3710/92 z dnia 21 grudnia 1992 r. ustanawiające procedury przeniesienia towarów lub produktów objętych procedurą uszlachetniania czynnego (system zawiesznień)¹²⁶,
- rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3903/92 z dnia 21 grudnia 1992 r. w sprawie kosztów transportu lotniczego¹²⁷,

Artykuł 914

Odniesienia do uchylonych przepisów traktuje się jako odniesienia się do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 915

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 1994 r.

Art. 791 ust. 2 przestają być stosowane z dniem 1 stycznia 1995 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 2 lipca 1993 r.

W imieniu Komisji

Christiane SCRIVENER

Członek Komisji

¹²⁵ Dz.U. nr L 374 z 22.12.1992, str. 25.

¹²⁶ Dz.U. nr L 378 z 23.12.1992, str. 9.

¹²⁷ Dz.U. nr L 393 z 31.12.1992, str. 1.

PRZEPISY WYKONAWCZE DO WSPÓLNOTOWEGO KODEKSU CELNEGO

ZAŁĄCZNIKI

WYKAZ ZAŁĄCZNIKÓW

Numer	Nazwa	Stron a
1	Wiążąca informacja taryfowa	
	Formularz zgłoszeniowy	
2	Świadectwo autentyczności świeżych winogron deserowych „Emperor”	
3	Świadectwo na przetwory znane jako „fondue z sera”	
4	Świadectwo oznaczenia pochodzenia wina tokaj (Aszu, Szamorodni)	
5	Świadectwo autentyczności whisky burbońskiej	
6	Świadectwo autentyczności wódki fińskiej	
7	Świadectwo autentyczności tytoniu	
8	Świadectwo jakości saletry chilijskiej	
9	Uwagi wprowadzające do wykazów procesów obróbki lub przetworzenia nadających lub nienadających statusu pochodzenia wytwarzanym produktom, gdy są one przeprowadzane na materiałach niepochodzących.	
10	Wykaz procesów obróbki lub przetworzenia nadających lub nienadających statusu pochodzenia wytwarzanym produktom, gdy są one przeprowadzane na materiałach niepochodzących. Materiały włókiennicze i wyroby z tych materiałów objęte sekcją XI	
11	Wykaz procesów obróbki lub przetworzenia nadających lub nienadających statusu pochodzenia wytwarzanym produktom, gdy są one przeprowadzane na materiałach niepochodzących. Produkty inne niż materiały i wyroby włókiennicze objęte Sekcją XI	
12	Świadectwo pochodzenia i dotyczący go wnioszek	
13	Świadectwo pochodzenia na przywóz produktów rolnych do Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej	
14	Uwagi wprowadzające mające zastosowanie do trzech systemów preferencyjnych	
15	Wykaz procesów obróbki lub przetworzenia, które należy przeprowadzić na materiałach niepochodzących, aby produkt wytworzony mógł uzyskać status pochodzenia (GSP)	
16	Obróbki wyłączone z kumulacji regionalnej GSP	
17	Świadectwo pochodzenia na formularzu A	
18	Formularz APR	
19	Wykaz procesów obróbki lub przetworzenia, które należy przeprowadzić na materiałach niepochodzących, aby produkt wytworzony mógł uzyskać status pochodzenia (Terytoria okupowane)	
20	Wykaz procesów obróbki lub przetworzenia, które należy przeprowadzić na materiałach niepochodzących, aby produkt wytworzony mógł uzyskać status pochodzenia (Republiki Bośni i Hercegowiny, Chorwacji, Słowenii i terytorium Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii)	
21	Świadectwo przewozowe EUR.1 i dotyczący go wnioszek	
22	Formularz EUR.2	
23	Uwagi interpretacyjne dotyczące wartości celnej	
24	Stosowanie ogólnie uznanych zasad rachunkowości przy ustalaniu wartości celnej	
25	Koszty transportu lotniczego wliczane do wartości celnej	
26	Klasyfikacja towarów, dla których określa się wartości jednostkowe	
27	Centra handlowe uwzględniane przy obliczaniu cen jednostkowych dla	

Numer	Nazwa	Strona
	pozycji klasyfikacyjnych	
28	Deklaracja elementów dotyczących wartości celnej - D.W.1 -	
29	Arkusz dodatkowy - D.W.1 bis -	
30	Etykieta umieszczana na bagażu zarejestrowanym skontrolowanym w porcie lotniczym Wspólnoty	
31	SAD - Jednolity dokument administracyjny	
32	SAD - Komputerowy system przetwarzania zgłoszeń	
33	SAD - Formularz dodatkowy	
34	SAD - Formularz dodatkowy	
35	Określenie egzemplarzy formularzy, zamieszczonych w załącznikach 31 i 33, na których dane muszą pojawić się przez samokopiowanie	
36	Określenie egzemplarzy formularzy, zamieszczonych w załącznikach 32 i 34, na których dane muszą pojawić się przez samokopiowanie	
37	SAD - Uwagi wyjaśniające	
38	Kody stosowane w formularzach	
39	Wykaz produktów naftowych, w odniesieniu do których stosuje się warunki wymagane dla korzystania z uprzywilejowanego traktowania taryfowego ze względu na ich przeznaczenie	
40	Wykaz produktów przeznaczonych dla statków powietrznych, statków i platform wiertniczych, w odniesieniu do których stosuje się warunki dla korzystania z uprzywilejowanego traktowania taryfowego ze względu na ich przeznaczenie	
41	Wykaz towarów, w odniesieniu do których, zgodnie z art. 291-304 nie mają zastosowania warunki dla korzystania z uprzywilejowanego traktowania taryfowego ze względu na ich przeznaczenie	
42	Żółta etykieta	
43	Formularz T2M	
44	Uwagi do umieszczenia na stronie 2 okładki karnetu zawierającego formularze T2M	
45	Wykaz załadunkowy	
46	T.C. 10 - Świadczenie przekroczenia granicy	
47	T.C. 11 - Poświadczenie odbioru	
48	Tranzyt wspólnotowy - Wzór gwarancji generalnej	
49	Tranzyt wspólnotowy - Wzór gwarancji pojedynczej	
50	Tranzyt wspólnotowy - Wzór gwarancji ryczałtowej	
51	T.C. 31 - Poświadczenie gwarancji	
52	Wykaz towarów, przy transporcie których kwota gwarancji ryczałtowej zostaje podwyższona	
53	Wykaz towarów, przy transporcie których kwota gwarancji generalnej zostaje podwyższona	
54	T.C. 32 - Tytuł gwarancji ryczałtowej	
55	Zwolnienie z obowiązku złożenia zabezpieczenia - zobowiązanie osoby zainteresowanej	
56	Wykaz towarów o podwyższonym ryzyku, w stosunku do których zwolnienie z obowiązku złożenia zabezpieczenia nie ma zastosowania	
57	T.C. 33 - Zaświadczenie o zwolnieniu z obowiązku złożenia zabezpieczenia	
58	Identyfikator (art. 417 i 432)	
59	Wzór noty informacyjnej określonej w art. 459	

Numer	Nazwa	Strona
60	Formularz naliczania należności	
61	Wzór zwolnienia karnetu	
62	Specjalna pieczęć	
63	Wzór egzemplarza kontrolnego T5	
64	Wzór egzemplarza kontrolnego T5 bis	
65	Wykaz załadunkowy T5	
66	Informacja na temat użycia formularzy służących do wystawiania egzemplarza kontrolnego T5	
67	Wzory wniosków o udzielenie pozwolenia na korzystanie z gospodarczych procedur celnych	
68	Wzory pozwoleń na korzystanie z gospodarczych procedur celnych	
69	Wykaz zwyczajowych zabiegów, określonych w art. 522	
70	Dokument informacyjny INF 8	
71	Przeniesienie towarów z jednego do drugiego składu celnego. - Procedura zwykła	
72	Przeniesienie towarów z jednego do drugiego składu celnego. - Procedura uproszczona	
73	Towary prefinansowane - Wykaz zabiegów określonych w art. 532	
74	Wykaz towarów (akcesoria produkcyjne) określonych w art. 550 - Procedura uszlachetniania czynnego	
75	Wykaz towarów, dla których wartość określona w art. 552 ust. 1 lit. a) (v), nie może przekroczyć 100 000 ECU	
76	Przykłady zestawienia miesięcznego i kwartalnego	
77	Ryczałtowe współczynniki produktywności	
78	Szczególne przepisy dotyczące kompensacji ekwiwalentnej i uprzedniego wywozu niektórych towarów	
79	Wykaz produktów kompensacyjnych, w stosunku do których należności mogą być naliczane zgodnie z art. 122 ust. 1 lit. a)	
80	Przykłady obliczania udziału przywożonych towarów w produktach kompensacyjnych	
81	Dokument informacyjny INF 5	
82	Dokument informacyjny INF 1	
83	Przeniesienie towarów lub produktów objętych procedurą od posiadacza jednego pozwolenia do posiadacza drugiego	
84	Dokument informacyjny INF 7	
85	Procedura uszlachetniania czynnego - Informacje dostarczone zgodnie z art. 648 ust. 1 lit. a). (pozwolenia wydane)	
86	Procedura uszlachetniania czynnego - Informacje dostarczone zgodnie z art. 648 ust.1 lit. b). (wnioski odrzucone)	
87	Wykaz procesów przetworzenia, określonych w art. 650	
88	Procedura przetwarzania pod kontrolą celną - Informacje dostarczone zgodnie z art. 668 ust. 1 lit. a) (pozwolenia wydane)	
89	Procedura przetwarzania pod kontrolą celną - Informacje dostarczone zgodnie z art. 668 ust. 1 lit. b). (wnioski odrzucone)	
90	Wyposażenie zawodowe - Wykaz opisowy	
91	Materiały pedagogiczne - Wykaz opisowy	
92	Rzeczy osobistego użytku podróżnych i towary przywożone w celach sportowych - Wykaz opisowy	

Numer	Nazwa	Stron a
93	Dokumenty i materiały reklamujące turystykę - Wykaz opisowy	
94	Materiały socjalne dla marynarzy - Wykaz opisowy	
95	Towary, które nie mogą korzystać z częściowego zwolnienia	
96	Wykaz towarów, określonych w art. 697 ust. 2, które mogą zostać odprawione czasowo z zastosowaniem karnetu ATA	
97	Przypadki, określone w art. 700, w których właściwe organy celne nie wymagają złożenia zabezpieczenia	
98	Dokument informacyjny INF 6	
99	Wykaz państw, określonych w art. 722 ust. 1, mogących dopuszczać kontenery do przewozu pod zamknięciem celnym	
100	Środki mające na celu zapewnienie zgodności kontenerów zatwierdzonych do międzynarodowego transportu pod zamknięciem celnym z odpowiednimi przepisami technicznymi; cofnięcie zatwierdzenia	
101	Uwaga wyjaśniająca dotycząca użycia w ruchu wewnętrznym kontenerów objętych procedurą odprawy czasowej	
102	Procedura odprawy czasowej - Informacje dostarczone zgodnie z art. 746 ust. 1 lit. b) (wydane pozwolenia)	
103	Procedura odprawy czasowej - Informacje dostarczone zgodnie z art. 746 ust. 1 lit. c) (wydane pozwolenia)	
104	Dokument informacyjny do celów ułatwienia czasowego wywozu towarów wysłanych z jednego kraju do drugiego w celu przetworzenia, obróbki lub naprawy	
105	Metody obliczeń stosunku czasowo wyywożonych towarów będących częścią produktów kompensacyjnych	
106	Dokument informacyjny INF 2	
107	Procedura uszlachetniania biernego - Informacje dostarczone zgodnie z art. 768 (wnioski odrzucone)	
108	Wolne obszary celne istniejące i działające we Wspólnocie	
109	Poświadczenie statusu celnego	
110	Dokument informacyjny INF 3 - Towary powracające	
111	Wniosek o udzielenie zwrotu/umorzenie	
112	Wniosek o dokonanie kontroli - zwrot lub umorzenie należności.	
113	Zaświadczenie do celów zwrotu lub umorzenia należności	

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA - WIAŻĄCA INFORMACJA TARYFOWA ZAŁĄCZNIK 1 WIT

EGZEMPLARZ DLA POSIADACZA	1	1 Właściwy organ celny ☐	2 Numer WIT [redacted]
	3 Posiadacz (nazwa i adres)	poufne	4 Data rozpoczęcia ważności [redacted]
	Uwaga Bez uszczerbku dla art. 12 ust. 4 i 5 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92, niniejsza WIT pozostaje ważna przez 6 lat od daty rozpoczęcia ważności.		5 Data i numer wniosku [redacted]
	1	Przedstawione informacje będą przechowywane w bazie danych Komisji Wspólnot Europejskich do celów stosowania rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93. Posiadacz ma prawo odwołania się od niniejszej WIT.	6 Klasyfikacja towaru w nomenklaturze celnej [redacted] [redacted]
7 Opis towarów			
8 Nazwa handlowa i informacje dodatkowe			poufne
9 Uzasadnienie klasyfikacji towarów			
10 Niniejsza WIT została wydana na podstawie następujących materiałów dostarczonych			

przez wnioskodawcę:

Opis Broszury Zdjęcia Próbkki Inne

Miejscowość Podpis Pieczęć

Data

EGZEMPLARZ DLA KOMISJI	2	1 Właściwy organ celny ☐	2 Numer WIT [REDACTED]
		3 Posiadacz (nazwa i adres) poufne	4 Data rozpoczęcia ważności [REDACTED]
		Uwaga Bez uszczerbku dla art. 12 ust. 4 i 5 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92, niniejsza WIT pozostaje ważna przez 6 lat od daty rozpoczęcia ważności.	5 Data i numer wniosku [REDACTED]
	2	Przedstawione informacje będą przechowywane w bazie danych Komisji Wspólnot Europejskich do celów stosowania rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93. Posiadacz ma prawo odwołania się od niniejszej WIT.	6 Klasyfikacja towaru w nomenklaturze celnej [REDACTED] [REDACTED]
	7 Opis towarów		
	8 Nazwa handlowa i informacje dodatkowe poufne		
	9 Uzasadnienie klasyfikacji towarów		

10 Niniejsza WIT została wydana na podstawie następujących materiałów dostarczonych przez wnioskodawcę:

Opis Broszury Zdjęcia Próbki Inne

Miejscowość

Podpis

Pieczęć

Data

EGZEMPLARZ DLA PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO	3	1 Właściwy organ celny ☐		2 Numer WIT [redacted]
		3 Posiadacz (nazwa i adres) poufne		4 Data rozpoczęcia ważności [redacted]
		Uwaga Bez uszczerbku dla art. 12 ust. 4 i 5 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92, niniejsza WIT pozostaje ważna przez 6 lat od daty rozpoczęcia ważności.		5 Data i numer wniosku [redacted]
	3	Przedstawione informacje będą przechowywane w bazie danych Komisji Wspólnot Europejskich do celów stosowania rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93. Posiadacz ma prawo odwołania się od niniejszej WIT.		6 Klasyfikacja towaru w nomenklaturze celnej [redacted] [redacted]
7 Opis towarów				
8 Nazwa handlowa i informacje dodatkowe poufne				
9 Uzasadnienie klasyfikacji towarów				
10 Niniejsza WIT została wydana na podstawie następujących materiałów				

dostarczonych przez wnioskodawcę:

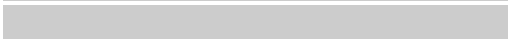
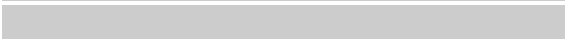

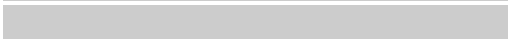
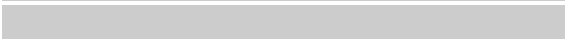

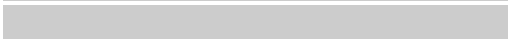
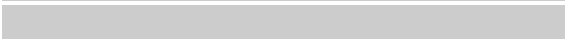

Opis Broszury Zdjęcia Próbki Inne

Miejscowość

Podpis

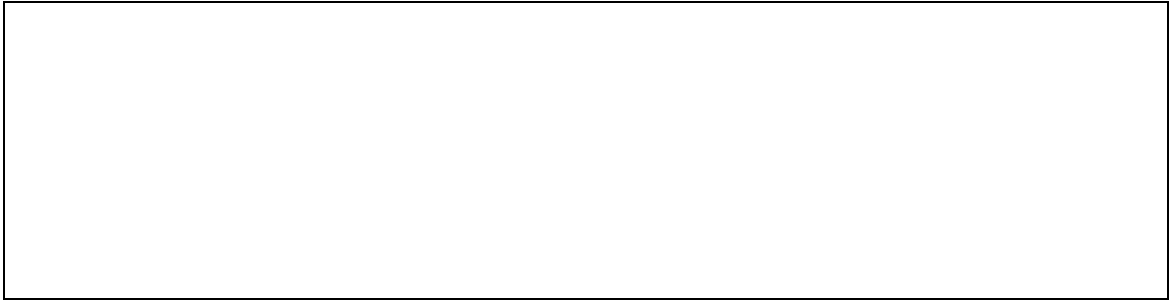
Pieczęć

Data

4 EGZEMPLARZ DLA KOMISJI	4	11 Właściwy organ celny z którym należy się kontaktować w celu uzyskania dodatkowych informacji (nazwa, pełny adres, telefon, telefaks) ☐	12 Numer WIT 																				
	4	13 Język <table border="1" data-bbox="821 414 1372 488"> <tr> <td>D</td><td>D</td><td>E</td><td>E</td><td>E</td><td>F</td><td>I</td> </tr> <tr> <td>A</td><td>E</td><td>L</td><td>N</td><td>S</td><td>R</td><td>T</td> </tr> </table>	D	D	E	E	E	F	I	A	E	L	N	S	R	T							
D	D	E	E	E	F	I																	
A	E	L	N	S	R	T																	
	14 Objaśnienia: <table border="1" data-bbox="274 869 1372 1272"> <tr><td></td><td></td></tr> <tr><td></td><td></td></tr> <tr><td></td><td></td></tr> <tr><td></td><td></td></tr> <tr><td></td><td></td></tr> <tr><td></td><td></td></tr> <tr><td></td><td></td></tr> <tr><td></td><td></td></tr> <tr><td></td><td></td></tr> <tr><td></td><td></td></tr> </table>																						
																							
																							
																							
																							
																							
																							
																							
																							
																							
																							

5 EGZEMPLARZ DLA PANSTWA CZŁONKOWSKIEGO	11 Właściwy organ celny z którym należy się kontaktować w celu uzyskania dodatkowych informacji (nazwa, pełny adres, telefon, telefaks) ☐	12 Numer WIT <div style="background-color: #cccccc; height: 15px; width: 100%;"></div>																				
	☐	13 Język <table style="width: 100%; text-align: center;"> <tr> <td style="background-color: #cccccc;">D</td> <td style="background-color: #cccccc;">D</td> <td style="background-color: #cccccc;">E</td> <td style="background-color: #cccccc;">E</td> <td style="background-color: #cccccc;">E</td> <td style="background-color: #cccccc;">FR</td> <td style="background-color: #cccccc;">I</td> </tr> <tr> <td style="background-color: #cccccc;">A</td> <td style="background-color: #cccccc;">E</td> <td style="background-color: #cccccc;">L</td> <td style="background-color: #cccccc;">N</td> <td style="background-color: #cccccc;">S</td> <td style="background-color: #cccccc;"></td> <td style="background-color: #cccccc;">T</td> </tr> </table>	D	D	E	E	E	FR	I	A	E	L	N	S		T						
D	D	E	E	E	FR	I																
A	E	L	N	S		T																
5	14 Objaśnienia: <table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 50%; background-color: #cccccc; height: 15px;"></td> <td style="width: 50%; background-color: #cccccc; height: 15px;"></td> </tr> <tr> <td style="background-color: #cccccc; height: 15px;"></td> <td style="background-color: #cccccc; height: 15px;"></td> </tr> <tr> <td style="background-color: #cccccc; height: 15px;"></td> <td style="background-color: #cccccc; height: 15px;"></td> </tr> <tr> <td style="background-color: #cccccc; height: 15px;"></td> <td style="background-color: #cccccc; height: 15px;"></td> </tr> <tr> <td style="background-color: #cccccc; height: 15px;"></td> <td style="background-color: #cccccc; height: 15px;"></td> </tr> <tr> <td style="background-color: #cccccc; height: 15px;"></td> <td style="background-color: #cccccc; height: 15px;"></td> </tr> <tr> <td style="background-color: #cccccc; height: 15px;"></td> <td style="background-color: #cccccc; height: 15px;"></td> </tr> <tr> <td style="background-color: #cccccc; height: 15px;"></td> <td style="background-color: #cccccc; height: 15px;"></td> </tr> <tr> <td style="background-color: #cccccc; height: 15px;"></td> <td style="background-color: #cccccc; height: 15px;"></td> </tr> <tr> <td style="background-color: #cccccc; height: 15px;"></td> <td style="background-color: #cccccc; height: 15px;"></td> </tr> </table>																					

ZAŁĄCZNIK 2

**ŚWIADECTWO AUTENTYCZNOŚCI ŚWIEŻYCH WINOGRON DESEROWYCH
„EMPEROR”**

Zob.: rozporządzenie Komisji (WE) nr 1602/2000, Dz.U. L 188 z 26.7.2000, str. 0001-0132

ZAŁĄCZNIK 3

ŚWIADECTWO NA PRZETWORY ZNANE JAKO „FONDUE Z SERA”

Zob.: rozporządzenie Komisji (WE) nr 1602/2000, Dz.U. L 188 z 26.7.2000, str. 0001-0132

ZAŁĄCZNIK 4

**ŚWIADECTWO OZNACZENIA POCHODZENIA WINA TOKAJ (ASZU,
SZAMORODNI)**

Zob.: rozporządzenie Komisji (WE) nr 1602/2000, Dz.U. L 188 z 26.7.2000, str. 0001-0132

ZAŁĄCZNIK 5

ŚWIADECTWO AUTENTYCZNOŚCI WHISKY BURBOŃSKIEJ

Zob.: rozporządzenie Komisji (WE) nr 1602/2000, Dz.U. L 188 z 26.7.2000, str. 0001-0132

ZAŁĄCZNIK 6

1. Eksporter	ŚWIADECTWO AUTENTYCZNOŚCI WÓDKI FIŃSKIEJ	
2. Odbiorca	3. ORGAN WYDAJĄCY	Nr ORYGINAŁ
4. Środek transportu		
5 Znaki i numery - Liczba i rodzaj opakowań - Opis towarów	6. Kod towarów	7. Masa brutto (kg)
		8. Masa netto (kg)
	9 Ilość (w litrach)	
10 Uwagi		
UWAGA Niniejsze świadectwo musi być przedstawione organom celnym w Państwie Członkowskim przywozu w terminie sześciu miesięcy licząc od daty jego wydania wraz z towarami, do których się odnosi		
11 ZAŚWIADCZENIE Niniejszym zaświadcza się, że opisana wyżej wódka pochodzi z Finlandii, posiada moc alkoholu 60% obj. lub mniejszą i została uzyskana wyłącznie w wyniku destylacji ze sfermentowanego zacieru zbożowego. Ponadto odpowiada ona przepisom stosowanym we Wspólnocie lub w jej Państwach Członkowskich.		

12 PRZEZNACZONE DLA WŁAŚCIWYCH ORGANÓW WE WSPÓLNOCIE	Miejsce i data: Podpis i nazwisko upoważnionej osoby:
--	--

ZAŁĄCZNIK 7

ŚWIADECTWO AUTENTYCZNOŚCI TYTONIU

Zob.: rozporządzenie Komisji (WE) nr 1602/2000, Dz.U. L 188 z 26.7.2000, str. 0001-0132

ZAŁĄCZNIK 8

ŚWIADECTWO JAKOŚCI SALETRY CHILIJSKIEJ

Zob.: rozporządzenie Komisji (WE) nr 1602/2000, Dz.U. L 188 z 26.7.2000, str. 0001-0132

ZAŁĄCZNIK 9

UWAGI WPROWADZAJĄCE DO WYKAZÓW PROCESÓW OBRÓBKI LUB PRZETWORZENIA NADAJĄCYCH LUB NIENADAJĄCYCH STATUSU POCHODZENIA WYTWARZANYM PRODUKTEM, GDY SĄ ONE PRZEPROWADZANE NA MATERIAŁACH NIEPOCHODZĄCYCH

UWAGI OGÓLNE

Uwaga 1

- 1.1. Pierwsze dwie kolumny w wykazach znajdujących się w załącznikach 10 i 11 opisują uzyskany produkt. Pierwsza kolumna podaje numer pozycji lub numer działu stosowany w Nomenklaturze Scalonej, a druga kolumna podaje opis towarów stosowany w Nomenklaturze Scalonej dla tej pozycji lub działu. Dla każdego zapisu w pierwszych dwóch kolumnach jest podana reguła w kolumnie 3. Tam, gdzie zapis w pierwszej kolumnie jest poprzedzony przez „ex”, oznacza to, że reguła w kolumnie 3 stosuje się tylko do tej części pozycji lub działu, która jest opisana w kolumnie 2.
- 1.2. Gdy w kolumnie 1 zebrano kilka pozycji lub gdy podano w niej numer działu, a opis produktu w kolumnie 2 sformułowano ogólnie, to odpowiednia reguła w kolumnie 3 stosuje się do wszystkich produktów, które w Nomenklaturze Scalonej są klasyfikowane w pozycjach tego działu lub w którejkolwiek z pozycji zgrupowanych w kolumnie 1.
- 1.3. Jeżeli wykazy obejmują różne reguły stosowane do różnych produktów z jednej pozycji, to każdy wiersz zawiera opis tej części pozycji objętej odpowiednią regułą w kolumnie 3.

Uwaga 2

- 2.1. Pojęcie „wytwarzanie” obejmuje każdy rodzaj obróbki lub przetworzenia łącznie z „montażem” lub czynnościami specyficznymi.
- 2.2. Pojęcie „materiał” obejmuje każdy „składnik”, „surowiec”, „komponent” lub „część”, itd., używane do wytwarzania produktu.
- 2.3. Pojęcie „produkt” odnosi się do wytwarzanego produktu, nawet jeżeli jest on przeznaczony do późniejszego użycia w innym procesie wytwarzania.

Uwaga 3

- 3.1. Obróbka lub przetworzenie wymagane przez regułę w kolumnie 3 musi zostać dokonane tylko w stosunku do użytych materiałów nie pochodzących. Ograniczenia zawarte w regule w kolumnie 3 także odnoszą się do użytych materiałów nie pochodzących.
- 3.2. Jeżeli produkt wykonany z nie pochodzących materiałów, które same uzyskały status pochodzących podczas wytwarzania, jest użyty jako materiał w procesie wytwarzania innego produktu, to wówczas reguła z wykazu stosowana do produktu, w który jest on

włączany, nie ma w odniesieniu do niego zastosowania.

Na przykład:

Tkanina niehaftowana może uzyskać pochodzenie przez utkanie z przędzy. Jeżeli jest ona następnie użyta w produkcji bielizny pościelowej haftowanej, to określony procentowy limit wartości na użycie niehaftowanej tkaniny nie ma zastosowania w tym przypadku.

Uwaga 4

- 4.1. Reguły znajdujące się w wykazach określają minimalny stopień obróbki lub przetworzenia i przeprowadzenie dalszej obróbki lub przetworzenia również nadaje status pochodzenia; na odwrót, przeprowadzenie mniejszego zakresu obróbki lub przetworzenia nie nadaje statusu pochodzenia. Tym samym, jeżeli reguła stanowi, że materiał nie pochodzący może być używany na pewnym etapie wytwarzania, to użycie takiego materiału jest dozwolone na wcześniejszym etapie wytwarzania, a użycie nie jest dozwolone na etapie późniejszym.
- 4.2. Gdy reguła podana w wykazie określa, że produkt może być wytworzony z więcej niż jednego materiału, oznacza to, że może być używany jakikolwiek jeden lub więcej z tych materiałów. Nie jest konieczne, żeby wszystkie były użyte.

Na przykład:

reguła dla przędzy stanowi, że mogą być użyte włókna naturalne, a wśród innych materiałów, mogą być również użyte materiały chemiczne. Nie oznacza to, że oba muszą być używane; można użyć jednego lub drugiego bądź obu.

- 4.3. Gdy reguła z wykazu określa, że produkt musi być wytworzony z konkretnego materiału, to warunek ten oczywiście nie wyklucza użycia innych materiałów niespełniających, z powodu ich właściwości, wymagań tej reguły.

Uwaga 5

Dla wszystkich produktów, które nie są wymienione w załączniku 11 (innych niż materiały włókiennicze objęte sekcją XI), pochodzenie jest ustalane dla każdego przypadku indywidualnie przez ocenianie procesu lub operacji w odniesieniu do pojęcia ostatniego istotnego przetworzenia lub obróbki jak zdefiniowano w art. 24 Kodeksu.

Uwaga 6

- 6.1. Pojęcie „włókna” użyte w wykazie w załączniku 10 obejmuje „włókna naturalne” i „włókna chemiczne odcinkowe” objęte kodami CN 5501-5507, oraz włókna rodzaju używanego do wytwarzania papieru.
- 6.2. Pojęcie „włókna naturalne” jest używane w wykazie w załączniku 10 w odniesieniu do włókien innych niż włókna sztuczne lub syntetyczne i jest ograniczone do etapów poprzedzających przędzenie, włącznie z odpadami, i o ile nie jest wyszczególnione inaczej, określenie „włókna naturalne” obejmuje włókna, które były gręplowane,

czesane lub inaczej przetwarzane, ale nieprzędzone.

- 6.3. Pojęcie „włókna naturalne” obejmuje włosie końskie objęte kodem CN 0503, jedwab objęty kodem CN 5002 i 5003, jak również włókna wełniane, cienką lub grubą sierść zwierzęcą objętą kodem CN 5101-5105, włókna bawełniane objęte kodem CN 5201-5203 i pozostałe roślinne włókna objęte kodem CN 5301-5305.
- 6.4. Pojęcie „włókna chemiczne odcinkowe” jest używane w wykazie w załączniku 10 w odniesieniu do syntetycznych lub sztucznych kabli, włókien ciętych lub odpadów objętych kodem CN 5501-5507.
- 6.5. Pojęcie „pulpą włókiennicza” i „materiały chemiczne” są używane w wykazie w załączniku 10 do opisywania materiałów niewłókienniczych (nie są one klasyfikowane w działach 50-63), które mogą być używane do wytwarzania sztucznych lub syntetycznych włókien lub przędz, lub włókien rodzaju używanego do wytwarzania papieru.
- 6.6. Dla produktów otrzymanych z dwóch lub więcej materiałów włókienniczych, wymagania określone w kolumnie 3 mają zastosowanie do każdego z tych materiałów włókienniczych, z których złożona jest mieszanka.

Uwaga 7

- 7.1. Pojęcie „wstępnie bielona” użyte w wykazie w załączniku 10 charakteryzuje poziom wytworzenia wymagany, gdy niektóre materiały nie pochodzące są użyte i ma zastosowanie do niektórych przędz, tkanin oraz dzianin lub materiałów szydełkowanych, które były użyte tylko po operacji przędzenia lub tkania.

Produkty wstępnie bielone są na wcześniejszym etapie wytwarzania niż produkty bielone, które poddano kilku kąpielom w środkach bielących (środki utleniające takie jak nadtlenek wodoru i środki redukujące).

- 7.2. Pojęcie „całkowite wykańczanie” użyte w wykazie w załączniku 10 oznacza, że wszystkie operacje, które nadają kształt, następujące bezpośrednio po cięciu tkanin lub dzianin, muszą być wykonane.

Jednakże wykończenie, w którym nie są wykonane jeden lub więcej procesów wykończeniowych niekoniecznie będą uważane za niecałkowite.

Poniżej podano wykaz takich procesów wykończeniowych:

- mocowanie guzików i/lub innych rodzajów zapięć,
- wykonywanie dziurek na guziki,
- wykańczanie nogawek spodni i rękawów oraz brzegów spódnic i sukienek,
- umieszczanie ozdób i dodatków takich, jak kieszenie, etykiety, symbole itd.,
- prasowanie i inne przygotowywanie odzieży do sprzedaży jako „wyrób gotowy”

Uwagi dotyczące procesów wykończeniowych - specjalne przypadki

Jest możliwe, że w szczególnych procesach wytwarzania, wykonanie procesu wykańczania jest tak ważne, zwłaszcza w przypadku gdy są to połączone ze sobą procesy, że takie procesy muszą być uznane za wychodzące poza proste wykończenie.

W tych szczególnych przypadkach niewykonanie procesów wykończeniowych pozbawi proces tworzenia jego kompletnego charakteru.

- 7.3. Pojęcie „impregnacja, powlekanie, pokrywanie lub laminowanie” nie obejmuje tych procesów wykonywanych dla połączenia tkanin.

ZAŁĄCZNIK 10

WYKAZ PROCESÓW OBRÓBK I LUB PRZETWORZENIA NADAJĄCYCH LUB NIENADAJĄCYCH STATUSU POCHODZENIA WYTWARZANYM PRODUKTEM, GDY SĄ ONE PRZEPROWADZANE NA MATERIAŁACH NIEPOCHODZĄCYCH

Materiały włókiennicze i wyroby z tych materiałów objęte sekcją XI

Kod CN	Opis towaru	Obróbka lub przetworzenie wykonane na materiałach nie pochodzących, które nadaje im status produktów pochodzących
(1)	(2)	(3)
ex 5101	Wełna, niezgrzeblona lub czesana: – odtłuszczona, niekarbonizowana – karbonizowana	Wytwarzanie z nieodtłuszczonej wełny, włączając odpadową, której wartość nie przekracza 50% ceny ex-works produktu Wytwarzanie z odtłuszczonej wełny, niekarbonizowanej, której wartość nie przekracza 50% ceny ex-works produktu
ex 5103	Odpady z wełny lub cienkiej albo grubej sierści zwierzęcej, karbonizowane	Wytwarzanie z niekarbonizowanych odpadów, których wartość nie przekracza 50% ceny ex-works produktu
ex 5201	Bawełna, niezgrzeblona lub czesana, bielona	Wytwarzanie z surowej bawełny, której wartość nie przekracza 50% ceny ex-works produktu
5501-5507	Włókna chemiczne odcinkowe: - niezgrzeblone lub nieczesane, ani nieprzerobione w inny sposób do przędzenia - zgrzeblone lub czesane, lub inne	Wytwarzanie z materiałów chemicznych lub pulpy włókienniczej Wytwarzanie z materiałów chemicznych lub pulpy włókienniczej lub odpadów objętych kodem CN 5505
ex działy 50-55	Przędza, włókna pojedyncze i nici, inne niż przędza papierowa	

(1)	(2)	(3)
5601	<p>- drukowane lub barwione</p> <p>- pozostałe</p> <p>Tkaniny inne niż tkaniny z przędzy papierowej</p> <p>- drukowane lub barwione</p> <p>- pozostałe</p> <p>Wata z materiałów włókienniczych i artykuły z waty;</p>	<p>Wytwarzanie z:</p> <ul style="list-style-type: none"> - naturalnych włókien niezgrzeblonych, nieczesanych ani w inny sposób nieprzygotowanych do przędzenia, - jedwabiu surowego lub odpadów jedwabiu, - materiałów chemicznych lub pulpy włókienniczej, lub - włókien chemicznych odcinkowych, kabli lub odpadów włókien, niezgrzeblonych, nieczesanych ani w inny sposób nieprzygotowanych do przędzenia <p>albo</p> <p>Drukowanie lub barwienie przędzy lub włókien pojedynczych, niebielonych lub wstępnie bielonych¹, któremu towarzyszą operacje przygotowujące lub wykańczające, skręcanie lub teksturowanie nieuwzględniane za takie, wartość nie pochodzących materiałów (włączając przędzę) nie przekracza 48% ceny ex-works produktu</p> <p>Wytwarzanie z:</p> <ul style="list-style-type: none"> - naturalnych włókien niezgrzeblonych, nieczesanych ani w inny sposób nieprzygotowanych do przędzenia, - jedwabiu surowego lub odpadów jedwabiu, - materiałów chemicznych lub pulpy włókienniczej, lub - włókien chemicznych odcinkowych, kabli lub odpadów włókien, niezgrzeblonych, nieczesanych ani w inny sposób nieprzygotowanych do przędzenia <p>Wytwarzanie z przędzy</p> <p>albo</p> <p>Drukowanie lub barwienie niebielonych lub wstępnie bielonych tkanin, któremu towarzyszą operacje przygotowujące lub wykańczające^{1 2}</p> <p>Wytwarzanie z przędzy</p> <p>Wytwarzanie z włókien</p>

(1)	(2)	(3)
5602	<p>włókna tekstylne o długości nieprzekraczającej 5 mm (kosmyki), pył tekstylny oraz rozdrobnione resztki włókien</p> <p>Filc, nawet impregnowany, powlekany, pokrywany lub laminowany:</p> <ul style="list-style-type: none"> - drukowany lub barwiony 	<p>Wytwarzanie z włókien albo</p> <p>Drukowanie lub barwienie niebielonego lub wstępnie bielonego filcu, któremu towarzyszą operacje przygotowujące lub wykańczające^{1 2}</p> <p>Impregnacja, powlekanie, pokrywanie lub laminowanie niebielonych włókni³</p>
5603	<p>Włókniny, nawet impregnowane, powlekane, okrywane lub laminowane</p> <ul style="list-style-type: none"> - drukowane lub barwione - pozostały 	<p>Wytwarzanie z włókien</p> <p>Wytwarzanie z włókien albo</p> <p>Drukowanie lub barwienie niebielonych lub wstępnie bielonych włókni, któremu towarzyszą operacje przygotowujące lub wykańczające^{1 2}</p> <p>Impregnacja, powlekanie, pokrywanie lub laminowanie niebielonych włókni³</p>
5604	<p>Nić gumowa lub sznurek, pokryte materiałem włókienniczym; przędza włókiennicza oraz taśma i podobne materiały objęte kodem CN 5404 lub 5405, impregnowane, powlekane, pokrywane lub otulane gumą lub tworzywem sztucznym:</p> <ul style="list-style-type: none"> - nić gumowa i sznurek, pokryte materiałem włókienniczym - pozostałe 	<p>Wytwarzanie z włókien</p> <p>Wytwarzanie z nici gumowej lub sznurka, niepokrytych materiałem włókienniczym</p> <p>Impregnacja, powlekanie, pokrywanie lub otulanie przędzy włókienniczej oraz taśmy i podobnych materiałów, niebielonych</p>
5607	<p>Szpagat, powróż, linki i liny, nawet plecione, oplatane, nawet impregnowane, powlekane, pokrywane lub otulane gumą lub</p>	<p>Wytwarzanie z włókien, przędzy kokosowej, przędzy z włókna ciągłego syntetycznego lub przetworzonego albo włókna pojedynczego syntetycznego</p>

(1)	(2)	(3)
5609	tworzywem sztucznym Wyroby z przędzy, taśmy lub podobnych materiałów objętych kodem CN 5404 lub 5405, szpagatu, powroza, linki lub liny, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone	lub przetworzonego Wytwarzanie z włókien, przędzy kokosowej, przędzy z włókna ciągłego syntetycznego lub przetworzone go albo włókna pojedynczego syntetycznego lub przetworzonego
5704	Dywany i pozostałe pokrycia podłogowe włókiennicze, z filcu, nieigłowe i nieflokowane, nawet konfekcjonowane	Wytwarzanie z włókien
Dział 58	Tkaniny specjalne; tkaniny pluszowe; koronki; tkaniny obiciowe; pasmanteria; hafty: - hafty w sztukach, taśmach lub motywach (kod CN 5810) - drukowane lub barwione - impregnowane, powlekane lub pokrywane - pozostałe	Wytwarzanie, w którym wartość użytych materiałów nie przekracza 50% ceny ex-works produktu Wytwarzanie z przędzy lub Drukowanie lub barwienie niebielonych lub wstępnie bielonych tkanin, filcu lub włókniń, któremu towarzyszą operacje przygotowujące lub wykańczające ^{1 2} Wytwarzanie z niebielonych tkanin, filcu lub włókniń
5901	Tekstylija powleczone gumą lub substancją skrobiową, w rodzaju stosowanych do opraw książek itp.; kalka techniczna płócienna; płótno zagruntowane malarskie; płótno klejone i podobne tekstylija usztywniane w rodzaju do formowania stożków kapeluszy	Wytwarzanie z przędzy Wytwarzanie z niebielonych tkanin
5902	Tkaniny kordowe z przędzy o wysokiej wytrzymałości na rozciąganie, z nylonu lub innych poliamidów, poliestrów lub włókien wiskozowych	Wytwarzanie z przędzy
5903	Tekstylija impregnowane, powleczone, pokryte lub laminowane tworzywem sztucznym, inne niż te objęte kodem CN 5902	Wytwarzanie z niebielonych tkanin lub Drukowanie lub barwienie niebielonych lub wstępnie bielonych tkanin, któremu towarzyszą operacje przygotowujące lub wykańczające ^{1 2}
5904	Linoleum, nawet wycinane	Wytwarzanie z niebielonych tkanin,

(1)	(2)	(3)
5905	według kształtu; pokrycia podłogowe składające się z powłoki lub pokrycia nałożonego na podkładzie włókienniczym, nawet wykrojone według kształtu Wykładziny ścienne włókiennicze	filcu lub włóknin Wytwarzanie z nie bielonych tkanin lub Drukowanie lub barwienie niebielonych lub wstępnie bielonych tkanin, któremu towarzyszą operacje przygotowujące lub wykańczające ^{1 2}
5906	Tekstylia gumowane, inne niż objęte kodem CN 5902	Wytwarzanie z bielonych dzianin, lub szydełkowanych tkanin, lub z innych niebielonych tkanin
5907	Tekstylia impregnowane, powleczone lub pokryte w inny sposób; płótna pomalowane na dekoracje teatralne, tła studyjne (prospekty) i podobne	Wytwarzanie z niebielonych tkanin lub Drukowanie lub barwienie niebielonych lub wstępnie bielonych tkanin, któremu towarzyszą operacje przygotowujące lub wykańczające ^{1 2}
5908	Knoty tkane, plecione lub dziane z materiałów włókienniczych, do lamp, kuchenek, zapalniczek, świec i wyrobów podobnych; koszulki żarowe oraz dzianiny cylindryczne do ich wyrobu, nawet impregnowane	Wytwarzanie z przędzy
5909	Przewody rurowe do pomp i podobne przewody, z materiałów włókienniczych, nawet z wykładziną, ze zbrojeniem, z osprzętem z innych materiałów	Wytwarzanie z przędzy lub włóknin
5910	Taśmy przenośnikowe lub pasy napędowe z materiałów włókienniczych, nawet wzmocniane metalem lub innym materiałem	Wytwarzanie z przędzy lub włóknin
5911	Tkaniny i wyroby z materiałów włókienniczych do zastosowań technicznych, wyszczególnione w uwadze 7 do działu 59 Nomenklatury Scalonej: - tarcze lub pierścienie polerskie inne niż z filcu	Wytwarzanie z przędzy lub tkaniny odpadowej lub ze szmat objętych kodem CN 6310

(1)	(2)	(3)
Dział 60	<ul style="list-style-type: none"> - pozostałe Dzianiny: <ul style="list-style-type: none"> - drukowane lub barwione 	Wytwarzanie z przędzy lub włókien Wytwarzanie z przędzy lub Drukowanie lub barwienie niebielonych lub wstępnie bielonych tkanin, któremu towarzyszą operacje przygotowujące lub wykańczające ^{1 2}
Dział 61	<ul style="list-style-type: none"> - pozostałe Odzież i dodatki odzieżowe, dziane lub szydełkowane <ul style="list-style-type: none"> - otrzymywane przez zszycie lub połączenie w inny sposób dwóch lub więcej kawałków dzianin lub materiałów szydełkowanych, które zostały albo przycięte na wymiar albo wykonane bezpośrednio do postaci 	Wytwarzanie z przędzy Całkowite wykańczanie ⁴
ex Dział 62	<ul style="list-style-type: none"> - pozostałe Odzież i dodatki odzieżowe bez dzianych, z wyjątkiem objętych kodem CN 6213 i 6214, dla których reguły są podane poniżej: <ul style="list-style-type: none"> - wykończone lub kompletne - niewykończone lub niekompletne 	Wytwarzanie z przędzy Całkowite wykańczanie ⁴ lub Wytwarzanie z przędzy
6213 i 6214	Chusteczki do nosa, szale, chusty, szaliki, mantyle, welony i podobne artykuły: <ul style="list-style-type: none"> - haftowane 	Wytwarzanie z przędzy lub Wytwarzanie z tkaniny niehaftowanej pod warunkiem, że wartość użytej tkaniny niehaftowanej nie przekracza 40% ceny ex-works produktu
6301- ex 6306	<ul style="list-style-type: none"> - pozostałe Koce i pledy; bielizna pościelowa, bielizna stołowa, bielizna do celów toaletowych i kuchennych; firanki (włączając udrapowane) i wewnętrzne story; zasłony i łazienkowe lambrekiny; inne artykuły wyposażenia wnętrz (wyłączając te objęte kodem CN 9494); worki i torby stosowane do pakowania towarów; wyroby z brezentu impregnowanego, markizy i wyposażenie	Wytwarzanie z przędzy

(1)	(2)	(3)
6307	kempingowe <ul style="list-style-type: none"> - z filcu lub włóknin: <ul style="list-style-type: none"> - nieimpregnowane, niepowlekanie, niepokrywane lub nielaminowane - impregnowane, powlekanie, pokrywane lub laminowane - pozostałe: <ul style="list-style-type: none"> - dziane - niehaftowane - haftowane - niedziane - niehaftowane - haftowane Pozostałe artykuły konfekcjonowane włącznie z wykrojami odzieży, z wyjątkiem przeznaczonych do wentylatorów i ręcznych osłon, niemechanicznych, ram i uchwytów oraz ich części: <ul style="list-style-type: none"> - ścierki do podłogi, ścierki do naczyń, ścierki do kurzu i podobne - pozostałe 	Wytwarzanie z włókien Impregnowanie, powlekanie, pokrywanie lub laminowanie filcu lub włóknin, niebielonych ⁴ Całkowite wykańczanie ⁵ Całkowite wykańczanie ⁵ lub Wytwarzanie z niehaftowanej dzianiny, pod warunkiem, że wartość użytej niehaftowanej dzianiny nie przekracza 40% ceny ex-works produktu Wytwarzanie z przędzy Wytwarzanie z przędzy lub Wytwarzanie z niehaftowanej tkaniny, pod warunkiem, że wartość użytej niehaftowanej tkaniny nie przekracza 40% ceny ex-works produktu Wytwarzanie z przędzy Wytwarzanie, w którym wartość użytych materiałów nie przekracza 40% ceny ex-works produktu Włączanie do zestawu, w którym ogólna wartość wszystkich nie pochodzących artykułów nie przekracza 25% ceny ex-works zestawu
6308	Zestawy tkanin i przędzy, z dodatkami lub bez, do wykonywania kilimów, obić, haftowanej bielizny stołowej i serwetek lub podobnych artykułów włókienniczych, w opakowaniach, przeznaczone do sprzedaży detalicznej	Wytwarzanie, w którym wartość użytych materiałów nie przekracza 40% ceny ex-works produktu Włączanie do zestawu, w którym ogólna wartość wszystkich nie pochodzących artykułów nie przekracza 25% ceny ex-works zestawu

¹ Patrz uwaga wprowadzająca 7.1 w załączniku 9.

² Jednakże, aby można było uważać, że obróbka lub przetworzenie nadały pochodzenie, drukowaniu cieplnemu musi towarzyszyć drukowanie kalkomanii.

(1)	(2)	(3)
³ Patrz uwaga wprowadzająca 7.3 w załączniku 9.		
⁴ Patrz uwaga wprowadzająca 7.2 w załączniku 9.		

ZAŁĄCZNIK 11

WYKAZ PROCESÓW OBRÓBK I LUB PRZETWORZENIA NADAJĄCYCH LUB NIENADAJĄCYCH STATUSU POCHODZENIA WYTWARZANYM PRODUKTEM, GDY SĄ ONE PRZEPROWADZANE NA MATERIAŁACH NIEPOCHODZĄCYCH

Produkty inne niż materiały i wyroby włókiennicze objęte sekcją XI

Kod CN	Opis towaru	Obróbka lub przetworzenie wykonane na materiałach nie pochodzących, które nadaje im status produktów pochodzących
(1)	(2)	(3)
0201	Mięso wołowe, świeże lub chłodzone	Ubój, poprzedzony tuczeniem przez okres co najmniej trzech miesięcy ¹
0202	Mięso wołowe, mrożone	Ubój, poprzedzony tuczeniem przez okres co najmniej trzech miesięcy ¹
0203	Mięso wieprzowe, świeże, chłodzone lub mrożone	Ubój, poprzedzony tuczeniem przez okres co najmniej dwóch miesięcy ¹
0204	Mięso baranie lub kozie, świeże, chłodzone lub mrożone	Ubój, poprzedzony tuczeniem przez okres co najmniej dwóch miesięcy ¹
0205	Mięso końskie, z osłów, mułów lub osłomułów, świeże, chłodzone lub mrożone	Ubój, poprzedzony tuczeniem przez okres co najmniej trzech miesięcy ¹
0206	Jadalne podroby wołowe, wieprzowe, baranie, kozie, końskie, z osłów, mułów lub osłomułów, świeże, chłodzone lub mrożone	Ubój, poprzedzony tuczeniem przez okres co najmniej trzech miesięcy lub dwóch miesięcy w przypadku świń, owiec lub kóz ¹
ex 0408	Jaja ptasie, bez skorupki, suszone, i żółtka jaj, suszone	Suszenie (po stłuczeniu i oddzieleniu, gdzie jest to konieczne): – jaj ptasich, w skorupkach, świeżych lub konserwowanych, z pozycji ex 0407 – jaj ptasich, bez skorupki, innych niż suszone, z pozycji ex 0408 – białka jaj, innego niż suszonego, z pozycji ex 0408
ex 1404	Linter bawełny, bielony	Wytwarzanie z surowej bawełny, której wartość nie przekracza 50% ceny ex-works produktu

(1)	(2)	(3)
ex 2009	Sok winogronowy, niesfermentowany i niezawierający dodatku alkoholu, nawet z dodatkiem cukru lub innej substancji słodzącej	Obróbka lub przetworzenie wykonane na materiałach nie pochodzących, które nie nadaje statusu produktów pochodzących
ex 2204	Wino ze świeżych winogron przeznaczone do przygotowania wermutu, zawierające dodany moszcz ze świeżych winogron, nawet skoncentrowany, lub alkohol	Wytwarzanie z moszczu winogronowego
ex 2205	Wermut	Proces lub operacja wykonana na materiałach nie pochodzących nadające status produktów pochodzących
ex 3401	Filc i włókniny, impregnowane, powlekane lub pokryte mydłem lub detergentem	Wytwarzanie z wina ze świeżych winogron zawierającego moszcz ze świeżych winogron, nawet skoncentrowanego, lub alkoholu, objętego kodem CN 2204
ex 3405	Filc i włókniny, impregnowane, powlekane lub pokryte pastą lub kremem, do obuwia, mebli, podłóg, nadwozi, szkła lub metalu, pasty, proszki do czyszczenia oraz podobne preparaty	Wytwarzanie z filcu lub włóknin
ex 3502	Albumina jaja, suszona	Wytwarzanie z filcu lub włóknin
ex 4203	Artykuły ozdobne ze skóry lub skóry wtórnej	Suszenie (po stłuczeniu i oddzieleniu, gdzie jest to konieczne): – jaj ptasich, w skorupkach, świeżych lub konserwowanych, z pozycji ex 0407 CN – jaj ptasich, bez skorupki, innych niż suszone, z pozycji ex 0408 CN lub – białka jaj, innego niż suszonego, z pozycji ex 3502 CN
ex 4910	Ceramiczne kalendarze różnych rodzajów, drukowane, włączając bloki kalendarzowe, dekorowane	Zszywanie lub łączenie dwóch lub więcej kawałków skóry lub skóry wtórnej
		Dekorowanie artykułów ceramicznych pod warunkiem, że rezultatem dekorowania jest zaklasyfikowanie produktu do pozycji taryfowej innej niż pozycja użytych materiałów i surowców

(1)	(2)	(3)
6401-6405	Obuwie	Wytwarzanie z materiałów wymienionych w jakiegokolwiek pozycji, z wyjątkiem połączeń wierzchów z wewnętrznymi podeszwami lub innymi częściami podeszwy objętymi pozycją 6406 CN
ex 6911- ex 6913	Ceramiczne zastawy stołowe, kuchenne oraz inne wyroby gospodarstwa domowego i toaletowe; statuetki i inne ozdobne wyroby ceramiczne; dekorowane	Dekorowanie artykułów ceramicznych, pod warunkiem, że rezultatem dekorowania jest zaklasyfikowanie produktu do pozycji taryfowej innej niż pozycja użytych materiałów i surowców
ex 7117	Ceramiczna sztuczna biżuteria, dekorowana	Dekorowanie artykułów ceramicznych pod warunkiem, że rezultatem dekorowania jest zaklasyfikowanie produktu do pozycji taryfowej innej niż pozycja użytych materiałów i surowców
ex 8482	Łożyska kulkowe, wałeczkowe lub igiełkowe, zmontowane ²	Montaż poprzedzony obróbką cieplną, szlifowaniem i polerowaniem wewnętrznych i zewnętrznych pierścieni
ex 8520	Magnetofony wyposażone lub nie w urządzenia do odtwarzania dźwięku	Wytwarzanie, podczas którego wartość dodana w wyniku montażu i, jeżeli ma to miejsce, włączenie części pochodzących z kraju montażu, stanowi co najmniej 45% ceny ex-works produktu Jeżeli reguła 45% nie jest spełniona, produkt jest traktowany jako pochodzący z kraju, z którego pochodzą części stanowiące więcej niż 35% ceny ex-works produktu Jeżeli reguła 35% jest spełniona przez dwa kraje, produkt jest traktowany jako pochodzący z kraju, z którego pochodzą części reprezentujące większy udział procentowy
ex 8527	Urządzenia odbiorcze dla radiotelefonii, posiadające lub nie, w tej samej obudowie, aparaturę do zapisu lub odtwarzania dźwięku lub posiadające zegar	Wytwarzanie, podczas którego wartość dodana w wyniku montażu i, jeżeli ma to miejsce, włączenie części pochodzących z kraju montażu, stanowi co najmniej 45% ceny ex-works produktu Jeżeli reguła 45% nie jest spełniona, produkt jest traktowany jako pochodzący z kraju, z którego pochodzą części stanowiące więcej niż 35% ceny ex-works produktu Jeżeli reguła 35% jest spełniona przez dwa kraje, produkt jest traktowany jako pochodzący z kraju, z którego pochodzą części reprezentujące większy udział

(1)	(2)	(3)
ex 8528	Urządzenia odbiorcze dla telewizji (z wyłączeniem odtwarzaczy wideo, sprzętu do projekcji telewizyjnej i monitorów wideo) połączone lub nie, w tej samej obudowie, z odbiornikami radiowymi lub aparaturą do zapisu lub odtwarzania dźwięku, ale nie z magnetowidem lub odtwarzaczami dźwięku	<p>procentowy.</p> <p>Wytwarzanie, podczas którego wartość dodana w wyniku montażu i, jeżeli ma to miejsce, włączenie części pochodzących z kraju montażu, stanowi co najmniej 45 % ceny ex-works produktu</p> <p>Jeżeli reguła 45% nie jest spełniona, produkt jest traktowany jako pochodzący z kraju, z którego pochodzą części stanowiące więcej niż 35% ceny ex-works produktu</p> <p>Jeżeli reguła 35% jest spełniona przez dwa kraje, produkt jest traktowany jako pochodzący z kraju, z którego pochodzą części reprezentujące większy udział procentowy</p>
ex 8542	Układy scalone	<p>Dyfuzja, w czasie której układy scalone są formowane na półprzewodniku poprzez selektywne wprowadzanie właściwych domieszek</p>
ex 9009	Fotokopiarki posiadające system optyczny lub kopiarki stykowe	<p>Obróbka lub przetworzenie wykonane na materiałach niepochodzących, które nie nadaje statusu produktów pochodzących</p> <p>Składanie fotokopiarek, któremu towarzyszy wytwarzanie zespołów przewodów, bębna, wałka, łożysk igiełkowych, śrub i nakrętek</p> <p>Proces lub operacja wykonane na materiałach niepochodzących nadające status produktów pochodzących</p>
ex 9113	Paski i bransoletki do zegarków oraz ich części, tekstylne	Wytwarzanie, w którym wartość użytych materiałów nie przekracza 40 % ceny ex-works produktu
ex 9401 i ex 9403	Siedzenia ceramiczne (inne niż objęte kodem CN 9402), nawet przekształcane w miejsca do spania i inne meble, oraz ich części, dekorowane	Dekorowanie artykułów ceramicznych pod warunkiem, że rezultatem dekorowania jest zaklasyfikowanie produktu do pozycji taryfowej innej niż pozycja użytych materiałów i surowców
ex 9405	Lampy ceramiczne i ceramiczne oprawy oświetleniowe, w tym także reflektory poszukiwawcze i punktowe oraz ich części, gdzie indziej niewymienione ani	Dekorowanie artykułów ceramicznych pod warunkiem, że rezultatem dekorowania jest zaklasyfikowanie produktu do pozycji taryfowej innej niż pozycja użytych materiałów i surowców

(1)	(2)	(3)
	niewłączone, dekorowane; reklamy świetlne ceramiczne, podświetlane tablice i znaki informacyjne itp., ze źródłem światła zamontowanym na stałe oraz ich części, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone	

¹ Jeżeli te warunki nie są spełnione, mięso (podroby) powinno być uważane za pochodzące z kraju, gdzie zwierzęta, z których zostało uzyskane, były tuczone lub hodowane przez najdłuższy okres

² Pojęcie „montaż” obejmuje częściowy montaż, ale wyłącza części w stanie niezmontowanym.

ZAŁĄCZNIK 12

1 Nadawca (<i>Pole przeznaczone na tłumaczenie</i>)	Nr 000000	ORYGINAŁ (<i>Pole przeznaczone na tłumaczenie</i>)
	(<i>Pole przeznaczone na numer wystawienia</i>)	
2 Odbiorca (<i>Pole przeznaczone na tłumaczenie</i>)	WSPÓLNOTA EUROPEJSKA <i>(Pole przeznaczone na tłumaczenie)</i> <hr/> ŚWIADECTWO POCHODZENIA <i>(Pole przeznaczone na tłumaczenie)</i>	
	3 Kraj pochodzenia (<i>Pole przeznaczone na tłumaczenie</i>)	
4 Szczegóły dotyczące transportu (Wypełnianie nieobowiązkowe) (<i>Pole przeznaczone na tłumaczenie</i>)	5 Uwagi (<i>Pole przeznaczone na tłumaczenie</i>)	
6 Liczba porządkowa; znaki, numery, liczba i rodzaj opakowań; opis towarów (<i>Pole przeznaczone na tłumaczenie</i>)	7 Ilość (<i>Pole przeznaczone na tłumaczenie</i>)	
<p>8 NIŻEJ PODPISANY ORGAN POŚWIADCZA, ŻE TOWARY OPISANE POWYŻEJ POCHODZĄ Z KRAJU WSKAZANEGO W POLU 3 (<i>Pole przeznaczone na tłumaczenie</i>)</p> <p>Miejsce i data wystawienia, nazwa, podpis i pieczęć właściwego organu (<i>Pole przeznaczone na tłumaczenie</i>)</p>		

1 Nadawca <i>(Pole przeznaczone na tłumaczenie)</i>	Nr 000000	KOPIA <i>(Pole przeznaczone na tłumaczenie)</i>
	<i>(Pole przeznaczone na numer wystawienia)</i>	
2 Odbiorca <i>(Pole przeznaczone na tłumaczenie)</i>	WSPÓLNOTA EUROPEJSKA <i>(Pole przeznaczone na tłumaczenie)</i> <hr/> ŚWIADECTWO POCHODZENIA <i>(Pole przeznaczone na tłumaczenie)</i>	
	3 Kraj pochodzenia <i>(Pole przeznaczone na tłumaczenie)</i>	
4 Szczegóły dotyczące transportu (Wypełnianie nieobowiązkowe) <i>(Pole przeznaczone na tłumaczenie)</i>	5 Uwagi <i>(Pole przeznaczone na tłumaczenie)</i>	
6 Liczba porządkowa; znaki, numery, liczba i rodzaj opakowań; opis towarów <i>(Pole przeznaczone na tłumaczenie)</i>	7 Ilość <i>(Pole przeznaczone na tłumaczenie)</i>	
8 NIŻEJ PODPISANY ORGAN POŚWIADCZA, ŻE TOWARY OPISANE POWYŻEJ POCHODZĄ Z KRAJU WSKAZANEGO W POLU 3 <i>(Pole przeznaczone na tłumaczenie)</i>		
Miejsce i data wystawienia, nazwa, podpis i pieczęć właściwego organu <i>(Pole przeznaczone na tłumaczenie)</i>		

1 Nadawca (nazwisko lub nazwa przedsiębiorstwa oraz pełny adres, gdzie stosowane taki, jak widnieje w rejestrze handlowym)	Nr 000000	WNIOSEK
	<i>(Pole przeznaczone na numer wystawienia)</i>	
2 Odbiorca (imię i nazwisko lub nazwa przedsiębiorstwa oraz pełny adres, jeżeli znany, lub wpis „na zamówienie”)	WSPÓLNOTA EUROPEJSKA <hr/> ŚWIADECTWO POCHODZENIA	
4 Szczegóły dotyczące transportu (wypełnianie nieobowiązkowe)	3 Kraj pochodzenia („Wspólnota Europejska” lub dany kraj pochodzenia)	
	5 Uwagi	
6 Liczba porządkowa; znaki, numery, liczba i rodzaj opakowań; opis towarów (dla towarów niezapakowanych określić liczbę lub wpisać „luzem”)	7 Ilość (wyrażona w masie brutto lub netto albo w innych jednostkach miary)	
8 Ja niżej podpisany(-a), <ul style="list-style-type: none"> - WNOSZĘ o wydanie świadectwa pochodzenia potwierdzającego, że opisane wyżej towary pochodzą z kraju wskazanego w polu 3. - OŚWIADCZAM, że dane zawarte w niniejszym wniosku i przedstawione dokumenty potwierdzające oraz informacje dostarczone właściwym organom upoważnionym do wystawienia niniejszego świadectwa są prawdziwe, że towary, których dotyczą te dokumenty i informacje są tymi, dla których wnosi się o wydanie świadectwa, że towary te spełniają warunki ustanowione w regulach dotyczących wspólnej definicji pojęcia pochodzenia towarów. - ZOBOWIĄZUJĘ SIĘ do przedstawienia, na wniosek właściwych organów, takich uzupełniających informacji i dokumentów potwierdzających, które uznają one za potrzebne do celów wystawienia świadectwa. 		
9 Wnioskodawca (jeżeli nie jest on tożsamy z nadawcą)	Miejsce i data Podpis wnioskodawcy ¹	

¹ Obok podpisu agenta musi być podane drukowanymi literami jego nazwisko

(Pole przeznaczone na dodatkowe dane wymagane przez poszczególne państwa)

REGUŁY, JAKICH NALEŻY PRZESTRZEGAĆ PRZY SPORZĄDZANIU ŚWIADECTWA POCHODZENIA I DOTYCZĄCEGO GO WNIOSKU

1. Formularze świadectwa pochodzenia i dotyczącego go wniosku wypełnia się na maszynie do pisania lub odręcznie, w identyczny sposób, w jednym z języków urzędowych Wspólnoty lub, zgodnie z praktyką i potrzebami handlu, w każdym innym języku. W przypadku, gdy są one wypełniane odręcznie, wypełnia się je tuszem i literami drukowanymi.
2. Świadectwo i wniosek nie mogą nosić śladów wymazań ani dopisków. Naniesione na nim zmiany wprowadza się poprzez wykreślenie błędnych danych i naniesienie, o ile zaistnieje taka potrzeba, danych poprawnych. Każda w ten sposób dokonana zmiana musi być uwierzytelniona przez osobę, która jej dokonała i poświadczona przez właściwe organy.
3. Przy każdej wymienionej we wniosku pozycji musi być podany numer porządkowy. Pod ostatnim wpisem należy umieścić poziomą linię. Niewykorzystane miejsce należy przekreślić w sposób uniemożliwiający dokonanie późniejszych wpisów.
4. Jeżeli wymagają tego potrzeby wywozu oprócz świadectwa można sporządzić jedną lub kilka dodatkowych kopii niniejszego świadectwa.

ZAŁĄCZNIK 13

1 Nadawca	ŚWIADECTWO POCHODZENIA na przywóz produktów rolnych do Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej Nr ORYGINAŁ	
2 Odbiorca (wypełnianie nieobowiązkowe)	3 ORGAN WYDAJĄCY	
	4 Kraj pochodzenia	
UWAGI A. Świadcstwo musi być wypełnione na maszynie lub przy użyciu elektronicznego systemu przetwarzania danych, albo w podobny sposób. B. Oryginał świadctwa musi być złożony razem ze zgłoszeniem dopuszczenia do swobodnego obrotu we właściwym urzędzie celnym we Wspólnocie.	5 Uwagi	
6 Liczba porządkowa – Znaki i numery – Liczba i rodzaj opakowań – OPIS TOWARÓW	7 Masa brutto i netto (kg)	
8 NINIEJSZYM ZAŚWIADCZA SIĘ, ŻE PRODUKTY OPISANE POWYŻEJ POCHODZĄ Z KRAJU WSKAZANEGO W POLU 4 ORAZ, ŻE INFORMACJE PODANE W POLU 5 SĄ PRAWIDŁOWE.		
Miejsce i data wystawienia	Podpis:	Pieczeń organu wydającego:
9 PRZEZNACZONE DLA ORGANÓW CELNYCH WE WSPÓLNOTCIE		

ZAŁĄCZNIK 14

**UWAGI WPROWADZAJĄCE MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO TRZECH
SYSTEMÓW PREFERENCYJNYCH**

Zob.: rozporządzenie Komisji (WE) nr 881/2003, Dz.U. L 134 z 29.5.2003, str. 0001-0109

ZAŁĄCZNIK 15

**WYKAZ PROCESÓW OBRÓBK I LUB PRZETWORZENIA, KTÓRE NALEŻY
PRZEPROWADZIĆ NA MATERIAŁACH NIEPOCHODZĄCYCH, ABY PRODUKT
WYTWORZONY MÓGŁ UZYSKAĆ STATUS POCHODZENIA (GSP)**

Zob.: rozporządzenie Komisji (WE) nr 881/2003, Dz.U. L 134 z 29.5.2003, str. 0001-0109

ZAŁĄCZNIK 16

OBRÓBKI WYŁĄCZONE Z KUMULACJI REGIONALNEJ (GSP)

Obróbki takie jak:

- mocowanie guzików i/lub innych rodzajów zapięć,
- wykonywanie dziurek na guziki,
- wykańczanie nogawek spodni i rękawów lub obrębianie spodów spódnic i sukienek itd.,
- obrębianie chustek, obrusów itd.,
- umieszczanie ozdób i dodatków takich, jak kieszenie, etykiety, symbole, itd.,
- prasowanie i inne przygotowania odzieży do sprzedaży jako „wyrób gotowy”,
- lub dowolna kombinacja wymienionych obróbek

ZAŁĄCZNIK 17

ŚWIADECTWO POCHODZENIA NA FORMULARZU A

1. Świadcetwa pochodzenia na formularzu A muszą być zgodne ze wzorem znajdującym się w niniejszym załączniku. Użycie języka angielskiego lub francuskiego przy redagowaniu uwag przedstawionych na odwrotnej stronie świadectwa nie jest obowiązkowe. Świadcetwo wystawiane jest w języku angielskim lub francuskim. Jeżeli jest ono wystawiane odręcznie, to należy je wypełnić tuszem i drukowanymi literami.
2. Każde świadectwo jest formatu 210 x 297 mm; tolerancja wynosząca do minus 5 mm lub plus 8 mm na długości jest dozwolona. Stosowany papier musi być biały, niezawierający ścieru drzewnego, klejony do pisania i o gramaturze minimum 25 g/m². Tło świadectwa pokrywa giloszowany nadruk koloru zielonego pozwalający ujawnić każdego rodzaju fałszerstwo za pomocą środków mechanicznych lub chemicznych.

Jeżeli świadectwo składa się z kilku egzemplarzy, jedynie pierwszy egzemplarz, będący oryginałem, jest drukowany z zielonym giloszowanym wzorem tła.
3. Każde świadectwo posiada numer seryjny, nadrukowany lub nie, dzięki któremu może być zidentyfikowane.

1. Goods consigned from (exporter's business name, address, country)		Reference No <p style="text-align: center;">GENERALIZED SYSTEM OF PREFERENCES</p> <p style="text-align: center;"><i>CERTIFICATE OF ORIGIN</i></p> <p style="text-align: center;">(Combined declaration and certificate)</p> <p style="text-align: center;"><i>FORM A</i></p>			
2. Goods consigned to (consignee's name, address, country)		Issued in <p style="text-align: center;">(country)</p> <p style="text-align: right;">See notes overleaf</p>			
3. Means of transport and route (as far as known)		4. For official use			
5. Item number	6. Marks and numbers of packages	7. Number and kind of packages; description of goods	8. Origin criterion (see notes overleaf)	9. Gross weight or other quantity	10. Number and date of invoices
11. Certification It is hereby certified, on the basis of control carried out, that the declaration by the exporter is correct.			12. Declaration by the exporter The undersigned hereby declares that the above details and statements are correct; that all the goods were produced in <p style="text-align: center;">(country)</p> and that they comply with the origin requirements specified for those goods in the generalized system of preferences for goods exported to <p style="text-align: center;">(importing country)</p>		
..... Place and date, signature and stamp of certifying authority		 Place and date, signature of authorized signatory		

NOTES (1988)

I. Countries which accept Form A for the purposes of the generalized system of preferences (GSP):

Australia*	Norway	European Economic Community:	Ireland
Austria	Sweden	Belgium	Italy
Canada	Switzerland	Denmark	Luxembourg
Finland	United States of America	France	Netherlands
Japan		Federal Republic of Germany	Portugal
New Zealand		Greece	Spain
			United Kingdom

People's Republic of Bulgaria
Czechoslovak Socialist Republic
Hungarian People's Republic
Polish People's Republic
Union of Soviet Socialist Republics

Full details of the conditions covering admission to the GSP in these countries are obtainable from the designated authorities in the exporting preference-receiving countries or from the customs authorities of the preference-giving countries listed above. An information note is also obtainable from the UNCTAD secretariat.

II. General conditions

To qualify for preference, products must:

- (a) fall within a description of products eligible for preference in the country of destination. The description entered on the form must be sufficiently detailed to enable the products to be identified by the customs officer examining them;
- (b) comply with the rules of origin of the country of destination. Each article in a consignment must qualify separately in its own right; and
- (c) comply with the consignment conditions specified by the country of destination. In general, products must be consigned direct from the country of exportation to the country of destination but most preference-giving countries accept passage through intermediate countries subject to certain conditions. (For Australia, direct consignment is not necessary.)

III. Entries to be made in box 8

Preference products must either be wholly obtained in accordance with the rules of the country of destination or sufficiently worked or processed to fulfil the requirements of

* For Australia, the main requirements is the exporter's declaration on the normal commercial invoice. Form A, accompanied by the normal commercial invoice, is an acceptable alternative, but official certification is not required.

that country's origin rules.

- (a) Products wholly obtained: for export to all countries listed in Section I, enter the letter 'P' in box 8 (for Australia and New Zealand box 8 may be left blank).
- (b) Products sufficiently worked or processed: for export to the countries specified below, the entry in box 8 should be as follows:
 - (1) United States of America: for single country shipments enter the letter 'Y' in box 8, for shipments from recognized associations of countries, enter the letter 'Z' followed by the sum of the cost or value of the domestic materials and the direct cost of processing, expressed as a percentage of the ex-factory price of the exported products (example 'Y' 35 % or 'Z' 35 %).
 - (2) Canada: for products which meet origin criteria from working or processing in more than one eligible least developed country, enter the letter 'G' in box 8; otherwise 'F'.
 - (3) Austria, Finland, Japan, Norway, Sweden, Switzerland and the European Economic Community enter the letter 'W' in box 8 followed by the Customs Cooperation Council Nomenclature (harmonized system) heading of the exported product (example: W 96.18).
 - (4) Bulgaria, Czechoslovakia, Hungary, Poland and the USSR: for products which include value added in the exporting preference-receiving country, enter the letter 'Y' in box 8 followed by the value of imported materials and components expressed as a percentage of the fob price of the exported products (example 'Y' 45%); for products obtained in a preference-receiving country and worked or processed in one or more other such countries, enter 'PK'.
 - (5) Australia and New Zealand: completion of box 8 is not required. It is sufficient that a declaration be properly made in box 12.

1. Expéditeur (nom, adresse, pays de l'exportateur)			Référence n°		
			SYSTÈME GÉNÉRALISÉ DE PRÉFÉRENCES CERTIFICAT D'ORIGINE (Déclaration et certificat) <i>FORMULE A</i>		
2. Destinataire (nom, adresse, pays)			Delivré en		
			(pays)		
			Voir notes au verso		
3. Moyen de transport et itinéraire (si connus)			4. Pour usage officiel		
5. N° d'ordre	6. Marques et numéros des colis	7. Nombre et type de colis; description des marchandises	8. Critère d'origine (voir notes au verso)	9. Poids brut ou quantité	10. N° et date de la facture
11. Certificat Il est certifié, sur la base du contrôle effectué, que la déclaration de l'exportateur est exacte.			12. Déclaration de l'exportateur Le soussigné déclare que les mentions et indications ci-dessus sont exactes, que toutes ces marchandises ont été produites en..... et qu'elles remplissent les conditions d'origine requises par le système generalisé de préférences pour être exportées à destination de (nom du pays importateur)		
..... Lieu et date, signature et timbre de l'autorité delivrant le certificat		 Lieu et date, signature du signataire habilité		

NOTES (1988)

I. Pays qui acceptent la formule A aux fins du système généralisé de préférences (SGP):

Australie *	Japon	Communauté économique européenne:	
Autriche	Norvège	Republique fédérale d'Allemagne	Irlande
Canada	Nouvelle-Zelande	Belgique	Italie
États-Unis d'Amérique	Suède	Danemark	Luxembourg
Finlande	Suisse	Espagne	Pays-Bas
		France	Portugal
		Grèce	Royaume-Uni

République populaire de Bulgane
République populaire de Pologne
République populaire hongroise
République socialiste tchécoslovaque
Union des Républiques socialistes soviétiques

Des détails complets sur les conditions régissant l'admission au bénéfice du SGP dans ces pays peuvent être obtenus des autorités désignées par les pays exportateurs bénéficiaires ou de l'administration des douanes des pays donneurs qui figurent dans la liste ci-dessus. Une note d'information peut également être obtenue du secrétariat de la CNUCED.

II. Conditions générales

Pour être admis au bénéfice des préférences, les produits doivent:

- a) correspondre à la définition établie des produits pouvant bénéficier du régime de préférences dans le pays de destination. La description figurant sur la formule doit être suffisamment détaillée pour que les produits puissent être identifiés par l'agent des douanes qui les examine;
 - b) satisfaire aux règles d'origine du pays de destination. Chacun des articles d'une même expédition doit répondre aux conditions prescrites;
- et
- c) satisfaire aux conditions d'expédition spécifiées par le pays de destination. En général, les produits doivent être expédiés directement du pays d'exportation au pays de destination; toutefois, la plupart des pays donneurs de préférences acceptent sous certaines conditions le passage par des pays intermédiaires (pour l'Australie, l'expédition directe n'est pas nécessaire).

* Pour l'Australie, l'exigence de base est une attestation de l'exportateur sur la facture habituelle. La formule A, accompagnée de la facture habituelle, peut être acceptée en remplacement, mais une certification officielle n'est pas exigée.

III. Indications à porter dans la case 8

Pour bénéficier des préférences, les produits doivent avoir été, soit entièrement obtenus, soit suffisamment ouvrés ou transformés conformément aux règles d'origine des pays de destination.

- a) Produits entièrement obtenus: pour l'exportation vers tous les pays figurant dans la liste de la section I, il y a lieu d'inscrire la lettre «P» dans la case 8 (pour l'Australie et la Nouvelle-Zélande, la case 8 peut être laissée en blanc).
- b) Produits suffisamment ouvrés ou transformés: pour l'exportation vers les pays figurant ci-après, les indications à porter dans la case 8 doivent être les suivantes:
 1. États-Unis d'Amérique: dans le cas d'expédition provenant d'un seul pays, inscrire la lettre «Y» ou, dans le cas d'expéditions provenant d'un groupe de pays reconnu comme un seul, la lettre «Z», suivie de la somme du coût ou de la valeur des matières et du coût direct de la transformation, exprimée en pourcentage du prix départ usine des marchandises exportées (exemple: «Y» 35% ou «Z» 35%);
 2. Canada: il y a lieu d'inscrire dans la case 8 la lettre «G» pour les produits qui satisfont aux critères d'origine après ouvraison ou transformation dans plusieurs des pays les moins avancés; sinon, inscrire la lettre «F»;
 3. Autriche, Finlande, Japon, Norvège, Suède, Suisse et Communauté économique européenne: il y a lieu d'inscrire dans la case 8 la lettre «W» suivie de la position tarifaire occupée par le produit exporté dans la Nomenclature du Conseil de coopération douanière (système harmonisé) (exemple: «W» 96.18);
 4. Bulgarie, Pologne, Hongrie, Tchécoslovaquie et URSS: pour les produits avec valeur ajoutée dans le pays exportateur bénéficiaire de préférences, il y a lieu d'inscrire la lettre «Y» dans la case 8, en la faisant suivre de la valeur des matières et des composants importés, exprimée en pourcentage du prix fob des marchandises exportées (exemple: «Y» 45%); pour les produits obtenus dans un pays bénéficiaire de préférences et ouvrés ou transformés dans un ou plusieurs autres pays bénéficiaires, il y a lieu d'inscrire les lettres «Pk» dans la case 8;
 5. Australie et Nouvelle-Zélande: il n'est pas nécessaire de remplir la case 8. Il suffit de faire une déclaration appropriée dans la case 12.

ZAŁĄCZNIK 18

FORMULARZ APR

1. Formularz APR musi być zgodny ze wzorem znajdującym się w niniejszym załączniku. Użycie języka angielskiego lub francuskiego przy redagowaniu uwag załączonych do formularza APR nie jest obowiązkowe. Wystawiany jest w języku angielskim lub francuskim. Jeżeli jest wystawiany odręcznie, to formularz należy wypełnić tuszem i drukowanymi literami. Podpis składany w polu 6 formularza musi być podpisem odręcznym.

Formularz APR jest formatu 210 x 297 mm; tolerancja wynosząca do minus 5 mm lub plus 8 mm na długości jest dozwolona. Stosuje się papier biały, niezawierający ściery drzewnego, klejony do pisania i o gramaturze minimum 64 g/m².

2. Każdy formularz posiada numer seryjny, nadrukowany lub nie, dzięki któremu może być zidentyfikowany.

Part 1

Before completing this form read carefully the instructions on the back of part 1 and the notes on part 2	FORM APR No	1 Form used for the generalized system of preferences	
	2 Exporter (Name, full address, country)	3 Declaration by the exporter I, the undersigned, exporter of the goods described below, declare that the goods comply with the requirements for the completion of this form and that the goods have obtained the status of originating products within the provisions governing the generalized system of preferences to be exported to the country shown in box 9.	
	4 Consignee (Name, full address, country)	5 Place and date	
		6 Signature of exporter	
	7 Origin criterion ⁽¹⁾ , remarks ⁽²⁾	8 Country of origin	9 Country of destination ⁽³⁾
			10 Gross weight (kg)
	11 Marks, numbers of consignment and description of goods	12 Authority in the exporting country responsible for verification of the declaration by the exporter	

⁽¹⁾ See notes on part 2.

⁽²⁾ Refer to any verification already carried out by the appropriate authorities.

⁽³⁾ Insert the countries, groups of countries or territories concerned.

NOTES (1988)

Part 2

1. Countries which accept this form for the purposes of the generalized system of preferences (GSP):

Austria	European Economic Community:		
Finland	Belgium	Ireland	Spain
Norway	Denmark	Italy	United Kingdom
Sweden	France	Luxembourg	
Switzerland	Federal Republic of Germany	Netherlands	
	Greece	Portugal	

Full details of the conditions covering admission to the GSP in these countries are obtainable

from the designated authorities in the exporting preference-receiving countries or from the customs authorities of the preference-giving countries listed above. An information note is also obtainable from the UNCTAD secretariat.

2. General conditions

To qualify for preference, products must:

- (a) fall within a description of products eligible for preference in the country of destination.

The description entered on the form must be sufficiently detailed to enable the products to be identified by the customs officer examining them;

- (b) comply with the rules of origin of the country of destination.

Each article in a consignment must qualify separately in its own right; and

- (c) comply with the consignment conditions specified by the country of destination.

In general, products must be consigned direct from the country of exportation to the country of destination but passage through intermediate countries subject to certain conditions is accepted.

3. Entries to be made in box 7

Preference products must either be wholly obtained in accordance with the rules of the country of destination or sufficiently worked or processed to fulfil the requirements of that country's origin rules.

- (a) Products wholly obtained: enter the letter 'P1 in box 7.
- (b) Products sufficiently worked or processed: enter letter 'W in box 8 followed by the Customs Cooperation Council Nomenclature (harmonized system) heading of the exported product (example: 'W 96.18).

<p>13 Request for verification The verification of the declaration by the exporter on the front of this form is requested (*)</p>	<p>14 Result of verification Verification carried out shows that (1)</p> <p>☐ the statements and particulars given in this form are accurate.</p> <p>☐ this form does not meet the requirements as to accuracy and authenticity (see remarks appended).</p>
<p>(Place and date)</p>	<p>(Place and date)</p>
<p>Stamp</p>	<p>Stamp</p>

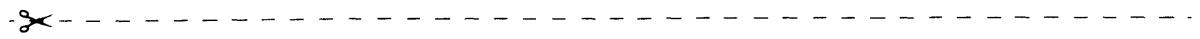
..... (Signature) (Signature)
	_____ (1) Place an X where applicable.

(Back)

(*) Subsequent verifications of forms APR shall be carried out at random or whenever the customs authorities of the importing country have reasonable doubt as to the accuracy of the information regarding the authenticity of the forms and the true origin of the goods in question.

Instructions for the completion of form APR

1. A form APR may be made out only for goods which in the exporting country fulfil the conditions specified by provisions governing the generalized system of preferences. These provisions must be studied carefully before the form is completed. (See notes on part 2.)
2. In the case of a consignment by parcel post the exporter attaches the form to the dispatch note. In the case of consignment by letter post he encloses the form in the package. The reference APR and the serial number of the form should be stated on the customs green label declaration C 1 or on the customs declaration C2/CP3, as appropriate.
3. These instructions do not exempt the exporter from complying with any other formalities required by customs or postal regulations.
4. An exporter who uses this form is obliged to submit to the appropriate authorities any supporting evidence which they may require and to agree to any inspection by them of his accounts and of the processes of manufacture of the goods described on box 11 of this form.

Avant de remplir le formulaire lire attentivement les instructions au verso de la partie 1 et les notes de la partie 2

Partie 1

FORMULAIRE APR N°		1 Formulaire utilisé pour le système généralisé de préférences	
2 Exportateur (nom, adresse complète, pays)	4 Destinataire (nom, adresse complète, pays)	3 Declaration de l'exportateur Je soussigné, exportateur des marchandises désignées ci-dessous, declare qu'elles remplissent les conditions requises pour l'établissement du présent formulaire et qu'elles ont acquis le caractère de produits originaires dans les conditions prévues par les dispositions régissant le système généralisé de préférences pour être exportées a destination du pays visé à la case 9	
		5 Lieu et date	
		6 Signature de l'exportateur	
7 Critère d'origine ⁽¹⁾ , observations ⁽²⁾	8 Pays d'origine	9 Pays de destination ⁽³⁾	10 Poids brut (kg)
11 Marques, numéros de l'envoi et designation des marchandises		12 Administration ou service du pays d'exportation chargé du contrôle a posteriori de la déclaration de l'exportateur	

⁽¹⁾ Voir notes de la partie 2.

⁽²⁾ Indiquer les références au contrôle éventuellement déjà effectué par l'administration ou le service compétent.

⁽³⁾ Indiquer les pays, groupes de pays ou territoires concernés.

NOTES (1988)

Partie 2

1. Pays qui acceptent ce formulaire aux fins du système généralisé de préférences (SGP):

Autriche	Communauté économique européenne:	
Finlande	République fédérale d'Allemagne	Irlande
Norvège	Belgique	Italie
Suède	Danemark	Luxembourg

Suisse

Espagne

Pays-Bas

France

Portugal

Grèce

Royaume-Uni

Des détails complets sur les conditions régissant l'admission au bénéfice du SGP dans ces pays peuvent être obtenus des autorités désignées par les pays exportateurs bénéficiaires ou de l'administration des douanes des pays donneurs qui figurent dans la liste ci-dessus. Une note d'information peut également être obtenue auprès du secrétariat de la CNUCED.

2. Conditions générales

Pour être admis au bénéfice des préférences, les produits doivent:

- a) correspondre à la définition établie des produits pouvant bénéficier du régime de préférences dans le pays de destination.

La description figurant sur le formulaire doit être suffisamment détaillée pour que les produits puissent être identifiés par l'agent des douanes qui les examine;

- b) satisfaire aux règles d'origine du pays de destination.

Chacun des articles d'une même expédition doit répondre aux conditions prescrites

et

- c) satisfaire aux conditions d'expédition spécifiées par le pays de destination.

En général, les produits doivent être expédiés directement du pays d'exportation au pays de destination; toutefois, sous certaines conditions le passage par des pays intermédiaires est accepté.

3. Indications à porter dans la case 7

Pour bénéficier des préférences, les produits doivent avoir été, soit entièrement obtenus, soit suffisamment ouvrés ou transformés conformément aux règles d'origine des pays de destination.

- a) Produits entièrement obtenus: il y a lieu d'inscrire la lettre «P» dans la case 7.
- b) Produits suffisamment ouvrés ou transformés: il y a lieu d'inscrire dans la case 7 la lettre «W» suivie de la position tarifaire occupée par le produit exporté dans la nomenclature du Conseil de coopération douanière (système harmonisé) (exemple: «W» 96.18).

<p>13 Demande de contrôle Le contrôle de la déclaration de l'exportateur figurant au recto du présent formulaire est sollicité (*).</p>	<p>14 Resultat du contrôle Le contrôle effectué a permis de constater que ⁽¹⁾ ☐ les indications et mentions portées sur le present for mulaire sont exactes. ☐ le present formulaire ne répond pas aux conditions d'authenticité et de régularité requises (voir les remarques ci-annexées).</p>
<p>À , le Cachet</p> <p>..... (signature)</p>	<p>À , le Cachet</p> <p>..... (signature)</p> <p>(¹) Marquer d'un X la mention applicable.</p>

(verso)

(*) Le contrôle a posteriori des formulaires APR est effectué a titre de sondage ou chaque fois que les autorités du pays d'importation ont des doutes fondés en ce qui concerne l'authenticité du formulaire et l'exactitude des renseignements relatifs a l'origine réelle de la marchandise en cause.

Instructions relatives a l'établissement du formulaire APR

1. Peuvent seules donner lieu à l'établissement d'un formulaire APR les marchandises qui dans le pays d'exportation remplissent les conditions prévues par les dispositions régissant le système généralisé de préférences. Ces dispositions doivent être soigneusement étudiées avant de remplir le formulaire (voir les notes de la partie 2).
2. L'exportateur attache le formulaire au bulletin d'expédition lorsqu'il s'agit d'un envoi par colis postal ou l'insère dans le colis lorsqu'il s'agit d'un envoi par la poste aux lettres. En outre, il porte soit sur l'étiquette verte C 1, soit sur la déclaration en douane C 2/CP3 la mention APR suivie du numéro de série du formulaire.
3. Ces instructions ne dispensent pas l'exportateur de l'accomplissement des autres formalités prévues dans les règlements douaniers ou postaux.
4. L'usage du formulaire constitue pour l'exportateur l'engagement de présenter aux autorités compétentes toutes justifications que celles-ci jugent nécessaires et d'accepter tout contrôle par lesdites autorités de sa comptabilité et des circonstances de la fabrication des marchandises désignées dans la case 11 du formulaire.

- ✂ - - - - -

ZAŁĄCZNIK 19

**WYKAZ PROCESÓW OBRÓBK I LUB PRZETWORZENIA, KTÓRE NALEŻY
PRZEPROWADZIĆ NA MATERIAŁACH NIEPOCHODZĄCYCH, ABY PRODUKT
WYTWORZONY MÓGŁ UZYSKAĆ STATUS POCHODZENIA**

(Terytoria okupowane)

Zob.: rozporządzenie Komisji (WE) nr 1602/2000, Dz.U. L 188 z 26.7.2000, str. 0001-0132

ZAŁĄCZNIK 20

**WYKAZ PROCESÓW OBRÓBKI LUB PRZETWORZENIA, KTÓRE NALEŻY
PRZEPROWADZIĆ NA MATERIAŁACH NIEPOCHODZĄCYCH, ABY PRODUKT
WYTWORZONY MÓGŁ UZYSKAĆ STATUS POCHODZENIA**

(Republiki Bośni i Hercegowiny, Chorwacji, Słowenii i terytorium Byłej Jugosłowiańskiej
Republiki Macedonii)

Zob.: rozporządzenie Komisji (WE) nr 1602/2000, Dz.U. L 188 z 26.7.2000, str. 0001-0132

ZAŁĄCZNIK 21

ŚWIADECTWO PRZEWOZOWE EUR.1 I DOTYCZĄCY GO WNIOSEK

1. Świadcstwo przewozowe EUR.1 jest sporządzane na formularzu, którego wzór znajduje się w niniejszym załączniku. Formularz ten jest drukowany w jednym z języków urzędowych Wspólnoty. Świadcstwa są sporządzane w jednym z tych języków oraz zgodnie z przepisami prawa wewnętrznego kraju lub terytorium wywozu. Jeżeli świadcstwo jest wypełniane odręcznie, to należy je wypełnić tuszem i drukowanymi literami.
2. Każde świadcstwo jest formatu 210 × 297 mm; tolerancja wynosząca do minus 5 mm lub plus 8 mm na długości jest dozwolona. Stosuje się papier biały, niezawierający ścieru drzewnego, klejony do pisania i o gramaturze co najmniej 25 g/m². Tło świadcstwa pokrywa giloszowany nadruk koloru zielonego pozwalający ujawnić każdego rodzaju fałszerstwo za pomocą środków mechanicznych lub chemicznych.
3. Właściwe organy kraju lub terytorium wywozu mogą zastrzec sobie prawo samodzielnego drukowania świadcstw lub zlecić drukowanie zatwierdzonym przez nie drukarniom. W tym ostatnim przypadku, każde świadcstwo musi zawierać odniesienie do tego zatwierdzenia. Na każdym świadcstwie znajduje się nazwa i adres drukarni lub znak umożliwiający jej identyfikację. Świadcstwo posiada również numer seryjny, w postaci nadruku bądź pieczęci, za pomocą którego może zostać zidentyfikowane.

ŚWIADECTWO PRZEWOZOWE

¹ Jeżeli towary nie są zapakowane, podać odpowiednio liczbę artykułów lub wpisać „luzem”.

1. Eksporter (nazwisko (nazwa), pełny adres, kraj)	EUR.1 nr A 000.000	
	Przed wypełnieniem formularza zobacz uwagi na odwrocie	
	2. Świadcstwo jest stosowane w preferencyjnym handlu między a (wpisać odpowiednie kraje, grupy krajów lub terytoria)	
	4. Kraj, grupa krajów lub terytorium, w którym produkty są uważane za pochodzące	5. Kraj, grupa krajów lub terytorium przeznaczenia
3. Odbiorca (nazwisko (nazwa), pełny adres, kraj) (wypełnianie nieobowiązkowe)	6. Szczegóły dotyczące transportu (wypełnianie nieobowiązkowe)	
7. Uwagi		8. Liczba porządkowa; znaki i numery; ilość i rodzaj opakowań¹; opis towarów
9. Masa brutto (kg) lub inna jednostka miary (litry, m³, itd.)		10. Faktury (wypełnianie nieobowiązkowe)

² Wypełnić tylko, jeżeli wymagają tego przepisy kraju lub terytorium wywozu.

<p>11. POTWIERDZENIE URZĘDU CELNEGO</p> <p>Oświadczenie potwierdzone Dokument wywozowy² Formularz. Nr Urząd celny Kraj lub obszar wystawienia Data (Podpis)</p>	<p>Pieczęć</p>	<p>12. OŚWIADCZENIE EKSPORTERA</p> <p>Ja, niżej podpisany(-a) oświadczam, że towary opisane powyżej spełniają warunki potrzebne do wystawienia niniejszego świadectwa.</p> <p>Miejsce i data (Podpis)</p>
<p>13. WNIOSEK O WERYFIKACJĘ, do:</p>	<p>14. WYNIK WERYFIKACJI</p> <p>Przeprowadzona weryfikacja wykazała, że niniejsze świadectwo¹:</p>	
<p>Prosi się o dokonanie weryfikacji autentyczności i prawidłowości niniejszego świadectwa.</p> <p>..... (Miejsce i data)</p> <p>Pieczęć</p> <p>..... (Podpis)</p>	<p>☐ zostało wystawione przez wskazany urząd celny i że informacje w nim zawarte są prawidłowe</p> <p>☐ nie spełnia wymogów co do autentyczności i prawidłowości (patrz załączone uwagi)</p> <p>..... (Miejsce i data)</p> <p>Pieczęć</p> <p>..... (Podpis)</p> <p>¹ W odpowiednią kratkę wstawić X</p>	

UWAGI

- Świadectwa nie mogą nosić śladów wymazań ani dopisków. Zmiany nanoszone na formularzu wprowadza się poprzez wykreślenie błędnych danych i naniesienie, o ile zaistnieje taka potrzeba, danych poprawnych. Każda w ten sposób dokonana zmiana musi być parafowana przez osobę, która wypełniła świadectwo i potwierdzona przez organy celne kraju lub terytorium wystawienia.
- Pozycje podane w świadectwie muszą być wymieniane po sobie bez odstępów i każda

pozycja musi być poprzedzona numerem porządkowym. Pod ostatnim wpisem należy umieścić poziomą linię, a niewykorzystane miejsce należy przekreślić w sposób uniemożliwiający dokonanie późniejszych wpisów.

3. Towary muszą być opisane zgodnie z praktyką handlową i w sposób wystarczająco dokładny, aby umożliwić ich zidentyfikowanie.

OŚWIADCZENIE EKSPORTERA

Ja, niżej podpisany(-a), eksporter towarów wymienionych na odwrocie,

OŚWIADCZAM, że towary spełniają warunki wymagane dla wystawienia załączonego świadectwa;

WYSZCZEGÓLNIAM okoliczności, które umożliwiły, że towary spełniają powyższe warunki:

.....
.....
.....
.....

PRZEDSTAWIAM następujące dokumenty potwierdzające¹:

.....
.....
.....
.....

ZOBOWIĄZUJĘ SIĘ do przedłożenia, na żądanie właściwych organów, każdego dokumentu potwierdzającego, jakiego organy te mogą wymagać do celu wystawienia załączonego świadectwa i zobowiązuję się, jeżeli to będzie konieczne, do wyrażenia zgody na każdą kontrolę mojej księgowości i na każde sprawdzenie procesów wytwarzania powyższych towarów, przeprowadzone przez wymienione organy;

WNOSZĘ o wystawienie załączonego świadectwa na te towary.

.....
(Miejsce i data)

.....
(Podpis)

¹ Na przykład: dokumenty przywozowe, świadectwa przewozowe, faktury, deklaracje producenta, itp. dotyczące produktów użytych do wytworzenia towarów powrotnie wywiezionych w stanie niezmienionym.

ZAŁĄCZNIK 22

FORMULARZ EUR.2

1. Formularz EUR.2 jest sporządzany na formularzu, którego wzór znajduje się w niniejszym załączniku. Formularz ten jest drukowany w jednym z języków urzędowych Wspólnoty. Formularz jest sporządzany w jednym z tych języków oraz zgodnie z przepisami prawa wewnętrznego kraju lub terytorium wywozu. Jeżeli formularz jest wypełniany odręcznie to należy go wypełnić tuszem i drukowanymi literami.
2. Formularz EUR.2 jest formatu 210 × 297 mm; tolerancja wynosząca do minus 5 mm lub plus 8 mm na długości jest dozwolona. Stosuje się papier biały, niezawierający ścieru drzewnego, klejony do pisania i o gramaturze co najmniej 64 g/m².
3. Właściwe organy kraju lub terytorium wywozu mogą zastrzec sobie prawo samodzielnego drukowania formularzy lub zlecić drukowanie zatwierdzonym przez nie drukarniom. W tym ostatnim przypadku, każdy formularz musi zawierać odniesienie do tego zatwierdzenia. Na każdym formularzu znajduje się nazwa i adres drukarni lub znak umożliwiający jej identyfikację. Formularz posiada również numer seryjny, w postaci nadruku bądź pieczęci, za pomocą którego może zostać zidentyfikowany.

Przed wypełnieniem formularza przeczytać dokładnie uwagi na odwrocie.

FORMULARZ EUR.2 NR		1 Formularz używany w preferencyjnym handlu między¹ a	
		3 Oświadczenie eksportera Ja, niżej podpisany(-a), eksporter towarów opisanych poniżej, oświadczam, że towary spełniają warunki potrzebne do wypełnienia tego formularza i uzyskały status produktów pochodzących zgodnie z przepisami dotyczącymi handlu preferencyjnego wymienionego w polu 1.	
2 Eksporter (Nazwisko (nazwa), pełny adres, kraj)		5 Miejsce i data	
4 Odbiorca (Nazwisko (nazwa), pełny adres, kraj)			
6 Podpis eksportera			
7 Uwagi²		8 Kraj pochodzenia³	9 Kraj przeznaczenia⁴
		10 Masa brutto (kg)	
11 Znaki, numery przesyłki i opis towaru		12 Organ kraju wywozu⁴ odpowiedzialny za przeprowadzenie weryfikacji oświadczenia eksportera	

¹ Podać dane kraje, grupy krajów lub terytoria.

² Odniesienie do wszelkich już przeprowadzonych przez właściwy organ weryfikacji.

³ Pojęcie „kraj pochodzenia” oznacza kraj, grupę krajów lub terytorium, gdzie produkty są uważane za pochodzące.

⁴ Pojęcie „kraj” oznacza kraj, grupę krajów lub terytorium przeznaczenia.

13 WNIOSK O WERYFIKACJĘ Wnosi się o przeprowadzenie weryfikacji oświadczenia eksportera wymienionego na pierwszej stronie niniejszego formularza* ,19..... (Miejsce i data) Pieczeń (Podpis)	14 WYNIKI WERYFIKACJI Przeprowadzona weryfikacja wykazała, że ¹ ☐ oświadczenia i informacje podane w tym formularzu są prawidłowe ☐ niniejszy formularz nie spełnia wymogów co do autentyczności i prawidłowości (patrz załączone uwagi) ,19..... (Miejsce i data) Pieczeń (Podpis) _____ ¹ W odpowiednią kratkę wstawić X
--	--

* Późniejsza weryfikacja formularza EUR.2 przeprowadzana jest wyrywkowo lub każdorazowo, gdy organy celne Państwa przywozu mają uzasadnione wątpliwości co do autentyczności formularza i prawidłowości informacji dotyczących rzeczywistego pochodzenia danych towarów.

Wskazówki dotyczące wypełniania formularza EUR.2

1. Formularz EUR.2 może być sporządzony tylko dla towarów, które w kraju wywozu spełniają warunki przewidziane przepisami dotyczącymi handlu, określonego w polu 1. Z przepisami tymi należy się dokładnie zapoznać przed wypełnieniem formularza.
2. W przypadku przesyłki w postaci paczki pocztowej eksporter dołącza formularz do kwitu wysyłkowego. W przypadku przesyłki listowej wkłada formularz do środka. Wpis „EUR.2” i numer seryjny formularza powinien zostać umieszczony odpowiednio na zgłoszeniu celnym-zielonej etykietce C1 lub zgłoszeniu celnym C2/CP3.
3. Niniejsze wskazówki nie zwalniają eksportera ze spełnienia innych formalności przewidzianych w przepisach celnych lub pocztowych.
4. Eksporter, który wykorzystuje formularz, jest zobowiązany do przedstawienia właściwym organom wszystkich dowodów, jakich mogą zażądać oraz do wyrażenia zgody na każdą, przeprowadzaną przez nie kontrolę swojej księgowości i procesów wytwarzania towarów opisanych w polu 11 niniejszego formularza.

ZAŁĄCZNIK 23

UWAGI INTERPRETACYJNE DOTYCZĄCE WARTOŚCI CELNEJ

Pierwsza kolumna	Druga kolumna
Odniesienie do przepisów Kodeksu Celnego	Uwagi
Art. 29 ust. 1	Cena faktycznie zapłacona lub należna dotyczy ceny towarów przywożonych. Zatem przepływ dywidend lub inne płatności od kupującego do sprzedającego, które nie dotyczą przywożonych towarów, nie są częścią wartości celnej.
Art. 29 ust. 1 lit. a) tiret pierwsze	Przykładem takiego ograniczenia byłby przypadek, gdzie sprzedawca wymaga, aby kupujący samochody nie sprzedawał ich ani nie prezentował przed ustaloną datą, od której zaczyna się rocznik modelu.
Art. 29 ust. 1 lit. b)	<p>Niektóre przykłady takiej sytuacji obejmują:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) sprzedający ustala cenę przywożonych towarów pod warunkiem, że kupujący zakupi również inne towary w określonych ilościach; b) cena przywożonych towarów jest uzależniona od ceny czy też cen, po których kupujący przywożone towary sprzedaje inne towary sprzedającemu przywożone towary; c) cena jest ustalona na bazie formy płatności niezwiązanej z przywożonymi towarami, na przykład, gdy przywożone towary są półfabrykatami, które są dostarczane sprzedającemu pod warunkiem, że sprzedający otrzyma określoną ilość produktów gotowych. <p>Jednakże, warunki lub świadczenia dotyczące produkcji lub obrotu przywożonymi towarami, nie powodują odrzucenia wartości transakcyjnej. Na przykład fakt, iż kupujący dostarcza sprzedającemu prace inżyniersko-techniczne i plany wykonane w kraju przywozu, nie powoduje odrzucenia wartości transakcyjnej do celów art. 29 ust. 1.</p>
Art. 29 ust. 2	<ol style="list-style-type: none"> 1. Ust. 2 lit. a) i b) przewiduje różne sposoby stwierdzenia akceptowalności wartości transakcyjnej. 2. Ust. 2 lit. a) przewiduje, że w przypadku, gdy kupujący i sprzedający są ze sobą powiązani, okoliczności związane ze sprzedażą są badane i wartość transakcyjna jest akceptowana jako wartość celna pod warunkiem, że powiązanie nie wpłynęło na cenę. Nie należy przy tym rozumieć, że okoliczności sprzedaży powinny być badane we wszystkich przypadkach, gdy

Pierwsza kolumna	Druga kolumna
	<p>kupujący i sprzedający są powiązani. Badanie takie będzie wymagane tylko wówczas, gdy są wątpliwości co do akceptowalności ceny. Jeżeli organy celne nie mają wątpliwości, co do akceptowalności ceny, powinna ona zostać przyjęta bez domagania się dodatkowych informacji od zgłaszającego. Na przykład organy celne mogły już uprzednio zbadać powiązanie lub posiadać szczegółowe informacje dotyczące sprzedającego i kupującego, i mogły być już usatysfakcjonowane tym badaniem lub informacjami, że powiązanie nie wpłynęło na cenę.</p> <p>3. Jeżeli organy celne nie mogą zaakceptować wartości transakcyjnej bez dalszego badania sprawy, to powinny umożliwić zgłaszającemu przedłożenie wszystkich innych szczegółowych informacji, które mogą być niezbędne dla zbadania okoliczności sprzedaży. W tym kontekście, organy celne powinny być przygotowane do zbadania odpowiednich aspektów transakcji, włączając w to sposób organizacji przez kupującego i sprzedającego ich stosunków handlowych i sposób, w jaki dana cena została osiągnięta, w celu ustalenia czy powiązanie wpłynęło na cenę. Tam, gdzie można wykazać, że kupujący i sprzedający, mimo iż są powiązani w rozumieniu art. 143 niniejszego rozporządzenia, kupują i sprzedają jeden od drugiego jak gdyby nie byli ze sobą powiązani, wskazywałoby to, że powiązanie nie miało wpływu na cenę. Na przykład, jeżeli cena została ustalona w sposób zgodny z normalną praktyką cenową danej gałęzi produkcji lub w sposób, w jaki sprzedający ustala ceny dla niepowiązanych z nim kupujących, wskazywałoby to, że powiązanie nie miało wpływu na cenę. Jako dalszy przykład, jeżeli jest wykazane, że cena zapewnia zwrot wszelkich kosztów oraz zysk odpowiadający ogólnym zyskom przedsiębiorstwa, uzyskanym w reprezentatywnym okresie czasu (np. w skali rocznej), przy sprzedaży towarów tego samego gatunku lub rodzaju, wskazywałoby to, że nie miało to wpływu na cenę.</p> <p>4. Ust. 2 lit. b) zapewnia zgłaszającemu możliwość wykazania, że wartość transakcyjna jest ściśle zbliżona do wartości „testowej”, zaakceptowanej już wcześniej przez organy celne i tym samym jest możliwa do przyjęcia, zgodnie z przepisami art. 29. Jeżeli zostały spełnione wymogi testu przewidziane w ust. 2 lit. b), to nie jest konieczne badanie kwestii wpływu powiązania zgodnie z ust. 2 lit. a). Jeżeli organy celne posiadają już wystarczające informacje, na podstawie których można ustalić bez dodatkowych, szczegółowych badań, że spełniony został wymóg jednego z testów przewidzianych w ust. 2 lit. b), to nie ma wówczas powodu do domagania się od zgłaszającego, by wykazał, test może być spełniony.</p>

Pierwsza kolumna	Druga kolumna
Art. 29 ust. 2 lit. b)	Aby ustalić czy wartość jest „ściśle zbliżona” do innej wartości musi się uwzględnić szereg czynników. Czynniki te obejmują rodzaj przywożonych towarów, sam rodzaj gałęzi przemysłu, sezon w którym towary są przywożone oraz fakt, czy różnica w wartości jest istotna handlowo. Z uwagi na to, że czynniki te mogą różnić się w poszczególnych przypadkach, byłoby niemożliwe stosowanie jednolitej normy, takiej jak stała wartość procentowa dla każdego przypadku. Na przykład, niewielka różnica w wartości może okazać się niedopuszczalna w przypadku pewnego rodzaju towarów, podczas gdy w przypadku innego rodzaju towarów znaczna różnica może okazać się dopuszczalna dla ustalenia, czy wartość transakcyjna jest zbliżona do wartości „testowej”, określonej w art. 29 ust. 2 lit. b).
Art. 29 ust. 3 lit. a)	Przykładem płatności pośredniej byłoby spłacenie przez kupującego w całości lub częściowo długu zaciągniętego przez sprzedającego.
Art. 30 ust. 2 lit. a) Art. 30 ust. 2 lit. b)	<p>1. Przy stosowaniu tych przepisów organy celne, wszędzie tam gdzie jest to możliwe, posługują się do sprzedażą towarów identycznych lub podobnych, sprzedawanych na tym samym poziomie handlu i w zasadzie w tych samych ilościach, co towary, dla których ustalana jest wartość. Jeżeli nie stwierdzono tego rodzaju sprzedaży, można posługiwać się sprzedażą, gdzie właściwe, towarów identycznych lub podobnych, która spełnia którykolwiek z trzech następujących warunków:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) sprzedaż na tym samym poziomie handlu lecz innych ilości; b) sprzedaż na innym poziomie handlu lecz w zasadzie w tych samych ilościach; lub c) sprzedaż na innym poziomie handlu i w innych ilościach. <p>2. Po ustaleniu sprzedaży spełniającej jeden z trzech wymienionych warunków, zostaną dokonane korekty uwzględniające, w zależności od przypadku:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) jedynie czynniki ilościowe; b) jedynie różnicę w poziomie handlu; lub c) zarówno różnicę w ilości, jak i w poziomie handlu.

Pierwsza kolumna	Druga kolumna
	<p>4. Warunkiem dokonania korekty z tytułu różnicy w poziomie handlu lub różnych ilości jest to, aby taka korekta, niezależnie od tego, czy prowadzi do zwiększenia, czy do zmniejszenia wartości, była dokonywana jedynie na podstawie dowodów rzeczowych, które wyraźnie uzasadniają zasadność i prawidłowość takiej korekty, np.: obowiązujących cenników zawierających ceny odnoszące się do różnych poziomów handlu lub różnych ilości. Na przykład, jeżeli przywóz towarów, których wartość jest ustalana, składa się z dostawy 10 jednostek, i jedynymi identycznymi lub podobnymi przywożonymi towarami, dla których istnieje ustalona cena transakcyjna, była partia 500 jednostek, przy czym ustalono, że sprzedający udziela rabatów ilościowych, korekta może zostać dokonana po uzyskaniu wglądu do cennika sprzedającego i ustaleniu ceny realizacji sprzedaży 10 jednostek. Nie jest wymagane, by sprzedaż musiała być dokonywana w partiach 10 jednostek, jeżeli tylko stwierdzono wiarygodność cennika w odniesieniu do sprzedaży w innych ilościach. Przy braku takiego obiektywnego kryterium, ustalanie wartości celnej na podstawie przepisów art. 30 ust. 2 lit. a) i b) nie jest właściwe.</p>
Art. 30 ust. 2 lit. d)	<p>1. Zasadą ogólną jest, że wartość celna jest ustalana na mocy niniejszych przepisów na podstawie informacji łatwo dostępnych we Wspólnocie. W celu ustalenia wartości kalkulowanej może być jednak konieczne zbadanie kosztów produkcji towarów, dla których ustalana jest wartość celna i innych informacji, które muszą być uzyskane poza Wspólnotą. Ponadto, w większości przypadków producenci towarów znajdują się poza jurysdykcją władz Państw Członkowskich. Stosowanie wartości kalkulowanej będzie ograniczone w zasadzie do przypadków, w których sprzedający i kupujący są ze sobą powiązani, a producent jest gotów do przedłożenia organom kraju przywozu niezbędnych kosztorysów i zapewnienia możliwości ich weryfikacji, która może okazać się konieczna.</p>

Pierwsza kolumna	Druga kolumna
	<p>2. „Koszt lub wartość”, określona w art. 30 ust. 2 lit. d) tiret pierwsze ma być ustalana na podstawie informacji związanych z produkcją towarów, dla których ustalana jest wartość celna, udostępnionych przez producenta lub w jego imieniu. Ma być ona oparta na księgowości handlowej producenta pod warunkiem, że taka księgowość prowadzona jest zgodnie z ogólnie uznanymi zasadami księgowości w kraju produkcji towarów.</p> <p>3. „Kwota zysku i kosztów ogólnych” określona w art. 30 ust. 2 lit. d) tiret drugie ma być ustalana na podstawie informacji dostarczonej przez producenta lub w jego imieniu, o ile podane przez niego dane nie są niezgodne z danymi, które są zazwyczaj podawane przez producentów w kraju wywozu przy wywozie do kraju przywozu przy sprzedaży towarów tego samego gatunku lub rodzaju, co towary, dla których określana jest wartość.</p> <p>4. Koszt lub wartość prac określonych w tym artykule nie jest liczona dwa razy przy ustalaniu wartości kalkulowanej.</p>

Pierwsza kolumna	Druga kolumna
	<p>5. W tym kontekście należy zauważyć, że „kwota zysku i kosztów ogólnych” musi być traktowana całościowo. Wynika z tego, że jeżeli w jakimkolwiek przypadku zysk wykazany przez producenta jest niski, a jego koszty ogólnie wysokie, to zysk producenta i koszty ogólne wzięte razem, mogą być mimo wszystko zgodne z tymi, które normalnie występują przy sprzedaży towarów tego samego gatunku lub rodzaju. Taka sytuacja może powstać na przykład wtedy, gdy towar został wprowadzony na rynek Wspólnoty, a producent zakłada zerowy lub niski zysk, aby zrównoważyć wysokie koszty ogólne związane z wprowadzeniem towaru na ten rynek. Jeżeli producent może wykazać niski zysk przy sprzedaży towarów przywożonych z uwagi na szczególne okoliczności handlowe, faktyczne dane dotyczące zysku powinny być uwzględnione pod warunkiem, że podaje on istotne przyczyny handlowe uzasadniające te dane, a jego polityka cenowa jest zgodna ze zwyczajową polityką cenową danej branży przemysłu. Tego rodzaju sytuacja może powstać w przypadku, gdy producenci zostali zmuszeni do czasowej obniżki cen z uwagi na nieprzewidziany spadek popytu lub gdy sprzedają towary uzupełniające asortyment towarów produkowanych w kraju przywozu i zakładają niskie zyski celem utrzymania konkurencyjności. Jeżeli dane producenta dotyczące zysku i kosztów ogólnych nie są zgodne z danymi występującymi zazwyczaj przy sprzedaży towarów tego samego gatunku lub rodzaju, co towary, dla których ustalana jest wartość, dokonywanej przez producentów w kraju wywozu przy wywozie do kraju przywozu, kwota zysku i kosztów ogólnych może bazować na właściwej informacji, innej niż dostarczona przez producenta towarów lub w jego imieniu.</p> <p>6. To, czy pewne towary są „tego samego gatunku lub rodzaju” co inne towary, musi być ustalone dla każdego poszczególnego przypadku, w odniesieniu do okoliczności łączących się za sprawą. Przy ustalaniu zwyczajowych zysków i kosztów ogólnych na podstawie przepisów art. 30 ust. 2 lit. d) należy zbadać największą grupę towarów sprzedawanych w celu wywozu do kraju przywozu, obejmującą towary, dla których ustalana jest wartość, dla której dostępne są niezbędne informacje. Do celów art. 30 ust. 2 lit. d) „towary tego samego gatunku lub rodzaju” muszą pochodzić z tego samego kraju, co towary podlegające wycenie.</p>

Pierwsza kolumna	Druga kolumna
Art. 31 ust. 1	<p>1. Wartość celna ustalona na podstawie przepisów art. 31 ust. 1 powinna być w możliwie największym stopniu oparta na uprzednio ustalonych wartościach celnych.</p> <p>2. Na mocy art. 31 ust. 1 powinny być stosowane metody ustanowione w art. 29 i art. 30 ust. 2, jednakże rozsądna elastyczność w stosowaniu takich metod będzie zgodna z celami i przepisami art. 31 ust. 1.</p> <p>3. Poniżej podane są niektóre przykłady rozsądnej elastyczności:</p> <p>a) <i>towary identyczne</i> - wymóg, że towary identyczne powinny zostać wywiezione w tym samym lub przybliżonym czasie co towary, dla których ustalana jest wartość, może być interpretowany elastycznie; przywożone towary identyczne, produkowane w kraju innym niż kraj wywozu towarów, dla których ustalana jest wartość, mogą być również podstawą ustalania wartości celnej; można stosować wartości celne identycznych przywożonych towarów ustalone już na podstawie przepisów art. 30 ust. 2 lit. c) i d);</p> <p>b) <i>towary podobne</i> – wymóg, iż towary podobne powinny zostać wywiezione w tym samym lub przybliżonym czasie co towary, dla których ustalana jest wartość celna, może być interpretowany elastycznie; przywożone towary podobne, produkowane w kraju innym niż kraj wywozu towarów, dla których ustalana jest wartość celna, mogą być również podstawą ustalania wartości celnej; można stosować wartości celne podobnych przywożonych towarów ustalone już na podstawie przepisów art. 30 ust. 2 lit. c) i d);</p> <p>c) <i>metoda odliczeniowa</i> – wymóg, iż towary powinny być sprzedane w „stanie w jakim zostały przywiezione” ujęty w art. 152 ust. 1 lit. a) niniejszego rozporządzenia, może być interpretowany elastycznie; wymóg „90 dni” może być stosowany elastycznie.</p>
Art. 32 ust. 1 lit. b) (ii)	<p>1. Przy przydzielaniu elementów określonych w art. 32 ust. 1 lit. b) (ii), do towarów przywożonych, należy uwzględnić dwa czynniki - wartość samego elementu i sposób przydzielania tej wartości do towarów przywożonych. Przydzielanie takich elementów powinno być dokonywane w sposób rozsądny, właściwy w stosunku do okoliczności i zgodnie z ogólnie przyjętymi zasadami rachunkowości.</p>

Pierwsza kolumna	Druga kolumna
	<p>2. Jeżeli chodzi o wartość elementu, jeżeli kupujący nabywa ten element po danym koszcie od sprzedającego, który nie jest z nim powiązany, wartością elementu jest ten koszt. Jeżeli element został wyprodukowany przez kupującego lub osobę z nim powiązaną, wartością będzie koszt jego produkcji. Jeżeli element był uprzednio użytkowany przez kupującego, wówczas, niezależnie od tego, czy został on nabyty, czy też wyprodukowany, pierwotny koszt nabycia lub produkcji powinien zostać pomniejszony w stopniu odpowiadającym jego zużyciu, celem wyliczenia wartości tego elementu przez takiego importera.</p> <p>3. Po ustaleniu wartości elementu, niezbędne jest przydzielenie tej wartości od przywożonych towarów. Istnieją w tym zakresie różne możliwości. Na przykład, wartość ta może zostać w całości przydzielona do pierwszej przesyłki, jeżeli kupujący pragnie zapłacić jednorazowo cło od całej wartości. Innym przykładem może być przydzielenie tej wartości, na wniosek kupującego, do pewnej ilości jednostek wyprodukowanych do chwili pierwszej dostawy. Jako dalszy przykład, na wniosek sprzedającego, wartość taka może być przydzielona do całej przewidywanej produkcji, w przypadku zakontraktowania całej tej produkcji lub udzielenia promesy jej dostarczenia. Zastosowana metoda obliczeń zależeć będzie od dokumentacji dostarczonej przez kupującego.</p> <p>4. Ilustracją powyższego może być sytuacja, gdy kupujący przekazuje producentowi formę do produkcji przywożonych towarów, kontraktując nabycie 10 000 jednostek. W chwili przybycia pierwszej dostawy składającej się z 1 000 jednostek, producent wyprodukował już 4 000 jednostek. Kupujący może zwrócić się do organów celnych o przydzielenie wartości formy do 1 000, 4 000 lub 10 000 jednostek.</p>
Art. 32 ust. 1 lit. b) (iv)	<p>1. Doliczenia za elementy wymienione w art. 32 ust. 1 lit. b) (iv) powinny być oparte na obiektywnych i wymiernych danych. Dla ułatwienia, zarówno zgłaszającemu jak i organom celnym, ustalenia wartości, które należy doliczyć, powinny być w możliwie szerokim zakresie stosowane dane łatwo dostępne w systemie ewidencji handlowej kupującego.</p> <p>2. W przypadku elementów dostarczonych przez kupującego, które zostały przez niego zakupione lub wdzierżawione, doliczany będzie koszt zakupu lub dzierżawy. Nie dokonuje się doliczenia za te elementy, które są dostępne jako własność publiczna, poza kosztami pozyskiwania ich kopii.</p>

Pierwsza kolumna	Druga kolumna
	<p>3. Łatwość obliczenia wartości, które mają zostać dodane, będzie zależała od struktury poszczególnych firm, metod zarządzania, jak również metod rachunkowości.</p> <p>4. Na przykład, możliwe jest, że firma dokonująca przywozu różnych produktów z szeregu państw prowadzi ewidencję swojego ośrodka projektowego poza granicami kraju przywozu w taki sposób, że możliwe jest dokładne ustalenie kosztów odnoszących się do danego projektu. W takich przypadkach możliwa jest bezpośrednia korekta na podstawie przepisów art. 32.</p> <p>5. W innym przypadku firma może wykazywać koszty ośrodka projektowego poza granicami kraju przywozu jako koszty ogólne, bez odniesienia do poszczególnych towarów. W takim przypadku stosowana korekta, zgodnie z przepisami art. 32, mogłaby zostać dokonana w odniesieniu do przywożonych towarów przez przydzielenie całości kosztów ośrodka projektowego do całej produkcji korzystającej z tego ośrodka i dodanie tak przydzielonego kosztu na bazie jednostkowej do przywozu.</p> <p>6. Różne warianty wymienionych powyżej okoliczności wymagać będą oczywiście uwzględnienia różnych czynników przy ustalaniu właściwej metody przydzielania.</p> <p>7. W przypadkach, gdy produkcja danego elementu dokonywana jest w kilku krajach i obejmuje dłuższy okres czasu, korekta powinna ograniczać się do wartości faktycznie dodanej do tego elementu poza Wspólnotą.</p>
Art. 32 ust. 1 lit. c)	Honoraria, tantiemy autorskie i opłaty licencyjne, określone w art. 32 ust. 1 lit. c) mogą obejmować między innymi płatności za patenty, znaki towarowe i prawa autorskie.
Art. 32 ust. 2	W przypadku braku obiektywnych i wymiernych danych dotyczących doliczeń wymaganych zgodnie z przepisami art. 32, wartość transakcyjna nie może być ustalana na podstawie przepisów art. 29. Ilustracją tego może być sytuacja, gdy honorarium jest płacone na podstawie ceny sprzedaży w kraju przywozu jednego litra określonego towaru, który był zakupiony w przywozie w kilogramach i następnie został rozpuszczony po przywiezieniu. Jeżeli honorarium jest częściowo oparte na towarach przywożonych, a częściowo na innych czynnikach, które nie mają nic wspólnego z przywożonymi towarami (np. gdy towary przywożone są mieszane ze składnikami krajowymi i mogą być już odrębnie zidentyfikowane, lub gdy honorarium nie może być wyodrębnione ze specjalnego uzgodnienia finansowego między

Pierwsza kolumna	Druga kolumna
	kupującym a sprzedającym), wówczas niewłaściwe byłoby zabieganie o doliczenie z tytułu honorarium. Jednakże, jeżeli kwota honorarium jest oparta tylko na przywożonych towarach i można ją łatwo ustalić, można dokonać doliczenia do ceny faktycznie zapłaconej lub należnej.
Odniesienie do przepisów wykonawczych do Kodeksu Celnego	Uwagi
Art. 143 ust. 1 lit. e)	Jedna osoba kontroluje drugą w przypadku gdy ta pierwsza jest w stanie sprawować prawną lub faktyczną kontrolę nad czynnościami tej drugiej osoby.
Art. 150 ust. 1 Art. 151 ust. 1	Wyrażenie „i/lub” pozwala na elastyczny dobór sprzedaży i konieczne korekty któregośkolwiek z trzech warunków opisanych w ust. 1 uwag interpretacyjnych do art. 30 ust. 2 lit. a) i b).
Art. 152 ust. 1 lit. a) (i)	<p>1. Wyrazy „zyski i koszty ogólne” powinny być rozumiane jako całość. Wyliczenie w celu tego odliczenia powinno zostać określone na podstawie informacji dostarczonych przez zgłaszającego chyba, że jego wyliczenia nie są zgodne z odliczeniami zwykle odpowiadającymi sprzedaży przywożonych towarów tego samego rodzaju lub gatunku w kraju przywozu. Jeżeli wyliczenia zgłaszającego nie są zgodne z tymi wyliczeniami, wysokość zysku i wydatków ogólnych może opierać się na innych stosownych informacjach niż te, które zostały dostarczone przez zgłaszającego lub w jego imieniu.</p> <p>2. Przy ustalaniu marży lub zwyczajowych zysków i kosztów ogólnych, zgodnie z niniejszymi przepisami, zagadnienie, czy określone towary są tego samego gatunku lub rodzaju, co inne towary, musi być rozstrzygane w każdym przypadku z uwzględnieniem okoliczności. Należy zbadać sprzedaż w kraju przywozu, możliwie najwęższej grupy przywożonych towarów tego samego gatunku lub rodzaju, która obejmuje towary, dla których ustalana jest wartość celna. Do celów niniejszego przepisu „towary tego samego gatunku lub rodzaju” obejmują zarówno towary przywożone z tego samego kraju co towary, dla których ustalana jest wartość celna, jak i towary przywożone z innych krajów.</p>

Pierwsza kolumna	Druga kolumna																
Art. 152 ust. 2	<p>1. Przy stosowaniu tej metody ustalania wartości, odliczenie dotyczące wartości dodanej w procesie dalszego przetworzenia opiera się na obiektywnych i wymiernych danych dotyczących kosztów takich czynności. Podstawą kalkulacji powinny być wzory, receptury, metody konstrukcji i inne praktyki stosowane w przemyśle.</p> <p>2. Ta ostatnia metoda ustalania wartości celnej nie powinna być normalnie stosowana, jeżeli przywożone towary tracą swoją tożsamość w wyniku późniejszej obróbki lub przetworzenia. Jednakże mogą występować przypadki, gdy mimo utraty tożsamości przywożonych towarów, wartość dodana w wyniku obróbki lub przetworzenia może być dokładnie określona bez większych trudności.</p> <p>Z drugiej strony mogą również występować sytuacje, gdy przywożone towary zachowują swoją tożsamość, ale stanowią tak znikomy element towarów sprzedawanych w kraju przywozu, że stosowanie tej metody ustalania wartości byłoby nieuzasadnione. W świetle powyższego, każda tego rodzaju sytuacja musi być rozpatrywana dla każdego przypadku oddzielnie.</p>																
Art. 152 ust. 3	<p>1. Przykładem tego może być sprzedaż towarów na podstawie cennika, który zapewnia uprzywilejowane ceny jednostkowe przy zakupach dokonywanych w większych ilościach.</p> <table border="1" data-bbox="533 1256 1394 1644"> <thead> <tr> <th data-bbox="533 1256 762 1413">Ilość sprzedana</th> <th data-bbox="762 1256 919 1413">Cena jednostkowa</th> <th data-bbox="919 1256 1246 1413">Ilość sprzedaży</th> <th data-bbox="1246 1256 1394 1413">Łączna ilość jednostek sprzedanych po danej cenie</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td data-bbox="533 1413 762 1514">1-10 jednostek</td> <td data-bbox="762 1413 919 1514">100</td> <td data-bbox="919 1413 1246 1514">10 sprzedaży po 5 jednostek 5 sprzedaży po 3 jednostki</td> <td data-bbox="1246 1413 1394 1514">65</td> </tr> <tr> <td data-bbox="533 1514 762 1581">11-25 jednostek</td> <td data-bbox="762 1514 919 1581">95</td> <td data-bbox="919 1514 1246 1581">5 sprzedaży po 11 jednostek</td> <td data-bbox="1246 1514 1394 1581">55</td> </tr> <tr> <td data-bbox="533 1581 762 1644">Ponad 25 jednostek</td> <td data-bbox="762 1581 919 1644">90</td> <td data-bbox="919 1581 1246 1644">1 sprzedaż po 30 jednostek 1 sprzedaż po 50 jednostek</td> <td data-bbox="1246 1581 1394 1644">80</td> </tr> </tbody> </table>	Ilość sprzedana	Cena jednostkowa	Ilość sprzedaży	Łączna ilość jednostek sprzedanych po danej cenie	1-10 jednostek	100	10 sprzedaży po 5 jednostek 5 sprzedaży po 3 jednostki	65	11-25 jednostek	95	5 sprzedaży po 11 jednostek	55	Ponad 25 jednostek	90	1 sprzedaż po 30 jednostek 1 sprzedaż po 50 jednostek	80
Ilość sprzedana	Cena jednostkowa	Ilość sprzedaży	Łączna ilość jednostek sprzedanych po danej cenie														
1-10 jednostek	100	10 sprzedaży po 5 jednostek 5 sprzedaży po 3 jednostki	65														
11-25 jednostek	95	5 sprzedaży po 11 jednostek	55														
Ponad 25 jednostek	90	1 sprzedaż po 30 jednostek 1 sprzedaż po 50 jednostek	80														

Pierwsza kolumna	Druga kolumna																										
	<p>Największa ilość jednostek sprzedanych po danej cenie wynosi 80; tym samym jednostkowa cena największej zagregowanej ilości wynosi 90.</p> <p>2. W innym przykładzie występują dwie sprzedaże. W pierwszej sprzedaży 500 jednostek sprzedanych jest po cenie 95 jednostek pieniężnych za sztukę. W drugiej sprzedaży 400 jednostek sprzedawanych jest po cenie 90 jednostek pieniężnych za sztukę. W tym przykładzie największa ilość jednostek sprzedanych po danej cenie wynosi 500; tym samym cena jednostkowa największej zagregowanej ilości wynosi 95.</p> <p>3. W trzecim przykładzie występują następujące sytuacje, w których różne ilości sprzedawane są po różnych cenach</p> <p>a) Sprzedaże</p> <table data-bbox="544 927 1270 1256"> <thead> <tr> <th><i>Ilość sprzedana</i></th> <th><i>Cena jednostkowa</i></th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>40 jednostek towaru</td> <td>100</td> </tr> <tr> <td>30 jednostek towaru</td> <td>90</td> </tr> <tr> <td>15 jednostek towaru</td> <td>100</td> </tr> <tr> <td>50 jednostek towaru</td> <td>95</td> </tr> <tr> <td>25 jednostek towaru</td> <td>105</td> </tr> <tr> <td>35 jednostek towaru</td> <td>90</td> </tr> <tr> <td>5 jednostek towaru</td> <td>100</td> </tr> </tbody> </table> <p>b) Łącznie</p> <table data-bbox="544 1368 1270 1585"> <thead> <tr> <th><i>Łączna ilość sprzedana</i></th> <th><i>Cena jednostkowa</i></th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>65</td> <td>90</td> </tr> <tr> <td>50</td> <td>95</td> </tr> <tr> <td>60</td> <td>100</td> </tr> <tr> <td>25</td> <td>105</td> </tr> </tbody> </table> <p>W tym przykładzie największa ilość jednostek sprzedana po danej cenie wynosi 65; tym samym cena jednostkowa największej zagregowanej ilości wynosi 90.</p>	<i>Ilość sprzedana</i>	<i>Cena jednostkowa</i>	40 jednostek towaru	100	30 jednostek towaru	90	15 jednostek towaru	100	50 jednostek towaru	95	25 jednostek towaru	105	35 jednostek towaru	90	5 jednostek towaru	100	<i>Łączna ilość sprzedana</i>	<i>Cena jednostkowa</i>	65	90	50	95	60	100	25	105
<i>Ilość sprzedana</i>	<i>Cena jednostkowa</i>																										
40 jednostek towaru	100																										
30 jednostek towaru	90																										
15 jednostek towaru	100																										
50 jednostek towaru	95																										
25 jednostek towaru	105																										
35 jednostek towaru	90																										
5 jednostek towaru	100																										
<i>Łączna ilość sprzedana</i>	<i>Cena jednostkowa</i>																										
65	90																										
50	95																										
60	100																										
25	105																										

**STOSOWANIE OGÓLNIE UZNANYCH ZASAD RACHUNKOWOŚCI PRZY
USTALANIU WARTOŚCI CELNEJ**

1. „Ogólnie uznane zasady rachunkowości” dotyczą urzędowo uznanej zgodności lub obowiązującej akceptacji, w danym kraju i czasie, rozumienia tego, jakie zasoby gospodarcze oraz zobowiązania powinny być zapisane jako aktywa i pasywa, jakie zmiany w aktywach i pasywach podlegają zapisom, jak takie aktywa i pasywa oraz ich zmiany mają być mierzone, jakie informacje powinny zostać ujawnione i w jakim trybie oraz jaka powinna być sprawozdawczość finansowa. Te standardy mogą mieć formę generalnych wytycznych ogólnego stosowania, jak również szczegółowych praktyk i procedur.
2. Do celów stosowania przepisów ustalania wartości celnej, dana władza celna wykorzystuje informacje opracowane w sposób zgodny z ogólnie uznanymi zasadami rachunkowości w danym państwie, co jest właściwe z punktu widzenia danego artykułu. Na przykład, określenie zwyczajowych zysków i wydatków ogólnych, na podstawie przepisów art. 152 ust. 1 lit. a) (i) niniejszego rozporządzenia, byłoby przeprowadzone z wykorzystaniem informacji opracowanych zgodnie z ogólnie uznanymi zasadami rachunkowości w kraju przywozu. Z drugiej strony, określenie zwyczajowych zysków i kosztów ogólnych, na podstawie przepisów art. 30 ust. 2 lit. d) Kodeksu, byłoby przeprowadzone z wykorzystaniem informacji w sposób zgodny z ogólnie uznanymi zasadami rachunkowości w kraju produkcji. Jako dalszy przykład, określenie elementu, przewidzianego w art. 32 ust. 1) lit. b) (ii) Kodeksu, podejmowane w kraju przywozu byłoby przeprowadzone z wykorzystaniem informacji w sposób zgodny z ogólnie uznanymi zasadami rachunkowości w tym kraju.

KOSZTY TRANSPORTU LOTNICZEGO WLICZANE DO WARTOŚCI CELNEJ

Wstęp

1. Poniższa tabela wskazuje:
 - a) państwa trzecie wymienione według kontynentów (kolumna 1);
 - b) porty lotnicze wyjścia w państwach trzecich (kolumna 2);
 - c) porty lotnicze przybycia we Wspólnocie z wartością procentową, która stanowi udział kosztów transportu lotniczego zawartego w wartości celnej (kolumna 3 i następne).
2. Jeżeli towary są wysyłane do lub z portu lotniczego niewymienionego w poniższej tabeli, innego niż porty lotnicze, określone w ust. 3, stosuje się wartość procentową dla najbliższego portu lotniczego wyjścia lub przybycia.
3. W odniesieniu do francuskich departamentów zamorskich Gwadelupy, Gujany, Martyniki i Réunion, których porty lotnicze nie są wymienione w tabeli, stosuje się następujące zasady:
 - a) dla towarów wysyłanych bezpośrednio do tych departamentów z państw trzecich, całkowity koszt transportu lotniczego jest zawarty w wartości celnej;
 - b) dla towarów wysyłanych do europejskiej części Wspólnoty z państw trzecich i przekazywanych lub rozładowywanych w jednym z tych departamentów, koszty transportu lotniczego, które zostałyby poniesione do miejsca przeładunku lub wylądunku włącza się do wartości celnej;
 - c) dla towarów wysyłanych do tych departamentów z państw trzecich i przekazywanych lub rozładowywanych w porcie lotniczym w europejskiej części Wspólnoty, do wartości celnej włącza się te koszty transportu lotniczego, które wynikają z zastosowania udziałów procentowych podanych w poniższej tabeli w stosunku do kosztów, które wystąpiłyby za przewóz towarów z portu lotniczego wyjścia do portu lotniczego przeładunku lub rozładunku.

Przeładunek lub rozładunek jest potwierdzany właściwą adnotacją przez organy celne na lotniczym liście przewozowym lub innym przewozowym dokumencie transportu lotniczego z użyciem urzędowej pieczęci danego urzędu; w przypadku braku takiego potwierdzenia stosuje się przepisy art. 163 ust. 6 niniejszego rozporządzenia.

Koszty transportu lotniczego wliczane do wartości celnej

WYKAZ I (Republika Federalna Niemiec)

Państwa trzecie	Port lotniczy wyjścia	Port lotniczy przybycia											
		Berlin	Brema	Drezno	Dusseldorf/ Kolonia	Frankfurt	Hamburg	Hanower	Lipisk	Monachium	Norymberga	Rostock-Bart	Stuttgart
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
I. EUROPA													
Albania	wszystkie porty lotnicze	62	59	67	67	73	58	62	67	90	79	57	77
Armenia	wszystkie porty lotnicze	97	89	97	87	91	91	91	92	97	92	92	90
Austria	Innsbruck	4	4	5	5	6	4	4	5	25	10	3	9
	Klagenfurt	21	18	21	21	28	18	21	21	61	38	17	35
	Linz	13	11	18	13	18	11	13	18	46	25	10	23
	Salzburg	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	Wiedeń	25	25	30	29	38	23	27	38	74	52	24	48
Białoruś	wszystkie porty lotnicze	92	74	92	66	68	78	78	92	87	71	91	64
Bośnia i Hercegowina	wszystkie porty lotnicze	47	44	57	50	57	43	47	59	82	66	42	64
Bułgaria	Sofia	7	6	7	6	7	6	6	7	8	7	6	7
	wszystkie pozostałe porty lotnicze	18	16	19	17	18	17	17	19	20	19	16	19
Chorwacja	wszystkie porty lotnicze	33	30	46	36	43	29	33	49	72	52	28	49
Cypr	patrz Azja												
Czeska i Słowacka Republika Federacyjna	Bratysława	47	29	64	33	43	27	30	52	77	56	34	52
	Brno	50	41	75	44	58	38	45	56	67	51	35	46
	Gottwaldov, Ostrava	61	44	79	47	61	42	49	61	70	55	43	49
	Koszyce, Presov	75	57	88	60	72	54	61	75	88	72	60	65
	Praga	28	14	71	24	36	16	22	40	44	29	17	26
Estonia	wszystkie porty lotnicze	93	79	93	72	73	82	82	92	89	76	92	70

WYKAZ I (Republika Federalna Niemiec)

Państwa trzecie	Port lotniczy wyjścia	Port lotniczy przybycia											
		Berlin	Brema	Drezno	Dusseldorf/ Kolonia	Frankfurt	Hamburg	Hanower	Lipsk	Monachium	Norymberga	Rostock-Bart	Stuttgart
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
I. EUROPA													
Wyspy Owece	wszystkie porty lotnicze	24	28	23	28	25	25	26	24	21	23	25	23
Finlandia	Helsinki, Lappeenranta, Jyväskylä, Pori, Tampere,	72	70	70	59	57	76	69	70	47	51	79	52
	Ivalo, Kemi, Rovaniemi, Joensuu, Kajaani, Oulu, Kuopio	78	77	77	67	65	82	76	77	56	59	84	60
	Maarianhamina, Turku	67	63	63	51	49	70	61	63	54	60	73	45
Gruzja	wszystkie porty lotnicze	97	89	97	87	91	91	91	92	97	92	92	90
Gibraltar	wszystkie porty lotnicze	36	39	39	44	44	38	39	39	45	42	35	46
Węgry	Budapeszt	39	39	54	44	54	36	40	50	79	62	34	59
	wszystkie pozostałe porty lotnicze	46	46	61	51	61	43	48	57	83	69	41	66
Islandia	wszystkie porty lotnicze	44	47	44	48	45	47	45	44	40	42	46	43
Łotwa	wszystkie porty lotnicze	93	79	93	72	73	82	82	92	89	76	92	70
Litwa	wszystkie porty lotnicze	92	74	92	66	68	78	78	92	87	71	91	61
Była Jugosłowańska Republika Macedonii	wszystkie porty lotnicze	61	58	74	65	72	56	61	76	89	78	55	76
Malta	wszystkie porty lotnicze	8	7	8	8	9	7	8	8	10	9	7	10
Mołdowa	wszystkie porty lotnicze	95	84	95	79	81	86	87	94	95	88	91	85
Czarnogóra	wszystkie porty lotnicze	55	52	66	58	64	51	55	69	86	73	50	71

WYKAZ I (Republika Federalna Niemiec)

Państwa trzecie	Port lotniczy wyjścia	Port lotniczy przybycia											
		Berlin	Brema	Drezno	Dusseldorf/ Kolonia	Frankfurt	Hamburg	Hanower	Lipsk	Monachium	Norymberga	Rostock-Bart	Stuttgart
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
I. EUROPA													
Norwegia	Alesund, Bodø, Trondheim, Alta, Kirkenes	76	74	72	65	63	79	74	72	58	62	80	60
	Bergen	39	38	35	64	63	42	38	35	27	29	43	56
	Kristiansand	18	17	13	13	13	20	17	13	11	12	20	11
	Oslo	53	51	50	39	38	58	50	50	33	37	59	34
	Stavanger	30	29	26	58	57	33	28	28	19	21	34	50
Polska	Bydgoszcz, Kraków, Gdańsk, Rzeszów, Wrocław	89	70	79	61	63	74	75	79	85	67	73	59
	Poznań	65	42	57	33	35	47	48	45	73	39	42	31
	Szczecin	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	Warszawa	83	62	81	52	54	66	67	69	80	58	67	50
	Rumunia	Bukareszt	16	14	17	15	16	14	15	17	18	17	14
	wszystkie pozostałe porty lotnicze	22	20	23	21	22	20	20	23	25	23	20	23
Rosja	Gorki, Kujbyszew, Perm, Rostów, Wołgograd	96	87	96	81	83	89	89	85	96	85	85	80
	St Petersburg	93	85	93	74	71	91	83	92	68	71	92	66
	Moskwa, Orzeł	95	83	95	77	79	86	86	95	96	81	94	76
	Irkuck, Kirensk, Krasnojarsk, Nowosybirsk, Chabarowsk, Władywostok	98	93	98	90	91	94	94	98	98	92	96	90
	Omsk, Swierdłowski	98	90	98	86	87	92	92	96	97	89	96	85
Serbia	wszystkie porty lotnicze	51	47	65	56	63	46	50	67	84	69	45	67

WYKAZ I (Republika Federalna Niemiec)

Państwa trzecie	Port lotniczy wyjścia	Port lotniczy przybycia											
		Berlin	Brema	Drezno	Dusseldorf/ Kolonia	Frankfurt	Hamburg	Hanower	Lipsk	Monachium	Norymberga	Rostock-Bart	Stuttgart
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
I. EUROPA													
Słowenia	wszystkie porty lotnicze	42	38	54	44	52	37	42	56	79	61	36	58
Szwecja	Goteborg, Halmstad, Ronneby	31	30	25	21	20	37	29	25	16	19	39	17
	Kalmar, Karlstad, Linköping, Norrköping, Visby	49	48	42	36	35	55	47	42	29	33	58	31
	Kiruna, Luleå, Sundsvall	78	76	69	65	65	81	74	69	67	72	90	61
	Kristianstad	22	21	16	13	13	26	19	16	11	12	85	11
	Malmö	7	7	5	4	4	9	6	5	3	4	10	3
	Sztokholm	64	57	50	44	44	64	55	50	50	55	71	40
	Szwajcaria	Bazylea	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Berno		18	17	24	24	32	13	18	24	46	31	12	54
Genewa		8	8	10	10	13	7	8	10	3	2	7	3
Zurich		5	4	5	5	8	3	4	5	24	15	3	23
Turcja (część europejska)	wszystkie porty lotnicze	10	9	10	10	11	9	10	10	12	11	9	11
Turcja (część azjatycka)	Adana, Afyon, Antalya, Elâzig, Gaziantep, Iskenderun, Kastamonu, Konya, Malatya, Samsun, Trabzon	26	25	26	26	28	25	26	26	31	30	25	29
	Agri, Diyarbakir, Erzurum, Kars, Van	39	37	39	39	41	37	39	39	46	43	37	43

WYKAZ I (Republika Federalna Niemiec)

Państwa trzecie	Port lotniczy wyjścia	Port lotniczy przybycia											
		Berlin	Brema	Drezno	Dusseldorf/ Kolonia	Frankfurt	Hamburg	Hanower	Lipsk	Monachium	Norymberga	Rostock-Bart	Stuttgart
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
I. EUROPA													
	Akhisar, Ankara, Balıkezir, Bandırma, Bursa, Kütahya, Zonguldak	22	22	22	22	24	21	22	22	28	26	21	25
	Izmir	21	20	21	21	23	20	21	21	27	25	20	24
Ukraina	Kijów Lwów, Odessa, Symferopol	93	79	93	77	83	82	83	84	94	84	84	80
II. AFRYKA													
Algeria	Algier	22	20	23	23	25	24	21	23	28	22	19	30
	Annaba, Konstantyna	26	27	31	31	33	27	28	31	33	31	27	36
	El Golea	41	39	43	43	46	37	41	43	50	48	39	51
Angola	wszystkie porty lotnicze	76	75	77	77	78	74	76	77	81	79	74	83
Benin	wszystkie porty lotnicze	61	62	66	66	67	61	63	66	68	66	61	69
Botswana	wszystkie porty lotnicze	76	74	75	75	76	74	75	75	79	78	74	77
Burkina Faso	wszystkie porty lotnicze	45	46	48	48	50	45	47	48	50	49	45	51
Burundi	wszystkie porty lotnicze	64	61	63	63	64	62	62	63	68	66	62	65
Kamerun	wszystkie porty lotnicze	77	80	83	83	85	76	77	83	85	83	76	88
Republika Zielonego Przylądka	wszystkie porty lotnicze	27	28	28	30	30	28	28	28	33	30	27	31

WYKAZ I (Republika Federalna Niemiec)

Państwa trzecie	Port lotniczy wyjścia	Port lotniczy przybycia											
		Berlin	Brema	Drezno	Dusseldorf/ Kolonia	Frankfurt	Hamburg	Hanower	Lipsk	Monachium	Norymberga	Rostock-Bart	Stuttgart
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
II. AFRYKA													
Republika Środkowo-afrykańska	wszystkie porty lotnicze	69	68	72	71	72	68	69	72	76	74	68	74
Czad	wszystkie porty lotnicze	63	61	66	64	66	61	63	66	70	68	59	68
Komory	wszystkie porty lotnicze	74	71	72	72	74	71	72	72	77	75	71	75
Kongo	wszystkie porty lotnicze	73	71	73	74	76	72	73	73	79	77	72	77
Dżibuti	wszystkie porty lotnicze	59	56	57	58	59	56	57	57	63	61	55	60
Egipt	wszystkie porty lotnicze	25	23	24	24	25	23	24	24	28	26	23	26
Gwinea Równikowa	wszystkie porty lotnicze	80	83	84	85	87	81	83	84	87	84	80	86
Etiopia	wszystkie porty lotnicze	55	52	54	54	55	52	53	54	59	57	50	56
Gabon	wszystkie porty lotnicze	77	80	80	83	85	76	77	80	85	83	75	88
Gambia	wszystkie porty lotnicze	27	28	28	30	30	28	28	28	33	30	27	31
Ghana	wszystkie porty lotnicze	61	62	66	66	67	61	63	66	68	66	61	69
Gwinea	wszystkie porty lotnicze	35	36	36	37	38	35	36	36	41	40	35	41
Gwinea Bissau	wszystkie porty lotnicze	35	36	36	37	38	35	36	36	41	40	35	41
Wybrzeże Kości Słoniowej	wszystkie porty lotnicze	61	62	66	66	67	61	63	66	68	66	61	69
Kenia	wszystkie porty lotnicze	66	63	64	64	66	63	64	64	69	67	61	67

WYKAZ I (Republika Federalna Niemiec)

Państwa trzecie	Port lotniczy wyjścia	Port lotniczy przybycia											
		Berlin	Brema	Drezno	Dusseldorf/ Kolonia	Frankfurt	Hamburg	Hanower	Lipsk	Monachium	Norymberga	Rostock-Bart	Stuttgart
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
II. AFRYKA													
Lesotho	wszystkie porty lotnicze	76	74	75	75	76	74	75	75	79	78	73	77
Liberia	wszystkie porty lotnicze	61	62	66	66	67	61	63	66	68	66	61	69
Libia	Benghazi	31	30	32	33	35	30	31	32	39	36	29	37
	Sebha	41	40	42	43	45	39	41	42	50	47	38	47
	Trypolis	24	23	24	25	27	23	24	24	31	28	22	29
Madagaskar	wszystkie porty lotnicze	74	71	72	72	74	71	72	72	77	75	70	75
Malawi	wszystkie porty lotnicze	69	66	68	68	69	66	67	68	72	70	66	70
Mali	wszystkie porty lotnicze	45	46	48	48	50	45	47	48	50	49	45	51
Mauretania	wszystkie porty lotnicze	27	28	28	30	30	28	28	28	33	30	27	31
Mauritius	wszystkie porty lotnicze	74	71	72	72	74	71	72	72	77	75	70	75
Maroko	Casablanca	12	13	14	14	15	12	13	14	37	14	12	15
	Fez, Rabat	13	13	13	15	16	13	13	13	15	14	12	16
	Ifni	27	28	28	31	32	28	28	28	31	30	27	32
	Tanger, Tetuan	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Mozambik	wszystkie porty lotnicze	74	72	72	73	74	72	72	72	77	75	73	75
Namibia	wszystkie porty lotnicze	76	74	75	75	76	74	75	75	79	78	74	77
Niger	wszystkie porty lotnicze	45	46	48	48	50	45	47	48	50	49	45	51
Nigeria	wszystkie porty lotnicze	61	62	66	66	67	61	63	66	68	66	61	69

WYKAZ I (Republika Federalna Niemiec)

Państwa trzecie	Port lotniczy wyjścia	Port lotniczy przybycia											
		Berlin	Brema	Drezno	Dusseldorf/ Kolonia	Frankfurt	Hamburg	Hanower	Lipsk	Monachium	Norymberga	Rostock-Bart	Stuttgart
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
II. AFRYKA													
Ruanda	wszystkie porty lotnicze	64	61	64	63	64	62	62	64	68	66	62	65
Wyspy Św. Tomasza i Książęca	wszystkie porty lotnicze	80	83	84	85	87	81	83	84	87	84	80	86
Senegal	wszystkie porty lotnicze	27	28	28	30	30	28	28	28	33	30	27	31
Seszele	wszystkie porty lotnicze	74	71	74	72	74	71	72	74	77	75	70	75
Sierra Leone	wszystkie porty lotnicze	35	36	36	37	38	35	36	36	41	40	35	41
Somalia	wszystkie porty lotnicze	66	63	64	64	66	63	64	64	69	67	61	67
Republika Południowej Afryki	wszystkie porty lotnicze	76	74	75	75	76	74	75	75	79	78	74	77
Wyspa Świętej Heleny	wszystkie porty lotnicze	80	83	84	85	87	81	83	84	87	84	80	86
Sudan	wszystkie porty lotnicze	51	48	50	49	51	48	49	50	55	53	48	52
Suazi	wszystkie porty lotnicze	76	74	75	75	76	74	75	75	79	78	74	77
Tanzania	wszystkie porty lotnicze	69	66	69	68	69	66	67	69	72	70	66	70
Togo	wszystkie porty lotnicze	61	62	66	66	67	61	63	66	68	66	61	69
Tunezja	Dżerba	35	35	40	40	42	34	37	40	46	42	33	46
	Tunis	23	24	27	27	29	23	24	27	32	29	22	32

WYKAZ I (Republika Federalna Niemiec)

Państwa trzecie	Port lotniczy wyjścia	Port lotniczy przybycia											
		Berlin	Brema	Drezno	Dusseldorf/ Kolonia	Frankfurt	Hamburg	Hanower	Lipsk	Monachium	Norymberga	Rostock-Bart	Stuttgart
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
II. AFRYKA													
Uganda	wszystkie porty lotnicze	64	61	64	63	64	62	62	64	68	66	62	65
Zair	wszystkie porty lotnicze	73	71	73	74	76	72	73	73	79	77	71	77
Zambia	wszystkie porty lotnicze	73	71	72	72	73	71	72	72	76	75	70	74
Zimbabwe	wszystkie porty lotnicze	73	71	72	72	73	71	72	72	76	75	70	74
III. AMERYKA													
1. <i>Ameryka Północna</i>													
Kanada	Edmonton, Vancouver, Winnipeg	73	79	72	78	78	77	78	74	74	76	74	76
	Gander, Moncton	55	59	54	60	58	58	57	55	55	56	55	57
	Halifax, Montreal, Ottawa, Quebec, Toronto	64	69	63	68	66	67	67	62	62	64	62	65
Grenlandia	wszystkie porty lotnicze	63	65	63	66	63	65	63	63	58	60	64	61
Stany Zjednoczone Ameryki	Akron, Albany, Atlanta, Baltimore, Boston, Buffalo, Charleston, Chicago, Cincinnati, Columbus, Detroit, Indianapolis, Jacksonville, Kansas City, Nowy Orlean, Lexington, Louisville, Memphis, Milwaukee, Minneapolis, Nashville,												

WYKAZ I (Republika Federalna Niemiec)

Państwa trzecie	Port lotniczy wyjścia	Port lotniczy przybycia											
		Berlin	Brema	Drezno	Dusseldorf/ Kolonia	Frankfurt	Hamburg	Hanower	Lipsk	Monachium	Norymberga	Rostock-Bart	Stuttgart
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
III. AMERYKA													
	Nowy Jork, Filadelfia, Pittsburgh, St Louis, Waszyngton DC	65	69	65	68	66	68	68	65	64	65	65	65
	Albuquerque, Austin, Billings, Dallas, Denver, Houston, Las Vegas, Los Angeles, Oklahoma, Phoenix, Portland, Salt Lake City, San Francisco, Seattle	72	76	72	76	75	75	75	72	72	73	72	74
	Anchorage, Fairbanks, Juneau	84	86	82	83	83	87	6	84	80	82	86	81
	Honolulu	84	88	86	87	87	87	87	86	85	86	84	86
	Miami	75	77	74	79	77	77	77	75	75	76	73	77
	Puerto Rico	72	75	73	76	75	74	74	73	72	73	74	74
	<i>2. Ameryka Środkowa</i>												
	Bahamy wszystkie porty lotnicze	69	71	69	73	71	71	71	70	69	70	68	71
	Belize wszystkie porty lotnicze	73	76	73	77	76	75	76	74	73	74	72	75
	Bermudy wszystkie porty lotnicze	69	71	69	73	71	71	71	70	69	70	68	71
	Kostaryka wszystkie porty lotnicze	73	76	73	77	76	75	76	74	73	74	72	75
	Kuba wszystkie porty lotnicze	73	76	73	77	76	75	76	74	73	74	72	75
	Curaçao wszystkie porty lotnicze	72	76	72	77	77	75	76	73	74	74	77	75

WYKAZ I (Republika Federalna Niemiec)

Państwa trzecie	Port lotniczy wyjścia	Port lotniczy przybycia											
		Berlin	Brema	Drezno	Dusseldorf/ Kolonia	Frankfurt	Hamburg	Hanower	Lipsk	Monachium	Norymberga	Rostock-Bart	Stuttgart
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
III. AMERYKA													
Dominikana	wszystkie porty lotnicze	69	71	69	73	71	71	71	70	69	70	68	71
Salwador	wszystkie porty lotnicze	73	76	73	77	76	75	76	74	73	74	72	75
Gwatemala	wszystkie porty lotnicze	73	76	73	77	76	75	76	74	73	74	72	75
Haiti	wszystkie porty lotnicze	69	71	69	73	71	71	71	70	69	70	68	71
Honduras	wszystkie porty lotnicze	73	76	73	77	76	75	76	74	73	74	72	75
Jamajka	wszystkie porty lotnicze	73	76	73	77	76	75	76	74	73	74	72	75
Meksyk	wszystkie porty lotnicze	77	79	77	78	77	78	78	78	75	76	77	77
Nikaragua	wszystkie porty lotnicze	73	76	73	77	76	75	76	74	73	74	72	75
Panama	wszystkie porty lotnicze	73	76	73	76	75	76	74	73	74	74	72	75
Wyspy Dziewicze	patrz Indie Zachodnie												
Indie Zachodnie	wszystkie porty lotnicze	72	76	72	77	77	75	76	73	74	74	77	75
<i>3. Ameryka Południowa</i>													
Argentyna	wszystkie porty lotnicze	71	72	71	74	75	72	72	72	75	74	71	75
Aruba	wszystkie porty lotnicze	72	76	72	77	77	75	76	73	74	74	77	75
Boliwia	wszystkie porty lotnicze	71	72	71	74	75	72	72	72	75	74	71	75
Brazylia	wszystkie porty lotnicze	72	76	72	77	77	75	76	73	74	74	77	75

WYKAZ I (Republika Federalna Niemiec)

Państwa trzecie	Port lotniczy wyjścia	Port lotniczy przybycia											
		Berlin	Brema	Drezno	Dusseldorf/ Kolonia	Frankfurt	Hamburg	Hanower	Lipsk	Monachium	Norymberga	Rostock-Bart	Stuttgart
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
III. AMERYKA													
Chile	wszystkie porty lotnicze	71	72	71	74	75	72	72	72	75	74	71	75
Kolumbia	wszystkie porty lotnicze	72	76	72	77	77	75	76	73	74	74	77	75
Ekwador	wszystkie porty lotnicze	72	76	72	77	77	75	76	73	74	74	77	75
Gujana	wszystkie porty lotnicze	72	76	72	77	77	75	76	73	74	74	77	75
Paragwaj	wszystkie porty lotnicze	71	72	71	74	75	72	72	72	75	74	71	75
Peru	wszystkie porty lotnicze	72	76	72	77	77	75	76	73	74	74	77	75
Surinam	wszystkie porty lotnicze	72	76	72	77	77	75	76	73	74	74	77	75
Trynidad i Tobago	wszystkie porty lotnicze	72	76	72	77	77	75	76	73	74	74	77	75
Urugwaj	wszystkie porty lotnicze	71	72	71	74	75	72	72	72	75	74	71	75
Wenezuela	wszystkie porty lotnicze	72	76	72	77	77	75	76	73	74	74	77	75
IV. AZJA													
Afganistan	wszystkie porty lotnicze	69	66	69	67	69	66	67	69	72	70	68	70
Azebejdżan	wszystkie porty lotnicze	97	89	97	87	91	91	91	92	97	92	92	90
Bahrajn	wszystkie porty lotnicze	47	44	47	46	47	45	45	47	51	49	46	49
Bangladesz	wszystkie porty lotnicze	69	66	69	67	69	66	67	69	72	70	68	70
Bhutan	patrz Nepal												
Brunei	patrz Malezja												

WYKAZ I (Republika Federalna Niemiec)

Państwa trzecie	Port lotniczy wyjścia	Port lotniczy przybycia											
		Berlin	Brema	Drezno	Dusseldorf/ Kolonia	Frankfurt	Hamburg	Hanower	Lipsk	Monachium	Norymberga	Rostock-Bart	Stuttgart
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
IV. AZJA													
Birma (Myanmar)	wszystkie porty lotnicze	77	75	77	76	77	75	76	77	80	79	76	78
Chiny	wszystkie porty lotnicze	80	78	80	79	80	78	78	80	82	81	79	81
Cypr	wszystkie porty lotnicze	19	17	19	18	19	17	17	19	21	20	18	19
Hongkong	wszystkie porty lotnicze	80	78	80	79	80	78	79	80	83	81	79	81
Indie	wszystkie porty lotnicze	69	66	69	67	69	66	67	69	72	70	68	70
Indonezja	wszystkie porty lotnicze	80	78	80	79	80	78	79	80	83	81	79	81
Iran	wszystkie porty lotnicze	47	45	47	46	47	45	45	47	51	49	46	49
Irak	wszystkie porty lotnicze	40	37	40	38	40	37	38	40	43	42	39	41
Izrael	wszystkie porty lotnicze	26	25	26	25	26	24	24	26	29	27	24	27
Japonia	wszystkie porty lotnicze	84	83	84	84	84	83	83	84	86	85	83	85
Jordania	wszystkie porty lotnicze	27	25	27	26	27	25	25	27	30	28	25	28
Kambodża	wszystkie porty lotnicze	77	75	77	76	77	75	76	77	80	79	76	78
Kazachstan	wszystkie porty lotnicze	86	82	86	79	80	83	83	86	86	81	84	79
Korea Północna	wszystkie porty lotnicze	80	78	80	79	80	78	78	80	82	81	79	81
Korea Południowa	wszystkie porty lotnicze	80	78	80	79	80	78	79	80	83	81	79	81
Kuwejt	wszystkie porty lotnicze	48	45	48	47	48	46	46	48	52	50	46	50
Kirgistan	wszystkie porty lotnicze	86	82	86	79	80	83	83	86	86	81	84	79

WYKAZ I (Republika Federalna Niemiec)

Państwa trzecie	Port lotniczy wyjścia	Port lotniczy przybycia											
		Berlin	Brema	Drezno	Dusseldorf/ Kolonia	Frankfurt	Hamburg	Hanower	Lipk	Monachium	Norymberga	Rostock-Bart	Stuttgart
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
IV. AZJA													
Laos	wszystkie porty lotnicze	77	75	77	76	77	75	76	77	80	79	76	78
Liban	wszystkie porty lotnicze	24	22	24	23	24	22	23	24	27	26	22	25
Makau	wszystkie porty lotnicze	80	78	80	79	80	78	79	80	83	81	79	81
Malezja	wszystkie porty lotnicze	80	78	80	79	80	78	79	80	83	81	79	81
Malediwy	wszystkie porty lotnicze	75	72	75	73	75	72	73	75	77	76	72	76
Mongolia	wszystkie porty lotnicze	99	93	99	90	91	94	94	99	98	92	98	90
Maskat i Oman	wszystkie porty lotnicze	59	56	59	58	59	56	57	59	63	61	56	60
Nepal	wszystkie porty lotnicze	69	66	69	67	69	66	67	69	72	70	68	70
Oman	patrz Maskat i Oman												
Uzbekistan	wszystkie porty lotnicze	86	82	86	79	80	83	83	86	86	81	84	79
Pakistan	wszystkie porty lotnicze	69	66	69	67	69	66	67	69	72	70	68	70
Filipiny	wszystkie porty lotnicze	80	78	80	79	80	78	79	80	83	81	79	81
Katar	wszystkie porty lotnicze	47	44	47	46	47	45	45	47	51	49	46	49
Arabia Saudyjska	wszystkie porty lotnicze	47	44	47	46	47	45	45	47	51	49	46	49
Singapur	wszystkie porty lotnicze	80	78	80	79	80	78	79	80	83	81	79	81
Sri Lanka	wszystkie porty lotnicze	75	72	75	73	75	72	73	75	77	76	72	76
Syria	wszystkie porty lotnicze	27	25	27	26	27	25	25	27	30	28	25	28

WYKAZ I (Republika Federalna Niemiec)

Państwa trzecie	Port lotniczy wyjścia	Port lotniczy przybycia											
		Berlin	Brema	Drezno	Dusseldorf/ Kolonia	Frankfurt	Hamburg	Hanower	Lipsk	Monachium	Norymberga	Rostock-Bart	Stuttgart
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
IV. AZJA													
Tadżykistan	wszystkie porty lotnicze	86	82	86	79	80	83	83	86	86	81	84	79
Tajwan	wszystkie porty lotnicze	80	78	80	79	80	78	79	80	83	81	79	81
Tajlandia	wszystkie porty lotnicze	77	75	77	76	77	75	76	77	80	79	76	78
Turcja	patrz Europa												
Turkmenistan	wszystkie porty lotnicze	86	82	86	79	80	83	83	86	86	87	81	79
Zjednoczone Emiraty Arabskie	wszystkie porty lotnicze	59	56	59	58	59	56	57	59	63	61	58	60
Wietnam	wszystkie porty lotnicze	77	75	77	76	77	75	76	77	80	79	76	78
Jemen	wszystkie porty lotnicze	86	82	86	79	80	83	83	86	86	81	84	79
V. AUSTRALIA i OCEANIA	wszystkie porty lotnicze	85	84	85	84	85	84	84	85	87	86	84	86

WYKAZ II (Beneluks)

Państwa trzecie	Port lotniczy wyjścia	Port lotniczy przybycia		
		Bruksela	Amsterdam	Luksemburg
1	2	3	4	5
I. EUROPA				
Albania	wszystkie porty lotnicze	58	58	65
Armenia	wszystkie porty lotnicze	81	82	81
Austria	Innsbruck	4	3	4
	Klagenfurt	19	17	23
	Linz	11	10	14
	Salzburg	0	0	0
	Wiedeń	26	24	30
Białoruś	wszystkie porty lotnicze	59	61	60
Bośnia i Hercegowina	wszystkie porty lotnicze	43	41	48
Bułgaria	Sofia	6	6	6
	wszystkie pozostałe porty lotnicze	16	16	17
Chorwacja	wszystkie porty lotnicze	30	28	34
Cypr	patrz Azja			
Czeska i Słowacka Republika Federacyjna	Bratysława	30	28	34
	Brno	38	36	45
	Gottwaldov, Ostrava	42	39	48
	Koszyce, Presov	54	52	61

WYKAZ II (Beneluks)

Państwa trzecie	Port lotniczy wyjścia	Port lotniczy przybycia		
		Bruksela	Amsterdam	Luksemburg
1	2	3	4	5
	Praga	21	19	25
Estonia	wszystkie porty lotnicze	65	67	66
Wyspy Owcze	wszystkie porty lotnicze	29	31	26
Finlandia	Helsinki, Lappeenranta, Jyväskylä, Pori, Tampere,	54	58	51
	Ivalo, Kemi, Rovaniemi, Joensuu, Kajaani, Oulu, Kuopio	62	66	59
	Maarianhamina, Turku	47	56	44
Gruzja	wszystkie porty lotnicze	81	82	81
Gibraltar	wszystkie porty lotnicze	47	44	47
Węgry	Budapest	41	49	43
	wszystkie pozostałe porty lotnicze	48	55	51
Islandia	wszystkie porty lotnicze	50	53	47
Łotwa	wszystkie porty lotnicze	65	67	67
Litwa	wszystkie porty lotnicze	59	61	60
Była Jugosłowiańska Republika Macedonii	wszystkie porty lotnicze	57	56	63
Malta	wszystkie porty lotnicze	8	7	9
Mołdowa	wszystkie porty lotnicze	72	74	73

WYKAZ II (Beneluks)

Państwa trzecie	Port lotniczy wyjścia	Port lotniczy przybycia		
		Bruksela	Amsterdam	Luksemburg
1	2	3	4	5
Czarnogóra	wszystkie porty lotnicze	51	49	56
Norwegia	Alesund, Bodo, Trondheim, Alta, Kirkenes	85	93	84
	Bergen	75	88	65
	Kristiansand	66	81	53
	Oslo	85	93	79
	Stavanger	89	95	84
	Polska	Bydgoszcz, Kraków, Gdańsk, Rzeszów, Wrocław	48	50
	Poznań	17	18	20
	Szczecin	0	0	0
	Warszawa	37	39	39
Rumunia	Bukareszt	14	14	14
	Wszystkie pozostałe porty lotnicze	20	19	20
Rosja	Gorki, Kujbyszew, Perm, Rostów, Wołgograd	74	75	75
	St Petersburg	68	70	69
	Moskwa, Orzeł	71	73	72
	Irkuck, Kirensk, Krasnojarsk, Nowosybirsk, Chabarowsk, Władywostok	87	88	88

WYKAZ II (Beneluks)

Państwa trzecie	Port lotniczy wyjścia	Port lotniczy przybycia			
		Bruksela	Amsterdam	Luksemburg	
1	2	3	4	5	
	Omsk, Swierdłowski	82	84	83	
Serbia	wszystkie porty lotnicze	47	46	54	
Słowenia	wszystkie porty lotnicze	38	36	43	
Szwecja	Goteborg, Halmstad, Ronneby	16	19	17	
	Kalmar, Karlstad, Linköping, Norrköping, Visby	32	37	30	
	Kiruna, Luleå, Sundsvall	62	70	59	
	Kristianstad	12	14	10	
	Malmö	4	4	3	
	Sztokholm	41	51	38	
	Szwajcaria	Bazylea	0	0	0
		Berno	20	17	22
Genewa		2	2	3	
Zurich		4	3	5	
Turcja (część europejska)	wszystkie porty lotnicze	9	9	9	
Turcja (część azjatycka)	Adana, Afyon, Antalya, Elâzığ, Gaziantep, Iskenderun, Kastamonu, Konya, Malatya, Samsun, Trabzon	25	25	26	

WYKAZ II (Beneluks)

Państwa trzecie	Port lotniczy wyjścia	Port lotniczy przybycia		
		Bruksela	Amsterdam	Luksemburg
1	2	3	4	5
Ukraina	Agri, Diyarbakir, Erzurum, Kars, Van	37	37	39
	Akhisar, Ankara, Balıkezir, Bandırma, Bursa, Kütahya, Zonguldak	22	21	23
	Izmir	21	20	22
	Kijów			
	Lwów, Odessa, Symferopol	65	67	66
II. AFRYKA				
Algeria	Algier	25	22	27
	Annaba, Konstantyna	32	30	36
	El Golea	41	38	43
Angola	wszystkie porty lotnicze	80	79	82
Benin	wszystkie porty lotnicze	66	65	67
Botswana	wszystkie porty lotnicze	74	74	75
Burkina Faso	wszystkie porty lotnicze	47	46	48
Burundi	wszystkie porty lotnicze	61	61	62
Kamerun	wszystkie porty lotnicze	83	81	86
Republika Zielonego Przylądka	wszystkie porty lotnicze	31	30	31
Republika				

WYKAZ II (Beneluks)

Państwa trzecie	Port lotniczy wyjścia	Port lotniczy przybycia		
		Bruksela	Amsterdam	Luksemburg
1	2	3	4	5
Środkowo-afrykańska	wszystkie porty lotnicze	75	73	77
Czad	wszystkie porty lotnicze	70	67	72
Komory	wszystkie porty lotnicze	71	71	72
Kongo	wszystkie porty lotnicze	78	76	80
Dżibuti	wszystkie porty lotnicze	56	55	57
Egipt	wszystkie porty lotnicze	23	22	24
Gwinea Równikowa	wszystkie porty lotnicze	88	86	88
Etiopia	wszystkie porty lotnicze	52	51	53
Gabon	wszystkie porty lotnicze	83	81	86
Gambia	wszystkie porty lotnicze	31	30	31
Ghana	wszystkie porty lotnicze	66	65	67
Gwinea	wszystkie porty lotnicze	40	39	40
Gwinea Bissau	wszystkie porty lotnicze	40	39	40
Wybrzeże Kości Słoniowej	wszystkie porty lotnicze	66	65	67
Kenia	wszystkie porty lotnicze	63	62	64
Lesotho	wszystkie porty lotnicze	74	74	75
Liberia	wszystkie porty lotnicze	40	39	40
Libia	Benghazi	32	30	34

WYKAZ II (Beneluks)

Państwa trzecie	Port lotniczy wyjścia	Port lotniczy przybycia		
		Bruksela	Amsterdam	Luksemburg
1	2	3	4	5
	Sebha	41	40	44
	Trypolis	24	23	27
Madagaskar	wszystkie porty lotnicze	71	71	72
Malawi	wszystkie porty lotnicze	66	66	67
Mali	wszystkie porty lotnicze	47	46	48
Mauretania	wszystkie porty lotnicze	31	30	31
Mauritius	wszystkie porty lotnicze	71	71	72
Maroko	Casablanca	17	14	17
	Fez, Rabat	16	15	16
	Ifni	32	31	32
	Tanger, Tetuan	0	0	0
Mozambik	wszystkie porty lotnicze	72	71	73
Namibia	wszystkie porty lotnicze	74	74	75
Niger	wszystkie porty lotnicze	47	46	48
Nigeria	wszystkie porty lotnicze	66	65	67
Ruanda	wszystkie porty lotnicze	61	61	62
Wyspa Św. Tomasza i Książęca	wszystkie porty lotnicze	88	86	88
Senegal	wszystkie porty lotnicze	31	30	31
Seszele	wszystkie porty lotnicze	71	71	72

WYKAZ II (Beneluks)

Państwa trzecie	Port lotniczy wyjścia	Port lotniczy przybycia		
		Bruksela	Amsterdam	Luksemburg
1	2	3	4	5
Sierra Leone	wszystkie porty lotnicze	40	39	40
Somalia	wszystkie porty lotnicze	63	62	64
Republika Południowej Afryki	wszystkie porty lotnicze	74	74	75
Wyspa Świętej Heleny	wszystkie porty lotnicze	88	86	88
Sudan	wszystkie porty lotnicze	48	47	49
Suazi	wszystkie porty lotnicze	74	74	75
Tanzania	wszystkie porty lotnicze	66	66	67
Togo	wszystkie porty lotnicze	66	65	67
Tunezja	Dżerba	32	30	34
	Tunis	18	16	19
Uganda	wszystkie porty lotnicze	61	61	62
Zair	wszystkie porty lotnicze	78	76	80
Zambia	wszystkie porty lotnicze	71	70	72
Zimbabwe	wszystkie porty lotnicze	71	70	72
III. AMERYKA				
1. Ameryka Północna				
Kanada	Edmonton, Vancouver, Winnipeg	81	81	78

WYKAZ II (Beneluks)

Państwa trzecie	Port lotniczy wyjścia	Port lotniczy przybycia		
		Bruksela	Amsterdam	Luksemburg
1	2	3	4	5
	Gander, Moncton	62	62	60
	Halifax, Montreal, Ottawa, Quebec, Toronto	70	70	68
Grenlandia	wszystkie porty lotnicze	68	68	65
Stany Zjednoczone Ameryki	Akron, Albany, Atlanta, Baltimore, Boston, Buffalo, Charleston, Chicago, Cincinnati, Columbus, Detroit, Indianapolis, Jacksonville, Kansas City, Nowy Orlean, Lexington, Louisville, Memphis, Milwaukee, Minneapolis, Nashville, Nowy Jork, Filadelfia, Pittsburgh, St Louis, Waszyngton DC	71	71	68
	Albuquerque, Austin, Billings, Dallas, Denver, Houston, Las Vegas, Los Angeles, Oklahoma, Phoenix, Portland, Salt Lake City, San Francisco, Seattle	77	76	76
	Anchorage, Fairbanks, Juneau	90	91	88
	Honolulu	89	89	87
	Miami	80	80	79
	Puerto Rico	79	79	76
<i>2. Ameryka</i>				

WYKAZ II (Beneluks)

Państwa trzecie	Port lotniczy wyjścia	Port lotniczy przybycia		
		Bruksela	Amsterdam	Luksemburg
1	2	3	4	5
<i>Środkowa</i>				
Bahamy	wszystkie porty lotnicze	76	76	73
Belize	wszystkie porty lotnicze	79	79	77
Bermudy	wszystkie porty lotnicze	76	76	73
Kostaryka	wszystkie porty lotnicze	79	79	77
Kuba	wszystkie porty lotnicze	79	79	77
Curaçao	wszystkie porty lotnicze	79	79	79
Dominikana	wszystkie porty lotnicze	76	76	73
Salwador	wszystkie porty lotnicze	79	79	77
Gwatemala	wszystkie porty lotnicze	79	79	77
Haiti	wszystkie porty lotnicze	76	76	73
Honduras	wszystkie porty lotnicze	79	79	77
Jamajka	wszystkie porty lotnicze	79	79	77
Meksyk	wszystkie porty lotnicze	79	79	78
Nikaragua	wszystkie porty lotnicze	79	79	77
Panama	wszystkie porty lotnicze	79	79	77
Wyspy Dziewicze	patrz Indie Zachodnie			
Indie Zachodnie	wszystkie porty lotnicze	79	79	79
<i>3. Ameryka</i>				

WYKAZ II (Beneluks)

Państwa trzecie	Port lotniczy wyjścia	Port lotniczy przybycia		
		Bruksela	Amsterdam	Luksemburg
1	2	3	4	5
<i>Południowa</i>				
Argentyna	wszystkie porty lotnicze	76	76	76
Aruba	wszystkie porty lotnicze	79	79	79
Boliwia	wszystkie porty lotnicze	76	76	76
Brazylia	wszystkie porty lotnicze	79	79	79
Chile	wszystkie porty lotnicze	76	76	76
Kolumbia	wszystkie porty lotnicze	79	79	79
Ekwador	wszystkie porty lotnicze	79	79	79
Gujana	wszystkie porty lotnicze	79	79	79
Paragwaj	wszystkie porty lotnicze	76	76	76
Peru	wszystkie porty lotnicze	79	79	79
Surinam	wszystkie porty lotnicze	79	79	79
Trinidad i Tobago	wszystkie porty lotnicze	79	79	79
Urugwaj	wszystkie porty lotnicze	76	76	76
Wenezuela	wszystkie porty lotnicze	79	79	79
IV. AZJA				
Afganistan	wszystkie porty lotnicze	93	92	92
Azebejdżan	wszystkie porty lotnicze	81	82	81
Bahrajn	wszystkie porty lotnicze	44	44	43

WYKAZ II (Beneluks)

Państwa trzecie	Port lotniczy wyjścia	Port lotniczy przybycia		
		Bruksela	Amsterdam	Luksemburg
1	2	3	4	5
Bangladesz	wszystkie porty lotnicze	66	66	65
Bhutan	patrz Nepal			
Brunei	patrz Malezja			
Birma (Myanmar)	wszystkie porty lotnicze	77	77	77
Chiny	wszystkie porty lotnicze	77	75	74
Cypr	wszystkie porty lotnicze	77	78	77
Hongkong	wszystkie porty lotnicze	78	78	78
Indie	wszystkie porty lotnicze	66	66	65
Indonezja	wszystkie porty lotnicze	78	78	78
Iran	wszystkie porty lotnicze	44	45	43
Irak	wszystkie porty lotnicze	37	37	36
Izrael	wszystkie porty lotnicze	23	23	23
Japonia	wszystkie porty lotnicze	82	83	82
Jordania	wszystkie porty lotnicze	24	25	24
Kambodża	wszystkie porty lotnicze	75	75	74
Kazachstan	wszystkie porty lotnicze	77	77	77
Korea Północna	wszystkie porty lotnicze	77	78	77
Korea Południowa	wszystkie porty lotnicze	78	78	78

WYKAZ II (Beneluks)

Państwa trzecie	Port lotniczy wyjścia	Port lotniczy przybycia		
		Bruksela	Amsterdam	Luksemburg
1	2	3	4	5
Kuwejt	wszystkie porty lotnicze	45	45	44
Kirgistan	wszystkie porty lotnicze	77	77	77
Laos	wszystkie porty lotnicze	75	75	74
Liban	wszystkie porty lotnicze	22	22	21
Makau	wszystkie porty lotnicze	78	78	78
Malezja	wszystkie porty lotnicze	78	78	78
Malediwy	wszystkie porty lotnicze	72	72	71
Mongolia	wszystkie porty lotnicze	87	87	85
Maskat i Oman	wszystkie porty lotnicze	56	56	55
Nepal	wszystkie porty lotnicze	66	66	65
Oman	patrz Maskat i Oman			
Uzbekistan	wszystkie porty lotnicze	77	77	77
Pakistan	wszystkie porty lotnicze	66	66	65
Filipiny	wszystkie porty lotnicze	78	78	78
Katar	wszystkie porty lotnicze	447	44	45
Arabia Saudyjska	wszystkie porty lotnicze	44	44	45
Singapur	wszystkie porty lotnicze	78	78	78
Sri Lanka	wszystkie porty lotnicze	72	72	71

WYKAZ II (Beneluks)

Państwa trzecie	Port lotniczy wyjścia	Port lotniczy przybycia		
		Bruksela	Amsterdam	Luksemburg
1	2	3	4	5
Syria	wszystkie porty lotnicze	24	25	24
Tadżykistan	wszystkie porty lotnicze	77	77	77
Tajwan	wszystkie porty lotnicze	78	78	78
Tajlandia	wszystkie porty lotnicze	75	75	74
Turcja	patrz Europa			
Turkmeni- stan	wszystkie porty lotnicze	77	77	77
Zjednoczone Emiraty Arabskie	wszystkie porty lotnicze	56	56	55
Wietnam	wszystkie porty lotnicze	75	75	74
Jemen	wszystkie porty lotnicze	53	53	52
V. AUSTRALIA i OCEANIA	wszystkie porty lotnicze	83	84	83

WYKAZ III (Francja)

Państwa trzecie	Port lotniczy wyjścia	Port lotniczy przybycia							
		Ajaccio	Bordeaux	Lyon	Marsylia	Nantes	Paryż	Strasbourg	Tuluza
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
I. EUROPA									
Albania	wszystkie porty lotnicze	51	44	57	54	43	52	63	46
Armenia	wszystkie porty lotnicze	77	70	79	78	72	79	83	72
Austria	Innsbruck	3	2	4	3	2	3	5	3
	Klagenfurt	15	13	21	17	12	17	24	14
	Linz	9	7	14	10	7	10	15	8
	Salzburg	0	0	0	0	0	0	0	0
	Wiedeń	27	19	29	28	17	23	34	21
Białoruś	wszystkie porty lotnicze	51	47	59	53	49	59	65	51
Bośnia i Hercegowina	wszystkie porty lotnicze	19	26	39	21	25	30	37	16
Bułgaria	Sofia	7	6	7	7	5	6	7	6
	wszystkie pozostałe porty lotnicze	18	16	18	19	15	16	18	17
Chorwacja	wszystkie porty lotnicze	17	13	20	18	13	18	26	14
Cypr	patrz Azja								
Czeska i Słowacka Republika Federacyjna	Bratysława	30	22	32	31	20	27	38	24
	Brno	25	22	31	27	23	31	37	24
	Gottwaldov, Ostrava	28	24	34	29	26	34	41	26
	Koszyce, Presov	43	36	48	45	34	42	55	37
	Praga	12	10	15	12	11	15	19	11

WYKAZ III (Francja)

Państwa trzecie	Port lotniczy wyjścia	Port lotniczy przybycia							
		Ajaccio	Bordeaux	Lyon	Marsylia	Nantes	Paryż	Strasbourg	Tuluza
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Estonia	wszystkie porty lotnicze	57	52	65	59	55	64	70	55
Wyspy Owczce	wszystkie porty lotnicze	18	22	22	20	26	28	22	20
Finlandia	Helsinki, Lappeenranta, Jyväskylä, Pori, Tampere,	35	37	42	38	39	47	39	36
	Ivalo, Kemi, Rovaniemi, Joensuu, Kajaani, Oulu, Kuopio	43	45	50	46	48	55	47	44
	Maarianhamina, Turku	29	31	35	31	33	40	44	29
Gruzja	wszystkie porty lotnicze	77	70	79	78	72	79	83	72
Gibraltar	wszystkie porty lotnicze	0	0	0	0	0	0	0	0
Węgry	Budapest	34	29	41	36	29	37	47	31
	wszystkie pozostałe porty lotnicze	41	36	48	43	35	44	54	37
Islandia	wszystkie porty lotnicze	40	48	48	44	53	57	48	45
Łotwa	wszystkie porty lotnicze	57	52	65	59	55	64	70	55
Litwa	wszystkie porty lotnicze	51	47	59	53	49	59	65	51
Była Jugosłowiańsk a Republika Macedonii	wszystkie porty lotnicze	43	43	55	46	41	49	57	38
Malta	wszystkie porty lotnicze	10	8	10	11	7	8	9	9
Mołdowa	wszystkie porty lotnicze	67	59	70	69	61	70	75	61
Czarnogóra	wszystkie porty lotnicze	42	35	48	44	34	42	53	37
Norwegia	Alesund, Bodo,								

WYKAZ III (Francja)

Państwa trzecie	Port lotniczy wyjścia	Port lotniczy przybycia							
		Ajaccio	Bordeaux	Lyon	Marsylia	Nantes	Paryż	Strasbourg	Tuluza
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Polska	Trondheim, Alta, Kirkenes	43	61	50	66	66	75	64	59
	Bergen	37	48	46	42	47	60	46	41
	Kristiansand	29	34	37	33	38	50	37	33
	Oslo	21	44	26	23	47	60	47	42
	Stavanger	32	43	41	36	42	55	41	36
	Bydgoszcz, Kraków, Gdańsk, Rzeszów, Wrocław	47	43	55	49	44	54	61	45
	Poznań	34	30	41	36	33	41	48	32
	Szczecin	0	0	0	0	0	0	0	0
Rumunia	Warszawa	40	36	48	42	37	47	54	38
	Bukareszt	16	14	16	17	13	14	16	15
Rosja	wszystkie pozostałe porty lotnicze	22	19	22	23	18	20	22	20
	Gorki, Kujbyszew, Perm, Rostów, Wołgograd	69	61	72	71	63	72	77	63
	St Petersburg	57	48	54	55	51	60	64	47
	Moskwa, Orzeł	64	59	71	67	62	71	70	62
	Woroneż	70	63	73	72	64	73	78	64
	Irkuck, Kirensk, Krasnojarsk, Nowosybirsk, Chabarowsk, Władywostok	82	79	86	84	81	86	87	80
Serbia	Omsk, Swierdłowski	76	72	82	78	75	81	82	75
	wszystkie porty lotnicze	27	21	31	28	20	27	37	23

WYKAZ III (Francja)

Państwa trzecie	Port lotniczy wyjścia	Port lotniczy przybycia							
		Ajaccio	Bordeaux	Lyon	Marsylia	Nantes	Paryż	Strasbourg	Tuluza
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Słowenia	wszystkie porty lotnicze								
Szwecja	Gorhenberg, Halmstad, Ronneby	10	9	12	11	9	12	13	8
	Kalmar, Karlstad, Linköping, Norrköping, Visby	19	19	23	21	20	26	28	18
	Kiruna, Lulea, Sundsvall, Kristianstad, Malmö	2	2	2	2	2	3	3	2
	Sztokholm	25	27	30	27	28	34	38	25
Szwajcaria	Bazylea	0	0	0	0	0	0		
	Berno	21	18	75	31	7	13	63	24
	Genewa	2	0	8	3	0	1	55	3
	Zurich	20	29	67	43	5	8	32	35
Turcja (część europejska)	wszystkie porty lotnicze	8	7	8	9	7	9	8	8
Turcja (część azjatycka)	Adana, Afyon, Antalya, Elâzig, Gaziantep, Iskenderun, Kastamonu, Konya, Malatya, Samsun, Trabzon	23	21	25	24	20	25	23	22
	Agri, Diyarbakir, Erzurum, Kars, Van	35	31	35	36	30	37	34	33
	Akhisar, Ankara, Balıkezir, Bandırma,	20	17	20	20	17	21	19	18
	Bursa, Kiitahya, Zonguldak								

WYKAZ III (Francja)

Państwa trzecie	Port lotniczy wyjścia	Port lotniczy przybycia							
		Ajaccio	Bordeaux	Lyon	Marsylia	Nantes	Paryż	Strasbourg	Tuluza
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
	Izmir	19	17	19	19	16	20	19	18
Ukraina	Kijów								
	Lwów, Odessa, Symferopol	61	52	64	62	54	63	69	56
II. AFRYKA									
Algeria	Algier	50	37	37	49	29	23	27	43
	Annaba, Konstantyna	51	54	49	66	44	37	36	60
	El Golea	70	60	60	69	70	45	49	65
Angola	wszystkie porty lotnicze	95	92	87	100	89	82	82	95
Benin	wszystkie porty lotnicze	83	77	76	83	73	70	71	79
Botswana	wszystkie porty lotnicze	77	73	77	77	73	74	76	75
Burkina Faso	wszystkie porty lotnicze	62	59	58	62	55	57	52	56
Burundi	wszystkie porty lotnicze	65	60	64	65	59	61	64	62
Kamerun	wszystkie porty lotnicze	95	90	94	100	85	87	86	93
Republika Zielonego Przylądka	wszystkie porty lotnicze	40	38	35	40	35	33	32	39
Republika Środkowoafrykańska	wszystkie porty lotnicze	93	90	83	100	85	88	79	93
Czad	wszystkie porty lotnicze	91	88	79	100	82	85	74	92
Komory	wszystkie porty lotnicze	74	70	74	75	70	71	73	72
Kongo	wszystkie porty lotnicze	94	89	86	97	85	90	81	92

WYKAZ III (Francja)

Państwa trzecie	Port lotniczy wyjścia	Port lotniczy przybycia							
		Ajaccio	Bordeaux	Lyon	Marsylia	Nantes	Paryż	Strasbourg	Tuluza
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Dżibuti	wszystkie porty lotnicze	60	55	59	60	54	56	59	57
Egipt	wszystkie porty lotnicze	26	22	25	26	21	23	25	24
Gwinea Równikowa	wszystkie porty lotnicze	93	96	93	100	90	89	86	95
Etiopia	wszystkie porty lotnicze	56	51	55	57	50	52	55	53
Gabon	wszystkie porty lotnicze	95	90	94	100	85	87	86	93
Gambia	wszystkie porty lotnicze	40	38	35	40	35	33	32	39
Ghana	wszystkie porty lotnicze	83	77	76	83	73	70	71	79
Gwinea	wszystkie porty lotnicze	50	49	45	50	45	43	41	49
Gwinea Bissau	wszystkie porty lotnicze	50	49	45	50	45	43	41	49
Wybrzeże Kości Słoniowej	wszystkie porty lotnicze	100	93	91	100	88	84	85	95
Kenia	wszystkie porty lotnicze	66	62	66	67	61	63	65	64
Lesotho	wszystkie porty lotnicze	77	73	77	77	73	74	76	75
Liberia	wszystkie porty lotnicze	50	49	45	50	45	43	41	49
Libia	Benghazi	59	32	38	41	30	33	34	35
	Sebha	82	58	63	72	51	55	46	62
	Trypolis	72	43	49	59	37	41	28	48
Madagaskar	wszystkie porty lotnicze	74	70	74	75	70	71	73	72
Malawi	wszystkie porty lotnicze	69	65	69	70	64	66	69	67

WYKAZ III (Francja)

Państwa trzecie	Port lotniczy wyjścia	Port lotniczy przybycia							
		Ajaccio	Bordeaux	Lyon	Marsylia	Nantes	Paryż	Strasbourg	Tuluza
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Mali	wszystkie porty lotnicze	62	59	58	62	55	57	52	56
Mauretania	wszystkie porty lotnicze	40	38	35	40	35	33	32	39
Mauritius	wszystkie porty lotnicze	74	70	74	75	70	71	73	72
Maroko	Casablanca	27	23	20	20	27	17	16	25
	Fez, Rabat	33	26	22	33	21	20	20	27
	Ifni	50	46	40	50	40	36	35	37
	Tanger, Tetuan	0	0	0	0	0	0	0	0
Mozambik	wszystkie porty lotnicze	74	71	74	75	70	72	74	72
Namibia	wszystkie porty lotnicze	77	73	77	77	73	74	76	75
Niger	wszystkie porty lotnicze	62	59	58	62	55	57	52	56
Nigeria	wszystkie porty lotnicze	83	77	76	83	73	70	71	79
Ruanda	wszystkie porty lotnicze	65	60	64	65	59	61	64	62
Wyspy Św. Tomasza i Książęca	wszystkie porty lotnicze	93	96	93	100	90	89	86	95
Senegal	wszystkie porty lotnicze	40	38	35	40	35	33	32	39
Seszele	wszystkie porty lotnicze	74	70	74	75	70	71	73	72
Sierra Leone	wszystkie porty lotnicze	50	49	45	50	45	43	41	49
Somalia	wszystkie porty lotnicze	66	62	66	67	61	63	66	64
Republika Południowej Afryki	wszystkie porty lotnicze	77	73	77	77	73	74	76	75

WYKAZ III (Francja)

Państwa trzecie	Port lotniczy wyjścia	Port lotniczy przybycia							
		Ajaccio	Bordeaux	Lyon	Marsylia	Nantes	Paryż	Strasbourg	Tuluza
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Wyspa Świętej Heleny	wszystkie porty lotnicze	93	96	93	100	90	89	86	95
Sudan	wszystkie porty lotnicze	52	47	51	52	46	48	51	49
Suazi	wszystkie porty lotnicze	77	73	77	77	73	74	76	75
Tanzania	wszystkie porty lotnicze	69	65	69	70	64	66	69	67
Togo	wszystkie porty lotnicze	83	77	76	83	73	70	71	79
Tunezja	Dżerba	46	36	42	52	31	33	37	41
	Tunis	28	21	24	33	16	18	21	24
Uganda	wszystkie porty lotnicze	65	60	64	65	59	61	64	62
Zair	wszystkie porty lotnicze	94	89	86	97	85	90	81	92
Zambia	wszystkie porty lotnicze	74	70	74	74	69	71	73	72
Zimbabwe	wszystkie porty lotnicze	74	70	74	74	69	71	73	72
III. AMERYKA									
1. <i>Ameryka Północna</i>									
Kanada	Edmonton, Vancouver, Winnipeg	70	76	76	73	79	81	76	74
	Gander, Moncton	51	57	57	54	60	62	57	55
	Halifax, Montreal, Ottawa, Quebec, Toronto	60	65	65	62	69	70	65	63
Grenlandia	wszystkie porty lotnicze	57	65	64	61	69	72	65	61
Stany	Akron, Albany, Atlanta,								

WYKAZ III (Francja)

Państwa trzecie	Port lotniczy wyjścia	Port lotniczy przybycia							
		Ajaccio	Bordeaux	Lyon	Marsylia	Nantes	Paryż	Strasbourg	Tuluza
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Zjednoczone Ameryki	Baltimore, Boston, Buffalo, Charleston, Chicago, Cincinnati, Columbus, Detroit, Indianapolis, Jacksonville, Kansas City, Nowy Orlean, Lexington, Louisville, Memphis, Milwaukee, Minneapolis, Nashville, Nowy Jork, Filadelfia, Pittsburgh, St Louis, Waszyngton DC	61	65	66	64	70	71	66	64
	Albuquerque, Austin, Billings, Dallas, Denver, Houston, Las Vegas, Los Angeles, Oklahoma, Phoenix, Portland, Salt Lake City, San Francisco, Seattle	71	75	76	73	76	79	76	74
	Anchorage, Fairbanks, Juneau	79	81	86	83	86	89	86	84
	Honolulu	82	86	86	84	88	89	86	84
	Miami	72	77	77	74	78	80	77	75
	Puerto Rico	68	74	74	71	75	79	74	72
2. <i>Ameryka Środkowa</i>									
Bahamy	wszystkie porty lotnicze	65	71	71	68	71	76	71	69
Belize	wszystkie porty lotnicze	70	76	76	73	76	85	76	74
Bermudy	wszystkie porty lotnicze	65	71	71	68	71	76	71	69
Kostaryka	wszystkie porty lotnicze	70	76	76	73	76	85	76	74

WYKAZ III (Francja)

Państwa trzecie	Port lotniczy wyjścia	Port lotniczy przybycia							
		Ajaccio	Bordeaux	Lyon	Marsylia	Nantes	Paryż	Strasbourg	Tuluza
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Kuba	wszystkie porty lotnicze	70	76	76	73	76	85	76	74
Curaçao	wszystkie porty lotnicze	79	84	83	82	81	82	77	85
Dominikana	wszystkie porty lotnicze	65	71	71	68	71	76	71	69
Salwador	wszystkie porty lotnicze	70	76	76	73	76	85	76	74
Gwatemala	wszystkie porty lotnicze	70	76	76	73	76	85	76	74
Haiti	wszystkie porty lotnicze	65	71	71	68	71	76	71	69
Honduras	wszystkie porty lotnicze	70	76	76	73	76	85	76	74
Jamajka	wszystkie porty lotnicze	70	76	76	73	76	85	76	74
Meksyk	wszystkie porty lotnicze	73	78	77	75	80	80	77	77
Nikaragua	wszystkie porty lotnicze	70	76	76	73	76	85	76	74
Panama	wszystkie porty lotnicze	70	76	76	73	76	85	76	74
Wyspy Dziewicze	patrz Indie Zachodnie								
Indie Zachodnie	wszystkie porty lotnicze	79	84	83	82	81	82	77	85
<i>3. Ameryka Południowa</i>									
Argentyna	wszystkie porty lotnicze	82	80	79	82	78	78	75	81
Aruba	wszystkie porty lotnicze	79	84	83	82	81	82	77	85
Boliwia	wszystkie porty lotnicze	82	80	79	82	78	78	75	81

WYKAZ III (Francja)

Państwa trzecie	Port lotniczy wyjścia	Port lotniczy przybycia							
		Ajaccio	Bordeaux	Lyon	Marsylia	Nantes	Paryż	Strasbourg	Tuluza
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Brazylia	wszystkie porty lotnicze	79	84	83	82	81	82	77	85
Chile	wszystkie porty lotnicze	82	80	79	82	78	78	75	81
Kolumbia	wszystkie porty lotnicze	79	84	83	82	81	82	77	85
Ekwador	wszystkie porty lotnicze	79	84	83	82	81	82	77	85
Gujana	wszystkie porty lotnicze	79	84	83	82	81	82	77	85
Paragwaj	wszystkie porty lotnicze	82	80	79	82	78	78	75	81
Peru	wszystkie porty lotnicze	79	84	83	82	81	82	77	85
Surinam	wszystkie porty lotnicze	79	84	83	82	81	82	77	85
Trinidad i Tobago	wszystkie porty lotnicze	79	84	83	82	81	82	77	85
Urugwaj	wszystkie porty lotnicze	82	80	79	82	78	78	75	81
Wenezuela	wszystkie porty lotnicze	79	84	83	82	81	82	77	85
IV. AZJA									
Afganistan	wszystkie porty lotnicze	69	65	69	70	64	66	69	67
Azebejdżan	wszystkie porty lotnicze	77	70	79	78	72	79	83	72
Bahrajn	wszystkie porty lotnicze	48	43	48	49	42	44	47	45
Bangladesz	wszystkie porty lotnicze	69	65	69	70	64	66	69	67
Bhutan	patrz Nepal								
Brunei	patrz Malezja								
Birma (Myanmar)	wszystkie porty lotnicze	78	74	78	78	74	75	77	76

WYKAZ III (Francja)

Państwa trzecie	Port lotniczy wyjścia	Port lotniczy przybycia							
		Ajaccio	Bordeaux	Lyon	Marsylia	Nantes	Paryż	Strasbourg	Tuluza
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Chiny	wszystkie porty lotnicze	80	77	80	81	76	78	79	78
Cypr	wszystkie porty lotnicze	19	16	19	20	16	17	18	17
Hongkong	wszystkie porty lotnicze	81	78	81	81	77	78	80	79
Indie	wszystkie porty lotnicze	69	65	69	70	64	66	69	67
Indonezja	wszystkie porty lotnicze	81	78	81	81	77	78	80	79
Iran	wszystkie porty lotnicze	48	44	48	49	43	44	47	45
Irak	wszystkie porty lotnicze	40	36	40	41	35	37	40	38
Izrael	wszystkie porty lotnicze	26	23	26	27	22	23	25	24
Japonia	wszystkie porty lotnicze	85	82	85	85	80	83	84	83
Jordania	wszystkie porty lotnicze	27	24	27	28	23	25	27	25
Kambodża	wszystkie porty lotnicze	78	74	78	78	74	75	77	76
Kazachstan	wszystkie porty lotnicze	72	70	76	70	71	76	77	70
Korea Północna	wszystkie porty lotnicze	80	77	80	81	76	78	79	78
Korea Południowa	wszystkie porty lotnicze	81	78	81	81	77	78	80	79
Kuwejt	wszystkie porty lotnicze	49	44	49	50	43	45	48	46
Kirgistan	wszystkie porty lotnicze	72	70	76	70	71	76	77	70
Laos	wszystkie porty lotnicze	25	21	24	25	21	22	24	23
Liban	wszystkie porty lotnicze	78	74	78	78	74	75	77	76
Makau	wszystkie porty lotnicze	81	78	81	81	77	78	80	79

WYKAZ III (Francja)

Państwa trzecie	Port lotniczy wyjścia	Port lotniczy przybycia							
		Ajaccio	Bordeaux	Lyon	Marsylia	Nantes	Paryż	Strasbourg	Tuluza
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Malezja	wszystkie porty lotnicze	81	78	81	81	77	78	80	79
Malediwy	wszystkie porty lotnicze	75	71	75	76	71	72	74	73
Mongolia	wszystkie porty lotnicze	82	79	86	84	81	86	87	80
Maskat i Oman	wszystkie porty lotnicze	60	55	59	60	54	56	59	57
Nepal	wszystkie porty lotnicze	69	65	69	70	64	66	69	67
Oman	Patrz Maskat i Oman								
Uzbekistan	wszystkie porty lotnicze	72	70	76	70	71	76	77	70
Pakistan	wszystkie porty lotnicze	69	65	69	70	64	66	69	67
Filipiny	wszystkie porty lotnicze	81	78	81	81	77	78	80	79
Katar	wszystkie porty lotnicze	48	43	48	49	42	44	47	45
Arabia Saudyjska	wszystkie porty lotnicze	48	43	48	49	42	44	47	45
Singapur	wszystkie porty lotnicze	81	78	81	81	77	78	80	79
Sri Lanka	wszystkie porty lotnicze	75	71	75	76	71	72	74	73
Syria	wszystkie porty lotnicze	27	24	27	28	23	25	27	25
Tadżykistan	wszystkie porty lotnicze	72	70	76	70	71	76	77	70
Tajwan	wszystkie porty lotnicze	81	78	81	81	77	78	80	79
Tajlandia	wszystkie porty lotnicze	78	74	78	78	74	75	77	76
Turecja	patrz Europa								
Turkmenistan	wszystkie porty lotnicze	72	70	76	70	71	76	77	70

WYKAZ III (Francja)

Państwa trzecie	Port lotniczy wyjścia	Port lotniczy przybycia							
		Ajaccio	Bordeaux	Lyon	Marsylia	Nantes	Paryż	Strasbourg	Tuluza
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Zjednoczone Emiraty Arabskie	wszystkie porty lotnicze	60	55	59	60	54	56	59	57
Wietnam	wszystkie porty lotnicze	78	74	78	78	74	75	77	76
Jemen	wszystkie porty lotnicze	57	52	57	58	51	53	56	54
V. AUSTRALIA i OCEANIA	wszystkie porty lotnicze	86	83	85	86	82	84	85	84

WYKAZ IV (Włochy)

Państwa trzecie	Port lotniczy wyjścia	Port lotniczy przybycia							
		Alghero	Brindisi	Florencja/Piza	Mediolan	Neapol	Palermo	Rzym	Wenecja
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
I. EUROPA									
Albania	wszystkie porty lotnicze	64	90	69	71	73	62	85	99
Armenia	wszystkie porty lotnicze	94	100	88	88	89	84	94	96
Austria	Innsbruck	3	2	4	6	3	2	3	7
	Klagenfurt	21	19	38	37	25	21	31	59
	Linz	9	7	15	18	9	8	12	15
	Salzburg	0	0	0	0	0	0	0	0
	Wiedeń	48	44	46	45	57	47	71	72
Białoruś	wszystkie porty lotnicze	72	100	77	67	79	71	87	91
Bośnia i Hercegowina	wszystkie porty lotnicze	28	25	33	55	35	27	56	97
Bułgaria	Sofia	8	7	8	8	9	8	10	8
	wszystkie pozostałe porty lotnicze	21	20	22	20	23	21	25	21
Chorwacja	wszystkie porty lotnicze	36	32	22	32	46	35	62	98
Cypr	patrz Azja								
Czeska i Słowacka Republika Federacyjna	Bratysława	50	46	49	49	59	49	73	75
	Brno	55	51	56	40	64	54	76	80
	Gottwaldov, Ostrava	27	39	34	43	47	41	55	45

WYKAZ IV (Włochy)

Państwa trzecie	Port lotniczy wyjścia	Port lotniczy przybycia							
		Alghero	Brindisi	Florencja/Piza	Mediolan	Neapol	Palermo	Rzym	Wenecja
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
	Koszyce, Presov	60	56	64	64	69	59	80	85
	Praga	11	28	15	20	35	30	43	22
Estonia	wszystkie porty lotnicze	75	100	80	72	81	74	89	93
Wyspy Owczce	wszystkie porty lotnicze	17	14	18	20	16	15	17	19
Finlandia	Helsinki, Lappeenranta, Jyvaskyla, Pori, Tampere,	34	31	39	43	34	32	37	42
	Ivalo, Kemi, Rovaniemi, Joensuu, Kajaani, Oulu, Kuopio	42	38	47	51	42	39	47	50
	Maarianhamina, Turku	28	32	32	37	28	26	30	45
Gruzja	wszystkie porty lotnicze	84	100	88	88	89	84	94	96
Gibraltar	wszystkie porty lotnicze	67	63	67	77	74	66	82	68
Węgry	Budapest	54	100	59	54	63	52	78	81
	wszystkie pozostałe porty lotnicze	59	100	65	61	68	58	81	85
Islandia	wszystkie porty lotnicze	39	29	36	39	31	29	33	36
Łotwa	wszystkie porty lotnicze	75	100	80	72	81	74	89	93
Litwa	wszystkie porty lotnicze	72	100	77	62	67	79	87	91
Była Jugosłowska Republika Macedonii	wszystkie porty lotnicze	56	51	61	69	64	54	80	99
Malta	wszystkie porty lotnicze	33	16	15	12	19	56	21	13

WYKAZ IV (Włochy)

Państwa trzecie	Port lotniczy wyjścia	Port lotniczy przybycia							
		Alghero	Brindisi	Florencja/Piza	Mediolan	Neapol	Palermo	Rzym	Wenecja
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Mołdowa	wszystkie porty lotnicze	78	100	83	82	84	77	91	94
Czarnogóra	wszystkie porty lotnicze	58	53	51	63	67	56	80	99
Norwegia	Alesund, Bodo, Trondheim, Alta, Kirkenes	42	40	47	51	42	39	44	51
	Bergen	35	30	41	46	33	30	36	42
	Kristiansand	6	6	8	9	6	6	7	9
	Oslo	21	19	24	27	20	18	22	27
	Stavanger	30	43	52	57	47	44	50	57
Polska	Bydgoszcz, Kraków, Gdańsk, Rzeszów, Wrocław	69	94	74	63	77	68	86	90
	Poznań	33	44	41	50	52	45	59	53
	Szczecin	0	0	0	0	0	0	0	0
	Warszawa	65	93	70	56	73	64	83	88
Rumunia	Bukareszt	19	18	20	18	20	18	23	18
	wszystkie pozostałe porty lotnicze	25	24	26	25	27	25	30	25
Rosja	Gorki, Kujbyszew, Perm, Rostów, Wołgograd	83	100	87	82	88	82	94	95
	St Petersburg	78	100	84	77	84	77	91	94
	Moskwa, Orzeł	80	100	84	78	86	79	92	94
	Irkuck, Kirensk,								

WYKAZ IV (Włochy)

Państwa trzecie	Port lotniczy wyjścia	Port lotniczy przybycia							
		Alghero	Brindisi	Florencja/Piza	Mediolan	Neapol	Palermo	Rzym	Wenecja
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
	Krasnojarsk, Nowosybirsk, Chabarowski, Władywostok	89	100	92	90	93	89	96	97
	Omsk, Swierdłowski	87	100	85	84	86	79	92	94
Serbia	wszystkie porty lotnicze	51	46	56	58	61	49	77	99
Słowenia	wszystkie porty lotnicze	36	32	22	32	46	35	62	98
Szwecja	Goteborg, Halmstad, Ronneby	9	9	11	13	10	9	11	13
	Kalmar, Karlstad, Linköping, Norrköping, Visby	18	17	21	24	18	17	20	24
	Kiruna, Lulea, Sundsvall	42	45	47	52	42	39	45	57
	Kristianstad	6	5	7	8	6	5	6	8
	Malmo	2	1	2	2	2	1	2	2
	Sztokholm	24	28	28	32	24	22	26	41
Szwajcaria	Bazylika	0	0	0	0	0	0	0	0
	Berno	29	21	46	80	26	21	28	44
	Genewa	1	1	2	5	1	1	1	3
	Zurich	20	14	34	70	17	14	18	32
Turcja (część europejska)	wszystkie porty lotnicze	10	9	10	9	10	10	12	10
Turcja (część azjatycka)	Adana, Afyon, Antalya, Elazığ, Gaziantep,								

WYKAZ IV (Włochy)

Państwa trzecie	Port lotniczy wyjścia	Port lotniczy przybycia							
		Alghero	Brindisi	Florencja/Piza	Mediolan	Neapol	Palermo	Rzym	Wenecja
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Ukraina	Iskenderun, Kastamonu, Konya, Malatya, Samsun, Trabzon	26	25	27	26	28	26	30	26
	Agri, Diyarbakir, Erzurum, Kars, Van	39	37	40	38	41	38	44	39
	Akhisar, Ankara, Balıkezir, Bandırma, Bursa, Kütahya, Zonguldak	22	22	23	22	24	22	26	24
	Izmir	21	21	22	21	23	21	25	23
	Kijów Lwów, Odessa, Symferopol	78	100	83	82	84	77	91	94
II. AFRYKA									
Algeria	Algier	22	20	23	39	25	46	30	31
	Annaba, Konstantyna	36	34	38	44	40	59	46	36
	El Golea	43	41	65	60	48	67	53	53
Angola	wszystkie porty lotnicze	92	84	87	84	92	95	92	85
Benin	wszystkie porty lotnicze	71	71	76	76	73	75	82	72
Botswana	wszystkie porty lotnicze	80	79	81	79	81	79	83	79
Burkina Faso	wszystkie porty lotnicze	56	55	52	55	55	61	55	52
Burundi	wszystkie porty lotnicze	68	67	70	68	71	68	73	68
Kamerun	wszystkie porty lotnicze	92	88	94	95	91	93	99	91

WYKAZ IV (Włochy)

Państwa trzecie	Port lotniczy wyjścia	Port lotniczy przybycia							
		Alghero	Brindisi	Florencja/Piza	Mediolan	Neapol	Palermo	Rzym	Wenecja
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Republika Zielonego Przylądka	wszystkie porty lotnicze	33	32	33	36	34	39	36	33
Republika Środkowoafrykańska	wszystkie porty lotnicze	82	88	83	79	89	93	89	81
Czad	wszystkie porty lotnicze	86	84	79	74	86	91	85	76
Komory	wszystkie porty lotnicze	77	76	78	77	79	77	81	77
Kongo	wszystkie porty lotnicze	91	81	86	82	91	94	90	84
Dżibuti	wszystkie porty lotnicze	64	62	65	63	66	63	69	63
Egipt	wszystkie porty lotnicze	29	28	30	28	31	28	34	28
Gwinea Równikowa	wszystkie porty lotnicze	92	89	89	92	92	93	99	88
Etiopia	wszystkie porty lotnicze	60	58	61	59	62	59	65	59
Gabon	wszystkie porty lotnicze	92	88	94	95	91	93	99	91
Gambia	wszystkie porty lotnicze	33	32	33	36	34	39	36	33
Ghana	wszystkie porty lotnicze	71	71	76	76	73	75	82	72
Gwinea	wszystkie porty lotnicze	42	41	43	46	44	49	46	43
Gwinea Bissau	wszystkie porty lotnicze	42	41	43	46	44	49	46	43
Wybrzeże Kości Słoniowej	wszystkie porty lotnicze	71	71	76	76	73	75	82	72

WYKAZ IV (Włochy)

Państwa trzecie	Port lotniczy wyjścia	Port lotniczy przybycia							
		Alghero	Brindisi	Florencja/Piza	Mediolan	Neapol	Palermo	Rzym	Wenecja
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Kenia	wszystkie porty lotnicze	70	69	71	69	72	69	74	69
Lesotho	wszystkie porty lotnicze	80	79	81	79	81	79	83	79
Liberia	wszystkie porty lotnicze	42	41	43	46	44	49	46	43
Libia	Benghazi	66	100	50	44	64	87	61	46
	Sebha	75	68	61	74	72	80	71	57
	Trypolis	57	48	42	63	52	64	53	37
Madagaskar	wszystkie porty lotnicze	77	76	78	77	79	77	81	77
Malawi	wszystkie porty lotnicze	73	72	74	72	75	72	77	72
Mali	wszystkie porty lotnicze	56	55	52	55	55	61	55	52
Mauretania	wszystkie porty lotnicze	33	32	33	36	34	39	36	33
Mauritius	wszystkie porty lotnicze	77	76	78	77	79	77	81	77
Maroko	Casablanca	21	22	21	24	22	29	24	24
	Fez, Rabat	22	21	21	23	23	29	24	20
	Ifni	37	36	39	42	40	49	43	38
	Tanger, Tetuan	0	0	0	0	0	0	0	0
Mozambik	wszystkie porty lotnicze	78	77	79	77	79	77	81	77
Namibia	wszystkie porty lotnicze	80	79	81	79	81	79	83	79
Niger	wszystkie porty lotnicze	56	55	52	55	55	61	55	52
Nigeria	wszystkie porty lotnicze	71	71	76	76	73	75	82	72

WYKAZ IV (Włochy)

Państwa trzecie	Port lotniczy wyjścia	Port lotniczy przybycia							
		Alghero	Brindisi	Florencja/Piza	Mediolan	Neapol	Palermo	Rzym	Wenecja
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Ruanda	wszystkie porty lotnicze	68	67	70	68	71	68	73	68
Wyspy Św. Tomasza i Książęca	wszystkie porty lotnicze	92	89	89	92	92	93	99	88
Senegal	wszystkie porty lotnicze	33	32	33	36	34	39	36	33
Seszele	wszystkie porty lotnicze	77	76	78	77	79	77	81	77
Sierra Leone	wszystkie porty lotnicze	42	41	43	46	44	49	46	43
Somalia	wszystkie porty lotnicze	70	69	71	69	72	70	75	70
Republika Południowej Afryki	wszystkie porty lotnicze	80	79	81	79	81	79	83	79
Wyspa Świętej Heleny	wszystkie porty lotnicze	92	89	89	92	92	93	99	88
Sudan	wszystkie porty lotnicze	56	54	57	55	58	55	61	55
Suazi	wszystkie porty lotnicze	80	79	81	79	81	79	83	79
Tanzania	wszystkie porty lotnicze	73	72	74	72	75	72	77	72
Togo	wszystkie porty lotnicze	71	71	76	76	73	75	82	72
Tunezja	Dżerba	69	63	76	58	59	88	98	68
	Tunis	58	51	67	44	36	75	97	57
Uganda	wszystkie porty lotnicze	68	67	70	68	71	68	73	68
Zair	wszystkie porty lotnicze	91	81	86	82	91	94	90	84
Zambia	wszystkie porty lotnicze	77	76	78	76	79	76	81	76

WYKAZ IV (Włochy)

Państwa trzecie	Port lotniczy wyjścia	Port lotniczy przybycia							
		Alghero	Brindisi	Florencja/Piza	Mediolan	Neapol	Palermo	Rzym	Wenecja
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Zimbabwe	wszystkie porty lotnicze	77	76	78	76	79	76	81	76
II. AMERYKA									
<i>1. Ameryka Północna</i>									
Kanada	Edmonton, Vancouver, Winnipeg	68	66	71	74	67	66	69	71
	Gander, Moncton	49	46	52	54	48	46	49	52
	Halifax, Montreal, Ottawa, Quebec, Toronto	57	54	61	62	56	55	58	61
Grenlandia	wszystkie porty lotnicze	55	46	54	57	49	47	51	54
Stany Zjednoczone Ameryki	Akron, Albany, Atlanta, Baltimore, Boston, Buffalo, Charleston, Chicago, Cincinnati, Columbus, Detroit, Indianapolis, Jacksonville, Kansas City, Nowy Orlean, Lexington, Louisville, Memphis, Milwaukee, Minneapolis, Nashville, Nowy Jork, Filadelfia, Pittsburgh, St Louis, Waszyngton DC	59	55	61	64	58	56	59	61

WYKAZ IV (Włochy)

Państwa trzecie	Port lotniczy wyjścia	Port lotniczy przybycia							
		Alghero	Brindisi	Florencja/Piza	Mediolan	Neapol	Palermo	Rzym	Wenecja
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
	Albuquerque, Austin, Billings, Dallas, Denver, Houston, Las Vegas, Los Angeles, Oklahoma, Phoenix, Portland, Salt Lake City, San Francisco, Seattle	69	66	71	73	67	66	69	71
	Anchorage, Fairbanks, Juneau	77	71	80	83	72	70	73	77
	Honolulu	81	80	83	84	81	80	81	83
	Miami	71	67	72	75	69	68	70	73
	Puerto Rico	67	63	69	72	65	63	67	69
<i>2. Ameryka Środkowa</i>									
Bahamy	wszystkie porty lotnicze	64	60	66	69	62	60	64	66
Belize	wszystkie porty lotnicze	70	66	71	73	68	67	70	72
Bermudy	wszystkie porty lotnicze	64	60	66	69	62	60	64	66
Kostaryka	wszystkie porty lotnicze	70	66	71	73	68	67	70	72
Kuba	wszystkie porty lotnicze	70	66	71	73	68	67	70	72
Curaçao	wszystkie porty lotnicze	80	78	76	78	82	79	84	76
Dominikana	wszystkie porty lotnicze	64	60	66	69	62	60	64	66
Salwador	wszystkie porty lotnicze	70	66	71	73	68	67	70	72
Gwatemala	wszystkie porty lotnicze	70	66	71	73	68	67	70	72

WYKAZ IV (Włochy)

Państwa trzecie	Port lotniczy wyjścia	Port lotniczy przybycia							
		Alghero	Brindisi	Florencja/Piza	Mediolan	Neapol	Palermo	Rzym	Wenecja
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Haiti	wszystkie porty lotnicze	64	60	66	69	62	60	64	66
Honduras	wszystkie porty lotnicze	70	66	71	73	68	67	70	72
Jamajka	wszystkie porty lotnicze	70	66	71	73	68	67	70	72
Meksyk	wszystkie porty lotnicze	72	69	73	75	70	69	71	73
Nikaragua	wszystkie porty lotnicze	70	66	71	73	68	67	70	72
Panama	wszystkie porty lotnicze	70	66	71	73	68	67	70	72
Wyspy Dziewicze	patrz Indie Zachodnie								
Indie Zachodnie	wszystkie porty lotnicze	80	78	76	78	82	79	84	76
<i>3. Ameryka Południowa</i>									
Argentyna	wszystkie porty lotnicze	76	75	77	77	78	81	79	77
Aruba	wszystkie porty lotnicze	80	78	76	78	82	79	84	76
Boliwia	wszystkie porty lotnicze	76	75	77	77	78	81	79	77
Brazylia	wszystkie porty lotnicze	80	78	76	78	82	79	84	76
Chile	wszystkie porty lotnicze	76	75	77	77	78	81	79	77
Kolumbia	wszystkie porty lotnicze	80	78	76	78	82	79	84	76
Ekwador	wszystkie porty lotnicze	80	78	76	78	82	79	84	76
Gujana	wszystkie porty lotnicze	80	78	76	78	82	79	84	76

WYKAZ IV (Włochy)

Państwa trzecie	Port lotniczy wyjścia	Port lotniczy przybycia							
		Alghero	Brindisi	Florencja/Piza	Mediolan	Neapol	Palermo	Rzym	Wenecja
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Paragwaj	wszystkie porty lotnicze	76	75	77	77	78	81	79	77
Peru	wszystkie porty lotnicze	80	78	76	78	82	79	84	76
Surinam	wszystkie porty lotnicze	80	78	76	78	82	79	84	76
Trinidad i Tobago	wszystkie porty lotnicze	80	78	76	78	82	79	84	76
Urugwaj	wszystkie porty lotnicze	76	75	77	77	78	81	79	77
Wenezuela	wszystkie porty lotnicze	80	78	76	78	82	79	84	76
IV. AZJA									
Afganistan	wszystkie porty lotnicze	73	72	74	72	75	72	77	72
Azebejdżan	wszystkie porty lotnicze	84	100	88	88	89	84	94	96
Bahrajn	wszystkie porty lotnicze	52	51	54	51	55	52	58	52
Bangladesz	wszystkie porty lotnicze	73	72	74	72	75	72	77	72
Bhutan	patrz Nepal								
Brunei	patrz Malezja								
Birma (Myanmar)	wszystkie porty lotnicze	81	80	81	80	82	80	84	80
Chiny	wszystkie porty lotnicze	83	82	83	82	84	82	86	82
Cypr	wszystkie porty lotnicze	22	21	23	21	23	21	26	21
Hongkong	wszystkie porty lotnicze	83	82	84	83	85	83	86	83
Indie	wszystkie porty lotnicze	73	72	74	72	75	72	77	72

WYKAZ IV (Włochy)

Państwa trzecie	Port lotniczy wyjścia	Port lotniczy przybycia							
		Alghero	Brindisi	Florencja/Piza	Mediolan	Neapol	Palermo	Rzym	Wenecja
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Indonezja	wszystkie porty lotnicze	83	82	84	83	85	83	86	83
Iran	wszystkie porty lotnicze	52	51	54	51	55	52	58	52
Irak	wszystkie porty lotnicze	44	43	46	44	47	44	50	44
Izrael	wszystkie porty lotnicze	29	28	31	29	32	29	34	29
Japonia	wszystkie porty lotnicze	87	86	87	86	88	86	89	86
Jordania	wszystkie porty lotnicze	31	29	32	30	33	30	36	30
Kambodża	wszystkie porty lotnicze	81	80	81	80	82	80	84	80
Kazachstan	wszystkie porty lotnicze	78	100	81	79	82	78	84	85
Korea Północna	wszystkie porty lotnicze	83	82	83	82	84	82	86	82
Korea Południowa	wszystkie porty lotnicze	83	82	84	83	85	83	86	83
Kuwejt	wszystkie porty lotnicze	53	52	55	52	56	53	59	53
Kirgistan	wszystkie porty lotnicze	78	100	81	79	82	78	84	85
Laos	wszystkie porty lotnicze	28	27	29	27	30	27	32	27
Liban	wszystkie porty lotnicze	81	80	81	80	82	80	84	80
Makau	wszystkie porty lotnicze	83	82	84	83	85	83	86	83
Malezja	wszystkie porty lotnicze	83	82	84	83	85	83	86	83
Malediwy	wszystkie porty lotnicze	78	77	79	77	80	78	82	78
Mongolia	wszystkie porty lotnicze	89	100	92	90	93	89	96	97

WYKAZ IV (Włochy)

Państwa trzecie	Port lotniczy wyjścia	Port lotniczy przybycia							
		Alghero	Brindisi	Florencja/Piza	Mediolan	Neapol	Palermo	Rzym	Wenecja
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Maskat i Oman	wszystkie porty lotnicze	63	62	65	63	66	63	68	63
Nepal	wszystkie porty lotnicze	73	72	74	72	75	72	77	72
Oman	patrz Maskat i Oman								
Uzbekistan	wszystkie porty lotnicze	78	100	81	79	82	78	84	85
Pakistan	wszystkie porty lotnicze	73	72	74	72	75	72	77	72
Filipiny	wszystkie porty lotnicze	83	82	84	83	85	83	86	83
Katar	wszystkie porty lotnicze	52	51	54	51	55	52	58	52
Arabia Saudyjska	wszystkie porty lotnicze	52	51	54	51	55	52	58	58
Singapur	wszystkie porty lotnicze	83	82	84	83	85	83	86	83
Sri Lanka	wszystkie porty lotnicze	78	77	79	77	80	78	82	78
Syria	wszystkie porty lotnicze	31	29	32	30	33	30	36	30
Tadżykistan	wszystkie porty lotnicze	78	100	81	79	82	78	84	85
Tajwan	wszystkie porty lotnicze	83	82	84	83	85	83	86	83
Tajlandia	wszystkie porty lotnicze	81	80	81	80	82	80	84	80
Turcja	patrz Europa								
Turkmenistan	wszystkie porty lotnicze	78	100	81	79	82	78	84	85
Zjednoczone Emiraty Arabskie	wszystkie porty lotnicze	63	62	65	63	66	63	68	63

WYKAZ IV (Włochy)

Państwa trzecie	Port lotniczy wyjścia	Port lotniczy przybycia							
		Alghero	Brindisi	Florencja/Piza	Mediolan	Neapol	Palermo	Rzym	Wenecja
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Wietnam	wszystkie porty lotnicze	81	80	81	80	82	80	84	80
Jemen	wszystkie porty lotnicze	61	59	62	60	63	60	66	60
V. AUSTRALIA i OCEANIA	wszystkie porty lotnicze	87	87	88	87	89	87	90	87

WYKAZ V (Zjednoczone Królestwo, Dania, Irlandia)

Państwa trzecie	Port lotniczy wyjścia	Port lotniczy przybycia					
		Zjednoczone Królestwo				Dania — wszystkie porty lotnicze	Irlandia — wszystkie porty lotnicze
		Belfast	Londyn	Manchester	Prestwick		
1	2	3	4	5	6	7	8
I. EUROPA							
Albania	wszystkie porty lotnicze	41	49	46	41	45	38
Armenia	wszystkie porty lotnicze	66	74	71	69	92	94
Austria	Innsbruck	2	3	2	2	2	2
	Klagenfurt	10	13	12	10	13	9
	Linz	5	8	7	6	7	5
	Salzburg	0	0	0	0	0	0
	Wiedeń	14	21	17	14	16	13
Białoruś	wszystkie porty lotnicze	40	49	46	43	82	38
Bośnia i Hercegowina	wszystkie porty lotnicze	18	24	21	18	29	18
Bułgaria	Sofia	4	5	5	5	5	4
	wszystkie pozostałe porty lotnicze	13	15	14	13	15	13
Chorwacja	wszystkie porty lotnicze	16	28	20	17	19	17
Cypr	patrz Azja						

WYKAZ V (Zjednoczone Królestwo, Dania, Irlandia)

Państwa trzecie	Port lotniczy wyjścia	Port lotniczy przybycia					
		Zjednoczone Królestwo				Dania – wszystkie porty lotnicze	Irlandia – wszystkie porty lotnicze
		Belfast	Londyn	Manchester	Prestwick		
1	2	3	4	5	6	7	8
Czeska i Słowacka Republika Federacyjna	Bratysława	16	24	19	17	18	15
	Brno	20	28	24	21	25	19
	Gottwaldov, Ostrava	22	31	27	23	27	21
	Koszyce, Presov	32	43	38	33	38	31
	Praga	9	14	12	10	12	9
Estonia	wszystkie porty lotnicze	46	56	52	49	85	44
Wyspy Owczce	wszystkie porty lotnicze	51	35	44	62	26	36
Finlandia	Helsinki, Lappeenranta, Jyvaskyla, Pori, Tampere,	42	50	47	45	79	38
	Ivalo, Kemi, Rovaniemi, Joensuu, Kajaani, Oulu, Kuopio	50	58	56	53	84	46
	Maarianhamina, Turku	35	42	40	38	74	32
Gruzja	wszystkie porty lotnicze	66	74	71	69	92	64
Gibraltar	wszystkie porty lotnicze	37	49	42	37	31	36
Węgry	Budapeszt	23	32	27	23	55	22

WYKAZ V (Zjednoczone Królestwo, Dania, Irlandia)

Państwa trzecie	Port lotniczy wyjścia	Port lotniczy przybycia					
		Zjednoczone Królestwo				Dania – wszystkie porty lotnicze	Irlandia – wszystkie porty lotnicze
		Belfast	Londyn	Manchester	Prestwick		
1	2	3	4	5	6	7	8
	wszystkie pozostałe porty lotnicze	29	38	33	29	60	28
Islandia	wszystkie porty lotnicze	72	66	66	81	50	59
Łotwa	wszystkie porty lotnicze	46	56	52	49	85	44
Litwa	wszystkie porty lotnicze	40	69	46	43	82	38
Była Jugosłowiańska Republika Macedonii	wszystkie porty lotnicze	40	48	45	40	43	37
Malta	wszystkie porty lotnicze	7	9	8	7	6	6
Mołdowa	wszystkie porty lotnicze	55	64	61	58	88	52
Czarnogóra	wszystkie porty lotnicze	33	46	38	33	36	34
Norwegia	Alesund, Bodo, Trondheim, Alta, Kirkenes	85	90	90	90	82	73
	Bergen	77	81	83	83	45	51
	Kristiansand	69	76	77	77	22	51
	Oslo	76	83	83	82	62	59

WYKAZ V (Zjednoczone Królestwo, Dania, Irlandia)

Państwa trzecie	Port lotniczy wyjścia	Port lotniczy przybycia					
		Zjednoczone Królestwo				Dania – wszystkie porty lotnicze	Irlandia – wszystkie porty lotnicze
		Belfast	Londyn	Manchester	Prestwick		
1	2	3	4	5	6	7	8
Polska	Stavanger	74	77	81	81	35	47
	Bydgoszcz, Kraków, Gdańsk, Rzeszów, Wrocław	35	44	41	38	79	33
	Poznań	15	20	18	16	65	13
	Szczecin	0	0	0	0	0	0
	Warszawa	27	35	32	30	74	25
Rumunia	Bukareszt	11	13	12	11	13	11
	wszystkie pozostałe porty lotnicze	16	18	17	16	18	15
Rosja	Gorki, Kujbyszew, Perm, Rostów, Wołgograd	57	65	63	59	89	54
	St Petersburg	48	54	53	52	83	44
	Moskwa, Orzeł	56	61	61	59	87	52
	Irkuck, Kirensk, Krasnojarsk, Nowosybirsk, Chabarowsk, Władywostok	76	82	80	78	95	74
Serbia	Omsk, Swierdłowski	71	75	75	73	93	67
	wszystkie porty lotnicze	30	38	35	31	35	28

WYKAZ V (Zjednoczone Królestwo, Dania, Irlandia)

Państwa trzecie	Port lotniczy wyjścia	Port lotniczy przybycia					
		Zjednoczone Królestwo				Dania – wszystkie porty lotnicze	Irlandia – wszystkie porty lotnicze
		Belfast	Londyn	Manchester	Prestwick		
1	2	3	4	5	6	7	8
Słowenia	wszystkie porty lotnicze	11	15	13	11	25	10
Szwecja	Goteborg, Halmstad, Ronneby	13	11	15	14	39	7
	Kalmar, Karlstad, Linköping, Norrköping, Visby	25	26	27	26	58	17
	Kiruna, Lulea, Sundsvall	50	57	56	54	84	46
	Kristianstad	8	9	9	9	30	6
	Malmo	2	3	3	3	10	2
Szwajcaria	Sztokholm	30	37	35	33	69	27
	Bazylea	0	0	0	0	0	0
	Berno	4	8	6	4	10	4
	Genewa	1	1	1	1	4	0
Turcja (część europejska)	Zurich	2	4	2	2	3	2
	wszystkie porty lotnicze	7	8	7	7	8	7
Turcja (część azjatycka)	Adana, Afyon, Antalya, Elazig, Gaziantep, Iskenderun,						

WYKAZ V (Zjednoczone Królestwo, Dania, Irlandia)

Państwa trzecie	Port lotniczy wyjścia	Port lotniczy przybycia					
		Zjednoczone Królestwo				Dania – wszystkie porty lotnicze	Irlandia – wszystkie porty lotnicze
		Belfast	London	Manchester	Prestwick		
1	2	3	4	5	6	7	8
Ukraina	Kastamonu, Konya, Malatya, Samsun, Trabzon	21	23	21	20	22	20
	Agri, Diyarbakir, Erzurum, Kars, Van	30	34	32	30	34	30
	Akhisar, Ankara, Balıkezir, Bandırma, Bursa, Kutahya, Zonguldak	16	19	18	16	19	17
	Izmir	16	18	17	15	18	16
	Kijów Lwów, Odessa, Symferopol	47	56	53	50	58	44
II. AFRYKA							
Algeria	Algier	15	20	17	15	16	16
	Annaba, Konstantyna	23	28	26	23	21	23
	El Golea	33	41	36	33	33	34
Angola	wszystkie porty lotnicze	80	86	83	80	70	79
Benin	wszystkie porty lotnicze	61	67	64	61	54	61
Botswana	wszystkie porty lotnicze	68	72	70	68	72	68

WYKAZ V (Zjednoczone Królestwo, Dania, Irlandia)

Państwa trzecie	Port lotniczy wyjścia	Port lotniczy przybycia					
		Zjednoczone Królestwo				Dania – wszystkie porty lotnicze	Irlandia – wszystkie porty lotnicze
		Belfast	Londyn	Manchester	Prestwick		
1	2	3	4	5	6	7	8
Burkina Faso	wszystkie porty lotnicze	43	48	46	43	41	42
Burundi	wszystkie porty lotnicze	54	58	57	55	59	54
Kamerun	wszystkie porty lotnicze	74	82	78	74	70	74
Republika Zielonego Przylądka	wszystkie porty lotnicze	28	31	30	31	25	27
Republika Środkowoafrykańska	wszystkie porty lotnicze	66	72	69	65	63	75
Czad	wszystkie porty lotnicze	71	79	75	70	56	70
Komory	wszystkie porty lotnicze	65	69	67	65	69	64
Kongo	wszystkie porty lotnicze	78	85	82	78	67	78
Dżibuti	wszystkie porty lotnicze	49	53	51	49	53	48
Egipt	wszystkie porty lotnicze	18	21	19	18	21	18
Gwinea Równikowa	wszystkie porty lotnicze	77	84	81	77	73	77
Etiopia	wszystkie porty	45	49	47	45	49	44

WYKAZ V (Zjednoczone Królestwo, Dania, Irlandia)

Państwa trzecie	Port lotniczy wyjścia	Port lotniczy przybycia					
		Zjednoczone Królestwo				Dania – wszystkie porty lotnicze	Irlandia – wszystkie porty lotnicze
		Belfast	Londyn	Manchester	Prestwick		
1	2	3	4	5	6	7	8
	lotnicze						
Gabon	wszystkie porty lotnicze	74	82	78	74	70	74
Gambia	wszystkie porty lotnicze	28	31	30	31	25	27
Ghana	wszystkie porty lotnicze	61	67	64	61	54	61
Gwinea	wszystkie porty lotnicze	39	43	41	43	33	39
Gwinea Bissau	wszystkie porty lotnicze	39	43	41	43	33	39
Wybrzeże Kości Słoniowej	wszystkie porty lotnicze	61	67	64	61	54	61
Kenia	wszystkie porty lotnicze	56	60	58	56	60	55
Lesotho	wszystkie porty lotnicze	68	72	70	68	72	68
Liberia	wszystkie porty lotnicze	39	43	41	43	33	39
Libia	Benghazi	24	29	26	24	25	24
	Sebha	41	49	45	41	33	41
	Trypolis	28	35	31	28	18	28

WYKAZ V (Zjednoczone Królestwo, Dania, Irlandia)

Państwa trzecie	Port lotniczy wyjścia	Port lotniczy przybycia					
		Zjednoczone Królestwo				Dania – wszystkie porty lotnicze	Irlandia – wszystkie porty lotnicze
		Belfast	Londyn	Manchester	Prestwick		
1	2	3	4	5	6	7	8
Madagaskar	wszystkie porty lotnicze	65	69	67	65	69	64
Malawi	wszystkie porty lotnicze	59	64	62	60	64	59
Mali	wszystkie porty lotnicze	43	48	46	43	41	42
Mauretania	wszystkie porty lotnicze	28	31	30	31	25	27
Mauritius	wszystkie porty lotnicze	65	69	67	65	69	64
Maroko	Casablanca	12	15	14	15	20	12
	Fez, Rabat	12	15	15	15	11	12
	Ifni	28	33	30	32	24	27
	Tanger, Tetuan	0	0	0	0	0	0
Mozambik	wszystkie porty lotnicze	65	69	67	66	69	65
Namibia	wszystkie porty lotnicze	68	72	70	68	72	68
Niger	wszystkie porty lotnicze	43	48	46	43	41	42
Nigeria	wszystkie porty lotnicze	61	67	64	51	54	61
Ruanda	wszystkie porty						

WYKAZ V (Zjednoczone Królestwo, Dania, Irlandia)

Państwa trzecie	Port lotniczy wyjścia	Port lotniczy przybycia					
		Zjednoczone Królestwo				Dania – wszystkie porty lotnicze	Irlandia – wszystkie porty lotnicze
		Belfast	Londyn	Manchester	Prestwick		
1	2	3	4	5	6	7	8
	lotnicze	54	58	57	55	59	54
Wyspy Św. Tomasza i Książęca	wszystkie porty lotnicze	77	84	81	77	73	77
Senegal	wszystkie porty lotnicze	28	31	30	31	25	27
Seszele	wszystkie porty lotnicze	65	69	67	65	69	64
Sierra Leone	wszystkie porty lotnicze	39	43	41	43	33	39
Somalia	wszystkie porty lotnicze	56	60	58	56	61	55
Republika Południowej Afryki	wszystkie porty lotnicze	68	72	70	68	72	68
Wyspa Świętej Heleny	wszystkie porty lotnicze	77	83	84	81	77	73
Sudan	wszystkie porty lotnicze	41	45	43	41	45	40
Suazi	wszystkie porty lotnicze	68	72	70	68	72	68
Tanzania	wszystkie porty lotnicze	59	64	62	60	64	59
Togo	wszystkie porty lotnicze	61	67	64	61	54	61

WYKAZ V (Zjednoczone Królestwo, Dania, Irlandia)

Państwa trzecie	Port lotniczy wyjścia	Port lotniczy przybycia					
		Zjednoczone Królestwo				Dania – wszystkie porty lotnicze	Irlandia – wszystkie porty lotnicze
		Belfast	London	Manchester	Prestwick		
1	2	3	4	5	6	7	8
Tunezja	Dżerba	22	28	25	22	28	22
	Tunis	11	15	13	11	18	11
Uganda	wszystkie porty lotnicze	54	58	57	55	59	54
Zair	wszystkie porty lotnicze	78	85	82	78	67	78
Zambia	wszystkie porty lotnicze	64	68	67	65	69	64
Zimbabwe	wszystkie porty lotnicze	64	68	67	65	69	64
III. AMERYKA							
1. <i>Ameryka Północna</i>							
Kanada	Edmonton, Vancouver, Winnipeg	89	85	87	92	74	85
	Gander, Moncton	75	68	71	77	56	76
	Halifax, Montreal, Ottawa, Quebec, Toronto	81	76	79	84	64	76
Grenlandia	wszystkie porty lotnicze	85	80	81	90	67	75